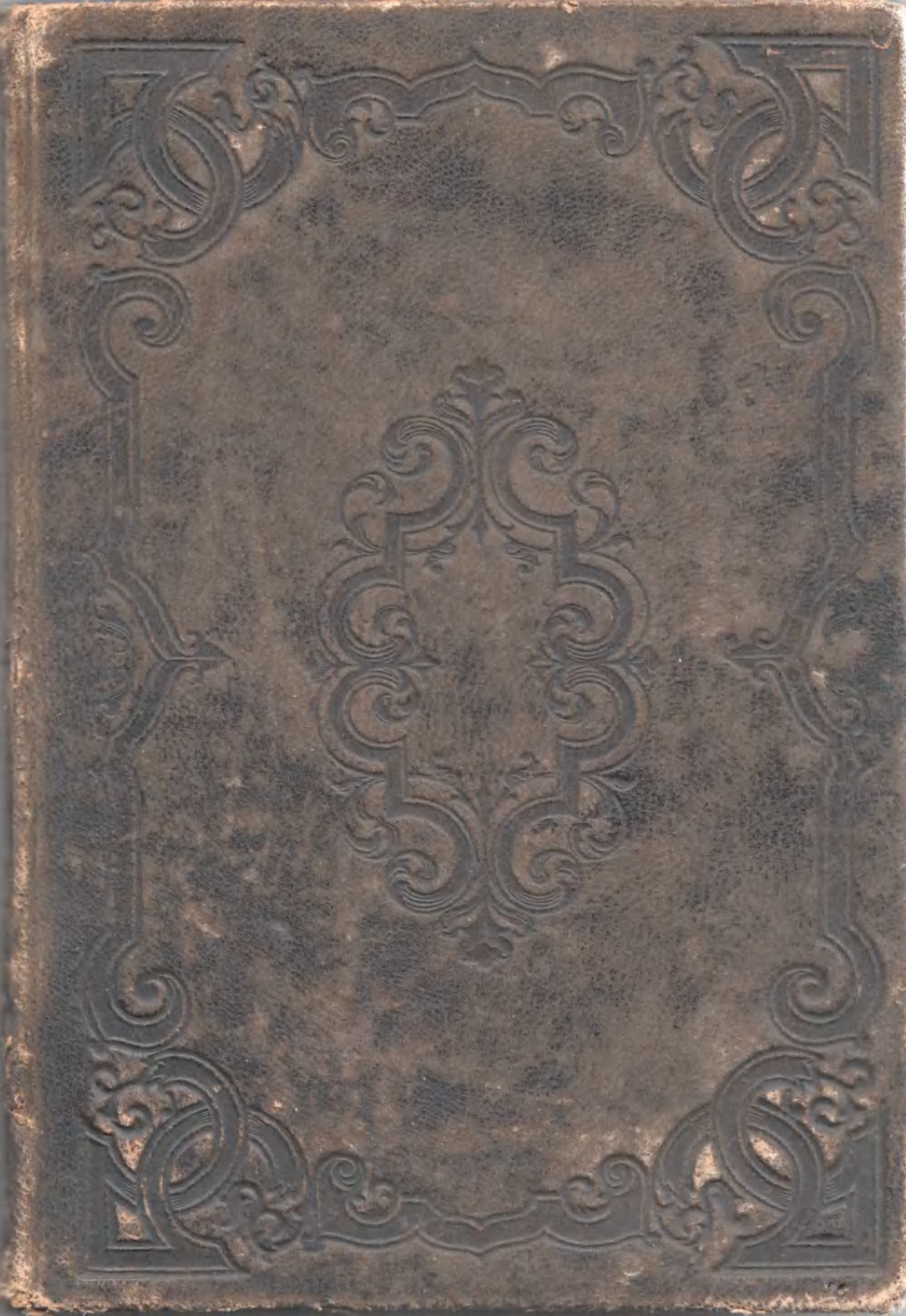

SÂNTA SCRIPTURÂ
A VECHIULUI TESTAMENT

TRADUSÂ ŞI PUBLICATÂ DE SOCIETATEA BIBLICÂ
BRITANÂ ŞI STRÂINÂ.

TOMUL ANTEIŬ,

CUPRINDIND:

CELE CINCĬ CÂRŢĬ A LE LUĬ MOISE, IOSUA, JUDECÂ-
TORIĬ ŞI RUT.

IAŞIĬ 1865.
IMPRIMERIA ADOLF BERMANN.

FACEREA.

ANTEIA CARTE A LUĬ MOISE.

CAPUL I.

Crearea lumeĭ.

La inceput creâ Dumneḑeŭ ceriul şi pâmêntul. Şi pâ- 1
mêntul era neformat, şi deşert; şi intuneric *era* preste 2
façia abisuluĭ; şi Spiritul luĭ Dumneḑeŭ se purta pre deasupra
apeĭ. Şi Dumneḑeŭ ḑise: Se fiâ luminâ şi fu luminâ. Şi veḑiu 3
Dumneḑeŭ lumina câ este bunâ, şi Dumneḑeŭ despârţi intre lu- 4
minâ şi intuneric. Şi Dumneḑeŭ numi lumina ḑiuâ; şi intuneri- 5
cul îl numi nópte; şi aşia se fâcu sérâ, şi se fâcu demanéţiâ,
ḑiua ânteia.

Şi Dumneḑeŭ ḑise: Se se facâ intindere intre ape, care 6
se despartâ ape de ape. Şi Dumneḑeŭ fâcu intinderea, şi despârţi 7
apele cele de sub acéstâ intindere, de apele cele deasupra
acesteĭ intinderĭ şi se fâcu aşia. Şi Dumneḑeŭ numi intinderea ceriŭ; 8
şi aşia se fâcu sérâ, şi se fâcu demanéţiâ, ḑiua a doua.

Apoĭ ḑise Dumneḑeŭ: Se se adune apele cele de sub acest 9
ceriŭ la un loc, şi se se arâte uscatul; şi se fâcu aşia. Şi 10
Dumneḑeŭ, numi uscatul pâmênt; şi adunarea apelor o numi
Mârĭ; şi Dumneḑeŭ veḑiu câ *acésta este* bine. Apoĭ ḑise Dum- 11
neḑeŭ: Se crêscâ pâmêntul iérba şi verdeţiurĭ producâtórie de
sêmênţiâ, şi pomĭ fruptiferĭ cariĭ fiâ-carele se dea frupte dupâ fe-
liul lor, aĭ cârora sêmênţiâ *se fiâ* in trînşiĭ pre pâmênt; şi
se fâcu aşia. Şi pâmêntul produse iérbâ şi verdeţiurĭ care fâcu 12
sêmânţiâ, fiâ-care dupâ feliul eĭ, şi pomĭ fruptiferĭ, cariĭ se
producâ frupte cu sêmênţiâ in trînşiĭ fiâ-care dupâ feliul seŭ; şi
veḑiu Dumneḑeŭ câ *acésta este* bine. Şi aşia se fâcu sérâ, şi se 13
fâcu demânéţiâ, ḑiua a treia.

Apoĭ ḑise Dumneḑeŭ: Se se facâ luminâtorĭ pre intinderea 14
ceriuluĭ, pentru a face deosebire intre ḑi şi nópte, şi cariĭ se serve
de semne, pentru timpurĭ, ḑile şi anĭ. Şi se fiâ luminâtorĭ pre 15
intinderea ceriuluĭ, ca se lumineze pre pâmênt, şi se fâcu aşia. Şi 16

Dumnedeŭ fâcu pre ceĭ duoĭ luminâtorĭ marĭ, pre luminâtoriul
cel mare, ca se guberneze diua, şi pre luminâtoriul cel maĭ
17 mic, ca se guberneze nóptea, precum şi stelele. Şi-ĭ puse pre
18 eĭ Dumnedeŭ in intinderea ceriuluĭ, ca se lumineze pâmêntul. Şi
se preside diua şi nóptea şi se deosebeascâ intre luminâ şi in-
19 tre intuneric, şi vediu Dumnedeŭ câ aşia *este* bine. Şi aşia se
20 fâcu sérâ, şi se fâcu demanéţiâ diua a patra. Apoĭ dise Dumne-
deŭ: Se producâ apele mulţime de animalĭ inotâtórie, insufleţite;
şi paserĭ se sbóre pre deasupra pâmêntuluĭ, câtrâ intinderea ce-
21 riuluĭ. Şi Dumnedeŭ creâ ceţiĭ ceĭ marĭ, şi tot soiul de vie-
tâţĭ, ce se terâsc, pre care apele le aŭ produs cu abundanţiâ,
fiâ-care dupâ soiul lor, şi tot feliul de paserĭ inaripate, fiâ
22 care dupâ soiul lor, şi vediu Dumnedeŭ câ aşia *este* bine. Şi
Dumnedeŭ le bine-cuvêntâ dicând: Cresceţĭ, şi vê immulţiţĭ, şi
23 impleţĭ apele, in Mârĭ; şi paserile se se immulţeascâ pre pâmênt. Şi
aşia se fâcu sérâ, şi se fâcu demanéţiâ, diua a cincea.
24 Apoĭ dise Dumnedeŭ: se producâ pâmêntul animale insu-
fleţite dupâ soiul lor, vite domestice şi terâtóre şi fére selba-
25 tice pre pâmênt dupâ soiul lor; şi se fâcu aşia. Şi Dumne-
deŭ fâcu férele sâlbatice de pre pâmênt, dupâ soiul lor, şi
vitele domnestice, dupâ soiul lor; şi tóte terâtórele depre pâmênt
dupâ soiul lor; şi Dumnedeŭ vediu câ *este* bine aşia.
26 Apoĭ dise Dumnedeŭ: Se facem om dupâ imaginea nóstrâ,
şi dupâ asemânarea nóstrâ! carile se stâpânéscâ preste pesciĭ
Mâreĭ şi preste paserile ceriuluĭ, şi preste animalele şi pres-
te tot pâmêntul, şi preste tóte terâtórele, care se têrâe pre
27 pâmênt. Şi Dumnedeŭ creâ pre om dupâ imaginea sa, dupâ
imaginea luĭ Dumnedeŭ îl creâ pre dînsul, bârbat şi femeiâ, iĭ
28 creâ pe eĭ. Şi Dumnedeŭ iĭ bine-cuvêntâ pre eĭ, şi Dumnedeŭ
le dise: Cresceţĭ, şi ve immulţiţĭ, şi impleţĭ pâmêntul, şi-l su-
puneţĭ pre dînsul, şi domniţĭ preste pesciĭ Mâreĭ, şi preste pase-
rile ceriuluĭ, şi preste tóte animalele, câte se mişcâ pre pâmênt.
29 Şi dise Dumnedeŭ: Eacâ v'am dat vóue tótâ iérba produ-
câtoriâ de sêmênţiâ, care *cresce* preste tot pâmêntul, şi tot
pomul fruptifer, carele *este* producâtoriŭ de semênţiâ; aceste
30 vor fi voue spre mâncare; Şi la tóte animalele pâmêntuluĭ, şi
la tóte paserile ceriuluĭ, şi la tot ce se têrâsce pre pâmênt, şi
are in sine suflet viŭ, *daŭ* tótâ iérba verde spre nutrire. Şi se
31 fâcu aşia. Şi Dumnedeŭ se uĭtâ la tóte câte fâcu; écâ *eraŭ* bu-
ne fórte. Şi aşia se fâcu sérâ, şi se fâcu demanéţiâ, diua a şésea.

CAPUL II.

Sfinţirea ḑilei a şéptea. Grâdina Edenului. Aşeḑiarea nunţei.

Şi se terminâ ceriul şi pâmêntul, şi tótâ oştirea lor. 1
Şi a complinit Dumneḑeŭ in ḑiua a şéptea lucrârile sale, 2
pe care le a fâcut, şi s'a odihnit în ḑiua a şéptea de tóte lu-
crârile sale pe care le fâcuse. Şi Dumneḑeŭ bine-cuvêntâ ḑiua a 3
şéptea şi o sânţi pre dînsa, câcĭ întru aceasta a repausat el de
tóte operile sale, pe care el le creâ şi le fâcu.

Acest feliŭ fu inceputul ceriuluĭ şi al pâmêntuluĭ, când 4
acestea aŭ fost create, in ḑiua in care Iehova Dumneḑeŭ fâcu ce-
riul şi pâmêntul. Şi tótâ planta câmpuluĭ, care maĭnainte nu 5
era pre pâmênt, şi tótâ iérba câmpuluĭ, care maĭnainte nu re-
sârise, fiind câ Iehova Dumneḑeŭ âncâ nu plouase pre pâmênt,
şi om nu se afla ca se lucréze pâmêntul. Şi aburĭ se sueaŭ 6
de pre pâmênt, şi uda tótâ façia pâmêntuluĭ. Şi Iehova Dum- 7
neḑeŭ formâ pre om din pulberea pâmêntuluĭ, şi suflâ in nârile
luĭ respiriŭ de viaţâ, şi aşia se fâcu omul in suflet viŭ.

Şi Iehova Dumneḑeŭ plântâ grâdinâ in Eden despre râsâ- 8
rit, şi intr'acéstâ puse el pre omul, pre carele l'a format.
Şi Iehova Dumneḑeŭ fâcu se resarâ din pâmênt tot feliul de 9
arborĭ formoşĭ la vedere şi bunĭ la mâncare; şi pomul vieţeĭ in
meḑiloculŭ paradisuluĭ, şi pomul cunosciinţeĭ bineluĭ şi al rêu-
luĭ. Şi fluviu eşia din Eden, ca se adape grâdina, carele de 10
acolo se despârţiâ in patru rîurĭ. Numele unuia *era* Pison; acesta 11
este, carele incungiurâ tot pâmêntul Hevila, unde *se aflâ* aur.
Şi aurul aceluĭ pâmênt *este* bun fórte; acolo *este* Bdeliŭ şi 12
pétrâ Onichinâ. Şi numele rîuluĭ al doilea Ghihon, acesta 13
este, carele incungiurâ tot pâmêntul Chusch. Şi numele *rîu-* 14
luĭ al treilea Chiddekel, acesta *este*, carele curge spre rêsâ-
ritul Asirieĭ; rîul înse al patrulea *este* Eufrate. Şi Ieho- 15
va Dumneḑeŭ, luâ pre om, şi-l puse in grâdina Eden, ca se o
lucréze şi se o pâzéscâ. Şi Iehova Dumneḑeŭ ordonâ omuluĭ ḑi- 16
cênd: Din toţĭ pomiĭ *ce se aflâ* in acéstâ grâdinâ, mâncând veĭ
mânca. Dar din pomul cunosciinţeĭ bineluĭ şi al rêuluĭ, dintr'- 17
acesta se nu mânâncĭ, câcĭ in ḑiua in care din trînsul veĭ mânca
cu mórte veĭ murí.

Şi Iehova Dumneḑeŭ ḑise: Nu este bine se fiâ omul sin- 18
gur, îĭ voiŭ face luĭ adjutoriŭ, care *se fiâ* asemenea luĭ. Câcĭ 19
Iehova Dumneḑeŭ dupâ-ce formâ din pamânt tóte animalele câm-
puluĭ, şi tóte paserile ceriuluĭ, le aduse pre ele naintea luĭ
Adam, ca se véḑiâ cum se le numéscâ, şi la verĭ-ce vieţuitoriŭ
numele ce il-a dat Adam, acesta-ĭ *fu* numele luĭ. Şi Adam 20

pusc nume la tóte vitele domestice, şi la tóte paserile cerіuluĭ,
şi la tóte férele câmpuluĭ, însc pentru Adam nu-ĭ aflâ ajutoriŭ,
21 care *se fiâ* asemenea cu dînsul. Şi Iehova Dumneḑeŭ fâcu se
cadâ preste Adam un somn adînc, şi el adormi, şi *Dumneḑeŭ*
22 luâ una din cóstele luĭ, şi locul îl implini cu carne. Şi Iehova Dumneḑeŭ din cósta, pre care o luase din Adam, formâ pre
23 femeiâ, şi o aduse la Adam. Atuncĭ ḑise Adam: Acésta acum
este os din óscle mele, şi carne din carnea me! acésta se va
24 numi barbatâ, pentru câ din barbat este luatâ. De aceea bârbatul va lâsa pre tatâl seŭ, şi pre mama sa, şi se va lipi de
25 femeia sa; şi vor fi amênduoĭ un corp. Şi amêndoĭ eraŭ golĭ,
Adam şi femeia sa, şi nu se ruşinaŭ.

CAPUL III.

Câderea omuluĭ pr'in amâgire.

1 Şi Şérpele era cel maĭ viclean din tóte férele pâmêntuluĭ, pre care le-a fost fâcut Iehova Dumneḑeŭ. El
a ḑis câtrâ femeiâ: Ce, se póte ca Dumneḑeŭ se fiâ ḑis, ca
2 voĭ se nu mâncaţĭ din toţĭ pomiĭ grâdineĭ?! Atuncĭ ḑisse femeia
câtrâ şérpe: Din fruptele pomilor paradisuluĭ putem mânca.
3 Dar din fruptele pomuluĭ, care *se aflâ* in meḑĭlocul paradisuluĭ, a
ḑis Dumneḑeŭ: Din trînsul se nu mâncaţĭ, nicĭ se ve atingeţĭ
4 de dînsul, pentru ca se nu muriţĭ. Şi şérpele a ḑis câtrâ fe-
5 meiâ: *De* bunâ sémâ nu veţĭ muri. Câ Dumneḑeŭ sciâ, câ in
ḑiua, in care veţĭ mânca din trînsul, se vor deschide ochiĭ voş-
6 triĭ, şi veţĭ fi ca Dumneḑeŭ cunoscênd binele şi rêul. Şi vê-
ḑiu femeia, câ fruptul pomuluĭ *este* bun la mâncare, şi plâcut
vedereĭ ochilor, şi de dorit pomul, pentru-câ face inţelept, şi
luând ea din fruptul luĭ, mâncâ şi dede şi bârbatuluĭ eĭ, şi îm-
7 preunâ cu dînsa mâncâ şi el. Atuncĭ se deschiserâ ochiĭ la
amêndoĭ, şi cunoscênd câ *eraŭ* golĭ, cusurâ frunḑie de fic şi-şĭ
8 fâcurâ fote. Şi eĭ auḑirâ vocea luĭ Iehova Dumneḑeŭ, carele in
recórea ḑileĭ âmblâ prin paradis, şi Adam cu femeia sa se as-
cunserâ de la façia luĭ Iehova Dumneḑeŭ printre arboriĭ paradi-
9 suluĭ. Şi Iehova Dumneḑeŭ strigâ pe Adam, şi-'ĭ ḑise luĭ: Unde
10 escĭ? Şi el respunse: Vocea ta o auḑeiŭ in paradis, şi me
11 tem, pentru câ *sûm* gol; şi mâ ascunseiŭ. Şi el ḑise: Cine
ţi-a spus ţie câ *escĭ* gol? Nu cumva aĭ mâncat din pomul
12 din carele 'ţĭ ordonasem ca se nu mânâncĭ? Atuncĭ ḑise Adam:
femeia pre care mĭ-o-aĭ dat mie de soçiâ, aceea mĭ-a dat din
13 acel pom, şi am mâncat. Şi Iehova Dumneḑeŭ ḑise câtrâ fe-

meiâ: Pentru-ce aĭ fâcut acésta? Ear femeia a ḑis: Şérpele
m'a amegit şi am mâncât. Şi Iehova Dumneḑeŭ ḑise câtrâ şérpe: 14
Fiind câ tu aĭ fâcut acésta, blâstemat *se fiĭ* tu intre tóte anima-
lele, şi intre tóte férele pâmêntuluĭ; pre pântecele teŭ te veĭ
têrî, şi pulbere veĭ mânca in tóte ḑilele vieţeĭ tale. Şi inimici- 15
ţiâ voiŭ pune intre tine şi intre femeiâ, şi intre sêmênţa ta, şi
intre sêmênţa eĭ; acéstâ *sêmênţâ* va zdrobi capul teŭ, şi tu-ĭ veĭ 16
impunge câlcâiul eĭ. Iar câtrâ femeiâ ḑise: Imulţind voiŭ imulţi
necaḑurile îngrecâreĭ tale, tu cu durere veĭ nasce fiĭ, şi dupâ
bârbatul teŭ, *vor fi* dorinţele tale, şi el te va domina. Şi câtrâ 17
Adam a ḑis: Fiind câ tu aĭ ascultat de cuvêntul femeeĭ tale,
şi aĭ mâncat din pomul, din carele ţi-am ordonat, ḑicênduţĭ:
Dintrînsul se nu mânâncĭ; blestemat *se fiâ* pâmêntul din causa
ta, cu amar te veĭ nutri din trînsul in tóte ḑilele vieţeĭ tale.
Spinĭ şi pâlâmidâ 'ţĭ va cresce ţie, şi veĭ mânca iérba câmpuluĭ. 18
Intru sudórea feţeĭ tale, veĭ mânca pânea ta, pânâ ce te veĭ in- 19
tórce in pâmêntul, din carele escĭ luat, fiind câ tu ţerênâ *escĭ*,
şi in ţerênâ te veĭ intórce. Şi Adam puse numele femeieĭ sale: 20
Eva! pentru câ fu mama tutulor celor viĭ. Şi Iehova Dumne- 21
ḑeŭ fâcu luĭ Adam şi femeeĭ luĭ tunice de pele şi-ĭ imbrâcâ pre eĭ.
Apoĭ ḑise Iehova Dumneḑeŭ: Eacâ Adam se fâcu ca unul 22
d'in noĭ, cunoscând binele şi rêul; acum înse ca se nu maĭ
intindâ mâna sa, şi se iea şi din pomul vieţeĭ, şi mâncând se
trâéscâ in eternitate. De aceea Iehova Dumneḑeŭ îl scóse pre 23
el afarâ din grâdina Eden, ca se lucréḑe pâmêntul, din care-
le fu luat. Şi *aşia* scóse el pre Adam afarâ; şi despre resâ- 24
ritul grâdineĭ Eden, puse Cherubimiĭ, şi flacâra sabieĭ ce neconte-
nit se invêrtea, ca se pâḑéscâ calea *la* pomul vieţiĭ.

CAPUL IV.

Istoria luĭ Cain şi a luĭ Abel.

Iar Adam cunoscu pre Eva femeia sa, care luâ in pântece, 1
şi nâscu pre Cain, şi a ḑis: am dobândit om pr'in Iehova.
Şi ea maĭ nâscu pre fratele luĭ, pre Abel; şi Abel era pâstoriŭ 2
de oĭ, iar Cain era agricultoriŭ. Şi a fost dupâ câtva timp, câ 3
Cain a adus din fruptele pâmêntuluĭ dar luĭ Iehova. Şi Abel 4
aduse şi el din cele ântâiŭ nâscute ale oilor sale, şi din grâsi-
mea lor. Şi Iehova câutâ spre Abel, şi spre darul luĭ. Iar 5
spre Cain şi spre darul luĭ nu se uitâ, şi Cain se aprinse fórte, şi
câḑiu façia luĭ. Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Cain: Pentru ce te aĭ 6
mâniat? şi pentru ce aŭ câḑiut façia ta? Aŭ nu, tu când facĭ 7

bine, escĭ cu façia râdicatâ? şi când nu facĭ bine, inaintea uşeĭ
jace pêcatul? Dupâ tine *e* dorinţia luĭ, şi tu poţi se-l stâpâ-
8 nescĭ pre el. Şi Cain vorbi luĭ Abel frateluĭ seŭ. Şi a fost
când eraŭ eĭ la câmp, s'a sculat Cain asupra frateluĭ seŭ Abel,
şi l'a omorit pre el.
9 Atuncĭ Iehova ḑise câtrâ Cain: Unde'ĭ Abel fratele teŭ? Şi
el îĭ rêspunse: Nu sciŭ, aŭ nu cumva paḑitoriul frateluĭ meŭ
10 *sûm* eŭ? Şi *Dumneḑeŭ* ḑise: Ce aĭ fâcut: *Eacâ* vocea sânge-
11 luĭ frateluĭ teŭ, strigâ din pâmênt câtrâ mine. Acum dar blas-
femat *se fiĭ* tu, *isgonit* din *acest* pâmênt, carele ş-'a deschis
12 gura sa se priméscâ sângele frateluĭ teŭ din mâna ta. Când veĭ
lucra tu pâmêntul, el se nu'ţĭ maĭ dea ţiâ fruptul seŭ; şi tu
13 râtâcind şi fugitiv veĭ fi pre pâmênt. Atuncĭ ḑise Cain câtrâ
14 Iehova: Pecatul meŭ este maĭ mare, de cât pot eŭ purta. Iatâ
tu me lepeḑĭ astâḑĭ de pre acest pâmênt, şi de la presenţia ta,
se me ascund, vagabund voiŭ fi şi fugitiv pre pâmênt, şi va
15 fi, câ verĭ cine me va afla, me va omori. Şi Iehova ḑise câtrâ
d'însul; cu adevêrat, câ verĭ cine va ucide pre Cain, de şépte
orĭ maĭ mult se va pedepsi. Şi Iehova puse semn luĭ Cain,
pentru câ verĭ cine l'ar afla pe el, niminea se nu'l omóre.
16 Şi Cain eşi de la façia luĭ Iehova, şi locui in pâmêntul Nod
17 despre partea orientale a Edenuluĭ. Şi Cain cunoscu pre femeia
sa, care concepu, şi nâscu pre Enoch, şi el edificâ cetate, şi
18 cetatea o chiamâ Enoch, dupâ numele fiuluĭ seŭ. Şi luĭ Enoch se
nâscu Irad, şi Irad nâscu pre Mechujael, şi Mechujael, nâscu pre
Matusael şi Matusael nâscu pre Lamech.
19 Şi Lamech îşĭ luâ doue femeĭ, numele uneia *era* Ada, iar
20 al celeĭlalte Tsila. Şi nâscu Ada pre Iabal, acesta este pârin-
21 tele locuitorilor in corturĭ, şi pâstorilor de vite. Şi numele
frateluĭ seŭ *era* Iubal, acesta fu pârintele tutulor cântâtorilor cu
22 chitarâ şi cu cimpoiŭ. Apoĭ Tsila nâscu pre Tubal-Cain, carele
era magistru de tot feliul de unelte de aramâ şi de fer; iar
23 sora luĭ Tubal-Cain *fu* Naema. Şi Lamech ḑisse câtrâ femeile
sale: Ada şi Tsila: Voĭ femeile luĭ Lamech ascultaţĭ vocea mea in-
ţelegeţĭ cuvêntul meŭ, eŭ am ucis bârbat, pentru ranele mele,
24 şi tênâr pentru vânâtâile mele. Câcĭ dacâ pentru Cain fu râs-
bunarea de şépte orĭ, apoĭ pentru Lamech *va fi* de şépte-ḑecĭ de
orĭ câte şépte.
25 Şi Adam iarêşĭ cunoscu pre femeia sa. care nâscu un fiiŭ,
şi ea chiâmâ numele luĭ *Set* (substituit), *ḑicênd*: Câ mi-a dat
Dumneḑeŭ altâ semênţiâ, in locul luĭ Abel, pe care-l ucise Cain.
26 Dar şi luĭ Set se nâscu fiiŭ, câruea-ĭ puse numele Enos. Atuncĭ
incepurâ a invoca numele luĭ Iehova.

CAPUL V.

Genealogia de la Adam până la Noe.

Aceasta *este* lista generaţiunilor luĭ Adam; in ḑiua in care 1
creâ Dumneḑeŭ pre om, dupâ asemênarea luĭ Dumne-
ḑeŭ îl fâcu pre d'însul. Bârbat şi femeiâ-ĭ fâcu pre eĭ, şi-ĭ bi- 2
ne-cuvêntâ şi le dêdu numele lor, om, in ḑiua, in care'ĭ crea-
se pre eĭ.

Şi Adam era de una sutâ treĭḑecĭ de anĭ, când nâscu *fiiŭ,* 3
dupâ chipul seŭ, dupâ asemânarea sa, şi-ĭ chiâmâ numele luĭ
Set. Şi aŭ fost ḑilele luĭ Adam, dupâ ce nâscu el pre Set, opt 4
sute de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele lui Adam câte trâi 5
el, aŭ fost nóue sute treĭḑecĭ de anĭ, şi muri. Şi Set era de 6
una sutâ cincĭ anĭ, când nâscu pre Enos. Şi Set trâi dupâ ce nâs- 7
cu pre Enos, opt sute şépte anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi toate 8
ḑilele luĭ Set aŭ fost nóue sute doĭspreḑece anĭ şi muri.

Şi Enos era de nóue-ḑecĭ de anĭ, când nâscu pre Chenan. 9
Şi Enos a trâit dupâ ce nâscu pre Chenan, opt sute cincĭ- 10
spre-ḑece anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele luĭ Enos furâ 11
nóue sute cincĭ anĭ, şi apoĭ muri.

Şi Chenan era de şépte-ḑecĭ de anĭ, când nâscu pre Maa- 12
laleel. Şi a trâit Chenan dupâ-ce nâscu pre Maalaleel, opt su- 13
te patru-ḑecĭ anĭ, şi nâscu fiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele lui Chenan 14
furâ nóue-sute ḑece anĭ, şi muri.

Şi Maalaleel era de şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, când nâscu 15
pre Iared. Şi Maalaleel dupâ-ce nâscu pre Iared, maĭ trâi opt 16
sute treĭ-ḑecĭ de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi aşia furâ tóte 17
ḑilele luĭ Maalaleel, opt sute nóue-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ şi
apoĭ muri.

Şi când era Iared de una sutâ şése-ḑecĭ şi doĭ de anĭ, 18
nâscu pre Enoch. Şi Iared dupâ-ce nâscu pre Enoch, maĭ trâi 19
opt sute de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele luĭ Iared 20
furâ nóue sute şése-ḑecĭ şi doĭ de anĭ, şi muri.

Şi fiind Enoch de şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, nâscu pre Ma- 21
tusalah. Şi Enoch dupâ ce nâscu pre Matusalah âmblâ neincetat 22
dupâ Dumneḑeŭ treĭ sute de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi toate ḑi- 23
lele luĭ Enoch, eraŭ treĭ sute şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ. Şi 24
Enoch dupâ-ce âmblase neincetat dupâ Dumneḑeŭ, nu se maĭ ve-
ḑiu, câcĭ Dumneḑeŭ îl luâ pre d'însul. Şi Matusalah era de 25
una sutâ opt-ḑecĭ şi şépte de anĭ, când nâscu pre Lamech. Şi 26
Matusalah, dupâ-ce nâscu pre Lamech, maĭ trâi şépte sute opt-
ḑecĭ şi doĭ de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele luĭ Ma- 27
tusalah aŭ fost nóue-sute şése-ḑecĭ şi nóue de anĭ şi muri.

28 Şi Lamech era de una sutâ opt-ḑecĭ şi doĭ de anĭ când
29 nâscu fiiĭ. Şi chiamâ numele luĭ Noe (mângâere) ḑicênd: Acés-
ta ne va mângâe pre noĭ in lucrarea nóstrâ, şi in ostinéla mâ-
nilor nóstre, pre pâmêntul, pre carele l'a blâstemat Iehova.
30 Şi Lamech dupâ-ce a nâscut pre Noe, maĭ trâi cincĭ sute nóue-
31 ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi tóte ḑilele luĭ La-
32 mech aŭ fost şépte sute şépte-ḑecĭ şi şépte de anĭ, şi muri. Şi
Noe când era de cincĭ sute de anĭ, nâscu pre Sem, pre Ham şi
pre Iafet.

CAPUL VI.

Corupţia ómenilor. Facerea arceĭ.

1 Şi a fost când incepurâ ómeniĭ a se immulţi preste fa-
2 çia pâmêntuluĭ, şi fete li se nâscurâ lor: Veḑiurâ fiiĭ
luĭ Dumneḑeŭ pre fetele ómenilor, câ *sunt* formóse, şi-şĭ luarâ
3 lor-şi de femeĭ, din tóte *acelea*, pe care'şĭ alegeaŭ. Şi ḑise Ie-
hova: Nu va rêmânea spiritul meŭ tot d'auna in ómenĭ, pen-
tru pecatele lor, câcĭ eĭ *sunt* carne; ḑilele lor *totuşĭ* vor fi *în-
4 cà* una sutâ doue-ḑecĭ de anĭ. In ḑilele acelea eraŭ giganţiĭ pre
pâmênt. Dar şi in urmâ aŭ fost dupâ-ce fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ in-
trarâ la fetele ómenilor, şi acestea le nâscurâ lor *copiĭ*; aces-
tia *sunt* ceĭ maĭ potenţĭ, cariĭ din anticitate *eraŭ* ómenĭ cu
renume.
5 Şi vâḑênd Iehova câ rêutatea ómenilor este fórte mare
pre pâmênt, şi câ tóte imaginârile cugetelor animeĭ lor *sunt*
6 numaĭ rêutate in tóte ḑilele. S'a câit Iehova câ a fâcut pre
7 om pre pâmênt şi s'a intristat intru anima sa. Şi ḑise Ie-
hova: Stirpivoiŭ pre ómenĭ, pre care 'ĭam fâcut de pre façia
pâmêntuluĭ; de la om pânâ la animal, pânâ la têratoriĭ, şi pâ-
8 nâ la paserile ceriuluĭ; câcĭ me câiesc, câ le am fâcut. Dar
Noe aflâ graţie in ochiĭ *luĭ Iehova.*
9 Aceste sunt generaţiunile luĭ Noe; Noe era om drept
şi perfect, intre contimpuraniĭ seĭ, dupâ Dumneḑeŭ âmblâ Noe
10 ne'ncetat. Şi Noe nâscu treĭ fiiĭ, pre Sem, pre Ham şi pre Ia-
11 fet. Şi pâmêntul era corupt inaintea luĭ Dumneḑeŭ, şi plin
12 de violenţiâ *era* pâmêntul. Şi veḑiu Dumneḑeŭ pâmêntul, şi
écâ câ era corupt, fiiind câ tot corpul îşĭ corupsese calea sa
13 pre pâmênt. Atuncĭ ḑise Dumneḑeŭ câtrâ Noe: Finitul a orĭ ce
corp a adjuns inaintea mea, pentru câ s'a implut pâmên-
tul de injustiţiâ lor; şi écâ eŭ îĭ voiŭ pierde pre eĭ cu pâ-
mêntul impreunâ.

Fâţĭ unâ arcâ din lemn de Gofer; cu câmâruţie veĭ face 14
arca, şi o veĭ lipi pre din intru şi pre din afarâ cu bitumine. Şi 15
o veĭ face aşia; lungimea arceĭ *va fi* de treĭ sute de coţĭ, iérâ
lârgimea de cincĭ-ḑeci de coţĭ, şi inâlţimea eĭ de treĭ-ḑecĭ de
coţi. Ferestre luminóse veĭ face arceĭ, de un cot, o veĭ sfârşi 16
(arca) deasupra; iar uşia arceĭ o veĭ pune in cóste; şi-ĭ veĭ
face treĭ rândurĭ *de despârţiâmente*; unul jos, altul la meḑĭ-
loc şi al treilea sus. Câ iatâ eŭ voiŭ aduce deluviŭ de apâ 17
pe pâmênt, ca se pérâ tot corpul de sub ceriŭ, in carele *este*
suflare de viaţiâ, şi tot ce *este* pre pâmênt va espira. Dar înse 18
cu tine voiŭ intâri allianţia mea, şi tu veĭ intra in arcâ, tu şi
fiiĭ teĭ, şi femeia ta, şi femeile fiilor teĭ, cu tine. Şi dup'aceia 19
din tóte animalele cu viaţiâ de tot soiul veĭ pune câte doue, din
fie-care in arcâ, ca se le conservĭ in viaţiâ impreunâ cu tine;
adicâ câte un mascul, şi câte unâ feminâ. Din paserĭ dupâ fe- 20
liul lor, şi din vite patrupede dupâ feliul lor, şi din tóte terilórele
pre pâmênt dupâ feliul lor, câte doue din fiâ-care vor intra cu
tine, ca se le conservĭ in vieaţiâ. Şi tu-ţi iea cu tine din tóte 21
alimentele, care se mânâncâ, şi tu-ţĭ fa provisiune de acestea,
care-ţĭ vor servi ţie şi acestor animalĭ spre nutrire. Şi Noe fâ- 22
cu tóte câte-ĭ ordonâ luĭ Dumneḑeŭ, le fâcu aşia.

CAPUL VII.

Deluviul.

Şi Iehova ḑise câtrâ Noe: intrâ in arcâ, tu şi cu tótâ ca- 1
sa ta, pentru-câ pre tine te veḑiuiŭ drept inaintea mea
in generaţiunea aceasta. Din tóte animalele curate iea la tine 2
câte şépte, masculul şi femela luĭ, iar din animalele céle necurate
câte dóue, masculul şi femela luĭ; Şi din paserile ceriuluĭ câte 3
şépte, masculul şi femela sa, pentru ca se le pâstrezĭ sêmênţiâ preste
tot pâmêntul. Fiind-câ preste şépte ḑile voiŭ aduce plóia 4
asupra pâmêntuluĭ patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţi, şi
voiŭ sterpi de pre façia pâmêntuluĭ tóte fiinţele ce am fâcut. Şi 5
Noe fâcu tóte aşia, dupre cum îĭ ordonâ luĭ Iehova. Şi Noe *era* 6
de şése sute de anĭ, când veni deluviul de apâ asupra pâmên-
tuluĭ.

Şi intrâ Noe, şi fiiĭ luĭ, şi femeia luĭ, şi femeiele fiilor luĭ 7
cu el in arcâ, din causa apeĭ deliuviuluĭ. Din animalele cele 8
curate, şi din animalele cele necurate, şĭ din paserĭ, şi din tóte
cele ce se târâsc pre pâmênt. Intrarâ câte dóue câte dóue la 9
Noe in arcâ, mascul şi femelâ, dupâ cum ordonase Dumneḑeŭ

10 luĭ Noe. Şi a fost după-ce trecură şépte ḑile, apele deluviuluĭ
fură asupra pămêntuluĭ.
11 In anul şése sute al vieţiĭ luĭ Noe, in luna a dóua, a
şépte-spre-ḑecea ḑi a luneĭ, in ḑiua aceea se desfăcură tóte isvó-
rele abisuluĭ celuĭ mare, şi cataractele ceriurilor se deschiseră.
12 Şi plóia căḑiu pre pămênt patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ.
13 Chiar in ḑiua aceea intrară in arcă Noe, impreună cu Sem şi Ham
şi Iafet, fiiĭ luĭ Noe, şi femeia luĭ Noe şi cele treĭ femeĭ ale fiilor luĭ
14 cu eĭ. Eĭ şi tóte animalele după feliul lor, şi tóte vitele domes-
tice după feliul lor, şi tóte reptilele ce se têră pre pămênt
după feliul lor, şi tóte pasĕrile după feliul lor, şi verĭ-ce sbóră
15 de tótă specia. Acestea intrară la Noe in arcă dóue câte
16 dóue din tot corpul, in care *era* spirit de vieaţă. Şi după-ce
intrară acestea, mascule şi femele din tot corpul, precum ĭĭ
17 ordonase luĭ *Noe* Dumneḑeŭ, şi după d'însul inchise Iehova *uşia*. Atuncĭ
veni deluviul patru-ḑecĭ de ḑile asupra pămêntuluĭ, şi apa crescu
18 ast-feliŭ, incât ardică arca, şi o inălţa deasupra pămêntuluĭ. Şi
apa se întărea şi crescea fórte pre pămênt, încât arca innota
19 pre deasupra apeĭ. Şi apa se inalţia tot maĭ tare pre pămênt,
incât se acoperiră toţĭ munţiĭ, şi ceĭ maĭ inalţĭ de sub tot ceriul.
20 Cincĭ-spre-ḑece coţĭ se inălţiă apa maĭ pre sus; şi *aşia* munţiĭ se
21 acoperiră. Şi muri tot corpul ce se mişca pre pămênt, a pase-
rilor şi animalelor, şi a vitelor patrupede, şi a tutulor celor
22 têrĕtóre ce se mişcă pre pămênt, şi tot omul. Tóte fiinţele câte
aveaŭ suflare de viaţă in nările lor, tóte de pre uscat, aŭ mu-
23 rit. Şi se stinsĕ tot ce era viŭ pre pămênt, de la om până
la animale, şi de la terĕtoriŭ până la paserea ceriuluĭ, şi se ster-
seră de pre pămênt; şi remasă numaĭ Noe, şi cele ce *eraŭ* cu
24 el in arcă. Şi apa acoperi pămêntul una sută cincĭ-ḑecĭ de ḑile.

CAPUL VIII.

Finitul Deluviuluĭ.

1 Şi Dumneḑeŭ îşĭ aduse aminte de Noe, şi de tóte férele,
şi de tóte animalele domestice, care *eraŭ* cu d'însul in
arcă. Şi Dumneḑeŭ lăsă se sufle vênt pre pămênt, şi apa scă-
2 ḑiu. Şi se incuiară isvórele abisuluĭ, şi cataractele ceriuluĭ, şi
3 plóea din ceriurĭ fu oprită. Şi apa se retrăgea de pre pămênt
scurgêndu-se necontenit; şi scăḑiu apa după una sută cincĭ-ḑecĭ
4 de ḑile. Şi a şépte-spre-ḑecea ḑi din luna a şéptea, arca se opri
5 pre muntele Ararat. Şi apa se impucina tot maĭ tare până intr'a ḑecea
lună, şi la ânteia ḑi din luna a ḑecea, se vêḑiură vârfurile munţilor.

Şi a fost după patru-ḑecĭ de ḑile câ Noe deschise ferêstra 6
arceĭ pre care o fâcuse. Şi tremise pre corb, carele dupâ-ce 7
eşi, nencetat mergea şi se intorcea, pânâ ce se usca apa de pre
pâmênt. Dupâ aceea trâmise pre columb, ca se véḑiâ, dacâ apa 8
a scâḑiut depre façia pâmêntuluĭ. Dar columbul, neaflând loc 9
de repaus tâlpilor piciórelor séle, s'a intors la d'însul in
arcâ, fiind-câ apa era âncâ preste façia pâmêntuluĭ. Şi el intin-
ḑiânduşĭ mâna l'a prins, şi la luat la sine in arcâ. Atuncĭ el 10
maĭ asceptâ âncâ alte şépte ḑile, şi iar trâmise pre columb din
arcâ. Şi columbul se intórse la el despre sérâ, şi écâ el in 11
gura luĭ avea una frunḑiâ verde de oliv. Atuncĭ cunnoscu Noe
câ apa a scâḑut de pre pâmênt. El atuncĭ maĭ asceptâ âncâ 12
alte şépte ḑile, şi trâmise de noŭ pre columb, carele nu se maĭ
intórse la dînsul.

Şi a fost in anul şése sute şi unul, in prima lunâ, la prima ḑi 13
a luneĭ, când apa se uscase de pre pâmênt, Noe ardicând acope-
remêntul arceĭ, se uitâ, şi écâ façia pâmêntuluĭ se uscase. Şi 14
intr'a doua lunâ de la doue-ḑecĭ şi şépte a le luneĭ, pâmêntul era
uscat.

Atuncĭ Dumneḑeŭ grai câtrâ Noe, ḑicênd: Eşĭ din arcâ, tu 15
şi femeia ta, şi fiiĭ teĭ, şi femeile fiilor teĭ, cu tine. Tóte animalele 16
care *sunt* cu tine, de verĭ-ce soĭ, paserile şi bestiele, şi tóte rep- 17
tilele ce se terêsc pre pâmênt, şi scótele afarâ cu tine, ca se po-
puléze cu abundanţiâ pâmêntul, se crésca şi se se immulţiascâ pre
pâmênt. Şi aşia Noe eşi, şi fiiĭ luĭ, şi femeia luĭ, şi femeile fiilor 18
luĭ, cu d'însul. Şi tóte animalele, tóte bestiele, tóte reptilele, şi 19
tóte paserile, tot ce se mişcâ pre pâment dupâ speciele lor, eşi-
râ din arcâ.

Şi Noe edificâ altariŭ luĭ Iehova, şi luâ din tóte animalele 20
curate şi din tóte paserile curate, şi oferi o locaustâ pre altariŭ.
Şi Iehova mirosi odóre plâcutâ, şi ḑise Iehova intru anima sa: Nu voiŭ 21
maĭ blesfema altâ datâ pâmêntul din causa omuluĭ, câcĭ cugetul
animeĭ omuluĭ *este* rêŭ din tinereţele luĭ; de aceea nu voiŭ maĭ
omori tot ce *este* viŭ, precum am maĭ fâcut. Ci de acum ina- 22
inte, câte ḑile va sta pâmêntul, se nu incetéze semênâtura şi se-
cerişul, frigul şi câldura, vara şi érna, ḑiua şi nóptea.

CAPUL IX.

Bine-cuvêntarea luĭ Noe. Blestemul luĭ Canaan.

Şi Dumneḑeŭ bine-cuvêntâ pre Noe, şi pre fiiĭ luĭ, şi le 1
ḑise lor: Creşceţĭ, şi ve immulţiţĭ, şi impleţĭ pâmêntul.

2 Şi frica vóstrâ şi temerea vóstrâ, se o aibe tóte animalele pâmen-
tuluĭ, şi tóte paserile ceriuluĭ, şi tot ce se mişcâ pre pâmênt, şi
3 toţi pescii Mârei, in mânile vóstre s'aŭ dat. Tot ce se mişcâ şi
viiazâ, va fi vóue de mâncare, ca legumĭ verdĭ, le am dat vóue
4 tóte. Carne înse cu viiaţia eĭ intrînsa, *care este* sângele eĭ, se
5 nu mâncaţĭ. Câ eŭ cu adevêrat, voiŭ recere sângele vieţiĭ vós-
tre, de aceea de la verĭ care férâ îl voiŭ recere; şi din mâna
omuluĭ; din mâna fie-câruea om voiŭ recere viaţia confratelui seŭ.
6 Cel ce va vârsa sânge de om, şi sângele aceluia se va vârsa de
7 om, câcĭ Dumneḑeŭ dupâ imaginea sa a fâcut pre om. Iar voĭ
cresceţi şi ve immulţiţĭ! Sporiţĭ pre pâmênt in abundanţiâ şi ve
multiplicaţĭ pre d'însul.
8 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Noe şi fiilor luĭ *care era* cu d'însul
9 ḑicênd: In cât pentru mine, écâ eŭ intâresc alianţia mea cu voĭ,
10 şi cu posteritatea vóstrâ dupâ voĭ. Şi cu tóte animalele viĭ, care
sunt împregiurul vostru, cu paserĭ, cu vite domestice, cu tóte bes-
tiele pâmêntuluĭ, *care sunt* împregiurul vostru, cu tóte câte aŭ
11 eşit din arcâ, şi cu tóte férele pâmêntuluĭ. Da, eŭ stabileḑ ali-
anţia mea cu voĭ, câ de acum inainte nicĭ o creaturâ se nu maĭ
pérâ de apa deluviuluĭ, şi nu va fi maĭ mult deluviŭ, ca se strice
12 pâmêntul. Şi a ḑis Dumneḑeŭ: Acesta *este* semnul alianţieĭ, ca-
rele-l pun eŭ intre mine şi intre voĭ, şi intre tóte creaturele viĭ,
13 care *sunt* cu voĭ, pentru tóte eternitâţile. Eŭ am pus arcul meŭ
in norĭ, şi acesta va fi semn de alianţiâ intre mine şi intre pâ-
14 mênt. Şi va fi când eŭ voiŭ acoperi pâmêntul cu nuorĭ, arcul se
15 va arâta in nuorĭ. Şi-mĭ voiŭ aduce aminte de alianţia mea, ce
am fâcut cu voĭ şi cu tóte animalele viĭ de ver ce corp; şi de
acum inainte, apa nu va maĭ face deluviŭ ca se pérdâ tot corpul.
16 Arcul dar va fi in nuorĭ, şi eŭ îl voiŭ vede pre el spre ami adu-
ce aminte de eterna alianţiâ, *care este* intre Dumneḑeŭ şi intre
17 tóte suflârile viĭ, de ver ce corp care *este* pre pâmênt. Şi Dum-
neḑeŭ ḑise luĭ Noe: Acesta *este* semnul de alianţiâ, pre care o
am stabilit eŭ intre mine şi intre tot corpul ce *este* pre pâmênt.
18 Şi fiiĭ luĭ Noe, care eşirâ din arcâ, eraŭ: Sem, Ham şi Ia-
19 fet, şi Ham era pârintele luĭ Chanaan. Aceştĭ treĭ *sunt* fiiĭ luĭ
20 Noe, şi de la d'înşiĭ s'a populat tot pâmêntul. Şi Noe *carele* in-
21 cepu se fiâ agricultor, plântâ şi viâ. Şi beu din vin, şi se im-
22 bâtâ, şi se desvâlise in cortul seŭ. Iar Cham pârintele luĭ Cha-
naan, veḑênd nuditatea tatuluĭ seŭ, eşi afarâ, şi spuse celor doĭ
23 fraţĭ aĭ seĭ. Atuncĭ Sem şi Iafet luarâ paliul, îl puserâ pre am-
biĭ lor umerĭ, şi mergând cu dosul inainte acoperirâ nuditatea pâ-
rinteluĭ lor, şi feçiele *eraŭ câutând* inapoĭ, şi eĭ nu veḑiurâ nudi-
24 tatea tatuluĭ lor. Iar Noe dupâ-ce se treḑi de vin, inţelegênd
25 ceea ce-ĭ fâcu luĭ fiul seŭ cel maĭ tener. Atuncĭ ḑise: Blesfe-
26 mat *fiâ* Chanaan! servitoriŭ va fi el, servitorilor fraţilor seĭ. Şi

apoĭ ḑise: Bine-cuvêntat *se fiâ* Iehova, Dumneḑeul luĭ Sem, şi
Chanaan va fi servul luĭ. Dumneḑeŭ se lârgéscâ pre Iafet, ca se 27
locuiascâ in corturile luĭ Sem, iar Chanaan se fiâ servitorul luĭ.
Şi Noe dupâ deluviŭ trâi treĭ sute cincĭ-ḑecĭ de anĭ. Şi 28
tóte ḑilele vieţiĭ luĭ Noe, furâ noue-sute cincĭ-ḑecĭ de anĭ şi muri. 29

CAPUL X.

Genealogia luĭ Iafet, Sem şi Cham.

Acestea *sunt* generaţiunile fiilor luĭ Noe, Sem, Cham şi 1
Iafet, cârora se nâscurâ fiiĭ dupâ deluviŭ. Fiiĭ luĭ Ia- 2
fet *eraŭ*: Gomer şi Magog, Madai şi Iavan, şi Tubal, şi Mes-
chech, şi Tiras. Iar fiiĭ luĭ Gomer: Askenas şi Rifat şi Togarma. 3
Şi fiiĭ luĭ Iavan: Elisa şi Tarsis, Chitim şi Dodonim. Dintr'aces- 4
tia se despârţirâ insulele gintelor in teritóriile lor; fiâ-care dupâ 5
limba sa, dupâ familia sa, in naţiunele lor.
Iar fiiĭ luĭ Ham *sunt:* Cuş, şi Mizraim, şi Put şi Chanaan. 6
Şi fiiĭ luĭ Cuş: Seba, şi Havilah, şi Sabta, şi Raema şi Sabteca, 7
iar fiiĭ luĭ Raema *eraŭ*: Şeba şi Dedan. Iar Cuş nâscu pre 8
Nimrod, acesta incepu a fi potente pre pâmênt. El era vênâtor 9
putinte inaintea luĭ Iehova; De aceea se ḑicea: Vênâtor putinte
inaintea luĭ Iehova, ca *şi* Nemrod. Şi inceputul imperaţieĭ luĭ 10
furâ *cetâţile*: Babel, şi Erech, şi Accad şi Calne, in provincia Si-
near. Din provincia aceea eşi Assur, şi edificâ Ninive, şi Recho- 11
bot-Ir şi Calach. Şi Rasen intre Ninive şi intre Calach. Acéstâ 12
Ninive este cetate fórte mare. Iar Mizraim nâscu pre Ludimĭ, şi 13
pre Anamimĭ, pre Leabimĭ şi pre Neftuhimĭ. Şi pre Patrusimĭ, şi 14
pre Chasluhimĭ (din care eşirâ Filisteniĭ) şi pre Caftorimĭ.
Iar Chanaan nâscu pre Sidon pre primogenitul seŭ şi pre 15
Chet. Şi pre Iebuseŭ, şi pre Amorreŭ şi pre Ghergheseŭ. Şi pre 16
Hiveŭ, şi pre Archeŭ şi pre Sineŭ. Şi pre Arvadeŭ, şi pre Sa- 17
mareŭ, şi pre Hamateŭ, şi dupâ-acésta se împrâştiarâ semênţiele 18
Chananeilor. Iar confiniele Chananeilor se intindeaŭ de la Sidon 19
prin Gerara pânâ la Gaza, spre Sodoma, Gomorha, Adma, şi Se-
boiin pânâ la Lesa. Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Cham dupâ semênţiele 20
lor, şi limbele lor, in ţerrile lor, prin naţiunile lor.
Şi luĭ Sem se nâscurâ *fiiĭ* pârintele tutulor fiilor luĭ Eber şi 21
fratele cel maĭ mare al luĭ Iafet. Fiiĭ *dar* aĭ luĭ Sem *sunt*: 22
Elam, şi Asur, şi Arpachsad, şi Lud şi Aram. Iar fiiĭ din Aram 23
sunt: Uz, şi Hul, şi Gheter şi Mas. Şi Arpachsad nâscu pre Salah, 24
şi Salah nâscu pre Eber. Iar luĭ Eber se nâscu duoĭ fiiĭ, nume- 25
le unuia *era* Peleg pentru-câ in ḑilele luĭ se impârţi pâmêntul, şi

26 numele frateluĭ seŭ Ioctan. Şi Ioctan nâscu pre Almodad, şi pre
27 Salaf, şi pre Azarmavet şi pre Iarah. Şi pre Adoram, şi pre
28 Usal, şi pre Dikla. Şi pre Obal, şi pre Abimael şi pre Sheba.
29 Şi pre Ofir, şi pre Hevila şi pre Iobab. Toţĭ acestia *sunt*
30 fiiĭ luĭ Ioctan. Şi locuinţa acestora era de la Mesa pânâ spre
31 Sefar, muntele de la oriente. Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Sem dupâ sê-
32 minţiele lor, limbele lor, in ţerrile lor, prin naţiunile lor. Aces-
tia *dar sunt* sêminţiele fiilor luĭ Noe, dupâ generaţiunile lor,
in naţiunile lor. Şi de la acestia s'aŭ respândit populiĭ pre pâ-
mênt dupâ deluviŭ.

CAPUL XI.

Turnul Babilonuluĭ, Coboritoriĭ luĭ Sem, Abram, Saraĭ, Lot.

1 Şi era preste tot pâmêntul *numaĭ* o singurâ limbâ şi *nu-*
2 *maĭ* un soiŭ de vorbire. Şi a fost când pornirâ eĭ
spre râsârit, câ aflarâ o câmpie in pâmêntul Sinear, şi se aşe-
3 ḑiarâ acolo. Şi ḑiserâ unul câtrâ altul: Haideţĭ se facem cârâ-
miḑĭ, şi se le ardem in foc; şi cârâmiḑile le servi lor de pétriĭ,
4 şi bituminea le servi de ciment. Apoĭ ḑiserâ: Haideţĭ, se ne edi-
ficâm o cetate şi un turn, al câruea vîrf *se adjungà* pânâ la ceriŭ,
şi ne vom face nume pentru ca se nu ne rêspândim preste tot
5 pâmêntul. Atuncĭ Iehova se pogorî ca se véḑiâ cetatea şi tur-
6 nul, pre care-'l edificaŭ fiiĭ ómenilor. Şi Iehova ḑise: écâ un
singur popul, cari toţĭ aŭ o unicâ limbâ, şi de acea incepurâ eĭ
acésta a face; şi acum nemica nu-ĭ va impedeca de a esecuta
7 tóte câte aŭ proiectat. Veniţĭ dar se ne pogorim, şi se le ames-
tecam acolo limba lor, ca eĭ se nu inţelégâ unul limba celuĭ-l-alt.
8 Şi ast-feliŭ Iehova îĭ râsipi pre d'înşiĭ de acolo preste façia a tot
9 pâmêntul, şi eĭ incetarâ de a edifica cetatea. Pentru aceea nu-
mele eĭ s'a chiamat Babel, fiind câ Iehova acolo amestecâ limba a
tot pâmêntul, şi de acolo îĭ râsipi pre eĭ Iehova preste tot pâmêntul.
10 Acestea *sunt* generaţiunile luĭ Sem; Sem *era* de una sutâ
11 de anĭ când nâscu pre Arpachsad, duoĭ anĭ dupâ deluviŭ. Şi Sem
dupâ ce nâscu pre Arpachsad, trâi cincĭ sute de anĭ, când nâscu
12 fiiĭ şi fete. Şi Arpachsad era de treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, când
13 nâscu pre Selah. Şi Arpachsad, dupâ ce nâscu pre Selah, maĭ
14 trâi patru sute treĭ anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi Selah era de treĭ-
15 ḑecĭ de anĭ, când nâscu pre Eber. Selah dupâ ce nâscu pre Eber,
16 maĭ trâi patru sute treĭ anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi Eber era de
17 treĭ-ḑecĭ şi patru de anĭ, când nâscu pre Peleg. Şi Eber dupâ
ce nâscu pre Peleg, maĭ trâi patru sute treĭ-ḑecĭ de anĭ, şi nâscu

fiiĭ şi fete. Şi Peleg era de treĭ-ḑecĭ de anĭ, şi nâscu pre Rehu. 18
Şi Peleg dupâ ce nâscu pre Rehu, maĭ trâi dóue sute nóue anĭ, 19
şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi Rehu era de treĭ-ḑecĭ şi duoĭ de anĭ, 20
când nâscu pre Serug. Şi Rehu dupâ-ce nâscu pre Serug, maĭ 21
trâi dóue sute şépte anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi Serug era de 22
treĭ-ḑecĭ de anĭ, când nâscu pre Nahor. Şi Serug dupâ-ce nâs- 23
cu pre Nahor, maĭ trâi dóue sute de anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi 24
Nahor era de dóue-ḑecĭ şi nóue de anĭ când nâscu pre Tarah.
Şi Nahor dupâ-ce nâscu pre Tarah, maĭ trâi una sutâ nóuespre- 25
ḑece anĭ, şi nâscu fiiĭ şi fete. Şi Tarah era de şépte-ḑecĭ de anĭ, 26
când nâscu pre Abram, pre Nahor şi pre Haran.

Şi acestea *sunt* generaţiunile luĭ Tarah: Tarah nâscu pre 27
Abram, pre Nahor şi pre Haran; şi Haran nâscu pre Lot. Şi Ha- 28
ran muri in presenţia tatuluĭ seŭ Tarah, in pâmêntul nascereĭ sale
in *cetatea* Ur din Chaldea. Iar Abram şi Nahor se insurarâ; nu- 29
mele femeieĭ luĭ Abram *era* Saraĭ; şi numele femeieĭ luĭ Nahor
era Milcha, fata luĭ Haran, *carele fu* tatul Milcheĭ şi Iischeĭ. Sara 30
înse era stérpâ şi n'avea copiĭ. Decĭ Tarah luâ pre Abram fiul 31
seŭ, şi pre Lot fiul luĭ Haran fiul fiuluĭ seŭ, şi pre Saraĭ noru-
sa femeia fiuluĭ seŭ Abram, şi eşirâ împreunâ din Ur, *cetatea* Chal-
deeĭ, ca se mérgâ *in* pâmêntul Chanaan, şi venind pânâ la Charan
se aşeḑiarâ acolo. Şi ḑilele luĭ Tarah eraŭ dóue sute cincĭ anĭ, 32
şi Tarah muri in Charan.

CAPUL XII.

Chiamarea luĭ Abram.

Şi Iehova ḑise luĭ Abram: eşĭ din pâmêntul teŭ, şi din 1
locul nascereĭ tale, şi din casa tatuluĭ teŭ, in pâmêntul
pre carele eŭ ţi-l voiŭ arâta ţie. Şi te voiŭ face se devii o na- 2
ţiune mare, şi te voiŭ bine-cuvênta şi voiŭ face numele teŭ mare,
şi aşia veĭ fi bine-cuvêntare. Şi voiŭ bine-cuvênta pre ceĭ-ce te 3
bine-cuvêntâ, iar pre cel ce te va blesfema, îl voiŭ blesfema şi
se vor bine-cuvênta intru tine tóte sêmênţiele pâmêntuluĭ. Şi Ab- 4
ram se duse dupâ cum îĭ ḑisese luĭ Iehova, şi merse cu d'însul
Lot. Şi *era* Abram de şépte-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ când plecâ
din Charan. Şi Abram luâ pre Sara femeia sa, şi pre Lot fiul 5
fratelui seŭ, şi cu tóte averile séle, pre care le agonisise, şi tótâ
suflarea ce o câştigase el in Charan, şi plecarâ se mérgâ in pâ-
mêntul Chanaan, şi adjunserâ la pâmêntul Chanaan.

Abram strâbâtu pâmêntul acela pânâ la locul Sichem, pânâ 6
la stejarul More, pre când Chananeiĭ locuiaŭ *acest* pâmênt.

7 Şi se arătâ Iehova luĭ Abram, şi-ĭ ḑise: Pământul acesta-'l voiŭ
da sêmênţieĭ tale. Si Abram edificâ acolo altariŭ luĭ Iehova care
8 i-se arătâ. Apoĭ el de acolo trecu la muntele cel spre ori-
ente de Betel, şi-şĭ tinse cortul seŭ, *avênd* Betelul spre ocidente,
iar Ai spre oriente, şi edificâ acolo altariŭ luĭ Iehova, şi invocâ
9 numele luĭ Iehova. Dup'aceea plecâ Abram, mergênd şi inain-
tând spre méḑiâ-ḑi.
10 Şi se fâcu fómete in ţérrâ, şi Abram se pogori la Egipt,
11 ca se petrécâ acolo câ fómetea era grea in ţérrâ. Şi a fost când
se apropiâ el se intre in Egipt, ḑise câtre Saraĭ femeia sa: Eacâ
12 eŭ cunosc câ tu *escĭ* femeiâ formósâ la faciâ. Şi se póte in-
têmpla, ca Egiptenii vâḑêndute pre tine, se ḑicâ: Femeia luĭ *este*
acésta; şi pre mine se me omórâ, iar pre tine se te lasâ viuâ.
13 Ḑi dar maĭ bine: câ *escĭ* sora mea, ca eŭ pentru tine se fiŭ bine
tratat şi din causa ta se trâească sufletul meŭ.
14 Şi a fost dupâ ce veni Abram la Egipt, veḑiurâ Egipteniĭ
15 femeia, ce *era* formósâ fórte. Şi veḑênd'o pre ea principaliĭ *cur-
ţiĭ* luĭ Faraon, o lâudarâ câtrâ Faraon, şi femeia fu dusâ in casa
16 luĭ Faraon. Acésta luĭ Abram îĭ fâcu bine pentru d'însa, câcĭ el
dobândi oĭ şi boĭ, şi asiniĭ; servĭ şi serve; şi asine şi camile.
17 Dar Iehova lovi pre Faraon şi casa luĭ cu fórte marĭ plâgĭ
18 pentru Saraĭ femeia luĭ Abram. Atuncĭ Faraon chiamâ pre Abram
şi-ĭ ḑise: Pentru ce mĭ-aĭ fâcut mie aceasta? pentru ce nu mĭ-aĭ
19 spus, câ ea *este* femeia ta? Pentru ce aĭ ḑis: sora mea *este* ea?
Şi eŭ eram se o ieaŭ mie de femeiâ? Acum dar, écâ-ţĭ femeia
20 ta! iea-o şi te du! Şi Faraon dete ordinâ ómenilor luĭ, pentru
d'însul, ca se'l dimitâ, conducândul pre el, şi pre femeia sa, şi
tóte câte avea el.

CAPUL XIII.

Abram şi Lot se despart. Promisiunĭ a luĭ Dumneḑeŭ luĭ Abram.

1 Aşia dar Abram *eşind* din Egipt, el şi femeia luĭ şi cu
tóte ce avea, şi Lot împreunâ cu d'însul, se sui
2 spre méḑiâ-ḑi. Şi Abram era fórte avut, in vite, in argint şi in
3 aur. Şi el se intórse tot pre acea cale, pre care mersese, de la mé-
ḑiâ-ḑi pânâ la Betel, pânâ la acel loc, unde el antâiŭ îşĭ tinsese
4 cortul seŭ, intre Betel şi Aĭ. In locul *acela* unde *era* altariul
pre carele-'l fâcuse el acolo maĭ inainte, şi unde Abram invocase
numele luĭ Iehova.
5 Dar şi Lot, carele câlâtorea cu Abram, avea oĭ şi boĭ şi cor-
6 turĭ. Şi pâmêntul acela nu'i incâpea pre d'înşiĭ, ca se pótâ petrece

impreună că averile lor eraŭ marĭ şi de aceea eĭ nu puteaŭ locui im-
preună. Şi se nâscu cértâ intre pâstorii vitelor luĭ Abram, şi intre pâs-
toriĭ vitelor luĭ Lot. Atuncĭ locuieaŭ şi Chananeiĭ şi Ferezeiĭ intr'acel
loc. Atuncĭ ḑise Abram către Lot: Rogu-te se nu fiâ cértâ intre mine 8
şi intre tine; séŭ intre pâstorii meĭ şi intre pâstoriĭ teĭ, căcĭ noĭ
suntem confraţĭ. Aŭ n'aĭ tu tot pâmêntul naintea ta? rogu-te 9
desparte-te de mine! décâ veĭ pleca tu spre stînga, eŭ voiŭ merge la
dirépta; iar de veĭ merge tu spre dirépta, eŭ voiŭ apuca spre stînga.
Atuncĭ Lot redicânduşĭ ochiĭ seĭ, se uitâ preste tot ţinu- 10
tul Iordanuluĭ, ce *era* adapat preste tot, *şi* maĭ inainte de a strica
Iehova Sodoma şi Gomora *era* ca şi grâdina luĭ Iehova, *şi* ca pâmên-
tul Egiptuluĭ până spre Zoar. Şi Lot îşĭ alese pentru sine tótâ 11
câmpia Iordanuluĭ, şi Lot apucâ spre resârit, şi *astfeliŭ* se des-
pârţirâ unul de altul. *Aşia dar* Abram locui in pâmêntul Cha- 12
naan, iar Lot se aşeḑiâ in cetâţile *acelei* câmpiĭ, şi-'şĭ intinse cor-
turile séle până aprópe de Sodoma. Iar ómeniĭ din Sodoma *eraŭ* 13
reĭ, şi pecâtoşĭ fórte inaintea luĭ Iehova.
Şi Iehova ḑise luĭ Abram, dupâ ce Lot se despârţise de 14
dînsul: Ié inaltâţi ochiĭ teĭ *in sus*, şi din locul unde te aflĭ, acum,
cautâ spre méḑiâ-nópte şi spre méḑiâ-ḑi şi spre resârit şi spre
apus. Fiind-câ tot pâmêntul carele-l veḑĭ, ţie-l voiŭ da şi semên- 15
ţieĭ tale in eternitate. Şi voiŭ face ca semênţia ta se fiâ nume- 16
rósâ ca pulberea pâmêntuluĭ; şi décâ cineva póte numera pulbe-
rea pâmêntuluĭ, atuncĭ şi semênţia ta se va puté numera. Scó- 17
lâte *dar*, *şi* te preâmblâ prin *acest* pâmênt, in *tot* lungul şi in *tot*
latul luĭ, căcĭ ţie-l voiŭ da. Aşia dar Abram redicânduşĭ cortu- 18
rile veni şi locui aprópe de stejaruluĭ luĭ Mamre, carele *este* lân-
gâ Ebron. şi acolo edificâ el altariŭ luĭ Iehova.

CAPUL XIV.

Resbelul regilor Sodomeĭ, Gomoreĭ, şi Melchisedec.

Şi s'a intêmplat in ḑilele luĭ Amrafel, regeluĭ din Sinear, 1
a luĭ Arioch regeluĭ din Elasar, a luĭ Chedorlaomer
regeluĭ din Elam; şi Tidal regele gentelor. Ca acestia se incépâ 2
resbel cu Bera regele Sodomeĭ, cu Bersa regele Gomoreĭ, cu Si-
neab, regele de Adma; şi cu Semeber regele de Seboim, şi cu
regele de Bela, care *este* Soar. Toţĭ acestia intrunindu-se in va- 3
lea Şidin. care *este* Marea sâratâ. Doisprеḑece ani eraŭ eĭ su- 4
puşĭ luĭ Chedorlaomer, iar in al treisprеḑecelea se revoltarâ. Iar 5
intr'al patrusprеḑecelea an, veni Chedorlaomer, şi regiĭ ce *ţineaŭ*
cu dînsul, şi bâturâ pre Refaimĭ in Asterot-Carnaim; şi pre Su-

6 seĭ in Ham, şi pre Emeĭ in Save-Chiriataim. Şi pre Choreĭ in
muntele lor Seir, până la câmpia Paran care *este* lângă deşert.
7 Şi intorcânduse, veniră la Hen-Mispaţ, care *este* Cades, şi devas-
tară tot teritoriul Amalechiţilor, ăncă şi pre Amorei carii locuiaŭ
8 in Asason-Tamar. Atuncĭ eşiră regele Sodomeĭ, şi regele Gomo-
reĭ, şi regele Adimeĭ, şi regele de Seboim, şi regele de Bela, care
este Soar, *şi trupele lor*, şi le ordinară de bataiă, *contra acelora*,
9 in valea Sidim. *Adică* contra luĭ Chedorlaomer regele Elamu-
luĭ, şi contra luĭ Tideal regele gentelor şi contra luĭ Amrafel re-
gele din Sinear, şi contra luĭ Arioch regele din Elasar, patru regĭ
10 in contra a cincĭ. Dar valea Sidimuluĭ *era* plină de puţĭurĭ de
bitumine; şi regele Sodomeĭ şi cel al Gomoreĭ apucară fuga şi
căḑiură in acele puţiurĭ; iar ceĭ ce maĭ scăpară fugiră la munte.
11 Şi *aceĭ regĭ* luară tóte avuţiele, din Sodoma şi din Gomora, şi
12 tóte viptualiele lor, apoĭ se duseră. Şi luară *cu dînşiĭ şi* pre
Lot, fiiul frateluĭ luĭ Abram, carele locuia in Sodoma; şi *tótă*
averea luĭ, ş'apoĭ se duseră.
13 Atuncĭ veni *óre cine* din ceĭ scăpaţĭ şi dede de scire luĭ
Abram Ebreuluĭ, carele locuia la Stejarul luĭ Mamre, a Amo-
reuluĭ, frateluĭ luĭ Eschol, şi al luĭ Aner, cariĭ eraŭ confe-
14 deraţiĭ luĭ Abram. Abram indată ce auḑi că s'aŭ luat captiv fra-
tele seŭ, inarmă pre esercitaţiĭ seĭ *ce eraŭ* născuţĭ in casă sa,
anume, treĭ-sute-optspreḑece *la numer*, şi persecută *neamiciĭ*
15 până la Dan. Şi impărţinduse *in dóue* nóptea el şi servii seĭ
iĭ bătu şi-ĭ alungă până la Hobah ce *este* de-a stênga Damascului.
16 Şi intórse inapoi tóte avuţiele şi pre Lot fratele seŭ, cu tótă ave-
rea sa-'l aduse înderet, aseminea şi pre femeĭ şi pre popul.
17 Şi regele Sodomeĭ eşi luĭ *Abram* spre intempinare, după ce
se intórse de la invingerea luĭ Chedorlaomer şi a *celor-l-alţĭ* regĭ
18 cariĭ *eraŭ* cu dînsul, in valea Save, care *este* valea regeluĭ. Iar
Melchisedec regele Salemuluĭ, îĭ oferi pâne şi vin; căcĭ el *era*
19 Preut Dumneḑeuluĭ celuĭ pre înalt. Şi el îl bine-cuvêntă pre dîn-
sul, ḑicênd: Bine-cuvêntat *fiă* Abram de Dumneḑeul cel prea înalt,
20 posesorele ceriuluĭ şi al pămêntuluĭ. Şi bine-cuvêntat *se fiă* Dum-
neḑeŭ cel prea inalt, carele a dat pre inemiciĭ teĭ in mânile tale.
Abram iĭ dede ḑecima din tóte.
21 Şi regele Sodomeĭ ḑise luĭ Abram: Dâmĭ mie ómeniĭ iar avuţi-
22 ele ia-ţi-le ţie. Înse Abram respunse regeluĭ Sodomeĭ: Inălţatam
mâna mea către Iehova Dumneḑeul cel prea inalt posesorele ce-
23 riuluĭ şi al pămêntuluĭ; *Aspru jurândume* că nimica nu voiŭ lua
din tóte câte sânt ale tale, de la *cel maĭ mic* fir de aţiă până la
una curea de încălţiăminte, ca se nu poţĭ ḑice: Eŭ am inavuţit
24 pre Abram. Afară numaĭ ceea ce feciorii aŭ mâncat, şi partea
bărbaţilor Aner, Escol şi Mamre cariĭ aŭ mers cu mine, aceia-şĭ
vor lua partea lor.

CAPUL XV.

Dumnedeŭ reinoesce promisiunile sale luĭ Abram. Sacrificiul luĭ Abram.

Dup'aceste evenimente se fâcu cuvêntul luĭ Iehova câtre 1
Abram prin visione dicênd: Nu te teme Abrame! Eŭ
sûm scutul teŭ, remuneraţiunea ta *va fi* multâ fórte. Şi Abram 2
respunse: Doamne Iehova ce'mĭ veĭ da mie? Eŭ me trec din via-
ţiâ fârâ *a ave* fiiĭ, şi fiul posesiuneĭ caseĭ mele *este* Damascea-
nul acesta Eliezer. Şi Abram, *adaose* dicênd: écâ, mie nu-'mĭ 3
aĭ dat fiiĭ, şi iatâ fiiul caseĭ mele va fi eredele meŭ. Şi écâ cu- 4
vêntul luĭ Iehova *se adresâ* câtre dînsul, dicênd: Nu acesta va
fi eredele teŭ, ci cel ce va eşi din cópsele tale, acela va fi ere-
dele teŭ. Apoĭ il duse pre el afarâ, şi dise: Ia uitete sus spre ceriŭ, şi 5
numerâ stelele, dacâ le poţĭ numera! aşia îĭ dise luĭ, va fi posteritatea ta.
Şi *Abram* credíu luĭ Iehova, carele-'ĭ imputâ acésta spre direptate. 6
Şi el îĭ dise: Eŭ *sûm* Iehova, carele te am scos pre 7
tine din Ur *cetatea* Chaldeilor, ca se-ţĭ daŭ pâmêntul acesta
spre al posede cu direpț ereditariŭ. Şi *Abram* respunse: Dóm- 8
ne Iehova! de pe ce voiŭ cunósce, câ-l voiŭ poseda? Şi 9
Iehova îĭ respunse: Adumĭ una junicâ de treĭ anĭ, şi una caprâ
de treĭ anĭ, şi un berbece de treĭ anĭ, şi unâ turturea şi un co-
lumb. Şi el îĭ aduse tóte acestea, şi le despicâ prin medĭloc, şi 10
puse fiâ-care jumâtate façiâ cu ceea-l-altâ, iar paserile nu le
despicâ. Şi se coborîrâ paserĭ râpitóre preste *aceste* cadavre, 11
dar Abram le alungâ. Iar pre la apusul sórelui un somn adânc 12
câdíu asupra luĭ Abram, şi écâ fricâ şi intuneric mare il cuprin-
serâ pre dînsul. Atuncĭ *Iehova* dise câtrâ Abram: Cu adeverat 13
se sciĭ, câ semênţia ta va fi peregrinâ intr'un pâmênt, ce nu'ĭ al
eĭ, şi câ ea va fi servâ *ginteĭ de acolo*, care o va aflige patru-sute de
anĭ. Dar înse eŭ şi pre naţiunea aceea, la care vor fi fost eĭ 14
servĭ, o voiŭ judeca, dup'aceea vor eşi eĭ *de acolo* cu marĭ averĭ.
Şi tu te veĭ intórce la pârinţiĭ teĭ in pace *şi* te veĭ immormênta 15
in bêtrâneţie fericite. Iar eĭ dupâ a patra generaţiune se vor 16
reintóroe aicĭ, câcĭ pânâ atuncĭ iniquitâţile Amoreilor âncâ nu s'aŭ
plinit. Şi dupâ ce apuse sórele, şi se fâcu intuneric, écâ un cup- 17
tor fumegând şi flacârâ de foc care strâbâtea prin acele bucâţĭ
despicate. In dina acésta inchiâ Iehova alianţiâ cu Abram dicênd: 18
Eŭ pâmêntul acesta l'am dat posteritâţeĭ tale, de la fluviul Egip-
tuluĭ, pânâ la fluviul cel mare, fluviul Eufrate. Pre Cheneĭ şi pre 19
Chenizeĭ şi pre Cadmoneĭ; Pre Heteĭ şi pre Ferezeĭ şi pre Rafeĭ. 20
Şi pre Amoreĭ, şi pre Chananeĭ, şi pre Gergeseĭ, şi pre Iebuseĭ. 21

CAPUL XVI.

Istoria Agareĭ.

1 Iar Saraĭ femeea luĭ Abram nu nâscea luĭ *copiĭ*, înse ca
2 avea o servâ egipteancâ, numele eĭ Agar. Şi ḑise Saraĭ
câtrâ Abram: écâ Iehova m'a inchis, ca se nu nasc, vino rogu-te
intrâ la serva mea póte voiŭ câpâta copiĭ prin trînsa. Şi Abram
3 ascultâ de cuvêntul Saraeĭ. Atuncĭ Saraĭ femeea luĭ Abram luâ
pre Agar egipteanca serva sa, dupâ ce acesta petrecuse ḑece anĭ
in pâmêntul Canaan, şi o dede pre ea de femee bârbatuluĭ seŭ
4 Abram. Şi el intrâ la Agar, care remase grea; dar ea veḑênd câ
5 a remas grea, *incepu* a despreţui pre Dómna sa in ochiĭ eĭ. Atuncĭ
Saraĭ ḑise câtre Abram: Injuria ce mi se face, *cade* asupra ta.
Eŭ am dat pre serva mea in sinul teŭ, şi ea dupâ-ce veḑiu câ
a luat in pântece, me despreţuiesce in ochiĭ eĭ. Judice Iehova intre
6 mine şi intre tine. Şi Abram ḑise câtrâ Saraĭ: Eacâ serva ta *este*
in mâna ta, fâ cu dînsa cum îţĭ place. Iar Saraĭ o maltratâ; şi
ea fugi d'inaintea eĭ.
7 Şi angelul luĭ Iehova aflâ pe ea lângâ un isvor de apâ
8 in deşert, lângâ isvorul din calea *ce merge la* Sure. Şi-ĭ ḑise:
Agar, serva Saraeĭ de unde venĭ? şi unde mergĭ? Iar ea-ĭ res-
9 punse: Fug de faça Saraeĭ Dómneĭ mele. Atuncĭ îĭ ḑise an-
gelul luĭ Iehova: Intórcete inapoĭ la Dómna ta, şi te umilesce
10 sub mânile eĭ. Şi angelul luĭ Iehova adaose ḑicênd: Inmulţind
voiŭ inmulţi semênţia ta, in cât nu se va *pute* numera, de mare
11 *ce va fi*. Şi angelul luĭ Iehova ḑise *maĭ departe*: Eacâ tu aĭ
conceput, şi in curênd veĭ nasce fiiŭ, al câruia nume-l veĭ chia-
ma Ismael *(Dumneḑeŭ aude)*, pentru câ Iehova auḑi intristarea ta.
12 Şi acesta va fi om feroce, mâna luĭ *va fi* contra tutulor, şi mâna
13 tutulor in contra luĭ, şi façiâ cu toţĭ fraţiĭ seĭ va locui. Şi ea chiâmâ
numele luĭ Iehova, carele a vorbit cu dînsa: Tu *escĭ* El Roĭ
(Dumneḑeŭ veḑetoriŭ) câcĭ, ḑise ea: Aŭ nu facâ aicea veḑiuiŭ din
14 dos pre acela ce me veḑu? De-un le puţul acela se numi pu-
ţiul Lachaĭ-Roĭ, (puţiul celuĭ viŭ carele me veḑiu) carele este in-
15 tre Cades şi Bared. Şi Agar nâscu luĭ Abram fiiŭ; şi Abram
16 chiâmâ numele fiuluĭ seŭ pre carele-l nâscu Agar: Ismael. Şi
Abram era de opt-ḑecĭ şi şése de anĭ, când Agar nâscu luĭ pre
Ismael.

CAPUL XVII.

Dumnedeŭ reinoesce alianţia sa cu Abram. Tăerea împrejur aşediată.

Iar când era Abram de nóue-deci şi nóue de anĭ, i se arê- 1
tâ Iehova, şi-ĭ dise: Eŭ *sûm* Dumnedeŭ cel a tot potente,
âmblâ neincetat inaintea mea, şi fiĭ integru. Şi voiŭ stabili ali- 2
anţia mea intre mine şi intre tine, şi te voiŭ immulţi fórte. Atuncĭ 3
Abram câdiu pre façia sa, şi Dumnedeŭ îĭ vorbi *ast-feliŭ*, dicênd:
In cât pentru mine, écâ eŭ fac alianţiâ cu tine, şi tu veĭ deveni 4
pârinte multor naţiunĭ. Şi tu nu te veĭ chiama maĭ mult Abram, 5
ci numele teŭ va fi Abraam, pentru câ te am fâcut pârinte a mul-
ţime de naţiunĭ. Şi te voiŭ immulţi fórte, şi te voiŭ face ca tu 6
se devinĭ naţiunĭ, chiar şi regĭ vor eşi din tine. Şi voiŭ stabili 7
alianţia mea intre mine şi intre tine, şi intre posteritatea ta, dupâ
tine in generaţiunele lor, ca alianţia eternâ, ca se fiŭ Dumnedeŭ
ţie, şi posteritâţeĭ tale dupâ tine. Şi voiŭ da ţie şi posteritâţeĭ 8
tale dupâ tine, pâmêntul unde tu locuescĭ ca strein; tot pâmên-
tul Chanaan, in posesiune eternâ; şi voiŭ fi lor Dumnedeŭ.

Şi apoĭ dise Dumnedeŭ câtrâ Abraam: Tu înse alianţia mea 9
o veĭ observa, tu şi posteritatea ta dupâ tine prin tóte genera-
ţiunile lor. Şi acésta este alianţia mea pre care aveţi voĭ s'o 10
observaţĭ, intre mine şi intre tine, şi'ntre coboritoriĭ teĭ dupâ tine;
câ tótâ partea bârbâtéscâ d'intre voĭ se se tae împrejur. Voĭ 11
adicâ veţĭ tâe împrejur carnea prepuţiuluĭ vostru, şi *acésta* va fi
semnul alianţieĭ mele intre mine şi'ntre voĭ. Tot pruncul parte 12
bârbâtéscâ de opt dile, d'intre voĭ şi'ntre tóte generaţiunile vós-
tre, se va tâe împrejur; atât cel nâscut in casâ, cât şi acel cum-
pârat cu argint de la verĭ ce streinĭ, care nu este din semênţia
ta. Se va tâe împrejur dar tot cel nâscut in casâ, cât şi cel 13
cumpârat cu argintul teŭ; şi aşia alianţia mea va fi in corpul
vostru, ca alianţiâ eternâ. Şi bârbatul netâet împrejur al câruia 14
carnea prepuţiuluĭ nu va fi tâetâ împrejur perde-seva unul ca acela
din medilocul populuuĭ seŭ, pentru câ a stricat alianţia mea.

Şi Dumnedeŭ dise luĭ Abraam: *In cât* pentru Saraĭ femeia 15
ta, nu o veĭ maĭ chiama pre ea Saraĭ, ce Sara *va fi* numele eĭ.
Şi o voiŭ bine-cuvênta pre dînsa; ba âncâ câ din trînsa-'ţĭ voiŭ 16
da ţie un fiiŭ. Eŭ pre dînsa o voiŭ bine-cuvênta, ca ea se nascâ
naţiunĭ, şi regĭ aĭ populilor se ese din trînsa. Atuncĭ câdiu Abra- 17
am preste façia sa şi rîse, dicênd in inima sa. Aŭ doar omul
cel de una sutâ de anĭ maĭ nasce *fiiĭ*? Saŭ şi Sara, fiind de
nóue-decĭ de anĭ va maĭ nasce? Şi Abraam dise câtrâ Dumne- 18
deŭ: Fiâ ca Ismael se trâiascâ inaintea ta. Şi Dumnedeŭ îĭ dise: 19
Cu adevêrat Sara femeia ta 'ţĭ va nasce ţie fiiŭ, şi tu veĭ

chiama numele luĭ Isaac (ride). Şi eŭ voiŭ stabili alianţia mea
cu dînsul, ca se fiâ alianţiâ perpetuâ pentru posteritatea luĭ du-
20 pâ dînsul. Iar şi pentru Ismael te am ascultat. Eacâ eŭ l'am bine-
cuvêntat pre dînsul şi-l voiŭ cresce, şi-l voiŭ immulţi fórte;
carele doĭspreḑece principĭ va nasce, şi-l voiŭ face se deviâ o
21 naţiune mare. Iar alianţia mea o voiŭ stabili cu Isaac, pre care-
le-'l va nasce ţie Sara, in anul urmâtoriŭ, tot pre timpul aces-
22 ta. Şi *Dumneḑeŭ* dupâ ce incetâ de a maĭ vorbi cu dînsul, se
23 râdicâ Dumneḑeŭ de la Abraam. Atuncĭ luâ Abraam pre fiiul seŭ
Ismael, şi pre toţĭ ceĭ nâscuţĭ in casa sa, şi pre toţi ceĭ cumpâ-
raţĭ cu argintul seŭ, şi pre tot bârbatul din ómeniĭ caseĭ sale, şi
indatâ, in ḑiua aceea le tâiâ carnea prepuţiuluĭ lor, dupâ cum îĭ
24 ḑisese Dumneḑeŭ. Şi Abraam *era* de nóue-ḑecĭ şi nóue de anĭ,
25 când îşĭ tâe împrejur carnea prepuţiuluĭ luĭ. Iar Ismael fiul seŭ
26 era de treĭspreḑece anĭ, când se tâiâ împrejur. Şi tot in ace-
27 eaşĭ ḑi furâ tâeţi împrejur Abraam şi Ismael fiul seŭ. Şi toţĭ
ómeniĭ caseĭ sale, *atât* nâscuţĭ in casa sa cât şi cumpâraţĭ
cu argint de la streinĭ, fuserâ tâeţĭ imprejur cu dînsul îm-
preunâ.

CAPUL XVIII.

Stricarea Sodomeĭ descoperitâ luĭ Abraam.

1 Şi Iehova se arâtâ lui *Abraam* la stejarul luĭ Mamre,
când şedea el la uşia cortuluĭ seŭ, tocmaĭ in câldura
2 ḑileĭ. Şi ridicânduşĭ ochiĭ seĭ, se uitâ şi écâ treĭ barbaţĭ stând
inaintea luĭ, ear el indatâ ce-'ĭ veḑiu, alergâ de la uşia cortuluĭ
3 inaintea lor, şi lise inchinâ pânâ la pâmênt. Şi ḑise: Dómne de
am aflat char inaintea ochilor teĭ, rogute, nu trece de *cortul*
4 servitoruluĭ teŭ. Priimiţĭ se vi se aducâ puçinâ apâ, ca se ve
5 spalaţĭ piciórele, şi apoĭ ve odihniţĭ sub acest arbore. Şi eŭ voiŭ
aduce una bucatâ de pâne, ca se ve maĭ intâriţĭ inima vóstrâ, apoĭ
puteţĭ merge maĭ departe, câ de aceea v'aţi abâtut pre la ser-
6 vitorul vostru. Iar eĭ aŭ ḑis: Fâ aşia precum aĭ ḑis. Atuncĭ
alergâ Abraam in cort la Sara, şi'ĭ a ḑis: Adâ curênd treĭ me-
7 surĭ de flórea fârineĭ, şi o frêmêntâ, şi fâ turte. Iar Abraam
alergâ la vacĭ, şi luâ de acolo un viţel tenêr şi bun şi-l dede
8 unuĭ servitoriŭ, ca iute se'l prepare. Apoĭ aduse unt şi lapte, şi
viţelul pre care-l preparase, şi le puse inaintea lor şi el sta
lângâ dînşiĭ subt arbore şi eĭ mâncaŭ.
9 Atuncĭ ḑiserâ eĭ câtrâ dînsul: Unde *este* Sara, femeia ta?
10 şi el respunse: Eacâ-o in cort. Şi *unul din eĭ* ḑise: Eŭ *preste*

un an iareşĭ, me voiŭ intórce la tine, tot pre acest timp, şi écâ
atuncĭ Sara femeia ta *va ave* un fiiŭ. Şi Sara auḑia acésta din
uşia cortuluĭ care *era* in dosul luĭ. Şi Abraam cu Sara *eraŭ* 11
betrânĭ şi fórte inaintaţĭ in ḑile; ba Sareĭ ĭĭ şi incetaserâ de a
se maĭ face cele femeescĭ. Şi Sara rîse in sine şi ḑise: Dupâ ce 12
acum am imbêtrânit, se póte ca eŭ se maĭ cuget la acest fel de
lucru dupâ-ce şi Domnul meŭ *este* fórte vechiŭ in ḑile. Şi Iehova ḑise 13
câtrâ Abraam: Pentru ce ride Sara ḑicênd óre fi va adevêrat ca
eŭ se maĭ nasc, *fiind* eŭ *aşia* de bêtrânâ: Aŭ este la Iehova 14
ceva cu neputinţâ? Eŭ la anul tot pre timpul acesta, iareşĭ me
voiŭ intórce pre la tine; şi Sara *va avea* un fiiŭ. Atuncĭ Sara 15
negâ ḑicênd; n'am ris! pentru câ se temea. Dar el ḑise: Nu *este*
aşia câ tu aĭ ris.

Şi sculânduse de acolo aceĭ bârbaţĭ, se uitarâ spre Sodoma, 16
şi Abraam mergea cu eĭ se-ĭ petrécâ. Şi Iehova ḑise: Aŭ ascun- 17
devoiŭ eŭ de Abraam, ceea ce am se fac? Pentru câ Abraam 18
are se fiâ popul mare şi tare şi intr'însul se vor bine-cuvênta
tóte naţiunele pâmêntuluĭ. Fiind câ eŭ îl cunosc pre dînsul, *şi* 19
sciŭ, câ el va ordona fiilor seĭ; şi caseĭ sale dupâ dînsul ca se ob-
serve calea luĭ Iehova, fâcênd justiţiâ şi judecatâ; pentru ca Ie-
hova se dea luĭ Abraam ceea-ce'ĭ a promis. Atuncĭ ḑise Iehova 20
fiind câ strigarea Sodomeĭ şi a Gomoreĭ este mare şi pecatele lor
sûnt grele fórte. *De aceea* acum me voiŭ pogorî acolo şi voiŭ 21
vedea décâ eĭ aŭ fâcut tóte pre deplin, dupâ strigarea ce a pre-
venit la mine, séŭ dacâ nu eŭ voiŭ se sciŭ. Şi aceĭ bârbaţĭ se 22
intórserâ de acolo, şi merserâ spre Sodoma, iar Abraam maĭ stete
încâ inaintea luĭ Iehova.

Şi Abraam se apropiâ, şi ḑise: Nu cumva veĭ perde tu pre 23
cel just d'impreunâ cu cel reŭ? Póte se fie in *aceastâ* cetate 24
cincĭ-ḑecĭ de ómenĭ justĭ, aŭ şi pre *acestia* 'ĭ-veĭ perde? Aŭ nu
veĭ ierta *tot* locul din causa celor cincĭ-ḑecĭ justĭ, ce *se aflâ* in
trînsa? Departe se fiâ de tine se facĭ tu una ca acésta, de a 25
ucide pre cel just împreunâ cu cel reŭ; şi câ ceĭ justĭ se fiâ *trâ-*
taţĭ tot ca ceĭ reĭ, da, departe se fiâ *una ca acésta* de tine! Aŭ
judecâtorul a tot pâmêntul, nu va face direptate? Atuncĭ ḑise 26
Iehova: De voiŭ afla in cetatea Sodoma cincĭ-ḑecĭ justĭ, voiŭ ier-
ta tot locul din causa acestora. Şi Abraam respunḑênd, ḑise: 27
écâ eŭ cutezaiŭ acum a vorbi câtrâ Domnul, de şi *nu sûm* de
cât pulbere şi cenuşiâ. Póte se lipsécâ cincĭ din ceĭ cincĭ-ḑecĭ 28
de justĭ, aŭ pentru ceĭ cincĭ, veĭ pierde tótâ cetatea? Şi *Domnul*
ḑise: Nu o voiŭ perde, de voiŭ afla in trînsa patru-ḑecĭ şi cincĭ
de justĭ. Şi *Abraam* continuâ aĭ vorbi ḑicênd: Póte nu se vor afla 29
in trînsa *de cât* patru-ḑecĭ! şi el ḑise: Nu o voiŭ strica pentru
aceĭ patru-ḑecĭ. Şi *Abraam* ḑise: Rogute Dómne se nu te mâniĭ 30
de voiŭ *maĭ adauge* a vorbi. Póte se se afle acolo treĭ-ḑecĭ! şi

Domnul respunse: Eŭ nu o voiŭ perde, de voiŭ afla in trînsa
31 treĭ-ḑecĭ. Şi *Abraam* ḑise: Eacâ acum eŭ am cutezat se vorbesc
câtrâ Domnul meŭ! Póte se vor afla acolo numaĭ doue-ḑecĭ *de
justĭ*. Şi *Domnul* ḑise: pentru aceĭ doue-ḑecĭ nu o voiŭ perde.
32 Şi *Abraam* ḑise: Roguĭe Dómne! nu te mânia, dacâ voiŭ maĭ
vorbi âncâ numaĭ astâ datâ. Póte se se afle acolo ḑece? Şi
Domnul îĭ ḑise: Nu o voiŭ perde *cetatea* din causa celor ḑece.
33 Şi Iehova se duse dupâ ce incetâ a maĭ vorbi cu Abraam. Iar
Abraam se intórse la locul seŭ.

CAPUL XIX.

Angeliĭ locuesc la Lot. Sodoma stricatâ.

1 Şi cei doĭ angelĭ venirâ la Sodoma, despre sérâ, şi Lot ca-
rele şedea la pórta Sodomeĭ, veḑênd se sculâ, mergân-
2 dule spre intimpinare, şi se inchinâ cu façia la pâmênt. Şi ḑise
lor: Bine aţĭ venit Domniĭ meĭ! roguve! intraţĭ in casa servuluĭ
vostru, remâneţĭ aicĭ preste nópte, şi ve spâlaţi picórele vóstre,
şi sculânduve demanéţiâ, ve veţĭ duce in calea vóstre. Iar eĭ
3 ḑiserâ: Nu; ci in uliţiâ vom pernopta. Şi el stârui mult ca se
mâne la dînsul. Iar eĭ dupâ ce intrarâ in casa luĭ; fâcu lor cinâ,
şi cocândule pânĭ azime, eĭ mâncarâ.
4 Dar maĭ nainte de a se culca eĭ, écâ bârbaţiĭ cetâţeĭ. ómeniĭ
din Sodoma, incungiurarâ casa, de la tenêr pânâ la bêtrân, tot
5 populul, din tóte pârţile *cetâţeĭ*. Şi chiamând eĭ pre Lot îĭ
ḑiserâ: Unde *sûnt* aceĭ bârbaţĭ, cariĭ aŭ venit astâ nópte la tine?
6 scóteĭ la noĭ afarâ ca se-'ĭ cunóscem pre dînşiĭ! Şi Lot eşi
7 afarâ la eĭ d'naintea uşei, dar uşia o incuiâ dupâ dînsul. Şi le
8 ḑise lor: Roguve, fraţilor se nu faceţĭ rêŭ *acestora*. Eacâ eŭ am
dóue fete, care n'aŭ cunoscut âncâ bârbat, pre acelea vi le voiŭ
scóte vóue afarâ, şi cu dînsele faceţĭ, cum ve place, numaĭ aces-
tor bârbaţĭ se nu faceţĭ nimica, câ de aceea aŭ intrat eĭ sub umbra
9 acoperemêntuluĭ meŭ. Şi eĭ ḑiserâ: Fugĭ d'aicĭ! ş'apoĭ ḑiserâ:
Acesta singur este venit ca strein *intre noĭ*, şi voesce ne'ncetat
se ne fiâ judecâtoriŭ? Acum ţie maĭ mult reŭ 'ţĭ vom face, de
cât acelora. Şi se repeḑeaŭ cu putere asupra bârbatuluĭ, asupra
10 luĭ Lot, şi se apropiarâ se spargâ uşia. Atuncĭ barbaţiĭ aceia
tinḑenduşĭ mânile atraserâ pre Lot in casâ la dînşiĭ, şi incuiarâ
11 uşia. Şi pre bârbaţiĭ aceia cariĭ *eraŭ* la uşia caseĭ, ĭ lovirâ cu
nevidere, de la mic pânâ la mare, in cât eĭ se ostenirâ mult câu-
tând se afle uşia.
12 Atuncĭ aceĭ bârbaţĭ ḑiserâ luĭ Lot: Pre cine maĭ aĭ tu aicĭ?

ginere, séŭ fiiĭ, séŭ fete, séŭ pre alt cineva din aĭ teĭ, in *acéstâ*
cetate? Scóteĭ dintr'*acest* loc. Câ noĭ voim se stricâm locul aces- 13
ta, pentru câ strigarea *pecatelor lor* s'aŭ inalţiat fórte inaintea luĭ
Iehova, carele ne a trimes ca se'l perdem. Lot atuncĭ eşi şi vor- 14
bi cu gineriĭ, cariĭ eraŭ se ea pre fetele luĭ, şi le ḑise: Sculaţive
şi eşiţi din locul acésta, pentru câ Iehova va se pérdâ cetatea
aceasta. Dar ginerilor li se pâru, câ el glumesce cu eĭ.
Şi indatâ ce se reversâ de ḑiuâ, angeliĭ sileaŭ pre Lot, ḑi- 15
cênd: Scólâte, ieaţĭ femeia ta, şi cele dóue fete ale tale, care
se aflâ *aicĭ*, ca se nu perĭ şi tu in pedepsirea cetâţeĭ *acestia*.
Şi fiind câ el intârḑia, aceĭ bârbaţĭ îl apucarâ de mânâ, pre el, 16
şi pre femeia luĭ, şi pre cele dóue fete ale luĭ, pentru câ Ieho-
va voi se-l cruţiâ, şi scoţindul, îl puserâ afarâ din cetate. Şi a fost, 17
dupâ-ce 'i-aŭ scos pre iĭ afarâ, ḑise *unul dintre eĭ*, cautâ de-ţi mântu-
esce viaţia; inapoĭ se nu te uiţĭ, nicĭ se staĭ undeva in tot împrejurul
acesta; ci la munte *fugind* se scapĭ, ca se nu perĭ şi tu. Şi Lot le ḑise 18
lor: Oh nu! Dómne. Eacâ servul teŭ a aflat char inaintea ta, şi mare a 19
fost indurarea ta, ce o aĭ arâtat câtrâ mine, câ mi-aĭ conservat via-
ţiâ mea. Dar eŭ nu me voiŭ puté retrage la munte, temendume ca nu
cumva se me ajungâ rêul pre *acolo*, şi se moriŭ. Ia veḑi rogute, 20
acéstâ cetate *aicĭ este destul de* aprópe, spre a fugi acolo, şi ea
este micâ; rogute, lâsâmâ se me mentui acolo. Aŭ nu *este* ea
micâ? şi sufletul meŭ va viia. Iar *Domnul* 'ĭ respunse: Eacâ 21
eŭ te am ascultat pre tine şi in privinţia acésta, ca se nu stric
cetatea, despre care 'mi aĭ vorbit. Grâbescete *dar*, de scapâ acolo, 22
câ eŭ nu voiŭ puté face nimica, pânâ ce nu veĭ adjunge tu acolo.
Şi de acolo s'a chiamat numele aceleĭ cetâţĭ Soar (*mic*). Pre 23
când sórele, se inalţia deasupra pâmêntuluĭ, Lot intrâ in Soar.
Şi Iehova fâcu se plóe asupra Sodomeĭ şi a Gomoreĭ 24
sulfure şi foc, de la Iehova din ceriŭ. Şi el stricâ cetâţile aces- 25
tea, şi tóte câmpiele de prin prejur, şi pre toţĭ locuitoriĭ acelor
cetâţĭ, şi vegetaliele pâmêntuluĭ. Atuncĭ femeia luĭ Lot se uitâ 26
indârept, şi se prefâcu in statuâ de sare. Iar Abraam sculânduse 27
fórte de demânéţiâ, *veni* la locul, unde stâtuse inaintea luĭ Ie-
hova. Şi uitânduse spre Sodoma şi Gomora, şi spre tot pâmên- 28
tul de prin pregiur, şi veḑiu şi écâ fum se râdica din *acel* pâmênt,
ca şi fumegarea dintr'un cuptor de var.
Şi a fost când stricâ Domnul cetâţile aceluĭ imprejur, îşĭ 29
aduse aminte Dumneḑeŭ de Abraam, şi emise pre Lot din meḑi-
locul subversiuneĭ, când stricâ cetâţile in care locuia Lot. Apoĭ 30
Lot eşi din Soar, şi se aşeḑiâ pre munte, şi cu el cele
dóue fete ale luĭ, câ se temea se remânâ in Soar; şi locuia
intr'una pescerâ, el şi cele dóue fete ale luĭ. Atuncĭ ḑise cea 31
maĭ mare câtrâ cea maĭ micâ: Tatul nostru *este* betrân, şi nimica
nu este in pâmêntul acesta, carele se intre la noĭ dupâ datina de pre

32 tot pâmêntul. Vino! se imbetâm pre tatul nostru cu vin, şi se ne
culcâm cu dînsul, ca din tatul nostru se conservâm semênţia
33 nóstrâ. Şi ele in nóptea aceea dederâ tatuluĭ lor vin se bea, şi
cea maĭ mare intrâ la tatul eĭ, şi se culcâ cu dînsul; dar el nu
34 o simţi pre ea nicĭ când se culcâ, nicĭ când se sculâ. Şi a fost
a doua ḑi cea maĭ mare ḑise câtrâ cea maĭ tenerâ: Eacâ eŭ in
nóptea trecutâ am dormit cu tatâl meŭ; se-l imbetâm cu vin şi
la nópte; şi se intri tu la dînsul, şi se te culcĭ şi tu cu el, ca
35 din tatul nostru se conservâm semênţia nóstrâ. Şi aşia ele şi in
nóptea acésta dederâ tatuluĭ lor vin se bea, şi cea maĭ micâ, se
sculâ şi se culcâ cu dînsul, şi el nu o simţi pre ea, nicĭ când
36 se culcâ, nicĭ când se sculâ. Aşia dar *aceste* dóue fete ale luĭ
37 Lot concepurâ de la tatul lor. Cea maĭ mare nâscu un fiiŭ, şi-'ĭ
puse numele Moab (din pârinte). Acesta *este* tatul Moabiţilor,
38 pânâ in ḑiua de astâḑĭ. Şi cea maĭ tenerâ nâscu şi ea un fiiŭ,
şi-l chiamâ Ben-Ammi (fiul poporuluĭ); şi acesta este pârintele Ammoniţilor pânâ in ḑiua de astâḑĭ.

CAPUL XX.

Abraam şi Abimelech.

1 Şi Abraam plecâ de acolo la ţérra cea despre méḑiâ-ḑi,
şi locuia intre Cades şi Sur, şi petrecea ca peregrin in
2 Gherar. Şi fiind câ Abraam ḑise despre Sara femeia sa: *Este*
sora mea, Abimelech regele Gherareĭ trâmise, şi-ĭ luâ pre Sara.
3 Dar Dumneḑeŭ se arâtâ in vis nóptea luĭ Abimelech, şi-ĭ ḑise:
Eacâ, tu indatâ veĭ muri, pentru femeia pre care o aĭ luat, fiind
4 câ ea *este* consórta unuĭ barbat. Inse Abimelech nu se apropiase de dînsa ci ḑise: Dómne! nu cumva veĭ perde tu *şi* na-
5 ţiunea justâ? Aŭ nu el singur mia ḑis mie: Ea-mĭ este sorâ?
şi ea âncâ mi-a ḑis: fratele meŭ *este*! Eŭ dar aceasta o fâcuiŭ
6 in integritatea animeĭ mele, şi cu curâţieniea mânilor mele. Atuncĭ
Dumneḑeŭ îĭ ḑise luĭ in vis: Şi eŭ sciŭ, câ tu in integritatea animeĭ
tale aĭ fâcut aceasta, şi tocmaĭ de aceea te-am impedicat de a
pecatui in contra mea, şi nu ţi-am permis de a te atinge de
7 dînsa. Acum dar inapoesce femeia acestuĭ om, câ el *este* Profet,
şi se va ruga pentru tine şi tu veĭ trâi; iar dacâ nu i-o veĭ da
inapoĭ, se scii, câ cu mórte veĭ muri tu, şi tot ce *este* al teŭ.
8 Şi Abimelech indatâ ce se sculâ demanéţiâ, chiamâ pre toţi servitoriĭ seĭ, şi tóte aceste vorbe le spuse in auḑul tutulor, şi toţi
9 barbaţiĭ se temurâ fórte. Dup'aceasta Abimelech chiamâ pre Abraam, şi-ĭ ḑise luĭ: pentru ce ne aĭ fâcut nóue *aceasta?* aŭ dórâ

am pecatult cu ceva in contra ta, de aĭ adus asupra mea, şi asu-
pra imperiuluĭ meŭ pecat aşia de mare? Tu aĭ fâcut cu mine lu-
cru, carele nu se cuvinea se facĭ. Şi a adaos Abimelech câtrâ 10
Abraam, *dicênd*: La ce te aĭ uitat, de aĭ fâcut aceasta? Şi Ab- 11
raam respunse: Pentru-câ cugetaiŭ, câ in locul acesta nu es-
te nicĭ una temere de Dumneḑeŭ, şi pre mine me vor ucide din
causa femeeĭ mele. Şi cu adevêrat ea-mĭ *este* mie sorâ, fata 12
tatuluĭ meŭ *este* ea, de şi nu fata mameĭ mele, şi mi-se dede
mie de femeiâ. Şi se intemplâ când me scóse Dumneḑeŭ din 13
casa pârintelui meŭ, ca eŭ se ḑic câtrâ dînsa: asta este favórea
pre care o ceriŭ de la tine, se-mĭ facĭ: orĭ unde vom adjunge,
ḑi de mine: frate-mĭ *este*! Şi Abimelech luâ oĭ şi boĭ, servĭ şi 14
serve, şi le dede luĭ Abraam, şi-ĭ re'ntórse şi pre Sara femeia sa.
Şi ḑise Abimelech: Eacâ ţérra mea inaintea ta, locuesce unde-ţĭ 15
place. Şi câtrâ Sara ḑise: Eacâ am dat una miâ *sicliĭ* de ar- 16
gint frateluĭ teŭ; écâ acésta se fiâ ţie acoperemêntul ochilor,
inaintea tuturor, cariĭ *sûnt* pe lângâ tine, şi in totul tu se fiĭ
justificatâ. Şi Abraam se rugâ luĭ Dumneḑeŭ, şi Dumneḑeŭ insânâto- 17
şiâ pre Abimelech, pre femeia luĭ şi pre servele luĭ ca se pótâ
nasce. Câcĭ Iehova incuiase tótâ mâtricea din familia luĭ Abi- 18
melech, din causa Sareĭ femeieĭ luĭ Abraam.

CAPUL XXI.

Nascerea luĭ Isaac. Agar şi Ismael alungaţĭ. Alianţiâ intre Abraam şi Abimelech.

Şi Iehova visitâ pre Sara, precum ḑise, şi Iehova fâcu 1
eĭ aşia, dupâ cum vorbise. Şi Sara luâ in pântice, şi 2
nâscu luĭ Abraam fiiŭ la bâtrânețile sale, pre acel timp, pre când
i a fost preḑis Dumneḑeŭ. Şi Abraam puse numele Isaac fiuluĭ seŭ 3
cel nâscut, pre carele ĭl nâscuse Sara. Şi Abraam tâiâ imprejur 4
pre fiul seŭ Isaac a opta ḑi, dupâ cum ĭi ordonase luĭ Dumneḑeŭ.
Şi Abraam *era* de una sutâ de anĭ, când i se nâscu luĭ fiul seŭ 5
Isaac. Şi ḑise Sara: Ris îmĭ fâcu mie Dumneḑeŭ, câcĭ verĭ-cine 6
va auḑi, va ride de mine. Şi ea ḑise *maĭ departe*: cine ar fi pu- 7
tut ḑice luĭ Abraam: Sara va alâpta copiĭ! şi cu tóte acestea
écâ eŭ i-am nâscut luĭ un fiiŭ la bêtrânețiele sale.

Iar pruncul crescu, şi fu ințercat. Şi Abraam fâcu 8
ospeț mare in ḑiua, in care fu ințercat Isaac. Şi Sara 9
veḑênd pre fiul Agareĭ Egipteneĭ, pre carele-l nâscuse ea
luĭ Abraam, câ-şĭ bate joc *de Isaac*; Ḑise câtrâ Abraam: 10
alungâ pre serva aceasta, şi pre fiul eĭ câ nu va moşteni
fiul aceşteĭ serve d'impreunâ cu fiul meŭ, cu Isaac. Şi forte 11

greŭ i s'a pârut cuvêntul acesta luĭ Abraam pentru fiul seŭ *Is-*
12 *mael*. Atuncĭ ḑise Dumneḑeŭ luĭ Abraam: Se nu-ţĭ parâ rêŭ pen-
tru copil, şi pentru serva ta. Intru tóte câte 'ţĭ va ḑice ţie Sara,
ascultâĭ cuvêntul ei! câcĭ intru Isaac se va chiama posteritatea ta
13 *cu numele teŭ*. Dar eŭ şi pre fiul acesteĭ serve îl voiŭ face se
14 devie o naţiune, fiind câ *este* semênţia ta. Şi Abraam sculân-
duse de demanéţiâ, luâ pâne şi un fóle cu apâ, şi dândule Agareĭ,
le a pus pre umeriĭ eĭ, *dânduĭ* şi pruncul o demise.
15 Şi ea mergând râtâci in deşertul Beersaba. Şi dupâ ce
16 se sfârşi apa din fóle, ea lepâdâ pre copil sub unul din ciriteĭ. Şi ea de-
pârtânduse, şeḑiu in façia *copiluluĭ*, in distanţia uneĭ aruncâturĭ de arc;
câcĭ ḑicea ea: Nu pot se veḑiŭ pre copil murind. Şi ea şieḑênd
17 façiâ cu dînsul îşi-inalţiâ vócea şi plânse. Şi Dumneḑeŭ auḑi
vocea copiluluĭ, şi angelul luĭ Dumneḑeŭ strigâ pre Agar din ceriŭ,
şi-ĭ ḑise: Ce-ţĭ *este* Agar? nu te teme, câ Dumneḑeŭ a auḑit
18 vocea copiluluĭ acolo unde *este*. Scólâte, redicâ copilul, şi-l ia
de mânâ, pentru câ eŭ îl voiŭ face se devinâ o naţiune mare.
19 Şi Dumneḑeŭ îĭ deschise ochiĭ eĭ, şi veḑiu un puţiŭ cu apâ, şi
merse *acolo*, şi-şĭ implu fólele de apâ, şi dede şi copiluluĭ se
20 bea. Şi Dumneḑeŭ era cu acest copil, şi el crescu mare şi lo-
21 cuea in deşert, şi se fâcu un esercitat sâgetâtoriŭ. Şi locuea in
deşertul Saran, şi mama sa îĭ luâ luĭ femeiâ din pâmêntul Egiptuluĭ.
22 Şi a fost in ḑilele acelea, câ Abimelech şi cu Pichol archi-
ducele armateĭ sale, se cuvente luĭ Abraam ḑicênd: Dumneḑeŭ
23 *este* cu tine intru tóte câte facĭ tu. Acum dar, jurâ'mĭ mie pre
Dumneḑeŭ aicĭ, câ nu veĭ minţi nicĭ mie, nicĭ fiuluĭ meŭ, nicĭ
nepoţilor meĭ. Ci tot asemine benignitate, care am fâcut eŭ ţie,
24 veĭ face şi tu mie, şi ţerreĭ in care petrecĭ tu ca peregrin. Şi Ab-
25 raam respunse: Eŭ jur. Inse Abraam se plânse la Abimelech pen-
tru un puţiŭ de apâ, pre care servitoriĭ luĭ Abimelech îl ocupa-
26 serâ in putere. Iar Abimelech ḑise: Nu sciŭ cine a fâcut aceasta,
27 câ nicĭ tu mi-aĭ spus, nicĭ eŭ am auḑit pânâ astâḑi. Atuncĭ Ab-
raam luâ oĭ şi boĭ, şi le dede luĭ Abimelech şi fâcurâ amêndoĭ
28 alianţiâ. Şi Abraam puse la o parte şépte mneluşele din turma
29 *sa*. Iar Abimelech ḑise câtrâ Abraam: Ce *sûnt* aceste şépte mnele
30 pre care le-aĭ pus la una parte. Şi el ḑise: P'aceste şépte mne-
luşele, le veĭ lua din mâna mea, spre mârturiâ câ eŭ am sâpat
31 puţiul acesta. D'aicĭ se numi acest loc Beersaba (puţiul jurâmên-
32 tuluĭ) pentru câ amêndoĭ jurarâ acolo. Şi aşia eĭ fâcurâ ali-
anţiâ la Beersaba. Apoĭ Abimelech cu Pichol capul armateĭ
sale, se sculară şi se intórserâ inapoĭ in pâmêntul Filistenilor.
33 Şi *Abraam* plântâ Tamarisce in Beersaba, şi invocâ acolo
34 numele luĭ Iehova, pre Dumneḑeul eternitâţeĭ. Şi Abraam locui
ca peregrin in pâmêntul Filistenilor, multe ḑile.

CAPUL XXII.

Sacrificiul luĭ Isaac.

Și a fost după aceste intemplărĭ, că Dumnedeŭ cercă pre 1
Abraam, și dise cătră dînsul: Abraame! și el respunse:
Eacă'mĭ aicĭ. Și dise: Ea pre fiul teŭ, pre unicul teŭ, pre carele 2
tu iubescĭ, pre Isaac, și mergĭ in pămêntul Moria, și-l ofere acolo,
in olocaust, intr'unul din munțiĭ pre carele îțĭ voiŭ dice ție.
Abraam dar sculânduse fórte de demanéțiă, puse șéoa pre asi- 3
nul seŭ, și luă cu sine pre doĭ faciorĭ, și pre Isaac fiul seŭ,
și despicând lemne de olocaust plecă și merse la locul care îl
spuse Dumnedeŭ. A treia di ridicândușĭ Abraam ochiĭ seĭ, ve- 4
diu locul de departe. Atuncĭ dise Abraam feciorilor seĭ: Remâ- 5
nețĭ aicea cu asinul, căcĭ eŭ cu baiatul ne ducem până colea, ca
se ne inchinâm, ș'apoĭ iarăși ne intórcem la voĭ. Și Abraam luă 6
lemnele cele pentru olocaust, și puse pre Isaac fiul seŭ; iar in
mână luă focul și cuțitul; și așia merseră amêndoĭ impreună. Atuncĭ 7
Isaac dise cătră Abraam tatul seŭ: Tată! ear el îĭ respunse: Iată-
me fiul meŭ? și ia dis: Eacă *aicĭ* focul și lemnele, dar óia pen-
tru sacrificiŭ unde *este?* Căruia-ĭ dise Abraam: fiul meŭ! Dumnedeŭ 8
se va provedé de óia pentru olocaust, și merseră amêndoĭ impreună.
Și după ce adjunseră la locul, la care îĭ dise Dumne- 9
deŭ, Abraam edifică acolo altariŭ, și așediă lemnele. și legând
pre Isaac fiul seŭ, il puse pre altariŭ deasupra lemnelor. După 10
aceea intindénd Abraam mâna, luă cuțitul, ca se junghiă pre fiul
seŭ. Dar angelul luĭ Iehova îĭ strigă din ceriŭ, dicênd: Abraa- 11
me! Abraame! Iar el respunse: Eacăme. Iar *angelul* iĭ dise: Se 12
nu punĭ mâna ta pre copil, nicĭ se-ĭ facĭ luĭ ceva, că acum cu-
nosc că tu te temĭ de Dumnedeŭ; căcĭ tu n'aĭ cruțiat nicĭ chiar
pre fiul teŭ, pre cel unic al teŭ, pentru mine. Și ridicândușĭ 13
Abraam ochiĭ seĭ, se uită, și écă naintea luĭ un berbece cu cór-
nele incurcat intr'un desișiŭ; atuncĭ merse Abraam și luă berbe-
cele, și-l sacrifică olocaust in locul fiuluĭ seŭ. Și Abraam chiamă 14
numele locului aceluea: Iehova iireh (Domnul va provede). De
unde până astădĭ se dice: Pere muntele luĭ Iehova se pro-
vede. Și angelul luĭ Iehova strigă luĭ Abraam din ceriŭ a dóua 15
óra. Și dise: M'am jurat insumĭ asupra mea, dice Iehova; pen- 16
tru că aĭ făcut aceasta și n'aĭ cruțiat nicĭ pre chiar fiul teŭ, pre
cel unic al teŭ. Că eŭ te voiŭ bine-cuvênta, și voiŭ immulți se- 17
mênția ta, ca stelele ceruluĭ, și ca năsipul de pre țermurile mă-
reĭ, și că posteritatea ta, va posede porțile inemicilor seĭ. Și in- 18
tru semênția ta se vor bine-cuvênta tóte națiunele pămêntuluĭ,
pentru că aĭ ascultat de vocea mea. Și Abraam se intórse la 19

feciorii sei, și sculânduse aŭ mers impreună la Beersaba, findcă Abraam locuea la Beersaba.
20 Și a fost după aceste intêmplări, óre cine raporta luĭ Abraam, dicênd: Eacă! și Melcha a născut fiiŭ luĭ Nahor fratelui
21 teŭ. Pre Uz, primogenitul luĭ, și pre Buz fratele acestuea, și pre
22 Kemuel părintele luĭ Aram. Și pre Chised, și pre Hazo, și pre
23 Pildas, și pre Iidlaf și pre Betuel. Și Betuel născu pre Rebeca.
24 Pre acesti opt îĭ născu Milcha luĭ Nachor fratelui luĭ Abraam. Și concubina luĭ, cu numele Reuma, și ea născu pre Tabach, și pre Gaham, și pre Tahas și pre Maacha.

CAPUL XXIII.

Mórtea Sareĭ și immormêntarea eĭ.

1 Și *dilele* vieţeĭ Sareĭ fură una sută dóue-deci și şépte de anĭ;
2 *acestia fură* aniĭ vieţeĭ Sareĭ. Și muri Sara in cetatea Kirjat-Arba, care *este* Ebronul, in pămêntul Chanaan; și Abraam veni acolo, ca se deploreze pre Sara, și se o plângă.
3 Si Abraam se sculă de lângă mortul seŭ, și vorbi fiilor luĭ
4 Chet, dicênd: Peregrin *sûm* eŭ, și incilin intre voĭ, daţimĭ una posesiune a mormêntuluĭ intre voi, ca se immormêntez mortul meŭ, d'inaintea mea.
5 Și fiiĭ luĭ Chet respunseră luĭ Abraam și-ĭ diseră: Domnule
6 ascultăne pre noi! Tu intre noĭ escĭ principe a luĭ Dumnedeŭ, immormêntézăţĭ mortul teŭ in cel maĭ ales d'intre mormintele nóstre! Nimenea d'intre noĭ nu-'ţĭ va refusa mormêntul seŭ, ca se nu-'ţĭ immormêntezĭ tu mortul teŭ.
7 Atuncĭ Abraam se rădică, și se inchină inaintea poporuluĭ
8 ţerreĭ inaintea fiilor luĭ Chet. Și le vorbi lor dicênd: Décă este cu voea vóstră ca eŭ se immormêntez mortul meŭ *redicândul* d'inaintea ochilor meĭ, atuncĭ ascultaţime și ve rugaţĭ pentru mi-
9 ne la Efron fiiul luĭ Soar. Ca el se-mĭ dea pescerea sa din Machpela, care este in marginea ţerrineĭ sale; pentru banĭ se-mĭ-o dea, in medilocul vostru, spre posesiunea mormêntuluĭ.
10 Și Efron şedea intre fiiĭ luĭ Chet. Atuncĭ Efron Cheteul respunse luĭ Abraam, in audiul fiilor luĭ Chet, a tutulor acelora,
11 cariĭ intraŭ pre pórta cetăţiĭ sale, și dise: Nu *așia* Domnul meŭ! ascultăme! eŭ îţĭ daŭ ţie ţérrina, și-ţĭ daŭ și pescerea, care *este* in trînsa, acésta ţi-o daŭ in fiinţia fiilor poporuluĭ meŭ, ingrópăţĭ mortul teŭ.
12 Atuncĭ Abraam se inchină inaintea poporuluĭ ţerreĭ. Și vorbi
13 luĭ Efron in audiul poporuluĭ ţerreĭ dicênd: Dacă tu voesci cu

mine ast-feliŭ, rogute, ascultâme, eŭ argintul ţerrineĭ ţi-l daŭ,
primescel de la mine, atuncĭ voiŭ ingropa in trînsa mortul meŭ.
AtuncĭEfron respunse luĭ Abraam, şi-ĭ ḑise: Ascultâme Domnul 14
meŭ: *O bucatâ* de pâmênt *ce face* patru sute siclii de argint ce *lucru ma-* 15
re e acesta intre mine şi intre tine? Ingropâţĭ decĭ mortul teŭ.
Şi Abraam ascultâ pre Efron, şi cumpâni Abraam luĭ Efron 16
argintul despre, care vorbiserâ in auḑiul fiilor luĭ Chet, patru-sute
siclii de argint, curenḑi la orĭ ce neguţitor. Aşia dar ţérrina luĭ 17
Efron de la Machpela, care e in dreptul Mamreĭ, atât ţérrina cât
şi pescerea din trînsa, şi toţĭ arboriĭ de pre ţérrinâ şi tot cu-
prinsul acela jur-imprejur. Se sancţionâ luĭ Abraam ca pro- 18
prietate a sa in presenţia fiilor luĭ Chet, *adicâ* a tutulor ace-
lora cariĭ intraŭ pe pórta cetâţiĭ sale.
Şi dup'acésta Abraam immormêntâ pre Sara femeia sa, in 19
pescerea din ţérrina Macpela, in façia Mamreĭ, care *este* Ebronul
in pâmêntul Chanaan. Aşia dar se confirmâ luĭ Abraam, de câtrâ 20
fiiĭ luĭ Chet, ţérrina şi pescerea dintr'însa spre posesiunea mor-
mêntuluĭ.

CAPUL XXIV.

Insocirea luĭ Isaac cu Rebeca.

Iar Abraam *era* betrân şi inaintat in ḑile, şi Iehova bine- 1
cuvêntase pre Abraam intru tóte. Şi ḑise Abraam ser- 2
vuluĭ seŭ, celuĭ maĭ vechiŭ din toţĭ domesticiĭ seĭ, carele *era* maĭ
mare preste tóte ale *caseĭ* sale: Puneţĭ rogute mâna ta sub cóp-
sa mea. Şi'mĭ jurâ mie pre Iehova, Dumneḑeul ceriuluĭ, şi Dum- 3
neḑeul pâmêntuluĭ, câ tu fiiuluĭ meŭ nu veĭ lua femeiâ dintre fe-
tele *acestor* Chananeĭ, intre cariĭ locuesc eŭ. Ci veĭ merge in 4
pâmêntul meŭ, şi la consangeniĭ meĭ, şi *d'acolo* veĭ lua femeiâ
fiiuluĭ meŭ Isaac.
Şi servitorul îĭ respunse: Dar de nu va vrea feciόra se 5
vinâ cu mine in pâmêntul acesta; atuncĭ intórce-voiŭ pre fiul teŭ
in pâmêntul acela, din carele aĭ eşit?
Şi Abraam îĭ ḑise: Ferescete ca nu cumva se re'ntorcĭ pre fiul 6
meŭ acolo! Iehova Dumneḑeul ceriuluĭ, carele m'a luat pre mine din 7
casa pârinteluĭ meŭ, şi din pâmêntul nascereĭ mele; şi carele mi'a
vorbit şi mia jurat, ḑicênd: posteritâţeĭ tale voiŭ da pâmêntul
acesta; el va trâmite pre angelul seŭ inaintea ta, şi tu veĭ lua
de acolo femeia fiuluĭ meŭ. Dar dacâ feciόra nu va voi se vinâ
cu tine, scapat veĭ fi de acest jurâmênt al meŭ; numaĭ se nu 8
re'ntorcĭ pre fiul meŭ acolo. Atuncĭ feciorul puse mâna sa sub 9

cópsa luĭ Abraam Domnuluĭ seŭ, şi se legâ cu jurâmênt pentru
cele ce a ḑis.
10 Şi feciorul luâ ḑece câmile, din câmilele Domnuluĭ seŭ, şi
plecâ; *avênd* in mâna sa din tóte bunâtâţile Domnuluĭ seŭ, şi scu-
11 lânduse, se duse la Mesopotamia, in cetatea luĭ Nahor. Şi el des-
pre sérâ, pre când cele ce scoteaŭ apâ eşia, lâsâ se ingenunchiâ
câmilele afarâ de cetate, lângâ *un* puţiŭ.
12 Şi ḑise: Iehova, Dumneḑeul Domnuluĭ meŭ, Abraam. Rogute,
ca se am intelnire *fericitâ* astâḑi, şi aratâ buna-voinţia câtrâ Dom-
13 nul meŭ Abraam! Eacâ eŭ staŭ lângâ aceastâ fontânâ de apâ,
14 şi fetele locuitorilor din cetate es, ca se scóţâ apâ. Fiâ dar, ca
feciόra, câtrâ care voiŭ ḑice eŭ: rogute plécâţi védra ta, şi-mĭ
dâ se beaŭ; şi ea mi-va respunde: bea! şi âncâ şi câmilele tale
le voiŭ adâpa; fâ rogute ca aceasta se fiâ cea destinatâ pentru
servul teŭ Isaac, şi printr'aceasta voiŭ cunósce câ tu aĭ arâtat
buna-voinţiâ câtrâ Domnul meŭ.
15 Şi a fost inainte de a termina el vorba sa, écâ Rebeca, fiia
luĭ Batuel, fiiul Melcheĭ femeieĭ luĭ Nachor, fratele luĭ Abraam,
16 eşia afarâ, avênd védra sa pre umerul eĭ. Şi feciόra era la façiâ
fórmósâ fórte âncâ virgine, nu cunoscuse bârbat. Ea dar pogo-
rînduse la fontânâ şi implenduşĭ védra, se intorcea iareşĭ in sus.
17 Atuncĭ feciorul iĭ alergâ inainte, şi-ĭ ḑise: Lasâme rogute se béŭ
18 puçinâ apâ din védra ta. Şi ea-ĭ respunse: Bea Domnul meŭ! şi
ea indatâ dând védra sa, gios o luâ in mânâ, şi-ĭ dede se bea.
19 Şi dupâ-ce 'ĭ dede luĭ se bea, iĭ ḑise: Şi pentru câmilele tale
20 voiŭ scóte, pânâ ce vor fi beut tóte de adjuns. Şi curênd de-
şertânduşĭ védra sa in adâpâtóre, alergâ érâşĭ la puţiŭ, ca se
21 scótâ *alta*; şi scóse pentru tóte câmilele luĭ. Şi acest om mie-
rându-se de dînsa, tacea, voind se cunóscâ dacâ Iehova a
fâcut se prospere calea luĭ orĭ nu.
22 Şi a fost dupâ-ce câmilele sfrâşirâ de beut, luâ omul acela
un cercel de nas de aur, al câruea greutatea *era* jumâtate de
siclu, şi dóue brâţarĭ pentru mânile eĭ, in greutate de ḑece *siclĭĭ*
23 de aur. Şi-ĭ ḑise: A cuĭ fiiâ *escĭ* tu? Spuneměĭ rogute! óre nu
24 este in casa tatuluĭ teŭ loc, ca noĭ se putem pernopta. Şi ea-ĭ
respunse luĭ; Eu *sûm* fiia luĭ Betuel, fiul Milcheĭ, pre carele l'a
25 nâscut ea luĭ Nahor. Şi ea iĭ adaose luĭ: Paie şi nutreţiŭ *sûnt*
26 multe la noĭ, precum şi loc de a remâne preste nópte. Atuncĭ
27 bârbatul acela se'nchinâ şi adorâ pre Iehova. Şi ḑise: Bine-cu-
vêntat *se fiâ* Iehova, Dumneḑeul stâpânuluĭ meŭ Abraam, carele
n'a depârtat misericordia sa, şi adevêrul seŭ de la Domnul meŭ;
pre cale diréptâ m'a condus pre mine Iehova la casa confraţilor
stâpânuluĭ meŭ.
28 Şi feciόra alergâ şi spuse in casa mameĭ sale aceste intem-
29 plârĭ. Dar Rebeca *avea* un frate cu numele Laban, şi Laban

indată alergă la acel om afară la fântână. Şi a fost după ce 30
vedĭu el cercelul de nas şi braţiarile la mânile surorei sale, şi
după ce audi cuvintele Rebekeĭ surorei sale, care dicea: că omul
acela aşia mi a vorbit, el veni la om, şi écă acesta sta lângă câmi-
lele sale la fântână. Şi *Laban* îĭ dise: Vino in intru binecuvên- 31
tate al luĭ Iehova, pentru ce staĭ afară? Eŭ am preparat casa şi
loc *este* pentru câmilele tale. Atuncĭ omul intră in casă, şi *La-* 32
ban descârcă câmilele, şi dede paie şi nutreţ câmilelor, şi apă de
spălat piciórelor luĭ, şi a piciórelor ómenilor carii *eraŭ* cu dînsul.
Şi-ĭ puse luĭ inainte de mâncare. Iară el dise: Eŭ nu voiŭ mân- 33
ca până ce nu voiŭ grăi, cele ce am de grăit. Ear *Laban* dise:
Vorbesce!

Atuncĭ el dise: Eŭ *sûm* servul luĭ Abraam. Şi Iehova a 34 35
bine-cuvêntat pre stăpânul meŭ fórte, şi fórte l'a mărit, şi ia
dat luĭ oĭ şi boĭ, şi aur şi argint, şi servitorĭ şi servitóre, câmile
şi asinĭ. Şi Sara femeia Domnuluĭ meŭ născu Domnuluĭ meŭ fiŭ 36
la bĕtrâneţiele eĭ, şi el dede acestuea tóte câte *are* el. Şi Dom- 37
nul meŭ m'a jurat, dicênd: Tu se nu ieĭ fiuluĭ meŭ femeiă din fetele
Chananeilor, intr'a cărora pâmênt locuesc eŭ. Ci maĭ virtos veĭ 38
merge la casa părinteluĭ meŭ, şi la familia mea, şi *de acolo* veĭ
lua femeiă fiuluĭ meŭ. Şi eŭ diseiŭ Domnuluĭ meŭ; Dar dacă 39
fecióra nu va voi se vină cu mine. Şi el 'mĭ respunse: Iehova 40
pre a căruea cărare âmblu eŭ, va trâmite angelul seŭ cu tine,
şi'ţĭ va da norocire in calea ta, ca tu se ieaĭ femeiă fiuluĭ meŭ
din familia mea, şi din casa părinteluĭ meŭ. Atuncĭ tu veĭ fi 41
scăpat de juràmêntul meŭ, dacă te veĭ duce la familia mea, şi
eĭ nu'ţĭ vor da ţie *femeiă*, atuncĭ scăpat veĭ fi de jurămêntul meŭ.
Şi venind astădĭ la această fântână, am dis: Iehova, Dumnedeul 42
stăpânuluĭ meŭ Abraam! décă voescĭ ca eŭ se am noroc in calea
mea ce o am intreprins, Eacă eŭ staŭ lângă acéstă fântână de apă 43
şi de va fi, ca fecióra, care va eşi ca se scótă apă, şi eŭ îĭ voiŭ
dice: Dă'mĭ, rogu-te se béŭ puçină apă din védra ta. Şi ea'mĭ va 44
respunde: Bea ânteiŭ tu, şi dup'aceea şi pentru câmilele tale voiŭ
scóte; aceea *se fiă* femeia, pre care Iehova o a destinat pentru
fiul stăpânuluĭ meŭ. Şi maĭ inainte de a termina eŭ cuvêntul 45
acesta intru ânima mea, écă Rebeka eşi, *avênd* védra pre ume-
rul seŭ, şi pogorinduse la fântână a scos apă. Şi eŭ 'i-am dis:
Lasă-me rogu-te, se béŭ! Şi ea curênd şĭ a dat védra jos de pre 46
umeriĭ eĭ şi dise: Bea tu, şi apoĭ voiŭ adăpa şi câmilele tale.
Aşia dar eŭ am bêut, şi ea mi-a adăpat şi câmilele. Eŭ o intre- 47
băiŭ pre ea, dicênd: A cuĭ fiă *escĭ* tu? şi ea'mĭ respunse: Eŭ
sûm fia luĭ Betuel, fiul luĭ Nacor, pre carele îĭ la născut Milca.
Atuncĭ eŭ îĭ puseiŭ cercelul acesta la nasul eĭ, şi brăţiarile, la
mânile eĭ. Şi eŭ me inchinaiŭ şi adoraiŭ pre Iehova, şi bine-cu- 48
vêntaiŭ pre Iehova Dumnedeul luĭ Abraam, a stăpânuluĭ meŭ,

carele m'a condus pre cale diréptâ, ca eŭ se ieaŭ pentru fiul
49 stâpânuluĭ meŭ, pre féta fratelui luĭ. Acum dar dacâ vreţi se
arâtaţi amóre şi fidelitate câtrâ stâpânul meŭ, spuneţi'mĭ *curat*;
dacâ nu, iérâşĭ îmĭ spuneţĭ, *ca se sciu*, se me intorc spre dirépta
séŭ spre stânga.
50 Atuncĭ Laban şi Betuel respunserâ, ḑicênd: Acest lucru a
51 eşit de la Iehova, noĭ nu'ţĭ putem spune nicĭ bine, nicĭ rêŭ. Eacâ
Rebeka inaintea ta, iea-o, şi te du *cu dînsa*, şi se fiâ femeiâ
52 fiuluĭ stâpânuluĭ teŭ, dupre cum a grâit Iehova. Şi a fost dupâ-
ce a auḑit servul luĭ Abraam cuvêntele lor, indatâ se prosternu
53 pânâ la pâmênt inaintea luĭ Iehova. Şi servul scóse ornamente
de argint, şi de aur, şi vestimente, şi le dede Rebekeĭ, şi lucrurĭ
54 preciόse dede el fratelui eĭ şi mumeĭ eĭ. Şi dup'aceea mâncarâ şi
beurâ, el şi ómeniĭ cariĭ *eraŭ* cu dînsul, şi dormirâ acolo preste
nópte. Şi sculânduse a doa ḑi des-de-demânéţiâ, ḑise *servul*:
55 Lâsaţi-me se me duc la Domnul meŭ. Atuncĭ fratele *Rebekeĭ*
şi muma eĭ ḑiserâ: Se maĭ remânâ cu noĭ copila, âncâ câte-va
56 ḑile cel puţin ḑece, apoĭ *póte* merge. Iar el ḑise lor: Nu me
opriţĭ de óre-ce Iehova a norocit calea mea; lâsaţi-me se merg
57 la Domnul meŭ. Şi eĭ îĭ ḑiserâ: Se chiâmâm féta, şi se'ĭ auḑim
58 voia din chiar gura eĭ. Eĭ atuncĭ chiâmarâ pre Rebeka, şi'ĭ ḑi-
serâ: Vreĭ tu se mergĭ cu omul acesta? iér ea respunse: Merg!
59 Şi ast-feliŭ lâsarâ eĭ pre Rebeka, sora lor, şi pre nutricea eĭ, se
60 mérgâ cu servul luĭ Abraam şi cu ómeniĭ luĭ. Şi eĭ bine-cu-
vêntarâ pre Rebeka, şi'ĭ ḑiserâ: Tu sora nóstrâ, Tu, se te'mul-
ţescĭ intru miĭ de miriade, şi semênţia ta se stâpânéscâ porţile
inemicilor lor.
61 Şi sculânduse Rebeka şi servitórele eĭ, se suirâ pre câmile,
şi se duserâ dupâ omul acela. Şi *ast-feliŭ* servul luând pre Re-
62 beka plecarâ. Iar Isaac tocmaĭ revenea de la puţiul Lachaĭ Roĭ
63 darâ el locua in pâmêntul despre méḑiâ-ḑi. Câ Isaac eşia la
câmp ca se mediteze despre sérâ; şi ridicânduşĭ el ochiĭ seĭ,
64 se uitâ, şi écâ! câmilele veneaŭ. Dar şi Rebeka inâlţiânduşĭ ochiĭ
65 seĭ, veḑiu pre Isaac, şi sâri jos de pre câmiiâ; Fiind-câ ea
ḑiserâ câtrâ serv: Cine *este* bârbatul acela, carele vine pe câmp
inaintea nóstrâ? Şi servul îĭ ḑisese: acesta *este* Domnul meŭ,
66 atuncĭ ea îşĭ luâ velul şi se acoperi. Şi servul istorisi luĭ Isaac
67 tóte lucrurile câte a fâcut. Şi Isaac introduse pre Rebeka in cor-
tul Sareĭ mumeĭ sale, şi el luâ pre Rebeka, ca se'ĭ fiâ luĭ fe-
meiâ, şio a iubit. Ast-feliŭ Isaac se consolâ dupâ mórtea mu-
meĭ sale.

CAPUL XXV.

Ketura. Mórtea luĭ Abraam. Coboritoriĭ luĭ Ismael. Esaŭ și Iacob.

Iar Abraam îșĭ luâ altâ femeiâ cu numele Ketura. Și aceasta'ĭ 1
nâscu luĭ pre Zimran, și pre Iocsan, și pre Medan, și pre Mi- 2
dian, și pre Isbac și pre Sua. Și Iocsan nâscu pre Seba, și pre De- 3
dan: Iar fiiĭ luĭ Dedan aŭ fost: Asurim, Letusim și Leumim. Și 4
fiiĭ luĭ Midian *furâ*, Efa, și Efer, și Enoc, și Abidah și Eldaa. Toțĭ
aceștia *aŭ fost* fiiĭ din Ketura. Și Abraam dede tótâ averea sa 5
luĭ Isaac. Iar fiilor celor ceĭ *avea* el din concubinele sale, le 6
dede Abraam darurĭ, și încâ pânâ trâi, îĭ separâ de fiul seŭ Isaac,
trimetêndu'ĭ spre Resârit in partea orientale.
Și acestea sûnt ḑilele anilor luĭ Abraam; cariĭ trâi el, una 7
sutâ șépte-ḑecĭ și cincĭ de anĭ. Așia dar Abraam dândușĭ duhul 8
muri intr'o bêtrânețiâ fericitâ, bêtrân și sâtul de viațiâ, și s'aŭ pus
lângâ poporul seŭ. Și'l immormêntarâ Isaac și Ismael fiiĭ luĭ, 9
in pescerea de la Macpela, in țérrina luĭ Efron, fiul luĭ Soar
Heteul, ce *este* fațiâ cu Mamre. Țérrina pre care o cumpârase 10
Abraam de la fiiĭ luĭ Chet. Acolo dar fu immormêntat Abraam și
Sara femeia sa. Dar dupâ-ce muri Abraam, bine-cuvêntâ Dumneḑeŭ 11
pre Isaac fiul seŭ; Iar Isaac locuia lângâ puțiul Lachaĭ-Roĭ.
Și acestea *sûnt* generațiunile luĭ Ismael fiul luĭ Abraam, pre 12
carele l'a nâscut luĭ Abraam Agar egipténca serva Sareĭ. Și 13
acestea *sûnt* numele fiilor luĭ Ismael, dupâ care eĭ aŭ fost numițĭ
in generațiunele lor: Primogenitul luĭ Ismael *fu* Nebaiot, și Che-
dar, și Adbeel și Mibsam. Misma și Duma și Massa. Și Chadar, 14
și Tema, Ietur, Nafis și Chedma. Aceștia aŭ fost fiiĭ luĭ Ismael, 15
și acestea *sûnt* numele lor ce li s'aŭ dat dupâ satele lor, și du- 16
pâ castelele lor, doĭ-spre-ḑece principĭ a popórelor lor. Și aces- 17
tia *sûnt* aniĭ viețeĭ luĭ Ismael; una sutâ treĭ-ḑecĭ și șépte de anĭ;
dupâ cariĭ el espirând, muri, și fu așieḑat lângâ poporul seŭ. Și eĭ 18
locuirâ de la Hevilah pânâ la Sur, care *este* fațiâ cu Egiptul, mer-
gênd spre Asiria. Și el se așeḑiâ *acolo* inaintea tutulor fraților seĭ.
Și acestea *sûnt* generațiunile luĭ Isaac fiul luĭ Abraam. Ab- 19
raam nâscu pre Isaac. Și Isaac era de patru-ḑecĭ de anĭ, cînd 20
luâ de femeiâ pre Rebeka fiia luĭ Betuel Sirianul din Paddan-
Aram, sora luĭ Laban Sirul. Și Isaac se rugâ câtrâ Iehova pen- 21
tru femeia sa, fiind-câ *era* stérpâ, și Iehova esauḑi rugâciunea
luĭ, și Rebeka femeia luĭ luâ in pântece. Și copiĭ se loveaŭ in- 22
tre sine in pântecele eĭ. Atuncĭ ḑise ea: Décâ *este* așia, pentru
ce *poftiiŭ* aceasta? Și merse ca se consulte pre Iehova. Și Ie- 23
hova îĭ respunse: Dóue națiunĭ *sûnt* in pântecele teŭ, și
doĭ populĭ se vor despârți din sinul teŭ. Și un popul din-

tr'acestia va fi maĭ tare de cât cela-l-alt, şi cel maĭ mare va
24 servi celuĭ maĭ mic. Şi când se plinirâ ḑilele eĭ ca se nascâ,
25 écâ doĭ gemenĭ *eraŭ* in pântecele eĭ. Şi cel d'ânteiŭ, care eşi,
era roşiŭ, preste tot *peros*, ca una togâ perósâ, şi'ĭ puserâ nu-
26 mele Esaŭ (peros). Şi dupâ dînsul eşi frate seŭ, carele cu mâna
sa, ţinea de câlcâiul luĭ Esaŭ, şi de aceasta i s'a pus numele
Iacob (ţinetoriŭ de câlcâiŭ). Iar Isaac *era* de şése-ḑecĭ de anĭ
când Rebeka'ĭ nâscu luĭ pre acestia.
27 Şi copiii crescurâ marĭ, şi Esaŭ deveni vênator ales, şi cul-
tivator de pâmênt; iar Iacob *era* om simplu, locuind in corturĭ.
28 Şi Isaac iubea pre Esaŭ, fiind-câ vênatul *era*, mâncarea luĭ; Iar
29 Rebeka iubea pre Iacob. Decĭ Iacob ferbênd *o dinioarâ* o fer-
30 turâ, Esaŭ tocmaĭ veni de la câmp, fiind fórte obosit. Şi Esaŭ
ḑise câtrâ Iacob: Dâ'mĭ rogu-te, se mânânc din aceastâ mâncare
fórte roşiâ, câ eŭ *sûm* obosit. Şi d'acolo fu el numit Edom (roşiiŭ).
31 Atuncĭ ḑise Iacob: vinde'mĭ astâḑĭ primogenitura ta. Şi Esaŭ
32 respunse: Eacâ! eŭ tot merg spre mórte, ce'mĭ *maĭ folosesce* pri-
33 mogenitura? Şi Iacob ḑise: Jurâ'mĭ dar astâḑĭ, şi el îĭ jurâ; şi
34 *aşia* Esaŭ îşĭ vêndu primogenitura sa luĭ Iacob. Şi Iacob dede
luĭ Esaŭ, pâne şi ferturâ de linte; şi el mâncâ, şi beu, dup'aceea
sculânduse, se duse. Ast-feliŭ Esaŭ despreţui primogenitura.

CAPUL XXVI.

Promisiunea luĭ Dumneḑeŭ luĭ Isaac; Rebeka, Abimelec, insurarea luĭ Esaŭ.

1 Şi se fâcu fómete in ţérrâ, afarâ de fómetea cea d'ânteiŭ,
care a fost in ḑilele luĭ Abraam, şi Isaac se duse la Abi-
melech regele Filistenilor in Gherara.
2 Şi i se arâtâ luĭ Iehova, şi'ĭ ḑise: Se nu te pogorĭ in Egipt,
3 ci remânĭ in pâmêntul carele ţi'l voiŭ spune: Remânĭ cât-va in
pâmêntul acesta, şi eŭ voiŭ fi cu tine, şi te voiŭ bine-cuvênta,
câcĭ ţie şi posteritâţeĭ tale, voiŭ da tóte ţerrile acestea, şi voiŭ
ţinea jurâmêntul meŭ, carele l'am fâcut luĭ Abraam, pârinteluĭ teŭ.
4 Şi voiŭ immulţi semênţia ta, ca stelele ceriuluĭ, şi voiŭ da pos-
teritâţeĭ tale tóte ţerrile acestea, şi in posteritatea ta se vor bine-
5 cuvênta toţĭ populii pâmêntuluĭ; Pentru câ Abraam a ascultat de
cuvêntul meŭ, şi a observat instrucţiunele mele, perceptele mele,
statutele mele, şi legile mele.
6 7 Şi *aşia* Isaac remase in Gherara. Şi când barbaţiĭ loculuĭ
îl intrebarâ despre femeia sa, el le respunse: Sorâ îmĭ *este*; câcĭ
el se temea se ḑicâ, femeia îmĭ *este*; ca nu cumva barbaţiĭ locu-
luĭ aceluea, se'l omóre pentru Rebeka, fiind-câ ea *era* fórmósâ

la vedere. Şi a fost după ce petrecu el acolo maĭ multe ȡile, 8
Abimelech regele Filistenilor se uită pe ferestră, şi ecă Isaac glu-
mea cu femeia sa Rebeka. Atuncĭ Abimelech chiămă pre Isaac
şi'ĭ ȡise: Eacă, acésta cu adevĕrat femeiă îţĭ *este* ţie şi cum de aĭ 9
ȡis: Soră îmĭ *este*? Şi Isaac respunse: pentru că eŭ cugetaiŭ: că
nu cumva se moriŭ din causa eĭ. Iar Abimelech îĭ ȡise: Căcĭ 10
aĭ făcut tu nóue aceasta? Pré lesne se putea, ca cineva din po-
pul se se apropiă de femeia ta, şi atuncĭ tu aĭ fi adus culpă asu-
pra nóstră. Atuncĭ Abimelech dede o ordonanţiă in tot populul 11
seŭ, ȡicênd: că cine se va atinge de omul acesta, séŭ de femeia
luĭ, cu mórte va muri.

Şi Isaac semăna in pămêntul acela, şi culese într'acel an 12
insutit, căcĭ Iehova îl bine-cuvêntă pre dînsul. Şi acel om de- 13
veni mare, şi el crescea din ce in ce şi maĭ tare, până ce *ad-*
junse se fă fórte mare. Şi el avea turmă de oĭ şi de boĭ şi un 14
mare numĕr de servitorĭ, pentru care Filisteniĭ îl invidiaŭ. In cât 15
tóte puţiurile, pre care servitoriĭ tatuluĭ seŭ, le săpaseră încă din
ȡilele tatuluĭ seŭ Abraam, Filisteniĭ le astupară implêndule cu pă-
mênt. Ba şi Abimelech ȡise luĭ Isaac: Dute de la noĭ că tu te 16
aĭ făcut cu mult maĭ tare de cât noĭ.

Atuncĭ Isaac plecă de acolo, şi'şĭ aşeȡiă corturile in valea 17
Gherara, şi locuia acolo. Şi Isaac iérăşĭ destupă puţiurile de apă, 18
care aŭ fost săpate in ȡilele luĭ Abraam părintelui luĭ, şi pre care
Filisteniĭ le astupaseră după mórtea luĭ Abraam; şi el le dede tot
acelaş nume, cu care aŭ fost numite de părintele luĭ. Dar şi 19
servitoriĭ luĭ Isaac săpără in *acea* vale şi aflară acolo izvor de
apă viiă. Atuncĭ păstoriĭ din Gherara se certară cu păstoriĭ luĭ 20
Isaac, şi ȡiseră: Apa *este* a nóstră; Şi de acolo numi el puţiul
acela, Essec (cértă) fiind-că eĭ se certară cu dînsul. Şi eĭ săpa- 21
ră alt puţiŭ, şi se gâlceviră şi pentru acesta, şi Isaac îl numi
Sitna (rixa).

Atuncĭ mutânduse el de acolo, săpă un alt puţiŭ, pentru ca- 22
rele nu se disputară, şi el acestuea îĭ dede numele Rehobot
(spaţiŭ), şi ȡise: Fiind-că acum ne-a dat noue Iehova loc spaţios,
noĭ vom cresce in acest pămênt.

Apoĭ el se sui de acolo la Beersaba. Şi Iehova i se arătă 23 24
luĭ in nóptea aceea, şi'ĭ ȡise: Eŭ *sûm* Dumneȡeul tatuluĭ teŭ Ab-
raam, nu te teme! că eŭ cu tine *sûm*, că eŭ te voiŭ bine-cu-
vênta, şi voiŭ inmulţi posteritatea ta, pentru Abraam servul meŭ.
Atuncĭ el edifică acolo altariŭ şi invocă numele luĭ Iehova; şi in- 25
tinȡênduşĭ acolo cortul, servitoriĭ luĭ Isaac săpară puţiŭ.

Atuncĭ Abimelech veni din Gherara la dînsul cu Achusat ami- 26
cul seŭ, şi Pichol archiducele armateĭ sale. Şi Isaac le ȡise lor: 27
Pentru ce aţĭ venit la mine, căcĭ voĭ me urîţĭ pre mine şi m'aţĭ
alungat de la voĭ. Atuncĭ ȡiseră eĭ: Noĭ vedem bine, că Iehova 28

este cu tine, de acea am ḑis se fiâ jurâmênt, intre noĭ, *adicâ*
29 intre noĭ şi intre tine, şi se facem tratat de alianţiâ cu tine. Câ
tu noue nu ne veĭ face nicĭ un rêŭ, precum nicĭ noĭ nu ne am
atins de tine, ci tot bine ţi-am fâcut, şi te am lâsat se eşĭ in pace;
30 tu carele acum *escĭ* bine-cuvêntat de Iehova. Şi *atuncĭ* Isaac le
31 fâcurâ lor ospâţiŭ, şi eĭ mâncarâ şi beurâ. Apoĭ a doua-ḑi scu-
lânduse de demânéţiâ, jurârâ unul altuea, şi Isaac îĭ demise, şi eĭ
32 se intórserâ de la dînsul in pace. Şi se întâmplâ câ in ḑiua aceea,
se vinâ servitoriĭ luĭ Isaac şi se'ĭ spunâ despre puţiul care l'a sâpat
33 ḑicênd: Am aflat apâ. Şi el îĭ puse numele Siba (jurâmênt), de unde
numele cetâţeĭ acelia este Beer-seba pânâ in ḑiua de astâḑi.
34 Iar când era Esaŭ de patru-ḑecĭ de anĭ, luâ de femeiâ pre
Iudita fiia luĭ Beeri, Heteul, şi pre Basemat, fiia luĭ Elon Heteul.
35 Şi acestea causarâ multâ amârâciune de suflet luĭ Isaac şi Rebekeĭ.

CAPUL XXVII.

Iacob bine-cuvêntâ in locul luĭ Esaŭ pre fratele seŭ.

1 Şi a fost dupâ ce Isaac inbêtrânise, şi ochiĭ luĭ ast-fel se
intunicaserâ, in cât nu maĭ puté vedé, chiâmâ el pre Esaŭ
fiul seŭ cel maĭ mare, şi'ĭ ḑise: Fiul meŭ! şi *acesta'ĭ* respunse:
2 Eacâ-me *aicĭ*. Şi Isaac îĭ ḑise: Eacâ eŭ am inbêtrânit fórte, şi
3 nu sciu ḑiua morţiĭ mele. Acum dar iea'ţi, rogu-te, armele tale,
tulba ta, şi arcul teŭ şi eşĭ la câmp, şi'mĭ prinde ceva vênat.
4 Şi'mĭ gâtesce ce-va mâncare cu gust dupâ cum îmĭ place mie, şi
mi-o adâ, ca se mânânc, ca sufletul meŭ se te bine-cuvintéze ina-
5 inte de a muri. Iar Rebeka auḑi când ḑicea Isaac *acestea* câtrâ
fiul seŭ Esaŭ. Esaŭ dar se duse la câmp, ca se gâséscâ şi se
aducâ *tatuluĭ seŭ* ce-va vênat.
6 Rebeka dar ḑise câtrâ Iacob fiul eĭ: Eacâ eŭ auḑiiŭ, pre tatul
7 teŭ vorbind cu Esaŭ fratele teŭ, şi ḑicênd: Adu'mĭ mie vênat,
şi gâtesce'mĭ bucate gustóse, ca se mânânc, şi bine se te
8 cuvênt inaintea luĭ Iehova, maĭ inainte de a muri. Acum dar
9 fiul meŭ! ascultâ cuvêntul meŭ, şi fâ precum îţĭ ḑic eŭ. Dute la
turma de oĭ, şi adâ de acolo duoĭ ieḑĭ din ceĭ maĭ bunĭ, şi eŭ
voiŭ prepara din eĭ mancare pentru tatul teŭ, cum *sciŭ* câ'ĭ pla-
10 ce luĭ. Şi tu o veĭ duce la tatul teŭ ca el se mânânce, şi bi-
ne se te cuvinteze, maĭ nainte de a muri.
11 Atuncĭ ḑise Iacob câtrâ Rebeka mama sa: Veḑĭ! Esaŭ fra-
12 tele meŭ e pêros, érâ eŭ *sûnt* neted. Póte ca tatul meŭ se me
pipâiâ, şi atuncĭ se fiu inaintea luĭ privit ca un incelâtor, şi aş atra-
13 ge asupra me blestem, şi nu bine-cuvêntare. Şi mama sa ḑise

cătră dînsul: Fiul meŭ, acel blestem al teŭ, *fiă* asupra mea; tu
ascultă numaĭ de cuvêntul meŭ; dute şi'mĭ adă. El atuncĭ se duse 14
şi aduse mameĭ sale, şi mama sa găti bucate cu gust, după cum
iubea tatul luĭ.

Şi Rebeka luă vestimentele cele maĭ preciόse ale luĭ Esaŭ, 15
feciorului celuĭ maĭ mare, pre care ea le avea in casă la sine, şi investi
cu dînsele pre Iacob fiul eĭ cel maĭ mic. Şi cu peile iedilor îĭ infăşură 16
mânile luĭ, şi gâtul pre unde era nud. Şi astfel bucatele cele gustó- 17
se, şi pânea, care o făcuse le dede in mâna luĭ Iacob fiuluĭ seŭ.

Şi el intrând la tatul seŭ, îĭ ḑise: Părintele meŭ! şi el îĭ 18
respunse: Aicĭ sûm! Cine *escĭ* tu fiul meŭ? Şi Iacob ḑise cătră 19
tatul seŭ: Eŭ *sûm* Esaŭ primogenitul teŭ, écă făcuĭ după cum me-aĭ
ḑis; scólă-te dar, rogu-te, şeḑĭ, şi manâncă din vênatul meŭ, ca se
me bine-cuvênte sufletul teŭ. Şi Isaac ḑise cătră fiul seŭ: Cum 20
aĭ putut găsi aşîa de curênd fiul meŭ? El respunse: Iehova Dum-
neḑeul teŭ mi'l aduse inainte. Atuncĭ ḑise Isaac cătră Iacob: 21
Apropie-te, fiul meŭ! ca se te pipăiŭ, décă *escĭ* fiul meŭ Esaŭ, séŭ
nu. Şi Iacob se apropiă de Isaac tatul seŭ, şi el îl pipăi, ḑicênd: 22
Acéstă voce *este* vocea luĭ Iacob, dar aceste mânĭ, *sûnt* mânile
luĭ Esaŭ. Şi el nu'l cunoscu pre dînsul, fiind-că mânile luĭ eraŭ 23
perόse ca mânile frateluĭ seŭ Esaŭ; şi *aşia* 'l bine-cuvêntă pre
el. Şi'ĭ ḑise luĭ: Aşia dar tu *escĭ* fiul meŭ Esaŭ? Iar el îĭ respun- 24
se: Eŭ. Atuncĭ îĭ ḑise luĭ: Adu'mĭ se mânânc din vênatul teŭ, fiul 25
meŭ, ca se te bine-cuvênte sufletul meŭ. Şi el îĭ aduse, iar ta-
tul luĭ mâncă. Şi'ĭ maĭ dede şi vin şi beu. Şi Isaac tatul luĭ, 26
ḑise cătră dînsul: Apropie-te, rogu-te, şi vino de me sărută, fiul
meŭ. Şi el se apropiă de dînsul şi'l sărută. Atuncĭ mirosind 27
Isaac odórea, vestimentelor sale, îl bine-cuvêntă, şi ḑise: Eacă,
odórea fiuluĭ meŭ, *este* ca şi odórea uneĭ câmpiĭ bine-cuvêntate
de Iehova. Dumneḑeŭ se'ţĭ dea ţie din roua ceriuluĭ, şi din gră- 28
simea pămêntuluĭ, şi abundanţiă de grâŭ şi de must. Popórele 29
se'ţĭ servéscă ţie, şi naţiunele se se inchine inaintea ta! se fiĭ
stăpân fraţilor teĭ, şi fiiĭ mameĭ tale se se prosterne inaintea ta.
Blestemat *se fiă* cel ce te va blestema, şi bine-cuvêntat *se fiă* cel
ce te va bine-cuvênta.

Şi a fost după ce termină Isaac de a bine-cuvênta pre Ia- 30
cob; şi Iacob abia eşise din antea părinteluĭ seŭ Isaac, écă Esaŭ
fratele luĭ, tocmaĭ se intorcea de la vênatórea sa. Şi prepără şi 31
el mancare gustόsă, şi o aduse tatuluĭ seŭ, şi'ĭ ḑise: Părintele
meŭ, scólă-te, şi mânâncă din vênatul fiuluĭ teŭ, ca bine se me
cuvinte sufletul teŭ. Atuncĭ ḑise Isaac fiuluĭ seŭ: Cine *escĭ* tu? 32
iar el respunse; Eŭ *sûm* Esaŭ primogenitul teŭ fiŭ. Atuncĭ se 33
spăĭmântă Isaac fórte, şi ḑise: Dar cine şi unde *este* cel ce prinse
vênatul, şi'mĭ aduse, şi eŭ mancaiŭ din tóte maĭ înainte de a veni
tu, şi eŭ bine'l cuvêntaiŭ. Şi cu adevêrat *acela* bine-cuvêntat

34 va şi fi. Şi a fost după ce audi Esaŭ cuvîntele tatuluĭ seŭ, strigă cu voce mare şi fórte amărită, şi dise cătră tatul seŭ: Bine-
35 cuvêntă-me şi pre mine, părintele meŭ! Iar el 'ĭ dise: A venit
36 fratele teŭ cu incelăţiune, şi a luat bine-cuvêntarea ta. Atuncĭ adaose *Esaŭ*: Cu tot dreptul se numesce el Iacob, căcĭ acum a doua óră me incelă, el îmĭ luă primogenitura, şi acum îmĭ răpi şi bine-cuvêntarea. In fine maĭ dise el: N'aĭ reservat şi pentru
37 mine vre o bine-cuvêntare? Şi Isaac respunse luĭ Esaŭ, şi'ĭ dise: Eacă Domn l'am pus pre el preste tine, şi pre toţi fraţiĭ seĭ 'ĭ-am dat luĭ de servitorĭ, şi cu grâŭ şi cu must l'am dăruit pre el;
38 acum ce maĭ pot face pentru tine fiul meŭ. Şi Esaŭ dise cătră tatul seŭ: numaĭ acéstă unică bine-cuvêntare aĭ tu, părintele meŭ? bine-cuvêntă-me şi pre mine părintele meŭ! Şi inălţiânduşĭ Esaŭ
39 vocea sa plânse. Atuncĭ Isaac tatul seŭ 'ĭ respunse, şi dise: Eacă locuinţa ta va fi intr'un pămênt gras, şi stropit de roua ceriuluĭ
40 de sus. Şi cu sabia ta veĭ trăi şi frateluĭ teŭ veĭ servi, dar va veni timpul, dacă te veĭ sili, că veĭ lepăda jugul luĭ de pre grumadiul teŭ.
41 Şi Esaŭ prinse ură asupra luĭ Iacob din causa bine-cuvêntăreĭ, cu care tatul seŭ îl bine-cuvêntase, şi dise Esaŭ intru ânima sa: Dilele de doliŭ pentru tatul nostru se apropiă; dup'aceea
42 voiŭ ucide pre Iacob fratele meŭ. Şi cuvintele luĭ Esaŭ fiuluĭ seŭ celuĭ maĭ mare fură spuse Rebekeĭ; şi ea trămise se chiăme pre Iacob fiul eĭ cel maĭ mic, şi'ĭ dise luĭ: Eacă Esaŭ fratele teŭ vra
43 se'şĭ resbune asupra ta, şi se te ucidă. Acum dar fiul meŭ, ascultă cuvêntul meŭ, scólă-te şi fugĭ la Laban fratele meŭ in Cha-
44 ran. Şi remânĭ la dînsul cât-va timp, până ce va trece furia frateluĭ teŭ.
45 Şi până ce se va fi liniştit mânia frateluĭ teŭ asupra ta, şi el va fi uitat cele ce tu 'ĭ-aĭ făcut luĭ; atuncĭ eŭ voiŭ trămite, şi te voiŭ aduce de acolo. Pentru ce se ve perd eŭ pre voĭ pre amendoĭ tot intr'o di.
46 Şi Rebeka dise cătră Isaac: Mi-am urât viaţia din causa acestor fete Chetiene! Dacă Iacob îşĭ va lua de femeiă pre vre-una dintre fetele Cheteilor, după cum *ved că sûnt* fetele dintr'aceastâ ţérră, atuncĭ ce'mĭ maĭ folosesce viaţia.

CAPUL XXVIII.

Călătoria luĭ Iacob. Visul seŭ la Betel.

1 Aşia dar Isaac chiămă pre Iacob, îl bine-cuvêntă, şi'ĭ ordonă, dicênd: Se nu'ţĭ ieĭ femeiă din fetele luĭ Chanaan.
2 Ci te scólă şi te du in Padan-Aram la casa luĭ Betuel tatul mameĭ tale; şi de acolo 'ţĭ ia femeiă, din fetele luĭ Laban, frateluĭ

mamei tale. Şi Dumneḑeŭ cel a tot-puternic se te binecuvinte, 3
se te crescă, şi se te immulţescă, ca se devinĭ o adunare de po-
pore. Şi se'ţĭ dea ţie binecuvêntarea luĭ Abraam, ţie şi poste- 4
rităţeĭ tale cu tine, ca tu se mostenescĭ pâmêntul, in care petrecĭ
acum peregrin, pre carele Dumneḑeŭ, l'a fost dat luĭ Abraam. 5
Isaac dar demise pre Iacob, şi el plecâ la Paddan-Aram, la La-
ban fiul luĭ Betuel Sirianul frateluĭ Rebekeĭ, mameĭ luĭ Iacob şi Esaŭ.
Şi Esaŭ veḑênd, câ Isaac binecuvêntâ pre Iacob, şi'l trâ- 6
mise la Paddan-Aram, ca se'şĭ ea femeiâ de acolo; şi când îl
binecuvêntâ, îĭ ordonâ luĭ ḑicênd: se nu'ţĭ ieĭ femeiâ din fetele
luĭ Chanaan. Şi câ Iacob ascultâ pre tatul seŭ, şi pre mama sa, 7
şi merse la Paddan-Aram. Şi veḑênd Esaŭ câ fetele luĭ Chanaan 8
sûnt rele in ochiĭ luĭ Isaac tatuluĭ seŭ. Se duse la Ismael, şi pre 9
lângâ alte femeĭ, ce maĭ avea, luâ de femeiâ pre Mahalat fata luĭ
Ismael, fiul luĭ Abraam, pre sora luĭ Nebaiot.
Iacob dar plecâ din Beerseba, şi merse la Haran. Şi ajun- 10 11
gând la óre-care loc, remase acolo preste nópte, câcĭ sórele apu-
sese. Şi luând una din petrile aceluĭ loc, şĭ o puse câpâtâiŭ, şi se
culcâ intr'acel loc. Şi el visê; şi écâ! o scarâ intâritâ pre pâ- 12
mênt, a câriea capul ajungea la ceriŭ, şi écâ angeliĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ se suiaŭ şi se pogoreaŭ pre dînsa. Şi écâ Iehova sta d'asu- 13
pra *scâreĭ*, şi'ĭ ḑise: Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul luĭ Abraam, ta-
tul teŭ, şi Dumneḑeul luĭ Isaac; pâmêntul pre carele tu dormĭ,
ţi'l voiŭ da ţie, şi semênţieĭ tale. Şi semênţia ta va fi ca pul- 14
berele pâmêntuluĭ, şi tu te veĭ intinde spre apus, şi spre resârit,
şi spre méḑiâ-nópte, şi spre méḑiâ-ḑi; şi tóte naţiunele pâmêntu-
luĭ se vor binecuvênta intru tine, şi intru posteritatea ta. Şi écâ! 15
eŭ cu tine *sûm*; şi te voiŭ pâḑi orĭ încotro veĭ merge; şi te voiŭ
intórce la pâmêntul acesta; şi cu adevêrat eŭ nu te voiŭ pârâsi,
pânâ ce nu voiŭ face tóte câte am grâit ţie.
Şi Iacob desceptânduse din somnul seŭ, ḑise: Cu adevêrat 16
Iehova este in locul acesta; şi eŭ n'am sciut. Şi el temânduse a 17
ḑis: Cât de infricoşat *e* locul acesta! Acesta nu este alta, de cât
casa luĭ Dumneḑeŭ, da, aicĭ e pórta ceriuluĭ! Şi Iacob sculân- 18
duse des de demanéţiâ, luâ pétra, pre care o avu câpâtâiŭ şi
o ridicâ monument, şi turnâ oleiŭ preste vîrful eĭ. Şi el chiâmâ 19
numele loculuĭ aceluea Betel (casa Domnuluĭ), care cetate avea
numele maĭ nainte Luz. Şi Iacob fâcu vot, ḑicênd: De va fi Dum- 20
neḑeŭ cu mine, şi me va pâzi in calea aceasta, pre care eŭ âmblu;
de'mĭ va da pâne se mânânc, şi vestimente se me imbrac. Şi de 21
me voiŭ intórce cu pace la casa pârinteluĭ meŭ, şi Iehova va fi
Dumneḑeul meŭ; Atuncĭ pétra aceasta, pre care o am pus mo- 22
nument, va fi casa luĭ Dumneḑeŭ, şi din tóte câte 'mĭ veĭ da mie,
ḑecimea lor ţie o voiŭ oferi.

CAPUL XXIX.

Iacob se insóră cu Lea și Rachela.

1 Dupa'aceea sculânduse Iacob, merse in pământul fiilor ori-
2 entelui. Și el uitânduse, écâ! acolo *era* un puțiŭ, in
câmpiâ, și écâ treĭ turme de oĭ jâcênd lângâ dînsul. căci din pu-
țiul acela adâpaŭ eĭ turmele; și pétra de pre gura puțiuluĭ, *era*
3 mare. Și se adunaŭ acolo tóte turmele, apoĭ pràvâ cu pétra de
pre gura puțiuluĭ, și adâpaŭ oile, și iarâșĭ puneaŭ pétrâ pre gura
4 puțiuluĭ la locul eĭ. Și Iacob ḑise câtrâ dînșiĭ: Fraților de unde
5 *sûnteți* voĭ? iar eĭ respunserâ: din Charan sûntem. Și le ḑise
lor: Cunóscețĭ pre Laban fiul luĭ Nahor? iar eĭ ḑiserâ: cunóscem.
6 Și le ḑise lor: Sânâtos este? iar îĭ respunserâ: sânâtos; și écâ
7 Rachel fata luĭ vine cu oile. Și el ḑise: éca âncâ 'ĭ ḑiua mare,
nu e timpul ca se strângețĭ vitele, adâpațĭ oile, și mergețĭ de le
8 pascețĭ: Iarâ eĭ ḑiserâ: Nu putem pânâ ce nu se vor aduna
tóte turmele, ca se resturnâm pétra de pre gura puțiuluĭ, și apoĭ
se adâpâm oile.
9 Și âncâ vorbind el, cu eĭ, écâ Rachel venea cu oile tatu-
10 luĭ eĭ, câ ea le pâstea. Și a fost dupâ ce veḑiu Iacob pre
Rachel fata luĭ Laban, frateluĭ mameĭ sale, și oile luĭ Laban fra-
teluĭ mameĭ sale, indatâ se apropiâ Iacob, și resturnâ pétra de
11 pre gura puțiuluĭ, și adâpâ oile luĭ Laban, frateluĭ mameĭ sale. Apoĭ
12 Iacob sârutâ pre Rachel, și râdicându-șĭ vocea luĭ plânse. Și Iacob
spuse Racheleĭ, câ el *este* fratele tatuluĭ eĭ, și câ el *este* fiul Re-
13 bekeĭ, și ea atuncĭ fugi și spuse tatuluĭ eĭ. Și Laban indatâ ce
auḑi scirea despre Iacob fiul suroreĭ sale, îĭ alergâ întru intim-
pinare, și'l imbrâțișâ, și'l sârutâ, și'l duse in casa sa. Atuncĭ el
14 istorisi luĭ Laban tóte cele intêmplate. Și Laban ḑise câtrâ dîn-
sul: Cu adevêrat, osul meŭ, și carnea mea *escĭ* tu. Și așia el
remase la dînsul una lunâ de ḑile.
15 Și Laban ḑise câtrâ Iacob: Au nu cumva pentru câ tu *escĭ*
fratele meŭ, me veĭ servi gratis? Spune'mĭ ce *se'țĭ fiâ* simbria ta?
16 Și Laban *avea* dóue fete, cea maĭ mare se numea Lea, iér cea
17 maĭ micâ Rachel. Și Lea *avea* ochĭ slabĭ, iar Rachel era formó-
18 sâ la taliâ, și formósâ la fațiâ. Și Iacob iubea pre Rachel, și'ĭ
ḑise luĭ: Voiŭ servi ție șépte anĭ pentru Rachel fia ta cea maĭ
19 micâ. Și Laban îĭ respunse: Maĭ bine *este* se ți-o daŭ ție, de cât
20 se o daŭ altuĭ barbat, remânĭ cu mine. Și așia servi Iacob pen-
tru Rachel șépte anĭ, și acestia pârurâ in ochiĭ luĭ numaĭ ca pré
pucine ḑile, pentru câ o iubea.
21 Și când ḑise Iacob câtrâ Laban: Dâ'mĭ femeia mea, câ ḑilele
22 mele s'aŭ implinit; ca se intru la dînsa. Laban adunâ pre toțĭ

bărbaţiĭ loculuĭ aceluea, şi făcu ospeţiŭ. Şi a fost séra, că el 23
luă pre fia sa Lea, şi o introduse pre dînsa la Iacob; şi acesta
intră la dînsa. Şi Laban dede pre serva sa Silpa, de servă Lieĭ 24
fieĭ sale. Şi se intêmplă demănéţiă, şi écă! acésta *era* Lea. Atuncĭ 25
el ḑise luĭ Laban: Pentru ce'mĭ făcuşĭ aceasta? aŭ n'am servit eŭ
la tine pentru Rachel? pentru ce dar maĭ incelat? Atuncĭ Laban 26
îĭ respunse: nu se face aşia in locul nostru ca pre cea maĭ mică
se o dea maintea celeĭ maĭ marĭ. Implinesce'ţĭ cu aceasta septe- 27
măna, şi'ţi vom da şi pre cea-l-altă, pentru serviciul ce'mĭ veĭ face
mie ăncă alţĭ şépte anĭ.
Şi Iacob făcu aşia, şi'şĭ implini septămâna cu aceasta, şi *La-* 28
ban îĭ dede luĭ şi pre Rachel fia sa de femeiă. Şi Laban dede 29
pre serva sa Bilha de servă Racheleĭ fieĭ sale. Şi *Iacob* intră şi 30
la Rachel şi iubea pre Rachel maĭ mult de cât pre Lea. Şi el
servi la dînsul ăncă alţĭ şépte anĭ.
Şi veḑend Iehova că Lea *este* despreţuită, deschise mătri- 31
cea eĭ, pre când Rachel *era* stérpă. Şi Lea concepu şi născu fiŭ, 32
şi'ĭ chiămă numele luĭ Ruben (vedeţĭ fiiŭ) căcĭ ea ḑise: Fiind că
Iehova veḑiu intristarea mea, de acum dar me va iubi barbatul meŭ.
Şi ea iérăşĭ luă in pântice şi născu fiŭ. Atuncĭ ḑise: Fiind că Ie- 33
hova a auḑit, că *sûm* despreţuită, de aceea mi-a dat şi pre acesta.
Şi'ĭ dede numele Simeon (esauḑire). Şi ea iéreşĭ concepu, şi năs- 34
cu fiiŭ, şi ḑise: De acum barbatul meŭ se va alipi maĭ mult de
mine, fiind că 'ĭ-am născut treĭ fiiĭ. De acolo i s'a dat numele aces-
tuea Levi (alipire). Şi ea iérăşĭ luă in pântece, şi născu fiŭ, şi 35
ḑise: Astă dată voiŭ lăuda pre Iehova. De aceea îĭ puse numele
Iuda (lăudat Domnul). Şi ea după aceea incetă de a maĭ nasce.

CAPUL XXX.

Bilha. Zilpa. Convenţiă intre Laban şi Iacob.

Şi Rachel veḑênd că nu face copiĭ luĭ Iacob, Rachel pis- 1
mui pre soră-sa, şi ḑise luĭ Iacob: Dă'mĭ copiĭ! iar de
nu, eŭ moriŭ. Atuncĭ Iacob aşia se aprinse de mâniă asupra Ra- 2
cheleĭ, in cât şi ḑise: Nu cumva *sûm* eŭ in locul luĭ Dumneḑeŭ,
carele ţi-a oprit fruptul pânteceluĭ? Şi ea ḑise: Eacă servitórea 3
mea Bilha! intră la dinsa ca se nască pre genunchiĭ meĭ, şi ca şi
eŭ se am copiĭ prin trînsa. Şi ea'ĭ dede luĭ pre Bilha serva sa 4
de femeiă, şi intră la dînsa Iacob.
Şi Bilha luând in pântece şi născu luĭ Iacob fiŭ. Atuncĭ 5 6
ḑise Rachel: Dumneḑeŭ a fost mie judecătoriŭ, şi a ascultat vo-
cea mea, fiind că mi-a dat fiŭ. Pentru aceia, ea îĭ dede numele

7 Dan (judecătoriŭ). Şi Bilha serva Racheleĭ concepu iérășĭ, și nâscu
8 luĭ Iacob pre al doilea fiŭ. Şi dise Rachel: Luptâ mare me lup-
taiŭ in contra suroreĭ mele, şi o invinseiŭ; şi ea *fiuluĭ* îĭ puse
numele Neftali (Luptâ).
9 Atuncĭ Lea vedênd, câ a incetat de a maĭ nasce, luâ pre
10 Silpa, serva sa, şi o dede luĭ Iacob de femeiâ. Şi aşia Silpa, ser-
11 va Leiĭ nâscu luĭ Iacob fiŭ. Şi Lea dise: Norocu vine: şi ea'ĭ
12 puse numele Gad (norocire). Dup'aceea Silpa serva Lieĭ, maĭ
13 nâscu luĭ Iacob p'al doilea fiŭ. Atuncĭ dise Lea: Ferice de mi-
ne câcĭ pre mine me vor ferici femeile; şi de aceea ea'ĭ puse
numele Asser (fericit).
14 Şi Ruben mergând afarâ la câmp, in timpul secerişuluĭ de grâŭ,
aflâ acolo florĭ plâcute, şi le aduse Leeĭ, mameĭ sale. Şi Rachel
dise câtrâ Lea: Dâ'mĭ, rogu-te, şi mie, din florile plâcute a le fiu-
15 luĭ teŭ. Iarâ ea'ĭ respunse: Nu este destul, câ mi-aĭ luat pre
barbatul meŭ, şi acum vreĭ se ieĭ şi florile plâcute a le fiuluĭ meŭ?
Atuncĭ îĭ dise Rachel: Bine dar, culce-se *Iacob* cu tine şi in nóp-
16 tea *acésta*, pentru florile plâcute ale fiuluĭ teŭ. Iar séra când veni
Iacob de la câmp, Lea îĭ eşi inainte şi'ĭ dise: Intrâ la mine, câcĭ
te am cumpârat in preţiul florilor plâcute a le fiuluĭ meŭ. Şi aşia
el dormi cu dînsa şi in nóptea aceea.
17 Dumnedeŭ esaudi pre Lea şi ea concepu, şi nâscu luĭ Ia-
18 cob pre al cincilea fiŭ. Şi dise Lea: Dumnedeŭ me remunerâ,
pentru-câ eŭ dâdeiŭ pre serva mea barbatuluĭ meŭ. Şi ea'ĭ puse
19 numele Isachar (remuneraţiune). Şi Lea concepu iareşĭ, şi nâs-
20 cu luĭ Iacob pre al şéselea fiŭ; Şi Lea dise: Cu dar frumos me
dârui Dumnedeŭ, acum barbatul meŭ va co-lâcui cu mine, câcĭ
'ĭ-am nâscut luĭ şése fiĭ! Şi ea chiâmâ numele acestuea Zebulon
21 (locuinţiâ). Şi dupâ aceasta nâscu ea fatâ, pre care o chiâmâ Dina.
22 Şi Dumnedeŭ îşĭ aduse aminte şi de Rachel, şi o ascultâ pre
23 dînsa şi'ĭ deschise pântecele eĭ. Şi ea concepu şi nâscu fiŭ şi
24 dise: Dumnedeŭ râdicâ de deasupra mea oprobriul meŭ. Şi numele
luĭ îl chiamâ Iosef (adaos) dicênd: Iehova se'mĭ maĭ adaoge ăncâ
şi alt fiŭ!
25 Şi a fost, dupâ ce nâscu Rachel pre Iosef, dise Iacob câtrâ
Laban, demite-me! ca se me duc inapoĭ la locul meŭ, şi la pâ-
26 mêntul meŭ. Dâ'mĭ femeile mele, pentru care ţi-am servit, şi copiiĭ
meĭ, ca se me intorc inapoĭ, câ tu sciĭ serviţiul meŭ, care ţĭ-l'am
fâcut.
27 Şi Laban îĭ respunse: Fiâ, rogu-te, ca eŭ se aflu char ina-
intea ta! Eŭ cunosc bine, câ Iehova m'a bine-cuvêntat din causa
28 ta. Şi dise: determinâ'mĭ tu simbria ta *ce o cerĭ* de la mine, şi
eŭ ţi-o voiŭ da.
29 Şi el atuncĭ îĭ respunse: Tu sciĭ cum te am servit, şi ce
30 aŭ devenit vitele tale cu mine. Câcĭ cele puţine, ce le aveaĭ

maĭ inainte de a veni eŭ la tine acelea s'aŭ immulţit fórte, şi Ie-
hova te-a bine-cuvêntat cu venirea mea la tine. Acum dar când
se fac ceva şi eŭ pentru familia mea?
Şi Laban ḑise: Ce se'ţi daŭ ţie? 31
Iar Iacob îĭ respunse: Nimica se nu'mĭ daĭ; dar dacă'mĭ veĭ
face mie aceasta, eŭ iérăşĭ ţi-oĭ pasce oile tale, şi ţi-le voiŭ păzi.
Eŭ astăḑĭ voiŭ se trec prin tótă turma ta, deosebind de acolo tótă 32
oia pestriţiă şi patată, şi tot mielul sein dintre meĭ, deasemenea
tot acea este patat şi pestriţiŭ intre capre: şi acésta se fiă sala-
riul meŭ. Şi aşia in viitor direptatea mea va mărturisi pentru mine 33
inaintea ta, când veĭ veni, ca *se'mĭ recunoscĭ* salariul meŭ. Tot
ce nu va fi pestriţiŭ şi patat intre capre, şi sein intre meĭ, se
va considera ca furat *de se va afla* la mine.
Laban ḑise: Ei bine! şi eŭ voiŭ! fiă după cuvêntul teŭ! 34
Şi el in ḑiua aceea despărţi çiapiĭ ceĭ balţiaţĭ şi petaţĭ, şi 35
tóte caprele cele pestriţie şi patate, care *aveaŭ* ceva alb; şi pre
tot ce *era* sein intre meĭ, şi le dede in mânile fiilor seĭ. Şi *La-* 36
ban puse un spaţiŭ de loc, cât se mergĭ treĭ ḑile, intre el ş'intre
Iacob. Şi Iacob păscea oile cele remase a le luĭ Laban.
Şi Iacob luă nuele verḑĭ de plop, de migdal şi de paltin, 37
şi despoindu-le de scórţiă făcu pre ele vârgĭ albe, in cât se ve-
ḑea albul cel de pre nuele. Şi el nuelele, pre care le curăţise, 38
de scórţiă, le puse inaintea turmelor in canalele de apă, şi in adă-
pătórele, unde veneaŭ oile se bea, şi acestea se inferbentaŭ, când
veneaŭ se bea. Şi concepeaŭ oile, uitânduse la nuelele, şi fêtaŭ 39
pestriţie, balţiate şi patate. Şi Iacob despărţia meiĭ *acestia*, şi in- 40
turna feçele oilor din turma luĭ Laban câtră cele pestriţie şi bal-
ţiate; eară turmele luĭ le punea la o parte şi nu le amesteca cu
turmele luĭ Laban. Şi a fost că de câte orĭ oile cele maĭ tarĭ 41
aveaŭ se conceapă, Iacob totdeauna punea nuelele *acelea* in ca-
nale, inaintea ochilor oilor, pentru ca ele se conceapă *uitânduse*
la nuele. Iar dacă oile *eraŭ* maĭ slabe, *atuncĭ* el nu punea *nue-* 42
lele, şi aşia cele slabe deveneaŭ ale luĭ Laban, iară cele tarĭ ale
luĭ Iacob. Şi aşia acel om crescu fórte mult *in avuţiĭ*, şi avu multe 43
turme, şi servitorĭ şi servitóre şi câmile şi asinĭ.

CAPUL XXXI.

Iacob se intórce in Chanaan. Laban urmăresce pre Iacob. Tractat intre Laban şi Iacob.

Şi după-ce auḑi *Iacob* cuvintele fiilor luĭ Laban, cariĭ ḑi- 1
ceaŭ: Iacob luă tóte ce *avu* tatul nostru, şi din ceea ce

2 *era* a tatuluĭ nostru, îşi agonisi el tótâ avuţia acésta. Şi dupâ ce
veḑiu Iacob façia luĭ Laban, şi écâ! ea nu era câtrâ dînsul ca erĭ
şi ca alaltâ-erĭ.
3 Şi dupâ ce ḑise Iehova câtrâ Iacob: Intórnâ-te la pâmêntul
4 teŭ, şi la confraţiĭ teĭ, şi eŭ voiŭ fi cu tine. Atuncĭ trâmise Ia-
5 cob şi chiâmâ pre Rachel şi pre Lea la câmp la turma luĭ. Şi ḑise
câtrâ dînsele: Eŭ veḑiŭ câ façia tatuluĭ vostru, nu maĭ este câtrâ
mine, ca erĭ şi alalta-erĭ. Dar Dumneḑeul pârinteluĭ meŭ aŭ fost
6 cu mine. Şi voĭ sciţĭ, câ eŭ serviiŭ tatuluĭ vostru cu tótâ pute-
7 rea mea. Şi tatul vostru m'a incelat şi mi-a schimbat salariul meŭ
de ḑece orĭ; dar înse Dumneḑeŭ nu'l lasâ pre dînsul se facâ *nicĭ*
8 un reŭ: Când ḑise el cele pestriţie vor fi simbria ta, atuncĭ
tótâ turma fetâ pestriţie. Iar când ḑise el cele balţiate vor fi
9 simbria ta, atuncĭ tóte oile fetarâ balţiate. Şi aşia Dumneḑeŭ luâ
10 turmele pârinteluĭ vostru şi mi le dede mie. Şi se intêmplâ una
datâ pre timpul conceperei turmelor, atuncĭ eŭ inalţaiŭ ochiĭ
meĭ, şi veḑuiŭ în vis. Şi écâ berbeciĭ cariĭ sâreaŭ pre turme, *eraŭ*
11 balţiaţĭ, pestriţĭ şi petaţĭ. Atuncĭ angelul luĭ Dumneḑeŭ, îmĭ ḑise
12 în vis: Iacob! şi eŭ îĭ ḑiseiŭ: Eacâ-me! Şi el ḑise: Ea redicâţĭ
ochiĭ *in sus*, şi veḑĭ, câ toţĭ berbeciĭ, cariĭ sar pre oĭ, *sûnt* bal-
ţiaţĭ, pestriţĭ şi petaţĭ; câcĭ eŭ veḑiŭ tóte câte'ţĭ face ţie Laban.
13 Eŭ *sûm* Dumneḑeul din Betel, unde aĭ uns tu monumentul, unde
tu'mĭ fâcuşĭ mie vot; acum scólâ-te eşĭ din acest pâmênt, şi te în-
tórnâ iarâşĭ inapoĭ la pâmêntul nasceriĭ tale.
14 Atuncĭ Rachel şi Lea respunserâ luĭ, ḑicênd: Oare maĭ avem
15 noĭ parte şi moştenire in casa pârinteluĭ nostru? Aŭ n'am fost
noĭ de el socotite ca streine, fiind câ ne a vendut pre noĭ? Da,
16 aŭ nu ne a mâncat el şi argintul nostru? Câcĭ tótâ avuţia care
o luâ Dumneḑeŭ de la pârintele nostru, a nóstrâ *este* şi a co-
piilor nostri. Aşia dar fâ tóte câte ţi-a ḑis Dumneḑeŭ.
17 Atuncĭ se sculâ Iacob şi'şĭ puse copiiĭ seĭ, şi femeile sale
18 pre câmile. Şi luâ de acolo tóte vitele sale, şi tóte averile sale,
pre care le câştigase; turmele sale, pre care le agonisise in Pad-
dan-Aram, ca se mérgâ la Isaac tatul seŭ, in pâmêntul Chanaan.
19 Iar Laban s'a fost dus ca se'şĭ tundâ oile. Intr'aceea Rachel furâ
20 Terafimiĭ (idoliĭ) tatuluĭ eĭ. Şi Iacob amâgi ânima luĭ Laban Si-
21 rianul, fiind-câ el nu-'ĭ fâcuse cunoscut, câ el are se fugâ. El
aşia dar fugi, el cu tótâ averea sa, şi sculênduse, trecu fluviul
Eufrat indreptânduşĭ calea sa spre muntele Gilead.
22 Şi tocmaĭ a treia ḑi spuserâ luĭ Laban, câ Iacob ar fi fugit.
23 Atuncĭ el luând pre confraţiĭ seĭ cu sine, se luâ dupâ dînsul cale
24 de şépte ḑile pânâ ce'l adjunse la muntele Gilead. Dar Dumne-
ḑeŭ se arâtâ luĭ Laban, Sirianuluĭ nóptea in vis, şi'ĭ ḑise: Fere-
25 sce-te, ca nu cum-va se vorbescĭ cu Iacob, nicĭ bine, nicĭ rêŭ. Aşia
dar Laban adjunse pre Iacob, dupâ ce Iacob îşĭ tinsese corturile

sale pre munte. Asemine şi Laban îşĭ tinsese *pre ale sale cu*
fraţiĭ seĭ in muntele Gilead.
Atuncĭ ḑise Laban câtrâ Iacob: Pentru ce aĭ făcut *acеasta* 26
de mi-aĭ incelat ânima, şi fetele mele le-aĭ dus, ca pre nisce cap-
tive din resbel? Pentru ce fugişĭ printr'ascuns, şi plecaşĭ pe fu- 27
riş de la mine? Şi de ce nu'mĭ aĭ spus ceva, *despre acеasta*? ca
eŭ se te fi lâsat cu bucuriâ, insocindu-te cu cântece, cu timpane
şi cu chitare. Şi nu'mĭ aĭ permis se sârut pre fiiĭ meĭ şi pre 28
fiele mele? Acum nebunesce aĭ lucrat. Şi eŭ aş ave puterea in 29
mânâ, a ve face voue reŭ; Dar înse Dumneḑeul pârinteluĭ vostru
mi-a vorbit astâ nópte ḑicênd: Feresce-te ca se nu vorbescĭ cu Ia-
cob nicĭ de bine, nicĭ de reŭ. Acum dacâ tocmaĭ aĭ plecat, pen- 30
tru câ aşia de mult aĭ dorit de casa pârinteluĭ teŭ; *apoĭ* pentru
ce mi-aĭ furat Ḑeiĭ meĭ?
Atuncĭ Iacob respunse şi ḑise luĭ Laban: Fiind-câ me te- 31
meam şi cugetam in sinemĭ, póte tu veĭ se râpescĭ fetile tale de
la mine. Dar acela, la care veĭ afla tu Ḑeiĭ teĭ, *acela* se nu trâ- 32
ească. Cercetézâ aicĭ in presenţia fraţilor nostri, şi de se va gâsi
ce-va dintr'ale tale, la mine, se ţi le ieaĭ. Câci Iacob nu scia câ
Rachel îĭ furase.
Atuncĭ Laban intrâ in cortul luĭ Iacob, şi in cortul Leeĭ, şi 33
in cortul âmbelor servitóre, şi nu gâsi *nimic*. Şi eşind din cor-
tul Leeĭ, intrâ in cortul Racheleĭ. Iar Rachel luase idoliĭ, şi'ĭ pu- 34
sese in şéua uneĭ câmile, şi şeḑiuse de asupra lor. Iar Laban pi-
pâi cu deameruntul tot cortul, dar nu gâsi *nimicâ*. Şi *Rachel* 35
ḑise câtrâ tatul eĭ: Se nu'ţi fiâ cu superare Domnul meŭ! câcĭ nu me
pot scula inaintea ta, fiind câ datina femeilor mi-a *sosit acum*. Iar
el câuta şi nu gâsi Terafimiĭ.
Atuncĭ se mâniâ Iacob, şi se certâ cu Laban, şi Iacob in- 36
cepu se ḑicâ luĭ Laban: Care *este* crima mea? care *este* culpa
mea, de me persecuţi cu atâta infocare? Tu aĭ câutat tóte lu- 37
crurile mele, ce aĭ gâsit, din tóte sculele caseĭ tale? Pune-le aicĭ
inaintea fraţilor meĭ, şi a fraţilor teĭ, ca eĭ se judece intre noĭ
amendoĭ. In ceĭ dóue-ḑecĭ de anĭ, câţi am petrecut la tine, oile 38
tale, şi caprele tale n'aŭ remas sterpe, şi berbeciĭ turmelor tale,
nu 'i-am mâncat. Pre cea sfâşiatâ de fére, a casâ nu ţi-o am adus, 39
paguba acelia eŭ o am suferit; câcĭ tu din mâna mea, pretindeaĭ
orĭ ce se fura ḑiua, şi verĭ ce se fura nóptea. Unde eram ḑiua 40
me topeam de câldurâ, şi nóptea de ger, şi somnul fugea din ochiĭ
meĭ. Ast-fel serviŭ eŭ dóue-ḑecĭ de anĭ *deplin* in casa ta; patru- 41
spre-ḑece anĭ pentru cele dóue fete ale tale, şi şése anĭ pentru
oile tale, dar tu şi simbria me mi-o schimbaşĭ de ḑece orĭ. Décâ 42
Dumneḑeul pârinteluĭ meŭ, Dumneḑeul luĭ Abraam, şi Teama
luĭ Isaac, n'ar fi fost cu mine, tu negreşit acum deşert m'aĭ
fi trimes de la tine. Dar Dumneḑeŭ a câutat la intristarea

mea, şi la ostineala mânilor mele, şi de aceea te mustrâ in
nóptea trecutâ.
43 Şi Laban respunḑind luĭ Iacob, îĭ ḑise: *Aceste* fie *sûnt* fiele
mele, şi *acestĭ* fiĭ, *sûnt* fiiĭ meĭ, şi *aceste* oĭ, *sûnt* oile mele, şi
tot ce veḑĭ tu *aicĭ*, *este* al meŭ. Şi ce maĭ pot acum face fie-
44 lor mele, séŭ fiilor lor, pre care 'ĭ-aŭ nâscut? Acum dar vino
se inchiem alianţiâ, eŭ şi tu, care se serve de mârturie intre mine
ş'intre tine.
45 46 Atuncĭ Iacob luâ una pétrâ, şi o puse *drept* monument. Şi Iacob
ḑise cătrâ fraţiĭ seĭ: Adunaţĭ petre! şi eĭ adunarâ petre, şi le fâ-
47 curâ grâmadâ, şi dup'aceea mâncarâ acolo d'asupra grâmeḑiĭ. Şi
Laban o numi: Iegar Sahaduta (grâmada mârturieĭ), iarâ Iacob o
numi: Galhed.
48 Şi Laban ḑise: Aceastâ grâmadâ *se fiâ* astâḑĭ mârturiâ intre
49 mine ş'intre tine! De aceea îĭ dede numele Galhed. *Se maĭ numi*
şi Mispa (veghiare), pentru-câ *Laban* ḑise: Iehova va veghea asu-
50 pra mea, şi asupra ta, când vom fi despârţi şi unul de altul. Décâ
tu veĭ intrista pre fetele mele, şi décâ aĭ se maĭ ieaĭ şi alte fe-
meĭ afarâ de fetele mele, *de şi* nu este niminea, *care se fiâ mâr-
turiâ* intre noĭ, dar bagâ de sémâ, câ Dumneḑeŭ *este* mârturiâ
51 intre mine ş'intre tine. Şi maĭ ḑise Laban câtrâ Iacob: Eacâ aceas-
tâ grâmadâ de petre, şi écâ acest monument, pre care l'am ridicat
52 intre mine ş'intre tine. Aceastâ grâmadâ *se fiâ* mârturiâ, şi acest mo-
nument *se fiâ aseminea* mârturiâ, câ nicĭ eŭ nu voiŭ trece de aceastâ
grâmadâ, *ca se viŭ* la tine; nicĭ tu nu veĭ trece acéstâ grâmadâ
53 şi acest monument, *ca se viĭ* la mine spre a face rêŭ. Dumne-
ḑeul luĭ Abraam, şi Dumneḑeul luĭ Nahor, se fiâ judecâtor intre
noĭ, Dumneḑeul pârinţilor lor! Şi Iacob jurâ pre Teama luĭ Isaac
tatuluĭ seŭ.
54 Şi Iacob junghiâ victime acolo, pre munte, şi chiâmâ pre
confraţiĭ seĭ se mânânce pâne; cariĭ dupâ ce mancarâ pâne, re-
55 maserâ preste nópte in munte. Şi a doua ḑi sculânduse Laban
des-de-demâréţiâ, sârutâ pre copiiĭ seĭ şi pre fetele sale, şi bi-
ne-cuvêntânduĭ pre eĭ se duse. Şi ast-fel intorcânduse Laban *a
mers* la locul seŭ.

CAPUL XXXII.

Temerea luĭ Iacob, rugâciunea şi lupta luĭ.

1 Şi plecâ Iacob in calea sa, şi angeliĭ luĭ Dumneḑeŭ îl intimpinarâ. Şi
2 Iacob indatâ ce'ĭ veḑiu pre dînşiĭ ḑise: Acesta *este* castrul luĭ
Dumneḑeŭ, şi chiâmâ numele loculuĭ aceluia Mahanaim (castru indoit).

Şi Iacob trâmise inaintea sa nunţĭ la Esaŭ, fratele seŭ, in 3
pâmêntul Seir, ţinutul Edom. Şi dândule lor *aceastâ* ordine, le ḑise: 4
Acestea veţĭ vorbi câtrâ Esaŭ Domnul meŭ: Aşia ḑise Iacob ser-
vul teŭ: Eŭ fuseiŭ la Laban ca peregrin, şi petrecuiŭ *la dînsul*
pânâ acum. Şi agonisiŭ boĭ şi asinĭ, oĭ şi servĭ şi serve, şi *acum* 5
trâmit *pre oamenĭĭ meĭ* ca se spunâ Domnuluĭ meŭ, ca se aflu
char inaintea ochilor teĭ.

Şi trâmişiĭ dupâ ce se re'nturnarâ la Iacob, ḑiserâ: Noĭ am 6
fost la fratele teŭ, la Esaŭ, carele şi el îţĭ ese inainte şi cu dîn-
sul patru sute de bârbaţĭ.

Atuncĭ Iacob se temu fórte, şi nespus se turburâ. De aceea 7
el despârţi pre ómeniĭ, cariĭ eraŭ cu dînsul, şi oile, şi boiĭ, şi câ-
milele in dóue cete. Şi ḑise: De va veni Esaŭ la una din aces- 8
te cete, şi o va bate, atuncĭ cea-l-altâ cétâ ce a remas, póte se
scape. Şi Iacob ḑise *maĭ departe*: O Dumneḑeul pârinteluĭ meŭ 9
Abraam! şi Dumneḑeul pârinteluĭ meŭ Isaac! Iehova! carele mĭ-aĭ
ḑis: re'ntórce-te iareşĭ in pâmêntul teŭ, şi la locul nascereĭ tale, şi te
voiŭ umplea de bunâtâţĭ. Eŭ sûm pre mic *in conformitate* cu tóte 10
indurârile, şi cu tot adevêrul *promisiunelor* pre carele tu le aĭ
fâcut servuluĭ teŭ; câcĭ eŭ trecuiŭ *numaĭ* cu toeagul meŭ preste
acest Iordan, şi acum me intorc cu aceste dóue cete. Scapâ-me 11
rogu-te! din mâna frateluĭ meŭ, din mâna luĭ Esaŭ câ me tem, ca
nu cum-va se vinâ şi se me batâ pre mine, pre muma impreunâ
cu copiĭ. Câ tu aĭ ḑis: cu adevêrat voiŭ face ţie bine, şi voiŭ 12
face, ca semênţia ta se fiâ ca nâsipul mâreĭ, carele nu se póte
numera de mulţimea *luĭ*.

Şi el dormi acolo in nóptea aceea, şi luâ din tot acea ce'ĭ 13
câḑiu in mânâ, *ca se facâ* un dar luĭ Esaŭ frateluĭ seŭ. Capre 14
dóue sute, çiapĭ dóue-ḑecĭ; oĭ dóue-sute şi berbecĭ dóue-ḑecĭ;
Câmile alâptâtóre treĭ-ḑecĭ, cu mânziĭ lor, vacĭ patru ḑecĭ, şi 15
taurĭ juncĭ ḑece, asine dóue-ḑecĭ şi asinĭ ḑece. Şi el le dede in 16
mâna servitorilor seĭ, tótâ turma in parte, şi le ḑise: Treceţĭ
inaintea mea, şi lâsaţĭ câtâ-va distanţiâ intre turmâ şi tur-
mâ. Şi celuĭ d'ânteiŭ ordonâ, şi'ĭ ḑise: De te va intâlni Esaŭ 17
fratele meŭ şi te va intreba, ḑicênd: Al cuĭ *escĭ* tu? şi unde mergĭ?
şi pentru cine *sûnt* aceste *animale ce merg* inaintea ta. Atuncĭ 18
tu se'ĭ ḑicĭ: Al servuluĭ teŭ Iacob; acesta *e* un dar trâmis Dom-
nuluĭ meŭ Esaŭ, şi écâ! şi el vine dupâ noĭ! Tot ast-fel ordinâ 19
şi celuĭ d'al doilea, şi celuĭ de al treilea, şi tuturor cariĭ mergeaŭ
dupâ turmele acelea, ḑicêndule: Tot in aseminea terminĭ se vor-
biţĭ luĭ Esaŭ, când îl veţĭ intelni. Şi veţĭ maĭ ḑice: Iatâ *şi* ser- 20
vul teŭ Iacob vine in urma nóstrâ. Câ el ḑise: Eŭ voiŭ imblânḑi
façia luĭ prin *acest* dar, ce merge inaintea mea, şi *numaĭ* dup'aceea
voiŭ vede façia luĭ; póte va suferi presenţia me.

Şi aşia presentele trecurâ inaintea luĭ, iar el remase in 21

22 nóptea aceea in castru. Și el se sculâ in nóptea aceea, și
luâ pre cele dóue femeĭ ale sale, și pre cele dóue serve ale sale, și
23 pre ceĭ un-spre-ḑece copiĭ aĭ seĭ, și trecu vadul *torenteluĭ* Iabboc; Și
după ce'ĭ luâ pre eĭ, și'ĭ trecu acel torente, apoĭ trecu și ce maĭ avea.
24 Și așia Iacob remase *numaĭ* singur. Atuncĭ un om *oare ca-*
25 *rele* se luptâ cu dînsul până la ḑiorĭ de ḑiuâ. Și când veḑiu *acest*
om, câ pre Iacob nu'l póte invinge, îl apucâ de inchiâtura cóp-
seĭ luĭ, și se scrinti inchiâtura cópseĭ luĭ Iacob, pre când *omul*
26 *acela*, se lupta cu dînsul. Și'ĭ ḑise *omul acela*: Lasâ-me, se
me duc, câ se luminéză de ḑiuâ. Iar *Iacob* îĭ ḑise: Nu te las,
27 pânâ ce nu me bine-cuvêntezĭ. Și *omul acela*'ĭ ḑise: Cum îţĭ
28 *este* numele? și el îĭ respunse Iacob. Și'ĭ ḑise *acela*: Numele
teŭ nu se va chiâma de acum inainte Iacob, ci Israel fiind
câ tu aĭ avut putere cu Dumneḑeŭ, și cu ómeniĭ, și aĭ prevalat.
29 Și Iacob intrebâ, ḑicênd: Spune'mĭ, rogu-te numele teŭ: și
acela îĭ ḑise: Pentru ce me intrebĭ de numele meŭ? și el
30 îl bine-cuvêntâ acolo. Și Iacob puse numele aceluĭ loc: Pe-
niel (façia luĭ Dumneḑeŭ); pentru câ, *ḑise el*: Veḑiuiŭ pre Dum-
neḑeŭ faciâ in faciâ, și vieaţia mea se mântui.
31 Și resârea sórele, pre când trecea el pre lângâ Peniel, și
32 el șchiopâta de cópsa sa. Și pentru aceea fiiĭ luĭ Israel nu mâ-
nâncâ nicĭ pânâ in ḑiua de astâḑi mușchiul nervuluĭ, care se aflâ
la inchiâtura cópseĭ, fiind câ *acel om* apucase pre Iacob de muș-
chiul nervuluĭ, care *este* la inchiâtura cópseĭ.

CAPUL XXXIII.

Impacarea luĭ Iacob cu Esaŭ.

1 Și Iacob îșĭ inalţiâ ochiĭ seĭ, și se uitâ, și écâ, Esaŭ ve-
nea, și patru sute de barbaţĭ cu dînsul. Atuncĭ el im-
2 pârţi pre copiiĭ la Lea, la Rachel, și la acele dóue serve. Și pre
serve cu copiiĭ lor le puse inainte, și pre Lea cu copiiĭ eĭ dup'-
3 aceea și pre Rachel cu Iosef in urmâ. Și el trecu inaintea lor,
și de șépte orĭ se inchinâ la pâmênt pânâ-ce, adjunse la fratele
4 seŭ. Atuncĭ Esaŭ alergâ spre intimpinarea luĭ, îl imbrâţișiâ, și
5 câḑind pre grumaḑiul luĭ îl sârutâ, și plânserâ. Și *Esaŭ* inal-
ţiându'șĭ ochiĭ seĭ, veḑiu femeile și copiiĭ și ḑise: Ce'ţĭ *sunt*
acestia? Și *Iacob* ḑise: *Sûnt* copiiĭ, pre care Dumneḑeŭ îĭ dârui
6 servuluĭ teŭ. Și apropiindu-se și servele cu copiiĭ lor, se inchi-
7 narâ. Apoĭ și Lea se apropiâ cu copiiĭ eĭ, și se inchinarâ; dar
maĭ la urmâ se apropiâ Iosef și cu Rachel și se inchinarâ și eĭ.
8 Și *Esaŭ* ḑise luĭ *Iacob*: Ce aĭ se facĭ cu tótâ turma aceea, pre

care o intâlniiŭ? Iar el ḑise: *Aceasta este*, pentru ca se aflu char
in ochiĭ Domnuluĭ meŭ. Şi Esaŭ ḑise: Eŭ am destul o al meŭ 9
frate! fiâ al teŭ ceea ce *este* al teŭ. Dar Iacob ḑise: Nu! ro- 10
gu-te! ci dacâ aflaiŭ char inaintea ta, primesce darul meŭ din mâ-
na mea; câcĭ eŭ când veḑiuiŭ façia ta, ca şi când aş fi veḑiut
façia luĭ Dumneḑeŭ, fiind câ m'aĭ priimit cu plâcere. Priimesce 11
rogu-te darul meŭ ce ţi s'a oferit, câ Dumneḑeŭ mi l'a dat din
charul seŭ, şi eŭ am de tóte. Şi ast-fel îl sili de mult, pânâ-ce
îl priimi. Şi *Esaŭ* ḑise: Se plecâm, şi se mergem, şi eŭ te voiŭ 12
insoci. Înse *Iacob* ḑise: Domnul meŭ sciâ câ *eŭ am* copiĭ tinerĭ, 13
pre lângâ aceasta am asupra me oĭ şi vacĭ ce alâpteazâ, pre care
de le vor sili *numaĭ* intr'una ḑi *intrégâ*, tóte turmele vor muri.
Rogu-me dar se mérgâ Domnul meŭ inaintea servuluĭ seŭ, şi eŭ 14
voiŭ veni in urmâ incet, dupâ paşiĭ turmelor ce *sûnt* inaintea mea,
şi dupâ paşiĭ copiilor, pânâ ce voiŭ adjunge la Domnul meŭ in
Seir. Şi Esaŭ ḑise: Rogu-te! ca se las cu tine câţĭ-va din ómeniĭ 15
ce sûnt cu mine! carele'ĭ respunse: Pentru ce aceasta? *Adjun-
ge mie*, ca eŭ se aflu char inaintea Domnuluĭ meŭ!

Şi aşia Esaŭ se reinturnâ *tot* in ḑiua aceea pre acea cale, 16
la Seir. Şi Iacob plecâ, la Succot, şi pentru sine îşĭ edificâ *acolo* 17
o casâ, şi pentru turmele sale fâcu colibĭ, şi d'acolo el numi lo-
cul acela Succot (colibĭ).

Şi Iacob adjunse in pace la cetatea Sichem, care *este* in 18
pâmêntul Chanaan, când se intórse din Paddan-Aram, şi se a-
şeḑiâ d'inaintea cetâţeĭ. Dup'aceea cumpârâ el din mâna fiilor luĭ 19
Hemor, tatul luĭ Sichem una parte din ţérrinâ, pre care îşĭ puse
cortul seŭ, pentru una sutâ Kesite. Şi fâcu acolo altariŭ, pre 20
carele'l numi: El Elohe Israel: Dumneḑeŭ *este* Dumneḑeul luĭ
Israel.

CAPUL XXXIV.

Dina râpitâ de Sichem, Sichemiţiĭ mâcelaţĭ de Simeon şi Levi.

Iar Dina fia Leeĭ, pre care aceasta o nâscuse luĭ Iacob, eşi 1
ca se véḑiâ pre fetele pâmêntuluĭ *aceluia*. Pre care Si- 2
chem fiul luĭ Hemor Eveul, Domnitorul ţerreĭ, veḑêndu-o, o râpi,
se culcâ cu dînsa şi o violâ. Şi ânima luĭ se alipi fórte de Dina 3
fia luĭ Iacob, şi el iubea pre fatâ, vorbindu'ĭ feteĭ dupâ ânima eĭ.
Apoĭ grâi Sichem câtrâ tatul seŭ Hemor, ḑicênd: Iea'mĭ pre copila 4
aceasta de femeiâ. Şi Iacob auḑise, câ *Sichem* ar fi violat pre 5
Dina fia sa; şi feciorii luĭ fiind la câmp cu vitele lor, Iacob tâcu
pânâ se intórserâ iĭ.

6 Şi Emor tatul luĭ Sichem, merse la Iacob ca se vorbéscâ cu
7 dînsul. Şi fiiĭ luĭ Iacob veniră de la câmp, indată ce audiră, şi
aceĭ ómenĭ se intristară fórte, şi fórte se mâniară, că faptâ de ru-
şine aŭ fâcut el in Israel, culcându-se cu fia luĭ Iacob, ceea ce
nu se cuvine se se facâ.
8 Şi Hemor le cuvêntâ lor, dicênd: Ânima fiuluĭ meŭ Sichem,
este prea mult legatâ de fia vóstrâ, de aceea, rogu-ve, daţĭ-o luĭ
9 de muiere. Şi ve incuscriţĭ cu noĭ, daţi-ne nóue pre fetele vós-
10 tre, şi pre fetele nóstre luaţi-le voĭ. Şi locuiţĭ cu noĭ, şi écâ
acest pâmênt este in disposiţiunea vóstrâ, locuiţi'l, şi speculaţĭ
11 pre el, şi ve agonisiţĭ intr'însul proprietâţĭ. Şi Sichem *maĭ adaose*
a dice câtrâ tatul feteĭ, şi câtrâ fraţiĭ eĭ: Se aflu char inaintea
12 vóstrâ, şi ce'mĭ veţĭ dice voiŭ da vóue. Cereţĭ de la mine preţ
cât de mare, şi darurĭ de nuntâ, şi eŭ ve voiŭ da vóue dupâ cum
poftiţĭ, numaĭ daţi'mĭ copila de femeiâ!
13 Atuncĭ fiiĭ luĭ Iacob respunserâ luĭ Sichem şi luĭ Hemor ta-
tuluĭ luĭ, şi le vorbirâ cu vicleşug, fiind câ el desonorase pre
14 Dina sora lor. Şi le diserâ lor: Noĭ nu putem face lucrul acesta,
ca se dâm pre sora nóstrâ unuĭ barbat netâiat imprejur, câcĭ
15 aceasta pentru noĭ *ar fi* ruşine. Dar inse cu aceastâ *condiţiune*
putem se ne unim cu voĭ, dacâ şi voĭ ve veţĭ asemêna nóue,
16 *adecâ* veţĭ tâia-imprejur pre tot masculul dintre voĭ. Atuncĭ noĭ,
ve vom da fetele nóstre vóue, şi p'ale vóstre le vom lua pentru
noĭ, şi vom locui cu voĭ impreunâ şi noĭ vom fi *numaĭ* un po-
17 pul. Iar dacâ voĭ nu ne veţi asculta ca se ve tâiaţĭ imprejur, noĭ
ne luâm copila nóstrâ şi plecâm *d'aicĭ*.
18 Şi plâcurâ aceste cuvinte in ochiĭ luĭ Hemor şi a luĭ Sichem
19 fiuluĭ luĭ Hemor. Şi tênerul nu intârdiâ se facâ acel lucru; fiind-
câ luĭ îĭ plâcea fiica luĭ Iacob, şi el *era* cel maĭ respec-
20 tat din casa tatuluĭ seŭ. Atuncĭ Hemor şi Sichem fiul seŭ ve-
nirâ la pórta cetâţiĭ lor, şi vorbirâ câtrâ concetâţeniĭ lor, dicênd:
21 Aceştĭ ómenĭ *sûnt* fórte pacificĭ intre noĭ, şi vor se locueascâ
intr'*acest* pâmênt, şi se negoţiede intr'însul; câcĭ écâ ţérra aceasta
este largâ in amêndouâ laturile pentru dînşiĭ, noĭ vom lua pre
22 fetele lor de femeĭ, şi lor le vom da pre ale nóstre. Dar numaĭ
cu acéstâ *condiţiune* consimt barbaţiĭ a locui cu noĭ impreunâ, şi
ca se fim *numaĭ* un popul, dacâ tot masculul dintre noĭ se va
23 tâia imprejur, dupâ cum *sûnt* şi eĭ tâiaţĭ imprejur. Turmele lor,
şi averea lor, şi tóte vitele lor, aŭ *atuncĭ* nu *vor fi toate* ale nós-
24 tre? numaĭ se ne invoim cu eĭ şi vor locui cu noĭ impreunâ. *Atuncĭ*
cu toţĭ ceĭ ce eşirâ la pórta cetâţeĭ lor, ascultarâ de Hemor şi Si-
chem fiul seŭ, şi tot masculul, carele eşiea pre pórta cetâţeĭ lor,
se tâiâ imprejur.
25 Şi se intêmplâ a treia di când simţeaŭ eĭ durerea, câ doĭ
din fiĭ luĭ Iacob Simeon şi Levi, fraţiĭ Dineĭ, luâ fiâ-care sabia

sa, şi intrarâ cu siguritate in cetate şi uciserâ pre tot masculul.
Uciserâ âncâ şi pre Hemor şi pre Sichem fiul seŭ, prin ascuţitul 26
sâbieĭ şi luarâ pre Dina, din casa luĭ Sichem, şi se duserâ; Şi fiiĭ 27
luĭ Iacob se aruncarâ asupra celor ucişĭ şi predarâ cetatea, fiind-
câ eĭ violarâ pre sora lor. Şi le luarâ oile, şi vitele, şi asiniĭ 28
lor, şi tot ce era in cetate şi pe câmp. Şi luarâ tóte averile lor, şi pre 29
copiiĭ lor şi femeile lor îĭ duserâ captivĭ, şi tot ce era in casele lor de-
prâdarâ. Atuncĭ Iacob ḑise luĭ Simeon şi luĭ Levi: Voĭ mĭ-aţĭ fâ- 30
cut mare turburare, şi m'aţĭ adus in uriţiune intre locuitoriĭ pâ-
mêntuluĭ acestuea, intre Cananeĭ şi Ferizeĭ; şi fiind câ *eŭ am* pu-
ţinĭ ómenĭ, eĭ se vor aduna in contra mea, şi me vor bate şi
voiŭ peri eŭ şi familia mea. Atuncĭ ḑiserâ eĭ: *Se cuvine oare* 31
se se trâteze sora nóstrâ, ca o curvâ?

CAPUL XXXV.

Iacob merge la Bet-el. Mórtea Racheleĭ şi a luĭ Isaac.

Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Iacob: Scólâ-te! du-te la Bet-el, şi 1
locuesce acolo; şi fâ acolo altariŭ luĭ Dumneḑeŭ, celuĭ
ce s'a arâtat ţie, când aĭ fugit de téma frateluĭ teŭ Esaŭ. Atuncĭ 2
ḑise Iacob câtrâ familia sa, şi câtrâ toţĭ ceĭ ce *eraŭ* cu dînsul:
Lepâdaţĭ pre Dumneḑeiĭ ceĭ streinĭ, cariĭ *sûnt* in meḑĭlocul vos-
tru, şi ve curâţiţĭ, şi ve schimbaţĭ vestmentele vóstre. Şi scu- 3
lându-ne se plecâm la Bet-el, ca eŭ, se fac acolo altariŭ luĭ
Dumneḑeŭ, care m'a ascultat in ḑiua necazuluĭ, şi a fost cu mine
in calea in care am âmblat. Atuncĭ dederâ eĭ luĭ Iacob pre toţĭ 4
Ḑeiĭ ceĭ streinĭ câţĭ *eraŭ* in mânile lor, şi cerceiĭ, cariĭ *eraŭ* in
urechile lor. Şi Iacob îĭ ascunse sub un stejar, ce *era* lângâ Si-
chem. Apoĭ eĭ plecarâ. Şi spaima luĭ Dumneḑeŭ era *ast-fel* asu- 5
pra cetâţilor, ce *eraŭ* imprejurul lor, încât iĭ nu urmâreaŭ pre
fiiĭ luĭ Iacob.

Şi *ast-fel* Iacob, şi tótâ mulţimea ceea ce *era* cu dînsul, ad- 6
junse la Luz, care *este* in pâmêntul Chanaan, şi acum *se chiamâ*
Bet-el. Şi edificâ acolo altariŭ, şi locul acela îl chiamâ El-Bet-el 7
fiind câ acolo i se arâtâ luĭ Dumneḑeŭ, când fugi el de téma
frateluĭ seŭ.

Acolo muri Debora nutricea Rebekâĭ; şi fu immormentatâ 8
din gios de Bet-el, subt un stejar şi îl numi pre el Alon-Bacut.

Şi Dumneḑeŭ ĭarâşĭ se arâtâ luĭ Iacob, când se intorcea el 9
din Paddan-Aram, şi'l bine-cuvêntâ. Şi Dumneḑeŭ ḑise câtrâ 10
dînsul: Numele teŭ *este* Iacob; dar numele teŭ nu se va maĭ chiama

Iacob; ci Israel va fi numele teŭ. Şi'l numi pre dînsul Israel.
11 Dup'aceea'ĭ ḑise luĭ Dumneḑeŭ: Eŭ *sûm* Dumneḑeul cel a tot po-
tente: Cresce şi te'mulţesce; popul, ba mulţime de populĭ se se
12 nascâ din tine, ăncâ şi regĭ vor eşi din cópsele tale. Şi pâmên-
tul acela carele l'am dat luĭ Abraam şi luĭ Isaac, ţie îl voiŭ da,
13 adecâ semênţieĭ tale dupâ tine, voiŭ da pâmêntul *acela*. Şi dup'-
aceea Dumneḑeŭ se inalţiâ de la dînsul, in locul acela, in carele
14 vorbise cu dînsul. Şi Iacob puse monument intr'acel loc, unde
vorbise cu dînsul, una statuâ de pétrâ, şi vêrsâ preste dînsa liba-
15 ţiune, şi deasupra turnâ oleŭ. Iacob dar puse numele loculuĭ ace-
luea unde vorbise Dumneḑeŭ cu dînsul, Bet-el.
16 Eĭ dup'aceea plecarâ de la Bet-el, şi maĭ fiind ăncâ câtâ-va
distanţiâ, ca se adjungâ la Efrata, Rachel nâscu; şi avu marĭ
17 greutâţĭ la nascere. Şi a fost când nâscu cu aşia greutâţĭ,
18 îĭ ḑise móşia: Nu te teme, câ ăncâ şi acesta *este* ţie fiŭ. Şi a
fost, când ea'şĭ da sufletul, fiind câ murea; ea chiamâ numele ace-
luĭ *fiŭ* Ben-Oni *(fiul durereĭ mele)*. Dar tatul seŭ îl numi Benia-
19 min (fiul din dirépta, al fortuneĭ). Aşia dar Rachel muri, şi fu
20 immormêntatâ lângâ calea la Efrata, care *este* Bet-Lehem. Şi Ia-
cob puse un monument deasupra mormêntuluĭ eĭ, carele *se ḑice*
monumentul mormêntuluĭ Racheleĭ, pânâ in ḑiua de astâḑĭ.
21 Dup'aceea porni Israel *d'acolo*, şi'şĭ tinse cortul seŭ dincolo
22 de Migdal-Eder. Şi a fost pre când locuea Israel in pâmên-
tul acela, a mers Ruben, şi dormi cu Bilha, concubina tatu-
luĭ seŭ; şi Israel auḑi de aceasta. Şi Iacob avea doĭ-spre-
23 ḑece fiĭ. Fiiĭ cu Lea *eraŭ*: Ruben primogenitul luĭ Iacob, şi Sime-
24 on, şi Levi, şi Iuda, şi Isachar şi Zebulon. Iar fiiĭ cu Rachel *aŭ*
25 *fost* Iosef şi Beniamin. Şi fiiĭ cu Bilha serva Racheleĭ *aŭ fost*
26 Dan şi Neftali. Iar fiiĭ cu Zilpa serva Leeĭ *aŭ fost*: Gad şi Asser.
Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Iacob, cariĭ i se nâscurâ luĭ in Paddan-Aram.
27 Şi Iacob veni la Isaac tatul seŭ *in câmpia* Mamreĭ, *in*
Chiriat-Arba, care *este* Hebron, unde locueaŭ Abraam şi Isa-
28 ac ca peregrinĭ. Iar ḑilele *câte le trâi* Isaac, aŭ fost: Una
29 sutâ opt-ḑecĭ de anĭ. Ast-fel Isaac dânduşĭ duhul muri, şi se puse
lângâ popul seŭ, bêtrân şi sâtul de ḑile. Şi Esaŭ şi Iacob, fiiĭ
luĭ, îl immormêntarâ pre dînsul.

CAPUL XXXVI.

Posteritatea luĭ Esaŭ.

1 Şi acestea *sûnt* generaţiunele luĭ Esaŭ, carele *se chiamâ*
2 Edom. Esaŭ îşĭ luase femeile sale dintre fetele Chana-

neilor, pre Ada fia luĭ Elon, Heteul; şi pre Oholibama, fata luĭ
Ana, nepóta luĭ Zibeon Cheveul. Şi pre Basmat fata luĭ Ismael, pre 3
sora luĭ Nebaiot. Şi Ada nâscu luĭ Esaŭ pre Elifas, iar Basmat 4
nâscu pre Reguel. Şi Oholibama nâscu pre Ieus, şi pre Ialam, 5
şi pre Corah. Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Esaŭ, cariĭ i se nâscurâ luĭ in
pâmêntul Chanaan.

Şi Esaŭ îşĭ luâ femeile sale şi fiiĭ seĭ, şi fetele sale, şi tot 6
sufletul din casa sa, şi turmele sale, şi tóte vitele sale, şi tótâ
averea sa, care o agonisise el in pâmêntul Chanaan, şi se duse
in *alt* pâmênt, de la façia frateluĭ seŭ Iacob. Fiind câ averile 7
lor eraŭ pre marĭ, incât eĭ nu puteaŭ locui impreunâ; şi pâmên-
tul in carele eraŭ eĭ peregrinând, nu'ĭ putea cuprinde pre eĭ,
pentru mulţimea vitelor lor. Şi Esaŭ locuia pre muntele Seir. Esaŭ, 8
carele *se chiamâ* Edom.

Acestea *sûnt* generaţiunile luĭ Esaŭ pârintele Edomeilor pre 9
muntele Seir. *Şi* acestea *sûnt* numele fiilor luĭ Esaŭ: Elifas fiul 10
Adeĭ femeeĭ luĭ Esaŭ; şi Reguel fiul Basmateĭ, femeeĭ luĭ Esaŭ.
Iar fiiĭ luĭ Elifas sûnt: Teman, Omar, Sefo, Gatam şi Chenaz. 11
Şi Timna era concubina luĭ Elifas, fiuluĭ luĭ Esaŭ, care luĭ Elifas 12
îĭ nâscu pre Amalec. Acestia *aŭ fost* fiiĭ din Ada femeia luĭ Esaŭ.
Iar fiiĭ luĭ Reguel *sûnt* acestia: Nahat şi Zarah, Samma şi Miza. 13
Acestia aŭ fost fiiĭ din Basmat femeia luĭ Esaŭ. Şi fiiĭ pre care 14
nâscu Oholibama fata luĭ Ana, nepóta luĭ Zibeon, *şi* femeia luĭ Esaŭ,
aŭ fost acestia: Ieus, Ialam şi Corah.

Acestia *sûnt* duciĭ fiilor luĭ Esaŭ: Din fiiĭ luĭ Elifas, a pri- 15
mogenituluĭ luĭ Esaŭ: ducele Teman, ducele Omar, ducele Sefo,
ducele Chenaz. Ducele Corah, ducele Gatam, ducele Amalec. 16
Acestia *sûnt* duciĭ din *linia luĭ* Elifas, din pâmêntul Edumeilor.
Acestia *aŭ fost* fiiĭ din Ada. Şi acestia *sûnt duciĭ* din fiiĭ luĭ 17
Reguel, fiul luĭ Esaŭ: Ducele Nachat, ducele Zerah, ducele Samma,
ducele Miza. Acestia *sûnt* duciĭ din linica luĭ Reguel, in pâ-
mêntul Edumeilor. Acestia *aŭ fost* fiiĭ din Basmat femeia luĭ
Esaŭ. Şi acestiea *sûnt duciĭ* din fiiĭ Oholibameĭ, femeieĭ luĭ Esaŭ: 18
ducele Ieus, ducele Ialam, şi ducele Corah, acestia *aŭ fost* duciĭ
eşiţĭ din Oholibama, fata Aneĭ, femeia luĭ Esaŭ. Acestia *sûnt* fiiĭ 19
luĭ Esaŭ, şi acestia *sûnt* duciĭ dintre eĭ. *Esaŭ* carele *este* Edom.

Dar fiiĭ luĭ Seir Horeul, locuitoriĭ aceluĭ pâmênt, *sûnt* acestia: 20
Lotan şi Şobal, şi Sibeon, şi Ana, şi Dison, şi Eser şi Disan. Ace- 21
stia *aŭ fost* duciĭ Horeilor, fiiĭ luĭ Seir in pâmêntul Edom. Iar fiiĭ luĭ 22
Lotan aŭ fost: Hori şi Hemam, şi sora luĭ Lotan *era* Timnah. Şi fiiĭ luĭ 23
Şobal *aŭ fost* acestia: Alvan şi Manachat şi Ebal, Sefo şi Onam. Şi fiiĭ luĭ 24
Sibeon *aŭ fost* acestia: Aia şi Ana. Acesta *este acel* Ana, carele gâsi
thermele în deşert, când pâscea asiniĭ tatuluĭ seŭ Sibeon. Şi fiiĭ luĭ 25
Ana *sûnt* acestia: Disan şi Oholibama, fata luĭ Ana. Şi copiiĭ luĭ Disan 26
sûnt acestia: Hemdan, şi Esban, şi Itran şi Cheran. Şi copiiĭ luĭ Eser 27

28 *sûnt* acestia: Bilhan, şi Zaavan şi Acan. Şi fiiĭ luĭ Disan *sûnt*
29 acestia: Uz şi Aran. Acestia *aŭ fost* ducii Horeilor: Ducele Lotan,
30 ducele Şobal, ducele Sibeon, ducele Ana. Ducele Dison, ducele
Esser, ducele Disan. Acestia *aŭ fost* ducii Choreilor, după şirul
ducatuluĭ lor in pâmêntul Seir.
31 Iar regiĭ, cariĭ domnirâ in pâmêntul Edomuluĭ, maĭ inainte de
32 a domni rege preste fiiĭ luĭ Israel *sûnt* acestia: Bela fiul luĭ Beor,
33 a domnit in Edom; şi numele cetâţeĭ sale *era* Dinhaba. Şi dupâ
ce muri Bela, in locul luĭ se fâcu rege Iobab fiul luĭ Zerah din
34 Bosra. Şi Iobab muri, şi in locul luĭ domni Huscham din pâmên-
35 tul Temaneilor. Şi Huscham murind in locul luĭ urmâ Hadad, fiul
luĭ Bedad, carele bâtu pre Madianiţi, in câmpia Moabiţilor, şi nu-
36 mele cetâţeĭ sale *era* Avit. Şi murind Hadad urmâ in regat Samla
37 din Masreca. Şi dupâ mórtea luĭ Samla, urmâ in domnire Saul
38 din Rehobot lângâ rîŭ. Dupâ mórtea luĭ Saul, se fâcu rege Baal-
39 Hanan, fiul luĭ Acbor. Iar dupâ ce muri Baal-Hanan fiul luĭ Ac-
bor, in locul luĭ se fâcu rege Hadar, şi numele cetâţeĭ sale *era*
Pahu; iar numele femeieĭ sale Mehetabeel, fia Matredeĭ, a fieĭ
luĭ Mezaab.
40 Şi acestea *sûnt* numele ducilor luĭ Esaŭ, dupâ ale lor fa-
miliĭ, in locurile lor, şi cu numele lor: Ducele Timna, ducele Al-
41 va, ducele Ietet. Ducele Oholibama, ducele Ela, ducele Pinon.
42 43 Ducele Chenaz, ducele Teman, ducele Mibsar. Ducele Magdiel
şi ducele Iram. Acestia *sûnt* ducii din Edom, precum aŭ fost eĭ
impârţiţĭ cu locuinţele lor in pâmêntul proprietâţeĭ lor. Acesta *este*
Esaŭ, *carele fu* proto-pârintele Edomeilor.

CAPUL XXXVII.

Visurile luĭ Iosef. Invidioşiĭ seĭ fraţĭ il vênd unor Ismaeliţĭ ce'l duc in Egipt.

1 Iar Iacob locuĭ in pâmêntul, unde tatul luĭ a fost peregrin,
in pâmêntul Canaan.
2 Şi istoria familieĭ luĭ Iacob *este* acesta: Iosef *fiind* tênêr, de
şépte-spre-ḑece anĭ, pâscea turmele impreunâ cu fraţiĭ seĭ, şi *era*
bâiat têner cu fiiĭ Bilheĭ, şi aĭ Silpeĭ femeilor tatuluĭ seŭ. Şi Io-
3 sef spunea tatuluĭ seŭ relele lor vorbe. Inse Israel iubea pre Io-
sef maĭ mult de cât pre toţĭ *ceia-l-alţĭ* fiiĭ aĭ seĭ, fiind-câ acesta
4 i se nâscu la bêtrâneţiele sale; şi'ĭ fâcu luĭ o tunicâ pestriţiâ. Şi
fraţiĭ seĭ veḑênd, câ tatul lor îl iubesce pre dînsul, maĭ mult de
cât pre toţĭ fraţiĭ luĭ, îl uraŭ, *ast-fel*, incât nicĭ vorbâ bunâ nu pu-
teaŭ vorbi cu dînsul.
5 *Afarâ de acestea*, Iosef maĭ veḑiu un vis, pre carele'l spuse

fraţilor seĭ, şi aceasta făcu ca eĭ se'l urască şi maĭ tare. El le 6
dise lor: Ascultaţi rogu-ve visul meŭ, pre carele l'am vědiut: Eacă! 7
Noĭ legam snopĭ pre câmp, şi mi-se păru că snopul meŭ se re-
dică, şi sta drept; şi écă snopiĭ vostri, incungiurând pre snopul
meŭ se inchinaŭ snopuluĭ meŭ. Atuncĭ fraţiĭ seĭ diseră câtră dîn- 8
sul: Aŭ nu cumva tu vreĭ se te facĭ regele nostru? şi se dom-
nescĭ preste noĭ? Şi eĭ îl urîră şi maĭ mult, pentru visurile luĭ şi
pentru cuvintele luĭ. Şi el maĭ vediu şi alt vis, şi'l spuse şi pre 9
acesta fraţilor seĭ, şi dise: Eacă, maĭ vediuiŭ un vis; *carele este*: 10
Sórele şi luna şi un-spre-dece stele se inchinaŭ mie. Şi după ce spu- 10
se el aceasta tatuluĭ seŭ şi fraţilor seĭ, îl mustră tatul seŭ şi'ĭ
dise: Ce fel de vis *este* acesta, pre carele îl visaşĭ tu? Nu cum-
va o se venim noĭ, eŭ şi muma ta, şi fraţiĭ teĭ se ne inchinăm ţie
până la pămênt? Şi fraţiĭ seĭ îl invideaŭ, iar tatul seŭ reservă 11
aceste cuvinte *intru sine.*

Iar când merseră o dinióră fraţiĭ seĭ se pască oile tatuluĭ lor 12
la Sichem. Dise Israel câtră Iosef: Aŭ fraţiĭ teĭ nu pascŭ *oile* la 13
Sichem? Vino se te trimit la dînşiĭ. Iar el dise: Eacă-me *aicĭ!*
Iară *Iacob* îĭ dise luĭ: Du-te dar şi vedĭ, dacă fraţiĭ teĭ şi vitele 14
sûnt bine, şi vino şi'mĭ spune. Şi'l trămise pre dînsul din valea
Hebron, şi el veni la Sichem. Atuncĭ îl află pre el un barbat, şi 15
écă! el rătăcea pre câmp, şi acel barbat îl intrebă pre el, dicênd:
Ce cauţĭ? Şi el respunse: Pre fraţiĭ meĭ caut, arată'mĭ rogu-te, 16
unde pasc? Şi barbatul acela dise: Eĭ plecară d'aicĭ; căcĭ îĭ au- 17
diiŭ; dicênd: Se mergem la Dotan. Iosef dar merse după fraţiĭ
seĭ, şi'ĭ află la Dotan.

Şi eĭ îl vediură de departe. Şi până a nu se apropia el de 18
dînşiĭ, eĭ făcură plan viclean in contra luĭ ca se'l omóre. Şi eĭ di- 19
ceaŭ unul câtră altul: Eacă! Visătorul acela vine. Veniţĭ dar acum, 20
ca se'l omorâm, şi se'l aruncâm intr'una din aceste cisterne; şi
vom dice: Féra rea l'a mâncat pre dînsul, in urmă vom vedea ce
vor fi visurile luĭ. Acestea audindule Ruben, îl scăpă din mânile 21
lor, dicênd: Se nu'l omorîm pre dînsul! Şi Ruben le dise lor: 22
Se nu vărsaţĭ sânge, ci'l aruncaţĭ in cisterna aceasta, care *este*
in deşert, dar mâna sa nu o puneţĭ pre dînsul, câcĭ el voea ca
se'l scape pre dînsul din mânile lor, şi se'l trimită la tatul seŭ.

Şi a fost că Iosef indată ce adjunse la fraţiĭ seĭ, eĭ îl des- 23
brăcară de tunica sa, de tunica cea pestriţiă, ce *o avea* pre dînsul;
Şi eĭ apucându'l, îl aruncară in cisternă, iar cisterna *era* de- 24
şértă, nu era apă intr'însa. In urmă eĭ şediură, ca se mâ- 25
nânce pâne, şi ridicându-şĭ ochiĭ, se uitară, şi écă una caravană
de Ismaeliţĭ, venind de la Galaad, şi câmilele lor incarcate de tra-
gacant, şi de opobalsam, şi de ladan, şi mergeaŭ ca se le ducă
la Egipt. Şi Iuda dise câtră fraţiĭ seĭ: Ce folos nóue că vom 26
ucide pre fratele nostru, şi'ĭ vom ascunde sângele luĭ? Veniţĭ 27

maĭ bine se'l vindem pre el acestor Ismaeliţĭ, şi mânile nóstre se nu le
atingem de dînsul, fiind câ *este* fratele nostru, carnea nóstrâ! şi fraţiĭ
28 luĭ îl ascultarâ. Şi pre când treceaŭ neguţitoriĭ Madianiţĭ, eĭ scóserâ
pre Iosef din cisternâ şi'l vendurâ Ismaeliţilor cu dóue-ḑecĭ de
29 arginţĭ, şi *acestia* duserâ pre Iosef in Egipt. Iar Ruben intor-
cându-se la cisternâ, şi écâ! Iosef nu maĭ era in cisternâ, îşĭ
30 sfâşiâ vestimentele sale. Şi el se intórse iarâşĭ la fraţiĭ seĭ, şi
le ḑise: Bâiatul nu este, dar eŭ! ce se me fac?
31 Atuncĭ eĭ luarâ tunica luĭ Iosef, şi junghiind un ţiap muiarâ
32 tunica in acel sânge; Şi trâmiserâ tunica cea pestriţiâ ca se o
ducâ tatuluĭ lor, ḑicênd: Aceasta o am aflat, cunósce dacâ ea
33 *este* tunica fiuluĭ teŭ, séŭ nu? Şi el o recunoscu, şi ḑise: Tunica
fiuluĭ meŭ *este*: O féra rea îl mâncâ pre dînsul. O Iosef *este* sfâ-
34 şiat! Şi rumpându-şĭ Iacob vestimentele sale, îşi puse sac preste
35 cópsele luĭ şi plânse pre fiul seŭ ḑile multe. Şi toţĭ fiiĭ seĭ şi
tóte fiicele sale venirâ, ca se'l mângâe, dar el refusâ verĭ ce
mângâere, ḑicênd: Cu adevêrat, plângând me voiŭ cobori la fiul
36 meŭ in mormênt! Ast-fel îl plânse pre dînsul tatul seŭ. Iar Ma-
dianiţiĭ îl vêndurâ in Egipt luĭ Potifar, Eunuchul luĭ Faraon, pre-
fectul de Sateliţĭ.

CAPUL XXXVIII.

Istori'a luĭ Iuda şi a Tamareĭ.

1 Şi a fost in ḑilele acelea, câ Iuda se pogorî de la fraţiĭ
seĭ, şi trase in ospiţiŭ la óre care Adulamit, cu numele
2 Hira. Şi Iuda veḑiu acolo pre fata unuĭ Chananeŭ, cu numele
3 Sua; şi o luâ pre ea *de femeiâ*, şi intrâ la dînsa. Şi ea con-
4 cepu şi nâscu fiŭ, carele se numi Her. Şi ea iarâşĭ concepu, şi
5 nâscu fiŭ, pre carele îl numi Onan. Şi ea iarâşĭ concepând maĭ
nâscu un fiŭ, câruea îĭ puse numele Sela: dar *Iuda* era la
Chesib, când nâscu ea pre acesta.
6 Şi Iuda luâ o femeiâ luĭ Her primogenitul seŭ, a câria nume
7 *era* Tamar. Dar a fost câ Her, primogenitul luĭ Iuda *fu* reŭ *ve-*
8 *ḑiut* in ochiĭ luĭ Iehova, şi Iehova îl ucise pre dînsul. Atuncĭ ḑise
Iuda câtrâ Onan: Intrâ tu la femeia frateluĭ teŭ, şi o iea pre ea
9 dupâ datoria leviratuluĭ, şi suscitâ sêmênţia frateluĭ teŭ. Dar Onan
sciind câ copiiĭ aceia nu vor fi aĭ luĭ, de câte orĭ intrâ la fe-
meia frate-seŭ, tot dea-una îşi risipea *semênţia* pre pâmênt, pen-
10 tru ca el se nu dea copiĭ frateluĭ seŭ. Şi *aceasta* ce fâcea el
desplâcênd in ochiĭ luĭ Iehova; de aceea îl omorî şi pre dînsul.
11 Atuncĭ ḑise Iuda câtrâ Tamar nora sa: Remâĭ veduvâ in casa

pârintelui teŭ, până ce Sela fiul meŭ va cresce mare; câ el dicea:
ca nu cumva şi acesta, se mórâ ca şi fraţii luĭ. Aşia dar Tamar
se duse şi şediu in casa tatului eĭ.
Şi dupâ ce trecu dile multe, muri fata luĭ Sua, femeia luĭ Iuda; 12
iar Iuda dupâ-ce se mângâe, se sui in Timnat, la tundetorii oilor
sale, impreunâ cu Hira Adulamitul, amicul seŭ. Şi óre-cine spuse 13
Tamareĭ dicênd: Eacâ, socrul teŭ se suiâ la Timnat, ca se'şĭ
tundâ oile. Atuncĭ ea lepâdându'şĭ vestimentele vâduvieĭ, se aco- 14
peri cu vêlul, şi se invêli, şi şediu in biviul din calea ce merge
la Timna; câcĭ ea vediu câ Sella se fâcu mare, şi ea tot nu'i fu
datâ luĭ de femeiâ. Şi când o vediu Iuda, crediu câ este mere- 15
trice, fiind câ ea 'şĭ acoperise façia. Şi el din cale se abâtu la 16
dînsa, şi'i dise: Rogu-te, lasâ-me se intru la tine; fiind-câ el nu
o cunoscea câ *este* norâ-sa. Iarâ ea'i respunse: Ce'mĭ veĭ da ca
se intri la mine? El îĭ dise: eŭ îţi voiŭ trâmite un ied din tur- 17
me. Şi ea'i dise: fiâ aşia, de'mĭ veĭ da arâvunâ; pânâ ce mi'l
veĭ trâmite. Şi el dise: Ce arâvunâ se'ţi daŭ? Iar ea dise: Sigilul teŭ, 18
şi cordonul teŭ, şi toiagul teŭ, carele *îl aĭ* in mânâ. Şi el i-le dede, şi
intrâ la dînsa, şi ea remase grea de la dînsul. Ea dup'aceea se 19
sculâ, şi se duse şi lepâdându-şĭ vêlul, se imbrâcâ iarâşĭ in ves-
timentele sale de veduviâ. Şi Iuda trâmise Iedul prin acela Adu- 20
lamit amicul seŭ ca se'şĭ repriméscâ arâvuna din mâna aceleĭ fe-
meĭ, darâ *acesta* n'o maĭ gâsi *acolo*. Atuncĭ el intrebâ pre óme- 21
niĭ loculuĭ aceluia, dicênd: Unde este meretricea, care *şedea* la
biviul acestuĭ drum? Şi eĭ respunserâ câ n'a fost aicea, *nicĭ una*
meretrice. Şi el se inturnâ la Iuda şi dise: Nu o am aflat *acolo*; 22
ba âncâ ómeniĭ loculuĭ aceluia mĭ-aŭ dis: Câ n'a fost acolo *nicĭ*
o meretrice. Atuncĭ dise Iuda: Ţinâ-le, ca se nu ne facem de 23
ruşine! écâ eŭ 'ĭ-am trâmis iedul, darâ tu nu o aĭ aflat. Şi a 24
fost cam dupâ treĭ lunĭ câ insciinţarâ pre Iuda dicênd: Tamar
nora ta a curvit, ba écâ ea este grea din curviâ. Şi Iuda dise:
Scóteţĭ-o afarâ ca se se ardâ. Iar ea pre când o scotea afarâ, trâmise 25
la socrul seŭ se'ĭ dicâ: Eŭ de acel barbat sûm grea, ale câruea
sûnt lucrurile acestea, şi'ĭ maĭ adaose: cunósce rogu-te ale cuĭ
sûnt acestea: sigilul şi cordonul şi toeagul acesta. Atuncĭ Iuda 26
le recunoscu şi dise: Ea este maĭ justâ de cât mine; şi aceasta
mĭ-o fâcu, fiind câ nu o dedeiŭ de soçiâ luĭ Sella fiuluĭ meŭ. Şi
el dup'aceea nu o maĭ cunoscu pre dînsa.
Şi se intêmplâ pre timpul *când era* ea se nascâ, écâ ge- 27
menĭ eraŭ in pântecele eĭ. Şi a fost când nâscu ea, *unul din eĭ* 28
scóse mâna *afarâ*, şi móşia, 'ĭ-o apucâ, şi legâ de ea un fir de
carmesin şi dise: Acesta a eşit ânteiŭ. Şi a fost dupâ-ce *acesta* 29
îşĭ trase mâna inapoĭ, şi écâ eşi fratele seŭ; şi móşia dise: Ce
spârturâ aĭ fâcut? *aceastâ* spârturâ *fiâ* asupra ta, şi de aceea i se de-
de numele Peretz (spârturâ). Şi dup'aceea eşi fratele seŭ, carele 30

avea la mâna sa *legat* firul de carmesin, şi acestuca iĭ puse numele Zarah (oriente).

CAPUL XXXIX.

Iosef in Egipt. Se impotrivesce femeeĭ luĭ Potifar. Inchiderea luĭ.

1 Iar Iosef fiind dus in Egipt, Potifar Eunuchul luĭ Faraon,
şi prefectul de sateliţĭ, barbat Egiptean, îl cumpărâ de
2 la Ismaeliţi, cariĭ îl aduserâ pre dînsul acolo. Şi Iehova era cu
Iosef, şi era om, carele prospera *intru toate* şi şedea in casa
3 Domnuluĭ seŭ, a Egipteanuluĭ. Şi Domnul seŭ veḑênd, câ Iehova
este cu dînsul, şi câ Iehova face, ca el verĭ câte face, tóte se
4 prospereze in mânile luĭ; Aşia dar Iosef aflâ char in ochiĭ luĭ,
încât el îĭ servea luĭ. Dup'aceea îl puse pre dînsul maĭ mare preste casa
5 sa, şi tóte câte avea el, le dede in mâna luĭ. Şi a fost din momentul ce l'a pus pre el preste casa sa, şi preste tóte câte avea
el, câ Iehova bine-cuvêntâ casa Egipteanuluĭ pentru Iosef, şi bine-cuvêntarea luĭ Iehova era preste tóte *lucrurile*, ce avea el,
6 a casâ şi la câmp. De aceea el incredinţiâ in mânile luĭ Iosef,
tóte câte avea, şi nu se maĭ ingrijea de nimica, de cât numaĭ de
pânea, care o mânca. Şi Iosef era mândru la taliâ şi formos la faciâ.
7 Şi a fost dupâ tóte acestea, câ femeia Domnuluĭ seŭ, îşĭ
8 puse ochiĭ seĭ pre Iosef, şi'ĭ ḑise: Culcâ-te cu mine! El înse
refuzâ şi ḑise femeeĭ Domnuluĭ seŭ: Eacâ Domnul meŭ nu maĭ voesce se sciâ nimica, pentru tóte lucrurile ce *sûnt* in casa *luĭ*, ci
9 tóte câte le are el le-a incredinţat in mâna mea. Şi pre niminea n'are el maĭ mare in casa aceasta de cât pe mine, şi nimic
nu'mĭ subtrase in tótâ casa luĭ de cât pre tine, fiind-câ tu *escĭ*
femeia luĭ; cum dar acum se fac eŭ acest reŭ atât de mare, şi
10 se pecâtuesc inaintea luĭ Dumneḑeŭ? Şi de a şi fost ca ea se
vorbéscâ luĭ Iosef *acestea* in tóte ḑilele, dar el nu o ascultâ, se
11 se culce lângâ dînsa, *nicĭ* se fiâ cu ea. Şi eveni intr'una din
ḑile, câ *Iosef* intrâ in casâ, ca se'şĭ facâ lucrurile luĭ, şi nefiind
12 niminea din ómeniĭ caseĭ in casâ. Ea îl apucâ de vestiment, şi'ĭ ḑise:
culcâ-te cu mine! iar el lâsându-şĭ vestimentul in mânile eĭ fugi
13 afarâ. Atuncĭ, veḑênd ea, câ el îşĭ lâsâ vestimentul seŭ in mâ-
14 na eĭ, şi fugi afarâ; Strigâ pre ómeniĭ caseĭ, şi le ḑise lor: Vedeţĭ, el ne-a adus in casâ un fecior Ebreŭ, ca se'şĭ batâ joc de
noĭ! El intrâ la mine, ca se se culce cu mine; dar eŭ strigaiŭ
15 cu voce mare. Şi a fost câ el cum auḑi, câ eŭ inalţaiŭ vocea şi
ţipaiŭ, îşĭ lâsâ vestimentul seŭ lângâ mine, şi fugind eşi afarâ.
16 Şi ea ţinu vestimentul luĭ *Iosef* lângâ dînsa, pânâ ce veni Domnul

seŭ in casâ. Apoĭ ea grâĭ şi luĭ tot cu aceĭ termenĭ, şi'ĭ ḑise: 17
Feciorul Ebreŭ, pre carele l'aĭ adus nouâ, intrâ la mine şi voi se
me desonoreze. Dar înse eveni, câ el indatâ ce auḑi, câ eŭ îmĭ 18
inalţaiŭ vocea mea şi strigaiŭ îşĭ lâsâ vestimentul seŭ lângâ mine
şi fugi afarâ. Şi a fost, dupâ-ce auḑi Domnul seŭ cuvintele, ce 19
i-le spuse femeia sa, ḑicênd: Ast-fel imĭ fâcu servul teŭ! se
aprinse de mâniâ. Atuncĭ Domnul luĭ Iosef îl luâ pre dînsul, şi'l 20
aruncâ *in* carcere, *in* locul unde ceĭ inchişĭ aĭ regeluĭ se ţineaŭ
captivĭ, şi aşia el era acolo in carcere. Dar Iehova *era* cu Iosef, 21
şi'şĭ revârsâ indurarea sa preste dînsul, şi fâcu ca el se afle char
in ochiĭ Archicustodeluĭ carcereĭ. Şi Archicustodele carcereĭ dâdu 22
in mânile luĭ Iosef, pre toţĭ captiviĭ, cariĭ *eraŭ* in carcere, şi tóte
câte se fâceaŭ acolo, el *era* cel ce le fâcea. Şi Archicustodele 23
temniţeĭ nu maĭ revidea nimica, din tóte câte *eraŭ* incredinţate
în mânile luĭ *Iosef*, fiind câ Iehova *era* cu dînsul; si Iehova fâcea
ca tóte se prospereze, verĭ câte fâcea el.

CAPUL XL.

Visurile cupariului şi a pitariuluĭ luĭ Faraon. Iosef le esplicâ.

Şi a fost dupâ acestea lucrurĭ câ cupariul Impêratuluĭ 1
din Egipt, şi pitariul luĭ pecâtuirâ contra Domnuluĭ lor.
Şi Faraon se mâniâ fórte pre amêndoĭ Eunuchiĭ seĭ, pre archi- 2
cupariŭ, şi pre archi-pitariŭ. Şi'ĭ trâmise la inchisóre, in casa pre- 3
fectuluĭ de sateliţĭ, incarcerea, *in* locul unde *era* Iosef inchis. Şi 4
prefectul de sateliţĭ insârcinâ pre Iosef cu dînşiĭ, şi el servea lor,
şi iĭ furâ *câte-va* ḑile in inchisóre.

Intr'acea cupariul şi pitariul Impêratuluĭ din Egipt, cariĭ 5
eraŭ inchişĭ in carcere, visarâ amendoĭ *un* vis, fie-care visul seŭ
in aceaşĭ nópte, fie-care dupâ însemnarea visuluĭ seŭ. Atuncĭ 6
Iosef întrând la dînşiĭ demânéţia, ca se'ĭ védâ, şi écâ! *eraŭ* fór-
te trişţĭ. El atuncĭ intrebâ pre Eunuchiĭ luĭ Faraon, cariĭ *eraŭ* 7
cu el inchişĭ in casa Domnuluĭ lor, şi le ḑise: De ce fecele vó-
stre *sûnt* astâḑi triste? Şi eĭ respunserâ: Noĭ vis veḑiurâm, şi 8
nu este nimenea, cine se ni'l esplice. Şi Iosef le ḑise lor: Aŭ
esplicarea lor nu vine de la Dumneḑeŭ? rogu-ve spuneţimi'l.

Atuncĭ archicupariul spuse visul seŭ luĭ Iosef, şi'ĭ ḑise: *mie* 9
mi se arâtâ in visul meŭ, şi écâ! via *era* inaintea mea. Şi in- 10
tr'aceea viâ *eraŭ* treĭ viţie, şi acestea se pâreaŭ câ germinaŭ;
cariĭ curênd inflorirâ; şi produserâ struguri copţĭ. Şi cupa luĭ 11
Faraon *era* in mâna mea; atuncĭ eŭ luaiŭ aceĭ strugurĭ maturĭ,
şi'ĭ storseiŭ in cupa luĭ Faraon, şi cupa o dedeiŭ in mâna luĭ Fa-

12 raon. Iosef atuncĭ ĭĭ ḑise: esplicarea visuluĭ *este* acoasta: cele
13 treĭ viţie *sûnt* treĭ ḑile. Şi ăncâ treĭ ḑile, şi Faraon va inâlţia
capul teŭ, şi iarâşĭ te va stabili in funcţiunea ta, şi tu veĭ da
cupa in mâna luĭ Faraon, ca şi maĭ inainte, când eraĭ cupariul
14 seŭ. Dar atuncĭ adu'ţĭ aminte de mine, când veĭ fi in bine, şi
aibĭ misericordiâ de mine, aşia te rog şi fâ amintire de mine
15 la Faraon, şi fâ, ca se ies afarâ din aceastâ casâ. Pentru câ eŭ
cu adeverat sûm râpit din pâmêntul Ebreilor; şi nicĭ aicĭ n'am
fâcut nimica, ca se fiŭ pus intr'*aceasta* grópâ.
16 Atuncĭ veḑênd Archipitariul, câ esplicarea *visuluĭ acestuia*
fu bunâ, ḑise luĭ Iosef: In visul meŭ écâ! se fâcea, câ eŭ aveam
17 treĭ paniere de pâne albâ pe capul meŭ. Şi in paniera cea maĭ
de-asupra eraŭ de tot feliul de bucate prâgiturĭ fâcute pentru Fa-
raon, şi paserile mâncaŭ din paniera, ce *era* pre capul meŭ.
18 Atuncĭ Iosef respunḑênd, ĭĭ ḑise: esplicarea visuluĭ *este* aceasta:
19 cele treĭ paniere, *sûnt* treĭ ḑile. Incâ treĭ ḑile şi Faraon va re-
dica capul teŭ, şi pre tine te va spânḑiura de lemn, şi paserile
vor mânca carnea de pre tine.
20 Şi *aceasta* a fost in ḑiua a treia, când *era* ḑiua nascereĭ
luĭ Faraon, atuncĭ el fâcu ospeţiŭ tutulor domesticilor seĭ; şi scó-
se din prinsóre pre Archicupariul, şi pre Archipitariul, serviĭ seĭ.
21 Şi pre Archicupariŭ ĭl restitui in paharnicia luĭ, şi el dede cupa
22 in mâna luĭ Faraon. Iar pre Archipitariŭ ĭl spânḑiurâ, dupâ cum
23 le esplicâ lor Iosef. Dar Archicupariul nu'şĭ aduse aminte de Io-
sef, ci uitâ de dînsul.

CAPUL XLI.

Visurile luĭ Faraon esplicate de Iosef. Râdicarea luĭ Iosef.

1 Şi a fost dupâ trecerea de doĭ anĭ intregĭ, şi Faraon vi-
2 sâ, şi écâ! câ el sta lângâ un rîŭ. Şi écâ din acel rîŭ
eşiaŭ şépte vacĭ formóse la vedere, şi grase la carne, care pâ-
3 sceaŭ rogoz prin mlaştinĭ. Şi écâ! *alte* şépte vacĭ eşiaŭ dupâ
acestea din acel rîŭ, deforme la chip şi macre la carne, care
4 stâteaŭ lângâ cele-l-alte pre marginea rîuluĭ. Şi cele şépte vacĭ
deforme şi macre mâncarâ pre cele şépte grase şi formóse.
5 Atuncĭ se deşteptâ Faraon. Şi adormind iarâşĭ, veḑiŭ al doilea
vis; şi écâ şépte spice pline şi formóse, eşiaŭ tot din acelaşĭ
6 paiŭ. Şi écâ *alte* şépte spice supţirĭ secĭ şi arse de vêntul de râsârit
7 resâreaŭ dupâ dînsele. Şi spicele cele secĭ inghiţirâ pre cele şépte
spice grase şi pline. Şi Faraon se deşteptâ, şi écâ *era numaĭ* vis.
8 Şi fâcêndu-se demânéţiâ, spiritul luĭ era fórte turburat, şi

trâmise se chiâme pre toţî magiî Egiptuluî, şi pre toţî inţelepţiî
luî, şi Faraon le spuse lor visurile luî, dar nimenea nu fu in
stare, carele se le pótâ esplica luî Faraon.
Atuncî Archicupariul grâi luî Faraon ḑicênd: Eŭ astâḑî îmî 9
aduc aminte de pêcatul meŭ. Când Faraon se mâniâ tare con- 10
tra servitorilor seî; şi pre mine me puse la închisóre, in casa
prefectuluî de sateliţi, pre mine şi pre Archipitariul. Atuncî in- 11
tr'aceeaşî nópte veḑiurêm câte un vis, eŭ şi el, şi fiesce-carele
dupâ insemnarea visuluî seŭ, noî am visat. Şi *era* acolo cu noî, 12
un tênêr Ebreŭ, servitor al prefectuluî de sateliţî câruia noî îî
nararâm *visurile*, şi el ni le esplicâ *dànd* fie-câruia deslegarea
visuluî seŭ. Şi a fost dupâ cum ne esplicâ el, tocmaî aşia ni-se 13
şi intêmplâ; pre mine me restitui *Imperatul* ïarâşî in serviciul
meŭ, dar pre celâ-l-alt îl spânḑiurâ.
Atuncî Faraon trâmise şi chiamâ pre Iosef, carele curând fu 14
scos din inchisóre, şi, dupâ ce se rasê, şi'şî schimbâ vestimintele
veni la Faraon. Şi Faraon ḑise luî Iosef: Eŭ vis am visat, şi 15
nu este nimenea cine se mi'l deslege; şi am auḑit de tine vor-
bind, *cà ţie destul îţî este* se auḑî *numaî* visul, şi'l sciî esplica.
Atuncî Iosef respunse luî Faraon, ḑicênd: Nu eŭ, ci numaî Dum- 16
neḑeŭ póte respunde *cele ce se ating* de prosperitatea luî Faraon.
Şi Faraon ḑise lui Iosef: In visul meŭ, écâ! câ eŭ stam pre 17
marginea rîuluî. Şi écâ! eşiaŭ din rîŭ şépte vacî grase la car- 18
ne, şi formóse la vedere, şi pâsceaŭ prin mlaştinî. Şi écâ dupâ 19
dînsele eşiaŭ din rîŭ alte vacî aşia de macilente şi urîte la vede-
re, şi uscate la carne, cum n'am maî veḑiut aşia de misere in tot
pâmêntul Egiptuluî. Şi vacele cele macre şi misere devorarâ pre 20
cele d'ânteiŭ şépte vacî grase. Şi intrarâ in pântecele lor, fârâ 21
se se cunóscâ câ ele aŭ intrat; câcî ele eraŭ tot aşia de urîte,
ca şi la început. Atuncî me deşteptaŭ. Şi veḑiuiŭ ïarâşî in somn, 22
şi écâ! şépte spice pline şi formóse cresceaŭ tot dintr'acel paiŭ.
Şi écâ alte şépte spice supţirî, secî şi arse de vêntul de resârit 23
germinaŭ dupâ dînsele. Şi spicele cele supţirî inghiţirâ pre cele 24
şépte spice formóse. Şi eŭ acestea le spuseiŭ magilor, dar nicî
unul nu fu, carele se mi-le pótâ esplica.
Atuncî Iosef respunse luî Faraon: Visul luî Faraon este nu- 25
maî unul şi acelaşî lucru. Dumneḑeŭ a aratat luî Faraon cele ce
voiesce se facâ. Cele şépte vacî formóse *sûnt* şépte *aseminea* 26
anî, şi cele şépte spice pline, *sûnt* ïarâşî şépte *aseminea* anî.
Visul *este* tot unul. Şi cele şépte vacî macre şi urîte la for- 27
mâ, care eşirâ dupâ dînsele, *sûnt* şépte anî *aseminea*; şi cele
şepte spice secî şi arse de vêntul oriental, sûnt şépte anî de
fómete. Şi aceasta *este*, ceea ce eŭ ḑiseiŭ luî Faraon; câ Dum- 28
neḑeŭ ceea ce voiesce se facâ aratâ luî Faraon. Ecâ! vor veni 29
şépte anî, *in care va fi* mare abundanţiâ in tot pâmêntul Egiptu-

30 luĭ. Şi dupâ acestia vor urma şépte anĭ de fómete, când tótâ
aceа abundanţiâ *precedinte*, va fi uitatâ in pâmêntul Egiptuluĭ;
31 câcĭ fómetea va consuma tótâ ţérra. In cât acea abundanţiâ nu
se va senţi in ţérrâ, din causa fómeteĭ ce va veni dupâ dînsa;
32 câcĭ aceasta *va fi* fórte grea. Iar încât este, câ visul s'a rei-
terat luĭ Faraon de dóue orĭ, *aceasta este*, câ lucrul acesta *este*
determinat de Dumneḑeŭ, şi câ Dumneḑeŭ curend îl va împlini.
33 Acum dar se se provédâ Faraon d'un barbat inţelept şi priceput,
34 pre carele se'l punâ preste pâmêntul Egiptuluĭ. *Intr'aceasta* se
stârueascâ Faraon: Se aşeḑiâ prefecţĭ in aceastâ ţérrâ, şi se ieа a
cincea parte *de venit* din pâmêntul Egiptuluĭ, in timpul celor şépte
35 anĭ de sâturitate. Şi se adune tóte bucatele acestor şépte anĭ
bunĭ, ce vor urma; şi se strîngâ grâŭ, sub mâna luĭ Faraon, bu-
36 cate in *tóte* cetâţile, şi se le conserveze. Şi aceste bucate vor
fi provisiunea acesteĭ ţerrĭ, in ceĭ şépte anĭ de fómete, cariĭ vor
veni in pâmêntul Egiptuluĭ, şi aşia ţérra aceasta nu va peri de fóme.
37 Şi fiind câ cuvêntul acesta plâcu in ochiĭ luĭ Faraon, şi in
38 ochiĭ tutulor servitorilor seĭ. Dirept aceea Faraon ḑise câtrâ ser-
vitoriĭ seĭ: Cum vom pute noĭ afla om asemenea acestuia, care-
39 le *se aibâ* spiritul luĭ Dumneḑeŭ intr'însul? Atuncĭ ḑise Faraon
câtrâ Iosef: Fiind-câ Dumneḑeŭ ţie ţi-a descoperit tóte acestea,
40 nimenea nu este maĭ inţelept şi maĭ priceput de cât tine. Tu veĭ
fi maĭ mare preste casa mea, şi de cuvêntul teŭ va asculta tot
popolul meŭ; eŭ numaĭ cu tronul voiŭ se fiŭ maĭ pre sus de cât
41 tine. Şi adaose Faraon câtrâ Iosef, ḑicênd: écâ! te pun preste
42 tot pâmêntul Egiptuluĭ. Şi Faraon scoţindu-şĭ ânelul seŭ din mâ-
nâ, îl puse in mânâ luĭ Iosef, şi'l investi cu vestimentele de bis,
43 şi'ĭ puse colariŭ de aur la gâtul seŭ. Şi'l suĭ pre dînsul in ca-
rul al doilea dupâ al seŭ, şi lasâ ca se strige inaintea luĭ:
Abrech (Ingenunchețĭ)! şi'l puse pre dînsul preste tot pâmêntul
44 Egiptuluĭ. Şi Faraon iarâşĭ ḑise câtrâ Iosef: Eŭ *sûm* Faraon;
dar înse fârâ de voia ta niminea se nu'şĭ misce mâna sa, séŭ pi-
45 ciorul seŭ in tot pâmêntul Egiptuluĭ. Şi Faraon puse numele luĭ
Iosef: Zafnat-Paneach (salvatorele lumeĭ), şi'ĭ dede de femeiâ pre
Asenat féta luĭ Potifera sacerdotul din On. Ast-fel eşi Iosef *ca
se védâ* pâmêntul Egiptuluĭ.
46 Şi Iosef avea treĭ-ḑecĭ de anĭ când se presentâ inaintea luĭ
Faraon regeluĭ din Egipt. Şi eşind el d'inaintea luĭ Faraon, mer-
47 se prin tot pâmêntul Egiptuluĭ. Şi pâmêntul produse *bucate*, in
48 ceĭ şépte anĭ de fertilitate cu mare abundanţiâ. Şi *Iosef* in aceĭ
şépte anĭ de abundanţiâ, strînse tóte bucatele câte eraŭ in pâ-
mêntul Egiptuluĭ, şi le aşeḑiâ prin cetâţĭ. *Toate* bucatele, câte
crescurâ pre câmpul, din prejurul fiesce-câriea cetâţĭ, le aşeḑiâ
49 in trînsa. Iosef dar adunâ grâŭ, mult fórte ca nâsipul mâriĭ, in
cât incetarâ de al maĭ mêsora, pentru câ era fârâ de numêr.

Şi maĭ înainte de a sosi *primul* an de fómete, Iosef avu 50
doĭ fiĭ, pre cariĭ iĭ nâscu Asenat fia luĭ Potifera, sacerdotul din On.
Şi Iosef puse numele celuĭ primogenit Manase (uitare), câcĭ, *ḑise* 51
el, Dumneḑeŭ me fâcu sâ uit tótâ calamitatea mea, şi tótâ casa
pârinteluĭ meŭ. Şi pre cela-l-alt îl numi Efraim (fructuositate), 52
câcĭ, *ḑise el*, Dumneḑeŭ me fâcu se fiŭ fruptuos în pâmêntul în-
tristâreĭ mele.
Şi dupâ ce trecurâ ceĭ şépte anĭ de abundanţiâ, cariĭ aŭ 53
fost in pâmêntul Egiptuluĭ, începurâ a veni ceĭ şépte anĭ de fó- 54
mete, dupâ cum preḑise Iosef. Şi se fâcu fómete în tóte ţerrile
vecine, dar în tot pâmêntul Egiptuluĭ era pâne. In fine, dupâ ce şi 55
tot pâmêntul Egiptuluĭ începu a flâmênḑi, şi popului strigâ câtrâ
Faraon cerând pâne; atuncĭ Faraon ḑise câtrâ toţĭ Egiptenii: Mer-
geţi la Iosef, şi faceţĭ ceea ce ve va ḑice el. Şi fâcêndu-se fó- 56
mete preste tótâ facia pâmêntuluĭ, atuncĭ Iosef deschise tóte *grâ-*
narele, unde era provisiunea, şi vendu bucate Egiptenilor; pen-
tru câ fómetea crescea în pâmêntul Egiptuluĭ. Şi tóte ţerrile ve- 57
neaŭ la Egipt, se cumpere bucate de la Iosef, pentru câ fómetea
era mare preste tot pâmêntul.

CAPUL XLII.

Fiiĭ luĭ Iacob, trâmişĭ în Egipt spre a cumpara grâŭ, sûnt cunoscuţĭ de fratele lor Iosef.

Şi veḑênd Iacob, câ în Egipt este grâŭ de vênḑiare, ḑise 1
Iacob câtrâ fiiĭ seĭ: Ce ve maĭ uitaţĭ unul la altul? Şi 2
le ḑise: Eacâ! eŭ auḑiiŭ, câ în Egipt este grâŭ de vênḑiare, po-
goriţi-ve acolo, şi ne cumparaţĭ bucate, ca se trâim, şi se nu
murim. Aşia dar ceĭ ḑece fraţĭ aĭ luĭ Iosef, se pogorîrâ la Egipt, 3
ca se cumpere bucate. Dar pre Beniamin fratele luĭ Iosef, nu'l 4
trâmişe Iacob cu fraţii seĭ; câcĭ, ḑicea el: Se nu se întêmple
ce-va nenorocire.
Aşia dar, fiiĭ luĭ Israel adjunserâ *în Egipt*, ca se cumpere 5
bucate, împreunâ cu ceĭ-l-alţi, ce maĭ veniserâ; pentru-câ fóme-
tea era în pâmêntul Chanaan. Dar Iosef carele era regente în 6
acea ţérrâ, el vindea bucate la tot poporul pâmêntuluĭ. Şi dupâ ce
venirâ fraţiĭ luĭ Iosef, şi se închinarâ luĭ, cu façia la pâmênt. Io- 7
sef cum veḑiu pre fraţiĭ seĭ, iĭ cunoscu: dar prefâcându-se dina-
intea lor le vorbi aspru, şi le ḑise: De unde veniţĭ? Iarâ eĭ ḑi-
serâ: Din pâmêntul Chanaan, ca se cumpârâm bucate. Dar Io- 8
sef recunoscu pre fraţiĭ seĭ, înse eĭ nu'l cunoscurâ pre dînsul.
Şi Iosef aducându'şĭ aminte de visurile acelea, pre care le ve- 9

ḑiuse el, *oare-când*, despre dînşiĭ, acum le ḑise lor: Voĭ *sûnteţĭ*
10 spionĭ, şi aţĭ venit se vedeţĭ locurile cele slabe ale ţerreĭ. Iar
eĭ îĭ respunserâ luĭ: Nu dómne; ci serviĭ teĭ aŭ venit se cum-
11 pere bucate. Noĭ toţĭ *sûntem* fiiĭ unuĭ singur om, *sûntem* ómenĭ
12 probĭ; serviĭ teĭ n'aŭ fost spionĭ. Şi el le ḑise: Nu *e aşia*; ci
voĭ aţĭ venit se esaminaţi locurile cele slabe ale ţerreĭ aceştiea.
13 Iarâ eĭ ḑiserâ: Noĭ, servii teĭ, doĭ-spre-ḑece *eram*; *toţĭ* fraţĭ, fiiĭ
unuĭ singur om, în pâmêntul Chanaan; Şi écâ! cel maĭ mic *se*
14 *aflâ* astâḑĭ la tatul nostru, dar unul nu maĭ este. Şi Iosef le ḑise
lor: Aceasta *este*, ceea ce v'am grâit eŭ vóue; când am ḑis câ
15 *sûnteţĭ* spionĭ. Intru acésta voĭ veţĭ fi cercaţĭ; *Aşia* se trâéscâ
Faraon! voĭ nu veţĭ merge d'aici, pânâ ce nu va veni aicĭ fra-
16 tele vostru, cel maĭ mic. Trâmiteţĭ pre unul din voĭ, ca se adu-
câ pre fratele vostru, şi voĭ *pânâ atuncĭ* veţĭ remâne *aicĭ* ares-
taţĭ, şi *prin aceasta* se vor proba cuvintele vóstre, dacâ vorbiţĭ
17 adevêrul; iar alt-fel, pre viéţia luĭ Faraon, voĭ *sûnteţĭ* spionĭ. Şi
18 aşia îĭ puse pre toţĭ la închisóre, treĭ ḑile. Apoĭ a treia ḑi, le
ḑise lor Iosef: Aşia faceţi şi veţĭ fi viĭ, câcĭ eŭ me tem de Dum-
19 neḑeŭ. Voĭ dacâ *sûnteţĭ* oamenĭ bunĭ, un frate dintre voĭ se re-
mânâ oprit în carcerea unde ve aflaţi, iar voi *cestia-l-alţĭ* mergeţĭ,
20 şi duceţi grâul pentru necesitatea caselor vóstre. Şi pre fratele
vostru cel maĭ mic, se mi'l aduceţĭ la mine, ca cuvintele vóstre
21 se se adeveréscâ, şi voĭ se nu muriţĭ, şi eĭ fâcurâ aşia. Atuncĭ
ḑicea unul câtrâ altul: Noi cu adevêrat culpabili *sûntem* pentru
fratele nostru, câcĭ veḑiurâm angórea sufletuluĭ seŭ, când se ru-
ga de noĭ, şi nu'l ascultarâm; pentru aceia, calamitatea aceasta
22 veni preste noi. Şi Ruben respunḑênd, le ḑise: Aŭ nu v'am grâit
eŭ vóue, şi v'am ḑis: Nu ve faceţĭ pêcat cu pruncul? dar voĭ
23 nu m'aţi ascultat, şi d'aceea, écâ! sângele luĭ se recere. Dar eĭ
nu sciaŭ câ Iosef *îĭ* inţelege *pre dînşiĭ*, câcĭ interpretul *era* in-
24 tre eĭ. Apoĭ se întórse *Iosef* de la dînşiĭ, şi plânse. Şi iarâşĭ
venind la eĭ, vorbi cu dînşiĭ; şi luând pre Simeon dintre eĭ, îl
legâ în presenţia lor.
25 Dup'aceea ordonâ Iosef ca se le imple saciĭ lor cu grâŭ, şi
argintul lor se b'l întórcâ; *puindu-l* fiesce-câruea în sacul seŭ,
26 şi se le dea şi merinde pentru cale; şi aşia li se fâcu. Şi eĭ
27 încârcând grâul lor pre asinĭ, plecarâ de acolo. Şi unul din eĭ,
deslegându'şĭ sacul, ca se dea de mâncare asinuluĭ seŭ într'un
28 diversor, veḑiu argintul seŭ, şi écâ! *era* în gura saculuĭ. Şi ḑise
fraţilor seĭ: Argintul meŭ, mi se dede înapoĭ, écâ'l! în sacul
meŭ. Atuncĭ ânima lor se cutremurâ, şi eĭ fórte se turbu-
rarâ, ḑicênd unul câtrâ altul: Ce *este* aceasta, ce fâcu Dumne-
ḑeŭ cu noĭ?
29 Şi eĭ venirâ la Iacob pârintele lor, în pâmêntul Chanaan, şi
30 spuserâ luĭ tóte câte se'ntêmplarâ cu dînşiĭ şi'ĭ ḑiserâ; Acel om

Domnitorul ţerreĭ ne vorbi aspru fórte, şi ne trâtâ, ca pe nisce
spionĭ aĭ ţerreĭ. Iar noĭ îĭ respunserâm luĭ: Noĭ *sûntem* ómenĭ 31
probĭ, şi n'am fost nicĭ o datâ spionĭ. Noĭ *eram* doĭ-spre-ḑece fraţĭ, 32
fiiĭ tatuluĭ nostru, şi unul nu maĭ este; iar cel maĭ mic *este* as-
tâḑĭ cu tatul nostru în pâmêntul Chanaan. Atuncĭ omul acela Dom- 33
nitorul ţerreĭ acelica ne-a ḑis: Intru acésta ve voĭ cunósce, câ
sûnteţĭ ómenĭ de pace, dacâ veţi lâsa pre unul din fraţiĭ vostri
la mine, şi veţĭ lua grâul pentru necesitatea caselor vóstre, şi
veţĭ merge. Şi veţĭ aduce la mine pre fratele vostru cel maĭ 34
mic; atuncĭ eŭ voiŭ cunósce, câ voĭ nu *sûnteţĭ* spionĭ, ci ómenĭ
probĭ; şi eŭ atuncĭ voiŭ da vóue pre fratele vostru, şi veţĭ putea
neguţitori în *toatâ* ţérra.

Şi a fost când deşertarâ eĭ saciĭ lor, şi écâ! legâtura ar- 35
gintuluĭ fiâ-câruea *era* în sacul seŭ; şi dupâ ce veḑiurâ legâtu-
ra cu argintul seŭ, eĭ şi tatul lor, se spâimêntarâ. Atuncĭ Iacob 36
tatul lor le ḑise: Voĭ me despoiaţĭ de fiĭ! Iosef nu maĭ este,
Simeon nu maĭ este; şi acum vreţĭ şi pre Beniamin se mi'l luaţĭ?
tóte aŭ venit asupra mea. Şi Ruben respunse tatuluĭ seŭ şi ḑise: 37
Pre amêndoĭ fiiĭ meĭ se'ĭ omorĭ, dacâ eŭ nu ţi'l voiŭ aduce pre
el; dâmi'l numaĭ în mâna mea, şi eŭ ţi'l voiŭ aduce înapoĭ. Iarâ 38
el ḑise: Fiul meŭ nu se va pogorâ cu voĭ, fiind câ fratele seŭ e
mort, şi el a remas singur. Şi dacâ i s'ar întêmpla vre o ne-
norocire pre drumul, în carele mergeţĭ, atuncĭ voĭ cârunteţele mele
le veţĭ pogori cu întristare în mormênt.

CAPUL XLIII.

Beniamin sosit in Egipt, este bine primit de fratele seŭ Iosef.

Iar fómetea crescea fórte pre pâmênt. Şi a fost dupâ ce 1 2
fiiĭ luĭ Iacob finirâ de a mânca grâul, pre carele'l adu-
serâ din Egipt, le ḑise tatul lor: Duceţi-ve iar şi maĭ cumparaţĭ
ce-va bucate! Iar Iuda grâi câtrâ dînsul, şi'ĭ ḑise: Acel om se- 3
rios ne-a declarat voia sa, ḑicênd: Voĭ façia mea nu o veţĭ ve-
dea, dacâ fratele vostru *cel maĭ mic* nu *va fi* cu voĭ. Decĭ de 4
veĭ trâmite pre fratele nostru cu noĭ, noĭ ne vom pogorî la *Egipt*,
şi'ţĭ vom cumpara bucate; Iar de nu'l veĭ trâmite cu noĭ, atuncĭ 5
nu ne vom pogorî, pentru-câ omul acela, ne-a ḑis: Voĭ nu veţĭ
vedé façia mea, de nu *va fi* fratele vostru cu voĭ. Şi Israel ḑise: 6
Pentru ce mĭ-aţi fâcut ast-fel de rêŭ, de aţĭ spus omuluĭ ace-
luea, câ maĭ aveţĭ un frate? Şi eĭ respunserâ: Acel om întrebâ 7
cu de amâ̆nuntul de noĭ şi de familia nóstrâ, şi ḑise: Maĭ trâesce
tatul vostru? Şi de maĭ aveţĭ vre un frate? Şi noĭ îĭ respunse-

râm, la cuvintele, cu care ne-a întrebat. Şi de unde am putut
8 noĭ scí, câ el ne va ḑice: Aduceţĭ pre fratele vostru cu voĭ. Atuncĭ
ḑise Iuda câtrâ Israel tatul seŭ: Lasâ pre bâiat cu mine; şi scu-
lându-ne, se mergem, ca se trâim, şi se nu murim, şi noĭ, şi tu,
9 şi copiiĭ nostriĭ. Şi eŭ respund pentru dînsul, din mâna mea,
se'l cerĭ pre el, şi de nu ţi'l voiŭ aduce înapoĭ, şi nu ţi'l voiŭ
pune inaintea ta, culpabil voiŭ fi câtrâ tine *în* tóte ḑilele *vieţeĭ*
10 *mele.* Câ dacâ nu ne întârḑiam *atâta*, pânâ acum de bunâ samâ
11 ne am fi întors înapoĭ a doua oarâ. Atuncĭ Israel tatul lor le
ḑise: Dacâ aceasta este aşia, faceţĭ-o; luaţĭ din cele maĭ lâudate
lucrurĭ ale pâmêntuluĭ acestuea în saciĭ vostriĭ, şi duceţĭ omuluĭ
aceluia un presente; puçin balsam, puçinâ miere, şi tragacant, şi
12 ladan, pistace şi migdale. Şi luaţĭ din noŭ argint în mânile vós-
tre, şi argintul care l'aţĭ aflat în gura sacilor vostriĭ, duceţi-l
13 înapoĭ în mânile vóstre, póte aceasta *s'a fâcut din* greşialâ. Şi
luaţĭ şi pre fratele vostru, şi sculându-ve întórceţi-ve la acel om.
14 Şi Dumneḑeŭ cel a tot potente se facâ, ca se aflaţĭ char înain-
tea aceluĭ om, ca el se remitâ vóue pre cela-l-alt frate al vostru,
şi pre Beniamin, dar dacâ *este* ca eŭ se fiŭ lipsit de fiiĭ, lipsit
se fiŭ.
15 Aşia dar aceĭ barbaţĭ luarâ presentele, luarâ şi o nouâ somâ de banĭ
în mânile lor, şi pre Beniamin, şi plecând, se pogorirâ la Egipt,
16 şi se presentarâ înaintea luĭ Iosef. Şi Iosef vêḑênd pre Benia-
min cu dînşiĭ, ḑise câtrâ economul luĭ de casâ, du pre aceştĭ ómenĭ
în casâ, şi junghiâ *ce-va* vite, şi le preparâ, câcĭ cu mine vor
17 mânca ómeniĭ acestiea la améḑi. Şi fâcu acel barbat dupâ cum
îĭ ḑise Iosef, şi întroduse barbatul acela pre aceştĭ ómenĭ în casa
18 luĭ Iosef. Dar ómeniĭ aceştiea se temurâ *vêḑênd* câ'ĭ duc în ca-
sa luĭ Iosef, câcĭ ḑiceaŭ: Pre noĭ ne-a adus *în casâ* pentru baniĭ,
cariĭ dintru'nteiŭ s'aŭ fost pus în saciĭ nostriĭ; carele se vede
câ vrea se se descarce, şi se arunce culpa asupra nóstrâ, şi se
19 ne ia luĭ de servĭ, pre noĭ şi pre asiniĭ nostriĭ. Aşia dar eĭ se
apropiarâ de economul caseĭ luĭ Iosef, şi'ĭ vorbirâ la uşia caseĭ.
20 Şi'ĭ ḑiserâ: Rugâmu-ne, domnule! noĭ ânteiaşĭ datâ ne pogori-
21 râm, ca se cumpârâm bucate. Şi a fost dupâ ce venirâm la un di-
versoriŭ, şi deschiserâm saciĭ nostriĭ, écâ argintul fie-câruia *era*
în gura saculuĭ seŭ; argintul nostru dupâ greutatea luĭ; de aceia
22 noĭ acum iarâşĭ l'am adus cu mâna nóstrâ. *Şi afarâ de acela* noĭ po-
gorindu-ne, şi alt argint am adus în mâna nóstrâ, ca se cumpâ-
râm bucate; şi noĭ nu scim cine a pus argintul nostru în saciĭ
23 nostriĭ. Iarâ el le respunse: Fiţĭ în pace! nu ve temeţĭ Dumne-
ḑeul vostru, şi Dumneḑeul tatuluĭ vostru v'a dat vóue acel tesaur
în saciĭ vostriĭ; argintul vostru a venit în mâna mea, şi atuncĭ le
scóse lor pre Simeon.
24 Şi acel barbat îĭ introduse pre eĭ în casa luĭ Iosef, şi le

aduse apâ, ca se'şĭ spele piciórele, dede de mâncare şi asinilor
lor. Şi eĭ intr'aceea prepararâ presentele lor, pânâ când se vinâ 25
Iosef la améḑĭ; câcĭ eĭ auḑirâ, câ cu el aŭ se prânḑiéscâ. Atuncĭ 26
dupâ ce veni Iosef a casâ, eĭ îĭ aduserâ luĭ presentele, pre care
le *aveaŭ* în mânĭ, în casâ, şi câḑiurâ înaintea luĭ la pâmênt. Iarâ 27
el cercetând de buna lor aflare, le ḑise: Sânâtos este tatul vostru,
bêtrânul acela, despre carele mi'aţĭ vorbit? maĭ trâiesce âncâ?
Şi eĭ respunserâ: Tatul nostru, servul teŭ, este sânâtos, el âncâ 28
tot trâiesce. Şi închinându-se adînc se prosternurâ. Şi el râdi- 29
cându'şĭ ochiĭ seĭ se uitâ la Beniamin fratele seŭ, la fiul mameĭ
sale, şi ḑise; Acesta este fratele vostru cel maĭ mic, despre care
mi'aţĭ vorbit? Apoĭ ḑise: Dumneḑeŭ se'ţĭ dea misericordia sa
fiuluĭ meŭ. Şi Iosef câruia i se turburase ânima de misericordia 30
frateluĭ seŭ, se grâbi câutând *loc unde* se plângâ, şi întrând în
camera cea maĭ din lâuntru, şi plânse acolo. Apoĭ spâlându'şi fa- 31
çia, eşi afarâ şi stâpânindu-se, ḑise: Daţĭ bucatele. Şi luĭ îĭ pu- 32
serâ *bucatele* separat, şi lor separat, şi pentru Egipteniĭ cariĭ mâncaŭ
cu dînsul, ïarâşĭ separat, fiind câ Egipteniĭ nu puteaŭ mânca
cu Ebreiĭ împreunâ, câcĭ aceasta *este* lucru abominabil la Egiptenĭ.
Eĭ aşia dar şeḑiurâ la mésâ înaintea luĭ, cel ântêiŭ nâscut, 33
dupâ primogenitura sa; şi cel maĭ mic dupâ minoritatea sa, aşia
în cât eĭ cu mirare se uitaŭ unul la altul. Şi le serveaŭ lor bu- 34
catele, *chiar pre acele, pre care le ridicaŭ* dinaintea luĭ, şi partea
luĭ Beniamin era de cincĭ orĭ maĭ mare de cât a fiesce-câruia
din ceĭ-l-alţĭ. Şi eĭ beurâ cu dînsul şi se veselirâ.

CAPUL XLIV.

Iosef ordonâ se se punâ cupa sa în sacul luĭ Beniamin.

Şi *Iosef* ordonâ economuluĭ caseĭ sale, ḑicênd: Imple sa- 1
ciĭ acestor ómenĭ de bucate, pe cât vor putea râdica,
şi pune argintul fiesce-câruia în gura saculuĭ seŭ. Şi pune cupa 2
mea, cupa cea de argint, în gura saculuĭ celuĭ maĭ mic împreunâ
cu preţĭul grâuluĭ seŭ. Şi el fâcu dupâ cuvintele, ce i le
ḑise Iosef.

Demânéţia dupâ ce se luminâ de ḑiuâ, aceştĭ ómenĭ furâ de- 3
mişĭ, eĭ şi cu asiniĭ lor. Dar eĭ abia eşirâ din cetate, şi nu mer- 4
serâ departe, şi Iosef, ḑise economuluĭ caseĭ sale: Scólâ-te! şi
alérgâ dupâ aceĭ ómenĭ, şi adjungânduĭ, le ḑi lor: Pentru ce aţĭ
fâcut rêŭ, pentru bine? Aŭ nu aceasta *este cupa* din care numaĭ 5
domnul meŭ bea şi din care el divinéḑâ infalibilmente? Rêŭ
aţĭ fâcut, ce aţĭ fâcut! Şi *economul* îndatâ ce'ĭ adjunse, le ḑise 6

7 lor cuvintele acestea. Iar eĭ ĭĭ respunseră, *dicênd*: Pentru ce
vorbesce domnul meŭ aseminea vorbe! Ferescă Dumnedeŭ ca ser-
8 viĭ teĭ se facă un lucru ca acesta. Ecă! noĭ tocmaĭ din pămên-
tul Chanaan îţĭ aduserâm argintul, pre care îl aflarăm în gura sa-
cilor nostri; cum dar se fim furat noĭ aur séŭ argint din casa
9 Domnuluĭ teŭ. Acela din serviĭ teĭ, la carele se va afla *cupa
aceea*, se móră; ba încă şi noĭ vom fi domnuluĭ nostru servĭ.
10 Şi el le dise: Bine! fiă acum aşia, după cum diceţĭ voĭ: la care
din voĭ se va gĕsi *cupa*, se fiă servul meŭ, iar voĭ ceĭ-l-alţĭ veţĭ
11 fi nevinovaţĭ. Şi curênd depuseră eĭ, fiesce-care sacul seŭ pre
12 pămênt, şi fiă-care'l deschise îndată. Şi el caută *pre toţĭ* ince-
pând de la sacul celuĭ maĭ mare până la al celuĭ maĭ mic; şi cu-
pa se găsi în sacul luĭ Beniamin.
13 Atuncĭ eĭ îşĭ rupseră vestimintele lor, şi încărcându'şĭ fiă-
14 care asinul seŭ, se întórseră înapoĭ în cetate. Şi Iuda cu fraţiĭ
seĭ întră în casa luĭ Iosef, carele era încă acolo; şi toţĭ cădiu-
15 ră înaintea luĭ la pămênt. Şi Iosef le dise lor: Ce faptă *este*
aceasta ce aţĭ făcut voĭ? Aŭ nu sciţĭ voĭ că om nu este ca mi-
16 ne, carele se sciă aşia de bine se ghicéscă. Şi Iuda ĭĭ dise: Ce
se dicem domnuluĭ meŭ? séŭ ce cuvinte se vorbim? şi cum se
ne justificâm, Dumnedeŭ a găsit pêcatul servilor teĭ; écă noĭ toţĭ
suntem serviĭ domnuluĭ meŭ, aşia noĭ, precum şi cela într'acăruia
17 mână s'a găsit cupa. Iar *Iosef* respunse: Departe se fiă de mi-
ne, ca eŭ se fac una ca aceasta! Acela într'acăruia mână s'a gă-
sit cupa, acela va fi mie serv, iar voĭ *ceştia-l-alţĭ* întórceţi-ve
cu pace la tatul vostru.
18 Atuncĭ Iuda se apropiă de dînsul, şi'ĭ dise: Ascultă-me, dóm-
ne! lasă pre servul teŭ se vorbéscă un cuvênt în audiul domnu-
luĭ meŭ, şi mânia ta se nu se aprindă contra servuluĭ teŭ, că tu
19 *escĭ* întocmaĭ ca Faraon. Tu dómne! întrebaşĭ pre serviĭ teĭ, di-
20 cênd: Aveţĭ voĭ tată séŭ frate. Atuncĭ noĭ am respuns domnu-
luĭ nostru: Noĭ avem un tată bêtrân, şi un frate maĭ mic, născut
luĭ la betrâneţie, iar fratele acestuia este mort, şi el a remas sin-
gur de mamă-sa, de aceea şi tatul seŭ îl iubesce pre dînsul.
21 Atuncĭ tu aĭ dis câtră serviĭ teĭ: Aduceţi'l pre el la mine, ca se'l
22 védă ochiĭ meĭ. Şi noĭ diserâm domnuluĭ nostru: Băiatul nu va
pute se lase pre tatul seŭ, că de va lăsa pre tatul seŭ, *tatul* va
23 muri. Atuncĭ tu aĭ dis servilor teĭ: Décă fratele vostru cel maĭ
mic, nu se va pogori cu voĭ, voĭ nu veţĭ maĭ vede façia mea.
24 Şi a fost când noĭ ne-am suit la servul teŭ, tatul nostru, 'ĭ-am
25 spus luĭ cuvintele domnuluĭ nostru. Şi tatul nostru ne dise: In-
26 tórceţi-ve 'iarăşi, şi maĭ cumpêraţĭ puçine bucate. Iară noĭ 'ĭ-am
dis: Nu vom pute se ne ducem, ci numaĭ décă fratele nostru cel
maĭ mic va merge cu noĭ, atuncĭ ne vom duce; pentru că noĭ nu
vom pute vede façia aceluĭ om, dacă fratele nostru cel maĭ mic

nu va fi cu noĭ. Iar servul teŭ, tatul nostru, ne ḑise: Voĭ sciţĭ, 27
câ femeia mea mĭ-a nâscut mie duoĭ copiĭ. Şi cel d'ânteiŭ se du- 28
se de la mine, despre carele am ḑis, câ el cu adevêrat este sfâ-
şiat; şi nu l'am maĭ veḑiut nicĭ pânâ acum. Şi dacâ îmĭ veţĭ lua 29
şi pre acesta de la façia mea, şi luĭ i se va intêmpla *ce-va* ne-
norocire, atuncĭ voĭ câruntețile mele le veţĭ pogorî cu intristare
în mormênt. Acum dar, când eŭ m'aşiŭ întórce la servul teŭ, tatul 30
meŭ, şi bâiatul n'ar fi cu noĭ, fiind câ ânima luĭ este aşia de
mult legatâ de a acestuia. S'ar întêmplâ, ca el se mórâ, îndatâ 31
ce ar vedea, câ copilul nu este; şi atuncĭ servil teĭ ar pogorâ
câruntețiele servuluĭ teŭ, ale tatuluĭ nostru, cu întristare în mormênt.
Pentru câ servul teŭ m'am pus garant pentru acest bâiat la tatul 32
meŭ, ḑicând: Dacâ nu ţi'l voiŭ aduce ĭarâşĭ înapoĭ, culpabil se
fiŭ înaintea ta *în* tóte ḑilele *vieţiĭ mele.* Acum dar, rogu-te, la- 33
sâ pre servitorul teŭ se remânâ el sclav domnuluĭ meŭ, în locul
copiluluĭ, şi copilul se se întórcâ cu fraţiĭ seĭ. Câcĭ cum m'aşĭ 34
pute eŭ intórce la tatul meŭ, fârâ se fiâ copilul cu mine? oh, nu!
se nu apuc eŭ a vedea întristarea, care ar întêmpina pre ta-
tul meŭ.

CAPUL XLV.

Iosef se face cunoscut fraţilor seĭ. Iacob se pregâtesce de dus în Egipt.

Atuncĭ Iosef nu putu maĭ mult se se reţinâ, ci în presen- 1
ţia tatulor celor ce eraŭ de façiâ, strigâ, *ḑicênd*: Scó-
teţĭ pre toţĭ afarâ de la mine: Şi niminea nu remase cu dînsul,
când Iosef se descoperi fraţilor seĭ. Şi el plângând, înâlţiâ vó- 2
cea sa aşia de tare, în cât îl auḑirâ Egiptenii, ba âncâ chiar şi
casa luĭ Faraon auḑi. Şi Iosef ḑise câtrâ fraţiĭ seĭ: Eŭ *sûm* Io- 3
sef trâiesce âncâ tatul meŭ? Darâ fraţii luĭ nu'ĭ puturâ respunde,
aşia de tare se spâimêntarâ de dînsul. Pentru aceea ḑise Iosef 4
câtrâ fraţiĭ seĭ: Rogu-ve, apropiaţi-ve de mine! şi eĭ se apropia-
râ de dînsul. Şi el le ḑise: Eŭ *sûm* Iosef fratele vostru, pre ca-
rele l'aţĭ vêndut la Egipt. Dar acum voĭ se nu ve contristaţĭ, 5
nicĭ se ve parâ rêŭ, câcĭ m'aţĭ vêndut aicĭ, pentru câ Dumneḑeŭ
pentru conservarea vóstrâ, m'a trâmis pre mine înaintea vóstrâ.
Câ acesta *este* al doilea an de fómete pre pâmênt, şi maĭ *sûnt* 6
âncâ cincĭ anĭ, în care nu va fi nicĭ arâturâ nicĭ secerişĭ. Şi 7
Dumneḑeŭ m'a trâmis pre mine înaintea vóstrâ, ca prin mine se
ve conserve subsistenţia vóstrâ pre pâmênt, şi se ve pâstreḑe via-
ţia prin salvare miraculósâ. Acum darâ, nu voĭ m'aţĭ trâmis pre 8
mine aicĭ, ci însuşĭ Dumneḑeŭ, carele m'a pus de tatâ luĭ Faraone,

şi de domn preste tótâ casa luĭ, şi prefect preste tot pâmêntul
9 Egiptuluĭ. Re'nturnaţi-ve curênd la tatul meŭ, şi ḑiceţĭ luĭ: Acestea
ḑice fiul teŭ Iosef: Dumneḑeŭ m'a fâcut domn preste tot pâ-
10 mêntul Egiptuluĭ, cobórâ-te la mine, şi nu întârḑia. Şi veĭ locuĭ
în pâmêntul Gosen, şi veĭ fi aprópe de mine, tu şi fiiĭ teĭ, şi fiiĭ
11 fiilor teĭ, şi oile tale, şi boiĭ teĭ, şi tóte câte *sûnt* ale tale. Şi
eŭ te voĭ susţinea acolo; pentru câ maĭ *sûnt* âncâ cincĭ anĭ de
fómete, ca se nu perĭ de lipsâ, tu, şi familia ta, şi tóte câte *sûnt*
12 ale tale. Şi écâ! voĭ cu ochiĭ vostriĭ vedeţĭ, şi Beniamin fratele
13 meŭ âncâ vede, câ gura mea vorbesce cu voĭ. Spuneţĭ dar ta-
tuluĭ meŭ tótâ gloriê mea, *în care sûm* eŭ în Egipt, şi tóte câte
14 aţĭ vêḑiut, şi fârâ întârḑiere aduceţĭ pre tatul meŭ încóce. Apoĭ
câḑênd el pre grumaḑiul luĭ Beniamin, frateluĭ seŭ, plânse; şi
15 Beniamin aseminea plânse pre grumaḑiul luĭ. Şi el sârutâ pre toţĭ
fraţiĭ seĭ, şi plânse asupra lor. Şi dup'aceasta fraţiĭ luĭ îndrâḑnirâ
se vorbéscâ cu dînsul.
16 Şi îndatâ se râspândi vuet în casa luĭ Faraon, ḑicênd câ
fraţiĭ luĭ Iosef aŭ venit; şi aceasta plâcu luĭ Faraon, şi tutulor
17 servilor seĭ. Atuncĭ Faraon ḑise luĭ Iosef: ḑi fraţilor teĭ: ast-
feliŭ se faceţĭ, încârcaţi-ve vitele vóstre, şi ve duceţĭ înapoĭ în
18 pâmêntul Chanaan. Şi luând pre tatul vostru, şi casele vóstre,
veniţĭ la mine, şi eŭ voĭ da voue cele maĭ bune din pâmêntul
19 Egiptuluĭ; şi voĭ veţĭ mânca grâsimea pâmêntuluĭ. Şi ţie *Iosife*,
ordonez, *se le ḑicĭ*: Faceţĭ acestea: Luaţi-ve care din pâmêntul
Egiptuluĭ, pentru copiiĭ vostri, şi pentru femeile vóstre, şi luaţĭ
20 pre tatul vostru, şi veniţĭ *încóce*. Şi se nu ve pare rêŭ de uneltele
vóstre, câ cele maĭ bune din tot pâmêntul Egiptuluĭ ale vóstre vor fi.
21 Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ aşia. Şi Iosef le dede lor care dupâ
22 ordinea luĭ Faraon; le dede âncâ şi merinde pre cale. Şi el
le dârui, fiesce-câruia câte un rând de vestiminte de schimburĭ,
dar luĭ Beniamin îĭ dede treĭ sute de arginţĭ, şi cincĭ rândurĭ ve-
23 stiminte de schimbat. Aseminea şi tatuluĭ seŭ îĭ trâmise: Ḑece
asinĭ încârcaţĭ cu cele maĭ bune lucrurĭ din Egipt, şi ḑece asi-
ne, încârcate cu grâŭ, cu pâne, şi *cu alte* nutriminte pentru ta-
24 tul seŭ, pre cale. Aşia dar el când demise pre fraţiĭ seĭ, ca se
plece, le ḑise lor: Nu ve certaţĭ pre cale.
25 Şi aşia eĭ se re'nturnarâ din Egipt; şi venirâ în pâmêntul
26 Chanaan, la Iacob tatul lor. Şi'ĭ spuserâ luĭ *acestea*, ḑicênd: Io-
sef trâiesce âncâ, şi domnesce preste tot pâmêntul Egiptuluĭ. *El*
27 *auḑind acestea*, câḑiu leşinat de şi nu'ĭ credea pre dînşiĭ. Dar eĭ
dupâ ce'ĭ spuserâ luĭ, tóte cuvintele, câte le ḑise lor Iosef, şi du-
pâ ce veḑiu şi carele, pre care le trâmise Iosef, ca se'l ducâ pre
28 dînsul; atuncĭ re'nviâ spiritul luĭ Iacob tatuluĭ lor. Atuncĭ Israel
ḑise: Adjunge atâta! décâ Iosef fiul meŭ trâesce âncâ; duce-me-
voiŭ, şi'l voĭ vedé pre dînsul, maĭ înainte de a muri.

CAPUL XLVI.

Dumnedeŭ se arată luĭ Iacob.

Aşia dar Israel porni cu tóte ale sale, şi adjungând la Ber- 1
Saba, unde sacrifică victime Dumnedeuluĭ tatuluĭ seŭ
Isaac. Şi Dumnedeŭ vorbi luĭ Israel în visiunea de nópte, dicênd: 2
Iacobe, Iacobe! ér el dise: Eacă-me aicĭ! Şi'ĭ dise: Eŭ *sûm* Dum- 3
nedeŭ, Dumnedeul pârinteluĭ teŭ; nu te teme de a te pogori în
Egipt, căcĭ eŭ acolo te voiŭ face popul mare. Eŭ cu tine voiŭ 4
descinde în Egipt, şi ĭarăşĭ te voiŭ face ca se ieşĭ, întorcându-me
cu tine, şi Iosef va pune mâna sa pre ochiĭ teĭ. Atuncĭ Iacob porni la 5
Ber-Seba; şi fiiĭ luĭ Israel puseră pre Iacob tatul lor, şi pre copilaşiĭ lor,
şi pre femeile lor, pe carele, ce Faraon le a fost trămis, ca se'l
rădice pre dînsul. Şi'şĭ luară şi vitele lor, şi averile ce le câsci- 6
gase în pâmêntul Chanaan, şi veniră la Egipt, Iacob şi tótă se-
mênţia luĭ cu dînsul; Pre fiiĭ seĭ, şi pre fiiĭ fiilor seĭ cu dînsul, 7
pre fetele sale, şi pre fetele fiilor seĭ, şi tótă semênţia sa, o adu-
se el cu sine în Egipt.
Şi acestea *sûnt* numele fiilor luĭ Israel, cariĭ veniră în Egipt: 8
Iacob şi fiiĭ seĭ; primogenitul luĭ Iacob, Ruben. Fiĭ luĭ Ruben 9
eraŭ: Hanoch, şi Palu, şi Heţron şi Carmi. Şi fiiĭ luĭ Simeon 10
eraŭ: Iemuel, şi Iamin, şi Ohad, şi Iachin, şi Sohar, şi Saul, fiul
uneĭ Chananee. Şi fiiĭ luĭ Levi *eraŭ*: Gherson, Chehat şi Me- 11
rari. Şi fiiĭ luĭ Iuda *eraŭ*: Her, şi Onan, şi Sella, şi Perez şi 12
Zarach. Dar Her şi Onan muriră în pâmêntul Chanaan, iar fiiĭ luĭ
Perez eraŭ: Hezron, şi Hamul. Şi fiiĭ luĭ Issachar *eraŭ*: Tolah, şi 13
Puva, şi Iob şi Simron. Şi fiiĭ luĭ Zabulon: Sered, şi Elon şi 14
Iahleel. Acestia *sûnt* fiiĭ din Lea, pre cariĭ 'ĭ-aŭ nâscut ea luĭ 15
Iacob în Paddan-Aram, şi Dina fia luĭ, tóte sufletele împreună fiiĭ
şi fete, treĭ-decĭ şi treĭ. Şi fiiĭ luĭ Gad *eraŭ*: Zifion, şi Haggi, 16
şi Suni, şi Esbon, şi Eri, şi Arodi şi Areli. Şi fiiĭ luĭ Asser: 17
Iimnah, şi Iisva, şi Iisvĭ, şi Beria şi Sera, sora lor. Iar fiiĭ luĭ
Beria: Heber şi Malchiel. Acestia *sûnt* fiiĭ din Zilpa, pre care La- 18
ban o dede-se Leeĭ feteĭ sale; şi ea nâscu luĭ Iacob pre aces-
tea şése-spre-dece persóne. Fiiĭ Racheleĭ, femeieĭ luĭ Iacob, *aŭ* 19
fost: Iosef şi Beniamin. Şi luĭ Iosef se nâscură în pâmêntul 20
Egiptuluĭ, Manase şi Efraim, pre cariĭ îĭ nâscu Asenat, féta luĭ Po-
tifera, sacerdotul din On. Fiiĭ luĭ Beniamin: Bela, şi Becher, şi 21
Asbel, şi Ghera, şi Naaman, şi Echi, şi Ros, şi Mupim, şi Chupim
şi Ard. Acestia *sûnt* fiiĭ Racheleĭ, pre cariĭ ea'ĭ nâscu luĭ Iacob; 22
preste tot patru-spre-dece suflete. Şi fiiĭ luĭ Dan: Husim. Şi fiiĭ 23 24
luĭ Neftali: Iachţeel, şi Guni, şi Ieţer şi Sillem. Acestia *sûnt* fiiĭ 25

din Bilha, pre care Laban o dede-se feteĭ sale Rachel; şi ea nâscu
pre aceştia luĭ Iacob, preste tot şépte suflete.
26 Tóte sufletele, câte întrarâ cu Iacob în Egipt, cariĭ aŭ eşit
din cópsele luĭ, afarâ de femeile fiilor luĭ Iacob, *aŭ fost* şépte-
27 ḑecĭ. Şi fiiĭ luĭ Iosef, cariĭ i-se nâscurâ în Egipt, *aŭ fost* suflete
dóue. Şi tóte persónele caseĭ luĭ Iacob, câte venirâ în Egipt *aŭ
fost* şépte-ḑecĭ.
28 Şi pre Iuda îl trâmisese el înainte la Iosef, ca se'l încuno-
sciinţieze pre dînsul, spre aĭ eşi înainte în pâmêntul Gossen. Iĭ
29 decĭ venirâ în pâmêntul Gosen. Atuncĭ Iosef înhâmând la carul
seŭ, eşi înaintea luĭ Israel tatuluĭ seŭ, la Gosen, şi dupâ ce'l veḑiu,
30 câḑiu pre grumaziul luĭ, şi plânse mult pre grumaziul luĭ. Atuncĭ
Israel ḑise câtrâ Iosef: acum bucuros moriŭ dupâ ce'ţĭ veḑiuiŭ
31 façia ta, câ tu âncâ trâescĭ. Apoĭ Iosef ḑise câtrâ fraţiĭ seĭ, şi
câtrâ casa tatuluĭ seŭ: Eŭ me voiŭ sui, şi voĭ anunţia luĭ Faraon,
şi'ĭ voĭ ḑice: Fraţiĭ meĭ, şi casa tatuluĭ meŭ, aŭ venit la mine
32 din pâmêntul Chanaan. Şi aceştĭ ómenĭ sûnt pâstorĭ de oĭ, pen-
tru-câ eĭ tot dea-una cu vite s'aŭ nutrit, şi aşia eĭ aŭ adus cu
33 dînşiĭ, oile lor, şi vitele lor, şi tóte ce aŭ. Decĭ dar, décâ ve
34 va chiâma, Faraon, şi va ḑice: Care este meseria vóstrâ? Voĭ
se ḑiceţĭ: Servitoriĭ teĭ, tot d'auna aŭ fost ómenĭ, cariĭ ţin vite,
din tenereţiele lor şi pânâ acum, atât noĭ, cât şi pârinţiĭ nostriĭ;
pentru ca voĭ se puteţĭ locui în pâmêntul Gosen; pentru-câ abo-
minaţiune este la Egipteni tot pâstorul de oĭ.

CAPUL XLVII.

Iacob şi fiiĭ luĭ se presenteazâ luĭ Faraon.

1 Atuncĭ veni Iosef şi spuse luĭ Faraon, ḑicênd: Tatul meŭ,
şi fraţiĭ meĭ, cu turmele lor, şi cireḑile lor, şi tóte
câte *aŭ* eĭ, aŭ venit din pâmêntul Chanaan, şi écâ! *sûnt* în ţinu-
2 tul Gosen. Şi el dintre fraţiĭ seĭ, luâ cincĭ barbaţĭ şi'ĭ presentâ
3 înaintea luĭ Faraon. Şi Faraon ḑise câtrâ fraţiĭ luĭ *Iosef*: Care
este meseria vóstrâ? Eĭ respunserâ luĭ Faraon: Servitoriĭ teĭ *sûnt*
4 pâstorĭ de oĭ, atât noĭ, precum *aŭ fost* şi pârinţiĭ nostriĭ; Apoĭ
maĭ ḑiserâ luĭ Faraon: Noĭ veniram, ca se locuim ca óspeţĭ în
aceastâ ţérrâ, pentru-câ *acolo* nu este paşiune pentru vitele, care
le *aŭ* servitoriĭ teĭ, şi âncâ şi fómetea ne apasâ *foarte*, în pâ-
mêntul Chanaan; acum dar, rogu-te, *permite* servitorilor teĭ, ca
5 se locuéscâ în pâmêntul Gosen! Şi Faraon vorbi câtrâ Iosef, ḑi-
6 cênd: Tatul teŭ şi fraţiĭ teĭ venirâ la tine; Pâmêntul Egiptuluĭ este
în disposiţiunea ta; *pune* se locueascâ în partea cea maĭ bunâ a ţerreĭ,

tatul teŭ, şi fraţiĭ teĭ; locuéscâ în ţinutul Gosen; şi de cum-va
cunoscĭ, câ intre dinşiĭ se aflâ barbaţi capabilĭ pune'ĭ pâstorĭ maĭ marĭ
preste tóte vitele mele.
Apoĭ Iosef aduse şi pre tatul seŭ Iacob, şi'l presentà înain- 7
tea luĭ Faraon; şi Iacob bine-cuvêntâ pre Faraone. Şi Faraon 8
dise câtrâ Iacob: Câte *sûnt* dilele anilor vieţeĭ tale? Şi Iacob dise 9
luĭ Faraon: Dilele anilor peregrinaţiuneĭ mele *sûnt* una sutâ treĭ-decĭ
de anĭ, puţine şi rele aŭ fost dilele anilor vieţeĭ mele, şi n'adjun-
serâ la aniĭ vieţeĭ pârinţilor meĭ, în care dile eĭ âmblarâ pere-
grinând. Apoĭ Iacob bine-cuvêntând pre Faraon, eşi de la façia 10
luĭ Faraon.
Şi Iosef aşiedând pre tatul seŭ şi pre fraţiĭ seĭ în locuinţie, 11
le dede lor posesiune în pâmêntul Egiptuluĭ, în partea cea maĭ
bunâ a ţerreĭ, în ţinutul Raameze, dupâ cum ordonase Faraon. Şi 12
Iosef susţinea pre tatul seŭ, pre fraţiĭ seĭ, şi tótâ casa tatuluĭ seŭ,
provedêndu'ĭ cu pâne, dupâ proporţiunea copiilor lor.
Dar fiind câ în tótâ ţérra nu era pâne, pentru-câ fómetea 13
era grea fórte; pâmêntul Egiptuluĭ şi pâmêntul Chanaan periaŭ
de fóme. Şi Iosef strânse tot argintul, ce se afla în pâmêntul 14
Egiptuluĭ, şi în pâmêntul Chanaan, pentru bucatele ce se vêndu-
râ ómenilor, şi Iosef adusâ acel argint în casa luĭ Faraon. Şi 15
dupâ ce tot argintul în pâmêntul Egiptuluĭ, şi în pâmêntul Cha-
naan lipsea, toţĭ Egipteniĭ venirâ la Iosef dicênd: Dâ-ne pâne!
pentru ce ne laşĭ ca se murim înaintea ochilor teĭ? *Dâ-ne*, fiind
câ argintul a lipsit. Atuncĭ Iosef le respunse: Daţi'mĭ vitele vós- 16
tre, şi eŭ ve voĭ da *pâne* pentru vitele vóstre, dacâ argin-
tul s'a finit. Atuncĭ eĭ adusera luĭ Iosef vitele lor, şi Iosef le de- 17
de lor pâne pentru caĭ, pentru vitele micĭ, pentru vitele marĭ, şi pen-
tru asinĭ. Ast-fel îĭ ţinu el cu pâne, pentru tóte vitele lor în anul acela.
Şi trecând acel an, eĭ venirâ intr'al doilea an, şi'ĭ diserâ 18
luĭ: Nu putem ascunde înaintea domnuluĭ nostru, câ argintul nos-
tru şi vitele nóstre ne lipsesc, *care pervenirâ* la *tine*, domnul
meŭ; şi n'a maĭ remas alta *se dâm* domnuluĭ nostru, de cât cor-
purile nóstre şi ţérrenele nóstre. Pentru ce se perim înaintea 19
ochilor teĭ, atât noĭ, cât şi pamênturile nóstre? Cumpârâ-ne şi
pre noĭ, şi pâmênturile nóstre pentru pâne; şi noĭ şi pâmênturile
nóstre vom fi sclavĭ luĭ Faraon; da, dâ-ne semênţiâ, ca se trâim
şi se nu murim, şi ca pamênturile se nu remânâ desolate. Şi 20
ast-fel cumpârâ Iosef, tóte pâmênturile din Egipt pentru Faraon,
câcĭ Egipteniĭ îşĭ vêndurâ, fiesce-carele, ţérrina luĭ, pentru-câ fó-
metea'ĭ apâsa fórte, şi aşia pâmêntul deveni proprietatea luĭ Fa-
raon. Şi pre popul îl strâmutâ prin cetâţĭ, de la una margine a 21
Egiptuluĭ, pânâ la cea-l-altâ. Numaĭ pâmênturile sacerdoţilor, nu 22
le a cumparat, fiind câ *acestea eraŭ* donaţiune fâcutâ de Faraon,
pentru Sacerdoţĭ, şi eĭ traiaŭ din porţiunea, ce le o dedese Faraon;

23 şi d'aceea, eĭ nu'şĭ vêndură locurile lor. Şi Iosef ḑise către po-
pul: Eacă eŭ astăḑi v'am cumparat pentru Faraon, şi pre voĭ
24 şi ţérrinele vóstre, écă-ve şi semênţiă, semenaţi-ve pâmêntul. Şi
când va fi recolta veţĭ da luĭ Faraon a cincea parte, iar cele-l-
alte patru pârţĭ vor fi ale vóstre pentru sêmênţia câmpurilor şi
pentru de mâncare vóue, şi tutulor celor din casele vóstre, şi a
25 copilaşilor vostriĭ. Şi eĭ ḑiserâ: Tu ne aĭ mêntuit viiaţia! Numaĭ
se aflâm char înaintea ta, domnul nostru, şi noĭ vom fi servĭ
26 luĭ Faraon. Şi Iosef făcu lege, *care ţine* până în ḑiua de astăḑi,
asupra pâmêntuluĭ din Egipt, ca se'ĭ dea luĭ Faraon a cincea par-
te, numaĭ pâmênturile Sacrificatorilor nu fură a luĭ Faraon.
27 Aşia dar Israel locui în pâmêntul Egiptuluĭ, în ţinutul Go-
sen, unde se fâcură proprietarĭ, şi se îmmulţiră, şi se intăriră fór-
28 te. Şi Iacob vieţiui în pâmêntul Egiptuluĭ şépte-spre-ḑece anĭ;
şi a fost tóte ḑilele vieţeĭ luĭ Iacob una sută patru-ḑecĭ şi şépte de anĭ.
29 Iar când s'a apropiat timpul morţiĭ luĭ Israel, el chiâmâ pre fiul
seŭ Iosef, şi'ĭ ḑise: Rogu-te de am aflat char înaintea ta, pune
acum mâna ta sub cópsa mea, *şi'mĭ promite*, câ'mĭ veĭ face această
misericordiă şi favóre, *asecurându-me* câ nu me veĭ îmmormênta în
30 Egipt. Ci ca eŭ se dorm lângă pârinţiĭ meĭ, tu me veĭ transporta din
Egipt, şi me veĭ îmmormênta în mormêntul lor. Şi el respunse:
31 voĭ face după cuvêntul teŭ. Şi *Israel* ḑise: Jură-te mie! şi *Io-
sef* îĭ jură. Şi Israel se prosternâ spre capul patuluĭ.

CAPUL XLVIII.

Iacob pe patul de mórte bine-cuventează pre Efraim şi pre Manasi.

1 Şi cât-va timp dup'acestea, fu anunţiat luĭ Iosef, écă
tatul teŭ *este* bolnav. Atuncĭ luâ el cu sine pre ceĭ doĭ
2 fiĭ aĭ seĭ, pre Manase şi pre Efraim. Şi se raportă luĭ Iacob, ḑi-
cênd: écâ Iosef fiul teŭ vine la tine. Atuncĭ Israel adunându'şĭ pu-
3 terile, şeḑiu pre pat. Şi Iacob ḑise către Iosef: Dumneḑeul cel
a tot-potinte, mi se arâtă mie în Luz, în pâmêntul Chanaan şi me
4 bine-cuvêntâ. Şi'mĭ ḑise: Eacă, eŭ te voĭ cresce, şi te voĭ îm-
mulţi, şi voĭ face se deviĭ adunare de popóre, şi pâmêntul ace-
sta îl voĭ da posterităţeĭ tale după tine intru posesiune eternâ.
5 Iar acum aceştĭ doĭ fiĭ aĭ teĭ, cariĭ se nâscură ţie în pâ-
mêntul Egiptuluĭ maĭ înainte de a veni eŭ la tine în Egipt, *se fiâ*
aĭ meĭ. Efraim şi Manase aĭ meĭ se fiâ, ca şi Ruben şi Simeon.
6 Inse fiiĭ, pre cariĭ tu'ĭ veĭ nasce după dînşiĭ, se fiă aĭ teĭ; şi eĭ
7 în ereditatea lor, vor purta numele fraţilor lor. Şi când me în-
torseiŭ din Padan, perduiŭ pre Rachel, care muri în pâmêntul Cha-

naan, pre cale, când eram aprópe de Efrata; şi eŭ o îmmormên-
taiŭ acolo lângâ cale la Efrata, care *este* Betlehem.
Şi Israel veḑiu pre fiii luĭ Iosef şi ḑise: Cine *sûnt* acestia. 8
Şi Iosef respunse tatăluĭ seŭ: *Sûnt* fiiĭ meĭ, pre cariĭ mi'ĭ dede 9
Dumneḑeŭ aicĭ. Atuncĭ ḑise *Iacob*: Adumiĭ încóce, ca se'ĭ bine-
cuvênt! Câcĭ ochiĭ luĭ Israel eraŭ debilĭ, din causa bêtrâneţielor, 10
el nu putea vede. Şi *Iosef* îĭ apropiâ de dînsul, şi el îĭ sârutâ pre
eĭ, şi'ĭ îmbrâţişiâ. Şi Israel ḑise câtrâ Iosef: Eŭ nicĭ façia ta nu 11
credeam se o ved maĭ mult, şi écâ! Dumneḑeŭ făcu ca eŭ se ved
şi familia ta. Apoĭ Iosef îĭ depârtâ de la genunchiĭ tatăluĭ seŭ, 12
şi se închinâ cu façia pânâ la pâmênt. Şi Iosef luâ pre amên- 13
doĭ, pre Efraim în dirépta sa, dar de a stênga luĭ Israel, şi pre
Manase în stênga sa, dar de a dirépta luĭ Israel; şi aşia îĭ
apropiâ pre eĭ la dînsul. Atuncĭ Israel îşĭ întinse mâna sa cea 14
diréptâ, şi o puse pre capul luĭ Efraim, de şi el era maĭ tênêr;
şi mâna sa cea stêngâ, pre capul luĭ Manase. Şi el puse cu voiâ
mânile sale *ast-feliŭ*, *càcĭ scia* câ Manase *era* cel primogenit.
Şi el bine-cuvêntâ pre Iosef, ḑicênd: Dumneḑeŭ, înainte câ- 15
ruia ne'ncetat aŭ âmblat pârinţiĭ meĭ Abraam şi Isaac; Dumneḑeŭ
cel ce me pâscu pre mine în tótâ viaţia mea, pânâ în ḑiua de
astâḑi. Angelul care me mêntui pre mine de tot rêul, se bine- 16
cuvênte pre acestĭ copiĭ, şi eĭ se pórte numele meŭ, şi numele
pârinţilor meĭ, Abraam şi Isaac; şi se se înmulţéscâ în mare abun-
danţia pre acest pâmênt. Atuncĭ Iosef vêḑênd câ tatul seŭ a pus 17
mâna cea diréptâ, pre capul luĭ Efraim, i se pâru cu greŭ; şi apu-
când mâna tatăluĭ seŭ, ca se o iea de pre capul luĭ Efraim, *şi*
se o punâ pre capul luĭ Manase. Şi Iosef ḑise tatăluĭ seŭ: Nu 18
aşia pârintele meŭ! câ acesta *este* cel ânteiŭ nâscut, pune'ţĭ di-
répta pre capul luĭ. Dar tatul seŭ refuzâ, ḑicênd: Eŭ aceasta bi- 19
ne sciŭ, fiule! eŭ sciŭ aceasta. Dar şi acesta va deveni se fiâ
popul, şi chiar el va fi mare; dar cu tóte acestea fratele seŭ cel
maĭ mic, maĭ mare va fi de cât dînsul, şi posteritatea luĭ va de-
veni se fiâ mulţime de naţiunĭ. Şi aşia el în ḑiua aceea îĭ bine- 20
cuvêntâ pre eĭ, şi ḑise: Israel va bine-cuvênta întru tine şi va
ḑice: Facâ-te pre tine Dumneḑeŭ ca pre Efraim, şi ca pre Mana-
se! Şi ast-feliŭ puse el pre Efraim înaintea luĭ Manase.
Şi Israel ḑise câtrâ Iosef: Eacâ eŭ *preste puçin* moriŭ, dar 21
Dumneḑeŭ va fi cu voĭ, şi ve va întórce în pâmêntul pârinţilor
vostri. Şi eŭ îţĭ daŭ ţie una parte din pâmênt maĭ mult decât 22
fraţilor teĭ, pre care o câscigâiŭ din mânile Amoreilor, cu sabia
mea, şi cu arcul meŭ.

———

CAPUL XLIX.

Bine-cuvêntârile profetice a luĭ Iacob, date fie-cârueа din fiiĭ seĭ.

1 Şi Iacob convocâ pre fiiĭ seĭ, şi le ḑise lor: Adunaţi-ve,
ca se ve spun, ce are se vi se întêmple vóue în tim-
purile fiitóre.
2 Adunaţi-ve, şi ascultaţĭ, fiiĭ luĭ Iacob,
ascultaţĭ pre Israel, pârintele vostru!
3 Ruben, primogenitul meŭ!
tu târia mea, şi începutul vigóreĭ mele,
escelenţia în demnitate şi escelenţiâ în putere!
4 Fiind câ tu aĭ esundat ca apa în ferberea eĭ, nu veĭ avea prio-
ritatea;
câcĭ te aĭ suit în patul tatuluĭ teŭ.
Atuncĭ l'aĭ intinat: în ascernutul meŭ, el se sui!
5 Simeon şi Levi *sûnt* fraţĭ,
instrumentele injusţieĭ *sûnt* armele lor.
6 Sufletul meŭ se nu între în consiliul lor;
şi gloria mea se nu se unéscâ în adunarea lor,
câcĭ întru mânia lor aŭ ucis ómenĭ,
şi ca se'şĭ facâ placul lor, aŭ tâiat vine la taurĭ.
7 Blestematâ fiâ mânia lor, pentru câ *a fost* violentâ;
şi furórea lor pentru câ *a fost* crudâ!
râsipi-voiŭ pre eĭ întru Iacob,
şi'ĭ voĭ împârţi întru Israel.
8 Pre tine Iudo! te vor lâuda fraţiĭ teĭ;
mâna ta *va fi* asupra cerbiceĭ inemicilor teĭ;
închinase-vor ţie fiiĭ pârintelui teŭ.
9 Iuda puiŭ de leŭ;
tu fiul meŭ, din praḑĭ te-aĭ înâlţiat.
El a îngenunchiat, şi s'a culcat ca un leŭ,
şi ca leonâ, cine îl va descepta?
10 Sceptrul din Iuda nu se va depârta,
nicĭ legislatorul dintre picióreIe luĭ,
pânâ ce va veni Şilo (pacificatoriul),
şi aceluia'ĭ vor da popórele ascultare.
11 Acela va lega de viţiâ asinelul seŭ,
şi mânzul asineĭ sale de o viţiâ nobile.
Spâla'şĭ-va în vin vestimintul seŭ,
şi în sânge de strugurĭ paliul seŭ.
12 Ochiĭ luĭ vor fi roşiaticĭ de vin,
şi dinţiĭ luĭ albĭ de lapte.

Zabulon va locui lângâ portul mâreĭ, 13
lângâ portul navelor,
şi confiniile luĭ *se vor intinde* pânâ la Sidon.
Isachar *este* ca asinul robust, 14
carele jace între stabule.
El veḑiu repaosul câ *este* bun, 15
şi pâmêntul luĭ plâcut;
de aceea el îşĭ supuse umerul la purtarea de sarcinâ,
şi deveni serv tributariŭ.
Dan va judeca pre popolul seŭ, 16
ca orĭ şi care alta din semenţiele luĭ Israel.
Dan va fi ca şerpele în cale, 17
ca cerastul în cârare,
carele muşcând câlcâiul caluluĭ,
în cât câlâreţiul cade înapoĭ.
Iehova mântuirea ta o ascept! 18
Asupra luĭ Gad cete marĭ vor veni preste dînsul, 19
dar în urmâ el va triumfa asupra lor.
De la Aser vine pâne grasâ, 20
şi el va procura mâncârile delicate a regilor.
Neftali este un terbint ce întinde departe crengile sale, 21
şi care produce ramurĭ fórte frumóse
Pom frupti-fer *este* Iosef, 22
pomul frupti-fer lângâ isvor;
aĭ câruia ramĭ se întind preste murĭ.
Şi de l'aŭ şi amârit fórte segetâtoriĭ, 23
luptându-se în contra luĭ, şi persecutândul.
Dar arcul luĭ a remas tare, 24
şi braţiele mânilor luĭ s'aŭ întârit,
prin mânile potinteluĭ luĭ Iacob;
prin pâstorul şi pétra luĭ Israel.
Acéstâ putere ţi-aŭ venit de la D-ḑeul pârinteluĭ teŭ, care te va adjuta, 25
de la atot-puternicul, care te va bine-cuvênta,
cu bine-cuvêntârile ceriuluĭ de sus,
cu bine-cuvêntârile abisuluĭ de djos,
cu bine-cuvêntârile ţiţielor şi ale matriceĭ.
Bine-cuvêntârile pârinteluĭ teŭ, sûnt mai pre sus decât bine-cuvêntârile progenitorilor meĭ, 26
pânâ în vîrfurile munţilor eternĭ;
ele se vinâ asupra capuluĭ luĭ Iosef,
şi asupra crescetuluĭ celuĭ ce aŭ fost separat de fraţiĭ seĭ.
Beniamin este lup râpitoriŭ; 27
demânéţia va devora préda,
şi sara va impârţi râpirea.
Acestea tóte *sûnt* cele dóue-spre-ḑece triburĭ ale luĭ Israel; 28

şi aceasta *este*, ceea ce le a ḑis pârintele lor, când îĭ bine-cu-
vêntâ pre dînşiĭ, pre fiesce-care cu bine-cuvêntarea ce i se cu-
29 vine, îĭ bine-cuvêntâ pre eĭ. Apoĭ le maĭ ordonâ lor şi le ḑise:
Eŭ vreaŭ se me strâng lângâ populul meŭ; îmmormêntaţi-me lân-
gâ pârinţiĭ meĭ, în pescerea care *este* în agrul luĭ Efron Heteul.
30 In pescerea ceea, care *este* în agrul Macpela, din façia Mamreĭ,
în pâmêntul Chanaan, pre care o cumpârâ Abraam cu agrul *îm-
preunâ*, de la Efron Heteul, ca posesiune ereditariâ pentru îm-
31 mormêntare. Acolo îmmormêntarâ pre Abraam, şi pre Sara fe-
meia sa, acolo immormêntarâ pre Isaac şi pre Rebeca femeia sa,
32 tot acolo îmmormêntaiŭ eŭ *ăncâ* şi pre Leea. Agrul şi pescerea
33 ce este întrînsa, fu cumperatâ de la fiiĭ luĭ Het. Şi dupâ ce ter-
minâ Iacob de a ordona fiilor seĭ, îşĭ strânse picióre le sale în
pat, şi'şĭ dâdu duhul; şi fu adaos la populul seŭ.

CAPUL L.

Immormêntarea luĭ Iacob şi mórtea luĭ Iosef.

1 Atuncĭ Iosef câḑênd pre façia pârinteluĭ seŭ, plânse pre-
2 ste dînsul şi'l sârutâ pre el. Apoĭ Iosef ordonâ ser-
vilor seĭ, medicilor, ca se îmbalsame pre tatul seŭ, şi mediciĭ îm-
3 bâlsâmarâ pre Israel. Şi dupâ ce trecurâ patru-ḑecĭ de ḑile (câ
atâta ţineaŭ ḑilele îmbâlsâmâreĭ); Egiptenii îl plânserâ şépte-ḑecĭ
4 de ḑile. Iar dupâ ce trecurâ ḑilele de plâns, Iosef vorbi câtrâ
oameniĭ caseĭ luĭ Faraon, ḑicénd: Rogu-ve de am aflat char în-
5 naintea ochilor vostri, vorbiţĭ luĭ Faraon şi'ĭ ḑiceţĭ. Tatul meŭ
m'a jurat, ḑicênd: Eacâ, eŭ moriŭ, îmmormêntézâ-me în mormên-
tul pre carele mi-l'am sâpat eŭ în pâmêntul Chanaan! Acum înse,
lasâ-me, rogu-te! se me suiŭ, se îmmormêntez pre tatul meŭ,
6 şi iarâşĭ me voĭ re'ntórce. Şi Faraon îĭ ḑise: Sue-te, şi îmmormên-
tézâ pre tatul teŭ, dupâ cum te-a fâcut se jurĭ.
7 Atuncĭ Iosef se suì se îmmormênteze pre tatul seŭ; şi cu
dînsul se duserâ toţĭ servitoriĭ luĭ Faraon, ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ ca-
8 seĭ luĭ, şi toţĭ bêtrâniĭ din pâmêntul Egiptuluĭ. Şi tótâ casa luĭ
Iosef şi fraţiĭ seĭ, şi casa tatuluĭ seŭ *se suirâ cu dînsul*, lâsând
în pâmêntul Gosen numaĭ copiiĭ lor ceĭ micĭ, şi turmele lor de
9 oĭ, şi cireḑile de boĭ. In fine merserâ cu dînsul, şi care, şi câ-
10 lâreţĭ, ast-feliŭ în cât stolul acela fu fórte mare. Şi eĭ dupâ ce
adjunserâ la aria Atad, care *este* dincolo de Iordan, fâcurâ aco-
lo lament mare fórte, şi estra-ordinariŭ; Şi *Iosef* comandâ pen-
11 tru tatul seŭ, un doliŭ de şépte ḑile. Şi Chananeiĭ locuitoriĭ pâ-
mêntuluĭ, vêḑênd plângerea ce se fâcu la aria Atad, ḑiserâ: Acea-

stâ plângere *este* mare doliŭ pentru Egiptenĭ; d'aceea s'a şi chiâ-
mat numele eĭ: Abel-Misraim (doliul Egiptenilor), care *este* din-
colo de Iordan. Şi fiiĭ luĭ *Iacob* fêcurâ cu el întocmaĭ, dupâ 12
cum le ordonase el. Şi fiiĭ luĭ îl duserâ în pâmêntul Chanaan şi'l 13
îmmormêntarâ pre el în pescerea din agrul Macpela, façiâ cu Ma-
mre pre carea o cumparase Abraam *împreunâ* cu agru, de la
Efron Heteul, ca se fiâ posesiune ereditariâ de îmmormêntare.
Şi dupâ aceea Iosef se înturnâ în Egipt, el şi fraţiĭ seĭ, şi toţĭ 14
ceĭ ce se duserâ cu dînsul, se ingrópe pre tatul seŭ. Dupâ ce
înmormêntâ pre tatul seŭ.
Şi fraţiĭ luĭ Iosef veḑênd câ tatul lor aŭ murit ḑiserâ: Póte 15
câ Iosef se aibâ urâ contra nóstrâ, şi *acum* se ne reîntórcâ nóue,
tot reul acela, care îĭ l'am fâcut luĭ. Atuncĭ eĭ trâmiserâ *pre oare* 16
cine la Iosef, se'ĭ ḑicâ: Tatul teŭ înainte de a muri, ne ordonâ,
şi ḑise: Aşia se ḑiceţĭ luĭ Iosef: Rogu-te! iartâ acum fraţilor teĭ 17
crima lor, şi pêcatul lor, pentru reul ce eĭ ţi l'aŭ fâcut ţie. Acum
ḑic iértâ-le lor aşia te rog! *aceastâ* nedireptate servilor Dumne-
ḑeuluĭ pârinteluĭ teŭ! Şi Iosef plângea când îĭ vorbeaŭ eĭ *acestea.*
Apoĭ se duserâ şi fraţiĭ luĭ *la dînsul* şi'ĭ îngenunchiarâ înaintea 18
luĭ, şi'ĭ ḑiserâ: Eacâ-ne aicĭ, servĭ *súntem* ţie! Atuncĭ Iosef le 19
ḑise: Nu ve temeţĭ, au dórâ în locul luĭ Dumneḑeŭ *sûm* eŭ? Voĭ 20
cu adevêrat aţĭ cugetat rêŭ în contra mea, dar Dumneḑeŭ a sciut
aceea se o întórcâ spre bine, ca se'*mĭ* facâ, ceea ce *vedeţĭ* as-
tâḑĭ, ca *prin mine* se conserve în viaţiâ un popul mare. Acum 21
dar nu ve temeţĭ! eŭ voiŭ îngrigi de voĭ, şi de copiiĭ vostriĭ.
Ast-fel îĭ consolâ el pre eĭ, şi le vorbi lor dupâ ânima lor.
Şi aşia locui Iosef în Egipt, el cu tótâ casa tatuluĭ seŭ, şi 22
Iosef trâi una sutâ şi ḑece anĭ. Şi Iosef vêḑiŭ din fiiĭ luĭ Efraim 23
pânâ intr'a treia *generaţiune*; Aseminea şi fiiĭ luĭ Machir aĭ fiu-
luĭ luĭ Manasse nâscurâ *şi crescurâ* pre genuchiĭ luĭ Iosef.
Şi dup'aceasta ḑise Iosef câtrâ fraţiĭ seĭ: eŭ *preste puçin* 24
moriŭ! Dar Dumneḑeŭ pre voĭ ve va cerceta, şi ve va duce din
pâmêntul acesta, în pâmêntul acela, pre carele cu jurâmênt îl *dede*
luĭ Abraam, luĭ Isaac, şi luĭ Iacob. Şi Iosef puse pre fiiĭ luĭ Israel 25
se jure, ḑicêndu-le: Când Dumneḑeŭ ve va visita, voĭ atuncĭ se du-
ceţĭ ósele mele d'aicĭ. Apoĭ Iosef muri fiind de una sutâ şi ḑece 26
anĭ. Şi eĭ îl imbalsamarâ şi'l puserâ în un sicriiŭ în Egipt.

ESODUL.

A DOUA CARTE A LUĪ MOISE.

CAPUL I.

Numerul şi îmmulţirea fiilor luī Israel în Egipt. Cruḑimea luī Faraon.

1 Acestea *sûnt* numele fiilor luī Israel, cariī întrarâ cu Iacob
2 în Egipt, fiesce-carele veni cu casa sa: Ruben, Sime-
3 4 on, Levi şi Iuda. Isachar, Zabulon, Beniamin. Dan, Neftali, Gad
5 şi Asser; Şi tóte persónele nascute din cópsele luī Iacob, eraŭ
şépte-ḑecī de suflete, cu Iosef împreunâ, *carele acum* era în
6 Egipt. Şi Iosef muri, şi toţī fraţiī seī, şi tótâ acea generaţiune.
7 Şi fiiī luī Israel fruptiferaŭ şi nâscându-se se îmmulţiaŭ fórte, şi
eī crescurâ, şi adjunserâ preste mâsurâ tarī, ast-fel încât ţérra
se împluse de dînşiī.
8 Atuncī se sculâ un Imperator noŭ în Egipt carele nu cu-
9 noscea pre Iosef; Acesta ḑise poporuluī seŭ: Eacâ popolul fii-
10 lor luī Israel *este* maī mare şi maī tare de cât noī; Veniţī dar,
se procedâm înţelepţesce cu dînsul, ca el se nu se'mulţiascâ, şi
când s'ar întêmpla nóue ver un resbel, se se unéscâ şi el cu
inemiciī nostriī, şi se se batâ contra nóstrâ, şi se ése din pâ-
11 mêntul *nostru*. Şi puserâ preste dînşiī Comisarī de angariâ, ca
se'ī apese cu lucru împovârâtor. Şi *popolul* edificâ luī Faraon
12 cetâţī cu arsenalī: Pitom şi Raamses. Darâ cu cât maī mult îī
împila, eī cu atâta maī mult se îmmulţiaŭ şi se estindeaŭ; şi
13 *Egiptenī* priveaŭ pre fiiī luī Israel cu mare grózâ. Şi Egipteniī
14 sileaŭ cu asprime pre fiiī luī Israel se servéscâ. Ast-fel eī le ama-
rirâ viaţia printr'o servitute asprâ, *puindu'ī se lucreze* la lut şi
câramidâriâ, şi la tot serviciul de pe câmp, şi tot serviciul la ca-
re eraŭ puşī, *era* cu asprime.
15 Şi Imperatorul Egiptenilor ordonâ şi móşelor Ebree, dintre
16 care una se chiama Sifra, iar ceea-l-altâ Pua; Şi le ḑise: Voī
când moşiţī la femeiele ebree, şi vedeţī în scaunul *de nascere*,
17 de va fi bâiat, omoriţi'l, iar de va fi fatâ, se trâiascâ. Darâ mó-
şele temêndu-se de Dumneḑeŭ, nu fâcurâ dupâ cum le ḑise lor

Imperatorul Egiptuluĭ; ci ele lâsarâ pre bâeţĭ se trâiéscâ. Atuncĭ 18
Imperatorul Egiptuluĭ chiâmâ pre móşe, şi le ḑise lor: Pentru ce
aţi fâcut acésta, de aţĭ lâsat bâeţiĭ în viiaţiâ. Şi móşele respunse 19
luĭ Faraon: Femeiele ebree nu *sûnt* ca celea ale Egiptenilor, câ
ele sûnt tarĭ, şi nasc maĭ înainte de ce vin móşele la dînsele. Şi 20
Dumneḑeŭ *pentru acésta* fâcu bine móşelor. Şi populul se înmulţi
şi se întâri fórte. Şi fiind câ móşele se temurâ de Dumneḑeŭ, 21
el fâcu, ca casele lor se prospereḑe. Atuncĭ Faraon ordonâ la 22
tot populul seŭ, ḑicênd: Pre toţĭ bâeţiĭ, ce se vor nasce, se'ĭ
aruncaţĭ în rîŭ; iar pre fete lasaţi-le se trâiéscâ.

CAPUL II.

Nascerea luĭ Moise, mêntuirea sa pr'in fata luĭ Faraon. El fuge în Madian.

Şi un om din familia luĭ Levi merse şi'şĭ luâ de femeiâ 1
pre una din fetele luĭ Levi. Şi acea femeiâ luâ în pân- 2
tece, şi nâscu un fiŭ; şi vêḑêndul câ *este* formos, îl ţinu ascuns
treĭ lunĭ. Inse neputândul maĭ mult ţinea ascuns, fâcu pentru dîn- 3
sul un sicriaş de papurâ, şi'l unse cu bitumine şi reşinâ, şi cul-
când pre bâiat într'însul, îl puse în trestiâ pre marginea rîuluĭ.
Şi sora luĭ sta de departe uitându-se se véḑâ, ce i se va întêmpla. 4
Atuncĭ fata luĭ Faraon se pogorî la rîŭ ca se se scalde, şi 5
servele eĭ se preâmblaŭ pre marginea rîuluĭ; şi ea vêḑênd sicri-
eşiul în papurâ, trâmise pre una din serve şi'l aduse. Şi deschi- 6
ḑându'l, veḑiu copilul, şi éca copilaşiul plângea, şi ea mişcatâ de
compasiune, ḑise: Acesta *este* unul dintre fiiĭ ebreilor. Atuncĭ 7
sora *bâiatuluĭ* ḑise câtrâ fata luĭ Faraon: Voescĭ ca se merg, şi
se chiâm una mancâ dintre femeile de Ebreĭ, care se alâpteze pre
acest copil? Şi fata luĭ Faraon îĭ ḑise: Du-te! Şi copila se duse, 8
şi chiâmâ pre *chiar* mama prunculuĭ. Şi fata luĭ Faraon îĭ ḑise 9
eĭ: Iea pruncul acesta şi mi'l alâptézâ, şi eŭ voiŭ da plata ta. Şi
femeia luâ pruncul, şi'l alâptâ. Şi dupâ ce crescu pruncul mare, 10
ea'l aduse la fata luĭ Faraon, care'l adoptâ de fiul eĭ, şi'ĭ puse
numele Moise; pentru-câ, ḑise ea: din apâ l'am scos pre el.
Şi se întêmplâ, în ḑilele acelea, când Moise era mare; câ 11
el eşi la fraţiĭ seĭ, şi veḑiu greutatea lor, şi veḑiu şi pe un Egiptén cum
bâtea pe un Ebreŭ, pre unul din fraţiĭ seĭ. Şi câutând el încóce 12
şi'n colo, şi vêḑênd câ nu este niminea *p'aci*, omorî pre Egiptén,
şi'l ascunse în nâsip. Şi a doua ḑi eşind el ĭarâşĭ afarâ, veḑiu 13
doĭ barbaţĭ Ebreĭ certându-se *între sine*, şi ḑise celuia carele
n'avea direptate: Pentru ce baţĭ pre aprópele teŭ? Şi cela'ĭ res- 14
respunse: Cine te-a pus pre tine Domn şi judecâtor preste noĭ?

Aŭ dórâ veĭ se me ucidĭ şi pre mine, precum aĭ ucis *erĭ* pre
Egiptén? Atuncĭ Moise temêndu-se, dise: Cu adevêrat acest lu-
15 cru s'a descoperit. Şi Faraon audind de fapta acésta, câuta pre
Moise se'l omóre. Darâ Moise fugi de façia luĭ Faraon, şi se opri
16 în pâmêntul Madian, aşedêndu-se lângâ un puţiŭ. Iarâ sacerdotele
din Madian *avea* şépte fete, care venind se scótâ *apâ*, împlurâ
17 sghiaburile, ca se adape oile tatuluĭ lor. Şi pâstoriĭ supravenind,
le alungarâ de acolo. Atuncĭ Moise se sculâ, şi le apârâ, şi adâpâ
18 oile lor. Şi venind ele la Rehuel tatul lor, *acesta* le dise lor:
19 Pentru ce aţĭ venit astâdĭ aşia curênd. Iar ele diserâ: Un om
Egiptén ne-a scâpat pre noĭ de mânile pâstorilor, ba şi apâ ne-a
20 scos, şi ne-a adâpat oile. Atuncĭ el dise fetelor sale: Şi unde
este acela? Pentru ce aţĭ lâsat pre acel om aşia? chiamaţi'l se
21 mânânce pâne. Şi Moise se'nvoi ca se remânâ la acel om;
22 şi el dede luĭ Moise pre Sepfora fiia sa. Şi ea'ĭ nâscu luĭ un fiŭ,
şi el îĭ dede numele Gherson, fiind-câ, dise el: Peregrin sûm eŭ
în pâmênt strein.
23 Şi multe dile dup'aceea, se întêmplâ câ Imperatorul Egiptu-
luĭ se mórâ, şi fiiĭ luĭ Israel, care gemênd de greutate, strigarâ;
24 şi strigarea servituteĭ lor se'nalţiâ pânâ la Dumnedeŭ. Şi Dumne-
deŭ audi suspinul lor, şi'şi aduse aminte de alianţia sa, *pre care*
25 *el o facuse* cu Abraam, cu Isaac şi cu Iacob. Ast-feliŭ Dumne-
deŭ câutâ spre fiiĭ luĭ Israel, şi cunoscu Dumnedeŭ *starea neca-
zuluĭ lor.*

CAPUL III.

Arâtarea luĭ Dumnedeŭ luĭ Moise într'un rug ardêtoriŭ.

1 Iar Moise pâscea oile socruluĭ seŭ Ietro sacerdoteluĭ din
Madian, şi mânând oile în deşert, el veni la muntele luĭ
2 Dumnedeŭ, la Horeb. Atuncĭ angelul luĭ Iehova i se arâtâ luĭ în
flamâ de foc din rug; şi el vedea, şi écâ *tot* rugul ardea cu foc,
3 şi *cu toate acestea* rugul nu se mistuia. Atuncĭ dise Moise: Me
voiŭ duce acolo, ca se vedŭ acéstâ mare visiune, şi pentru ce
4 acel rug nu se mistue. Şi vêdênd Iehova câ el se apropiâ ca se
védâ, îĭ strigâ Dumnedeŭ din medi-locul ruguluĭ, şi'ĭ dise: Moise!
5 Moise! şi el respunse: Eacâ-me aicĭ! Şi *Dumnedeŭ* îĭ dise: Nu
te apropia aicĭ, scóteţĭ încâlţiâmintele tale din picióre, câ locul
6 pre carele tu staĭ, *este* pâmênt sânt. Şi el îĭ dise: Eŭ *sûm* Dum-
nedeul pârinteluĭ teŭ, Dumnedeul luĭ Abraam, Dumnedeul luĭ Isaac
şi Dumnedeul luĭ Iacob. Şi Moise îşĭ ascunse façia sa, pentru câ
se temea se se uite spre Dumnedeŭ.

Şi Iehova ḑise: Eŭ bine am veḑiut întristarea poporului meŭ, 7
carele *este* în Egipt, şi am auḑit strigarea lor, pentru asprimea
esactorilor lor, câ cunosc durerea lor. Şi m'am pogorît ca se'ĭ 8
scap din mâna Egiptenilor, şi se'ĭ scot din pâmêntul acela într'un
pâmênt bun şi larg, într'un pâmênt, unde curge lapte şi mĭere,
în locul Chananeilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al
Heveilor şi al Iebuseilor. Şi acum, écâ! fiind-câ strigarea fiilor 9
luĭ Israel a adjuns pânâ la mine, şi am vêḑiut şi împilarea cu care
Egiptenii îĭ apasâ pre dînşiĭ; Dirept-aceea acum vino, ca se te 10
trâmit la Faraon, ca se'mĭ scoţĭ pre poporul meŭ, pre fiiĭ luĭ Is-
rael din Egipt.

Atuncĭ Moise respunse luĭ Dumneḑeŭ: Cine *sûm* eŭ, ca se 11
merg la Faraon, şi se scot pre fiiĭ luĭ Israel din Egipt? Şi *Dum-* 12
neḑeŭ ḑise: *Mergĭ numaĭ*, câ eŭ voiŭ fi cu tine, şi aceasta 'ţĭ va
fi ţie semn, câ eŭ te-am trâmis; dupâ ce veĭ fi scos pre popu-
lul meŭ din Egipt, veţĭ servi luĭ Dumneḑeŭ pre muntele acesta.

Şi Moise ḑise câtrâ Dumneḑeŭ: Eacâ, dacâ me voiŭ duce la 13
fiiĭ luĭ Israel, şi le voiŭ ḑice: Dumneḑeul pârinţilor vostriĭ m'a
trâmis pre mine la voĭ; şi eĭ îmĭ vor ḑice mie: Care *este* numele
luĭ? Eŭ ce se le respund?

Atuncĭ Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moise: **Eu sûm cel ce sûm** şi'ĭ 14
maĭ ḑise: Ast-fel veĭ ḑice fiilor luĭ Israel: *Cel ce se chiamâ:*
Eu sûm, acela m'a trâmis la voĭ. Şi Dumneḑeŭ maĭ adaose luĭ 15
Moise: Aşia veĭ ḑice fiilor luĭ Israel: Iehova Dumneḑeul pârinţi-
lor vostriĭ, Dumneḑeul luĭ Abraam, Dumneḑeul luĭ Isaac şi Dum-
neḑeul luĭ Iacob m'a trâmis la voĭ, acesta *este* numele meŭ în
etern, şi acesta *este* memorialul meŭ pentru tóte generaţiile.
Mergĭ dar şi adunâ pre bêtrâniĭ luĭ Israel, şi le ḑi lor: Iehova 16
Dumneḑeul pârinţilor vostriĭ mi s'a arâtat mie; Dumneḑeul luĭ
Abraam, a luĭ Isaac, şi a luĭ Iacob, şi mi-a ḑis: Eŭ cu adeve-
rat v'am cercetat pre voĭ, *şi am veḑiut* cele ce vi se facu vóue
în Egipt. Şi am ḑis: Eŭ ve voiŭ scóte pre voĭ din necazul Egip- 17
tuluĭ, în pâmêntul Chananeilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Fe-
rezeilor, al Heveilor şi al Iebuseilor, în pâmêntul unde curge
lapte şi mĭere. Şi de vor asculta cuvêntul teŭ, veĭ întra tu şi 18
bêtrâniĭ luĭ Israel la Imperatorul Egiptuluĭ, şi veţĭ ḑice luĭ: Ie-
hova Dumneḑeul Ebreilor ne a întimpinat pre noĭ; rugâmu-te
dar, lasâ-ne acum se mergem cale de treĭ ḑile în desert, ca se
sacrificâm luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ nostru. Dar eŭ sciu câ Im- 19
peratorul Egiptuluĭ nu ve va permite se mergeţĭ, de cât numaĭ
silit de mânâ tare. Inse eŭ voiŭ estinde mâna mea, şi voiŭ bate 20
Egiptul prin tóte minunele mele, carĭ le voiŭ face între eĭ; şi el
dup'aceea ve va lâsa se mergeţĭ. Şi voiŭ face câ poporul 21
acesta se afle favóre înaintea Egiptenilor, şi va fi, câ eşind voĭ
din Egipt, se nu mergeţĭ cu mâna gólâ. Ci fiesce care femeiâ 22

va cere de la vecina sa şi de la óspetea caseĭ sale vase de argint şi vase de aur, şi vestimente, pre care le veţĭ pune pre fiiĭ voştriĭ şi pre fiele vóstre; şi ast-fel veţĭ despoia pre Egipteni.

CAPUL IV.

Miraculile pre care Dumnedeŭ le arâtâ luĭ Moise.

1 Atuncĭ respunse Moise şi dise: Darâ écâ, eĭ nu me vor
crede, şi nu vor asculta de cuvêntul meŭ, pentru-câ
vor dice: Iehova nu ţi-s'a arâtat ţie.
2 Atuncĭ Iehova 'ĭa dis luĭ: Ce *este* aceea ce aĭ tu în mânâ?
3 şi el respunse: un toiag. Şi *Domnul* îĭ dise: aruncâ'l pre pâ-
mênt, şi el îl aruncâ pre pâmênt, şi el se fâcu şerpe, şi Moise
4 fugi de dînsul. Atuncĭ Iehova dise luĭ Moise: Estindeţĭ mâna ta
şi apucâ'l de códâ. Şi el îş estinse mâna şi'l apucâ, şi el ïarâşĭ
5 deveni toiag în mâna sa. Ca se crédâ *dise*, câ Iehova, Dumne-
deul pârinţilor lor, Dumnedeul luĭ Abraam, Dumnedeul luĭ Isaac,
şi Dumnedeul luĭ Iacob ţi s'a arâtat ţie.
6 Şi Iehova ïarâşĭ dise câtra dînsul: Bagâţĭ mâna ta în sin!
şi el îşĭ bâgâ mâna sa în sin, şi când o a scos, écâ mâna sa era
7 *albâ* de lepre ca omêt. Apoĭ îĭ dise *Dumnedeŭ*: Bagâţĭ ïarâşĭ
mâna ta în sin, şi el îşĭ bâgâ mâna în sin, şi scoţindu-o afarâ,
8 écâ ea ïarâşĭ deveni ca *cea-l-altâ* carne a luĭ. Şi atuncĭ va fi,
câ eĭ de nu vor crede ţie, şi nu vor asculta de cuvêntul teŭ
la minunea cea d'ânteiŭ, vor crede cuvêntul teŭ la minunea a
9 doua. Şi de va fi ca eĭ se nu'ţĭ crédâ ţie nicĭ la aceste dóue
semne, nicĭ se asculte de cuvêntul teŭ, atuncĭ se ieaĭ apâ din rîŭ,
şi se o tornĭ pre uscat, şi apa care o veĭ lua tu din rîŭ, se va
preface în sânge pre uscat.
10 Şi Moise dise câtrâ Iehova: Rogu-me Dómne *nu me trâ-
mite acolo*, câ eŭ nu *sûm* barbat limbut, nicĭ am fost vre o datâ
mai înante, nicĭ chiar de când vorbescĭ tu cu servul teŭ, ci *sûm*
tardiv la vorbâ şi împiedecat la limbâ.
11 Şi Iehova dise câtrâ dînsul: Cine a fâcut omuluĭ gurâ? saŭ
cine a fâcut pre om mut, saŭ surd, saŭ vêdêtor, saŭ orb? aŭ
12 nu eŭ, Iehova? Decĭ acum mergĭ şi eŭ voiŭ fi cu gura ta, şi
te voiŭ învaţia ce se vorbescĭ.
13 Iar *Moise* respunse: Rogu-me Dómne; trâmite pre cela ce
aĭ se trâmiţĭ.
14 Şi aprindêndu-se Iehova de mânâ asupra luĭ Moise, îĭ dise:
Aŭ nu sciŭ eŭ, câ fratele teŭ Aaron, din semênţia luĭ Levi, este
om limbut? şi écâ'l tocmaĭ ese întru întimpinarea ta, şi vedên-

du-te se va bucura din tótâ anima. Vorbesce dar cu dînsul, şi cu- 15
ventele acestea veĭ pune în gura luĭ, şi eŭ voiŭ fi cu gura ta şi
cu gura luĭ, şi ve voiŭ învâţia ceea ce aveţĭ se faceţĭ. Şi el va 16
vorbi în locul teŭ câtrâ popul, şi ast-fel el va fi în locul gureĭ
tale, şi tu'ĭ veĭ fi luĭ *în locul luĭ* Dumneḑeŭ. Tu înse iea toiagul 17
acesta în mâna ta, cu care aĭ se facĭ minunele.

Atuncĭ Moise merse, şi ĭarâşĭ întorcêndu-se la Ietro socrul 18
seŭ, îĭ ḑise: Rogu-te, lasâ-me se me duc înapoĭ la fraţiĭ meĭ, cariĭ
sûnt în Egipt, ca se vêḑiŭ dacâ maĭ trâesc. Şi Ietro îĭ ḑise: Mergĭ
în pace! Şi Iehova ḑise câtrâ Moise în Madian: Scólâ-te şi te 19
întórnâ în Egipt, câ toţĭ aceĭa, cariĭ câutaŭ viaţia ta aŭ murit.
Ast-fel dar Moise luâ pre femeia sa şi pre fiiĭ seĭ, şi punêndu'ĭ 20
pre asinĭ, se re'nturnâ în Egipt. Moise atuncĭ luâ toiagul cel de
la Dumneḑeŭ în mâna sa. Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Dupâ ce 21
veĭ merge, se te întorcĭ înapoĭ în Egipt, veḑĭ câ tóte minunele,
pre care eŭ ţi le-am pus în mâna ta, se le facĭ înaintea luĭ Fa-
raon; iar eŭ voiŭ întâri ânima luĭ, în cât el se nu lase pre po-
pul se mérgâ. Şi tu veĭ ḑice luĭ Faraon: Aceste ḑice Iehova: 22
Israel *este* fiul meŭ cel ânteiŭ nâscut; Earâ eŭ îţĭ ḑic ţie: Lasâ 23
se mérgâ fiul meŭ ca se'mĭ serve mie! Şi dacâ tu veĭ refusa d'al
lâsa; écâ! eŭ voiŭ ucide pre fiul teŭ, pre cel ânteiŭ nâscut al teŭ.

Şi era pre cale, într'un diversoriŭ, Iehova eşi înaintea luĭ 24
Moise, şi câuta se'l omóre pre el. Şi Sepfora luâ una pétrâ as- 25
cuţitâ, şi tâiâ prepuţiul fiuluĭ seŭ, pre carele'l aruncâ la piciórele
luĭ *Moise*, şi ḑise: Cu adevêrat, tu prin acesta'mĭ *escĭ* mie
sociŭ de sânge. Atuncĭ *Domnul* îl lâsâ *din mânĭ*. Iar ea ḑise: 26
sociŭ de sânge *escĭ* prin circumcisiune.

Şi Iehova ḑise câtrâ Aaron: Eşi înaintea luĭ Moise în de- 27
sert! Şi el merse, şi'l întâlni pre dînsul la muntele luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi'l sârutâ. Şi Moise spuse luĭ Aaron tóte cuvintele luĭ Ie- 28
hova, *cu* care'l trâmise, şi tóte semnele, care i-le ordonâ.

Moise dar şi Aaron merserâ, şi adunarâ pre toţĭ bêtrâniĭ 29
fiilor luĭ Israel. Şi Aaron le vorbi lor tóte cuvintele, pre care 30
Iehova le-a fost ḑis luĭ Moise; şi fâcu semnele înaintea poporu-
luĭ. Şi poporul creḑiu. Şi dupâ-ce auḑirâ, câ Iehova ar fi cer- 31
cetat pre fiiĭ luĭ Israel; şi câ el ar fi veḑiut întristarea lor, se
închinarâ luĭ, şi'l adorarâ.

CAPUL V.

Moise şi Aaron cer de la Faraon eliberarea fiilor luĭ Israel.

1 Şi după acestea Moise şi Aaron întrară la Faraon, şi'ĭ ḑi-
seră: Acestea ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Lasă
2 pre popului meŭ se se ducă, ca se'mĭ serbătoreze în deşert. Dar
Faraon ḑise: Cine *este* Iehova, de a căruea voce am eŭ se as-
cult, ca se las pre *fiiĭ luĭ* Israel? nicĭ pre Iehova nu'l cunosc,
3 nicĭ pre Israel nu'l voiŭ demite. Şi eĭ ḑiseră: Dumneḑeul Ebrei-
lor ne-a întimpinat pre noĭ, lasă-ne, rugămu-ne ţie ca se mer-
gem cale de treĭ ḑile în desert, şi se sacrificăm luĭ Iehova Dum-
neḑeul nostru, ca se nu trămită asupra nóstră ciumă orĭ sabiă.
4 Iar Imperatorul Egiptuluĭ le ḑise lor: O voĭ Moise şi Aaron! Pen-
tru ce distrageţĭ pre popului de lă lucrul seŭ? Duceţi-ve fiă-care
5 la munca sa. Şi Faraon maĭ ḑise: Eacă, că poporul acesteĭ ţerrĭ
acuma s'a înmulţit fórte, şi voĭ vreţĭ se'l maĭ împiedecaţĭ de la
lucrul luĭ, prin serbărĭ.
6 Dirept aceea Faraon ordonă într'acea ḑi esactorilor popu-
7 luluĭ şi comisarilor lor, ḑicênd: Maĭ mult se nu daţĭ paie po-
poruluĭ pentru facerea cărămiḑilor, ca ierĭ şi a-l-alta-ierĭ, *ci* eĭ
8 se mérgă şi *singurĭ* se'şĭ adune paie. Dar înse numerul cără-
miḑilor, carele'l făceaŭ eĭ ierĭ şi a-l-alta-erĭ se'l impuneţĭ lor *tot*
acela, fără se împucinaţĭ *nimica; pentru că sûnt oamenĭ* leneşĭ,
de aceea strigă ḑicênd: Se mergem şi se sacrificăm Dumneḑeu-
9 luĭ nostru. Se se împovoreze ómeniĭ acestia cu lucrul *şi maĭ*
tare, ca eĭ se se ocupe cu el, şi se nu asculte de cuvinte min-
ciunóse.
10 Atuncĭ esactoriĭ poporuluĭ şi comisariĭ lor eşiră şi ḑiseră
cătră popul: Acesta ḑice Faraon: Maĭ mult nu ve maĭ daŭ paie!
11 Duce-v eĭ singurĭ, şi ve stringeţĭ paie de unde veţĭ afla; *dar se*
12 *sciţĭ* că din lucrul vostru nu se va împucina nimica. Atuncĭ se
risipi poporul în tot pămêntul Egiptuluĭ, ca se stringă paie de
13 prin mirişte. Şi esactoriĭ îĭ sileaŭ, ḑicêndu-le, face-veţĭ lucrul
vostru, care *sûnteţĭ* datorĭ pre tótă ḑiua, întocmaĭ ca şi când vi
14 se da paie. Şi comisariĭ fiilor luĭ Israel, pre cariĭ esactoriĭ luĭ
Faraon ĭ'aŭ pus preste dînşiĭ, fură bătuţĭ ḑicêndu-le: Pentru ce
n'aţĭ împlinit nicĭ astăḑĭ nicĭ ierĭ suma cărămiḑilor, care eraţĭ da-
torĭ ca şi maĭ înainte?
15 Atuncĭ comisariĭ fiilor luĭ Israel veniră şi strigară la Fa-
16 raon, ḑicênd: Pentru ce facĭ aşia cu serviĭ teĭ? Paie nu se daŭ
servilor teĭ, şi cu tóte acestea ne ḑic: Faceţĭ cărămiḑĭ; şi écă
17 pre serviĭ teĭ îĭ bat, de şi culpa *este* a poporuluĭ teŭ. Atuncĭ ḑi-
se el: Voĭ *sûnteţĭ* leneşĭ, *da*, *oamenĭ* leneşĭ *sûnteţĭ voĭ*, şi de

aceea ḑiceţĭ: Se mergem, ca se sacrificâm luĭ Iehova! Acum 18
mergeţĭ şi lucraţĭ, câ paie nu vi se daŭ, şi tot atâtea cârâmiḑĭ
aveţĭ se faceţĭ. Atuncĭ Comisariĭ fiilor luĭ Israel veḑênd câ sta- 19
rea lor *este foarte* rea, fiind câ li s'a ḑis: Se nu *le* împucina'ţĭ
nimic din suma cârâmiḑilor, ce sûnt destinate se le facâ pre tótâ ḑiua.
Şi eĭ când eşirâ de la Faraon, întelnirâ pre Moise şi pre 20
Aaron, cariĭ steteaŭ înaintea lor. Şi le ḑiserâ lor: Véḑiâ-ve pre 21
voĭ Iehova, şi se judece, câ uricioşĭ aţĭ fâcut mirosul nostru îna-
intea luĭ Faraon şi înaintea servitorilor luĭ, dându-le lor sabia în
mânâ, ca se ne ucidâ.
Atuncĭ Moise se re'nturnâ la Iehova şi ḑise: Dómne pentru 22
ce amârescĭ tu popului acesta *într'atâta?* Pentru ce m'aĭ trâmis
pre mine aicĭ? Câ de când întraiŭ eŭ la Faraon ca se'ĭ vorbesc 23
în numele teŭ, el d'atuncĭ amâresce pre popul şi maĭ tare, şi tu
n'aĭ scapat âncâ pre popului teŭ.

CAPUL VI.

Dumneḑeŭ asigurâ pre fiiĭ luĭ Israel de eliberarea lor.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Acum veĭ vedea ce voiŭ face 1
eŭ luĭ Faraon, pentru câ *silit* de mânâ tare îĭ va lâsa
pre eĭ se mérgâ, şi tot aşia *silit* prin una mânâ tare îĭ va scóte
pre eĭ din pâmêntul luĭ.
Şi Dumneḑeŭ grâi câtrâ Moise, şi'ĭ ḑise: Eŭ *sûm* Iehova; 2
Carele me arâtaiŭ luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ Iacob, ca Dumne- 3
ḑeŭ a tot putinte, dar cu numele meŭ de Iehova nu le fuiŭ lor cu-
noscut. Şi eŭ fâcuiŭ şi alianţiâ cu dînşiĭ, ca se le daŭ lor pâ- 4
mêntul Chanaan, pâmêntul câlâtorieĭ lor, în carele eĭ aŭ locuit ca
peregrinĭ. Şi eŭ maĭ auḑiŭ şi suspinul fiilor luĭ Israel, pre cariĭ 5
Egiptenii îĭ asupresc cu servitute, şi mi'am adus aminte de alian-
ţia mea. Dirept aceea spune fiilor luĭ Israel; Eŭ *sûm* Iehova, şi 6
ve voiŭ scóte pre voi de subt apâsarea Egiptenilor, şi ve voiŭ
scâpa din servitutea lor, şi eŭ ve voiŭ mentui pre voĭ cu braţ
înalt, şi cu judecatâ mare. Şi ve voiŭ lua pre voĭ de po- 7
pulul meŭ, şi voiŭ fi Dumneḑeul vostru, şi veţĭ cunósce câ eŭ
sûm Iehova Dumneḑeul vostru, care ve scóte pre voĭ din servi-
tutea Egiptenilor. Şi ve voiŭ întroduce în pâmêntul, pentru carele 8
am râdicat mâna mea, câ'l voiŭ da luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ
Iacob; da pre acesta îl voiŭ da vóue de ereditate. Eŭ *sûm* Dom-
nul! Şi Moise spuse acestea fiilor luĭ Israel, dar eĭ n'ascultarâ 9
pre Moise, din causa împucinâriĭ sufletuluĭ lor şi a servituteĭ ceĭ
aspre.

10 11 Şi Iehova grâi câtrâ Moise ḑicênd: Mergĭ, şi ḑi luĭ Faraon
Imperatoruluĭ din Egipt ca se demitâ pre fiiĭ luĭ Israel din pâ-
12 mêntul seŭ. Şi Moise vorbi înaintea luĭ Iehova, şi ḑise: Eacâ,
fiiĭ luĭ Israel, nu me ascultâ pre mine, apoĭ cum me va asculta
13 Faraon? Maĭ ales câ eŭ *sûm* cu buzele netâiate împrejur. In ur-
mâ grâi Iehova câtrâ Moise şi câtrâ Aaron, ordonându-le se mér-
gâ la fiiĭ luĭ Israel, şi la Faraon Imperatorele Egiptuluĭ, ca se
scótâ pre fiiĭ luĭ Israel din pâmêntul Egiptuluĭ.
14 Acestia *sûnt* capiĭ caselor pârintelor lor. Fiiĭ luĭ Ruben al
ânteiuluĭ nâscut a luĭ Israel: Henoc şi Palu, Hesron şi Carmi.
15 Acestea *sûnt* familiele luĭ Ruben. Fiiĭ luĭ Simeon: Iemuel şi Ia-
min, şi Ohad, şi Iachim, şi Sochar, şi Saul, fiul din Chanaanca.
16 Acestea *sûnt* familiele luĭ Simeon. Şi acestea *sûnt* numele fii-
lor luĭ Levi, dupâ generaţiunele lor: Gherson, şi Chehat, şi Me-
rari, şi aniĭ vieţiĭ luĭ Levi *aŭ fost* una sutâ treĭ-ḑecĭ şi şépte de
17 anĭ. Fiiĭ luĭ Gherson, *eraŭ*: Libni şi Şimeĭ, dupâ familiele lor.
18 Şi fiiĭ luĭ Chehat *eraŭ*: Amram, şi Iizhar, şi Hebron şi Usiel. Şi
aniĭ vieţiĭ luĭ Chehat *aŭ fost* una sutâ şi treĭ-ḑecĭ şi treĭ de anĭ.
19 Şi fiiĭ luĭ Merari *aŭ fost*: Maheli şi Musi. Acestea *sûnt* familiele
20 din Levi dupâ generaţiunele lor. Şi Amram luâ de femeiâ pre
Iochebed mâtuşia sa, care'ĭ nâscu luĭ pre Aaron şi pre Moise. Iar
aniĭ vieţiĭ luĭ Amram *aŭ fost* una sutâ treĭ-ḑecĭ şi şépte de anĭ.
21 22 Şi fiiĭ luĭ Iizhar *furâ*: Corach, şi Nefeg şi Zichri. Şi fiiĭ luĭ Usiel:
23 Misael şi Elsafan şi Sitri. Şi Aaron îşĭ luâ de femeiâ pre Eli-
seba, fia luĭ Aminadab, pre sora luĭ Nahason, care'ĭ nâscu luĭ
24 pre Nadab, şi pre Abihu, şi pre Eleazar, şi pre Itamar. Şi fiiĭ
luĭ Corach *aŭ fost*: Assir, şi Elcana şi Abiasaf. Acestea *sûnt* fa-
25 miliele Coraiţilor. Iar Eleazar fiul luĭ Aaron, îşĭ luâ de femeiâ
pre una din fetele luĭ Putiel, care'ĭ nâscu luĭ pre Feneas. Aces-
26 tia *sûnt* capiĭ pârinţilor Leviţilor, dupâ familiile lor. Acesta *este*
acel Aaron, şi acel Moise, câtrâ cariĭ ḑise Iehova: Scóteţĭ pre
27 fiiĭ luĭ Israel din pâmêntul Egiptuluĭ, dupâ cetele lor. Acestia
sûnt cariĭ vorbirâ cu Faraon Imperatorele Egiptuluĭ, ca se scóţâ
din Egipt pre fiiĭ luĭ Israel, acest Moise şi Aaron.
28 Şi a fost atuncĭ, când vorbi Iehova câtrâ Moise în pâmên-
29 tul Egiptuluĭ. Şi Iehova ḑise câtrâ Moise cuvintele acestea: Eŭ
sûm Iehova, spune luĭ Faraon Imperatoreluĭ din Egipt tóte câte
30 ţi-am ḑis ţie. Atuncĭ Moise ḑise câtrâ Iehova: Eacâ, eŭ sûm ne-
tâiat împrejur la buze, cum dar Faraon me va asculta?

CAPUL VII.

Dóue miracule fâcute de Moise, se imitézâ de câtrâ magĭ.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Eacâ eŭ te-am pus pre tine 1
se fiĭ, *ca* Dumneḑeŭ preste Faraon, şi Aaron fratele teŭ
va fi profetul teŭ. Tu tóte se vorbescĭ, câte ţi-am ordonat ţie, 2
şi Aaron fratele teŭ se le spunâ *acestea* luĭ Faraon, ca el se lase
pre fiiĭ luĭ Israel din pâmêntul seŭ. Iar eŭ voiŭ învêrtoşia âni- 3
ma lui Faraon, şi voiŭ îmmulţi semnele mele şi minunele mele în
pâmêntul Egiptuluĭ. Şi Faraon nu va asculta de voĭ; iar eŭ voiŭ 4
pune mânâ pre Egipt şi voiŭ scóte armata mea, pre populul meŭ,
pre fiiĭ luĭ Israel din pâmêntul Egiptuluĭ, prin marĭ judecâţĭ. Atuncĭ 5
Egiptenii vor cunósce, câ eŭ *sŭm* Iehova, când voiŭ estinde mâna
mea preste Egipt, şi voiŭ scóte pre fiiĭ luĭ Israel din meḑĭ-locul
lor. Moise dar şi cu Aaron fâcurâ întocmaĭ dupâ cum Iehova 6
le-a fost ordonat, eĭ aşia fâcurâ. Şi Moise *era* de opt-ḑecĭ de 7
de anĭ, şi Aaron de opt-ḑecĭ şi treĭde anĭ când vorbirâ câtrâ Faraon.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi câtrâ Aaron ḑicênd: De va 8 9
ḑice câtrâ voĭ Faraon: Faceţĭ o minune; atuncĭ tu se ḑicĭ câtrâ
Aaron: Apucâţĭ toiagul teŭ, şi'l aruncâ înaintea luĭ Faraon, şi el
se va preface în şerpe. Atuncĭ Moise şi Aaron întrarâ la Faraon, 10
şi fâcurâ dupâ cum le-a fost ordonat lor Iehova. Şi Aaron arun-
câ toiagul seŭ înaintea luĭ Faraon, şi a servitorilor luĭ, şi *acesta*
se prefâcu în şerpe. Atuncĭ Faraon chiâmâ pre înţelepţĭ şi pre 11
descântâtorĭ, şi aceştĭ magĭ aĭ Egiptuluĭ fâcurâ şi eĭ aseminea cu
descântecele lor. Şi fiâ-carele îşĭ aruncâ toiagul seŭ djos, şi 12
ele devenirâ şerpĭ; înse toiagul luĭ Aaron înghiţi pre toiegele
lor. Şi ânima luĭ Faraon se'nvêrtoşiâ, şi nu ascultâ de dînşiĭ, 13
aşia dupâ cum le-a fost vorbit lor Iehova.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Anima luĭ Faraon s'a împetrit, 14
el refusâ de a demite pre popul. Mergĭ la Faraon mâne demâ- 15
néţiâ, écâ, el va eşi la apâ; atuncĭ tu te presentâ înaintea luĭ
pre ţermurea fluviuluĭ, şi apucâ în mânâ toiagul carele s'a fost
prefâcut în şerpe. Şi ḑi câtrâ dînsul: Iehova Dumneḑeul Ebrei- 16
lor m'a trâmis câtrâ tine, ca se'ţĭ ḑic: Demite pre populul meŭ,
pentru ca el se'mĭ serbeze în desert; dar écâ tu pânâ acum n'aĭ
vrut se me asculţĭ. Şi acum acestea ḑice Iehova: Intru acésta 17
veĭ cunósce câ eŭ *sûm* Iehova; écâ eŭ cu toiagul care'l ţin în
mânâ, voiŭ lovi apa cea din fluviŭ, şi se va preface în sânge.
Şi pesciĭ ceĭ ce sûnt în rîŭ vor muri, şi tot fluviul se va împuţi, şi 18
Egiptenii se vor îngreţoşia fórte a bea din apa fluviuluĭ.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Ḑi luĭ Aaron: iéţi toiagul teŭ, 19
şi'ţi estinde mâna ta preste apele Egiptuluĭ, preste rîurile lor, preste

fluviile lor preste lacurile lor, şi preste tóte bâlţile lor, şi ele se vor pri-
face în sânge şi va fi sânge în tot pâmêntul Egiptuluï, precum şi în va-
20 sele lor de lemn şi cele de pétrâ. Moise dar şi Aaron fâcurâ aşia, dupâ
cum le ordonase lor Iehova. Şi el râdicânduşĭ toiagul, lovi apa
fluviuluĭ înaintea ochilor luĭ Faraon şi a servitorilor luĭ, şi tóte apele
21 din fluviŭ se prefâcurâ în sânge. Şi pesciĭ cariĭ *eraŭ* în tot flu-
viul murirâ şi *tot* fluviul se împuţi, *ast-fel*, în cât Egipteniĭ nu
puturâ bea apâ din fluviŭ, şi era numaĭ sânge în tot pâmêntul
22 Egiptuluĭ. Şi magiĭ din Egipt fâcurâ aseminea cu descântecele
lor; şi ânima luĭ Faraon se învêrtoşiâ ast-fel încât nu ascultâ de
23 dînşiĭ, aşia precum le ḑise lor Iehova. Şi Faraon înturnându'şĭ
dosul *de câtrâ dînşiĭ* veni acasâ, şi nicĭ acésta nu o bâgâ nicĭ
24 într'o sémâ. Şi toţĭ Egipteniĭ sâparâ împrejurul a tot fluviuluĭ,
câutând apâ se bea, pentru câ nu puteaŭ bea din apa fluviuluĭ.
25 Şi se plinirâ şépte ḑile de când Iehova bâtu fluviul acela.

CAPUL VIII.

A doua, a treia şi a patra plagâ.

1 După acestea ḑise Iehova câtrâ Moise: Intrâ la Faraon
şi vorbesce luĭ: Acestea ḑice Iehova: Lasâ pre popu-
2 lul meŭ, ca sâ mérgâ se'mĭ serbeze. Şi de veĭ recusa de al di-
3 mite, écâ eŭ voiŭ bate cu brósce tot cuprinsul teŭ. Şi tot rîul
va produce brósce nespus de multe, care se vor sui şi vor veni
la casa ta, în camera de dormit a ta, şi pre patul teŭ, şi în
casele servitorilor teĭ, şi în ale poporuluĭ teŭ, şi în cuptórele tale, şi
4 în coveţile tale. Şi bróscele se vor sui preste tine, şi preste
servitoriĭ teĭ şi preste poporul teŭ.
5 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Ḑi luĭ Aaron: Estindeţĭ mâna
ta cu toiagul teŭ asupra fluviilor, şi asupra rîurilor, şi asupra la-
6 curilor, şi fâ se vinâ brósce preste pâmêntul Egiptuluĭ. Şi aşia
Aaron îşĭ întinse mâna sa preste apele Egiptuluĭ şi eşirâ brósce,
7 încât acoperirâ pâmêntul Egiptuluĭ. Tot asemenea fâcurâ şi ma-
giĭ cu descântecele lor, şi scóserâ brósce preste pâmêntul Egip-
tuluĭ.
8 Atuncĭ Faraon chiâmâ pre Moise şi pre Aaron, şi le ḑise:
Rugaţi-ve luĭ Iehova ca se depârteze bróscele de la mine şi de
la poporul meŭ, şi eŭ voiŭ demite poporul ca se sacrifice luĭ Ie-
9 hova. Şi Moise respunse luĭ Faraon: Onórea fiâ a ta înaintea
mea, *de a spune*, când am eŭ se me rog *Domnuluĭ* pentru tine,
şi pentru servitoriĭ teĭ, şi pentru poporul teŭ, ca el se curâţiâ
bróscele de la tine şi de la casele tale? şi numaĭ în rîurĭ se

maĭ rămână. Şi el ḑise: Mâne. Iar *Moise* ḑise: *Fiâ* dupâ cu- 10
vêntul teŭ; pentru ca tu se cunoscĭ, câ nu este altul, ca Iehova,
Dumneḑeul nostru; bróscele se vor depârta de la tine şi din 11
casele vóstre, şi de la servitoriĭ teĭ, şi de la populul teŭ, şi nu-
maĭ în rîurĭ vor maĭ râmânea.

Atuncĭ Moise şi Aaron eşirâ de la Faraon; şi Moise stri- 12
gâ câtrâ Iehova pentru bróscele, pre care le trâmisese el preste
Faraon. Şi Iehova fâcu dupâ cuvêntul luĭ Moise, şi bróscele mu- 13
rirâ de prin case, de prin curţĭ, şi de pre câmpurĭ. Şi Egipte- 14
niĭ le adunarâ tot grâmeḑĭ încât de ele se împuţi pâmêntul. Atuncĭ 15
Faraon vêḑênd, câ a scapat, i se învêrtoşiâ ânima, şi nu ascul-
tâ de dînşiĭ, dupâ cum ḑisese Iehova.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Ḑi luĭ Aaron: Estindeţĭ toia- 16
gul teŭ, şi lovesce pulberea pâmêntuluĭ, ca se se prefacâ în musce
rele în tot pâmêntul Egiptuluĭ. Şi eĭ fâcurâ aşia: Şi Aaron îşĭ 17
întinse mâna sa cu toiagul seŭ, şi lovi pulberea pâmêntuluĭ, şi
o mare mulţime de musce rele venirâ asupra ómenilor, şi asu-
pra vitelor; tótâ pulberea pâmêntuluĭ se prefâcu în asemenea mus-
ce în tot pâmêntul Egiptuluĭ. Tot asemenea voirâ se facâ şi ma- 18
giĭ cu descântecele lor, ca se scótâ musce rele, dar nu puturâ;
şi aşia acea mulţime de musce rele fu şi asupra ómenilor şi asu-
pra vitelor. Atuncĭ de şi fermecâtoriĭ ḑiserâ câtrâ Faraon: Acesta 19
este degitul luĭ Dumneḑeŭ! cu tóte acestea, ânima luĭ Faraon
sta împetritâ, şi nu voea se'ĭ asculte, dupâ cum ḑisese Iehova.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Scólâ-te des-de-demanéţiâ, şi 20
mergĭ înaintea luĭ Faraon; şi écâ, el are se ese la apâ, şi tu
se'ĭ ḑicĭ luĭ: Acestea ḑice Iehova: Demite populul meŭ, ca se'mĭ
serbeze. Câ de nu veĭ demite populul meŭ, écâ! eŭ voiŭ trâ- 21
mite preste tine, preste servitoriĭ teĭ, şi preste populul teŭ, şi
preste casele tale musca câneluĭ, şi casele Egiptenilor, precum şi
pâmêntul acela pre carele locuesc eĭ, se vor împlea de aceste
insecte. Şi eŭ în ḑiua aceea voiŭ deosebi ţinutul Gosen, în ca- 22
rele locuesce populul meŭ, ca acolo se nu fie musca-câneluĭ, pen-
tru ca tu se cunoscĭ, câ eŭ *sûm* Iehova acestuĭ pâmênt. Şi voiŭ face des- 23
pârţire între populul meŭ şi al teŭ, mâne va fi acest semn. Şi Ie- 24
hova fâcu aşia; şi veni o mare mulţime de musca-câneluĭ, care
intrarâ in casa luĭ Faraon, şi în casele servitorilor seĭ, ast-fel,
cât în tot cuprinsul Egiptuluĭ se corupse pâmêntul de musca-câ-
neluĭ.

Atuncĭ Faraon chiâmâ pre Moise şi pre Aaron, şi le ḑise: 25
Mergeţĭ, sacrificaţĭ Dumneḑeuluĭ vostru într'acest pâmênt! Dar 26
Moise ḑise: Nu se cuvine noue, se facem aşia, câcĭ ceea ce noĭ
am sacrifica luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ nostru, aceea póte ar fi abo-
minaţiune pentru Egipteni, şi dacâ noĭ abominaţiunea Egiptenilor
o am sacrifica înaintea ochilor lor, aŭ eĭ atuncĭ nu ne-ar ucide

27 cu petre? Cale de treĭ ḑile vom merge în deşert, şi *acclo* vom
sacrifica luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ nostru, după cum ne ḑise noue.
28 Atuncĭ Faraon ḑise: Eŭ ve voiŭ lasa pre voĭ se mergeţĭ ca se sacri-
ficaţĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru în deşert; dar numaĭ se nu cum-
29 va se mergeţĭ maĭ departe. Rugaţi-ve şi pentru mine. Şi Moise
ḑise: Eacă eŭ acum es de la tine, şi me voiŭ ruga luĭ Iehova
şi tótă musca câneluĭ se va departa mâne de la Faraon, şi de
la servitoriĭ luĭ, şi de la poporul luĭ. Dar înse se nu maĭ adaogĭ
a ne maĭ încela, o Faraon! nelăsând pre popul se mérgă ca se
sacrifice luĭ Iehova.
30 31 Atuncĭ Moise eşi de la Faraon, şi se rugă luĭ Iehova. Şi
Iehova făcu după cuvêntul luĭ Moise, şi musca-câneluĭ se depăr-
tă de la Faraon, şi de la servitoriĭ seĭ, şi de la popolul seŭ, în-
32 cât numaĭ remase nicĭ una. Dar ânima luĭ Faraon se învêrto-
şiă şi astă dată, şi nu lăsă pre popul se mérga.

CAPUL IX.

A cincea a şésea şi a séptea plagă.

1 Atuncĭ Iehova ḑise cătră Moise: Intră la Faraon şi'ĭ ḑi
luĭ: Acestea ḑice Iehova Dumneḑeul Ebreilor: Demite
2 popolul meŭ, ca se'mĭ sacrifice. Căcĭ dacă veĭ refuza de al lasa,
3 şi'l veĭ maĭ reţinea; Eacă mâna luĭ Iehova va fi preste vitele
tale cele de pre câmp, preste caĭ, preste asinĭ, preste că-
mile, preste boĭ, şi preste oĭ, *adică:* va fi mortalitate fórte
4 mare. Şi Iehova va pune despărţire între vitele Israeliţilor,
şi între vitele Egiptenilor, pentru ca nimica se nu móră din
5 tóte cele ce aŭ fiiĭ luĭ Israel. Şi Iehova îĭ asemnă luĭ
şi timpul ḑicênd: Mâne va face acésta Iehova în pămêntul *acesta.*
6 Şi Iehova făcu acésta de a doua ḑi, şi tóte vitele Egipte-
7 nilor muriră, dar din vitele fiilor luĭ Israel nu muri nicĭ una. Şi
Faraon trămise *se vedă,* şi écă, nicĭ una din vitele fiilor luĭ Is-
rael nu murise. Cu tóte acestea ânima luĭ Faraon remase împe-
trită, şi nu lăsă pre popul ca se mérgă.
8 Şi Iehova ḑise cătră Moise şi cătră Aaron: Luaţi-ve mânile
pline de spuză din cuptor, şi Moise se o arunce spre ceriŭ în
9 în presenţiă luĭ Faraon; Şi aceasta va spulbera preste tot pă-
mêntul Egiptuluĭ, din care se vor nasce ulcere eşind în be-
şicĭ preste ómenĭ şi preste animale în tot pămêntul Egiptuluĭ.
10 Eĭ dar luară spuză din cuptor, şi merseră înaintea luĭ Faraon, şi
Moise o risipi spre ceriŭ; şi din trînsa se formară ulcere cu be-
11 şicuţie, eşind la ómenĭ şi la vite. Şi magiĭ nu putură sta îna-

intea luĭ Moise, din causa ulcerilor, căcĭ şi Magiĭ aveaŭ ulcerĭ
ca toţĭ Egiptenii. Şi Iehova învêrtoşiâ ânima luĭ Faraon, încât el 12
nu ascultâ pre eĭ, întocmaĭ dupâ cum preḑise Iehova luĭ Moise.
Apoĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Scólâ-te mâne des-de-dema- 13
néţiâ şi te presentâ înaintea luĭ Faraon, şi'ĭ ḑi: Acestea ḑice Ie-
hova Dumneḑeul Ebreilor: Lasâ pre poporul meŭ, ca se mergâ
se'mĭ serbeze! Pentru câ eŭ astâ datâ voiŭ trâmite tóte bâtaile 14
mele preste ânima ta, şi preste servitoriĭ teĭ, şi preste poporul teŭ,
ca tu se cunoscĭ, câ nu e altul aseminea mie preste tot pâmêntul.
Pentru câ eŭ acum mi'aş putea estinde mâna mea, şi se te bat cu 15
mortalitate, pre tine şi pre poporul teŭ, şi tu se fiĭ perdut de pre
façia pâmêntuluĭ. Dar înse eŭ pentru aceea te las se trâescĭ, 16
pentru ca tu se veḑĭ *cu ochiĭ teĭ* puterea mea, şi pentru ca nu-
mele meŭ se se facâ lâudat preste tot pâmêntul. Aŭ te maĭ scolĭ 17
tu în contra poporuluĭ meu, ca se nu laşĭ se mérgâ? Eacâ, eŭ 18
mâne tot la acésta órâ, voiŭ face ca se cadâ una din cele maĭ
marĭ grindine, cu care aseminea n'a maĭ fost nicĭ o datâ în Egipt,
de când este el fundat, pânâ în ḑiua de astâḑĭ. Acum dar, trâ- 19
mite se adune tóte vitele tale, şi tot ce aĭ tu pre câmp; căcĭ
toţĭ ómeniĭ şi tóte animalele câte se vor afla pre câmp şi nu vor
fi întrate în casâ, câḑend preste dînşiĭ grindinâ, de acesta vor
muri. Acela dar dintre servitoriĭ luĭ Faraon, carele se temu de 20
cuvêntul luĭ Iehova, îşĭ strânse numaĭ decât pre serviĭ seĭ şi vi-
tele sale în casâ. Dar înse carele n'a ascultat de cuvêntul luĭ 21
Iehova, îşĭ lâsâ pre servitoriĭ seĭ şi pre vitele sale pre câmp.
Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Estinde'ţĭ mâna ta spre 22
ceriŭ, şi va câdea grindinâ preste tot pâmêntul Egiptuluĭ, pres-
te ómenĭ şi preste animale, şi preste tótâ iérba câmpuluĭ în pâ-
mêntul Egiptuluĭ. Moise dar estinse toiagul seŭ spre ceriŭ; şi 23
Iehova dede tunete şi grindinâ, şi foc curgea pre pâmênt, şi plouâ
Iehova grindinâ preste pâmêntul Egiptuluĭ. Şi era grindinâ ames- 24
tecatâ cu foc, *care era* aşia de mare, încât aseminea n'a maĭ
fost în tot Egiptul, de când aŭ stâtut acest soiŭ de ómenĭ întrîn-
sul. Şi grindina lovi în tot pâmêntul Egiptuluĭ, şi bâtu tot ce 25
era pre câmp, de la om pânâ la animal. *Grindina* aceea maĭ bâtu
şi tótâ iérba câmpuluĭ şi stricâ toţĭ arboriĭ de pre câmp. Numaĭ 26
în pâmêntul Gosen unde *eraŭ* fiiĭ luĭ Israel, acolo n'a fost grindinâ.
Atuncĭ Faraon trâmise se chiame pre Moise, şi pre Aaron 27
şi le ḑise lor: Eŭ aceastâ datâ am pêcatuit; Iehova este cel just,
iarâ eŭ şi poporul meŭ *sûntem foarte* culpabilĭ. Rugaţi-ve dar 28
luĭ Iehova, câ acum adjunge, *se înceteze* cu tunetele şi cu grin-
dina, şi eŭ ve voiŭ lâsa se mergeţĭ, şi nu ve voiŭ maĭ opri.
Atuncĭ Moise ḑise câtrâ dînsul: Indatâ ce voiŭ fi eşit din cetate, 29
îmĭ voiŭ estinde mânele mele câtrâ Iehova, şi tunetele vor înce-
ta, şi grindina nu va maĭ câdea, pentru ca tu se cunoscĭ câ acest

30 pâmênt *este* a luĭ Iehova. Dar înse eŭ sciŭ bine câ nicĭ tu, nicĭ
servitoriĭ teĭ âncâ nu ve temeţĭ de Iehova Dumneḑeŭ.
31 Dar inul şi orzul furâ bâtute, pentru câ orzul *era* înspicat
32 iar inul înflorise. Dar grâul şi alacul nu se stricarâ, pentru câ
acestea se fâcu maĭ târḑiu.
33 Moise dar eşind de la Faraon afarâ din cetate, îşĭ estinse
mânile sale câtrâ Iehova, atuncĭ tunetele încetarâ, şi grindina,
34 şi plóia nu maĭ câḑiu pre pâmênt. Inse Faraon veḑênd câ plóia
încetâ, şi tunetele şi grindina, ĭarâşĭ adaose a pêcâtui, şi'şi în-
35 târi ânima sa, el şi servitoriĭ luĭ. Şi aşia ânima luĭ Faraon învêr-
toşindu-se, el nu demise pre fiiĭ luĭ Israel, întocmaĭ aşia dupâ
cum preḑisese Iehova luĭ Moise.

CAPUL X.

A opta şi a noua plagâ a Egiptuluĭ.

1 Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Intrâ la Faraon! Câ eŭ
am învêrtoşiat ânima luĭ, şi ânima servitorilor luĭ, pen-
2 tru ca se facu între dînşiĭ aceste semne ale mele. Şi pentru ca
tu se enareḑĭ fiilor teĭ, şi la fiul fiilor teĭ cele ce am fâcut eŭ în Egipt,
şi semnele mele, care le-am fâcut eŭ în meḑĭlocul lor, şi se cu-
nósceţĭ, câ eŭ *sûm* Iehova.
3 Moise dar şi cu Aaron întrarâ la Faraon, şi'ĭ ḑiserâ : Aces-
tea ḑice Iehova Dumneḑeul Ebreilor; pânâ când veĭ refuza tu de
a te umili înaintea mea? Demite populul meŭ ca se'mĭ serbeze
4 mie. Câcĭ dacâ veĭ refuza d'a dimite populul meŭ, écâ eŭ mâne
5 voiŭ trâmite locuste în cuprinsul teŭ; Care vor acoperi tótâ fa-
çia pâmentuluĭ, ast-fel încât pâmêntul nu se va putea vedea; care
vor mânca tótâ remâşiţa ce a scâpat de grindinâ, şi care vor
6 coróde şi arboriĭ ce ve înverḑesc vóue pre câmpurĭ. Şi care
vor împlé casele tale, şi casele tutulor servitorilor teĭ, şi casele
tutulor Egiptenilor, ceea ce *nicĭ o datâ* n'aŭ vêḑiut pârinţiĭ teĭ,
nicĭ pârinţiĭ pârinţilor teĭ, de când sûnt pre pâmênt, pânâ în ḑiua
de astâḑĭ. Şi intorcându-se, se duse de la Faraon.
7 Atuncĭ servitoriĭ luĭ Faraon iĭ ḑiserâ luĭ: Pânâ când ne va
fi nóue aceastâ cursâ? Lasâ pre ómenĭ se se ducâ şi se serve
luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ lor. Au nu veḑĭ tu âncâ, câ Egiptul *este*
8 perdut. Şi eĭ întórserâ pre Moise şi pre Aaron la Faraon, ca-
rele le ḑise lor: Duceţi-ve, şi serviţĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ
9 vostru! Darâ cariĭ *sûnt* aceia cariĭ vor se mérgâ? Şi Moise le
respunse: Noĭ vom merge cu tineriĭ şi cu bêtrâniĭ nostriĭ, cu
feciorii şi cu fetele nóstre, cu oile şi cu vitele nóstre; pentru câ

serbâtóre solemnelâ avem *a celebra* luĭ Iehova. El atuncĭ le 10
ḑise: Aşia se fiâ Iehova cu voi, precum vê voiŭ lâsa eŭ pre voĭ
şi pre copiiĭ vostriĭ! Vedeţĭ câ reŭ cugetaţĭ în ânimele vóstre. *Acésta* 11
nu *va fi* aşia, ci duce-veţĭ acum numai voĭ barbaţiĭ, şi serviţĭ luĭ Iehova,
câcĭ aceasta aţĭ şi cerut. Şi'ĭ scóserâ pre eĭ afarâ de la Faraon.
Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Estindeţĭ mâna ta spre pâ- 12
mêntul Egiptuluĭ pentru locuste, ca se vinâ preste pâmêntul Egip-
tuluĭ, şi se mânânce tótâ iérba pâmêntuluĭ, şi tot ce a maĭ remas
de grindinâ. Şi Moise îşĭ estinse toiagul seŭ spre pâmentul Egip- 13
tuluĭ; şi Iehova aduse preste pâmênt un vênt austru, tótâ ḑiua
aceea şi tótâ nóptea; şi demânéţiâ acel vênt oriental aduse lo-
custele. Şi locustele venirâ preste tot pâmêntul Egiptuluĭ, şi 14
se aşeḑiarâ în tóte ţinuturile Egiptuluĭ, în aşia mare mulţi-
me, încât înaintea lor nicĭ o datâ n'a maĭ fost atâtea, şi nicĭ
dupâ acestea vor maĭ fi atâtea; Câcĭ ele acoperirâ façia 15
a tot pâmêntul, ast-fel încât se fâcu întuneric preste dînsul, şi
ele mâncarâ tótâ iérba pâmêntuluĭ, şi tóte fruptele arborilor, pre
care grindina le maĭ lâsâ. Şi nu remase nimica verdéţiâ pre
lemne, nicĭ în iérba câmpuluĭ, în tot pâmêntul Egiptuluĭ.
Atuncĭ Faraon chiâmâ curênd pre Moise şi pre Aaron şi le 16
ḑise: Pecâtuit-am *contra* luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, şi *contra*
vóstrâ. Iar acum rogu-te ĭartâ'mĭ mie pêcatul meŭ încâ numaĭ 17
astâ datâ; şi vê rugaţĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, ca el se
râdice de pre mine *încâ* numaĭ acésta mórte. El dar atuncĭ eşi 18
de la Faraon, şi se rugâ luĭ Iehova. Şi Iehova aduse un vênt 19
ocidental dar fórte tare, carele râdicâ locustele, şi le aruncâ în
marea roşiâ, *şi ast-fel* nicĭ una locustâ nu maĭ remase, în tot cu-
prinsul Egiptuluĭ. Dar Iehova învêrtoşiâ ânima luĭ Faraon, şi el 20
nu demise pre fiiĭ luĭ Israel.
Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Estindeţĭ mâna ta spre ceriŭ, 21
şi se va face *ast-fel* de întuneric preste tot pâmêntul Egiptuluĭ, în-
cât întunericul se va pute pipâi. Şi Moise îşĭ estinse mâna sa spre 22
ceriŭ, şi se fâcu întuneric fórte mare preste tot pâmêntul Egiptuluĭ, treĭ
ḑile. *Incât* nu se vedea unul pre altul, şi niminea nu se scula 23
din locul seŭ, treĭ ḑile; înse fiiĭ luĭ Israel tot aveaŭ luminâ în lo-
cuinţele lor.
Atuncĭ Faraon chiâmâ pre Moise, şi'ĭ ḑise: Mergeţĭ, ser- 24
viţĭ luĭ Iehova, *decât* numaĭ oile şi vitele vóstre, vor remâne
aicĭ; chiar şi copilaşiĭ vostriĭ se pot duce cu voĭ. Dar Moise 25
respunse: Ba tu se ne conceḑĭ se luâm şi victime şi olocauste,
pre care se le oferim luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ nostru; Şi chiar 26
şi vitele nóstre vor merge cu noĭ, fârâ se remânâ mâcar unghiâ
de ele, pentru câ din trînsele avem se sacrificâm luĭ Iehova Dum-
neḑeuluĭ nostru, şi noĭ nu scim ce vom pute oferi luĭ Iehova,
pânâ ce nu vom merge acolo.

27 Dar Iehova întâri ânima luĭ Faraon, şi el nu vru se'ĭ lase
28 se mérgâ. Şi Faraon ḑise *câtrâ Moise*: Du-te de la mine,
si te feresce, ca tu maĭ mult se nu veḑĭ façia mea; câcĭ în ḑiua
29 în care veĭ vedea façia mea, veĭ muri. Atuncĭ Moise respunse:
Bine aĭ ḑis! Aşia se fiâ! Eŭ maĭ mult nu voiŭ vedea façia ta.

CAPUL XI.

A ḑecea plagâ denunţiatâ luĭ Faraon.

1 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Âncâ una plagâ voiŭ maĭ aduce
preste Faraon şi preste Egipt; şi el dupâ aceasta vê
va lâsa d'aicĭ, ba când vê va lâsa, el âncâ vê va alunga de
2 tot se eşiţĭ. Acum dar spune în auḑul poporuluĭ, *şi'ĭ ḑi*, ca
se împrumute fie-carele de la vecinul seŭ, şi fiâ-care de la
3 vecina sa vase de argint şi de aur. Şi Iehova fâcu ca po-
pulul *seŭ* se afle char inaintea Egiptenilor. Şi Moise era sti-
mat ca om fórte mare în pâmêntul Egiptuluĭ înaintea ochi-
lor servitorilor luĭ Faraon, şi înaintea ochilor poporuluĭ.
4 Şi Moise ḑise: Acestea ḑice Iehova: Pre la meḑiul nopţeĭ
5 acestia voiŭ trece eŭ prin meḑĭ-locul Egiptuluĭ. Şi tot primogenitul
va muri în pâmêntul Egiptuluĭ, de la primogenitul luĭ Faraon, ca-
rele şéde pre tronul seŭ, pânâ la primogenitul serveĭ care *şede*
6 lângâ rîşniţiâ, şi pânâ la primogenitul animalelor. Şi va fi ţipet
mare în tot pâmêntul Egiptuluĭ, câruea aseminea n'a maĭ fost, şi
7 ca care nicĭ va maĭ fi dupâ acesta. Dar contra tutulor fiilor luĭ
Israel, precum între ómenĭ, aşia şi între animale, nicĭ macar un
câne nu'şĭ va mişca limba sa, pentru ca se cunósceţĭ, câtâ des-
8 pârţire a pus Iehova între Egiptenĭ şi Israeliţĭ. Atuncĭ toţĭ acestĭ
servitorĭ aĭ teĭ vor veni la mine, şi se vor proşterne mie, şi vor
ḑice: Eşĭ tu şi populul întreg, carele'ţĭ urméḑâ ţie; şi eŭ atuncĭ
voiŭ eşi. Ast-fel eşi el de la Faraon aprins de mâniâ.
9 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Faraon nu va asculta de voĭ;
10 pentru ca minunele mele se se înmulţéscâ în pâmêntul Egiptuluĭ. Şi
Moise cu Aaron fâcurâ tóte acestea minunĭ înaintea luĭ Faraon,
dar Iehova ast-fel învêrtoşiâ ânima luĭ Faraon, încât el nu de-
mise pre fiiĭ luĭ Israel, din pâmêntul luĭ.

CAPUL XII.

Așediarea Pascelor. Mortea ântêiŭ-nâscuților. Plecarea poporuluĭ din Egipt.

Și Iehova grâi câtrâ Moise și câtrâ Aaron în pâmêntul 1
Egiptuluĭ ḑicênd. Aceastâ lunâ *va fi* vóue începutul lu- 2
ilor, ea *va fi* vóue ântéia dintre lunele anuluĭ.
Spunețĭ la tótâ adunarea luĭ Israel, ḑicênd: In *ḑiua* a ḑe- 3
ea a acesteĭ lunĭ fie-care din eĭ se ea câte un mnel de fami-
â paternâ, câte un mnel de tótâ familia. Și dacâ care-va fami- 4
â va fi pré micâ, ca se mânânce un mnel, atuncĭ pârintele de familiâ va
ɩaĭ însoci și pre vecinul seŭ, cel cu casa maĭ aprópe de dînsul, compu-
ând persóne familieĭ lor, câte vor fi de adjuns ca se pótâ mânca mnelul.
Iar mnelul ce'l vețĭ lua, se fiâ fârâ defect, de genul mas- 5
ulin, de un an, luându'l dintre oĭ séŭ *și* dintre capre. Și'l vețĭ 6
onserva pânâ la a patru-spre-ḑecea ḑi ale acesteĭ lunĭ; și atuncĭ
ótâ adunarea comuneĭ luĭ Israel îl va junghia între amêndoue
ârile.
Și vor lua din sângele luĭ și vor unge cu el amêndoĭ ușioriĭ 7
șeĭ, și pragul de sus al ușeĭ, în casele în care îl vor mânca.
Și'ĭ vor mânca carnea luĭ în nóptea aceea, friptâ la foc și 8
u azimâ, și cu ierburĭ amare îl vor mânca. Și din trînsul se nu 9
ɩâncațĭ nimica crud, nicĭ fert în apâ, ci fript la foc, capul luĭ
u picióreIe, și cu mâruntaele luĭ. Și din trînsul nimica se nu 10
ɩsațĭ pre a doua ḑi, iar dacâ ar remâné ce-va pâne, a doua ḑi
u foc se o ardețĭ. Și așia se'l mâncațĭ pre el; Fiindu-ve meḑi- 11
ócele vóstre încinse, încâlțiâmintele în picióreIe vóstre, și toie-
ele vóstre în mânâ, și se'l mâncațĭ cu grâbire, câcĭ *este* Pasca
ɩĭ Iehova.
Câ eŭ în nóptea acésta voiŭ trece prin pâmêntul Egiptu- 12
ɩĭ, și voiŭ bate pre tot primogenitul din pâmêntul Egiptuluĭ de
ɩ om pânâ la animale; și voiŭ face judecata mea asprâ tutulor
eilor din Egipt: Eŭ Iehova. Și sângele acela va fi vóue semn 13
entru casele acelea, în care vețĭ fi, ca eŭ veḑênd sângele, se
ec pre lângâ voĭ, ca vóue se nu vi se întêmple plagâ pierḑiâ-
óre, când voiŭ bate pâmêntul Egiptuluĭ.
Și acéstâ ḑi se vê fiâ vóue spre memorial, ca se o ser- 14
ațĭ pre dînsa serbâtóre solenelâ luĭ Iehova; ca statut perpetuŭ
ɩtre generațiunele vóstre o vețĭ serba pre dînsa.
Șépte ḑile vețĭ mânca *pâne* nedospitâ, *adicâ*: tocmaĭ din 15
iua dintêiŭ vețĭ scóte tot ce este dospit din casele vóstre, pen-
ru câ tot cel ce din ḑiua dintêiŭ și pânâ într'a șéptea va mân-
a pâne dospitâ, sufletul aceluea se va perde din Israel. Iar ḑiua 16
intêiŭ *vețĭ avea* adunațiâ sacrâ; tot aseminea adunațiâ sacrâ vețĭ

avea și în ḑiua a șéptea; nicĭ un lucru servil nu vețĭ face în
acele *ḑile*, fârâ numaĭ cât vețĭ prepara cele necesariĭ de mâncare
17 pentru fie-care persónâ. Voĭ dar vețĭ observa pânea nedospitâ;
pentru-câ eŭ tocmaĭ într'acéstâ ḑi v'am scos armata vóstrâ din
Egipt; așia dar observațĭ ḑiua acésta ca statut perpetuŭ între ge-
18 nerațiunele vóstre. In patru-spre-ḑece ale luneĭ d'ântêiŭ de cu
sérâ *începênd*, vețĭ mânca *pânĭ* azime pânâ la ḑiua doue-ḑecĭ
19 și una ale aceleĭ lunĭ, séra. Șépte ḑile dospit se nu se afle în
casele vóstre, câcĭ tot cel ce va mânca dospit, sufletul aceluia
se va perde din adunarea luĭ Israel, *fiâ acela* advenit, saŭ indi-
20 gen al țerreĭ. Nimica dospit se nu mâncațĭ, *ci* în tóte locuin-
țele vóstre vețĭ mânca *numaĭ pâne* nedospitâ.
21 Atuncĭ Moise chiâmâ pre toțĭ bêtrâniĭ luĭ Israel, și ḑise
câtrâ dînșiĭ: Alegeți-ve și ve luațĭ vóue câte un mnel, fiâ-care
22 dupâ familia sa, și'l junghiațĭ Pasca. Apoĭ luațĭ un mânunchiŭ de
isop și'l muiețĭ în sângele cel din basin, și cu acel sânge din
basin ungețĭ pragul, și ceĭ doĭ ușiorĭ aĭ ușeĭ, și niminea din voĭ
23 se nu ese pre ușia caseĭ sale, pânâ demânéțiâ. Câcĭ Iehova va
trece ca se batâ pre Egiptenĭ, și unde va vedea sângele pre
prag și pre ceĭ doĭ ușiorĭ, acolo va trece Iehova pre lângâ ușiâ,
și nu va lâsa pre destructor se între în casele vóstre, ca se lo-
24 vească. Voĭ dar observațĭ lucrul acesta ca statut perpetuŭ pen-
25 tru voĭ, și pentru fiiĭ vostriĭ în eternitate. Și va fi când vețĭ în-
tra în pâmêntul, pre carele Iehova vi'l va da vóue, dupâ cum a
26 ḑis, observațĭ cultul acesta. Și va fi, când vê vor ḑice vóue fiiĭ voștriĭ:
27 Ce fel de ceremoniâ este acesta? Voĭ vețĭ ḑice: Acesta *este*
sacrificiul de Pascâ luĭ Iehova, carele trecu în Egipt pre lângâ
casele fiilor luĭ Israel, când bâtu el Egiptul, dar casele nóstre le
28 mêntui. Atuncĭ popolul proșternându-se se închinâ. Și fiiĭ luĭ Is-
rael se duserâ, și fâcurâ întocmaĭ dupâ cum ordonase Iehova luĭ
Moise și luĭ Aaron, eĭ așia fâcurâ.
29 Și a fost, câ la meḑiul nopțiĭ bâtu Iehova tótâ primogeni-
tura în pâmêntul Egiptuluĭ, de la primogenitura luĭ Faraon, carele
ședea pre tronul luĭ, pânâ la primul-nâscut al captivuluĭ din car-
30 cere, și tótâ primogenitura animalelor. Și Faraon se sculâ în
nóptea aceea el și toțĭ servitoriĭ luĭ, și cu toțĭ Egiptenii, și se fâcu
strigare mare în Egipt, pentru câ nu era casâ, în care se nu fie
mort.
31 Și el chiâmâ pre Moise și pre Aaron, nóptea, și le ḑise:
Sculați-ve, și eșițĭ din popolul meŭ, voĭ și toțĭ fiiĭ luĭ Israel; mer-
32 gețĭ și servițĭ luĭ Iehova dupâ-cum ațĭ ḑis. Luați-ve și oile și
vitele vóstre cu voĭ, dupâ cum ațĭ ḑis; duceți-ve, și me bine-cu-
vêntațĭ și pre mine.
33 Și Egiptenii sileaŭ pre popul fórte, și stâruéŭ curênd se
34 ese din țérrâ; câcĭ ḑiceaŭ: Toțĭ perim! Și popolul luâ aluatul

seŭ, maĭ nainte de a se dospi, cu covâţelele lor, şi legate în ves-
timentele sale, *le puserâ* pre umerĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ dupâ 35
cum le ordonase lor Moise, şi împrumutarâ de la Egiptenĭ vase
de aur şi de argint, şi vestimente. Şi Iehova fâcu ca populul *seŭ* 36
se afle favóre înaintea Egiptenilor, şi eĭ le împrumutarâ lor *aces-
tea*; şi aşia eĭ despoiérâ pre Egiptenĭ.

Atuncĭ fiiĭ luĭ Israel râdicându-se din Ramese *venirâ* la 37
Succot, ca la şése sute de miĭ de barbaţĭ pedestri, fârâ de copiĭ.
Şi cu eĭ eşi o mare amestecâturâ de strâinĭ; şi marĭ turme de 38
oĭ, boĭ *şi alte* vite. Şi ciĭ din aluatul ce l'aŭ scos din Egipt, 39
copserâ turte de azime; fiind câ nu *era* dospit, pentru câ eĭ,
fiind siliţĭ de Egiptenĭ se ese, nu puturâ maĭ mult se întârḑiâ şi
alt nutriment nu'şĭ puturâ lua pre cale.

Iar timpul cât şeḑiurâ fiiĭ luĭ Israel în Egipt, fu patru-sute 40
şi treĭ-ḑecĭ de anĭ. Şi a fost, câ dupâ-ce trecurâ acestĭ patru- 41
sute treĭ-ḑecĭ de anĭ, a fost *ḑic*, ca tocmaĭ într'aceeaşĭ ḑi, tótâ
trupa luĭ Iehova se ese din pâmêntul Egiptuluĭ *nóptea.*

Aceasta *este* nóptea, care se cuvine *maĭ mult* se se con- 42
sacre *întru onoarea* luĭ Iehova, fiind-câ atuncĭ 'ĭ-a scos el pre
dînşiĭ din pâmêntul Egiptuluĭ; aceasta *este* nóptea de observan-
ţiâ *consecratâ* luĭ Iehova, pre care toţĭ fiiĭ luĭ Israel trebue se o ce-
lebreze prin *toate* generaţiunile lor.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise şi câtrâ Aaron: Acesta *este* sta- 43
tutul pentru Pascâ; nicĭ un strein nu va mânca din trînsa. Dar 44
ver ce serv, carele *ar fi* cumpârat cu argint, dupâ ce'l veĭ fi
tâiat împregiur, va puté mânca din trînsa. Inquilin şi mercenar 45
nu va mânca din ea. Se va mânca într'aceeaşĭ casâ, şi din car- 46
nea luĭ nu veţĭ scóte nimica afarâ din nicĭ o casâ, şi os din trîn-
sul se nu sdrobiţĭ. Tótâ comunitatea luĭ Israel va face aceasta. 47
Iar dacâ vre un strein ar veni la tine şi acela ar voi se cele- 48
breze Pasca luĭ Iehova, *din casa* aceluĭ maĭ ântêĭ se va tâia îm-
pregiur tot masculinul, şi atuncĭ se va pute el apropia ca se facâ
acésta: şi acela va fi ca şi un indigen al ţerreĭ; înse nicĭ un
netâet-împregiur nu va mânca din ea. Tot aceeaşĭ lege va fi 49
pentru indigenul *ţerreĭ* şi pentru peregrinul ce va locui între voi.
Şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel fâcurâ dupâ cum ordonâ Iehova lui Moise 50
şi lui Aaron; eĭ ast-fel fâcurâ.

Şi aceasta a fost tocmaĭ în ḑiua aceea, când scóse Iehova 51
pre fiiĭ luĭ Israel din pâmêntul Egiptuluĭ, dupâ *diversele* lor trupe.

CAPUL XIII.

Legea Paschei și pâne'e nedospite.

1 2 Și Iehova grăi către Moise, dicênd: Santifică'mi mie pre
tot primogenitul, pre tot cel ce deschide pântecele, în-
tre fiii lui Israel, de la om până la animale, *căci* aceia ai mei
sûnt.
3 Atunci Moise dise către popul: Aduceți-ve aminte de diua
acésta, în care ați eșit din Egipt, din casa servitutei; căci Teho-
va cu mână tare v'a scos pre voi d'acolo; d'aceea întrînsa se
4 5 nu mâncați *nimic* dospit. Voi astădi eșiți în luna Abib. Și va
fi când te va introduce pre tine Iehova în pământul Chananeilor,
al Heteilor, al Amoreilor, al Heveilor și al Iebuseilor, pre carele
el s'a jurat părinților tei, că ți'l va da ție, în pământul în carele
curge lapte și miere, atunci se celebri acest serviciŭ în luna
6 acésta. Șépte dile veți mânca pâne azimă, și într'a șéptea di *se*
7 *fiă* serbătóre lui Iehova. Pâne azimă veți mânca în cele șépte
dile, și nu se va vedea la tine pâne dospită, nici măcar aluat
8 dospit în tóte ținuturile tale. Și în diua aceea așia se spuni fii-
lor tei, dicênd: *Aceasta pentru aceea o facem*, pentru *a ne adu-
ce aminte* de ceea ce Iehova îmi făcu mie, când eșiiŭ din Egipt.
9 Și aceasta se'ți fiă ție ca un semn pre mâna ta, și ca un memo-
rial înaintea ochilor tei; ca legea lui Iehova se fiă în gura ta;
10 pentru că cu mână tare te a scos pre tine Iehova din Egipt. Și
se observi acest statut în toți anii la timpul seŭ.
11 Și va fi, când te va introduce pre tine Iehova în pămên-
tul Chananeilor, după cum a jurat ție și părinților tei, și'l va da
12 ție. Atunci tu alege pentru Iehova tot ce deschide pântecele;
asemenea tótă primogenitura, ce vei avea tu dintre vitele pro-
13 prii a le tale, parte bărbătéscă *vei consecra* lui Iehova. Dar
primogenitura asinei o vei rescumpera cu un mnel, și de nu o
vei rescumpera îi vei frânge gâtul. Dar pre tot primogenitul de
om între fiii tei, îl vei rescumpera.
14 Și va fi dacă în venitor te va întreba fiul teŭ dicênd: Ce
însemnéză aceasta? Tu'i vei dice lui: Cu mână tare ne-a scos
15 pre noi Iehova din Egipt, *și* din casa servitutei. Și se întêmplă,
ca Faraon se fiă cu ânima împetrită, și nu ne lăse se eșim; atunci
Iehova omori pre tótă primogenitura din pământul Egiptului, de
la primo-născuții ómenilor până la primo-născuții animalelor; *și*
pentru aceea sacrific eŭ lui Iehova *din bestie* tot sesul mascu-
lin, ce deschide pântecele; iar pre tot primogenitul dintre fiii mei,
16 îl voiŭ rescumpera. Și aceasta îți va fi ție ca un semn pre mâna

ta, ca un memorial înaintea ochilor teĭ, câ cu mânâ tare ne-a
scos pre noĭ Iehova din pâmêntul Egiptuluĭ.
Şi a fost dupâ ce Faraon demise pre popul, Dumneḑeŭ nu'ĭ 17
conduse pre dînşiĭ prin calea pâmêntuluĭ Filistenilor, de şi acésta
era cea maĭ scurtâ; pentru câ Dumneḑeŭ ḑise: *Trebue câutat*,
ca nu cum-va populul veḑênd resbelul, se'ĭ parâ reŭ *câ a eşit*, şi
ĭarâşĭ se se întórcâ în Egipt. Ci Dumneḑeŭ fâcu, ca populul se 18
ocoléscâ, *mergênd* pre calea din deşert *spre* marea roşiâ. Şi fiiĭ
luĭ Israel eşirâ în tótâ ordinea militare din pâmêntul Egiptuluĭ.
Şi Moise luâ cu sine osemintele luĭ Iosef, câcĭ *Iosef* cu jurâmênt 19
a legat pre fiiĭ luĭ Israel, ḑicêndu-le: Dumneḑeŭ cu adevêrat vê
va cerceta pre voĭ, *juru-ve dar*, ca atuncĭ se'mĭ transportaţĭ osele
mele d'aicĭ.
Şi Israeliţiĭ plecênd din Succot, îşi aşeḑiarâ castrele în 20
Etam, *carele este* la estremitatea deşertuluĭ. Şi Iehova mergea 21
înaintea lor, *conducênduĭ* ḑiua prin columna de nuor, şi arâtân-
du-le calea, iar nóptea prin columna de foc, care se le lumineze,
ca eĭ se pótâ merge ḑiua şi nóptea. Şi columna de nuor nu se 22
depârtâ ḑiua din ochiĭ popululuĭ, nicĭ columna de foc nóptea.

CAPUL XIV.

Faraon şi Egiptenii înecaţĭ.

Şi Iehova grâi cu Moise, şi ḑise: Spune fiilor luĭ Israel, 1 2
ca se se întórcâ, şi se se aşeḑiâ faciâ cu Pihahirot, în-
tre Migdol şi Mare, în préşma de Baal-Sefon; în direptul *aces-*
tuĭ loc vê puneţĭ castrele, lângâ Mare. Atuncĭ Faraon va ḑice 3
despre fiiĭ luĭ Israel: Eĭ s'aŭ retâcit prin ţérrâ, deşertul le-a în-
chis *lor calea.* Şi eŭ voiŭ învêrtoşia ânima luĭ Faraon, ca el se 4
vê persecutâ pre voĭ; dar eŭ me voiŭ glorifica în Faraon, şi în
tótâ armata luĭ; şi Egiptenii vor cunósce, câ eŭ *sûm* Iehova. Şi
eĭ fâcurâ aşia.
Iar dupâ ce s'a raportat Imperatoreluĭ din Egipt; câ popu- 5
lul fuge! ânima luĭ Faraon şi a servitorilor luĭ în privinţia po-
pululuĭ ast-fel se schimbâ, încât ḑiserâ: Ce *este* aceasta, ce am
fâcut noĭ, de am lâsat pre Israeliţĭ se se ducâ din serviciul nos-
tru? Atuncĭ *Faraon* puse caiĭ la carul seŭ, şi luâ populul seŭ cu 6
sine. Şi luâ şése sute de care alese, şi tóte carele din Egipt, 7
şi preste tóte *puse* capitanĭ. Şi Iehova învêrtoşiâ ânima luĭ Fa- 8
raon Imperatoreluĭ din Egipt; încât el persecutâ pre fiiĭ luĭ Is-
rael. Dar ânsâ fiiĭ luĭ Israel eşirâ cu mânâ înaltâ. Şi Egiptenii se 9
luarâ dupâ dînşiĭ, şi toţĭ caiĭ şi carele luĭ Faraon, şi câlâreţiĭ

luĭ şi tótâ armata îĭ adjunserâ tâbârâţĭ fiind la Pihahirot lângâ
Mare în direptul de Baal-Sefon.
10 Şi când Faraon se apropiâ, fiiĭ luĭ Israel îşĭ râdicarâ ochiĭ,
şi écâ! Egipiptenïĭ veneaŭ în urma lor, şi fiiĭ luĭ Israel se te-
11 meaŭ fórte, şi strigarâ câtrâ Iehova. Şi ḑiserâ câtrâ Moise: Aŭ
nu eraŭ morminte în pâmêntul Egiptuluĭ, de ne aĭ scos pre noĭ
ca se murim în deşert? Pentru ce ne aĭ fâcut noue acésta? Pentru ce
12 ne aĭ scos din Egipt? Aŭ nu *era* cuvêntul acesta, care l'am
grâit câtrâ tine în Egipt, ḑicênd: Incetézâ de la noĭ, şi *ne lasâ*
se servim Egiptenilor? Cà maĭ bine *era* pentru noĭ, ca se ser-
vim Egiptenilor, decât se murim în deşert.
13 Atuncĭ Moise ḑise câtrâ popul: Nu vê temeţĭ, staţĭ tarĭ şi
aşteptaţĭ se vedeţĭ mântuirea care are se o facâ astâḑĭ voue Ie-
hova. Câcĭ acestĭ Egiptenĭ, pre cariĭ vedeţĭ voĭ astâḑĭ nu'ĭ veţĭ
14 maĭ vedea în etern. Iehova se va lupta pentru voĭ, voĭ înse tâceţĭ!
15 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Ce strigĭ câtrâ mine? ḑi fiilor
16 luĭ Israel ca se plece. Iar tu râdicâ'ţĭ toiagul teŭ, şi'ţĭ întinde mâ-
na ta spre Mare, şi o despicâ pre ea *în doue* şi fiiĭ luĭ Israel
17 vor trece prin Mare, chiar pre uscat. Câcĭ écâ, eŭ voiŭ învêr-
toşia ânima Egiptenilor ca eĭ se între în urma vóstrâ, şi eŭ me
voiŭ glorifica în Faraon, şi întru tótâ óstea luĭ, în carele luĭ şi în
18 câlâreţiĭ lui. Şi Egiptenïĭ se cunóscâ, câ eŭ *sûm* Iehova, când
me voiŭ glorifica în Faraon, în carele, şi câlâreţiĭ luĭ.
19 Atuncĭ ângerul Domnuluĭ, carele mergea înaintea ósteĭ luĭ
Israel, plecâ şi merse în urma lor; aseminea şi columna de nuor se
20 râdicâ dinaintea lor, şi se puse dinapoia lor. Şi ea veni între
óstea Egiptenilor, şi între óstea luĭ Israel. Ea dar *pentru uniĭ*
era nuor întunecos, iar *altora le* lumina nóptea, încât uniĭ de
alţiĭ nu se puturâ apropia tótâ nóptea.
21 Iar Moise întinḑindu'şĭ mâna sa spre Mare, Iehova printr'un
vênt repede orientale, fâcu ca Marea se se retragâ tótâ nóptea,
22 şi Marea o fâcu uscat şi apa se despârţi *în doue*. Şi fiiĭ luĭ Is-
rael întrarâ în meḑi-locul Mâreĭ pre uscat, şi apa *le era* lor ca
un pârete d'a dirépta şi d'a stânga.
23 Şi Egiptenïĭ luându-se dupâ dînşiĭ, şi întrarâ în urma lor
în Mare, *adecâ* toţĭ caiĭ luĭ Faraon, carele luĭ şi câlerimea luĭ.
24 Şi era pre la veghiarea demâneţeĭ, şi Iehova din columna de foc
şi din cea de nuor câutâ asupra armateĭ Egiptenilor, şi armata
25 Egiptenilor o turburâ. Şi împiedecâ rótele carelor lor, încât îĭ
duceaŭ cu mare greutate. Atuncĭ ḑiserâ Egiptenïĭ: Se fugim de
la façia luĭ Israel, câcĭ Iehova se luptâ pentru dînşiĭ contra Egip-
26 tenilor! Atuncĭ Iehova ḑise câtrâ Moise: Estinde'ţĭ mâna ta spre
Mare, şi apa se va întórce preste Egiptenĭ, preste carele lor, şi
27 preste câlâreţiĭ lor. Atuncĭ Moise îşĭ estinse mâna sa spre Ma-
re, şi Marea despre ḑiuâ se înturnâ cu mare repeḑiune la locul

eĭ; şi Egiptenii fugeaŭ contra apeĭ. Şi ast-fel Iehova aruncâ pre
Egipteni în Mare. Şi întorcêndu-se apa înapoĭ, le acoperi carele, 28
şi pre câlâreţiĭ, din tótâ óstea luĭ Faraon, care întraserâ dupâ Is-
raeliţĭ în Mare, ast-fel încât nicĭ unul din trînşiĭ nu scâpâ. Dar 29
fiiĭ luĭ Israel trecuserâ pre uscat prin meḑĭ-locul Mârei, şi apa *le*
servea lor de mur de a dirépta şi de a stânga.
Ast-fel mêntui Iehova pre Israel în ḑiua aceea de mâna 30
Egiptenilor, şi Israel veḑiu pre Egipteni murind pre ţermurile Mâ-
reĭ. Atuncĭ vêḑiu Israel mâna cea mare, care Iehova o arâtâ 31
în contra Egiptenilor. Şi popului se temu de Iehova, şi creḑiu luĭ
Iehova şi luĭ Moise servul seŭ.

CAPUL XV.

Cântarea fiilor luĭ Israel. Mara.

Atuncĭ Moise şi fiiĭ luĭ Israel cântarâ acest cântec luĭ Ie- 1
hova, şi ḑiserâ aşia:
Voĭ cânta luĭ Iehova, câ glorios s'a glorificat,
pre cal şi pre câlâreţiŭ 'i-a aruncat în mare.
Târia mea şi lauda mea *este* Iehova, 2
câcĭ el îmĭ fu mie mêntuire.
Acesta *este* Dumneḑeul meŭ, şi'l voiŭ glorifica pre dînsul;
Dumneḑeul pârinteluĭ meŭ, şi'l voiŭ înalţia pre dînsul.
Iehova *este* eroŭ fórte mare, Iehova *este* numele luĭ; 3
Carele luĭ Faraon şi óstea lui le-a aruncat în Mare, 4
şi elita capitanilor luĭ s'a afundat în Marea-Roşiâ.
Abisul 'ĭ-a acoperit pre eĭ, 5
afundatu-s'aŭ întru adânc ca şi pétra.
Dirépta ta, Iehova, s'a glorificat prin târiâ; 6
Dirépta ta Iehova a sfârâmat pre inimic.
Prin mârimea Majestâţeĭ tale sdrobescĭ tu pre ceĭ ce se înalţiâ în 7
contra ta;
tu trâmiţĭ mânia ta, care'ĭ consumâ ca *focul* pre trestiâ.
La suflarea nârilor tale apele s'aŭ congregat, 8
şi fluviĭ curgâtóre s'aŭ adunat ca o gramadâ,
vêlurile se închiâgarâ în meḑĭ-locul Mâriĭ.
Inimicul ḑicea: Me voiŭ lua dupâ dînşiĭ, îĭ voiŭ adjunge, 9
şi voiŭ împârţi preda, sufletul meŭ se va sâtura de dînşiĭ,
trage-voiŭ sabia mea, mâna mea îĭ va estermina.
Tu aĭ suflat spiritul teŭ, şi Marea i'a acoperit pre dînşiĭ, 10
ca plumbul s'a afundat în adâncul Mâreĭ.
Cine *este* aseminea ţie între ḑeĭ Iehova? 11

Cine este ca tine magnific în santitate,
înfricoşiat *în* laude, şi carele facĭ minunĭ ?
12 Estins'aĭ dirépta ta, şi pămêntul 'ĭ-a înghiţit pre dînşiĭ.
13 Tu prin îndurarea ta conduseşĭ poporul acesta, pre carele l'aĭ mêntuĭt,
şi cu puterea ta l'aĭ poväţuit la locuinţia ta cea sântă.
14 Auḑi-vor populiĭ şi se vor cutremura,
durere va cuprinde pre locuitoriĭ Palestineĭ.
15 Atuncĭ se turburară principiĭ Edomuluĭ,
cutremur a cuprins pre putericiĭ din Moab;
toţĭ locuitoriĭ Canaanuluĭ se topiră.
16 Se cadă preste dînşiĭ cutremur mare şi frică,
de mărirea braţiuluĭ teŭ se stea amorţiţĭ ca pétra,
până ce va trece poporul teŭ Iehova;
până ce va trece poporul teŭ acesta, pre carele tu l'aĭ eliberat.
17 Tu'ĭ veĭ introduce pre dînşiĭ, şi'ĭ veĭ plânta pre muntele posesiuneĭ tale,
în locul pre carele tu l'aĭ preparat ţie de locuinţiă, Iehova,
în santuariul pre carele mânile tale l'aŭ stabilit, Dómne!
18 Iehova va împărăţi în etern şi perpetuŭ.
19 Căcĭ caiĭ luĭ Faraon cu carele sale şi cu călăreţiĭ seĭ în-
trară în Mare, şi Iehova aduse preste dînşiĭ apa Măriĭ; dar fiiĭ
luĭ Israel trecură pre uscat prin meḑi-locul Măreĭ.
20 Şi Maria profetésa sora luĭ Aaron luă în mâna sa timpana;
21 şi tóte femeile eşiră după dînsa cu timpane şi cu fluere. Şi Ma-
ria le respunse lor:
Cântaţĭ luĭ Iehova, pentru că glorios s'a glorificat,
pre cal şi pre călăreţiĭ în Mare 'ĭ-a aruncat.
22 Dup'aceea Moise rădică pre fiiĭ luĭ Israel de la Marea-Ro-
şiă, şi se duseră spre deşertul Sur, şi merseră treĭ ḑile prin de-
23 şert, şi apă nu aflaŭ. Apoĭ adjunseră la Mara; dar eĭ nu putu-
ră bea apă din Mară, pentru că *era* amară fórte, şi d'aceea i s'a
24 şi dat loculuĭ aceluea numele Mara (amariţiune). Şi poporul mur-
25 mură contra luĭ Moise, ḑicênd: Ce vom bea? Atuncĭ el strigă
către Iehova, şi Iehova îĭ arătă luĭ *un* lemn, pre carele'l aruncă
în apă, şi apa se îndulci. Acolo ordonă Iehova poporuluĭ statute
26 şi judecăţĭ, şi tot acolo îl şi cercă pre el. Şi'ĭ ḑise: De veĭ as-
culta cu luare-aminte de cuvêntul luĭ Iehova a Dumneḑeuluĭ teŭ,
şi veĭ face ceea ce este drept înaintea luĭ, şi veĭ pune în urechĭ
ordinile şi veĭ observa tóte statutele luĭ, eŭ asupra ta nu voiŭ
aduce nicĭ o bólă din care am pus asupra Egiptuluĭ, că eŭ *sûm*
Iehova, carele te vindec pre tine.
27 Apoĭ veniră în Elim, acolo eraŭ doue-spre-ḑece fôntânĭ de
apă, şi şépte-ḑecĭ de palme şi acolo îşĭ aşeḑiară castrele lângă apă.

CAPUL XVI.

Murmurile Israeliţilor. Prepeliţile. Mana.

Apoĭ plecând eĭ din Elim, veniră tótă comunitatea fiilor 1
luĭ Israel în deşertul Sin, carele *este* între Elim şi Sinai,
în ḑiua cincĭ-spre-ḑece a luneĭ a doua de la eşirea lor din pământ-
tul Egiptuluĭ. Şi tótă comunitatea fiilor luĭ Israel murmură con- 2
tra luĭ Moise şi a luĭ Aaron în deşert. Cărora le ḑiseră fiiĭ luĭ 3
Israel: Maĭ bine era nóue se fim murit de mâna luĭ Iehova în
pământul Egiptuluĭ, când şedém lângă ólele cu carne, şi mâncam
pâne de ne săturam; că ne aţĭ adus în deşertul acesta, ca tótă
glóta aceasta se-o omorîţĭ cu fómea!

Atuncĭ ḑise Iehova către Moise: Eacă eŭ voiŭ face se plouă 4
voue pâne din ceriŭ, şi poporul se ese ḑiua şi se adune cât îĭ
va fi de adjuns pentru acea ḑi, ca se'ĭ cerc pre eĭ, dacă âmblă
în legea mea, saŭ nu. Şi va fi, că în *fiecare* a şesea ḑi se pre- 5
pare aceea ce vor fi adus; şi *aceasta* va fi de doue orĭ maĭ mult,
din ceea ce adunaŭ eĭ până atuncĭ pentru una ḑi.

Iar Moise şi Aaron ḑiseră către toţĭ fiiĭ luĭ Israel: Deséră 6
veţĭ cunósce, că Iehova va scos pre voĭ din pământul Egiptuluĭ.
Şi mâne veţĭ vedea mărirea luĭ Iehova, pentru că el a auḑit mur- 7
murarea vóstră contra luĭ Iehova; căcĭ noĭ, ce *sûntem* de mur-
muraţĭ contra nóstră? Şi Moise adaose a ḑice: Fiind că Iehova 8
séra vê va da carne se mâncaţĭ, şi demânéţa pâne se vê sătu-
raţĭ, *este semn* ca Iehova a auḑit cârtirile vóstre, cu care mur-
muraţĭ contra luĭ; căcĭ noĭ ce *sûntem?* murmurile vóstre nu *sûnt*
contra nóstră, ci contra luĭ Iehova. Şi Moise ḑise către Aaron: 9
Ḑi către tótă comuna fiilor luĭ Israel: Apropiaţi-vê înaintea luĭ
Iehova, pentru că a auḑit murmurile vóstre.

Şi a fost, când grăia Aaron către tótă comuna fiilor luĭ 10
Israel, se uitară spre deşert, şi éca! mărirea luĭ Iehova apăru
în nuor. Şi Iehova grăi către Moise, ḑicênd: Am auḑit murmura 11 12
fiilor luĭ Israel, spunele lor, ḑicênd: între amendoue sările veţĭ
manca carne, şi demânéţia vê veţĭ sêtura de pâne, şi veţĭ cunó-
sce, că eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru.

Şi a fost, că în acea séră veniră prepeliţe, *atâtea*, în cât 13
acoperiră castrul, iar demanéţia jăcea un strat de róuă împreju-
rul castruluĭ. Iar după ce acel strat de róuă dispăru, éca dea- 14
supra pre faţia deşertuluĭ *un ce* mănunt, desghiocat, mănunt ca
bruma pre pământ. Şi fiiĭ luĭ Israel veḑind *aceasta*, ḑiseră unul 15
către altul: Man hu (ce'ĭ aceasta?) pentru că eĭ nu scieaŭ ce
lucru este acela. Iar Moise le a ḑis: Aceasta *este* pânea carea
vi-o a dat Iehova spre mâncare. Şi acesta e cuventul, care'l or- 16

donase Iehova: Stringeţĭ din trînsa, fie-carele atâta, cât póte mânca,
de cap câte un Gomer, după numerul persónelor vóstre; fiesce
carele se adunaţĭ după necesitatea acelora, câţĭ îĭ aveţĭ în cortul
17 seŭ. Şi fiiĭ luĭ Israel făcură aşia, şi adunară, *unul* maĭ mult, *al-*
18 *tul* maĭ puţin. Şi după ce o mesurară cu Gomerul, nicĭ cel ce
adună mult, n'avu maĭ mult; nicĭ cel ce adună maĭ puçin, n'avu
19 maĭ puçin, ci fie-carele atâta strinsă, cât póte a mânca. Şi Moise
de şi dise câtrâ dînşiĭ: Nimenea se nu lase dintr'aceasta până a
20 doua-di. Dar n'ascultară de Moise, ci lasară óre-cariĭ din trînsa
până a dóua di, şi aceasta făcu vermĭ, şi se împuţi, pentru care
21 Moise se mânià pre eĭ fórte. Şi aşia eĭ adunaŭ din trînsa în tótă
demânéţia, fiă-care atâta cât îĭ trebuea se mânânce, căci aceasta,
după ce se încâldia sórele, se topia.
22 Şi fu, ca în diua a şesea eĭ adunară pânea îndoită, de fie
care cap câte doue Gomere. Şi toţĭ principaliĭ comunitâţiĭ venirâ,
23 şi reportară luĭ Moise. Iar el le respunse lor: Aceasta *este* cea
ce a dis Iehova: Mâne *este* sabatul, di de repaos, consecrată luĭ
Iehova, cóceţĭ dar adĭ ce aveţĭ se cóceţĭ, şi fierbeţĭ, ceea ce aveţĭ
se fierbeţĭ; şi tot ce va întrece stringeţĭ păstrând pentru mâne.
24 Eĭ dar acea *remăşiţia* o strinseră, pâne a doua di, după cum le
ordonase Moise, şi nu se împuţi, nicĭ vermĭ nu se făcură în trînsa.
25 Atuncĭ *le* dise Moise, mâncaţĭ aceasta astădĭ pentru că astădĭ *este* Sa-
26 batul luĭ Iehova, de aceasta nu aflaţĭ astădĭ pre câmp. În şése dile se o
27 adunaţĭ, iar a şeptea di *este* Sabatu, când nu găsiţĭ. Şi a fost,
că a şeptea di eşiră uniĭ din popul, se stringă *Mană*, şi nu af-
28 lară nemic. Atuncĭ dise Iehova câtră Moise: Până când refudaţĭ
29 de a pădi ordonanţele mele, şi legile mele? Vedeţĭ fiind că Ie-
hova v'a ordonat vóue Sabatul, pentru aceea vê dă el vóue în diua
a şesea pâne pentru doue dile; se şédă drept aceea fiesce-cine
30 a casă, şi nimenea se nu ese din locul seŭ, în diua a şeptea. Şi
31 aşia popului repausă în diua a şeptea. Şi casa luĭ Israel îĭ puse
numele, Mana. Şi ea *semana* cu semenţia de Coriandru alb, şi
avea gustul de turtă cu miere.
32 Şi Moise dise: Aceasta este ceea ce a ordonat Iehova: Îm-
pleţĭ un Gomer din ea spre a o păstra pentru coboritoriĭ vostriĭ,
ca se vadă pânea cu care v'am nutrit eŭ pre voĭ în deşert, după
33 ce v'am scos din pâmêntul Egiptuluĭ. Moise dar dise câtră Aa-
ron: Iea un vas *de aur*, şi pune în trînsul un Gomer plin de
Mană, şi o aşediă pre ea înaintea luĭ Iehova, spre a se păstra
34 pentru generaţiunile vóstre. Şi după cum ordonase Iehova luĭ Moise,
tocmaĭ aşa puse Aaron *vasul cu Mană* înaintea Mărturieĭ, ca
35 se se păstrede. Iar fiiĭ luĭ Israel mâncară Mana patru-decĭ de
anĭ, până ce veniră în pâmêntul, pre carele aveaŭ se'l locuească.
Mana mâncară eĭ *dic*, până ce adjunseră la confiniele pâmêntuluĭ
36 Chanaan. Iar un Gomer *era* a decea parte din Efă.

CAPUL XVII.

Murmurile Israeliţilor. Apa uneĭ stâncĭ. Amaleciţiĭ.

Şi tótâ adunarea fiilor luĭ Israel plecâ din deşertul Sin, miş- 1
când u-se din tr'un loc în tr'altul, dupâ ordinul luĭ Iehova, şi
castrele sale şi le aşeḑiarâ în Rafidim; iar popul ul n'avea acolo
apâ se bea. D'aceea popul ul se certa cu Moise, şi'ĭ ḑicea: Dâne 2
apâ se bem! şi Moise le ḑise: Pentru ce ve certaţĭ cu mine?
pentru ce tentaţĭ pre Iehova? Şi popul ul însetoşia acolo de apâ, 3
şi murmura poporul contra luĭ Moise, şi ḑise: Pentru ce ne aĭ
scos pre noĭ din Egipt, ca se ne omorĭ cu setea, pre noĭ, pre
pruncii nostriĭ şi vitele nóstre?
Atuncĭ Moise strigâ câtrâ Iehova, şi ḑise: Ce se fac eŭ cu 4
popul ul acesta? câ puţin de nu m'a ucis cu petre. Şi Iehova ḑise 5
câtrâ Moise: Mergĭ înaintea popul uluĭ, şi iea cu tine *şi câţi-va*
din bêtrâniĭ luĭ Israel, şi toiagul teu cu carele aĭ lovit fluviul,
îţĭ iea în mâna ta, şi mergĭ. Eacâ eŭ voiŭ sta acolo înaintea ta pre 6
pétra în Horeb, şi tu veĭ lovi pétra, şi din trînsa va eşi apâ, ca
se bea popul ul. Moise dar fâcu aşia înaintea bêtrânilor luĭ Israel.
Şi numele loculuĭ aceluia îl chiâmâ Massa şi Meriba (tentaţiune 7
şi cértâ) din causa certeĭ fiilor luĭ Israel, şi pentru câ eĭ aŭ ten-
tat pre Iehova ḑicênd: Oare este Iehova între noĭ, aŭ nu? A- 8
tuncĭ veni Amalec, şi se bâtu cu Israel la Rafidim.
Şi Moise ḑise, câtrâ Iosua: Alegene barbaţĭ, şi eşĭ de te 9
luptâ cu Amalec, şi eŭ mâne voiŭ sta pre vêrful déluluĭ, şi toia-
gul luĭ Dumneḑeŭ *va fi* în mâna mea. Şi Iosua fâcu precum îĭ 10
ḑise Moise, combâtându-se cu Amalec, iar Moise, Aaron şi Hur se
suirâ pre vêrful aceluĭ dél. Şi a fost, când îşĭ râdicâ Moise mâ- 11
nile sale, atuncĭ învingea Israel; înse când îşĭ lasâ el în djos mâ-
nile, învingea Amalec. Şi când mânile luĭ Moise se osteniserâ, 12
Aaron cu Hur luarâ o pétrâ, şi o puserâ sub dînsul, ca se şédâ
pre ea. Iar eĭ îĭ ţineaŭ mânile luĭ, unul de una parte, şi altul
de alta; şi ast-feliŭ mânile luĭ stâturâ râḑimate pânâ la apusul
sóreluĭ. Şi Iosua sdrobi pre Amalec şi tot popul ul seŭ cu ascu- 13
ţitul sabieĭ. Atuncĭ Iehova ḑise câtrâ Moise: Scrie aceastâ în- 14
tr'o carte spre monument *în fiitoriŭ*, şi spune în urechile luĭ Io-
sua, câ eŭ voiŭ stinge de tot memoria luĭ Amalec de sub ceriŭ.
Şi Moise edificâ altariŭ *Domnuluĭ*, căruia'ĭ puse numele: Iehova 15
Nissi (Iehova stendardul meŭ). Şi ḑise: Fiind câ mâna *înâlţiâ* 16
contra tronuluĭ luĭ Iah, de aceea Iehova se va rebela contra luĭ
Amalec, din generaţiune în generaţiune.

CAPUL XVIII.

Consiliul dat de Ietro luĭ Moise.

1 Iarâ Ietro sacerdotele din Madian, socrul luĭ Moise, au-
ḑind tóte câte Domnul fâcuse luĭ Moise şi luĭ Israel po-
poruluĭ seŭ; câ *adicâ:* Iehova a scos pre Israel din Egipt;
2 Atuncĭ Ietro socru luĭ Moise, luâ pre Sepfora femeia luĭ Moise,
3 dupâ ce el o remisese pre dînsa. Şi pre ceĭ doĭ fiĭ aĭ eĭ,
din cariĭ unul se chiâma Ghersom (peregrin), fiind câ *Moise* ḑise:
4 Peregrin am fost eŭ în pâmêntul strâin. Şi cela-l-lalt se chiâma
Eliezer (adjutoriul luĭ Dumneḑeŭ), fiind câ *el ḑisese*: Dumneḑeul
pârinteluĭ meŭ *mi a fost* într'ajutoriŭ, şi m'a scâpat de sabia luĭ
5 Faraon. Şi aşia Ietro socrul luĭ Moise veni la dînsul cu fiiĭ luĭ
şi femeia sa, în deşert unde se aşeḑiase, lângâ muntele luĭ Dum-
6 neḑeŭ. Şi ḑise *se spunâ* luĭ Moise; Eŭ Ietro socrul teŭ vin la
7 tine, şi femeia ta şi ceĭ doĭ fiĭ aĭ eĭ cu dînsa. Atuncĭ Moise eşi
socruluĭ seŭ întru întempinare, şi se închinâ luĭ, şi'l serutâ, între-
bânduse unul pre altul de sânâtate; dupâ aceea intrarâ în cort.
8 Şi Moise enarâ socruluĭ seŭ tóte câte a fâcut Iehova luĭ Faraon
şi Egiptenilor pentru Israel; şi tóte nevoile câte le aŭ suferit eĭ
9 pre acea cale, şi cum 'ĭ-a scâpat pre dînşiĭ Iehova. Şi Ietro se
bucurâ de tóte bunâtâţile, câte fâcu Iehova cu Israel, câ l'a scâ-
10 pat din mâna Egiptenilor. Şi Ietro ḑise: Bine cuvêntat *se fiâ*
Iehova, carele v'a scâpat pre voĭ din mâna Egiptenilor, şi din mâ-
na luĭ Faraon, *şi* carele a eliberat pre acest popul de sub pute-
11 rea Egiptenilor! Acum cunosc eŭ câ Iehova *este* maĭ mare, de
12 cât toţĭ ḑeiĭ, pentru câ a triumfat contra insolenteĭ lor mândriĭ. Şi Ietro
socrul luĭ Moise luâ olocauste şi alte sacrificie pe care le oferi luĭ Dum-
neḑeŭ, iar Aaron şi toţĭ bêtrâniĭ luĭ Israel venirâ se mânânce pâne
cu socrul luĭ Moise, înaintea luĭ Dumneḑeŭ.
13 Şi a fost a doua ḑi câ Moise şeḑiu ca se judice pre popul, şi
14 popului stete înaintea luĭ Moise de demânéţâ pânâ sérâ. Şi vâ-
ḑînd socrul luĭ Moise tóte câte fâcea el popululuĭ, ḑise: Ce *este*
aceasta, ce facĭ tu cu popului? Pentru ce şeḑĭ singur şi tot po-
15 pului stâ împregiurul teŭ de demânéţiâ pânâ sérâ? Şi Moise
respunse socruluĭ seŭ: Popului vine la mine ca se întrebe de
16 *voia luĭ* Dumneḑeŭ. Câcĭ când aŭ eĭ *vreuna* causâ, vin la mine,
şi eŭ judec între unul şi între altul, şi'ĭ învâţiŭ pre eĭ statutele
17 luĭ Dumneḑeŭ şi legea luĭ. Atuncĭ socrul luĭ Moise ḑise câtrâ
18 dînsul: Nu *este* bine lucrul acesta, carele facĭ. Pré te ostenescĭ,
şi tu şi tot popului acesta, carele *este* cu tine, acest lucru *este*
19 pré greŭ pentru tine, tu nu'l veĭ pute face singur. Acum dar ié

ascultâ-me; eŭ 'ţĭ voiŭ da consiliŭ şi Dumneḑeŭ va fi cu tine.
Representâ tu pre popul înaintea luĭ Dumneḑeŭ, ca tu se reporţĭ
causele lor luĭ Dumneḑeŭ; Şi'ĭ învaţâ statutele *luĭ Dumneḑeŭ* şi 20
legea *luĭ*, şi le aratâ lor calea pre care aŭ se mérgâ, şi fap-
tele, care aŭ se le facâ: Iar tu din tot poporul îţĭ alege ómenĭ 21
capabilĭ, temâtorĭ de Dumneḑeŭ; ómenĭ aĭ adeveruluĭ, cariĭ se
urascâ câştigul ne onest, şi pune preste dînşiĭ capĭ, preste una
miiâ, capĭ preste una sutâ, capĭ preste cincĭ-ḑecĭ şi capĭ preste
ḑece. Acestia se judece popolul în tot timpul şi se fiâca tóte 22
causele cele marĭ se ţi le aducâ ţie, şi tóte causele cele micĭ se
le judice eĭ. Şi aşia sarcina ta se va uşiura, dacâ eĭ o vor pur-
ta împreunâ cu tine. De veĭ face aşia, şi *dacâ* Dumneḑeŭ îţĭ 23
va ordona, atuncĭ tu veĭ puté subsiste precum şi tot popolul acesta
va putea adjunge cu pace la locul seŭ.

Şi Moise ascultâ de cuventul socruluĭ seŭ, şi fâcu tóte câte 24
ḑise el. Şi Moise alese din tot Israelul barbaţĭ capabilĭ şi'ĭ puse 25
capĭ preste popul, capĭ preste o miâ, capĭ preste o sutâ, capĭ
preste cincĭ-ḑecĭ şi capĭ preste ḑece. Şi acestia judecarâ pre po- 26
pul în tot timpul; iar causele cele grele le raportaŭ luĭ Moise,
iar pre tóte cele micĭ le judicaŭ eĭ. Apoĭ Moise demise pre so-
crul seŭ, carele se duse la ţérra luĭ.

CAPUL XIX.

Deşertul Sinaĭ. Dumneḑeŭ vorbesce luĭ Moise pe munte.

In ânteia ḑi din luna a treia dupâ eşirea fiilor luĭ Israel 1
din Egipt, tot într'aceeaşĭ ḑi venirâ eĭ în deşertul Sinaĭ.
Şi eĭ plecarâ de la Rafidim, şi venirâ în deşertul Sinaĭ, şi'şĭ aşe- 2
ḑiarâ castrele în deşert; Israel, *ḑic* se aşeḑia cu castrele acolo
în dereptul munteluĭ. Şi Moise se suĭ câtrâ Dumneḑeŭ. Şi Iehova 3
îl chiâmâ din munte şi'ĭ ḑise: Acestea se grâesci caseĭ luĭ Iacob,
şi *aşia* se anunţĭ fiilor luĭ Israel. Voĭ aţĭ vêḑiut ceea ce am fâ- 4
cut Egiptenilor, şi *cum* v'am purtat pre voĭ, *ca* pre aripĭ de vultur,
şi v'am adus la mine. De aceea acum de veţĭ asculta de vocea 5
mea, şi veţĭ pâḑi alianţia mea, veţĭ fi mie proprietate aleasâ din
toţĭ populi, câcĭ al meŭ *este* tot pâmêntul. Şi'mĭ veţĭ fi mie Im- 6
periŭ Sacerdotale şi naţiune sântâ. Acestea *sûnt* cuvintele, pre
cariĭ le veĭ grâi fiilor luĭ Israel.

Moise dar veni şi chiâmâ pre bêtrâniĭ populuĭ, şi le pro- 7
puse lor tóte aceste cuvinte, pre care le ordonase luĭ Iehova.
Atuncĭ tot popolul respunse într'una şi ḑise: Tóte vom face câte a 8
ḑis Iehova. Şi Moise raportâ luĭ Iehova cuvintele populuĭ.

9 Atuncĭ ḑise Iehova luĭ Moise: Iatâ eŭ voiŭ veni la tine
într'acest nuor des, pentru ca populul se auḑiâ, când voiŭ grâi
eŭ câtrâ tine, şi se'ţĭ creaḑâ ţie în perpetuŭ. Şi Moise raportâ
10 luĭ Iehova tóte cuvintele popululuĭ. Şi Iehova *iarâşĭ* ḑise câtrâ
Moise: Mergĭ la popul, ca se'ĭ santificĭ pre dînşiĭ astâḑĭ şi mâne şi eĭ
11 se'şĭ spele vestimentele lor. Şi *toţĭ* se fiâ paraţĭ pentru a treia
ḑi, câcĭ în ḑiua a treia se va cobori Iehova pre muntele Sinaĭ îna-
12 intea a tot populul. Şi veĭ pune terminĭ popululuĭ giur împre-
giur, şi'ĭ veĭ ḑice: Feriţi-vê se nu vê suiţĭ pre acest munte, nicĭ
se vê atingeţĭ de careva estremitate a luĭ, câcĭ tot carele se va
13 atinge de munte, acela cu mórte va muri. Nicĭ una mânâ nu se
va atinge de dînsul, câcĭ *unul ca acela* de sigur se va ucide cu
petre, saŭ se va sâgeta, fiâ vitâ, fiâ om, *acela* nu va maĭ trâi.
Când cornul va suna într'o întinsóre, atuncĭ se vor putea sui pre
munte.
14 Şi Moise se pogorî de pre munte la popul, şi santificâ pre
15 popul, şi eĭ îşĭ spalarâ vestimentele lor. Şi el ḑise câtrâ popul:
Fiţĭ *toţĭ* gata în ḑiua a treia; şi de femeiâ se nu vê apropieţĭ!
16 Şi a fost dupâ treĭ ḑile, demânéţia se fâcurâ tunete şi ful-
gere, şi un nuor gros pre munte, şi un mare sunet de trimbiţie;
17 şi tot populul, carele *era* în castru, se spâĭmântâ. Atuncĭ Moise
scóse pre popul din castru înaintea luĭ Dumneḑeŭ, şi eĭ remaserâ
18 sûb pólele munteluĭ. Iar muntele Sinaĭ fumegâ tot, fiind câ Ie-
hova se pogorîse pre dînsul în foc, şi fumul luĭ se suea în sus,
ca şi fumul dintr'un cuptoriŭ, şi tot muntele se cutremurâ fórte.
19 Şi sunetul trimbiţieĭ mergea întârinduse, şi Moise vorbea, şi Dum-
20 neḑeŭ îĭ respundea luĭ prin voce. Şi Iehova se pogorî pre mun-
tele Sinaĭ, tocmaĭ pre vêrful munteluĭ, şi Iehova chiemâ pre Moise
21 în vêrful munteluĭ, şi Moise se sui. Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ
Moise: Pogórâte şi spune popululuĭ, se nu trécâ la Iehova ca se'l
22 vadâ, ca nu mulţĭ din trînşiĭ se cadâ. Dar chiar şi Sacerdoţiĭ,
cariĭ se apropiâ de Iehova, se se santifice, ca nu cumva se'ĭ sdro-
23 béscâ pre eĭ Iehova. Şi Moise ḑise câtrâ Iehova: Populul nu
se póte sui pre muntele Sinaĭ, pentru câ tu ne-aĭ încunosciinţiat
pre noĭ ḑicênd: Pune terminĭ împregiurul munteluĭ, şi'l santificâ
24 pre el. Şi Iehova ḑise câtrâ dînsul: Mergĭ, rogu-te, şi iarâşĭ te
suiâ tu şi Aaron cu tine; iar sacerdoţiĭ şi popul se nu treacâ
25 ca se se suie la Iehova, ca el se nu'ĭ sdrobeascâ pre dînşiĭ. Aşia
dar Moise se pogorî la popul şi le spuse lor *toate.*

CAPUL XX.

Decalogul.

Atuncĭ Dumneḑeŭ pronunţiâ tóte aceste cuvinte şi ḑise: 1
Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul teŭ, carele te-am scos pre 2
tine din pâmêntul Egiptuluĭ, din casa servitutei. Se nu aibĭ alţĭ 3
ḑei afarâ de mine.
Se nu'ţi facĭ ţiâ idol, nicĭ ce-va asemânare de cele ce *sûnt* 4
sus în ceriŭ, saŭ djos pre pâmênt, saŭ în apâ sub pâmênt. Se 5
nu te închinĭ acelora, nicĭ se le servescĭ lor; pentru câ eŭ *sûm*
Iehova Dumneḑeul teŭ, Dumneḑeŭ gelos, carele pêcatele pârinţi-
lor le pedepsesce în fiĭ pânâ într'a treia şi a patra generaţiune,
a tutulor acelora, carĭ me uresc pre mine. Şi carele fac mise- 6
ricordiâ pânâ la a mia generaţiune, celor ce me iubesc şi pâ-
zesc preceptele mele.
Se nu ieaĭ numele luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ têŭ în deşert, pen- 7
tru câ Iehova nu va lasa ne pedepsit pre acela, carele va lua
numele luĭ în deşert.
Aduţĭ aminte de ḑiua Sabbatuluĭ, ca se o santificĭ pre ea! 8
Şese ḑile veĭ lucra şi *într'acelea* îţĭ veĭ face tóte lucrurile tale. 9
Iar ḑiua a şéptea Sabbat *este* luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ; nu 10
veĭ face *în trînsa* nicĭ un lucru, *nicĭ* tu, *nicĭ* fiul teŭ, *nicĭ*
fia ta, *nicĭ* servul teŭ, *nicĭ* serva ta, *nicĭ* ver o vitâ a ta, *nicĭ*
peregrinul teŭ, carele *este* în porţile tale. Câ în şese ḑile 11
a fâcut Iehova ceriul şi pâmêntul şi Marea şi tot ce *este* în-
trînsele, şi în ḑiua a şeptea a repausat; pentru aceea bine-cu-
vêntâ Iehova ḑiua Sabatuluĭ, şi o santificâ pre ea.
Onórâ pre tatul teŭ şi pre mama ta, pentru ca ḑilele tale 12
se fiâ multe pre pâmêntul, pre carele Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l
dete ţie.
Se nu ucidḑĭ. 13
Se nu precurvescĭ. 14
Se nu furĭ. 15
Se nu mârturisescĭ mârturiâ minciunósâ contra aprópeluĭ teŭ. 16
Se nu poftescĭ casa aprópeluĭ teŭ; se nu poftescĭ femeia 17
aprópeluĭ teŭ, *nicĭ* servul luĭ, *nicĭ* serva luĭ, *nicĭ* boul luĭ, *nicĭ*
asinul luĭ, *nicĭ nimica* din cele ce *sûnt* ale aprópeluĭ teŭ.
Şi tot popului vedea tunetele şi fulgerile, şi sunetul trâm- 18
biţeĭ, şi muntele fumegând. Şi *tot* popului veḑênd *acesta*, se te-
mu şi sta departe; Şi ḑiserâ câtrâ Moise: Vorbesce tu cu noĭ, 19
şi noĭ vom asculta! iar se nu vorbéscâ Dumneḑeŭ cu noĭ, ca nu
cam-va se murim. Şi Moise respunse câtrâ popul: Nu ve temeţĭ! 20
câ Dumneḑeŭ a venit ca se vê cerce pre voĭ, şi pentru ca teme-
rea luĭ se fiâ întru voĭ, ca se nu peccâtuiţĭ.

8

21 Poporul dar sta de departe, iar Moise se apropiâ de ne-
gura, în care *era* Dumneḑeŭ.
22 Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Acestea veĭ ḑice fiilor luĭ
23 Israel: Voĭ aţĭ vêḑiut câ eŭ din ceriŭ am vorbit cu voĭ. Se nu
vê faceţĭ vóue *ḑeĭ* afarâ de mine, *nicĭ* ḑeĭ de argint, *nicĭ* ḑeĭ
24 de aur se nu vê faceţĭ vóue. Fâ'mĭ mie un altar de pâmênt,
şi'mĭ sacrificâ pre dînsul olocaustele tale, şi sacrificele tale vo-
tive, oile şi boiĭ teĭ. In tot locul orĭ unde voĭ stabili aminti-
25 rea numeluĭ meŭ, voiŭ veni la tine, şi te voiŭ bine-cuvênta. Iar
de'mĭ veĭ face mie altar de pétrâ, se nu'l zidescĭ din petre cio-
plite, câcĭ îndatâ ce veĭ pune ferul teŭ preste dînsele, le pro-
26 fanezĭ. Nici se nu te suĭ pre trepte la altarul meŭ, pentru ca
se nu se descopere nuditatea ta deasupra.

CAPUL XXI.

Diferite legĭ civile.

1 Şi acestea *sûnt* legile de judecatâ, pre care le veĭ pro-
2 pune lor: De veĭ cumpara serv Ebreŭ, el îţĭ va servi
3 ţie şese anĭ, iar în al şeptelea îl veĭ libera pre el gratis. Iar de
va veni numaĭ cu corpul singur, va eşi iarâşĭ numaĭ el singur; înse
4 de *va fi* barbat a uneĭ femeĭ, şi femeia va eşi cu dînsul. Dacâ
Domnul seŭ 'ĭ-a dat luĭ femeiâ, care 'ĭ-a nâscut luĭ fiiĭ saŭ fete;
femeia şi pruncii vor fi aĭ stâpânuluĭ seŭ, iarâ el va eşi numaĭ
5 *singur* cu corpul. De va ḑice servul: Eŭ îmĭ iubesc pre Dom-
6 nul meŭ, şi pre femeia mea, şi copiiĭ, nu cer se es liber; Se'l
aducâ pre el atuncĭ domnul seŭ înaintea judecâtorilor, şi se'l
punâ aprópe de uşiâ, saŭ de uşior, şi domnul seŭ cu o sulâ se'ĭ
bortéscâ urechea luĭ, şi el îĭ va servi în perpetuŭ.
7 Dacâ cine-va îşĭ vinde fata sa se fiâ servâ, ea nu va eşi
8 aşia dupâ cum es serviĭ. Iar dacâ ea va desplâce domnuluĭ seŭ,
ca se nu voéscâ a o lua de femeiâ, atuncĭ se'ĭ adjute a se res-
cumpera; dar nu o va puté vinde la popul strein, dupâ ce'ĭ face
9 aceastâ nedireptate. Iar de o va mârita dupâ fiul seŭ, se facâ
10 cu dînsa dupâ legea fetelor. Dar dacâ'ĭ va maĭ da luĭ şi pre
alta, atuncĭ el acestiea se nu'ĭ împuţineze nimic din nutrimentul
11 eĭ, din vestimentele eĭ, nicĭ din locuinţia eĭ. Iar dacâ el p'aceste
treĭ lucrurĭ nu i le va face, atuncĭ ea va eşi gratis de la dînsul,
fârâ a da *ce-va* argint.
12 Carele pre altul îl lovesce *ast-fel*, încât acela dintr'aceea se
13 mórâ, acesta cu mórte va muri. Dacâ cineva n'a pândit *dupâ viaţiâ
cuĭ-va*, ci Dumneḑeŭ i 'la trâmis, în mânĭ, atuncĭ eŭ îţĭ voiŭ destina ţie

un loc, unde acesta se se pótâ refugi. Dar când cine-va se scólâ cu 14
scop premeditat în contra aprópeluï seŭ, şi'l ucide pre dînsul cu vicle-
şug, îl veï lua pre el chiar şi de la altariul meŭ, ca se mórâ. Şi cel 15
ce va bate pre tatul seŭ, saŭ pre mama sa, acela se se omóre.

Şi dacâ cine-va furâ om, pre carele saŭ îl vinde, saŭ îl aflâ 16
în mânile luï, acela se se omóre.

Cel ce va vorbi de rêu pre tatul seŭ saŭ pre mama sa, cu 17
mórte se se omóre.

De se vor certa doï ómenï, şi unul va lovi pre cel-l-alt cu 18
pétrâ, saŭ cu pumnul, şi nu va muri, ci *numaï* va câde la pat, Dacâ 19
lovitul, se va sculla, şi va umbla afarâ pre cârge, cel ce l'a lovit,
va remânea nepedepsit, decât numaï timpul perdut, şi medicamen-
tele, pânâ se va însânâtoşia, tóte i le va restitui.

Iar dacâ cine-va va lovi pre servul seŭ, saŭ pre serva sa 20
cu un baston. şi va muri sub mâna luï, acesta aspru se va pe-
depsi. Dar dacâ *dupâ bataiâ* va maï trâi una saŭ doue ḑile, nu 21
se va pedepsi pentru-câ banul luï *este*.

Iar de se vor certa barbaţi între sine, şi vor lovi pre femeia 22
grea, ast-fel încât ea se pérḑâ pruncul eï; dar înse *alt* accident nu va fi,
atuncï, iï se vor condemna la emendâ, cât va pofti barbatul femeeï
şi el va da dupâ ordinea judecâtorilor. Dar dacâ casul este de mórte 23
atuncï va da viaţiâ pentru viaţiâ. Ochï pentru ochï, dinte pentru 24
dinte, mânâ pentru mânâ, picior pentru picior. Arsurâ pentru 25
arsurâ, ranâ pentru ranâ, îmflâturâ pentru îmflâturâ.

Iar de va lovi cine-va ochiul servuluï seŭ, saŭ al serveï sale, 26
şi'l va orbi, îl va elibera pre el pentru ochiul luï. Şi de va face 27
se caḑâ dintele servuluï seŭ, saŭ dintele serveï sale, el îï va
lâsa liberï pre dînşiï pentru dintele lor.

Iar dacâ ver un boŭ va împunge barbat saŭ femeiâ, ca se 28
mórâ, atuncï boul acela se va ucide cu petre, şi carnea luï nu
se va mânca; iar domnul boului *va fi* inocinte. Dacâ înse boul va 29
fi fost împungâtor de maï înainte, şi pentru aceasta s'a protestat
domnuluï seŭ, şi el nu l'a închis, iar *boul* dup'aceea a ucis bar-
bat saŭ femeiâ, atuncï boul se va ucide cu petre, şi âncâ şi dom-
nul seŭ se va omori. Iar de i se va împune luï un preţ de res- 30
cumperarea vieţeï sale, el dirept rescumperarea vieţeï sale, va da
atâta, cât vor cere de la dînsul. De va împunge *boul* orï fecior 31
orï fatâ, judecata se va face tot dupâ acea lege. Iar dacâ boul 32
va împunge serv saŭ servâ, *domnul bouluï* va da stâpânuluï aces-
tora treï-ḑecï de siclï de argint, şi boul se va ucide cu petre.

Şi dacâ cine-va deschide grópâ, saŭ face grópâ, şi nu o aco- 33
pere, şi cade întrînsa boŭ saŭ asin: Atuncï domnul grópeï va 34
plâti, dând preţul stâpânuluï lor, şi vita mórtâ va fi a luï.

Şi dacâ boul cuï-va va împunge pre boul vecinuluï, ca acesta 35
se mórâ, eï vor vinde boul cel viŭ, şi preţul îl vor împârţi, ase-

36 mincea vor împărţi şi boul cel mort. Dacâ a fost sciut, câ boŭ
şi maĭ inainte a fost împungâtor, şi domnul seŭ n'a câutat se'l
închidâ, atuncĭ el va da boŭ pentru boŭ, iar boul cel mort va
fi al luĭ.

CAPUL XXII.

Diferite legĭ civile.

1 De va fura cine-va boŭ saŭ oiâ şi o va junghia, saŭ o va
vinde, va întórce cincĭ boĭ, pentru un, şi patru oĭ
pentru óiâ.
2 Dacâ furul se va prinde spârgênd *noaptea*, şi va fi bâtut,
încât el din aceasta se mórâ, *atuncĭ* ucigâtorul nu va fi *judecat ca*
3 versêtor de sânge. Iar dacâ această *bataiâ* se va face dupâ re-
sâritul sóreluĭ, atuncĭ vinovat este morţiĭ; *furul* va întórce tot;
4 şi de nu va avé din ce, el se va vinde pentru furatul seŭ. Dar
dacâ furatul se va afla âncâ viŭ, în mâna luĭ, fiâ boŭ, fiâ asin,
fiâ óiâ, el îl va restitui îndoit.
5 De va pasce cine-va ţérrina saŭ via *altuea* şi'şĭ va mâna vi-
ta sa acolo, ca se facâ daunâ în ţérrina altuea; acela se împli-
néscâ dauna cu ce are maĭ bun în ţérrina sa, şi cu ce este maĭ
6 bun în via sa. Iar de va eşi foc, carele se cuprindâ spinĭ, şi se
ardâ clâĭ de grâŭ tâiat, saŭ âncâ în spice, saŭ *bucatele* din ţérrinâ,
cel ce a dat foc va desdauna tóte cele consumate.
7 Dacâ cine-va va da vecinuluĭ seŭ argint, saŭ vase spre pâs-
trare, şi acestea se vor fura din casa luĭ; dacâ furul se va afla,
8 el va întórce îndoit. Dar dacâ furul nu se va afla, atuncĭ dom-
nul caseĭ va veni înaintea judecâtorilor, câ el n'a pus mâna sa pre
9 averea aprópeluĭ seŭ. In ver ce causâ de nedreptate, fiâ boŭ,
saŭ asin, saŭ óiâ saŭ vestiment saŭ alt lucru perdut, despre care
domnul va ḑice: Acesta *este*: causa ambelor *acestora* se vinâ
înaintea judecâtorilor; şi acela pre carele judecâtoriĭ îl vor osândi
acela va întórce aprópeluĭ îndoit.
10 De va da cine-va aprópeluĭ seŭ spre pâḑire asin, saŭ boŭ,
saŭ óiâ, saŭ alt-fel de vitâ, şi *acésta* va muri, saŭ îşĭ va frânge
11 *un membru*, saŭ se va râpi, fârâ *înse* se vadâ *cine-va*; Atuncĭ
jurâmêntul luĭ Iehova se fiâ între amêndoĭ, dacâ *acesta* n'a pus
mâna pre lucrul aprópeluĭ seŭ şi domnul *viteĭ* va accepta *jurâ-*
12 *mêntul*, şi *cel-l-alt* nu va înapoi *nimic*. Dar dacâ cu adevêrat
s'a furat din casa luĭ, *atuncĭ* el se îndestuleze pre stâpânul ace-
13 liea. Dar dacâ *acésta* se va sfâşia, se aducâ *dintrînsa ceva semn*
de mârturiâ, şi se nui se întórcâ *nimic pentru ea.*
14 Dacâ cineva va cere de la aprópele seŭ *vita* împrumut, şi

acésta îşi va strica *vre un membru*, saŭ va muri fârâ a fi stâ-
pânul de façiâ; *atuncea* o va înapoĭ. Dacâ stâpânul viteĭ *va fi* 15
fost de façiâ, *atuncĭ pentru ea* nu se va plâti *nimica*, dar dacâ
aceasta va fi fost închiriatâ, se va plâti numaĭ chiria eĭ.
Dacâ cine-va va amâgi virginâ, care *âncâ* n'a fost logoditâ, 16
şi se va culca cu dînsa, se o înzestreze *şi se o ia* luĭ de femeiâ.
Dar dacâ tatul feleĭ va refuza ca se 'ĭ-o dea pre dînsa luĭ, el va 17
numera atâta argint cât face zestrea uneĭ fecióre.
Pre fermecâtóriâ se nu o lase se trâiascâ. 18
Tot cel ce se împreunâ cu bestiâ, cu mórte se mórâ. 19
Cel ce sacrificâ altor ḑeĭ, decât numaĭ singur luĭ Iehova, se 20
se estermine cu anatema.
Pre strein se nu'l strâmtoreḑĭ, nicĭ se'l asupresci, pentru câ 21
şi voĭ streini aţi fost în pâmêntul Egiptuluĭ. Pre nicĭ una vêduvâ 22
saŭ orfanâ se nu'ĭ asupriţĭ. *Feriţi-ve* ca se nu'ĭ asupriţi *în care-* 23
va mod, câ dacâ eĭ vor striga câtrâ mine, eŭ cu adevêrat voiŭ
auḑi plângerea lor. Şi mânia mea se va aprinde, şi pre voĭ vê 24
voiŭ ucide cu sabiâ, şi femeile vóstre vor remânea vêduve, şi fiiĭ
vostriĭ orfanĭ.
Iar de veĭ împrumuta argint poporuluĭ meŭ, anume saracu- 25
luĭ carele *este* lângâ tine, se nu proceḑi cu dînsul ca un usurariŭ,
cu interes, se nu'l asupresci pre el. Iar de veĭ lua amanet ves- 26
timentul vecinuluĭ teŭ, îl veĭ întórce înapoĭ pânâ la apusul sóre-
luĭ. Câci aceasta *este* singurul luĭ acoperemênt, el *numaĭ acest* 27
vestimênt are spre a'şĭ *acoperi* pelea sa; sub ce se va culca?
Dacâ s'ar întêmpla ca se strige câtrâ mine, eŭ îl voiŭ asculta pre
dînsul, pentru câ eŭ *sûm* îndurâtoriŭ.
Pre judecâtorĭ se nu'ĭ defaimĭ, şi pre Principele poporuluĭ teŭ 28
se nu'l vorbescĭ de rêŭ.
Cu primitiele fruptelor mature ale tale, şi cu ale tésculuĭ 29
teŭ se nu întârḑiâ *a mi le oferi*, pre primogenitul dintre fiiĭ teĭ
mie mi'l veĭ da. Aşia se facĭ cu boul teŭ, şi cu óia ta, şepte ḑile 30
vor fi ele cu mama lor, iar în ḑiua a opta mie o veĭ da.
Şi voĭ se'mĭ fiţĭ mie ómenĭ sânţĭ, pentru aceea nu veţĭ mânca 31
carne de pre câmpurĭ sfâşiatâ de fére, şi aceasta se o aruncaţĭ la cânĭ.

CAPUL XXIII.

Diferite ordonanţe.

Se nu lâţescĭ vuet falş, şi se nu daĭ mânâ cu omul rêŭ, 1
ca se fiĭ martor minciunos. Se nu fiĭ cu ceĭ mulţĭ spre a 2
face rêŭ, şi într'un proces se nu te pronunţĭ unindu-te cu mul-

3 ţimea, pentru ca se abaţi *dirépta judecatà.* Nicĭ pre cel neavut
în judecata luĭ se nu'l favorezĭ.
4 De veĭ întêlni boul inemiculuĭ teŭ, saŭ asinul luĭ râtâcind,
5 întórce'l la el acasâ. De veĭ vedea asinul celuĭ ce te urâsce pre
tine câ a câḑiut sub sarcina sa, feresce-te ca se nu'l laşĭ pre
acesta numaĭ singur, ci deslegând veĭ deslega *legàturile asinuluĭ*
împreunâ cu dînsul.
6 Direptatea saraculuĭ teŭ se nu o sucescĭ în judecata luĭ.
7 De tot cuvêntul falş te feresce! pre cel inocent şi just se nu'l
omorĭ; câ nu voiŭ da direptate celui impiŭ.
8 Şi presente se nu iaĭ, câ presentele orbesc şi pre ceĭ maĭ
chiar veḑêtorĭ, şi întorc causele celor direpţĭ.
9 Şi pre cel strein se nu'l asupresci, câ voĭ bine sciţĭ cum
este ânima celuĭ strein, fiind câ şi voĭ streinĭ aţĭ fost în pâmên-
tul Egiptuluĭ.
10 Şése anĭ veĭ sêmêna pâmêntul teŭ, şi veĭ strînge fruptele
11 de pre dînsul. Iar în anul al şéptelea îl veĭ lâsa se stea, şi va
remânea nelucrat, pentru ca saraciĭ poporuluĭ teŭ se mânânce din-
trînsul, iar ce va remânea de eĭ, se mânânce férele câmpuluĭ.
Tot aşia veĭ face tu şi cu via ta, şi cu olivetul teŭ.
12 În şése ḑile veĭ face tu lucrurile tale, iar în ḑiua a şéptea
veĭ avé repaos, pentru ca boul teŭ şi asinul teŭ se resufle, şi
13 pentru ca fiul serveĭ tale, şi strâinul se respire. Luaţĭ aminte ca
tóte se ţineţĭ câte v'am grâit vóue, şi numele ḑeilor streinĭ se nu
amintiţĭ, acela se nu se audâ din gura vóstrâ.
14 15 De treĭ orĭ pe an veĭ celebra mie serbâtóre solenelâ. Ser-
bâtórea azimelor o veĭ pâzi, şépte ḑile veĭ mânca nedos-
pit, dupâ cum ţi-am ordonat ţie, pre timpul luneĭ Abib (spi-
celor noue), pentru câ într'aceea aĭ eşit tu din Egipt, şi înaintea
16 feçeĭ mele nimenea se nu se arâte *cu mânâ* gólâ. Şi serbâtórea
seceratuluĭ, a primitielor fruptelor tale, pre care le-aĭ sêmênat
pre câmp, precum şi serbâtórea recolteĭ, *care cade* la finitul anu-
17 luĭ, când tu ţi-aĭ strîns bucatele tale de pre câmp. De treĭ orĭ
în an toţĭ masculiĭ dintre voĭ se vor presenta înaintea feçeĭ Dom-
nuluĭ Iehova.
18 Se nu oferescĭ sângele sacrificiuluĭ meŭ cu aluat dospit, nicĭ
19 se remânâ grâsimea serbâtoreĭ mele pânâ demânéţiâ. Primitiele
fruptelor d'ânteiŭ ale pâmêntuluĭ teŭ, le veĭ aduce in casa luĭ Iehova,
Dumneḑeuluĭ teŭ. Se nu ferbĭ iedul în laptele mameĭ sale.
20 Eacâ! eŭ trâmit angelul meŭ înaintea ta, ca se te pâzéscâ
21 pre cale, şi se te întroducâ în locul pre carele ţi l'am pregâtit. De
aceea feresce-te de presenţia luĭ, şi ascultâ vócea luĭ, şi nu'l irita;
câ el nu va ierta de loc pêcatele vóstre, pentru câ numele meŭ
22 *este* întrînsul. Dar dacâ veĭ asculta de vócea luĭ, şi veĭ face tóte
câte îţĭ ḑic; atuncĭ eŭ voiŭ fi inimicul inimicilor teĭ, şi adversar

adversarilor teĭ. Da! angelul meŭ va merge înaintea ta, şi te va în- 23
troduce în pămêntul Amoreilor, şi al Heteilor, şi al Ferezeilor, şi
al Cananeilor, şi al Heveilor, şi al Iebuseilor, şi'ĭ voiŭ estermina
pre dînşiĭ. Se nu te închinĭ ḑeilor acestora, nicĭ se le servescĭ 24
lor, şi după faptele acestor *popul*ĭ se nu facĭ, ci se'ĭ sfêrmĭ pre
eĭ, şi statuele lor se le confrângĭ de tot. Ci voĭ se servițĭ luĭ 25
Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, şi el va bine-cuvênta pânea ta şi apa
ta, şi eŭ voiŭ depârta tótă bóla din meḑĭ-locul teŭ. Şi nu va fi 26
femeiă abortivă, nicĭ stérpă în pămêntul teŭ, şi numerul ḑilelor
tale îl voĭ complini. Terorea mea o voiŭ trămite înaintea ta, şi 27
voiŭ confunda tot populul, contra căruea veĭ merge, şi voiŭ face,
ca toțĭ inemiciĭ teĭ se'şĭ întórcă spatele dinaintea ta. Şi voiŭ tră- 28
mite vespĭ bondărescĭ înaintea ta, cariĭ vor alunga pre Heveĭ şi pre
Cananeĭ, şi pre Heteĭ dinaintea feçeĭ tale. Eŭ nu'ĭ voiŭ alunga 29
pre eĭ pre toțĭ de la tine într'un an, ca pămêntul se nu remână
desolat, şi ca férele selbatice se nu se imulțéscă contra ta.
Ci încetul cu încetul îĭ voiŭ alunga de la façia ta, până ce te veĭ 30
îmmulțĭ tu, şi veĭ lua țérra în posesiune.

Şi confinele tale le voiŭ pune de la Marea-Roşiă până la 31
Marea Filistenilor, şi de la deşert până la fluviŭ, pentru că
voiŭ preda în mânile vóstre pre locuitoriĭ aceluĭ pămênt, ca tu
se'ĭ alungĭ pre dînşiĭ dinaintea ta. Se nu facĭ cu dînşiĭ, nicĭ cu 32
ḑeiĭ lor ce-va alianțiă. Eĭ se nu locuiéscă în pămêntul teŭ, ca nu 33
cum-va se te inducă a pĕcătui contra mea; că de aĭ servi ḑeilor
lor, aceasta ți-ar fi ție cursă.

CAPUL XXIV.

Moise se sue a doua óră pe Sinaiŭ.

Apoĭ ḑise cătră Moise: Sue-te la Iehova, tu şi Aaron şi 1
Nadab, şi Abihu şi şepte-ḑecĭ dintre ceĭ maĭ bĕtrânĭ
aĭ luĭ Israel, şi vĕ închinațĭ de departe. Şi Moise se se apropie 2
singur cătră Iehova, iară acestia se nu se apropie, şi nicĭ popu-
lul se nu se sue cu dînsul.

Atuncĭ veni Moise şi spuse popululuĭ tóte cuvintele luĭ Ie- 3
hova şi tóte legile luĭ; şi tot populul respunse cu o gură, ḑicênd:
Tóte cuvintele acestea, câte le a vorbit Iehova le vom face. Şi 4
Moise scrise tóte cuvintele luĭ Iehova şi mânecând des de demă-
néțiă, rădică altariŭ subt acel munte, şi douĭ-spre-ḑece stâlpĭ,
după cele doue-spre-ḑece semențiĭ ale luĭ Israel. Dup'aceea tră- 5
mise el pre copiiĭ fiilor luĭ Israel, care'ĭ oferiră olocauste, şi sa-
crificară luĭ Iehova sacrificiĭ votive vițeĭ. Şi Moise luă dju- 6

mâtate din sângele acelora, şi'l puse în craterĭ, şi ceea-l-altâ
7 djumâtate din sânge îl turnâ preste altariŭ. Apoĭ luâ cartea ali-
anţieĭ şi o ceti in auḑiul poporuluĭ, şi eĭ ḑiserâ: Tóte câte a grâit
8 Iehova, vom face, şi vom asculta. Dup'aceea Moise luând cel-alt
sânge stropi preste popul, şi ḑise: Eacâ! sângele alianţieĭ, care o
fâcu Iehova cu voĭ, dupâ tóte aceste cuvinte.
9 Apoĭ se suirâ Moise, şi Aaron, şi Nadab, şi Abihu şi şepte-
10 ḑecĭ din ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ luĭ Israel. Şi vêḑiurâ pre Dumne-
ḑeul luĭ Israel; şi sub piciórele luĭ *era* ca un lucru din Safir lu-
11 citor, semânând cu însuşĭ ceriul, când *este* curat. Şi el nu'şĭ
atinse mâna sa de ceĭ aleşĭ aĭ fiilor luĭ Israel; ci eĭ dupâ ce vê-
ḑiurâ pre Dumneḑeŭ mâncarâ şi beurâ.
12 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Sue-te sus la mine pre acest
munte, şi fi acolo, ca se'ţĭ daŭ table de pétrâ, adecâ legea şi pre
13 preceptele care eŭ le-am scris, dupâ care tu aĭ se'ĭ înveţĭ pre eĭ. Atuncĭ
Moise se sculâ şi Iosua servul seŭ, şi Moise se sui pre muntele
14 luĭ Dumneḑeŭ. Şi ḑise câtrâ bêtrânĭ: Remâneţĭ aicĭ, pânâ ce noĭ
ne vom reîntórce la voĭ; şi écâ! Aaron şi Hur *sûnt* cu voĭ, ca verĭ
cine din voĭ ar ave ce-va dificultate, se se adreseze la dînşiĭ.
15 Atuncĭ Moise se sui pre munte şi un nuor acoperi muntele.
16 Şi mârirea luĭ Iehova se aşeḑiâ pre muntele Sinaiŭ, şi nuo-
rul îl acoperi şese ḑile. Iar a şeptea ḑi chiâmâ pre Moise din
17 meḑĭ-locul nuoruluĭ. Şi vederea mâririĭ luĭ Iehova pre vêr-
ful munteluĭ *era* asemine a unuĭ foc mistuitor, în ochiĭ fiilor luĭ
18 Israel. Şi Moise intrâ în meḑĭ-locul nuoruluĭ, şi se sui pre
munte; şi a fost *acolo* pre munte patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ
de nopţĭ.

CAPUL XXV.

Cortul şi obiectele sacre.

1 2 Şi Iehova vorbi cu Moise şi'ĭ ḑise: Spune fiilor luĭ Israel
ca mie se'mĭ aducâ oblaţiune; şi veţĭ lua acea oblaţiune
a mea de la tot omul, pre care'l lasâ ânima se mi-o dea bucu-
3 ros. Şi aceasta *este* acea oblaţiune, pre care voĭ o veţĭ lua de
4 la dînşiĭ: Aur şi argint şi aramâ. Şi iacentiŭ, purpuriŭ şi carme-
5 sin şi bis alb şi *pêr* de caprâ. Şi peĭ de berbece roş colorite,
6 şi peĭ de viţel marin, şi lemn de setim. Oleiŭ pentru candele,
odoraminte pentru oleiul de uncţiune, şi aromate de bunâ odóre.
7 Petre de onice, şi petre de infibulat pentru Efod (umeriŭ) şi
8 pentru peptorar. Şi se'mĭ facâ mie santuar, ca eŭ se locuesc

în medĭlocul lor. Şi'mĭ veţĭ face mie tabernacul şi tóte vasele, 9
întocmaĭ după forma ce eŭ o voiŭ arâta vóue, şi aşia se faceţĭ.
Şi'mĭ veţĭ face mie arcâ de lemn de settim, lungimea eĭ va fi doĭ 10
coţĭ şi djumâtate, şi lâţimea d'un cot şi djumâtate, iar înâlţimea tot d'un
cot şi djumâtate. Şi o veĭ îmbrâca cu aur curat, pre din lâuntru 11
şi pre din afarâ o veĭ îmbrâca, şi veĭ face una corónâ de aur
pre deasupra eĭ jiur împrejiur. Şi veĭ turna patru verigĭ de aur, 12
şi pre aceste le veĭ pune la cele patru colţurĭ a le arceĭ, doue
verigĭ de o parte şi doue de ceea-l-altâ parte a eĭ. Şi veĭ face 13
stanghiĭ din lemn de settim, şi le veĭ îmbrâca cu aur. Şi veĭ 14
pune stanghiele acelea în verigele cele din laturile arceĭ, spre a
se pute purta arca cu ele. Şi stanghiele vor remânea în veri- 15
gile arceĭ, şi nu se vor scóte din ele. Apoĭ veĭ pune în arcâ tes- 16
timoniul, pre care ţi'l voiŭ da eŭ.
Şi veĭ face şi acoperemênt propiţiator din aur curat, avênd 17
lungime din doĭ coţĭ şi djumâtate, şi lâţimea de un cot şi dju-
mâtate. Şi se facĭ şi doĭ Cherubimĭ de aur lucru tornat îĭ veĭ 18
face pre eĭ, din ambele laturĭ ale propiţiatoruluĭ. Şi pre un Che- 19
rubim se'l facĭ la un capât al arceĭ, şi pre cela-l-alt la alt ca-
pât al eĭ; din propiţiator veĭ face pre Cherubimĭ, la ambele luĭ
capete. Şi Cherubimiĭ se fiâ cu aripile întinse pre deasupra, aco- 20
perind cu aripile propiţiatorul, *avênd* feçiele lor întórse una câ-
trâ alta, iar privirea Cherubimilor se fie spre propiţiator. Şi pro- 21
piţiatorul acesta îl veĭ pune preste arcâ deasupra, şi în arcâ veĭ
pune testimoniul pre care'l voiŭ da ţie. Acolo me voiŭ arâta eŭ 22
ţie, şi voiŭ vorbi cu tine, de pre propiţiator, din medĭlocul ace-
lor doĭ Cherubimĭ, cariĭ *sûnt* deasupra arceĭ testimoniuluĭ, tóte
câte voiŭ ordona ţie, pentru fiiĭ luĭ Israel.
Şi se facĭ şi una masâ de lemn de sittim; lungimea eĭ *va* 23
fi de doĭ coţĭ, şi lâţimea d'un cot, iar înâlţimea d'un cot şi dju-
mâtate. Şi se o îmbracĭ cu aur curat, şi se'ĭ facĭ şi una corónâ 24
de aur jiur împrejiur. Şi veĭ face împrejiurul eĭ şi o undinâ 25
latâ de una palmâ, şi preste undinâ se facĭ corónâ de aur jiur
împrejiur. Şi se'ĭ facĭ şi patru verigĭ de aur, şi verigile se le 26
punĭ la cele patru colţurĭ, care *sûnt* la cele patru picióre ale eĭ.
Şi verigile vor fi aprópe de undinâ, ca *întrînsele* se se *poatâ* 27
pune stanghiĭ, spre a *putea* purta masa *cu ele*. Şi veĭ face stan- 28
ghiile de lemn de sittim, şi le veĭ îmbraca cu aur, pentru câ cu
ele se va purta masa. Şi veĭ face eĭ patinile, turibulele, cupele 29
şi uriceorele, care servesc la libaţiunĭ; din aur pur le veĭ
face pre acestea. Şi pre masâ se punĭ pâne de proposiţiune, 30
care tot de-a-una *va fi espusâ* înaintea mea.
Şi veĭ face un candelabru de aur pur, tornat veĭ face can- 31
delabru, postumentul luĭ, şi ramul luĭ, şi caliciĭ luĭ, şi globuleţiĭ
luĭ şi florile luĭ vor fi din aceeaşĭ bucatâ. Şése ramĭ vor eşi din cóstele 32

candelabrului, dintr'o lature a luĭ treĭ ramĭ, şi din cea-l-altâ ia-
33 reşĭ treĭ ramĭ. In unul din acestĭ ramĭ vor fi treĭ caliciĭ în
forma florilor de migdal, cu globuleţul şi cu florea *împreună*; *ase-*
minea şi la cela-l-alt ram vor fi treĭ caliciĭ în forma florilor de
migdal, cu globuleţul şi cu flórea *împreună*; aşia dar ast-fel *va*
34 *fi* la toţĭ şése ramii eşiţĭ din candelabru. Iar la candelabru *vor*
fi patru caliciĭ în forma florilor de migdal, cu globuleţiĭ lor, şi
35 cu florile lor. Un globuleţ *se fiâ* sub doĭ ramĭ eşiţĭ din can-
delabru, şi *alt* globuleţ *va fi* sub ceea-l-alţĭ doĭ rami eşiţĭ din
candelabru, şi *al treilea* globuleţ *va fi iarêşĭ* sub doĭ ramĭ eşiţĭ
dintrînsul; *şi tot aşia va fi* sub *toţĭ* şese ramiĭ eşiţĭ din can-
36 delabru. Globuleţiĭ şi ramiĭ luĭ se fiâ eşiţĭ dintrînsul, *şi* tot *can-*
37 *delabrul va fi* tornat, din o bucatâ de aur curat. Şi veĭ face
luĭ şi şepte candile, şi aprinḑêndu-le le veĭ pune deasupra luĭ,
38 şi va lumina înaintea luĭ. Şi mucârile luĭ şi supositoriele luĭ *tóte vor fi*
39 din aur pur. *Candelabrul* cu tóte utensilele aceste se va face
40 dintr'un talent de aur pur. Şi veḑĭ ca tóte aceste se le facĭ dupâ
modelul ce ţi s'a arâtat ţie pre munte.

CAPUL XXVI.

Modelul Cortuluĭ.

1 Şi locuinţia o veĭ face din ḑece tapete din bis *alb* resucit, sêmê-
nate cu cherubimĭ, şi ţesute cu fire în diferite colóre, ĭacentiŭ,
2 purpuriŭ şi carmeziŭ. Lungimea uneĭ tapete *va fi* doue-ḑecĭ şi opt de
coţĭ, şi lâţimea de patru coţĭ; tóte tapetele vor ave aceeaşĭ
3 mârime. Cincĭ tapete se fiâ încopcite una cu alta, aseminea şi
4 cele-l-alte cincĭ *se fiâ* încopcite una cu alta. Şi se facĭ chio-
torĭ iacintine pre marginea uneĭ tapete, în locul unde ea tre-
bue a se încopce cu o alta; aseminea se facĭ şi pre marginea tape-
5 teĭ acesteĭ din urmâ unde are a se prinde cu o altâ. Cincĭ-ḑecĭ de
chiotorĭ se facĭ la tapeta ânteia, asemenea cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ
se facĭ şi la marginea tapeteĭ a doua ce are a se uni cu ân-
6 teia, chiotorele vor veni în oposiţiune una cu alta. Şi se facĭ
cincĭ-ḑecĭ de copcĭ de aur şi cu copcele se împreunĭ tapetele
unul cu altul, ast-fel ca Locuinţia se fiâ numaĭ una.
7 Şi se maĭ facĭ tapete şi din pêr de caprâ pentru cortul lo-
8 cuinţeĭ; un-spre-ḑece aseminea tapete veĭ face. Lungimea uneĭ
tapete *se fiâ* de treĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi lâţimea de patru coţĭ, fie-
care tapetâ; tóte aceste un-spre-ḑece tapete vor ave una şi ace-
9 eaşĭ mârime. Şi veĭ uni cincĭ tapete de una parte şi cele-l-alte
şese iarêşĭ de altâ parte, ast-fel ca a şesea tapetâ se se pótâ în-

doi în partea anteri6râ a Cortuluĭ. Şi veĭ face cincĭ-ḑecĭ de chĭo- 10
torĭ pre marginea uneia din tapete în locul unde are a se uni cu
o alta, şi cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ pre marginea uneĭ alte tapete ca-
rea va fi încopcitâ cu ânteia. Şi veĭ face copcĭ cincĭ-ḑecĭ de 11
aramâ, şi veĭ uni copcele cu chiutórele, şi veĭ împreuna Cortul, ast-fel
ca se fiâ numaĭ unul. Iar ceea ce întrece din *aceste* tapete a Cor- 12
tuluĭ, djumâtatea tapeteĭ, care întrece, va acoperi partea dinapoĭ
a locuinţeĭ. Şi cotul carele din lungimea acestor tapete a cor- 13
tuluĭ va întrece de una parte, şi cotul *carele întrece* de ceea-l-
altâ parte, vor spânḑiura în gios, preste laturele locuinţeĭ d'incóce
şi d'incolo, spre a o acoperi.

Şi veĭ maĭ face preste cort *şi alt* acoperemênt din peĭ de 14
berbece roşite, şi *alt* acoperemênt din peĭ de viţel marin, pe
deasupra *acestuea.*

Şi pentru locuinţiâ veĭ face scândurĭ din lemn de sittim, 15
punêndu-le se stea dirept în sus. Tótâ scândura *va ave* ḑece 16
coţĭ în lungime, şi unul şi djumâtate în lâţime. Şi câte doĭ pĭjĭ 17
va ave fie-care scândurâ, *ast-fel* ca unul se se corespundâ cu cel-l-
alt; aşia veĭ face la tóte scândurile locuinţeĭ.

Şi aşia se facĭ scândurile locuinţieĭ, doue-ḑecĭ scândurĭ 18
din partea australâ, spre méḑiâ-ḑi. Şi veĭ face patru-ḑecĭ de pe 19
destalĭ de argint *punêndu'ĭ* sub cele doue-ḑecĭ de scândurĭ, doĭ
pedestalĭ sub o scândurâ, pentru amêndoue pĭjile eĭ, şi doĭ pe-
destalĭ sub o *altâ* scândurâ pentru amêndoue pĭjile eĭ.

Tot aseminea şi de ceea-l-altâ parte a locuinţeĭ despre 20
méḑiâ-nópte, *vor fi* doue-ḑecĭ de scândurĭ. Cu ceĭ patru-ḑecĭ 21
de pedestalĭ de argint aĭ lor, doĭ pedestalĭ sub una scândurâ şi
ĭarâşĭ doĭ pedestalĭ sub altâ scândurâ.

Şi în partea din fundul locuinţeĭ despre occidente se facĭ 22
şése scândurĭ. Şi se maĭ facĭ doue scândurĭ în cele doue anghiurĭ 23
din fundul locuinţeĭ. Şi acestea aŭ se fiâ îndoite de djos, şi tot 24
aşia îndoite aŭ se fiâ pânâ sus, şi în capul de sus se fiâ strînse
cu un cerc; ast-fel se fiâ cu amêndoue, care aŭ se fiâ în cele
dóue anghiurĭ. Şi vor fi opt scândurĭ cu pedestalii lor de ar- 25
gint în numer de şese-spre-ḑece pedestalĭ, doĭ pedestalĭ sub una
scândurâ, şi ĭarâşĭ doĭ pedestalĭ sub ceea-l-altâ scândurâ.

Şi se facĭ drugĭ de lemn de sittim, cincĭ pentru scândurile 26
din una lature a locuinţeĭ. Aseminea cincĭ drugĭ pentru scân- 27
durile din ceea-l-altâ lature a locuinţeĭ; şi cincĭ drugĭ pentru
scândurile locuinţeĭ din fund spre occidente. Şi drugul de la meḑĭ- 28
loc *se fiâ* la meḑilocul scândurilor, adjungênd de la un cap la ce-
la-l-alt. Şi scândurile le veĭ îmbrâca cu aur, şi verigile lor le veĭ face 29
de aur, prin care veĭ petrece drugiĭ, şi drugiĭ îĭ veĭ îmbrâca cu aur.

Aşia dar tu îmĭ veĭ construi locuinţiâ dupâ forma ce ţi s'a 30
arâtat pre munte.

31 Şi se facĭ una perde iacentinâ, purpuriâ, carmesin roşiâ, şi
din bis resucit; aceasta va fi ţesutâ cu fire în diferite culóre cu Cheru-
32 bimĭ pre dînsa. Şi o prinde pre dînsa de patru columne de sit-
tim, îmbrâcate cu aur, cârligele lor de aur, *puse* pre patru pe-
33 destalĭ de argint. Şi se prinḑĭ perdeua de copcĭ, şi arca mâr-
turieĭ se o punĭ în lâuntrul perdeleĭ, şi acea perdea va separa
34 vóue Sânta de Sânta Sântelor. Şi pune propiţiatorul pre arca mâr-
35 turieĭ, în Sânta Sântelor. Iar masa o veĭ pune afarâ de perde,
şi candelabrul dinaintea meseĭ în partea despre améḑĭ a locuin-
ţeĭ, şi masa o pune în partea despre méḑiâ-nópte.
36 Şi la uşia Tabernaculuĭ veĭ face una perde iacentinâ, pur-
37 puriâ, carmesin roşiâ, şi din bis resucit, lucru de acupictor. Şi
perdeleĭ *acestia* se'ĭ facĭ cincĭ columne din sittim, şi le veĭ îm-
brâca cu aur, şi cârligile lor *vor fi* de aur; şi acestora le veĭ
vêrsa cincĭ pedestalĭ de aramâ.

CAPUL XXVII.

Modelul altaruluĭ olocaustelor, a curţeĭ şi a lampelor.

1 Şi veĭ face un altar de lemn de sittim, a câruea lungime
se fiâ de cincĭ coţĭ şi lâţimea iarâşĭ de cincĭ coţĭ; patrat se
2 fiâ altarul, şi de treĭ coţĭ înâlţimea luĭ. Şi veĭ face luĭ córne, în
cele patru ânghiurĭ ale luĭ, care vor eşi din trînsul, şi'l veĭ îmbrâ-
3 ca cu aramâ. Şi'ĭ veĭ face óle pentru scóterea cenuşeĭ, şi lopeţĭ,
şi patine, şi furculiţie, şi tigaie pentru cârbunĭ, şi tóte instrumen-
4 tele luĭ le veĭ face de aramâ. Şi se facĭ şi un gratariŭ de ara-
mâ în forma unuĭ reticul, şi la grâtariŭ veĭ face patru verigĭ de
5 aramâ, la cele patru ânghiurĭ a le luĭ. Şi grâtariul se'l punĭ, sub
cercuitul altaruluĭ, de djos în sus, ca grâtariul se adjungâ pânâ la
6 djumâtatea altariuluĭ. Şi se facĭ stanghiĭ altaruluĭ, stanghii din
7 lemn de sittim, şi'ĭ îmbracâ cu aramâ. Şi se petrecĭ stanghiile
luĭ prin verigĭ, ca stanghiile se fiâ de ambele laturĭ ale altaru-
8 luĭ, spre a se pute transporta. Şi'l veĭ face din scândurĭ, se fiâ
gol din întru, dupâ cum ţi s'a arâtat ţie pre munte, aşia se'l facĭ.
9 Şi locuinţeĭ fâ'ĭ şi curte în partea despre méḑiâ-ḑi; per-
delele curţeĭ *vor fi* din bis resucit, lungimea lor de una sutâ de
10 coţĭ de una parte. Şi columnele eĭ doue-ḑecĭ, cu pedestalii lor
de aramâ, *tot* doue-ḑecĭ, iar cârligele columnelor şi beţele *vor*
11 *fi* de argint. Aseminea şi despre laturea de méḑiâ-nópte *va*
avea perdele d'alungul una sutâ *de coţĭ*, cu columnele lor doue-
ḑecĭ, şi cu pedestalii lor de aramâ doue-ḑecĭ; iar cârli-
12 gele columnelor şi beţele *vor fi* de argint. Iar despre partea

occidentalâ lâţimea curţeĭ închise prin perdele, va ave cincĭ-ḑecĭ de
coţĭ, cu columnele lor ḑece şi ḑece pedestalĭ. Şi lâţimea curţeĭ din 13
partea orientale spre resârit, va fi de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ. Ast-fel ca de 14
una parte se fiâ cincĭ-spre-ḑece coţĭ de perdele, cu ale lor treĭ
columne şi treĭ pedestalĭ. Şi pre ceea-l-altâ parte ĭarâşi cincĭ- 15
spre-ḑece coţĭ de perdele, cu ale lor treĭ columne, şi treĭ pe-
destalĭ. Şi la pórta curţeĭ veĭ face una perde iacentinâ, pur- 16
puriâ, carmesin roşiâ, şi bis alb resucit, de doue-ḑecĭ de coţĭ,
lucru de acupictor; cu patru columne şi cu patru pedestalĭ. Tóte 17
columnele împregiurul curţeĭ vor ave beţe de argint, şi cârligele
de argint, şi pedestaliĭ de aramâ. Lungimea curţeĭ va fi de una 18
sutâ de coţĭ, şi lâţimea de câte cincĭ-ḑecĭ de una parte şi de alta,
şi înâlţimea de cincĭ coţĭ; şi perdelele de bis alb resucit, şi pe-
destaliĭ columnelor de aramâ. Şi tóte utensilele locuinţeĭ pentru 19
tot serviciul eĭ, şi toţĭ ţeruşiĭ eĭ, precum şi ţeruşiĭ curţeĭ vor
fi de aramâ.

Şi tu ordónâ fiilor luĭ Israel, ca pentru candelabru se'ţĭ aducâ 20
oleiŭ curat din olive zdrobite spre luminare, pentru ca candelele se
ardâ neîncetat. In cortul adunanţieĭ afarâ de perdea, care spân- 21
ḑiurâ dinaintea mârturieĭ, le va pregâti Aaron cu ceĭ doĭ fiĭ aĭ
seĭ, ca se arḑâ în presenţia luĭ Iehova, de cu sérâ pânâ dema-
néţiâ. Aceasta va fi statut etern care se va pâzi de fiiĭ luĭ Is-
rael întru generaţiunele lor.

CAPUL XXVIII.

Aaron şi fiiĭ seĭ chiâmaţĭ la funcţia preuţieĭ.

Iar tu chiamâ la tine dintre fiiĭ luĭ Israel pre fratele teŭ 1
Aaron, şi pre fiiĭ seĭ cu dînsul, ca se'mĭ fiâ mie preuţĭ;
adîcâ Aaron, Nadab, şi Abihu, Eleazer şi Itamar fiiĭ luĭ Aaron. Şi 2
veĭ face luĭ Aaron fratele teŭ vestimente sacre spre gloria şi
ornament. Şi se vorbescĭ tutulor barbaţilor industrioşĭ, tutu-
lor acelora, pre cariĭ i'am dâruit eŭ cu spiritul înţelepciuneĭ, ca
se facâ vestimentele luĭ Aaron, pentru a luĭ consecrare, ca se'mĭ
fiâ mie preut. Şi acestea sûnt vestimentele, care i le vor face: 4
Peptarul, Efodul, Paliul şi tunica pestriţiâ, Mitra şi Brâul. Aşia se
facâ eĭ aceste vestimente sacre luĭ Aaron frateluĭ teŭ, şi fiilor
luĭ, ca se'mĭ fiâ mie preuţĭ. Şi vor lua aur, iacentin şi purpuriŭ, şi 5
carmesin roş, şi bis alb.

Şi Efodul îl vor face din fir de aur, din bisus alb rêsucit şi ţesut 6
cu fire în diferite colóre iacentiŭ, purpuriŭ, şi carmesin roş. El va 7
ave doĭ umerarĭ ast-fel fâcuţĭ, încât acestea la cele doue estre-

8 mitâţî *de sus* se se pótâ încopce. Şî cingâtórea cea dea supra
Efodiuluï, va fi tot aseminea lucratâ şi din aseminea materiâ, din
9 aur, iacentiŭ, purpuriŭ, carmesin roşiâ, şî din bis alb resucit. Şi
veï lua şi douâ petre onechine şi veï sâpa pre dînsele numele ce-
10 lor *doi-spre-ḑece* fiï aï luï Israel. Şése dintr'aceste nume *vor*
fi pre una din aceste petre, şi cele-l-alte şése nume *vor fi* pre
11 ceea-l-altâ pétrâ, dupâ ordinea nascereï lor. Lucru de artifice
lapidariŭ, şi sculpturâ de sigil, veï sâpa pre aceste dóue petre
numele fiilor luï Israel, prinse în ferecâturï de aur se le facï pre
12 ele. Şi petrele aceste doue le veï pune pre ambiï umerï aï Efo-
duluï, *ca ele se fiâ* petre de amintire pentru fiiï luï Israel; şi
Aaron se pórte numele lor înaintea luï Iehova pre ambiï luï umerï
13 14 spre memoriâ. Şi se le facï fibule de aur. Şi doue lanţiugele
de aur curat, fâ-le pre aceste în forma sforeï, lucru împletit, şi
p'aceste lanţiugele împletite le pune în fibule.
15 Şi veï face şi peptorariul judecâţeï, ţeseturâ în diferite colóre, întoc-
maï dupâ ţesetura Efoduluï se'l facï pre el; din aur, iacentiŭ, din purpuriŭ,
16 carmesin roş, şi din bis alb resucit. Se fiâ patrat şi duplu, şi *se ai-*
17 *bâ* lungimea de una palmâ şi lâţimea de una palmâ. Şi'l veï îm-
ple cu petre preţióse, punând patru şire de petre. In primul şir
18 *vor fi* Sardonicï, Topaz şi Smaragd. Iar într'al doilea şir: Car-
19 boncul, Zafir şi Diamante. In al treilea şir: Liguriŭ, Agat şi Ame-
20 tist. Şi în al patrulea şir: Chrisolit, Onichin, şi Iaspide; acestea vor
21 fi legate cu aur în locurile lor. Şi petrile acestea se fiâ în nu-
mer de doue-spre-ḑece, dupâ numele fiilor luï Israel, fiâ-care va
ave numele seŭ întrînsa sâpatâ, ca sculptura sigilelor, fiâ-care cu
22 numele luï, dupâ cele doue-spre-ḑece seminţii. Şi veï face la
peptorar lanţiugele, în forma sforeï, lucru împletit din aur curat.
23 Şi veï maï face peptorarului şi doue verigï de aur, şi p'aceste
24 doue verigï le veï pune la cele doue colţuri ale peptorarului. Şi pre
cele doue lanţiugele de aur împletite le veï prinde de cele doue
25 verigï din colţiurile peptorarului. Iar cele-l-alte doue capete ale
celor doue lanţiugele împletite le veï prinde de cele doue fibule,
26 şi le pune preste umeriï Efoduluï, în partea dinainte. Şi se maï
facï doue verigï de aur, şi se le punï la cele-l-alte doue colţurï
de djos ale Peptorarului, la marginea luï, care *este* din ântru,
27 despre Efod. Şi se maï facï doue verigï de aur, şi se le punï
la cele doue *foï* de umerarie ale Efoduluï, de desubt în partea
anteriórâ a luï, tocmaï la locul, unde aceste se îmbinâ, deasupra
28 de brâul Efoduluï. Şi peptorariul cu verigile luï îl vor lega cu
sfóre iacentine de verigile Efoduluï, ca se stea ţeapân de asupra
de cingâtórea Efoduluï, încât Peptorariul se nu se miscé de pre Efod.
29 Şi aşia se pórte Aaron numele fiilor luï Israel pe acel peptorar al
judecâţeï, deasupra ânimeï sale, când va întra în Sântuariŭ, spre
memoriâ înaintea luï Iehova necontenit.

Şi veĭ pune în peptorarul judecâţeĭ: Urîm şi Tumim, care se 30
fiâ deasupra ânimeĭ luĭ Aaron, când va întra el înaintea luĭ Iehova,
şi aşia Aaron va purta ne'ncetat judecata fiilor luĭ Israel pre ânima
sa, înaintea luĭ Ieheva.

Şi veĭ face şi Paliul de subt Efod tot iacentiŭ. Şi acesta 31 32
la medîloc *sus* va ave apertura, pentru întrarea capuluĭ, şi o ti-
viturâ va fi giur împregiur, lucru ţesut, ca apertura uneĭ lorice
se fiâ, ca se nu se spintice. Şi pre marginea luĭ veĭ face mere 33
granate în colorul iacentiŭ, purpuriŭ, carmesin roşiâ, pre mar-
ginea luĭ giur împregiur, şi printr'acestea clopoţeĭ de aur giur
împregiur; Incât se fiâ tot un clopoţel de aur, şi un mâr-granat; 34
şi îarâşi un clopoţel de aur, şi apoĭ un mâr-granat, pre tótâ mar-
ginea aceluĭ Paliŭ giur împregiur. Şi Aaron se va îmbrâca cu 35
dînsul la servirea de Dumneḑeŭ, ca sunetul luĭ se se auḑiâ când va
întra în santuariŭ, înaintea luĭ Iehova, şi când va eşi, ca se nu mórâ.

Şi veĭ face şi una laminâ de aur curat, şi veĭ sâpa pre 36
dînsa sculpturâ *ca de* sigil, *aceste:* **Santitatea luĭ Iehova!**
Şi pre aceasta o veĭ lega de cordela iacentiâ, şi va fi la Mitrâ, 37
în partea dinainte a Mitreĭ se fiâ. Şi *aceasta* va fi pre fruntea 38
luĭ Aaron, pentru ca Aaron se pórte pêcatele lucrurilor sacre,
pre care fiiĭ luĭ Israel le vor consecra în tóte sacrele lor proâ-
duceri, şi *lamina* va fi pre fruntea luĭ tot d'auna, ca se'ĭ facâ
plâcuţi înaintea luĭ Iehova.

Şi veĭ ţese şi Tunica din bis; şi Mitra o veĭ face din bis, 39
iar cingâtórea o veĭ face lucru de acupictor.

Şi veĭ face şi fiilor luĭ Aaron Tunice şi cingâtorĭ, şi câ- 40
ciule, spre mârire şi ornament. Şi veĭ îmbraca pre eĭ *cu acestea*, 41
pre fratete teŭ Aaron, şi pre fiiĭ luĭ împreunâ cu dînsul, şi
veĭ unge pre eĭ, îĭ veĭ consecra, şi'ĭ veĭ santifica pre eĭ ca
se'mĭ fiâ mie preuţĭ. Şi se le facĭ lor femorale de iin, care se 42
le acopere nuditatea corpuluĭ lor, care vor fi de sub cóste pânâ
la cópse. Şi astfel vor fi învestiţi Aaron şi cu fiiĭ luĭ, când vor 43
întra eĭ în cortul adunanţeĭ, saŭ când se vor apropia de altariŭ,
spre a liturgisi în santuar; ca nu cumva purtând culpa óre-câ-
riea întinaţiunĭ, se mórâ. *Aceasta va fi* statut perpetuŭ pentru
Aaron, şi pentru posteritatea luĭ dupâ dînsul.

CAPUL XXIX.

Aşeḑiarea sacrificiilor şi sacrificiul continuŭ.

Şi aceasta este, ceea ce veĭ face lor, când îĭ veĭ consecra 1
pre dînşiĭ ca se'mĭ fiâ preuţĭ. Iea un junc dintre vite,

2 şi doî berbecî fără maculă. Şi pânî nedospite, şi turte nedospite,
fermentate cu oleiŭ; şi plăcinte nedospite, unse cu oleiŭ; tóte
3 acestea se le facî din flórea fărineî de grâŭ. Şi acestea punên-
du-le într'un panier, presentézele într'acel panier cu juncul şi cu
4 ceî doî berbeci *împreună*. Apoi se aduci pre Aaron şi pre fiiî seî
5 la uşia cortuluî adunanţieî, şi'î veî spala pre eî cu apă. Şi se eî
vestimentele, şi se îmbracî pre Aaron; cu Tunica, şi cu Paliul Efo-
duluî, şi cu Efodul şi cu Peptorariul, şi se'l încingî cu încingă-
6 tórea Efoduluî. Apoî se'î punî pre capul luî Mitra, şi Diademă
7 sacră preste Mitră. Şi veî lua oleiul ungereî, şi'l veî turna pre
capul luî, şi ast-fel îl veî unge pre el.
8 Dup'aceea adă pre fiiî luî şi'î revestesce pre eî cu tunicile.
9 Şi încingându'î pre eî cu cingătorî, pre Aaron şi pre fiiî luî, *pre
capetele* lor le pune mitre; ca preuţia se fiă între eî, prin de-
cret perpetuŭ. Şi ast-fel veî consecra pre Aaron şi pre fiiî seî.
10 Şi veî aduce juncul înaintea cortuluî adunanţieî, şi Aaron şi
11 fiiî seî se'şî pună mânile lor pre capul junculuî. Şi veî junghia
12 juncul înaintea luî Iehova la uşia cortuluî adunanţieî. Şi luând
din sângele junculuî cu degetul teŭ, veî pune pre cornele alta-
ruluî, şi tot cela-l-alt sânge îl veî vêrsa la piciórele altariuluî.
13 Şi se eî tótă grăsimea care acopere măruntaele, şi reticulul de
pre ficat, şi amêndoî rerunchiî cu grăsimea lor le veî aprinde
14 profum pre altariŭ. Dară carnea junculuî, pelea şi escrementul le
veî arde cu foc, afară de castru; căcî sacrificiŭ pentru pêcat este.
15 Şi veî lua şi pre unul din aceî berbecî, şi Aaron cu fiiî seî
16 îşî vor pune mânile lor pre capul berbeceluî. Şi înjunghiă ber-
becele, şi luând sângele luî, îl tórnă pre altar, jiur împrejiur.
17 Apoî taiă berbecele acela în bucăţî, şi'î spală măruntaele şi pi-
ciórele luî cu apă, şi le pune lângă cele-l-alte bucăţî, şi preste
18 capul luî. Şi veî arde p'acest berbece întreg pre altar; căcî
olocaustă este luî Iehova, odóre plăcută, sacrificiŭ cu foc luî
Iehova.
19 Apoî veî lua şi pre al doilea berbece, după ce Aaron şi
20 cu fiiî luî îşî vor pune mânile lor pre capul berbeceluî. Şi în-
junghiă berbecele acesta, şi luând din sângele luî unge bărbia
urecheî direpte a luî Aaron, şi bârbia urecheî direpte a fiilor seî,
şi pre degetul policar al mâneî direpte al lor, şi pre degetul cel
mare al piciorului dirept al lor, apoî cela-l-alt sânge îl tórnă
21 preste altar jiur împrejiur. Şi se ieaî din sângele ce *este* pre
altar, şi din oleiul ungereî, se stropescî pre Aaron, şi vestimen-
tele luî; aseminea şi pre fiiî luî, şi vestimentele fiilor luî, cu dîn-
sul, şi ast-fel se va consecra el şi vestimentele luî; precum şi
22 fiiî luî, şi vestimentele fiilor luî cu dînsul. Dup'aceea se ieaî
grăsimea din acest berbece, şi códa luî, şi grăsimea care aco-
pere mânuntaele, şi reticulul ficatuluî, şi amêndoî renichiî cu

grăsimea de preste dînşiĭ, şi spata diréptâ; câcĭ acesta *este* ber-
becele de consecraţiunĭ. Şi din paniera de azime ce este înain- 23
tea luĭ Iehova, veĭ maĭ lua şi una pâne, una turtâ de uleŭ, şi
una plâcintâ; Şi pre tóte acestea le pune în mânile luĭ Aaron 24
şi într'ale fiilor luĭ, şi le veĭ agita prin agitaţiune înaintea luĭ Ie-
hova. Dup'aceea le iea din mânile lor, şi le arde pre altariŭ, 25
deasupra olocaustuluĭ întru odóre plâcutâ înaintea luĭ Iehova,
câcĭ acesta *este* sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova. Şi veĭ lua şi pep- 26
tul berbeceluĭ de consecraţiune, carele *este* pentru Aaron, şi dupâ
ce îl veĭ agita prin agitaţiune înaintea luĭ Iehova, va fi partea
ta. Şi se santificĭ peptul de agitaţiune şi spata de elevaţiune *par-* 27
tea adicâ, care s'agitat şi s'a elevat din berbecele de consecra-
ţiune, care *este* pentru Aaron şi pentru fiiĭ luĭ. Şi acestea prin 28
statut perpetuŭ vor fi ale luĭ Aaron, şi ale fiilor seĭ, de la fiiĭ
luĭ Israel; pentru câ *este* elevaţiune; şi sacrificiul de elevaţiune,
pre carele'l oferе fiiĭ luĭ Israel din sacrificiele lor votive, acel sa-
crificiŭ elevat, se cade se fiâ a luĭ Iehova.

Şi vestimentele sacre ale luĭ Aaron, vor fi dupâ dînsul, a 29
le fiilor luĭ, ca eĭ întrînsele se se ungâ, şi în ele se se consacre.
Şépte ḑile se va îmbraca cu ele, carele dintre fiiĭ luĭ va urma 30
Archereŭ în locul luĭ, şi carele va întra în Cortul adunanţieĭ ca
se serveascâ în santuar. Apoĭ luând berbecele de consecraţiune, 31
carnea luĭ se o fearbâ în loc sânt. Şi Aaron cu fiiĭ luĭ vor mân- 32
ca carnea acestuĭ berbece, şi pânea cea din panierâ, la uşiâ
Cortuluĭ adunanţieĭ. Eĭ se le mânânce p'aceste lucrurĭ, ce aŭ 33
servit atât spre a face pentru eĭ espiaţiune, cât şi pentru a'ĭ con-
secra şi a'ĭ santifica. Înse altul strein dintrînsele se nu mânânce,
pentru câ *sûnt* sânte. Iar de va remânea ce-va din aceastâ car- 34
ne a consecrâreĭ, şi din pâne pânâ a doua ḑi, remâşiţia o veĭ arde
cu foc, aceasta nu se va mânca, pentru-câ *este* lucru sânt.

Şi veĭ face cu Aaron şi cu fiiĭ luĭ întocmaĭ dupâ cum ţi-am 35
ordonat ţie, în spaţiŭ de şépte ḑile îĭ veĭ consecra pre eĭ. Şi 36
în tótâ ḑiua veĭ maĭ sacrifica şi câte un junc, pentru pêcate şi
stergerea lor, şi veĭ curâţi altariul, fâcând espiaţiune pentru el,
şi'l veĭ unge, ca se se santifice. In şépte ḑile veĭ face espiaţiune 37
pentru altariŭ, şi'l veĭ santifica pre el; şi aşia acel altariŭ va
fi lucrul cel maĭ sânt. Tot cel ce se va atinge de altariŭ, sânt
va fi.

Şi aceasta este ceea ce veĭ sacrifica tu pre acest altariŭ; 38
doĭ mneĭ, de câte un an veĭ oferi tu în tótâ ḑiua ne'ncetat. P'un 39
mnel dintr'acestia îl veĭ sacrifica demânéţiâ, şi pre al doilea îl veĭ
oferi despre sérâ. Şi veĭ pune a ḑecea parte din Efa de flórea 40
fârineĭ amestecatâ cu a patra parte a unuĭ Hin de oleŭ curat, şi
ca libaţiune vin tot a patra parte dintr'un Hin pentru primul mnel.

41 Iar pre al doilea mnel se'l sacrificĭ între amêndoue serile; întoc-
maĭ după ritul oblaţiuneĭ de demânéţiâ şi a libaţiuneĭ eĭ, veĭ ur-
42 ma cu dînsul; întru odóre plâcutâ, fâcutâ cu foc luĭ Iehova. Acesta
va fi olocaust perpetuŭ, prin tóte generaţiunele vóstre, la pórta
cortului adunanţieĭ înaintea luĭ Iehova, unde eŭ me voiŭ arâta voue,
43 şi acolo îţĭ voiŭ vorbi ţie. De acolo me voiŭ arâta eŭ fiilor luĭ
44 Israel, şi locul acela se va santifica de mârirea mea. Şi voiŭ
santifica cortul adunanţieĭ şi altariul, şi pre Aaron şi pre fiiĭ luĭ
45 voiŭ santifica ca se'mĭ fiâ preuţĭ. Şi voiŭ locui în meḑi-locul fii-
46 lor luĭ Israel, şi voiŭ fi lor Dumneḑeŭ. Şi eĭ vor cunósce câ eŭ
sûm Iehova Dumneḑeul lor, carele 'ĭ-am scos pre dînşiĭ din pâ-
mêntul Egiptuluĭ, ca se locuesc în meḑi-locul lor. Eŭ *sûm* Ie-
hova Dumneḑeul lor.

CAPUL XXX.

Modelul Altariuluĭ tâmâereĭ. Oleul sânt.

1 Şi veĭ face şi un Altar pentru profumare, din lemn de sit-
2 tim îl veĭ face pre el. D'un cot *va avé* lungime, şi
d'un cot lâţimea, va fi patr'ângular, înse înâlţimea luĭ *va fi* de
3 doĭ coţĭ, şi córnele luĭ *vor fi* d'intrînsul *eşind*. Şi'l veĭ îmbraca
cu aur curat, atât acoperişiul luĭ deasupra, cât şi pâreţiĭ jiur îm-
prejiur, şi córnele luĭ; şi'ĭ veĭ face luĭ şi corónâ de aur jiur
4 împrejiur. Şi'ĭ veĭ face doue verigĭ de aur, subt corónâ în col-
ţurĭ, de ambele luĭ laturĭ, ca întrînsele se se pue stanghiĭ, care
5 vor servi spre al duce cu ele. Şi veĭ face şi stanghiile luĭ din
6 lemn de sittim, şi le veĭ îmbraca cu aur. Şi p'acest altariŭ îl veĭ
pune dinaintea perdeleĭ, ce *spânḑiurâ* înaintea arceĭ mârturieĭ, în
façia propiţiatoruluĭ, carele *este* de asupra mârturieĭ, unde me
7 voiŭ arâta ţie. Şi Aaron va aprinde preste dînsul profum de
aromate, în tótâ demânéţia, când va prepara el lampele, va
8 aprinde acest profum. Aseminea şi între ambele sârĭ, când
Aaron va aprinde lampele, îl va tâmâia ïarâşĭ, *care* profum *se va
face* neîncetat înaintea luĭ Iehova, întru tóte generaţiunele vóstre.
9 Pre dînsul se nu oferiţĭ nicĭ un alt profum strein, nicĭ olocaust,
nicĭ oblaţiune pânaticâ, dar nicĭ ce-va libaţiune se nu varsaţĭ preste
10 dînsul. Ci numaĭ espiaţiune va face Aaron preste córnele aces-
tuea, numaĭ una datâ pre an. Espiaţiune ḑic, va face el preste
acest *altariŭ* în tot anul una datâ, prin tóte generaţiunele vóstre,
cu sângele oferit pentru curâţirea pêcatelor. Acest *altariŭ va fi*
lucru cel maĭ sânt luĭ Iehova.

Dup'aceea grâi Iehova câtrâ Moise, ḑicênd: Când tu veĭ face 11 12
cu capii armateĭ numerarea fiilor luĭ Israel, atunci la acea numerare
tot însul va da *cât-va* luĭ Iehova, dirept rescumpârare pen-
tru sufletul seŭ; ca se nu'l atingâ ver o plagâ, când vor fi nu-
meraţĭ. *Şi* ei vor da aceasta: tot însul, carele va trece prin nu- 13
meraţiune, *va da* una djumâtate de siclu, dupâ siclul santua-
riuluĭ, siclul *are* doue-ḑecĭ de ghere. *Aşia dar* una djumâtate
de siclu *va fi* oblaţiune luĭ Iehova. Tot însul carele va trece prin 14
aceastâ numeraţiune, fiind de doue-ḑecĭ de anĭ, şi maĭ sus, va da
oblaţiunea luĭ Iehova. Avutul se nu dea maĭ mult, nicĭ scâpâta- 15
tul mai puçin de una djumâtate de siclu, când veţĭ face oblaţiu-
nea luĭ Iehova, pentru espiarea sufletelor vóstre. Şi se ieaĭ acel 16
argint de espiaţiune de la fiiĭ luĭ Israel, şi se'l daĭ pentru lucrul
Cortuluĭ adunanţieĭ, şi aceasta va servi luĭ Israel de memorial îna-
întea luĭ Iehova spre espiarea sufletelor vóstre.

Şi Iehova maĭ grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Se maĭ facĭ şi un 17 18
spâlâtoriŭ de aramâ, şi pedestalul luĭ de aramâ, pentru spâlat, şi
se'l punĭ între Cortul mârturieĭ şi între altariŭ şi se tornĭ apâ în-
tr'însul. Şi Aaron şi fiiĭ luĭ îşĭ vor spâla dintr'însul mânile şi pi- 19
ciórele lor. Când vor întra eĭ în Cortul adunanţieĭ, se vor spâla 20
cu apâ, ca se nu mórâ, saŭ când se vor apropia de altar, ca se
liturgisascâ ca se ardâ *ver un* sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova. Şi'şi 21
vor spala mânile şi piciórele lor, ca se nu mórâ. Aceasta le va fi
lor statut etern luĭ *Aaron ḑic* şi seminţieĭ luĭ din generaţiune
în generaţiune.

Şi Iehova maĭ grâi câtrâ Moise ḑicênd: Şi se ieaĭ aromate 22 23
de cele maĭ escelente; myrriul cel maĭ curat, cincĭ sute *sicliĭ*,
şi cinamom aromatic, pre djumâtate atâta, doue-sute cincĭ-ḑecĭ
sicliĭ, şi calam aromatic tot doue-sute cincĭ-ḑecĭ *sicliĭ*. Şi casia 24
cincĭ-sute *sicliĭ*, dupâ sicliĭ santuariuluĭ; şi oleŭ de olive un Hin.
Şi se facĭ dintr'acestea oleŭ pentru ungerea sacrâ, unsóre com- 25
pusâ dupâ artea profumâtorilor. Oleul ungereĭ sacre va fi *acesta*.
Şi se ungĭ cu dînsul Cortul adunanţieĭ, şi arca mârturieĭ. Şi masa 26 27
cu tóte vasele eĭ, şi candelabrul cu tóte instrumentele luĭ, şi al-
tarul tâmâereĭ. Şi altariul de olocauste, şi tóte instrumintele luĭ, 28
şi spâlâtoriul cu pedestalul luĭ. Şi ast-fel se le consacri pre aces- 29
tea, încât *acestea* se fiâ *un lucru* fórte sânt; tot ce se va atin-
ge de dînsele sânt va fi. Asemine veĭ unge şi pre Aaron şi 30
pre fiiĭ seĭ, şi'ĭ veĭ consecra pre eĭ ca se'mĭ fiâ mie preuţĭ. Şi 31
se grâescĭ fiilor luĭ Israel ḑicênd: aceasta 'mĭ va fi mie oleŭ de
sacrâ ungere întru tóte posteritâţile vóstre. Nicĭ un corp de om 32
se nu se ungâ cu dînsul, şi nicĭ dupâ composiţiunea luĭ se nu
faceţĭ altul luĭ aseminea, *câcĭ* acesta *este lucru* sacru, *lucru* sa-
cru *dar* va fi şi vóue! Verĭ cine va face composiţiunea *acestuia* 33

asemine, saŭ cine va da din trînsul altuea strein, esterminase-va
unul ca acela din populul seŭ.
34 Şi Iehova ïarâşï ḑise câtrâ Moise: Iea aromate, adicâ: Stacte
şi onice. şi galban, aceste aromate, şi timiâ purâ, atât dintr'una
35 cât şi dintr'alta. Şi dintr'acestea se prepari profum, composiţiune
aromaticâ, fâcutâ dupâ artea profumâtorilor, punênd sare, ca *se*
36 *fiâ* curatâ *şi* sântâ. Şi dintr'aceste veï pisa mânunt, şi dintrînsele
veï pune dinaintea mârturieï în Cortul adunanţieï unde me voiŭ arâta
37 ţie. Acesta va fi vóue *un lucru* fórte sânt. Şi alt profum dupâ
composiţiunea acestuia ce facï acum, vóue se nu vê faceţï, câcï
38 acesta va fi ţie *lucru* consecrat luï Iehova. Verï cine va face
acestuia aseminea, câ se'l mirose, *unul ca acela* se va estermina
din populul seŭ.

CAPUL XXXI.

Betsaleel, Aholiab şi lucrârile lor. Riguròsa lege a Sabbatuluï.

1 2 Şi Iehova vorbi cu Moise şi ḑise: Veḑï, eŭ anume am
chiâmat pre Betsaleel, fiul luï Uri. a fiuluï luï Hur, din
3 seminţia luï Iuda. Şi'l împluiŭ cu spiritul luï Dumneḑeŭ, *cu spiri-
tul* de industriâ, de inteleginţiâ, de scienţiâ şi de tot felul de
4 arte. Ca se escugete lucrurï artistice spre a lucra în aur, în ar-
5 gint şi în aramâ. In petre a sculpa, şi ale lega; lemne artifi-
6 cios a le tâia, *şi* tot *feliul* de lucru a esecuta. Şi écâ! 'i-am maï
adaos luï pre Oholiab, fiul luï Ahisamac, din seminţia luï Dan;
şi înţelepciune am pus în ânima a tot omul industrios, ca eï tóte
7 acelea se le facâ, câte ţi-am ordonat ţie. Cortul adunanţieï, şi
arca pentru mârturiâ, propiţiatorul, carele *are se fiâ* deasupra
8 *acestia*; şi tóte instrumentele Cortuluï. Şi masa cu tóte vasele
eï, şi candelabrul cel *din aur* curat, cu tóte instrumentele luï, şi
9 altariul tâmâiareï. Şi altariul de olocauste cu tóte instrumentele
10 luï, şi Spâlâtorul cu pedestalul luï; Şi vestimentele ţesute, şi ves-
timentele sacre a le Archiereuluï Aaron, şi vestimentele fiilor seï,
11 ca se'mï eserceze funcţiunea de preuţï. Şi oleul ungereï şi pro-
fumul de aromate pentru santuariŭ; se le facâ întocmaï aşia, pre-
cum ţi-am ordonat ţie.
12 13 Şi Iehova maï adaose luï Moise, şi ḑise: Şi tu vorbesce fii-
lor luï Israel, şi le ḑi: Cu tóte acestea, voï se pâziţi Sabbatele mele,
câ acesta *este* semn între mine şi între voï, în tóte posteritâţile
vóstre; ca voï se sciţï, câ eŭ *sûm* Iehova carele vê santific pre
14 voï. Ţineţï dar Sabbatul! şi acesta *se vê fiâ* vóue sânt: Verï
cine'l va profana, cu mórte va muri; ba şi cine va face într'acea

ḑi ver un lucru, sufletul aceluea se va sterge din poporul seŭ.
Şése ḑile se va lucra, iar în tótâ a şéptea ḑi *este* Sabbat, ḑi de 15
repaus, consecratâ luĭ Iehova. Ver cine va face ceva lucru în
ḑiua de Sabbat, *acela* cu mórte se mórâ. Aşia dar, fiiĭ luĭ Israel 16
se pâzeascâ Sabbatul, santificând Sabbatul, prin tóte generaţiunele
lor, prin alianţiâ perpetuâ. Acesta între mine ş'între fiiĭ luĭ Israel 17
este semn perpetuŭ, câcĭ în şése ḑile fâcu Iehova ceriul şi pâ-
mêntul, ş'intra şéptea ḑi încetâ şi se repausâ.
Şi *Domnul* dupâ ce fini vorbirea cu Moise pre muntele Si- 18
naĭ, îĭ dede cele doue table ale mârturieĭ, table de pétrâ scrise
cu degetul luĭ Dumneḑeŭ.

CAPUL XXXII.

Viţelul de aur fâcut şi sfârmat.

Iar poporul veḑênd câ Moise se întârḑia fórte de a se po- 1
gorî de pre munte, se adunâ împrejiurul luĭ Aaron şi'ĭ
ḑise: Scólâ-te! şi ne fâ nóue ḑeĭ, cariĭ se mérgâ înaintea nóstrâ,
pentru-câ ce s'a întêmplat cu acel om, cu Moise, carele ne-a scos
pre noĭ din pâmêntul Egiptuluĭ, nu scim. Şi Aaron le respunse: 2
scóteţĭ cerceiĭ de aur, cariĭ *sûnt* în urechiele femeilor vóstre, şi
a fiilor vostri, şi a fetelor vóstre, şi'ĭ aduceţĭ la mine! Şi tot 3
poporul scóse îndatâ toţĭ cerceiĭ ceĭ de aur pre cariĭ *aveaŭ* eĭ
în urechĭ, şi'ĭ aduserâ la Aaron. Carele, luându'ĭ din mânile lor, 4
dupâ ce cu dalta formâ modelul, le fâcu lor un viţel turnat. Atuncĭ
eĭ ḑiserâ: Acestia *sûnt* ḑeiĭ teĭ, o Israele! cariĭ te-aŭ scos pre
tine din pâmêntul Egiptuluĭ. Acésta veḑênd Aaron, edificâ altar 5
înaintea viţeluluĭ, şi strigâ, ḑicênd: Serbâtórea luĭ Iehova *este*
mâne! Aşia dar eĭ se sculará a doua ḑi de demânéţiâ şi sacrifi- 6
carâ olocauste, şi oferirâ sacrificiĭ votive, şi poporul se puse pe
mâncare şi beuturâ, în urmâ se sculará se jóce.
Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Scólâ! şi te pogórâ, câcĭ 7
poporul teŭ, pre carele tu l'aĭ scos din pâmêntul Egiptuluĭ, s'a
corupt. Eĭ fórte curênd s'a abâtut de la calea *aceea*, care le o 8
am fost ordonat lor, eĭ îşĭ fâcurâ viţel turnat, şi'l adorarâ, şi'ĭ
sacrificarâ, şi ḑiserâ: Acestia, o Israele! *sûnt* ḑeiĭ teĭ, cariĭ te-aŭ
scos pre tine din pâmêntul Egiptuluĭ! Şi Iehova maĭ ḑise câtrâ 9
Moise: Eŭ vêd, câ poporul acesta *este* popul tare de cerbice. Acum 10
dar lase-me ca mânia mea se se aprindâ asupra lor, şi se'ĭ con-
sum pre dinşiĭ; iar pre tine te voiŭ face naţiune mare.
Atuncĭ Moise se rugâ câtrâ Iehova Dumneḑeul seŭ, şi ḑise: 11
Pentru-ce Iehova se aprinde mânia ta asupra poporuluĭ teŭ, pre

carele tu l'aĭ scos din pâmêntul Egiptului cu putere mare şi cu
12 mânâ tare. Pentru ce *permiţĭ tu ca* Egiptenii se pótâ ḑice: El
cu cuget reŭ 'i-a scos pre eĭ, ca se'ĭ omóre prin acestĭ munţĭ, şi
se'ĭ perdâ de pre façia pâmêntuluĭ? Intórce-te de la aprinderea
mâniei tale, şi te îmblânḑesce de acest rêŭ mare, *ce ţi'l propu-*
13 *seşĭ* contra poporuluĭ teŭ; Aduţĭ aminte de Abraam şi de Isaac şi
de Israel servii tei, cârora tu te-aĭ jurat pre Tine însuţĭ; şi le-aĭ
promis: Eŭ voiŭ îmmulţi semenţia vóstrâ ca stelele ceriuluĭ: şi
tot pâmêntul acesta, pre carele l'am promis, îl voiŭ da posteritâ-
14 ţei vóstre, ca se'l posedâ în perpetuŭ. Atuncĭ Iehova se îmblânḑi
de acel rêŭ, ce ḑisese câ'l va face poporuluĭ seŭ.
15 Şi Moise se re'ntórse, şi se pogorî de pre munte, *avênd*
cele doue table ale mârturiei în mânâ, table care *eraŭ* scrise pre
16 ambele lor pârţĭ, şi dincóce şi dincolo *eraŭ* scrise. Şi tablele
eraŭ lucrul luĭ Dumneḑeŭ, şi scriptura, *era* scriptura luĭ Dumne-
17 ḑeŭ sâpatâ pre table. Atuncĭ Iosua auḑênd vocea poporuluĭ în
18 strigâtul seŭ, ḑise câtrâ Moise: In castru *e* strigât de resbel. Şi el îĭ
respunse: Acéstâ voce nu este strigare nicĭ de victorioşi, nicĭ
19 strigare de învinşi: ci eŭ auḑiŭ voce de cântece de joc. Şi a fost
când se apropiâ el de castru, şi vêḑiu viţelul şi jocul în chor, se
aprinse de mâniâ Moise, şi lepâdâ din mânele sale tablele, şi le
20 sfârâmâ la pólele munteluĭ. Dup'acéea luâ el viţelul, pre carele'l
fâcuserâ eĭ, şi'l arse în foc, apoi îl sdrobi în pulbere mênunt, şi
pulberea o preserâ in apâ, şi fâcu pre fiii luĭ Israel se bea *din-*
tr'însa.
21 Şi Moise ḑise câtrâ Aaron: Ce ţi-a fâcut ţie acest popul,
22 de aĭ adus asupra luĭ pêcatul cel mare? Iar Aaron îĭ respunse:
Mânia Domnuluĭ meŭ se nu se aprinḑâ! Tu bine scii, câ popul acesta
23 *este pornit* spre rêŭ. Eĭ îmi ḑiserâ: fâ-ne noue ḑeĭ, carii se
mérgâ înaintea nóstrâ, pentru câ ce s'a fâcut acel om, Moise, ca-
24 rele ne-a scos pre noĭ din pâmêntul Egiptuluĭ, noĭ nu scim. Şi
eŭ le-am ḑis: Cine *are* aur? se'l rumpâ djos; şi ei mi'l dederâ
mie, şi eŭ îl aruncaiŭ în foc, şi de acolo eşi acest viţel.
25 Iar Moise veḑênd câ popul este disturbat, câci Aaron îl
26 lâsâ a se disturba spre *a fi* de oprobriu la inimicii seĭ. Stete
în pórta castruluĭ, şi ḑise: Cine *este* a luĭ Iehova, *se vinâ* la mi-
27 ne! Atuncĭ toţĭ fiii luĭ Levi se strânserâ pre lângâ dînsul. Şi el
le ḑise: Acestea ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Fie-care din
voĭ se'şĭ încingâ sabia sa la cópsa sa! şi se treceţĭ, şi se vê
întórceţĭ prin castru, de la una pórtâ, pânâ la ceea-l-altâ, şi se
ucidâ fie-care pre fratele seŭ, şi fie-care pre amicul seŭ, şi fie-
28 care pre aprópele seŭ. Şi fiiĭ luĭ Levi fâcurâ dupâ cuvêntul luĭ
Moise, şi într'acea ḑi câḑiurâ morţĭ, din popul, ca la treĭ miĭ de
29 bârbaţĭ. Câcĭ Moise le ḑisese: consecraţi-vê astâḑi luĭ Ieho-
hova, *sacrificênd* fie-care din voĭ chiar pre fiul seŭ, şi pre fra-

tele seŭ propriŭ; pentru ca astâḑî se vê dea bine-cuvêntarea
sa vóue.
Şi a fost în ḑiua următóre când ḑise Moise câtrâ popul: Voĭ 30
aţĭ fâcut pêcat fórte mare; de aceea eŭ acum mê voiŭ sui la Ie-
hova, póte voiŭ face, ca el se vê ierte voue pêcatul vostru. Şi 31
aşia Moise se întórse iarâşĭ la Iehova şi ḑise: Oh, *Rogu-te!* po-
pulul acesta a fâcut pêcat fórte mare, câcĭ îşĭ fâcurâ ḑeĭ de aur.
Acum dar saŭ ĭértâ-le lor pêcatul: saŭ de nu sterge-me pre mi- 32
ne din cartea ta, pre care o aĭ scris tu. Şi Iehova ḑise câtrâ 33
Moise: Pre cel ce a pêcâtuit în contra mea, pre aceia îl voiŭ
sterge din cartea mea. Iar tu acum mergĭ şi condu pre popului 34
acesta la locul, unde ţi-am spus ţie, écâ un angel al meŭ va mer-
ge înaintea ta; şi în ḑiua visitaţiuneĭ mele voiŭ pedepsi şi acest
pêcat al lor. Şi aşia Iehova bâtu pre popul pentru câ îşĭ fâcu vi- 35
ţelul, pre carele'l fabricase Aaron.

CAPUL XXXIII.

Cortul mârturieĭ, Dumneḑeŭ vorbesce luĭ Moise.

Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Mergĭ! suie-te d'aicĭ tu şi po- 1
pulul, pre carele l'aĭ scos din pâmêntul Egiptuluĭ, în
pâmêntul, pre carele cu jurcmênt l'am promis luĭ Abraam, luĭ Isaac
şi luĭ Iacob, ḑicênd: posteritâţeĭ tale îl voiŭ da pre el. Şi eŭ voiŭ 2
trâmite un angel înaintea ta, şi voiŭ alunga pre Cananeĭ, şi pre
Amoreĭ, şi pre Heteĭ, şi pre Ferezeĭ, şi pre Heveĭ şi pre Iebuseĭ.
In pâmêntul unde curge lapte şi miere; dar eŭ nu mê voiŭ sui 3
cu tine, fiind câ tu *eşĭĭ* popul tare la cerbice, şi se nu te con-
sum într'aceastâ cale.
Şi popului auḑênd aceste dureróse cuvinte, toţĭ se învestirâ 4
în doliŭ; şi niminea nu'şĭ puse pre sine ornamentele sale. Fiind 5
câ Iehova ḑisese luĭ Moise: Ḑi fiilor luĭ Israel: Voĭ *sûnteţĭ* popul
tare la cerbice; un moment numaĭ de aş pâşi în meḑĭ-locul teŭ,
te aş perde, acum dar depune de pre tine ornamentele tale, şi
voiŭ vedea ceea ce voiŭ face cu tine. Şi aşia fiiĭ luĭ Israel îşĭ 6
depuserâ de pre sine ornamentele sale, de la muntele Horeb.
Şi Moise luâ Cortul, şi'l întinse afarâ de castru, departe de 7
castru, şi'l numi pre acesta Cortul adunanţieĭ; şi era câ verĭ-cine
câuta pre Iehova, mergea la Cortul Adunanţieĭ, carele *era* afarâ
de castru. Şi era când eşia Moise afarâ la acel Cort, tot popu- 8
lul se sculâ, şi fie-carele sta la uşia Cortuluĭ seŭ, şi se uitaŭ dupâ
Moise, pânâ ce intra el în Cort.
Şi a fost câ îndatâ ce intrâ Moise în Cort, columnâ de nuor 9

se pogorea și sta la ușia Cortuluĭ, și *Domnul* vorbea cu Moise.
10 Și tot poporul vedea columna de nuor stând la ușia Cortuluĭ, și
11 poporul se sculâ și se închinâ fie-care la ușia Cortuluĭ seŭ. Și Iehova vorbea cu Moise fațiâ în fațiâ, precum vorbesce cine-va cu amicul: apoĭ *Moise* se reînturnâ la castru; înse servul seŭ Iosua, fiul luĭ Nun, om tenêr acesta nu se depârtâ de Cort.
12 Și Moise ḑise câtrâ Iehova: Veḑĭ tu așia mi-aĭ ḑis: Du poporul acesta! dar Tu nu mi-aĭ fâcut cunoscut pre acela, pre carele veĭ se'l trimițĭ cu mine; și Tu aĭ ḑis, Eŭ te am cunoscut
13 pre nume, și aĭ aflat char înaintea ochilor meĭ. Acum dar de am aflat char înaintea ochilor teĭ, aratâ-mĭ, rogu-te, calea ta ca se te recunosc pre tine, și se aflŭ char înaintea ochilor teĭ. Și te uitâ
14 *și la aceasta*, câ acest popul *este* poporul teŭ. Și *Domnul* ḑise:
15 fația mea va merge înainte și eŭ îțĭ voiŭ da ție repaos. Și *Moise* ḑise câtrâ dînsul: Dacâ fația ta nu va merge înainte, atuncĭ nu
16 ne maĭ duce d'aicĭ. Și întru ce se va cunósce, câ am aflat char înaintea ochilor teĭ; Eŭ și poporul teŭ? dacâ nu într'acesta, câ tu veĭ merge împreunâ cu noĭ? așia noĭ vom fi admirațĭ eŭ și poporul teŭ, maĭ mult de cât toțĭ poporiĭ ce *sûnt* pe fația pâmêntuluĭ.
17 Și Iehova ḑise câtrâ Moise: Eŭ și aceasta ce ḑicĭ tu acum, voiŭ face pentru câ tu aĭ aflat char înaintea ochilor meĭ, și
18 eŭ te-am cunoscut pre nume. Și *Moise* îĭ ḑise maĭ departe: Ro-
19 gu-te *Doamne*! fâ ca se vêd mârirea ta! Și *Domnul* îĭ respunse: Voiŭ face ca se trécâ pre dinaintea ochilor teĭ tótâ bunâtatea mea; și numele luĭ Iehova îl voiŭ pronunçia înaintea ta câ sûm îndurâtoriŭ câtrâ cela ce voiŭ se fiŭ îndurâtoriŭ, și compâtimesc cu cel ce voiŭ
20 se compâtimesc. Și'ĭ ḑise maĭ departe: Tu fația mea nu o veĭ
21 pute vede, câ omul nu me póte vedea și se remânâ viŭ. Apoĭ ḑise Iehova: Eacâ, aicĭ un loc la mine, și tu stâĭ pre acea stâncâ.
22 Și va fi când va trece mârirea mea, te voiŭ pune în cavitatea acelei stâncĭ, și te voiŭ acoperi cu mâna mea, pânâ ce voiŭ trece.
23 Apoĭ trâgând mâna mea *de la tine*, tu'mĭ veĭ vedea dosul, darâ fația mea nu se va putea vede.

CAPUL XXXIV.

Arâtarea luĭ Dumneḑeŭ luĭ Moise. Legile pentru serbâtorĭ. Tablele legeĭ.

1 Și Iehova ḑise câtrâ Moise: Taiâțĭ doue table de pétrâ, asemine celor d'ânteĭ, și eŭ voiŭ scrie pre ele cuvin-
2 tele, care eraŭ pre tablele cele d'ânteĭ, pre care le aĭ stricat. Și fiĭ gata mâne ca de demânéțiâ se te suĭ pre muntele Sinaiŭ și acolo
3 se staĭ înaintea mea, pre vêrful munteluĭ. Inse niminea se nu se

suie cu tine, și niminea nicĭ se se vaḑâ pre tot muntele, ba nicĭ
óia, nicĭ vitâ mare se nu pascâ în apropierea munteluĭ aceluia.
Şi *Moise* tâiâ doue table de pétrâ, aseminea celor d'ânteĭ, 4
a doua ḑi se sculâ des-de-demânéţiâ şi se suĭ pre muntele Si-
naiŭ, dupâ cum îĭ ordonase luĭ Iehova, şi luâ în mânâ cele doue
table de pétrâ. Atuncĭ Iehova se pogorî în nuor, şi stete acolo 5
cu Moise, şi strigâ numele luĭ Iehova. Şi Iehova când trecu pre 6
dinaintea luĭ, strigâ: Iehova, Iehova, Ḑeŭ îndurat şi compâtimi-
toriŭ, târḑiu la mânia, plin de misericordiâ şi de adevêr. Cel 7
ce pâstrézâ misericordiâ în miĭ de *generaţiunĭ*, cel ce ĭartâ ne-
dreptatea, fârâ-de-legea şi pêcatul, dar cu tóte acestea, carele
nimica nu lasâ nepedepsit, şi carele visitéḑâ nedreptâţile pârinţi-
lor în fiĭ, şi în fiiĭ fiilor, pânâ într'a treia şi a patra *generaţiune*.
Şi Moise îndatâ închinându-se pânâ la pâmênt, adorâ *pre Dom-* 8
nul. Şi ḑise: Dómne! de am aflat char înaintea ta, rogu-te Dómne! 9
vino în meḑi-locul nostru; câcĭ acesta *este* cu adevêrat popul tare
la cerbice; tu dar ne iértâ nedreptâţile nóstre şi pêcatele nóstre,
şi ne fâ pre noĭ moştenirea ta!
Şi *Domnul* ḑise: Eacâ! Eŭ fac alianţiâ, şi în façia a tot 10
populul teŭ voiŭ face minunĭ, care pânâ acum n'aŭ maĭ fost în
tot pâmêntul, nicĭ la tóte gentile; şi tot populul în meḑĭ-locul câ-
ruia *eştĭ* tu, va vede lucrurile luĭ Iehova, câcĭ înfricoşat *va fi*
aceea, ce voiŭ face eŭ cu tine. Pâzesce ceea ce îţĭ ordonaiŭ 11
astâḑi! Eacâ! eŭ voiŭ alunga dinaintea ta pre Amoreĭ, şi pre Cha-
naneĭ, şi pre Heteĭ, şi pre Fereseĭ, şi pre Heveĭ şi pre Iebuseĭ.
Feresce-te se nu facĭ *ce-va* alianţiâ cu locuitoriĭ pâmêntuluĭ, în 12
care veĭ intra, ca eĭ se nu devinâ cursâ în meḑĭ-locul teŭ. Ci 13
voĭ altarele lor le veţĭ strica, şi statuele lor le veţĭ sfârâma, şi
dumbrâvele lor le veţĭ tâia. Câ tu nu veĭ adora alt Dumneḑeŭ 14
strein, fiind câ Iehova se chiamâ Zelos, el *este* Dumneḑeŭ Zelos.
Feresce-te ḑic ca nu cum-va se trâteḑĭ verĭ o alianţiâ cu locui- 15
toriĭ aceleĭ ţerrĭ, ca nu fornicând iĭ dupâ ḑeiĭ lor, şi sacrificând
lor *cine-va* se te chiame şi pre tine, şi se mânâncĭ şi tu din sa-
crificiele lor. Saŭ dintre fetele lor se ieaĭ *femeĭ* pentru fiiĭ teĭ, 16
ca acestea apoĭ fornicând dupâ ḑeiĭ lor, se facâ, ca şi fiiĭ teĭ se
forniceze dupâ ḑeiĭ lor. Se nu'ţĭ facĭ ţie ḑeĭ turnaţĭ! 17
Serbâtórea azimelor se o ţinĭ; şepte ḑile se mânâncĭ azime 18
dupâ cum ţi-am ordonat ţie, pe timpul luneĭ Abib (spicelor nóue)
pentru câ într'acea lunâ a luĭ Abib aĭ eşit tu din Egipt. Tot 19
masculul cel ce deschide pântecele, al meŭ este, şi tot mascu-
lul primogenit, fêtat din vitele tale, fiâ din vacâ, fiâ din óiâ. Inse 20
primogenitura asineĭ se o rescumperĭ cu un mnel; iar de nu o veĭ
rescumpera pre ea, se'ĭ frângĭ gâtul. Pre tot primogenitul dintre
fiiĭ teĭ, se'l rescumperĭ. Şi înaintea mea *niminea* se nu se arâte
deşert.

21 Şese ḑile se lucreḑĭ, iar în a şeptea ḑi se înceteḑĭ, *însuşĭ*
în *timpul* aratuluĭ şi a seceratuluĭ se înceteḑĭ.
22 Se serbezĭ şi serbâtórea septâmânilor, a primiţielor din se-
cerişul de grâŭ; precum şi serbâtórea recolteĭ, la finitul *fie-cà-*
ruĭ an.
23 De treĭ orĭ pe an tot masculul vostru se se arâte înaintea
24 feçieĭ Domnitoruluĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel. Câ eŭ voiŭ
alunga pre gente dinaintea ta, şi voiŭ lârgi confiniele tale, şi când
te veĭ sui tu, ca se te presentezĭ înaintea feçieĭ luĭ Iehova Dum-
neḑeuluĭ teŭ, de treĭ orĭ în an, atuncĭ niminea nu va pofti pâ-
mêntul teŭ.
25 Se nu oferescĭ sângele sacrificiuluĭ meŭ cu aluat dospit: şi
din sacrificiul serbâtóreĭ pascilor se nu remânâ nimica preste nópte,
26 pânâ demanéţiâ. Şi primitiele primelor tale frupte din ţérrina ta
le veĭ oferi în casa luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ. Şi iedul se nu'l
fierbĭ în laptele mameĭ sale.
27 Apoĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Scrieţĭ aceste cuvinte! câ eŭ
în puterea acestor cuvinte am încheiat alianţiâ cu tine şi cu Is-
28 rael. Şi *Moise* remase acolo cu Iehova patru-ḑecĭ de ḑile şi pa-
tru-ḑecĭ de nopţĭ, fârâ a mânca pâne şi a bea apâ. Şi *Domnul*
scrise pre acele table cuvintele alianţieĭ, cele ḑece cuvinte.
29 Şi a fost când, se pogorea Moise de pre muntele Sinaiŭ, *ţi-*
nênd Moise în mânile sale cele doue table ale mârturieĭ, când se
pogorea el *ḑic* de pre munte, Moise nu sciea, câ pelea feçeĭ luĭ
30 strâlucea, fiind câ el vorbise cu dînsul. Inse Aaron şi toţi fiiĭ
luĭ Israel veḑênd pre Moise, şi câ pelea feçieĭ luĭ strâlucesce, se
31 temurâ a se apropia de dînsul. Atuncĭ Moise îĭ chiâmâ, şi Aa-
ron şi toţĭ principaliĭ adunanţieĭ se întórserâ la dînsul, şi Moise
32 vorbi cu eĭ. Şi dup'acesta toţĭ fiiĭ luĭ Israel se apropiarâ, şi el
ordonâ lor tóte despre câte'ĭ vorbise luĭ Iehova pre muntele Sinaiŭ.
33 Şi Moise dupâ ce fini de a vorbi cu eĭ, îşĭ puse vêl preste façia
34 sa. Şi Moise, când intrâ la Iehova ca se vorbéscâ cu dînsul îşĭ
depunea acel vêl, pânâ ce eşia afarâ *din Cort*. Şi când eşia el
35 afarâ, spunea fiilor luĭ Israel, ceea ce î se ordonase. Atuncĭ
fiiĭ luĭ Israel vedeaŭ façia luĭ Moise, şi câ pelea feçieĭ luĭ strâ-
lucea. Apoĭ Moise ĭarâşĭ punea vêlul preste façie, pânâ ce se în-
torcea ca se vorbéscâ cu dînsul.

CAPUL XXXV.

Legea Sabbatuluĭ. Ofrande pentru Cort.

ȘI Moise strînse tótâ comunitatea fiilor luĭ Israel, și le 1
disc: acestea *sûnt* lucrurile pre care le-a ordonat Iehova
se le facem: Șése dile se lucrațĭ, iar diua a șéptea se vê fie voue 2
sântâ, Sabbat de repaus luĭ Iehova; tot acela carele va lucra în-
trînsul, cu mórte se mórâ. Se nu aprindețĭ foc nicĭ într'una din 3
locuințele vóstre în diua de Sabbat.
Apoĭ Moise dise câtrâ tótâ adunanția fiilor luĭ Israel: Ace- 4
sta *este* cuvêntul, pre carele l'a ordonat Iehova dicênd: Adu- 5
cețĭ din averile vóstre Dar luĭ Iehova, fiesce-cine dupâ cât îl va
lasa ânima bucuros, se aducâ acel dar luĭ Iehova, aur și argint
și aramâ. Și iacentiŭ și purpuriŭ și carmesin, și bis alb resucit 6
și pêr de caprâ. Și peĭ de berbece roșite, și peĭ de vițel marin, 7
și lemn de sittim. Și oleŭ pentru luminare, și aromate pentru 8
oleŭ de ungere, și lucrurĭ aromatice pentru profum. Și petre Oni- 9
chine, și petre prețióse pentru Efod și pentru Peptorar. Și toțĭ 10
ómeniĭ industrioșĭ dintre voĭ se vinâ și se facâ tot ceea ce a or-
donat Iehova. Locuința cu Cortul seŭ, și acoperemêntul, chiotorele 11
luĭ, scândurile luĭ, drugiĭ lor, columnele luĭ cu pedestaliĭ luĭ. Ar- 12
ca și stanghiile eĭ, propițiatorul și perdeoa ce se întinde dinain-
tea arceĭ. Masa cu stanghiile eĭ, și cu tóte instrumentele eĭ, și 13
pânile de propositiune. Și candelabrul pentru luminare, și instru- 14
mentele luĭ, și candelele și oleul de luminat. Și altariul de pro- 15
fum, și stanghiile luĭ, și oleul de ungere, și profumul aromatic,
și perdeoa de la ușiâ, *anume de* la ușa Locuințeĭ. Altariul de 16
olocauste, și grâtariul seŭ de aramâ, și stanghiile sale, și tóte
instrumentele sale, spâlâtoriul și pedestaliĭ luĭ. Și tapetele cur- 17
țeĭ cu columnele și pedestaliĭ lor, și perdeoa de la ușia curțeĭ.
Și țerușiĭ Locuințeĭ și țerușiĭ curțeĭ cu funiile lor. Și vestimentele 18 19
țesute pentru servițiŭ în santuariŭ; și vestimentele sacre a le Ar-
chieruluĭ Aaron, și vestimentele fiilor luĭ, pentru funțiunea preuțieĭ.
Atuncĭ tótâ adunanția fiilor luĭ Israel se duse de la Moise. 20
Și venirâ toțĭ pre cariĭ îĭ trâgea ânima, și toțĭ pre cariĭ spiritul 21
îĭ îndupleca, aducând darul luĭ Iehova pentru lucrul Cortuluĭ adu-
nanțieĭ, pentru tot serviciul seŭ, și pentru vestimentele sacre. Ast- 22
fel venirâ barbațiĭ cu femeiele, toțĭ pre cariĭ îĭ trâgea ânima și
aduserâ boldurĭ, cerceĭ, ânele, coliete și tot feliul de lucrurĭ de
aur; toțĭ aduserâ câte un dar de aur luĭ Iehova. Și tot omul 23
carele avea iacint saŭ purpurâ, saŭ carmesin, saŭ bis alb, saŭ
pele de caprâ, saŭ peĭ de berbece roșit saŭ peĭ de vițel marin
le aducea. Și tot *însul* carele putea se aducâ dar, argint saŭ 24

aramâ, eĭ acest dar oferea luĭ Iehova. Şi tot *însul* la cine se afla
lemn de sittim, pentru tot feliul de lucru la serviciul divin, el
25 acesta aducea. Şi *afarâ de acestea* tóte femeile cele industrióse
torceaŭ cu *chiar* mânile lor, şi tortul îl aduceaŭ iacentiŭ, pur-
26 puriŭ, carmesin şi bis alb. Şi *iarăşĭ*, tóte femeile a cârora ânimâ
27 le îndemnâ la industriâ, torceaŭ pêr de caprâ. Iar principaliĭ *po-
poruluĭ*, aduceaŭ petre Onichine, şi petre preţióse pentru Efod şi
28 pentru peptorariŭ. Şi aromate, şi oleŭ pentru luminat, şi pentru
29 uleul de ungere, şi pentru profumul odorifer. Şi fiiĭ luĭ Israel
aduserâ dar de bunâ-voiâ luĭ Iehova, toţĭ barbaţiĭ, şi tóte feme-
iele, pre care iĭ îndemna ânima se dea dar pentru tot lucrul acela,
pre care'l ordonase Iehova prin Moise se se facâ.
30 Şi Moise ḑise câtrâ fiiĭ luĭ Israel: Vedeţĭ! Domnul a chiâ-
mat anume pre Besaleel, fiul luĭ Uri, fiul luĭ Hur, din semênţia
31 luĭ Iuda. Şi l'a împlut cu spiritul luĭ Dumneḑeŭ, cu industriâ, cu
32 înţelepciune, cu scienţiâ, şi cu tot feliul de arte. Şi ca se es-
cugete lucrurĭ artistice, spre a lucra în aur, în argint, şi în ara-
33 mâ. In petre a sculpa şi a le lega, lemne cu maestriâ a tâia,
34 *şi* a esecuta tot feliul de lucru artistice. Şi maĭ puse în ânima
luĭ *darul*, ca *el* se *poatâ* şi *pre altu* învaţia; *atât* el *cât* şi Oho-
35 liab, fiul luĭ Ahisamac, din semênţia luĭ Dan. Şi iĭ împlu de in-
dustriâ, spre a face tot lucrul sepâtoruluĭ, a ţesetoruluĭ ingenios
şi a acupictoruluĭ, în iacentiŭ, în purpuriŭ, în carmesin şi în bis
alb, şi a ţesetoruluĭ într'un singur culor, ca se facâ şi se escugete
tot lucrul cel maĭ artistic.

CAPUL XXXVI.

Liberalitatea poporuluĭ în darurile sale. Cortul.

1 Aşia dar Besaleel şi Oholiab, şi toţĭ barbaţiĭ ceĭ indus-
trioşĭ, cârora le dede Iehova înţelepţiune şi pricepere,
ca se scie cum se facâ tot lucru necesariŭ pentru serviţiul san-
2 tuariuluĭ fâcurâ tóte întocmaĭ, dupâ cum ordonase Iehova. Şi aşia
Moise chiâmâ pre Besaleel şi pre Oholiab, şi pre toţĭ barbaţiĭ ceĭ
industrioşĭ, într'a cârora ânimâ dedese Iehova înţelegere de in-
dustrie, şi pre toţĭ aceia, pre cariĭ îndemna ânima, ca se pâşéscâ
3 la acel lucru, şi s'el facâ pre el. Şi eĭ luarâ dinaintea luĭ Moise
tóte acelea darurĭ, pre care fiiĭ luĭ Israel le oferirâ pentru lu-
crul serviciuluĭ Santuariuluĭ, ca se'l facâ. *Dar eĭ şi dupâ ce în-
cepuserâ la lucru*, iĭ maĭ aduceaŭ luĭ darurĭ de bunâ-voie în
tótâ demânéţia.
4 De aceea venirâ toţĭ Magistriĭ ceĭ artificĭ, cariĭ fâceaŭ tot

lucrul Santuariuluĭ; fiesce carele de la lucrul seŭ ce'l fâcea. Şi 5
ḑiserâ câtrâ Moise: Poporul aduce prea mult, maĭ mult decât
este necesitate pentru lucrul pre care Iehova a ordonat se se facâ.
Atuncĭ Moise ordonâ se se facâ o prochiâ mare prin *tot* castru 6
ḑicênd: *Niminea nicĭ* barbat *nicĭ* femeiâ, de acum înainte se nu
maĭ aducâ darurĭ pentru lucrul Santuariuluĭ. Şi aşia încetâ po- 7
pulul de a maĭ oferi. Pentru câ darurile aduse eraŭ de adjuns
pentru a face tot lucrul acela, ba âncâ maĭ remânea.

Aşia dar toţĭ magistriĭ ceĭ industrioşĭ împreunâ, cariĭ lucraŭ 8
la Cort fâcurâ locuinţia din ḑece tapete de bis alb resucit,
de iacint de purpuriŭ şi de carmesin ţesute în diferite colóre, cu
Cherubimĭ le fâcurâ acelea. Lungimea fie-câreĭ tapete *era* de 9
doue-ḑecĭ şi opt de coţĭ, iar lâţimea de patru coţĭ fie-care ta-
petâ, şi tóte aceste tapete *aveaŭ* una *şi aceeaşĭ* mâsurâ. Şi cincĭ 10
tapete furâ încopciate una cu alta, şi iarâşĭ cincĭ tapete se încop-
ciarâ una cu alta. Şi fâcurâ şi chiotorĭ iacentine la marginea 11
uneĭ tapete, carea avea a se prinde cu o alta, aseminea fâ-
curâ la marginea tapeteĭ din urmâ ce trebuea a se încopce cu o
alta. Cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ fâcurâ la prima tapetâ, şi cincĭ-ḑecĭ 12
de chiotorĭ pre marginea tapeteĭ a doua, carea avea a se prinde
de ânteia, iar chiotorile eraŭ în oposiţiune una cu alta. Şi fâcu 13
şi cincĭ-ḑecĭ de copce de aur, şi cu copcele închia tapetele una
de alta, ast-fel câ Locuinţia era numaĭ una.

Şi maĭ fâcurâ şi alte tapete din pêr de caprâ, pentru Cort, 14
deasupra Locuinţeĭ, un-spre-ḑece *aseminea* tapete fâcurâ. Una 15
dintr'aceste tapete *era* lungâ de treĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi latâ de pa-
tru coţĭ; *toate* aceste un-spre-ḑece tapete *aveaŭ* una *şi aceeaşĭ*
mâsurâ. Şi încopciâ cincĭ dintr'aceste tapete deosebĭ, şi şése ta- 16
pete deosebĭ. Şi fâcurâ câte cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ pre marginea 17
uneĭ din tapete, în locul unde ea trebuea a se încopce cu o alta, şi cincĭ-
ḑecĭ de chiotorĭ pre marginea uneĭ alte tapete ce trebue a se uni cu
ânteia. Şi maĭ fâcu şi cincĭ-ḑecĭ de copce de aramâ, *cu care* 18
se se încopce Cortul, ca se fiâ numaĭ unul.

Şi pentru cort fâcu acoperemênt, din peĭ de berbece roşite, 19
şi *alt* acoperemênt, din peĭ de viţel marin pre deasupra.

Apoĭ scândurile pentru locuinţiâ le fâcu din lemn de sittim 20
punêndu-le se stea dirept în sus. Fiâ-care scândurâ lungâ de 21
ḑece coţĭ şi latâ de un cot şi djumâtate. Şi fiâ-care scândurâ 22
avea dóue pîjĭ, încât una se se încheiâ în ceea-l-altâ. Aşia fâcu
el la tóte scândurile Locuinţeĭ. Şi scândurile locuinţeĭ le fâcu 23
el, doue-ḑecĭ pentru partea sudicâ, despre améḑâ-ḑi. Şi fâ- 24
cu patru-ḑecĭ de pedestalĭ de argint, *ca se'ĭ punâ* subt cele
doue-ḑecĭ de scândurĭ, doĭ pedestalĭ sub una scândurâ, pentru ceĭ
doĭ pîjĭ a eĭ, şi iarâşĭ doĭ pedestalĭ sub ceea-l-altâ scândurâ pen-
tru ceĭ doĭ pîjĭ a eĭ. *Tot aseminea* şi de ceea-l-altâ parte a 25

26 Locuinţeĭ, despre médiâ-nópte fâcu el doue-ḑecĭ de scândurĭ. Cu
ceĭ patru-ḑecĭ de pedestalĭ de argint aĭ lor doĭ pedestalĭ sub una
27 scândurâ; şi iarâşĭ doĭ pedestalĭ sub ceea-l-altâ scândurâ. Şi pen-
tru partea din fund a Locuinţeĭ despre occidente, fâcu el şése
28 scândurĭ. Şi doue scândurĭ fâcu el în cele doue unghiurĭ ale
29 Locuinţeĭ, de ambele pârţĭ. Şi *acestea* eraŭ îndoite şi bine în-
chiete de djos pânâ sus, şi în capul de sus strînse printr'un cerc;
ast-fel fâcu el cu amêndoue, care formaŭ cele doue unghiurĭ.
30 Şi aşia eraŭ opt scândurĭ, cu ceĭ şese-spre-ḑece pedestalĭ de ar-
gint aĭ lor, doĭ pedestalĭ sub tótâ scândura.
31 Şi fâcu drugĭ din lemn de sittim, cincĭ pentru scândurile cele
32 una parte a Locuinţeĭ. Aseminea cincĭ drugĭ pentru scândurile de
ceea-l-altâ lature a Locuinţeĭ, şi cincĭ drugĭ pentru scândurile din
33 fundul Locuinţeĭ despre occidente. Şi drugŭl de la meḑĭ-loc îl
fâcu ast-fel ca se trécâ prin meḑĭ-locul scândurilor de la un ca-
34 pet la altul. Şi scândurile le fereca cu aur, şi verigile lor le
fâcu de aur, ca se pótâ petrece drugiĭ printr'însele, şi drugiĭ îĭ
polei cu aur.
35 Şi perdeoa o fâcu din iacentiŭ, purpuriŭ, carmesin şi din bis
36 alb resucit, fâcênd ţesetura cea maĭ artificiósâ cu Cherubimĭ. Şi
fâcu pentru dînsa patru columne de lemn de sittim, şi le polei cu
aur, şi cârligele lor de aur, şi turnâ pentru dînsele patru pedes-
talĭ de argint.
37 Şi perdeoa pentru uşia cortuluĭ o fâcu din iacint, purpuriŭ,
38 carmesin şi bis alb resucit, lucru de acupictor. Maĭ fâcu şi
şi cincĭ columne, cu cârligele lor, ale cârora capitalĭ îĭ polei cu
aur, precum şi beţele lor; dar ceĭ cincĭ pedestalĭ aĭ lor *eraŭ*
de aramâ.

CAPUL XXXVII.

Arca. Propiţiatoriul. Masa pânelor propositiuneĭ. Candelabrul. Altariul tâmâiereĭ. Oleul sânt şi profumul.

1 Dup'aceasta Besaleel fâcu şi Arca din lemn de sittim, care
avea lungimea de doĭ coţĭ şi djumâtate, şi lâţimea de
un cot şi djumâtate, iar înâlţimea tot de un cot şi djumâtate.
2 Şi o îmbrâcâ cu aur curat, pre din ântru şi pre din afarâ, şi'ĭ
3 fâcu coronâ de aur jiur împrejiur. Şi turnâ patru verigĭ de aur,
pre care le puse în cele patru colţiurĭ ale arceĭ, doue verigĭ de
4 una parte şi doue de ceea-l-altâ parte. Şi fâcu şi stanghiĭ din
5 lemn de sittim, şi le îmbrâcâ cu aur. Şi puse stanghiile acelea
în verigele cele din laturile arceĭ, spre a se putea purta arca *cu ele.*

Şi fâcu şi Propiţiatorul din aur curat, al câria lungime era 6
de doî coţî şi djumâtate şi lâţimea de un cot şi djumâtate. Şi 7
fâcu şi doî Cherubimî de aur, tornaţî iî fâcu pre eî, *şi'î puse* de
ambele laturî ale Propiţiatoruluî. Pre un Cherubim la un capêt 8
al arceî, şi pre cela-l-alt la alt capet al eî, *eşind* din Propiţiatoriŭ
fâcu el pre Cherubimî la ambele luî capete. Şi Cherubimiî eraŭ 9
cu aripele întinse pe deasupra, acoperind cu aripele lor Propiţia-
torul, şi avêndu'şî feçiele lor întórse una câtrâ alta, privirea Che-
rubimilor era spre Propiţiator.

Şi fâcu şi masa din lemn de sittim, lungimea eî de doî coţî, 10
şi lâţimea de un cot, iar înâlţimea de un cot şi djumâtate. Şi o 11
îmbrâcâ cu aur curat, şi'î fâcu el şi corónâ de aur jiur împrejiur.
Şi fâcu împrejiurul eî şi una undinâ latâ de una palmâ, şi îm- 12
prejiur preste undinâ iî fâcu corónâ de aur. Şi pentru dînsa 13
turnâ şi patru verigî de aur, pre care le puse la cele patru col-
ţiurî care *sûnt* la cele patru picióre ale eî. Şi aprópe sub undinâ 14
eraŭ verigele, ca într'însele se se pótâ pune stanghiî, spre a pu-
tea purta masa *cu ele*. Şi stanghiile le fâcu din lemn de sittim, 15
şi le îmbrâcâ cu aur ca *cu ele* se se pórte masa. Şi el fâcu din 16
aur curat şi vasele ce se puneaŭ pre masâ, patinele, tâmâetorile,
cupele şi ulciórele eî, din care se ofereaŭ libaţiunele, din aur curat.

Şi fâcu şi Candelabrul din aur curat, tornat fâcu el Cande- 17
labrul, precum şi postumentul luî, ramul luî, caliciî luî, globu-
leţiî luî şi florile ce eşeaŭ dintr'însul. Şi şése ramî eşeaŭ din 18
cóstele Candelabruluî, treî ramî dintr'una laturc a Candelabru-
luî, şi treî ramî din ceea-l-altâ laturc a Candelabruluî. In unul 19
din aceste ramî *eraŭ* treî caliceî în forma florilor de migdal, cu
globuleţul şi cu flórea împreunâ; asemine a treî caliceî în forma
florilor de migdal, cu globuleţul şi cu flórea împreunâ *eraŭ* în-
tr'alt ram, aşia dar ast-fel *era* la *toţî* şése ramî ce eşeaŭ din
Candelabru. Iar la Candelabru eraŭ patru caliceî, în forma floreî 20
de migdal cu globuleţiî lor şi cu florile lor. Şi *era* tot un 21
globuleţ sub doî ramî eşiţî din candelabru, şi alt globuleţ sub
ceî-l-alţî doî ramî eşiţî din candelabru, şi *al treilea* globuleţ ia-
râşî între doî ramî eşiţî din candelabru; şi aşia *eraŭ toţî* şese
ramî eşiţî din candelabru. Globuleţiî şi ramiî luî eşeaŭ din- 22
tr'însul, *şi* tot *candelabrul era* tornat din o bucatâ de aur curat.
Şi'î fâcu şi candelele luî şépte, şi mucârile luî, şi supositoriele 23
luî, *toate* din aur curat. Dintr'un talent de aur curat fâcu el Can- 24
delabrul, cu tóte instrumentele luî.

Dup'acestea fâcu el şi altariul de profum din lemn de sittim, 25
lung de un cot, şi lat de un cot, patrângular, şi înalt de doî coţî,
córnele luî eraŭ dintr'însul eşind. Şi îl îmbrâcâ cu aur curat atât 26
tabla deasupra, cât şi patru pâreţiî luî jiur împrejiur, şi córnele luî.
Şi'î fâcu luî şi corónâ de aur jiur împrejiur. Şi'î fâcu luî şi doue 27

verigî de aur, sub corónâ, în colţiurile luî de ambele laturî, ca
28 întrînsele se se aşeḑie stanghiĭ, ca se se pótâ transporta. Şi stan-
29 ghiile luî le fâcu din lemn de sittim, şi le îmbrâcâ cu aur. Şi
apoî compuse oleul pentru ungerea sacrâ, precum şi profumul
cel curat compus din aromate alese, după artea profumâtorilor.

CAPUL XXXVIII.

Diferite bucâţî a Cortuluĭ.

1 Şi dup'aceea fâcu altariul de olocauste, din lemn de sit-
tim, lungimea luî de cincî coţî, şi lâţimea luî tot de cincî
2 coţî; patrat, şi înâlţimea luî de treî coţî. Şi'î fâcu luî córne, în
cele patru ânghiurî ale luî; dintr'însul eşeaŭ córnele luí, şi'l îm-
3 brâcâ cu aramâ. Şi fâcu altariuluî, tóte instrumentele luí, urne
pentru cenuşiâ, lopeţî de curâţit, basine, furculiţie, şi tigâî pentru
4 cârbunî; tóte instrumentele luî le fâcu el de aramâ. Şi fâcu pen-
tru altariŭ şi un gratar de aramâ, în formâ de reticul, subt cir-
5 cuitul luî de djos *în sus*, *ca se adjungâ* pânâ la meḑî-loc. Şi
turnâ patru verigî de cele patru colţiurî ale gratarului de aramâ,
6 ca într'însele se punâ stanghiele. Şi stanghiele le fâcu din lemn
7 de sittim, şi le îmbrâcâ cu aramâ. Şi petrecu stanghiele prin
verigele cele de ambele laturî ale altariuluí, spre a se pute
purta cu ele, şi'l fâcu din scândurî, în nâuntru deşert.
8 Şi fâcu spelâtoriul de aramâ cu pedestalul luî tot de aramâ,
din oglinḑele femeielor, care se strânserâ în mulţime mare, la
pórta cortuluî adunanţieî.
9 Şi fâcu şi curtea în partea, despre méḑiâ-ḑi, cu per-
10 dele, din bis alb resucit, *în lungime* de una sutâ coţî. Cu
columnele lor doue-ḑecí, şi cu pedestaliî lor de aramâ tot do-
ue-ḑecí, iar cârligele şi beţele columnelor *eraŭ* de argint.
11 Aseminea şi de partea despre méḑiâ-nópte eraŭ alte perdele *în
lungime* de una sutâ de coţî, cu columnele lor doue-ḑecî, şi cu
pedestaliî lor de aramâ doue-ḑecî, iar cârligele şi beţele colum-
12 nelor *eraŭ* de argint. Iar despre partea occidentale *eraŭ* per-
dele *în lungime* de cinci-ḑecî de coţî cu columnele lor ḑece, şi
13 cu pedestaliî lor ḑece, iar cârligele şi beţele lor de argint. Şi
14 despre partea orientale despre resârit de cincî-ḑecî de coţî. Pre
de una parte cincî-spre-ḑece coţî de perdele cu ale lor treî co-
15 lumne şi treî pedestalî. Şi de ceca-l-altâ parte a porţeî curţeî
ĭarâşî cincî-spre-ḑece coţî de perdele, aşia ca se vinâ tot atâ-
tea perdele şi de una, şi de ceca-l-altâ parte la pórta curţeî, cu
16 ale lor treî columne şi treî pedestalî. Tóte perdelele curţeî jiur

împrejiur *eraŭ* din bis alb resucit. Şi pedestaliĭ columnelor *eraŭ* 17
de aramâ, şi cârligele columnelor şi beţele lor de argint, şi capitaliĭ
lor îmbrâcaţĭ cu argint, aşia dar columnele curţeĭ tóte *eraŭ încinse* cu
beţe de argint *jiur împrejiur*. Şi acoperemêntul de la pórta cur- 18
ţeĭ îl fâcu in diferite culóre, ţesut iacentin, purpuriŭ, carmesin şi bis
alb resucit, lungimea luĭ de doue-çeci de coţĭ, şi lâţimea în înâl-
ţimea luĭ de cincĭ coţĭ, dupâ mesura perdelelor curţeĭ. Cu patru 19
columnele lor, şi cu patru pedestaliĭ lor de aramâ; dar cârligele
lor de argint, şi îmbrâcâtura capitalelor, şi beţele lor *eraŭ* de
argint. Şi toţĭ ţeruşiĭ Cortuluĭ şi aĭ curţeĭ jiur împrejiur *eraŭ* de 20
aramâ.

Acesta *este* suma *aplicatâ* pentru Locuinţia mârturieĭ, care 21
aŭ fost fâcutâ dupâ ordinea luĭ Moise, prin serviţiul Leviţilor, sub
conducerea luĭ Itamar fiul Archiereuluĭ Aaron. Dupâ ce Besa- 22
leel fiul luĭ Uri, al fiuluĭ luĭ Hur, din seminţia luĭ Iuda, fâcu tóte
lucrârile, pre care le ordonase Iehova luĭ Moise. Şi cu el îm- 23
preunâ Oholiab fiul luĭ Ahisamac din seminţia luĭ Dan, *şi alţĭ* mes-
terĭ, artistĭ şi acupictorĭ în iacentin, în purpuriu, în carmesin, şi
în bis alb resucit.

Preste tot, aurul care fu aplicat pentru lucru, *adecâ* pen- 24
tru tot lucrul santuariuluĭ, pre carele poporul îl oferi oblaţiune
era de doue-çecĭ şi nóue de talente, şepte sute şi treĭ-çecĭ de
sicle, dupâ siclul Santuariuluĭ.

Şi argintul adunat de câtrâ capiĭ comunitâţeĭ se *însem-* 25
nâ una sutâ de talente, şi una miâ şepte-sute şepte-çecĭ şi
cincĭ de sicliĭ, dupâ siclul Santuariuluĭ. Câte djumâtate si- 26
clu pre cap, *adecâ* djumâtate de siclu, dupâ siclul Santua-
riuluĭ de la fiesce-cine, carele la numeraţiune *era* de doue-
çecĭ de anĭ, şi maĭ sus; de la şese sute şi treĭ miĭ, cincĭ-sute
şi cincĭ-çecĭ de inşĭ. Din acest argint din una sutâ de talente, 27
se turnarâ pedestaliĭ Santuariuluĭ, şi pedestaliĭ perdeleĭ; *adecâ*
una sutâ de pedestalĭ, din una sutâ de talente, câte un talent de
tot pedestalul. Durâ din ceĭ una mie şepte sute şepte-çecĭ şi 28
cincĭ *de sicliĭ* fâcu el cârligele columnelor, şi îmbrâcâ capitaliĭ
lor, şi fâcu şi beţe la dînsele.

Iar arama oferitâ *a fost* şepte-çecĭ de talente, şi dóue miĭ 29
patru-sute de sicliĭ. Şi dintr'însa fâcu el pedestaliĭ ceĭ de la 30
pórta Cortuluĭ adunanţieĭ, şi altariul de aramâ, cu gratariul seŭ de
aramâ, şi tóte instrumentele altariuluĭ. Precum şi pedestaliĭ co- 31
lumnelor împrejiurul curţeĭ, şi pedestaliĭ columnelor de la pórta
curţeĭ, şi toţĭ ţeruşiĭ de la Locuinţiâ şi toţĭ ţeruşiĭ curţeĭ jiur îm-
prejiur.

CAPUL XXXIX.

Descrierea vestimentelor sacre.

1 Dup'acestea din iacint, din purpuriŭ şi din carmesin fâ-
cură vestimentele ţesute cu care se celebreze în San-
tuariŭ; şi fâcură şi vestimentele sacre pentru Aaron, după cum
ordonase Iehova luĭ Moise.
2 Şi fâcu Efodul din aur, din iacentiŭ, din purpuriŭ, din car-
3 mesin, şi din bis resucit. Şi fâcură lamine de aur, şi le tâiară
în fire subţirĭ, pre care se le ţese cu iacentiŭ, purpuriŭ, carme-
4 sin, şi cu bis alb, lucru în diferite colóre. Şi Umerariĭ *Efodu-*
luĭ, iĭ fâcu *ast-fel* ca se se împreuneze, *care* la cele dóue es-
5 tremitâţĭ ale luĭ se încopciară. Şi cingătórea Efoduluĭ, care *era*
deasupra luĭ, *era* din aceeaşĭ materiâ, şi tot aşia lucratâ, *anume*:
din aur, iacentiŭ, purpuriŭ, carmesin, şi din bis alb resucit, după
cum ordonase Iehova luĭ Moise.
6 Şi fâcură cele doue petre onichine, şi le legară cu ferecâ-
ture de aur, pre care, cu sculpturâ de sigil *eraŭ* sâpate numele
7 fiilor luĭ Israel. Şi le puse pre Umerariĭ Efoduluĭ, *ca ele se fiâ*
petre de memorial pentru fiiĭ luĭ Israel, după cum ordonase Ie-
hova luĭ Moise.
8 Şi fâcu şi Peptorariul, ţesetură în diferite colóre. tot ase-
minea lucrare, ca şi Efodul din aur, iacentiŭ, purpuriŭ, carmesin, şi din
9 bis alb resucit. *Carele* era patrat; şi duplecat fâcură eĭ pep-
tariul, lungimea luĭ de una palmâ, şi lâţimea de una palmâ, du-
10 plicat. Şi înşirară într'însul patru rândurĭ de petre, în primul rând
11 *eraŭ*: Sardoniŭ, Topaz şi Smaragd. In'al doilea: Carbuncul,
12 13 Zaffir şi Diamant. In al treilea: Liguriŭ, Agat şi Ametist. Şi în
al patrulea şir: Crisolit, Onichin, şi Iaspide. *Aceste eraŭ* legate
14 cu aur puse *tote* în ferecâturile lor. Şi aceste petre cu numele
fiilor luĭ Israel *eraŭ* doue-spre-ɖece după numele lor, şi sapate
cu sculptura de sigil, fie-care cu numele seŭ, după cele doue-
15 spre-ɖece seminţiĭ. Şi fâcură la peptorar lanţiujele, în forma
16 sforeĭ, lucru împletit din aur curat. Şi'ĭ fâcură şi dóue fibule de
aur, şi dóue verigĭ de aur, şi pre cele dóue verigĭ le puserâ la
17 cele dóue colţiurĭ ale peptorariuluĭ. Apoĭ pre cele doue lanţiu-
jele de aur le acâţiârâ de cele dóue verigĭ, din colţiurile pep-
18 torariuluĭ. Iar pre cele-l-alte dóue capete ale celor doue lan-
ţiujele împletite, le acâţiârâ de cele doue fibule, şi le puserâ
preste ceĭ doĭ Umerarĭ aĭ Efoduluĭ, *ca se fiâ* în partea luĭ dina-
19 inte. Şi'ĭ maĭ fâcură încâ doue verigĭ de aur, pre care le pu-
serâ la cele doue colţiurĭ *de djos* ale peptorariuluĭ, la marginea
20 luĭ, pre din năuntru despre Efod. Şi'ĭ maĭ fâcu şi alte dóue ve-

rigĭ de aur, pre care lé puserâ la ceĭ doĭ Umerarĭ aĭ Efoduluĭ,
de desupt în partea interióră a luĭ, tocmaĭ în locul unde acestia
se îmbină, deasupra de brâul Efoduluĭ. Şi Peptorariul cu veri- 21
gele luĭ îl legară cu sforâ iacentinâ de verigele Efoduluĭ, ca se
stea ţiapân deasupra de cingâtórea Efoduluĭ, încât Peptorariul se nu
se misce de pre Efod, după cum ordonase Iehova luĭ Moise.
Şi fàcu şi Paliul de subt Efod, lucru de ţesetoriŭ, tot ia- 22
centiŭ. Şi acesta la meḑí-loc *sus avea* o aperturâ, aseminea cu 23
apertura uneĭ lorice, şi împrejiurul aperturei *avea* tiviturâ jiur
împrejiur, ca se nu se spintece. Şi pre marginea aceluĭ Paliŭ 24
fâcurâ *jiur împrejiur* mere granate iacentiŭ, purpuriŭ şi carme-
sine din fire resucite. Şi maĭ fâcurâ şi clopoţeĭ de aur curat, 25
şi puserâ clopoţeiĭ printre merele-granate pre marginea Paliuluĭ
jiur împrejiur, printre merele-granate. *Ca se fiâ tot* un clopoţel 26
şi un mâr-granat, şi iarâşĭ un clopoţel şi un mâr-granat pre tótâ
marginea aceluĭ Paliŭ jiur împrejiur, cu care va celebra servirea
de Dumneḑeŭ, după cum ordonâ Iehova luĭ Moise.
Şi fâcurâ şi tunicele din bis alb, lucru ţesut, pentru Aa- 27
ron şi fiiĭ luĭ. Şi Mitra din bis alb, şi câciulele cele formóse din 28
bis alb şi femoralele din bis alb resucit. Şi cingâtórea din bis 29
alb resucit, din iacentiŭ, din purpuriŭ, din carmesin, lucru de
acupictor, după cum ordonase Iehova luĭ Moise.
Şi fâcurâ şi lamina pentru Diadema sacrâ, din aur curat, 30
şi sâparâ pre dînsa sculpturâ de sigil: **Santitatea luĭ
Iehova**. Şi de aceasta legarâ una cordelâ iacentiâ, cu care 31
se o aplice peste Mitrâ, deasupra eĭ, după cum ordonase Iehova
luĭ Moise. Şi aşia se fini tot lucrul la Locuinţia Cortuluĭ adu- 32
nanţieĭ, şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ tóte întocmaĭ, aşia după cum or-
donâ Iehova luĭ Moise, eĭ ast-fel le fâcurâ.
Şi eĭ aduserâ la Moise Locuinţia, Cortul, şi tóte instrumin- 33
tele lor, cârligele luĭ, şi scândurile luĭ, drugiĭ luĭ, columnele luĭ
şi pedestaliĭ luĭ. Acoperemêntul de peĭ de berbece roşite, aco- 34
peremêntul de peĭ de viţel marin, şi perdeua despârţitóre. Arca mâr- 35
turieĭ şi stanghiile eĭ, şi propiţiatorul. Masa cu tóte instrumintele eĭ, şi 36
pânea de proposiţiune. Candelabrul cel *din aur* curat, cu tóte 37
candelele sale, candelele în ordine aşeḑiate, şi tóte instrumintele
luĭ, şi oleul pentru luminare. Şi altariul de aur şi oleul de ungere, 38
şi profumul din aromate, şi perdeua de la uşia Cortuluĭ. Şi alta- 39
riul de aramâ cu gratariul luĭ de aramâ, stanghiile luĭ, şi tóte
instrumintele luĭ, spelâtoriul şi pedestaliĭ luĭ. Perdelele curţeĭ, co- 40
lumnele eĭ, şi pedestaliĭ lor; perdeua cea mare dinaintea porţeĭ
curţeĭ, funiile eĭ, ţeruşiĭ şi tóte uneltele de serviţiŭ pentru Lo-
cuinţia Cortuluĭ adunanţeĭ. Vestimentele ţesute pentru servirea 41
în Santuariŭ, vestimentele sacre pentru Archiereul Aaron, şi ves-
timentele fiilor luĭ; pentru a celebra preuţia. Aşia dar fiiĭ luĭ Is- 42

rael făcură tot lucrul întocmaĭ așia după cum ordonase Iehova
43 luĭ Moise. Și Moise vêḑiu tóte lucrurile, și écă eĭ le făcură tóte
întocmaĭ așia după cum ordonase Iehova; ast-fel făcură eĭ. Și
Moise îĭ bine-cuvêntă pre dînșiĭ.

CAPUL XL.

Cortul așeḑiat și sânțit.

1 2 Și Iehova vorbi către Moise, și'ĭ ḑise: In ḑiua ântêia a lu-
3 neĭ ântêia veĭ așeḑia Locuința Cortuluĭ adunanțieĭ. Și în-
trînsul veĭ pune arca mărturieĭ, dinaintea căriea veĭ atârna per-
4 deua. Apoĭ veĭ pune masa întrînsul, și veĭ așeḑia pre dînsa cele
necesarie, după aceea veĭ aduce candelabrul și veĭ aprinde în-
5 tr'însul candelele luĭ. Și altariul de aur pentru profum îl veĭ
pune dinaintea arceĭ mărturieĭ, și veĭ atârna perdeua la ușia Lo-
6 cuințeĭ. Și veĭ pune și altariul de olocauste dinainte de ușia Lo-
7 cuințeĭ Cortuluĭ adunanțieĭ. Și spĕlătorul îl veĭ pune între Cor-
8 tul adunanțieĭ, ș'între altariŭ, ș'întrînsul veĭ pune apă. Și veĭ așe-
9 ḑia curtea jiur împrejiur, și veĭ pune perdeua la ușia curțeĭ. Și
veĭ lua oleul de ungere, și veĭ unge Locuința și tóte dintr'însa,
și o veĭ consecra pre ea, și tóte instrumintele eĭ, și va fi
10 lucru sânt. Și veĭ unge și altariul de olocauste, și tóte in-
strumintele luĭ, și veĭ consecra altariul, ca se fie lucru fórte
11 sânt. Și veĭ unge spĕlătoriul și pedestalul luĭ, și'l veĭ consecra.
12 Apoĭ veĭ aduce și pre Aaron și pre fiiĭ luĭ înaintea ușeĭ Cortuluĭ adu-
13 nanțieĭ, și'ĭ veĭ spăla pre eĭ cu apă. Și veĭ îmbrăca pre Aaron cu
vestimentele sacre, și'l veĭ unge, și'l veĭ consecra, ca se'mĭ fiă
14 mie preut. Și veĭ aduce pre fiiĭ luĭ, și'ĭ veĭ îmbraca cu tunice.
15 Și'ĭ veĭ unge pre eĭ după cum aĭ uns și pre tatul lor, ca se'mĭ
fiă mie preuțĭ; și *această* ungere a lor le va servi lor de preu-
țiă tot-dea-una întru tóte generațiunele lor.
16 Și Moise făcu tóte lucrurile așia; după cum îĭ ordonase luĭ
17 Iehova; el ast-fel le făcu. Și a fost ca în ânteia *ḑi* a luneĭ ân-
18 teia din anul al doilea Locuința era așeḑiată. Și Moise așeḑiă
Locuința, și punênd pedestaliĭ eĭ, așeḑiă scândurile eĭ, și le puse
19 drugiĭ lor, și întocmi columnele eĭ. Și întinse Cortul deasupra
Locuințeĭ, și preste Cort puse acoperemêntul, după cum ordonase
Iehova luĭ Moise.
20 Apoĭ luă mărturia și o puse în arcă, și puse stanghiile la
21 arcă, și așeḑiă propițiatorul pre arcă deasupra. Și aduse arca

în năuntru în Locuinţiă, şi atârnă perdeua dinaintea eĭ, că ea se
acopere arca mărturieĭ, după cum ordonase Iehova luĭ Moise.
Şi puse masa în Cortul adunanţieĭ în partea Locuinţeĭ des- 22
pre meaᶁiă-nópte, afară de perde. Şi deasupra eĭ puse în or- 23
dine pânile înaintea luĭ Iehova, după cum ordonase Iehova luĭ
Moise.
Apoĭ puse candelabrul în Cortul adunanţieĭ, în direptul me- 24
seĭ, de ceea-l-altă parte a Locuinţeĭ despre meaᶁiă-ᶁi. Şi aprinse 25
candelele luĭ înaintea luĭ Iehova, după cum ordonase Iehova luĭ
Moise.
Apoĭ aşeᶁiă şi altariul cel de aur în Cortul adunanţieĭ, dina- 26
intea perdeleĭ. Şi deasupra luĭ aprinse profum de aromate, după 27
cum ordonase Iehova luĭ Moise.
Dup'aceea aşeᶁiă perdeua la uşia Locuinţeĭ. Iar altariul de 28 29
olocauste îl puse dinaintea uşeĭ Locuinţeĭ în Cortul adunanţieĭ, şi
pre dînsul oferi olocauste şi oblaţiunĭ, după cum ordonase Ieho-
va luĭ Moise.
Şi puse spêlătoriul între Cortul adunanţieĭ şi altariŭ şi în- 30
trînsul puse apa de spalat. Şi Moise, şi Aaron, şi fiiĭ luĭ îşĭ spă- 31
lară dintr'însul mânile şi piciórele. Când intraŭ eĭ în Cortul adu- 32
nanţieĭ, şi când se apropiaŭ de altariŭ, se spălaŭ, după cum or-
donase Iehova luĭ Moise.
Apoĭ făcu el curtea împrejiurul Locuinţeĭ şi a altariuluĭ, şi 33
puse perdeua la uşia curţeĭ. Şi aşia Moise fini tot lucrul acela.
Atuncĭ nuorul acoperi Cortul adunananţieĭ, şi mărirea luĭ 34
Iehova împlu Locuinţia. Şi Moise nu putea intra în Cortul adu- 35
nanţieĭ, pentru că nuorul se pusese preste dînsul, şi mărirea luĭ
Iehova împluse Locuinţia. Şi când nuorul se redica de pre Lo- 36
cuinţiă, fiii luĭ Israel îndată plecaŭ din loc; *aceasta era* în tóte
călătoriile lor. Şi dacă nuorul nu se redica, nicĭ eĭ nu porneaŭ, 37
până în ᶁiua, când acesta se redica. Pentru că nuorul luĭ Iehova 38
era deasupra Locuinţeĭ ᶁiua, iar nóptea era foc întrînsul, înain-
tea ochilor a tótă casa luĭ Israel, în tóte călătoriile lor.

LEVITICUL.

A TREIA CARTE A LUĬ MOISE.

CAPUL I.

Prescrierĭ relative la olocaustele voluntare.

1 Şi Iehova chiămă pre Moise, şi vorbi câtră dînsul din Cor-
2 tul adunanţieĭ, ḑicênd: Vorbesce fiilor luĭ Israel şi le ḑi
lor: Când cine-va din voĭ are se ofere oblaţiune luĭ Iehova, se
vê oferiţĭ darul vostru din patru peḑĭ, din vite marĭ şi din micĭ.
3 Dacă oblaţiunea luĭ *va fi* olocaust din vite marĭ, *atuncĭ* el
va oferi mascul fără defect, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ se o ofere,
4 de bună-voe, înaintea luĭ Iehova. Şi se'şĭ pună mâna sa pre
capul olocaustuluĭ, ca se fiă bine primită, curăţindul pre el de
5 pêcate. Apoĭ se junghiă juncul înaintea luĭ Iehova, şi fiiĭ luĭ Aa-
ron preuţiĭ se ofere sângele luĭ şi se stropéscă acel sânge
jiur împrejiur asupra altariuluĭ, carele *este* la uşia Cortuluĭ adu-
6 nanţieĭ. Apoĭ se iea pelea aceluĭ Olocaust, şi se'l taiă în mem-
7 brele sale. Atuncĭ fiiĭ Archieruluĭ Aaron vor face foc pre al-
8 tariŭ, şi vor pune lemne pre foc. Şi fiiĭ luĭ Aaron preuţiĭ vor
aşeḑia membrele, cu capul şi cu grăsimea deasupra pre lemne,
9 care *sûnt* în focul de pre altariŭ. Iar măruntaele luĭ, şi pició-
rele le va spala cu apă; şi aşia preutul le va arde tóte pre acel
altariŭ, *care va fi* olocaust, oblaţiune cu foc, întru odóre plăcută
luĭ Iehova.
10 Iar dacă oblaţiunea luĭ *va fi* din vite micĭ, din oĭ, saŭ din
11 capre, pentru olocaust, aceea va fi mascul, fără defect. Şi o va
junghiea pre ea de laturea altariuluĭ, în partea despre méḑiă-
nópte, înaintea luĭ Iehova, şi fiiĭ luĭ Aaron preuţiĭ vor stropi sân-
12 gele *victimeĭ* asupra altariuluĭ jiur împrejiur. Şi o va tăia în bu-
căţĭ, pre care cu capul eĭ, şi cu grăsimea *împreună*, preutul le va
pune deasupra lemnelor, care *vor fi* pre focul cel de pre altariŭ.
13 Inse măruntaele şi piciórele, le va spala cu apă, şi preutul le va
oferi tóte acestea şi le va arde pe altariŭ. *Şi va fi* Olocaust, ob-
laţiune cu foc întru odóre plăcută luĭ Iehova.

Dar dacâ oblaţiunea sa, ce o va *aduce* olocaust luĭ Iehova, 14
va fi din paserĭ, el *pre acésta* o va oferi din turturele, saŭ din
puĭ de porumb. Şi preutul o va aduce la altariŭ, şi îĭ va piş- 15
ca cu unghia capul, şi o va arde pre altariŭ, şi sângele eĭ
se va scurge pre pâretele altariuluĭ. Şi guşia sa cu penele îm- 16
preunâ, scoţindu-le, le va arunca la o parte de altariŭ, despre
resârit, în locul cenuşieĭ. Şi o va despica cu aripele sale, fârâ 17
se o desfacâ în doue; şi ast-fel preutul o va arde pre altar, dea-
supra lemnelor, care *vor fi* pre foc. *Şi* aceasta *va fi* olocaust,
oblaţiune cu foc, întru odóre plâcutâ luĭ Iehova.

CAPUL II.

Oblaţiunĭ panatice şi ânteile frupte.

Şi dacâ cine-va voesce se aducâ oblaţiune panaticâ luĭ 1
Iehova, *atuncĭ acel* dar al luĭ se fiâ din flórea fârineĭ,
preste care se tórne oleŭ, şi se punâ preste dînsa tâmâiâ. Şi se 2
o ducâ la unuĭ din fiiĭ luĭ Aaron, preuţiĭ, şi acesta se iea din-
tr'însa un pumn de acea fârinâ, şi din oleŭ, şi tótâ tâmâia, şi pre
acelea se le ardâ pre altariŭ, dirept *sacrificiŭ* de memorial,
care va fi oblaţiune cu foc, întru odóre plâcutâ luĭ Iehova. Şi 3
remâşiţia din acea oblaţiune panaticâ *va fi* a luĭ Aaron şi a fii-
lor luĭ, ca lucrul cel maĭ sânt din oblaţiunele cele de ardere luĭ
Iehova.

Şi dacâ voescĭ se oferĭ oblaţiunea panaticâ ce-va lucru copt 4
în cuptoriŭ, *acela se fiâ* turte nedospite, din flórea fârineĭ, ames-
tecate cu oleŭ, saŭ plâcinte nedospite unse cu oleŭ.

Dar dacâ oblaţiunea ta panaticâ, *ce o oferĭ* va fi dar *prâ-* 5
jit în tigae, *atuncĭ acela* se fiâ din flórea fârineĭ, nedospit ames-
tecat cu oleŭ. Pre care o veĭ frânge în bucâţĭ şi veĭ turna preste 6
dînsa oleŭ, aceasta *este* oblaţiune panaticâ.

Şi dacâ oblaţiunea ta panaticâ *va fi* dar *fript* pre grâtariŭ, 7
o veĭ face din flórea fârineĭ, cu oleŭ *amestecatâ*. Atuncĭ acest 8
dar fâcut dintr'acestea îl veĭ oferi luĭ Iehova, presentândul preu-
tuluĭ, carele îl va apropia la altariŭ. Preutul va lua dintr'însa 9
partea de memorial, şi o va arde pre altariŭ; *acésta va fi* obla-
ţiune cu foc întru odóre plâcutâ luĭ Iehova. Şi remâşiţia din acea 10
oblaţiune *va fi* a luĭ Aaron şi a fiilor luĭ; *este* lucru fórte sânt
din lucrurile ce se ard luĭ Iehova.

Nicĭ un dar pre carele'l veţĭ oferi luĭ Iehova, nu se va 11
face cu dospit, câcĭ nicĭ un sacrificiŭ cu dospit, nicĭ cu miere nu
veţĭ pute oferi consumândul cu foc luĭ Iehova. Voĭ ca oblaţiune 12

de primiţiele fruptelor vóstre veţĭ pute oferi şi pre acelea luĭ Ie-
hova, înse acelea nu se vor pune pre altariŭ, spre odóre plâcutâ.
13 Şi tóte oblaţiunile tale panatice, cu sare le veĭ sara, şi de pre
sacrificiile tale panatice sarea alianţieĭ Dumneḑeuluĭ teŭ se nu
laşĭ se lipséscâ; *ci* în tóte darurile tale se oferi sare.
14 Şi dacâ voescĭ se oferĭ luĭ Iehova dar panatic din primele
tale frupte, veĭ oferi spice recent cópte. prâjite la foc, şi fre-
cate în grâunţie; *aşia* veĭ oferi tu oblaţiunea de primitiele tale.
15 Şi preste dinsa veĭ turna oleŭ, şi veĭ turna tâmâiâ, *câcĭ* oblaţiu-
16 ne panaticâ *este* aceasta. Şi ast-fel preutul va arde partea
de memorial a daruluĭ, din grâunţiele frecate, şi din oleŭ, şi cu
tótâ tâmâia, *care va fi* oblaţiune cu foc luĭ Iehova.

CAPUL. III.

Sacrificiile de prosperitate.

1 Şi dacâ oblaţiunea *oare cuĭ va fi* sacrificiŭ votiv, de'l
va oferi din vite marĭ, fiâ boĭ saŭ vacĭ; *victimâ*
2 adusâ luĭ Iehova *se fiâ* fârâ defect. Şi el îşĭ va pune mâna pre
capul oblaţiunei sale, şi o va înjunghia *preutul* la uşia Cortuluĭ
adunanţieĭ, iar fiiĭ luĭ Aaron, preuţiĭ, vor stropi sângele eĭ preste
3 altariŭ jiur împrejiur. Dup'aceea *preutul* din *acest* sacrificiŭ vo-
tiv va oferi ceea ce se cade a arde luĭ Iehova, grâsimea
4 care acopere mâruntaele, şi tótâ grâsimea de la mâruntae. Şi ceĭ
doĭ rerunchĭ, cu grâsimea *lor* de pre dînşiĭ, cea de pe cópse, şi
5 reticulul de pre ficat, şi de pe rerunchĭ. Şi fiiĭ luĭ Aaron pre
toate acestea le vor arde pre altariŭ, pre olocaust, deasupra lem-
nelor, ce *sûnt puse* pre foc. *Aceasta va fi* oblaţiune de ardere
întru odóre plâcutâ luĭ Iehova.
6 Dar dacâ sacrificiul *cuĭ-va* votiv, *va fi* dar din vite mâ-
nunte *adus* luĭ Iehova, fiâ mascul saŭ femelâ; se'l ofere fârâ
7 defect. Dacâ aceastâ oblaţiune a luĭ *va fi* óiâ, atuncĭ el se o
8 ofere luĭ Iehova. Şi se punâ mâna luĭ preste capul oblaţiu-
neĭ sale, şi se o înjunghiâ dinaintea Cortuluĭ adunanţieĭ, şi fiiĭ luĭ
9 Aaron se verse sângele eĭ asupra altariuluĭ jiur împrejiur. Apoĭ
preutul din acest sacrificiŭ votiv va oferi ardere luĭ Iehova,
grâsimea eĭ, şi códa tótâ, tâinduo tocmaĭ de la osul spinâreĭ, şi
grâsimea care acopere mâruntaele, şi tótâ grâsimea de la mâ-
10 runtae. Şi ceĭ doĭ rerunchĭ, cu grâsimea lor de pre dînşiĭ, cea
de pe cópse, şi reticulul de pre ficat şi de pre rerunchĭ.
11 Şi preutul pre acestea le va arde pre altariŭ, *care va fi*
ca nutriment oferit cu foc luĭ Iehova.

Dar dacâ oblaţiunea luĭ *va fi* caprâ, el se o ofere luĭ Ie- 12
hova. Atuncĭ se punâ mâna sa pre capul eĭ şi se o junghiâ 13
dinaintea Cortuluĭ adunanţieĭ. şi fiiĭ luĭ Aaron se verse sângele
eĭ asupra altariuluĭ jiur împrejiur. Apoĭ *preutul* dintr'aceasta se 14
ofere oblaţiunea sa, ce se cade a arde luĭ Iehova, *adicâ*: grâ-
simea ce acopere mâruntaele, şi tótâ grâsimea de la mâruntae.
Şi ceĭ doĭ rerunchĭ şi grâsimea lor de pre dînşiĭ, cea de pe 15
cópse, şi reticulul de pre ficat şi de pre rerunchĭ, o va
lua. Şi preutul pre acestea le va arde pre altariŭ, ca nutriment 16
de oblaţiune oferit cu foc, întru odóre plâcutâ. Tótâ grâsime este
a luĭ Iehova. Statut perpetuŭ *se fiâ aceasta* între generaţiunile 17
vóstre, întru tóte locuinţele vóstre, ca tótâ grâsimea şi tot sân-
gele se nu'l mâncaţĭ.

CAPUL IV.

Sacrificiile pentru pécatele fâcute din greşialâ.

Şi Iehova vorbi câtrâ Moise, şi ḑise: Vorbesce fiilor luĭ 1 2
Israel, şi le ḑi : De cum-va cine-va va pêcâtui prin ne-
sciinţiâ, şi va calca vre un precept a luĭ Iehova, fâcând din
cele ce nu se cade a face, şi va fi fâcut ver unul dintr'acestea;
Dacâ archiereul cel uns va pêcâtui, prin carele poporul s'ar face 3
culpabil; atuncĭ el pentru pêcatul seŭ ce'l va fi fâcut, va oferi
luĭ Iehova sacrificiŭ pentru pêcat, un viţel têner fârâ defect. Şi 4
va aduce viţelul la uşile Cortuluĭ adunanţieĭ, înaintea luĭ Iehova,
şi va pune mâna sa pre capul viţeluluĭ, şi va junghia viţelul îna-
intea luĭ Iehova. Apoĭ preutul cel uns va lua din sângele viţe- 5
luluĭ, şi'l va aduce în Cortul adunanţieĭ; Şi preutul va întinge 6
degetul seŭ în sânge, şi de şepte orĭ va stropi cu dînsul înain-
tea luĭ Iehova, spre perdeua Santuariului. Şi preutul va pune 7
dintr'acel sânge preste córnele altariuluĭ de profum aromatic, ca-
rele este înaintea luĭ Iehova în Cortul adunanţieĭ; şi tot sân-
gele *remas* al viţeluluĭ îl va turna la piciorul altariuluĭ de
olocauste, carele *este* la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi tótâ grâsi- 8
mea viţeluluĭ *oferit* pentru pêcat o va lua, *adicâ* grâsimea ce aco-
pere mâruntaele, şi tótâ grâsimea de la mâruntae. Şi ceĭ doĭ re- 9
runchĭ, cu grâsimea lor de pre dînşiĭ, cea de pe cópse, şi reti-
culul cel de pre ficat cu rerunchiĭ, o va lua. Dupâ cum se iea 10
de pre viţelul sacrificiuluĭ votiv, şi preutul le va arde pre al-
tariul de olocauste. Iar pelea aceluĭ viţel cu tótâ carnea luĭ îm- 11
preunâ, cu capul luĭ, şi piciórele luĭ, cu mâruntaele şi cu ster-
cul luĭ; Şi aşia tot viţelul îl va scóte afarâ din castru într'un 12

loc curat, unde se lépâdâ cenuşia *din sacrificie*, şi'l va arde pre
lemne cu foc; unde se varsâ cenuşia, *acolo* se va arde.
13 Şi dacâ tótâ comunitatea luĭ Israel va pêcâtui prin nesciin-
ţiâ, şi fapta a fost ascunsâ înaintea ochilor poporuluĭ; şi eĭ ar fi
violat care-va precept a luĭ Iehova, fâcênd ceea ce nu se câdea
14 a face, şi prin aceasta s'a fâcut culpabil. Dupâ ce pêcatul ce
l'aŭ fâcut, ar veni la a lor cunosciinţiâ, atuncĭ poporul va adu-
ce un viţel pentru pêcat, aducându'l înaintea Cortuluĭ adunan-
15 nanţieĭ. Şi betrâniĭ comunitâţeĭ vor pune mânile lor pre capul
viţeluluĭ, înaintea luĭ Iehova, apoĭ *preutul* va junghia viţelul îna-
16 intea luĭ Iehova. Dup'aceea preutul cel uns va aduce din sân-
17 gele aceluĭ viţel în Cortul adunanţieĭ. Şi preutul va întinge de-
getul seŭ în sânge, şi de şepte orĭ va stropi cu acesta înaintea
18 luĭ Iehova spre perdea. Şi dintr'acel sânge va pune pre córnele
altariuluĭ carele *stâ* înaintea luĭ Iehova, în Cortul adunanţieĭ. Şi
tot sângele *cela-l-alt* îl va turna la piciorul altariuluĭ de olo-
19 causte, ce *stâ* dinaintea Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi tótâ grâsimea
20 luĭ o va lua dintr'însul şi o va arde pre altariŭ. Şi în ur-
mâ *preutul* se facâ cu acest viţel dupâ cum aŭ fâcut cu vi-
ţelul cel pentru pêcat, aşia se facâ cu el; şi preutul va
21 face espiaţiune pentru dînşiĭ, şi se va ĭerta lor. Şi viţelul
îl va scóte afarâ din castru, şi'l va arde, dupâ cum a ars şi
pre viţelul cel maĭ nainte. Acesta *este* sacrificiŭ pentru espia-
rea poporuluĭ.
22 Când va pêcatui principele, şi va viola care-va din precep-
tele luĭ Iehova Dumneḑeul seŭ, fâcênd ceea ce nu se cade
23 a face, dar din nesciinţiâ, şi prin aceasta s'ar face culpabil. Du-
pâ ce pêcatul i se va face cunoscut, prin carele el a pêcâtuit;
atuncĭ el va oferi *Domnuluĭ* sacrificiul seŭ un ceap fârâ defect.
24 Şi'şĭ va pune mâna sa pre capul ciapuluĭ, şi'l va junghia în lo-
cul unde se junghiâ olocaustele, înaintea luĭ Iehova. Sacrificiŭ
25 pentru pêcat *este* acesta. Şi preutul va întinge degetul seŭ în sân-
gele acestuĭ sacrificiŭ, va unge córnele altariuluĭ de olocauste,
iar *cela-l-alt* sânge îl va turna la piciórele altariuluĭ de olo-
26 causte. Şi tótâ grâsimea luĭ o va arde pre acest altariŭ, ca şi
grâsimea sacrificiuluĭ votiv, şi preutul va face espiaţiune pentru
dînsul, şi i se va ierta luĭ.
27 Iar dacâ care-va suflet din poporul comun ar pêcâtui prin
greşialâ, şi prin aceasta ar viola care-va precept a luĭ Iehova,
fâcênd ceea ce nu se cade a face, şi aşia ar deveni culpabil.
28 Dupâ ce'şĭ va cunósce pêcatul fâcut, va aduce *Domnuluĭ* dar una
29 iedâ fârâ defect, pentru pêcatul seŭ ce l'a fâcut. Şi'şĭ va pune
mâna sa pre capul acesteĭ oblaţiuni pentru pêcat, şi apoĭ *preu-
tul* o va junghia pentru pêcatul seŭ, în locul *unde se înjiunghiâ*
30 olocauste. Şi preutul va lua din sângele acelica cu degetul şi

va pune pre córnele altariuluĭ de olocauste, iar *cela-l-alt* sânge
al eĭ tot îl va vêrsa, la piciórele acestuĭ altariŭ. Şi preu- 31
tul tótâ grâsimea o va lua, ca şi grâsimea sacrificiuluĭ votiv şi o
va arde pre altariŭ, întru odóre plâcutâ luĭ Iehova. Şi preutul se
se fecâ espiaţiune pentru dînsul, şi se va ierta luĭ.

Dar dacâ va oferi óie direpţ sacrificiŭ pentru pêcat, se o 32
aducâ femelâ, şi fârâ defect. Şi se'şi punâ mâna sa pe capul 33
victimeĭ pentru pêcat, şi apoĭ se o junghiâ pentru pêcatul seŭ, în
locul, unde se junghiâ olocaustele. Şi preutul va lua cu dege- 34
tul seŭ, din sângele aceluĭ sacrificiŭ pentru pêcat, şi va unge cór-
nele altariuluĭ de olocauste; iar *remâşiţia* sângeluĭ tótâ o va vêrsa
la piciórele aceluĭ altariŭ. Şi tótâ grâsimea eĭ o va lua, du- 35
pâ cum a luat grâsimea de la óia pentru sacrificiul votiv, şi
aceasta preutul o va arde pre altariŭ, întru sacrificiŭ fâcut cu
foc luĭ Iehova. Ast-fel preutul se facâ espiaţiune pentru pêca-
tul pe carele aŭ fâcut, şi i se va ierta luĭ.

CAPUL V.

Curâţirea oare-câror pêcate.

Iar decum-va cine-va va pêcâtui pentru câ a auḑit pre 1
cine-va rostind cuvinte înjurâtorie, unde el însuşĭ *póte
fi* mârturiâ. saŭ câ singur a vêḑut saŭ câ alt-mintre sciâ, dacâ
nu aratâ, pedépsa pêcatuluĭ pórtâ. Saŭ dacâ cine-va s'ar atinge 2
de ce-va lucru necurat, *fie* acela cadavrul uneĭ fere selbatice,
saŭ cadavrul unuĭ animal domestic necurat, saŭ cadavrul uneĭ tâ-
râtóre necurate, de şi el aceasta o a fâcut din nesciinţiâ, de
aceea tot *este* necurat şi culpabil. Aseminea de cum-va cine-va 3
se va atinge de ce-va necurâţeniâ a omuluĭ *fiâ* aceea verĭ ce
necurâţeniâ, prin care el s'a întinat, şi el aceasta n'a sciut, iar
dup'aceea i s'a fâcut cunoscut, culpabil *este.* Saŭ dacâ cine-va 4
se va jura, scâpându'ĭ din buzele sale cuvintele de jurâmênt, câ
va face bine saŭ reŭ, dupâ cum omul póte scâpa aseminea
cuvinte de jurâmênt; fârâ se bage de sémâ; iar el aceasta *în
urmâ* o a cunoscut, culpabil s'a fâcut unuia dintr'acestea. Şi când 5
ar fi ca cine-va într'una din aceste se se fiâ fâcut culpabil, se
şi mârturiséscâ pêcatul pre care l'a fâcut; Şi din turmele luĭ 6
se aducâ luĭ Iehova sacrificiŭ pentru pêcatul ce l'a fâcut, una óie
saŭ una caprâ ca sacrificiŭ pentru pêcat, ca preutul se'l curâţe
de pêcatul luĭ.

Şi dacâ luĭ nu'ĭ va da mâna ca se pótâ aduce óiâ saŭ caprâ 7

va aduce luĭ Iehova pentru pêcatul seŭ ce l'a fâcut, doue turturele, saŭ doĭ puĭ de porumb. unul sacrificiŭ pentru pêcat, şi ce-
8 la-l-alt de olocaust. Şi p'acestea se le aducâ la preut, carele pre cea destinatâ pentru pêcat, o va oferi maĭ antêiŭ, şi'ĭ va pişca
9 cu unghia capul câtrâ gâtlejul eĭ, dar nu'l va separa de tot. Apoĭ din sângele aceluea va stropi pâretele altaruluĭ iar cela-l-alt sânge îl va lâsa se curgâ la piciórele altariuluĭ. Sacrificiŭ pen-
10 tru pêcat *este* acesta. Iar pre ceea-l-altâ o va oferi olocaust, dupâ ordinaţiune. Şi ast-fel preutul va face espiaţiune pentru pêcatul ce aŭ fâcut, şi 'i se va ierta luĭ.
11 Dar dacâ nicĭ atâta nu'ĭ va da mâna, ca se aducâ doue turturele, saŭ doĭ puĭ de porumb, atuncĭ el pentru pêcatul seŭ va oferi sacrificiŭ a ḑecea parte din Efa, flórea fârineĭ; dar înse oleŭ nu va turna, nicĭ tâmâe nu va pune preste dînsa, câcĭ dar pen-
12 tru pêcat *este* acesta. Şi o va aduce la preutul, carele va lua dintr'însa pumnul plin dirept memorial, o va arde pre altariŭ, ca *se fiâ* sacrificiŭ oferit cu foc luĭ Iehova. Acesta *este* pentru
13 pêcat. Şi preutul va face espiaţiune pentru dînsul, pentru pêcatul ce el aŭ fâcut în vre-unul din aceste *lucrurĭ*, şi i se va ierta luĭ. Iar *remâşiţia* va fi a preutuluĭ, ca şi la oblaţiunea pânaticâ.
14 15 Şi Iehova iarâşĭ maĭ vorbi cu Moise şi ḑise: Când cine-va prin greşialâ va face ver un delict, saŭ pêcat, luând din lucrurile consecrate luĭ Iehova, unul ca acela va aduce luĭ Iehova dar pentru culpa sa, un berbece tenêr, fârâ defect, dintre oĭ, dupâ estimaţiunea ta, preţiul în sicliĭ de argint, dupâ siclul sacru; ca-
16 re va fi espiaţiune conformâ delictuluĭ. Şi ceea ce va fi pêcâtuit el, luând cele consecrate, se restatuâ, şi pre deasupra va maĭ adaoge a cincea parte, pre care o va da preutuluĭ; şi preutul prin acel berbece pentru delict, va face espiaţiune pentru dînsul, şi i se va ierta luĭ.
17 Şi dacâ cine-va va pêcâtui, câlcând ver unul din preceptele luĭ Iehova, şi fâcênd ceea ce nu se cade a face; de şi el acésta o fâcu din nesciinţiâ, culpabil este de aceastâ crimâ, şi pentru
18 dînsa meritâ pedeapsâ. Acela va aduce *preutuluĭ* din turmâ un berbece fârâ defect, de preţiul de tine tacsat, ca sacrificiŭ pentru delict; şi preutul va face espiaţiune pentru delictul fâcut de
19 el prin nesciinţiâ, şi i se va ierta luĭ. Sacrificiŭ pentru delict *este* acesta, fiind câ el se fâcu culpabil prin trînsul contra luĭ Iehova.

CAPUL VI.

Regule și comendamente feliurite.

Și Iehova grâi câtrâ Moise, și ḑise: Când cine-va pêcâ- 1 2
tuesce și cu despreţiŭ calcâ perceptele luĭ Iehova min-
ţind aprópeluĭ lucrul ce îl a depus, saŭ în mânile luĭ îl a încre-
dinţat, saŭ a râpit, saŭ cu vicleşug l'a sters de la aprópele seŭ;
Saŭ aflând ce-va lucru perdut, pre acela'l denégâ, saŭ punênd 3
jurâmênt falş pentru verĭ ce lucru, care se póte întêmpla omuluĭ,
prin carele el pêcâtuesce. Dacâ s'ar întêmpla, ca el ast-fel se 4
fiâ pêcâtuit, şi prin aceasta se se fi fâcut culpabil, atuncĭ el se
restitue acel lucru ce l'a râpit, şi pre carele cu încelâciune l'a
usurpat, saŭ depositul, ce 'i s'a încredinţat, saŭ lucrul perdut,
pre carele l'a gâsit. Saŭ ver şi ce alt object, pentru care el a 5
jurat falş, îl va restitui întreg cât face, şi a cincea parte maĭ
mult cestuia, al cuĭ *a fost* lucrul, şi'l va da în ḑiua, în care se
va declara de culpabil: *şi'şi va oferi* sacrificiul seŭ *pentru delict.*
Şi va oferi luĭ Iehova *sacrificiŭ* pentru culpa sa, un berbece fârâ 6
defect, din turmâ, de preţiul pre carele tu l'aĭ fâcut pentru culpe,
şi'l va da preutuluĭ, se'l sacrifice pentru culpâ. Şi preutul va 7
face espiaţiune pentru el înaintea luĭ Iehova, şi 'i se va ierta
luĭ tóte acelea ce a fâcut, prin care se face omul culpabil.

Şi Iehova maĭ vorbi câtrâ Moise, ḑicênd: Dâ acest precept 8 9
luĭ Aaron şi fiilor luĭ, ḑicênd: Aceasta *este* legea pentru olo-
caust: Olocaustul va arde pre focul de pre altariŭ tótâ nóptea,
pânâ demânéţiâ; câcĭ focul de pre altariŭ va arde neîncetat. Şi 10
preutul fiind îmbracat cu vestimentul luĭ de in, cu femorale de
in îşĭ va acoperi nuditatea sa, şi va rêdica cenuşia pre care o
a fâcut focul olocaustuluĭ consumat pre altariŭ, şi o va vêrsa
lêngâ altariŭ. Şi se va desbrâca de vestimentele luĭ, şi se va 11
revesti cu altele, şi va scóte cenuşia afarâ din castru, la un loc
curat. Iar focul de pre altariŭ, va arde, şi nu se va stinge de 12
pre dînsul; şi preutul în tótâ demânéţia va pune lemne pre dîn-
sul, şi deasupra acestora va aşeḑia olocaustul, unde va arde grâ-
simea oblaţiuneĭ votive. Perpetuŭ va arde acest foc pre altariŭ, 13
şi de loc nu se va stinge.

Aceasta dar *este* legea sacrificiuluĭ pânatic, fiiĭ luĭ Aa- 14
ron se'l ofere înaintea luĭ Iehova înaintea altariuluĭ. Şi se 15
iea din aceastâ oblaţiune pânaticâ un pumn de flórea fârineĭ, şi
din oleŭ eĭ precum şi tótâ tâmâia ce *este* deasupra oblaţiuneĭ;
şi pre acelea se le ardâ pre altariŭ, întru memorial de odóre
plâcutâ luĭ Iehova. Iar remâşiţia din tr'însa se o consume Aaron 16

şi cu fiiĭ seĭ; şi se o mânânce în azime în loc sacru, în curtea
17 Cortuluĭ adunanţieĭ se o mânânce. Se nu o cócâ dospit, câcĭ eŭ
le-o am dat se fiâ partea lor, din sacrificiul meŭ, ce s'a adus
mie cu foc. *Acesta este* lucru Sânta Sântelor, ca şi sacrificiul cel
18 pentru pêcat, şi cel pentru culpâ. Numaĭ masculiĭ dintre fiiĭ luĭ
Aaron se mânânce din trînsa; lege pururelâ *este acesta* întru ge-
neraţiunile vóstre, pentru oblaţiunile fâcute cu foc luĭ Iehova. Tot
cel ce se atinge de dînsele se fiâ sânt.
19 20 Şi Iehova maĭ vorbi câtrâ Moise ḑicênd: Acesta este ob-
laţiunea luĭ Aaron şi a fiilor luĭ, pre care tot dea-una o vor oferi
eĭ luĭ Iehova, în ḑiua, când care-va dintre eĭ se va unge: a ḑe-
cea parte din Efa, flórea fârineĭ cu oblaţiune pânaticâ, necurmatâ;
djumâtate dintr'însa demânéţiâ, şi ceea-l-altâ djumâtate despre
21 sérâ. In tigaiâ se o preparĭ cu oleŭ, şi aşia bine prâjitâ se o
aducĭ, şi în bucâţĭ mânunte se'mĭ oferĭ sacrificiŭ pânatic, întru
22 odóre bine-plâcutâ luĭ Iehova. Şi preutul, carele dintre fiiĭ luĭ
Aaron se va unge în locul luĭ, acela se prepare aceastâ obla-
ţiune, *care este* lege perpetuâ; şi tótâ se o ardâ luĭ Iehova.
23 Câcĭ oblaţiunea pânaticâ a preutuluĭ se va arde tótâ, şi dintrînsa
nimica nu se va mânca.
24 25 Şi Iehova ïarâşĭ vorbi cu Moise, şi ḑise: Vorbesce luĭ Aa-
ron şi fiilor seĭ: Acesta *este* legea sacrificiuluĭ pentru pêcat:
Victima pêcatuluĭ se va junghia înaintea luĭ Iehova tot într'acel loc,
unde se junghiâ cea de olocauste, acesta *este* Sânta Sântelor.
26 Aceĭ preut carele va oferi sacrificiul pentru pêcat, acela îl va
mânca; şi'l va mânca în loc sacru, în curtea Cortuluĭ adunanţieĭ.
27 Tot cel ce se va atinge de carnea acestuĭ sacrificiŭ, se fiâ sânt,
şi cel ce din sângele acestuea se va stropi pre care-va ves-
28 timent, el partea aceea stropitâ o va spâla în loc sacru. Şi vasul
de lut, în care se va fi fert, se va sparge; dar de va fi fost fâ-
29 cut în vas de aramâ, se va freca, şi se va spâla cu apâ. Numaĭ
masculiĭ dintre preuţĭ, vor pute mânca aceasta, *pentru câ, este*
30 lucru Sânta Sântelor. Dar oblaţiunea pentru pêcat, din al câria
sânge se va fi adus în Cortul adunanţieĭ, spre a se face espia-
ţiune în Santuariŭ, aceea nu se va mânca; ci cu foc se va arde.

CAPUL VII.

Prescrierĭ relative la Sacrificiĭ.

1 Şi aceasta *este* legea sacrificiuluĭ pentru delict; *care este*
2 *lucru* Sânta Sântelor. In locul unde se junghiâ victima
pentru olocauste, *tot într'acel loc* se se junghiâ şi cea pentru

delict, şi sângele eĭ se se stropéscâ pre altariŭ jiur împrejiur.
Şi tótâ grâsimea eĭ se va oferi dintr'însa, cu cóďâ, şi cu grâsi- 3
mea, care acopere mâruntaele. Şi ceĭ doĭ rerunchĭ, cu grâsimea 4
lor de preste dînşiĭ, cea de pe cópse, şi reticulul de preste
ficat, şi pre ceĭ doĭ rerunchĭ. Şi preutul pre tóte acestea le 5
va arde pre altariŭ ca oblaţiune oferitâ cu foc luĭ Iehova. Acesta
este sacrificiŭ pentru delict. Numaĭ masculiĭ dintre preuţĭ vor 6
putea mânca pre acestea, în loc sânt le vor mânca, câcĭ *este*
lucru fórte sânt.

Sacrificiul pentru delict *va fi* tot aseminea, ca şi sacrifi- 7
ciul pentru pêcat, tot aceaşĭ lege *va fi* pentru unul şi pen-
tru altul. *Victima* va fi aceluĭ preut, carele va fi fâcut es-
piaţiunea cu dînsa. Şi ce se atinge de preutul, carele a ofe- 8
rit olocaustul pentru cine-va, pelea va fi a aceluea preut, ca-
rele a oferit olocaustul. Aseminea şi tótâ oblaţiunea pânaticâ, 9
care se cóce în cuptoriŭ, şi tot ce se frige, pre grâtariŭ, saŭ se
prâjesce în tigae, va fi a preutuluĭ sacrificatoriŭ. Inse tótâ ob- 10
laţiunea pânaticâ amestecatâ cu oleŭ, saŭ care este uscatâ, va fi
a tutulor fiilor luĭ Aaron, a unuea ca şi a altuea.

Şi aceasta *este* legea sacrificiuluĭ votiv, care se ofere luĭ Iehova. 11
Dacâ aceastâ oblaţiune se va aduce pentru mulţiâmire, atuncĭ îm- 12
preunâ cu acel sacrificiŭ de mulţiâmire se vor oferi turte ne-
dospite, frâmântate cu oleŭ şi pogacĭ nedospite unse cu oleŭ, şi
vor fi aceste plâcinte fâcute din flórea fârineĭ, amestecate cu
oleŭ. Dar pre lângâ acelea turte, el va maĭ aduce oblaţiunea sa 13
şi pânĭ nedospite, ca votivul sacrificiŭ de mulţiâmire. Şi el din 14
tóte aceste sacrificiĭ, va aduce luĭ Iehova una bucatâ de pâne,
presentându-o ca oblaţiune elevatâ; şi aceasta va fi aceluĭ preut,
carele stropesce sângele sacrificiuluĭ votiv. Şi carnea votivuluĭ 15
seŭ sacrificiŭ de mulţiâmire se va mânca tot într'aceeaşĭ ďi, în
care se şi sacrificâ, niminea nu va lâsa dintr'însa nimic pânâ
demânéţiâ. Şi dacâ sacrificiul oblaţiuneĭ sale *va fi* din vot, saŭ 16
voluntariŭ, atuncĭ acel sacrificiŭ al luĭ se va mânca într'aceeaşĭ
ďi, în care se ofere, dar dacâ va fi remas ceva dintr'însul, se
va pute mânca şi a doua ďi. Darâ de va remânea ce-va carne 17
din acel sacrificiŭ şi pânâ a treia ďi, aceea se va arde cu foc.
Câcĭ dacâ cine-va va mânca a treia ďi din carnea aceluĭ sacrificiŭ 18
votiv nu va fi bine priimit, celuĭ ce l'a oferit pre el; nu i se va im-
puta; ba din contrâ abominaţiune va fi, şi persóna care va mân-
ca dintr'însul, va purta greutatea pêcatuluĭ. Şi carnea aceea, 19
care se va atinge de ce-va necurat, nu se va mânca, ci cu foc
se va arde. Dar înse *ceea-l-altâ* carne, tot cel curat va pute
mânca dintr'însa. Şi sufletul, carele fiind necurat, va mânca din 20
carnea sacrificiuluĭ votiv, ce *va fi* oferit luĭ Iehova, unul ca acela
se va sterge din poporul seŭ. Şi sufletul, carele se va atinge de 21

ce-va lucru necurat, fiâ necurâţiâ de om, fiâ animale necurat, fiâ
altâ abominaţiune necuratâ, şi dup'aceea va mânca din carnea
sacrificiuluĭ votiv, ce *va fi* oferit luĭ Iehova, acel om se va ster-
ge din popului seŭ.
22 23 Şi Iehova ĭarâşĭ grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Grâesce fiilor
luĭ Israel, şi le ḑi: Tótâ grâsimea de boŭ, saŭ de óie, saŭ de
24 caprâ, se nu o mâncaţĭ. Inse grâsimea de mortâciune şi alt ani-
mal sfâşiat vê va pute servi de ver ce alt, dar numaĭ de mân-
25 cat se nu o mâncaţĭ. Câcĭ tot cel ce va mânca grâsimea uneĭ
vite, care se aduce sacrificiŭ cu foc Domnuluĭ, sufletul acela ce
26 a mâncat, se va sterge din meḑĭ-locul populuĭ seŭ. Aseminea,
nicĭ sânge nu veţi mânca în tóte locuinţele vóstre, nicĭ de pa-
27 serĭ, nici de alte vite patru-pede. Tot sufletul, carele va mân-
ca sânge, se va sterge din meḑĭ-locul populuĭ seŭ.
28 29 Şi Iehova maĭ grâi câtrâ Moise, ḑicênd: Vorbesce fiilor
luĭ Israel, şi le ḑi: Cel ce voiesce se oferéscâ luĭ Iehova sacri-
ficiul seŭ votiv, acela se aducâ el însuşi oblaţiunea sa luĭ Ie-
30 hova din sacrificiul seŭ votiv. Şi'l va aduce cu propriele sa-
le mânĭ sacrificiul de ardere luĭ Iehova; *adecâ,* va aduce grâ-
simea cu peptul împreunâ, oferind peptul, pentru ca se'l agite ca
31 sacrificiŭ de agitaţiune înaintea luĭ Iehova. Dup'aceea preutul
va arde grâsimea pre altariŭ, iar peptul va fi a luĭ Aaron,
32 şi al fiilor luĭ. Şi spata cea dreaptâ din victimile vóstre vo-
tive ancâ se o daţĭ preutuluĭ, întru sacrificiŭ de elevaţiune.
33 Şi acea spatâ diréptâ va fi partea aceluea dintre fiiĭ luĭ Aaron,
34 carele va fi oferit sângele şi grâsimea sacrificiuluĭ votiv. Pen-
tru câ eŭ luâiŭ de la fiiĭ luĭ Israel peptul de agitaţiune şi
spata de elevaţiune, din tóte sacrificiile lor votive, şi le de-
deiŭ pre ele luĭ Aaron preutuluĭ, şi fiilor luĭ, ca statut per-
35 petuŭ, *pârţĭ ce se cade se se iea* de la fiiĭ luĭ Israel. Acesta
este partea ungereĭ luĭ Aaron, şi a ungereĭ fiilor seĭ, din obla-
ţiunele aduse cu foc luĭ Iehova, *asignate lor* din ḑiua, în care
36 *Moise* îĭ presentâ luĭ Iehova, spre aĭ fi preuţiĭ luĭ. Pre care
Iehova ordonâ ca fiiĭ luĭ Israel se le o dea lor, din ḑiua în ca-
re'ĭ unse pre dînşiĭ, prin statut perpetuŭ, întru tóte generaţiu-
nile lor.
37 Şi acesta *este* legea pentru sacrificiul de olocauste cel pânatic,
cel pentru pêcat, cel pentru delict, cel pentru consecraţiune, şi pentru
38 sacrificiul votiv. Pre care o dede Iehova luĭ Moise pre mun-
tele Sinaiŭ, în care ḑi, el ordonâ fiilor luĭ Israel, ca eĭ se
aducâ darurile sale luĭ Iehova, în deşertul Sinaiŭ.

CAPUL VIII.

Moise consacrâ pre Aaron şi fiiĭ seĭ.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Iea pre Aaron şi 1 2
pre fiiĭ luĭ cu dînsul, şi vestimentele luĭ, şi oleul de un-
gere, şi viţelul sacrificiuluĭ pentru pêcat, şi doĭ berbecĭ, şi pa-
niera cu pânea nedospitâ. Şi convócâ tótâ aceastâ comunitate 3
la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi Moise fâcu aşia, dupâ cum îĭ 4
ordonâ Iehova; şi adunâ tótâ comunitatea la uşia Cortuluĭ adu-
nanţieĭ.

Şi Moise ḑise câtrâ comunitate: Aceasta *este* ceea ce a co- 5
mendat Iehova se faceţĭ. Şi Moise aduse pre Aaron şi pre fiiĭ 6
seĭ şi'ĭ spâlâ cu apâ; Apoĭ pre Aaron îl îmbrâcâ cu tunica, şi'l 7
încinse cu brâul, apoĭ îl revesti cu paliul, şi'ĭ puse pre dînsul
Efodul, şi'l încinse cu cingâtórea Efoduluĭ, şi'l strânse cu el. Apoĭ 8
îĭ puse peptorariul, şi în peptorar puse Urim şi Tumim. Apoĭ îĭ 9
puse în cap mitra, şi pre mitrâ în partea dinainte îĭ puse laminâ
de aur, Diadema sacrâ, dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise.

Şi Moise luâ oleul ungereĭ, şi unse Cortul, şi tóte câte 10
eraŭ într'însul, şi le consacrâ. Şi cu dînsul stropi altariul de 11
şepte orĭ, şi unse altariul şi tóte instrumentele luĭ, şi spelâtoriul cu
pedestaliŭ luĭ, ca se le consacreze pre ele. Apoĭ din oleul de un- 12
gere turnâ pre capul luĭ Aaron, şi'l unse, ca se'l consacreze pre
dînsul. Aseminea aduse Moise şi pre fiiĭ luĭ Aaron, şi'ĭ îmbrâcâ 13
cu tunicele lor, şi'ĭ încinse cu brâele, şi le puse câciulele pre
cap, dupâ cum ordonase Iehova.

Dup'aceea aduse viţelul de sacrificiul pentru pêcat; şi Aa- 14
ron şi cu fiiĭ seĭ puserâ mânile lor pre capul aceluĭ viţel de sa-
crificiŭ pentru pêcat. Pre carele Moise dupâ ce'l junghiâ, luâ 15
din sângele luĭ, şi cu degetele unse córnele altariuluĭ jiur îm-
prejiur, şi curâţi altariul; iar remâşiţia sângeluĭ o turnâ la pi-
ciórele altariuluĭ; şi aşia îl consacrâ, ca pre dînsul se pótâ cu-
râţi pêcatele. Dupâ aceea luâ Moise tótâ grâsimea de pre mâ- 16
runtae, şi reticulul cel de pre ficat, şi amêndoĭ rerunchiĭ, cu grâ-
simea lor, şi Moise le arse pre acestea pre altar. Iar pre *cela-l-* 17
alt viţel, adecâ pelea luĭ şi cu carne, şi scrementul luĭ le arse
el cu foc afarâ din castru, dupâ cum îĭ ordonase luĭ Iehova.

Şi apoĭ îĭ aduse şi berbecele de olocaust, şi Aaron cu fiiĭ seĭ 18
îşĭ puse mânile lor pre capul aceluĭ berbece. Şi Moise îl jun- 19
ghiâ, şi cu sângele luĭ stropi altariul jiur împrejiur. Apoĭ tâiâ 20
berbecele în bucâţĭ; şi capul cu bucâţile şi grâsimea le arse
Moise. Iar mâruntaele şi piciórele luĭ le spâlâ cu apâ, şi 21
ast-fel arse el acel berbece întreg pre altariŭ; olocaust de odóre

plâcutâ *fu* aceasta, şi dar oferit cu foc luĭ Iehova; după cum
ordonase Iehova luĭ Moise.
22 Apoĭ aduse şi pre al doilea berbece, şi pre berbecele de
consecraţiune, şi'şĭ puserâ Aaron şi cu fiiĭ luĭ mânile lor pre ca-
23 pul berbeceluĭ. Şi Moise junghiându-l luâ din sângele luĭ, şi pu-
se pre bârbia urecheĭ ceĭ direpte al luĭ Aaron, şi pre degetul
cel mare al mâneĭ luĭ ceĭ dirept, şi pre degetul cel mare al pi-
24 ciorului luĭ cel dirept. Apoĭ aduse Moise şi pre fiiĭ luĭ Aaron,
şi luâ din sânge, şi puse pre bârbia urecheĭ ceĭ direpte a lor,
şi pre degetul cel mare al mâneĭ lor ceĭ direpte, şi pre dege-
tul cel mare al piciorului lor cel dirept; şi cu sângele re-
25 mas stropi Moise altariul jiur împrejiur. Apoĭ luâ grâsimea luĭ,
şi códa, şi tótâ grâsimea cea de pre mâruntae, şi reticulul de pre
ficat, şi pre ceĭ doĭ rerunchĭ cu grâsimea lor împreunâ, şi spata cea
26 diréptâ. Câtrâ acestea din paniera pânilor azime, care *eraŭ* îna-
intea luĭ Iehova, luâ el una turtâ nedospitâ, şi una turtâ de pâ-
ne fâcutâ cu oleŭ, şi una pogace, şi pre acestea le puse pre
27 grâsime, şi pre spata cea diréptâ. Şi pre tóte acestea le puse
el pre mânile luĭ Aaron, şi pre mânile fiilor luĭ, cu cariĭ lé agitâ
28 *şi le elevà* înaintea luĭ Iehova. Dup'aceea Moise ĭarâşĭ le luâ din
mânile lor, şi le arse pre altariŭ, pre olocaust, ca oblaţiune de
consecraţiune, întru odóre plâcutâ, sacrificiŭ fâcut cu foc luĭ Ie-
29 hova. Şi Moise luâ peptul, şi'l agitâ prin elevaţiune înaintea luĭ Ie-
hova; *şi* aceasta fu partea luĭ Moise, din acel berbece de con-
secraţiune, după cum ordonase Iehova.
30 Dup'aceea luâ Moise din oleul de ungere şi din sângele
ce *era* pre altariŭ, şi cu acesta stropi el pre Aaron şi vesti-
mentele luĭ, şi pre fiiĭ luĭ, şi vestimentele fiilor luĭ cu el, şi ast-
fel consacrâ el pre Aaron şi vestimentele luĭ, şi pre fiiĭ luĭ, şi
vestimentele fiilor luĭ cu dînsul.
31 In urmâ ḑise Moise câtrâ Aaron şi câtrâ fiiĭ luĭ: Ferbeţĭ
carnea înaintea uşeĭ Cortuluĭ adunanţieĭ, şi acolo o mâncaţĭ îm-
preunâ cu pânea cea din panierâ de consecraţiune, după cum am
ordonat, ḑicênd: Aaron şi fiiĭ luĭ se le mânânce pre acestea.
32 Iar ce va remânea din acea carne şi din acea pâne, cu foc se
33 ardeţĭ. Şi din uşia Cortuluĭ adunanţieĭ şepte ḑile se nu eşiţĭ,
pânâ ce nu se vor împlini ḑilele consecraţiuneĭ vóstre, câcĭ
voĭ în şepte ḑile aveţĭ se fiţĭ consecraţĭ în funcţiunea vóstrâ.
34 Şi precum se fâcu astâḑĭ, tot aşia ordonâ Iehova se se facâ
35 şi de acum înainte pentru curâţirea vóstrâ de pêcate. Şi la uşia
Cortuluĭ adunanţieĭ veţĭ remânea şepte ḑile, ḑiua şi nóptea, ca
bine se pâziţĭ ceea ce a ordonat Iehova se pâziţĭ, pentru ca se
36 nu muriţĭ, câcĭ ast-fel îmĭ este ordonat. Şi fâcu Aaron şi cu fiiĭ
luĭ tóte, câte ordonâ Iehova prin Moise.

CAPUL IX.

Sacrificiĭ aduse de Aaron.

Şi a fost a opta ḑi, câ Moise chămâ pre Aaron şi pre 1
fiiĭ luĭ, şi pre bêtrâniĭ luĭ Israel. Şi ḑise câtrâ Aaron: 2
Iea un viţel pentru sacrificiŭ de pêcat, şi un berbece pentru olo-
caust, *amêndoĭ* fârâ defect, şi'ĭ oferâ înaintea luĭ Iehova. Şi 3
grâesce fiilor luĭ Israel ḑicênd: Luaţĭ un çiap pentru sacrificiŭ
de pêcat, şi un viţel, şi un mnel, *amêndoĭ* de câte un an, şi fârâ de
defect, pentru olocaust. Şi un boŭ, şi un berbece pentru sacri- 4
ficiŭ votiv, spre aĭ sacrifica înaintea luĭ Iehova, şi dar pâ-
natic amestecat cu oleŭ; câcĭ astâḑĭ se va arata vóue Iehova.
Şi eĭ aduserâ acelea ce ordonâ Moise, la uşia Cortuluĭ adunan- 5
ţieĭ, şi tóte comunitatea veni şi stete înaintea luĭ Iehova. Atuncĭ 6
ḑise Moise: Acéasta *este* ceea ce v'a ordonat Iehova, faceţĭ-o,
şi mârirea luĭ Iehova se va arâta voue.

Şi Moise ḑise câtrâ Aaron: Apropie-te la altariŭ şi fâ *maĭ* 7
ântêiŭ sacrificiuluĭ teŭ pentru pêcat, şi olocaustul teŭ, şi te cu-
râţiâ pre tine, şi poporul; dup'aceea adâ şi darul pentru popul,
şi'ĭ împacâ pre dînşiĭ, dupâ cum ordonâ Iehova.

Şi Aaron se apropiâ de altariŭ, şi junghiâ viţelul care *era* 8
sacrificiŭ pentru pêcatul seŭ. Şi fiiĭ luĭ Aaron aduserâ sângele 9
luĭ la dînsul, şi el întingându'şĭ degetul în sânge unse córnele alta-
riuluĭ, iar *cela-l-alt* sânge îl turnâ la piciórele altariuluĭ. Iar grâsimea, 10
şi rerunchiĭ, şi reticulul de pre ficatul sacrificiuluĭ pentru pêcat, le
arse pre altariŭ, dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise. Şi car- 11
nea cu pelea luĭ împreunâ cu foc le arse afarâ de castru. Dup'- 12
aceea junghiâ el şi olocaustul seŭ, şi fiiĭ luĭ Aaron îĭ aduserâ
sângele la dînsul, şi el îl stropi preste altariŭ jiur împrejiur.
Dup'aceea îĭ aduserâ luĭ şi olocaustul tâiat în bucâţĭ, şi capul luĭ, 13
şi p'aceste le arse el pre altariŭ. Şi dupâ ce spâlâ el mârun- 14
taele, şi amêndoue picióre, le arse pre tóte, ca olocaust, pre
altariŭ.

Dup'aceea oferi el darul populuĭ, şi luând maĭ ântêiŭ çia- 15
pul de sacrificiŭ pentru pêcatele populuĭ, îl junghiâ, oferindu'l
pentru pêcate, ca şi pre cel d'ânteiŭ. Apoĭ oferi olocaustul, şi 16
fâcu cu dînsul dupâ ordonaţiune. Şi aduse şi oblaţiunea pâna- 17
ticâ, şi luând una mânâ plinâ dintr'însa, o arse pre altariŭ, afarâ
de olocaustul cel de demânéţiâ. Dup'aceea junghiâ el boul şi 18
berbecele, ca sacrificiŭ votiv pentru popul; şi fiiĭ luĭ Aaron adu-
serâ sângele la dînsul, el stropi cu acesta altariul jiur împrejiur.
Precum şi grâsimea de boŭ şi cea de berbece şi códa, precum 19

și grâsimea de la mâruntae și rerunchiĭ cu reticulul de pre
20 ficat; Tóte acestea grâsimĭ punêndu-le deasupra pepturilor le
21 arse pre altariŭ. Iar pepturile lor și spata dréptâ, le agitâ Aa-
ron ca sacrificiŭ agitat luĭ Iehova, dupre cum ordonase luĭ Moise.
22 Apoĭ Aaron râdicându'șĭ mânile spre popul îĭ bine-cuvêntâ
pre dînșiĭ, și se pogori *de pre altariŭ*, dupâ ce fini sacrificiul
23 pentru pêcat, și olocaustul, și sacrificiul votiv. Dup'aceea Moise
și Aaron intrarâ în Cortul adunanţieĭ, și apoĭ eșind eĭ de acolo bi-
ne-cuvêntarâ pre popul; și atuncĭ mârirea luĭ Iehova apâru la
tótâ mulţimea.
24 Și foc eși dinaintea luĭ Iehova, carele pre altariŭ consumâ
olocaustul și grâsimele. Aceasta vêḑêndu-o poporul, strigarâ de
bucuriâ, și câḑiurâ pre feçiele lor.

CAPUL X.

Istoria luĭ Nadab și a luĭ Abihu.

1 Și fiiĭ luĭ Aaron, Nadab și Abihu luând fiâ-care tâmâiâ-
tórea sa puserâ într'însele foc, și profum deasupra, și
presentarâ înaintea luĭ Iehova foc strâin, ceea ce el nu le or-
2 donase lor. Pentru aceasta dar, foc eși de la Iehova, carele'ĭ
3 consumâ pre dînșiĭ, și eĭ murirâ înaintea luĭ Iehova. Și Moise
ḑise câtrâ Aaron: Aceasta *este* pentru care grâi Iehova ḑicênd:
Sântifica-me-voiŭ întru ceĭ ce se apropiâ de mine, și în façia a
4 tot popolul me voiŭ mâri. Și Aaron tâcia. Și Moise chiâmâ
pre Misael și pre Elsafan, fiiĭ luĭ Usiel, aĭ unchiuluĭ luĭ Aaron,
cârora le ḑise: Veniţĭ și luaţĭ pre fraţiĭ vostri dinaintea Santua-
5 riuluĭ, *și'ĭ scóteţĭ* afarâ din castru. Atuncĭ eĭ se apropiarâ, și'ĭ
scóserâ pre dînșiĭ *așia îmbracaţĭ* în tunicele lor, afarâ din cas-
tru, precum le ḑise lor Moise.
6 Atuncĭ Moise ḑise câtrâ Aaron și câtrâ Eleazar și Itamar
fiiĭ luĭ: cu capetele descoperite se nu umblaţĭ, și vestimentele
vóstre se nu le rumpeţĭ, ca se nu muriţĭ; și ca *Domnul* se nu
se întârîte asupra a tótâ comunitatea; ci fraţiĭ vostriĭ, tótâ casa
luĭ Israel se plângâ pentru acest incendiŭ, pre carele'l aprinse
7 Iehova. Iar voĭ din ușia Cortuluĭ adunanţieĭ se nu eșiţĭ, ca se
nu muriţĭ, câcĭ oleul ungereĭ luĭ Iehova *este* preste voĭ. Și eĭ
fâcurâ întocmaĭ dupre cuvintele luĭ Moise.
8 9 Și Iehova grâi câtrâ Aaron ḑicênd: Vin și beuturâ beţivâ
se nu beţĭ, nicĭ tu, nicĭ fiiĭ teĭ cu tine împreunâ, când veţĭ în-
tra în Cortul adunanţieĭ, ca se nu muriţi. *Aceasta va fi* statut
10 perpetuŭ întru tóte generaţiunele vóstre. Pentru ca se puteţĭ

deosebi între lucrul sânt, şi intre cel profan, şi între cel curat
şi cel necurat; Şi pentru ca voi pre fiiĭ luĭ Israel se'ĭ învâţiaţi 11
tóte ordonanţele pre care Iehova le-a prescris lor prin Moise.
Şi Moise grâi câtrâ Aaron şi câtrâ *ceĭ-l-alţĭ* fiiĭ aĭ luĭ, cariĭ 12
remaserâ, Eleazar şi Itamar, ḑicênd: Luaţĭ darul pânatic, ce a
remas din oblaţiunea consumatâ cu foc luĭ Iohova, şi'l mâncaţĭ
cu pâne nedospitâ, înaintea altaruluĭ, ea *este* lucru fórte sânt. Şi'l 13
mâncaţi în loc sânt; câcĭ aceasta *este* partea destinatâ ţie şi fii-
lor teĭ din oblaţiunele fâcute cu foc luĭ Iehova; câcĭ ast-fel mi-a
ordonat. Iar peptul agitat şi spata elevatâ le veţi mânca în loc 14
curat, tu şi fiiĭ teĭ, şi fetele tale cu tine împreunâ, câcĭ acestea
sûnt porţiunea datâ ţie şi fiilor teĭ, *ca parte* din sacrificiile vo-
tive ale fiilor luĭ Israel. Câcĭ spata elevatâ, şi peptul agitat mi 15
le vor aduce împreunâ cu oblaţiunele de grâsimĭ, destinate a se
arde, ca acestea se se agiteze oblaţiunea elevatâ înaintea luĭ
Iehova, şi aceasta va fi partea ta, şi a fiilor teĭ cu tine, desti-
natâ prin lege eternâ, dupâ cum a ordonat Iehova.
Şi într'aceea pre când Moise câuta çiapul de sacrificiŭ 16
pentru pêcate, eacâ! *aflà* câ era ars; atuncĭ el se întârîtâ fórte
asupra luĭ Eleazar şi Itamar, fiiĭ ceĭ remaşĭ a luĭ Aaron, ḑicênd:
Pentru ce n'aţĭ mâncat sacrificiul pentru pêcat în loc sânt? 17
pentru câ *este* fórte sânt, şi acesta pentru aceea vi s'a dat
vóue, pentru ca se purtaţĭ pêcatele poporuluĭ acestuia, şi se'l îm-
pâcaţĭ cu Iehova. Eacâ! sângele aceluĭ n'a fost adus în San- 18
tuariŭ, în cele din nâuntru; se cuvinea dar se'l mâncaţĭ în loc
sânt, dupâ cum mi-a ordonat mie. Iar Aaron respunse câtrâ 19
Moise, *ḑicênd*: Eacâ! eĭ astâḑĭ aŭ adus şi sacrificiul lor pentru
pêcat, şi olocaustul lor înaintea luĭ Iehova; şi mie mi se întêm-
plâ superarea aceasta: aşia dar dacâ eŭ aş fi mâncat astâḑĭ din
sacrificiul pentru pêcat, óre aceasta ar fi plâcut în ochiĭ luĭ
Iehova? Şi Moise dupâ ce auḑi aceasta, îĭ încuviinţiâ fapta. 20

CAPUL XI.

Despre animalele curate şi necurate.

Şi Iehova ïarâşĭ vorbi cu Moise, şi cu Aaron, şi le ḑise 1
lor: Grâiţĭ fiilor luĭ Israel şi le ḑiceţĭ: Acestea *sûnt* 2
vitele, pre care voĭ *puteţĭ* se le mâncaţĭ, dintre tóte animalele,
ce *sûnt* pre pâmênt. Tóte vitele *patrupede*, care aŭ unghiâ des- 3
picatâ, şi despârţiâtura unghieĭ în dóue, şi rumegâ, pre acestea
se le mâncaţĭ. Înse nu veţĭ mânca din acele ce *numaĭ* rumegâ, 4

saŭ care aŭ *numaĭ* unghiâ despârţitâ, *precum sûnt*: camila, câcĭ
ea de şi rumegâ, dar unghia nu o are desparţitâ; aceasta ne-
5 curatâ *va fi* vóue. Şi şórecele de munte, câcĭ de şi rumegâ dar
unghiele nu le are despârţite; de aceea necurat *va fi* vóue.
6 Nicĭ iepurele, câcĭ şi acesta rumegâ, dar unghiele nu le are despâr-
7 ţite, de aceea necurat *va fi* vóue. Nicĭ porcul, câcĭ acesta de şi are
unghiele despicate, şi în dóue despârţite, dar nu rumegâ, de aceea
8 necurat *va fi* vóue. Din carnea lor se nu mâncaţĭ, şi de cadavrele lor
se nu vê atingeţĭ; câcĭ necurate *sûnt* vóue.
9 Dar veţi mânca dintre tóte animalele care *sûnt* în apâ, din
tóte care aŭ aripióre şi solzĭ, în ape, în mârĭ şi în rîurĭ, pre
10 acestea le veţĭ mânca. Dar tóte câte n'aŭ aripióre, nicĭ solzĭ,
în mârĭ, saŭ în rîurĭ, din tóte câte se mişcâ în ape, şi din tóte
11 câte trâesc în ape, abominaţiune *se vê fià* vóue. Da, atâta abo-
minaţiune se aveţĭ de ele, încât din carnea lor se nu mâncaţĭ,
12 şi de mortaciunele lor se vê abominaţĭ. Şi tot ce n'are aripĭ
nicĭ solzĭ în apâ, abominaţiune *se vê fiâ* vóue.
13 Iar dintre cele sburâtórie de acestea se vê abominaţĭ, şi
se nu le mâncaţĭ, câcĭ *sûnt* abominabile, *adecâ* aquila, gripul şi
14 15 alietul. Şi vulturul, şi uliul şi cele de specia lor. Şi tot corbul,
16 cu cele de specia lor. Şi struţionele, şi ciuhurezul, şi cucul, şi
17 curuiul şi cele de specia lor. Şi bufniţia şi mergul (heretele) şi
18 ibidele (cocostercul). Şi cignul, şi pelicanul şi porfirionele.
19 Şi cocorul, şi charadrionele cu cele aseminea, şi pupuza şi li-
liacul.
20 Şi tótâ têrâtórea aripatâ, care umblâ pre patru *picióre*, abo-
21 minaţiune *se vê fià* vóue. Dar înse veţĭ mânca din tótâ têrâ-
tórea care sbórâ, care umblâ pre patru *picióre*, pre celea care
aŭ fluerele piciórelor dinapoĭ maĭ lungĭ, ca se pótâ sâri cu ele
22 pre pâmênt. Pre acestea, dintr'însele le puteţĭ mânca; arbeul
cu ceĭ de specia luĭ, şi soleamul cu ceĭ de specia luĭ, şi hargolul
23 cu ceĭ de specia luĭ; şi hagabul cu cele de specia eĭ. Dar înse tóte
cele-l-alte têrâtóre cu aripĭ carii aŭ patru picióre, abominaţiune
24 *se vê fià* vóue. Şi prin tr'însele vê veţĭ face necuraţĭ. Tot ace-
la, carele se va atinge de mortâciunea lor, necurat *va fi* pânâ
25 séra. Şi tot acela, carele va fi trebuit se ducâ din mortâciunea
acestora, acela'şĭ va spala vestimentele sale, şi necurat va fi
pânâ sérâ.
26 Aşia dar tóte animalele *patrupede*, care aŭ unghie, dar un-
ghiele nu le sûnt despicate, nicĭ nu rumegâ, necurate vor fi
27 vóue, şi tot cel ce se va atinge de dînsele, necurat va fi. Şi
tot ce umblâ pre brâncĭ, din tóte animalele patrupede, necurate
vor fi vóue; şi verĭ cine se va atinge de mortâciunea lor, ne-
28 curat va fi pânâ sérâ. Şi cine va purta carnea acestor cadavre,

acela'şĭ va spala vestimentele sale; şi va fi necurat până sérâ;
necurate *se vê fiă* vóue acestea!
Şi dintre têrâtóre, care se têresc pre pâmênt, acestea vê vor fi 29
vóue necurate: Nevâstuica, şi şórecele şi testudinea, şi cele de spe-
ciele lor. Arietul şi camelionele, şioperla, melcul şi talpa (so- 30
bolul). Acestea vóue necurate *se vê fiă* dintre tóte terâtórele; şi 31
tot cel ce se va atinge de dînsele după ce vor fi murit, acela necurat
se fiâ până sérâ. Şi tot aceea pre care va câdea ce-va dîn acestea, 32
după ce vor fi murit, necurat va fi; fiâ aceea ce va fi, saŭ vase de
lemn, saŭ vestiment, saŭ pele, saŭ sac, saŭ verĭ ce alt vas, ca-
rele servesce spre ce-va us, se va pune în apâ, şi necurat va
fi până sérâ, după aceea curat va fi. Şi dacâ din acestea va câ- 33
dé ce-va în ver un vas de lut, atuncĭ tot ce va fi întrînsul, ne-
curat va fi, şi acel *vas* se va strica. Tótâ mâncarea care se mâ- 34
nâncâ, preste care ar câdea apâ *necuratâ*, necuratâ va fi; şi tótâ
beutura, care se bea din ver ce asemenea vas *necurat*, necuratâ
este. Şi tot lucrul preste carele va câdea din mortâciunele aces- 35
tora, necurat va fi, fiâ acela cuptor saŭ ţest, se va dârâma, câcĭ
necurate *sûnt*, şi necurate vor remânea vóue. Dar înse isvó- 36
rele şi cisternele, şi unde se adunâ apa, curate vor fi. Dar cel
ce se va atinge de mortâciunele din acestea necurat va fi. Şi 37
dacâ din mortâciunile acestora va câdea pe care-va semênţiă,
care este a se semina, aceea curatâ va fi. Iar de se va turna 38
apâ preste semenţiâ, şi dup'aceea va câdea mortâciunea preste
dînsa, aceea necuratâ *va fi* vóue.
Şi dacâ va muri ver una din vitele *patrupede*, care vóue 39
vê *este* de mâncare; cel ce se va atinge de mortâciunea aces-
tiea, necurat va fi până sérâ. Şi cel ce va mânca din aseminea 40
mortâciune, se'şĭ spele vestimentele sale, şi va fi necurat până
sérâ; asemineа şi acela, carele va esporta cadavrul acestiea, îşĭ
va spala vestimentele sale, şi va fi necurat până sérâ.
Şi tótă têrâtórea, ce se têrâsce pre pâmênt, abominaţiune 41
se vê fiă, nu se va mânca. Şi tot *insectele* carele şerpuesce pre 42
pâmênt, şi tot *têrâtoriul* carele umblâ pre patru, saŭ cela, care
are maĭ multe picióre, din tóte câte se têrâsc, se nu mâncaţĭ,
câ abominaţiune *sûnt*. Nu vê spurcaţĭ sufletele vóstre prin ca- 43
re-va *têrâtóre*, ce se teresc şi nu vê întinaţĭ cu dînsele, ca nu
cum-va prin ele se fiţĭ necuraţĭ. Câcĭ eŭ *sûm* Iehova Dumne- 44
ḑeul vostru. Sânţiţi-ve dirept aceea, şi fiţĭ sânţĭ, pentru câ eŭ
sûm sânt; aşia dar voĭ se nu vê întinaţĭ sufletele vóstre prin
care-va têrâtóre, ce se teresc pre pâmênt. Câcĭ eŭ Ieho- 45
va, eŭ *sûm* acela, carele v'am scos pre voĭ din pâmêntul
Egiptuluĭ, ca se vê fiŭ vóue Dumneḑeŭ; voĭ dar fiţi sânţĭ câ eŭ
sânt *sûm*.
Acesta *este* legea despre bestiĭ, şi despre paserĭ, şi despre 46

tot animalul ce are viaţiâ, ce se mişcâ în apâ; şi despre tot animalul
47 ce se târâsce pre pâmênt. Ca se puteţĭ deosebi între necurat
şi între curat; şi între animalele, care se pot mânca şi între animalele care nu se pot mânca.

CAPUL XII.

Lege privitóre pre femeea lehuzâ.

1 2 Şi Iehova ĭarâşĭ vorbi cu Moise şi ḑise: Grâesce fiilor
luĭ Israel şi le ḑi: Femeia, care va suscepe semênţia,
şi va nasce fiŭ mascul, necuratâ va fi şépte ḑile, întocmaĭ ca şi
3 timpul necurâţieniei eĭ lunare, ast-fel va fi necuratâ. Şi în
4 ḑiua a opta se vê tâia împrejiur carnea prepuţiuluĭ luĭ. Şi ea
în treĭ-ḑecĭ şi treĭ de ḑile va şedea în casâ, spre a se curâţi de sânge;
de nimic sânt se nu se atingâ, şi în santuariŭ se nu între pânâ
5 ce nu se vor împlini ḑilele curâţireĭ eĭ. Dar de va nasce fatâ, necuratâ va fi dóue septâmânĭ, în tocmaĭ, ca şi în timpul necurâţieniei eĭ lunare; şi şése-ḑecĭ şi şése de ḑile va şedea a casâ,
spre curâţirea eĭ de sânge.
6 Şi dupâ ce se vor împlini ḑilele curâţireĭ eĭ, fiâ pentru bâiat, fiâ pentru fatâ, ea va aduce un mnel de un an pentru olocaust, şi un puiŭ de porumb, saŭ una turturicâ întru sacrificiŭ
pentru pêcat, *şi le va presenta* preutuluĭ la uşia Cortuluĭ adunan-
7 ţieĭ. Şi *preutul* le va oferi pre acestea înaintea luĭ Iehova, şi
o va curâţi pre ea; şi aşia ea se va curâţi de profluviul eĭ
de sânge. Acesta *va fi* legea pentru femeia ce nasce fiŭ saŭ
8 fatâ. Şi dacâ eĭ nu va dâ mâna, se aducâ un mnel, atuncĭ va
aduce dóue turturele, saŭ doĭ puĭ de porumb, unul pentru olocaust, şi altul pentru sacrificiul de pêcat; şi preutul o va curâţi pre ea de pêcatul eĭ; şi ea va fi curâţitâ.

CAPUL XIII.

Legĭ privitóre la leprâ.

1 Şi Iehova ĭarâşĭ grâi câtrâ Moise şi câtrâ Aaron, ḑicênd:
2 Când pre pelea corpuluĭ cuĭ-va se va vedea îmflâtura, saŭ
absces, saŭ papulâ, despre care ar putea fi témâ, ca acea maculâ
de pre pelea luĭ ar fi plagâ de leprâ; pre unul ca acela îl vor

aduce la Aaron Archiereul, saŭ la unul dintre fiiĭ luĭ, preuţiĭ. Atuncĭ 3
preutul veḑênd plaga pre pelea corpuluĭ *acestuia*, şi câ pêrul de
la plagâ s'a mutat în alb şi locul plageĭ se va vedea maĭ adân-
cit, decât *ceea-l-altâ* pele a corpuluĭ luĭ; *atuncĭ* acésta *este* pla-
ga de leprâ; şi dupâ ce preutul pre unul ca acesta îl va vedea,
necurat îl va declara. Dar dacâ papula de pre pelea corpuluĭ 4
luĭ va fi albâ, dar locul plâgeĭ nu se va vedea maĭ adâncit, de-
cât pelea şi pêrul de pre dînsa n'a devenit alb; atuncĭ preutul
pre acest afectat cu aseminea plagâ îl va închide şepte ḑile. Şi 5
dupâ şepte ḑile preutul ĭarâşĭ îl va vede, şi écâ! dacâ plaga dupâ
a luĭ pârere va sta tot în acea formâ, precum a fost maĭ îna-
inte, fârâ se se fiâ întins maĭ departe pre pele; atuncĭ preutul îl va
închide pre acesta de noŭ alte şepte ḑile. Şi dacâ preutul dupâ 6
alte şepte ḑile ĭarâşĭ îl va vedea, şi écâ! plaga a maĭ scâḑiut, şi
nu s'a întins maĭ departe pre pele, pre acesta preutul curat îl
va declara; câcĭ *este* absces; şi acesta îşĭ va spâla vestimentele
sale, şi va fi curat. Dar dacâ abscesul cu adevêrat s'ar întinde maĭ 7
departe pre pelea luĭ, dupâ ce preutul pre acesta l'a vêḑiut, şi
curat l'a declarat, el se va maĭ arâta ăncâ una datâ preutuluĭ.
Şi veḑêndu'l acum preutul, şi écâ! abscesul se va fi maĭ lâţit pre 8
pelea luĭ, atuncĭ preutul îl va declara pre dînsul necurat, câcĭ
aceasta *este* leprâ.

De cum-va pre pelea cuĭ-va se va vedea plagâ de leprâ, 9
pre acela îl vor aduce la preut. Şi dupâ ce'l va vedea preutul, 10
şi écâ! va avea îmflâturâ albâ pre pele, şi aceasta a schimbat
colorea pêruluĭ în alb, şi în acea umflaturâ *se va vedea şi* carne
viâ. Atuncĭ aceea *este* leprâ învechitâ pre pelea corpuluĭ ace- 11
luea, de aceea preutul îl va declara de necurat, *şi* nu'l va maĭ
închide, pentru câ *este* necurat. Dar dacâ lepra va eşi preste 12
tot locul pre pelea aceluea, aşia, încât lepra se acopere tótâ pe-
lea aceluĭ lepros, de la cap pânâ la piciórele luĭ, pânâ unde
preutul îl póte vedea cu ochiĭ. Dupâ ce preutul îl va vedea, şi 13
écâ! lepra va fi acoperit tótâ pelea corpuluĭ acestuea; pre unul
ca acela îl va declara preutul de curat, *fiind câ plaga* s'a tran-
sformat tótâ în albâ, şi aşia el *este* curat. Dar în ḑiua în care 14
va apârea pre dînsul ce-va carne viâ, într'acea ḑi va fi *privit*
necurat. Şi preutul îndatâ ce va vedea carnea viâ, pre acesta 15
îl va declara necurat, câcĭ carnea viâ este necuratâ, *este* leprâ.
Dar dacâ carnea cea viâ se va schimba, şi va deveni albâ; 16
atuncĭ acela se mérgâ la preut. Şi dupâ ce îl va vedea preutul, şi 17
écâ! plaga s'a schimbat în albâ; atuncĭ preutul pre acela îl va
declara curat; câcĭ curat *şi este*.

Dar dacâ pre pelea corpuluĭ óre cuĭ-va se va nasce ulcere 18
şi acela ĭarâşĭ se va vindeca. Şi în locul unde a fost ulcerile 19
ar remânea înflâturâ albâ, saŭ una papulâ albâ roşieticâ, acela

20 se va arâta preutuluĭ. Şi dupâ ce îl va vedea preutul, şi écâ!
aceea *va fi* maĭ adâncâ decât pelea, şi pêrul de pre dînsa i se
va fi schimbat în alb, preutul pre acela îl va declara necurat;
21 căcĭ plaga aceea *este* leprâ prefâcutâ în ulcere. Iar când
preutul va vedea ulcerile, şi écâ! pêrul de pre dînsul nu va fi
alb, şi el nu va fi maĭ adâncit decât pelea, ba âncâ maĭ scâ-
22 ḑiut; preutul pre acela îl va închide şepte ḑile. Dar dacâ acela
se va maĭ întinde pre pele, preutul pre acest infectat îl va de-
23 clara necurat, câcĭ aceasta *este* plagâ. Inse dacâ papula va sta
în loc, şi nu se va întinde maĭ mult; atuncĭ aceasta *este* numaĭ
cicatricea aceluĭ ulcere; pentru care preutul pre acesta îl va de-
clara de *om* curat.
24 Aseminea, dacâ pre pelea *óre cuĭ-va* s'ar vedea arsurâ
de foc, şi în locul vindecat al arsureĭ ar fi papulâ alb-ro-
25 şiaticâ, saŭ *numaĭ* albâ; Şi dupâ ce'l va vedea preutul şi va
afla câ pêrul de la acea papulâ ş'a mutat *colórea* în alb, şi va fi
maĭ adâncitâ decât pelea, atuncĭ aceea *este* leprâ, care a pro-
germinat în locul arsureĭ; preutul pre acesta îl va declara de
26 necurat, câcĭ plagâ de leprâ *este*. Dar dacâ veḑêndul preu-
tul, şi écâ! pêrul de pre papulâ n'a devenit alb, şi ea nu stâ maĭ
adâncitâ de cât pelea, ba âncâ s'a maĭ restrîns; preutul pre acesta îl
27 va închide şepte ḑile. Apoĭ a şeptea ḑi preutul iarâşi îl va vedea,
şi de va afla, câ *papula* s'a maĭ întins pre pele; atuncĭ preutul
28 îl va declara de necurat; câcĭ aceasta *este* plaga de leprâ. Dar da-
câ acea papulâ a stat în loc, fârâ se se maĭ întindâ preste pele, ci
âncâ a maĭ scâḑiut; atuncĭ aceasta *este* înflâturâ de arsurâ; şi préu-
tul pre acesta îl va declara de curat, câcĭ aceasta *este* cicatri-
cea aceleĭ arsure.
29 Şi dacâ unuĭ barbat saŭ uneĭ femeĭ se va arâta ce-va pla-
30 gâ, la cap saŭ la barbâ. Şi preutul va vedea plagâ, şi écâ! ea
este maĭ adâncitâ, decât pelea; şi preste dînsa *se vede* pêr sub-
ţire galbân, pre acea persónâ o va declara preutul de necuratâ,
31 câcĭ *este* porigine, leprâ de cap saŭ de barbâ. Dar înse ve-
ḑênd preutul acea plagâ de porigine, şi écâ! ea nu se pare maĭ
adâncitâ decât pelea, şi pêrul de pre dînsa nu va fi negru, preu-
32 tul pre acest poriginos îl va închide şepte ḑile. Iar dupâ şepte
ḑile veḑênd preutul acea plagâ, şi écâ! acea porigine nu s'a fi
maĭ întins, nicĭ pêrul de pre dînsa nu este galbân; nicĭ porigi-
33 nea însaşi nu este maĭ adâncitâ, decât pelea. *Atuncĭ acest in-
fectat* se va rade, *dar locul*, cu originea nu'l va rade; şi preu-
34 tul va închide pre acest poriginos a doua órâ alte şepte ḑile. Şi
dupâ şepte ḑile iarâşĭ îl va vedea preutul, şi dacâ originea nu
se va fi maĭ întins pre pele, nicĭ nu este maĭ adâncitâ decât pe-
lea, atuncĭ preutul pre acesta îl va declara de curat; şi dupâ ce
35 îşĭ va spala vestimentele sale, curat va fi. Dar dacâ originea

va fi maĭ lățită pre pele, după ce acesta a fost declarat de curat;
Atuncĭ preutul îl va vedea de noŭ, și dacă poriginea se va fi maĭ 36
întins pre pele, atuncĭ preutul se nu se maĭ uite după pêr galbân;
căcĭ acesta *este* necurat. Dar dacă i se va vedea că poriginea 37
a stat pre loc, și preste dînsa aŭ eșit pêr negru; atuncĭ porigi-
nea s'a vindecat, și el *este* curat, de aceea preutul se'l declare
pre dînsul de curat.

Dacă unuĭ barbat saŭ uneĭ femeĭ le vor eși pre pele pa- 38
pule albe. Și după ce preutul îl va cerceta, și écă papulele pre 39
pelea lor *sûnt* închisŭ albe, *va sci*, că acesta *este* Bohak, ce a
germinat pre pele, și acel *este* curat.

Și dacă unuĭ barbat i'a căḑiut pêrul de pre cap, acela *este* 40
pleș în partea dinapoĭ, și *este* curat. Și dacă i'a căḑiut pêrul de 41
pre cap numaĭ dinainte, atuncĭ *este* pleșiŭ în partea dinainte, ia-
râșĭ *este* curat. Dar dacă pre pleșiugia luĭ cea dinapoĭ, saŭ pre 42
pleșiugia cea dinainte se va ivi ce-va plagă albă roșiatică, *aceasta*
este lepră, care a germinat în pleșiugia capuluĭ luĭ cea dinainte,
saŭ cea dinapoĭ. Și preutul cercetându-l, și écă, va vedea, că 43
umflătura aceleĭ plăgĭ va fi albă-roșiatică pre pleșiugia cea dina-
inte, saŭ pre cea dinapoĭ a capuluĭ, care va fi aseminea cu le-
pra de pre pele. Acel om *este* lepros, și necurat, preutul dar 44
îl va declara cu adevêrat necurat, căcĭ plaga luĭ *este* pre cap.

Și leprosul, carele va avea această plagă *de lepră*, se aĭbă 45
vestimentele spintecate, și capul descoperit, și musteţiele acope-
rite, și va striga: necurat, necurat! Necurat va fi el în tot tim- 46
pul, cât va fi această plagă pre dînsul, căcĭ *este* necurat; va lo-
cui singur, afară de castru va fi locuința luĭ.

Și dacă care-va vestiment va fi infectat cu plagă de lepră, 47
fiă acela vestiment de lână saŭ vestiment de in. Fiă aceea în 48
urḑitură saŭ în bătătură de in saŭ de lână, saŭ în ce-va pele,
saŭ în alt lucru de pele. Și pata va fi verde saŭ roșiatică în 49
care-va vestiment, saŭ în pele, saŭ în bătătură, saŭ în urḑitură,
saŭ în alt lucru făcut de pele, aceasta *este* plagă de lepră, și de
aceea se va arăta preutuluĭ. Și preutul după ce va vedea acea 50
plagă, va închide p'acel vestiment șepte ḑile. Și după ce va 51
vede el preste șepte ḑile că plaga s'a maĭ lățit în acel vestiment,
saŭ în bătătură, saŭ în urḑitură, saŭ în pele, saŭ în alt lucru
făcut din pele, acea pată *este* lepră rozetóre, acel *lucru este*
necurat. Pentru care vestimentul se va arde, saŭ bătătură, saŭ 52
urḑitură, fiă de lână, saŭ de in, saŭ alt lucru de pele, în ca-
re va fi aseminea plagă; căcĭ acésta *este* lepră rozetóre, și cu
foc se va arde.

Dar veḑênd preutul, și écă! pata nu s'a întins maĭ departe 53
în vestiment, saŭ în bătătură, în urḑelă, saŭ în óre care pelăriă.
Preutul va ordona, ca acea parte, unde *este* plaga se se spele, 54

55 şi o va închide alte şepte ḑile. Şi dacâ preutul pre acel lucru cu pla-
gâ, îl va vedea dupâ ce s'a spalat, şi écâ! plaga nu şi'a schimbat co-
lórea, şi plaga nu s'a maĭ lâţit; acela *va fi* necurat, cu foc îl veĭ
56 arde; aceasta *este* leprâ rozetóre pre façiâ saŭ pre dos. Dar dacâ
preutul îl va vedea şi écâ! plaga dupâ ce s'a spalat, s'a fâcut maĭ
micâ, atuncĭ el pre aceea o va rumpe de la vestiment, de la pele, de
57 la urḑialâ, saŭ de la bâtâturâ. Şi dacâ aceea tot se va maĭ vedea,
saŭ pre vestiment, saŭ pre urḑiturâ, saŭ pre bâtâturâ, saŭ pre alt
ce-va fâcut din pele, aceea *este leprâ* reflorescentâ, în foc o veĭ
58 arde pre aceea, pre care *este* plaga. Dar acel vestiment, saŭ
urḑiturâ, saŭ bâtâturâ, saŭ alt lucru fâcut de pele, pre carele l'aĭ
spalat, şi dacâ plaga s'a sters, se va maĭ spala al doilea, şi atuncĭ
curat va fi.
59 Aceasta *este* legea molipsireĭ de leprâ la vestimente de lâ-
nâ saŭ de in, la urḑiturâ, saŭ la bâtâturâ, saŭ la verĭ ce lucru
fâcut din pele; spre ale pute declara curate saŭ necurate.

CAPUL XIV.

Curâţirea leproşilor.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi ḑise: Aceasta este legea
pentru cel lepros, în ḑiua curâţireĭ luĭ, se se aducâ la
3 preut. Şi preutul va eşi afarâ din castru, şi'l va vedea pre dîn-
sul preutul, şi ecâ! dacâ plaga de leprâ se va fi vindecat de pre
4 cel lepros. Preutul va ordona ca pentru cel ce are se se cu-
râţe, cine-va se iea doue paserele viĭ, curate, şi lemn de cedru,
5 şi carmesin, şi isop. Apoĭ va ordona preutul una din acele pa-
serele se o înjunghiâ, *turnênd sângele* într'un vas de lut, preste
6 apâ viâ. Iar paserica cea viâ, cu lemnele de cedru, şi cu car-
mesinul, şi cu isopul le va lua, şi tóte împreunâ cu paserica cea
viâ, le va muia în sângele pâsâreleĭ celeĭ junghiate preste apa
7 cea viâ. Şi cu acestea va stropi de şepte orĭ preste acela, ca-
rele are se se declare curat de leprâ; şi dupâ ce'l va fi curâ-
ţit pre acesta ast-fel, paserea cea viâ o va lasa liberâ preste
câmpurĭ.
8 Dup'aceea cel ce are se se curâţe, se'şĭ spele vestimentele
sale, şi se'şĭ radâ tot pêrul seŭ, şi se se scalde în apâ, şi curat
va fi; şi dupâ aceasta va întra în castru; cu tóte acestea, el va
9 locui afarâ de cortul seŭ şepte ḑile. Şi va fi a şeptea ḑi el se'şĭ
radiâ tot pêrul seŭ, capul, barba, şi sprâncenile, *cu un cuvênt* tot

pêrul seŭ şi'l va rade, şi vestimentele sale şi le va spala, şi corpul şi'l va spala cu apâ, şi aşia curat va fi.
Şi a opta ḑi va lua doĭ mneĭ fârâ defect, şi una óiâ de un 10
an, fârâ defect, şi treĭ ḑecime de flórea fârineĭ frêmêntatâ cu oleŭ
pentru oblaţiune pânaticâ, şi un log de oleŭ. Apoĭ preutul, acela 11
ce curâţiâ, va presenta pre cela ce are se se curâţe împreunâ
cu acele lucrurĭ înaintea luĭ Iehova, la uşia Cortuluĭ de adunanţiâ. Şi preutul luând pre unul dintre mneĭ, îl va oferi sacri- 12
ficiŭ pentru culpâ, împreunâ cu acel log de oleŭ; pre aceste
le va agita înaintea luĭ Iehova, ca sacrificiŭ de agitaţiune. Şi 13
mnelul acela îl va junghia în locul, unde se junghiâ sacrificiele
pentru pêcat şi olocaustele, în loc sânt; pentru câ precum oblaţiunele cele pentru pêcat, aşia şi cele pentru culpâ *sûnt* ale preutuluĭ, *sûnt* lucrurĭ prea sânte. Şi preutul se iea din sângele sa- 14
crificiuluĭ pentru culpâ, şi se ungâ cu el bârbia urecheĭ drepte
aceluea care voesce se se curâţe, şi pre degetul cel mare al mâneĭ luĭ ceĭ direpte, şi pre degetul cel mare al picioruluĭ luĭ cel
drept. Apoĭ preutul va lua din acel log de oleŭ, şi va turna 15
în palma mâneĭ ceĭ stânge. Şi preutul întingânduşĭ degetul 16
mâneĭ sale direpte în oleul ce va fi în mâna sa cea stângâ, cu degetul seŭ va stropi din acel oleŭ de şepte orĭ înaintea luĭ Iehova. Şi dîn *cela-l-alt* oleŭ remas în mâna sa, preu- 17
tul va pune pre bârbia urechieĭ direpte aceluĭ ce este se se declare curat şi pre degetul cel mare al mâneĭ direpte, şi pre degetul cel mare
al picioruluĭ dirept al luĭ, deasupra preste sângele de sacrificiŭ
pentru culpâ. Şi *cela-l-alt* oleŭ remas în mâna diréptâ a sa, îl 18
va pune preutul pre capul celuĭ ce se curâţe, şi ast-fel preutul
îl va curâţi pre el înaintea luĭ Iehova. Preutul în urmâ va oferi 19
sacrificiul pentru pêcat, şi va curâţi pre cel ce se curâţe de intinâciunea sa, şi dup'aceea va junghia olocaustul. Şi preutul va 20
aduce olocaustul cu oblaţiunea pânaticâ împreunâ pre altariŭ, şi
dupâ ce îl va declara preutul de curat, curat va fi.
Dar dacâ cel ce se curâţiâ *va fi* sarac, şi mâna nu'ĭ 21
va da, se aducâ *acésta*, va lua un mnel, ca sacrificiŭ de
culpâ spre agitaţiâ, pentru a luĭ espiaţiune, şi una ḑecimâ *din Efa* de flórea fârineĭ, amestecatâ cu oleŭ, pentru oblaţiune pânaticâ, şi un log de oleŭ. Şi doue turturele, saŭ doĭ puĭ de po- 22
rumb, dupâ a luĭ avere; din cariĭ unul va fi pentru pêcat, şi altul pentru olocaust. Şi le va aduce la preut a opta ḑi a curâ- 23
ţireĭ sale, la uşia Cortuluĭ de adunanţiâ înaintea luĭ Iehova. Şi 24
preutul va lua mnelul de sacrificiŭ pentru culpâ, şi acel log de
oleŭ, şi pre acestea agitându-le preutul, le va oferi agitaţia luĭ
Iehova. Apoĭ preutul va junghia mnelul de sacrificiŭ pentru culpâ, 25
şi luând din sângele luĭ, va pune pre bârbia urechieĭ direpte a
aeluĭ ce se curâţiâ, şi pre degetul cel mare al mâneĭ di-

26 repte şi pre degetul cel mare a piciorului dirept al seŭ. Şi
preutul va turna şi din oleŭ în palma mâneĭ ceĭ stânge a
27 luĭ. Şi cu degetul mâneĭ ceĭ dirępte va stropi din oleul cel
28 din mâna stângâ, de şepte orĭ înaintea luĭ Iehova. Apoĭ preu-
tul din oleul cel din mâna sa va unge bârbia urechieĭ dirępte
aceluĭ ce se curâţiâ, şi degetul cel mare al mâneĭ sale ceĭ
dirępte, şi degetul cel mare al picioruluĭ seŭ cel dirept,
29 preste locul sângeluĭ cel din sacrificiul pentru culpâ. Iar *ce-
la-l-alt* oleŭ remas în palma mâneĭ preutuluĭ, îl va turna preste
capul celuĭ ce are se se curâţiâ, ca pre el se'l cureţiâ înaintea
30 luĭ Iehova. Apoĭ va sacrifica pre una din turturele, saŭ un puiŭ
31 de porumb, dintr'acelea, care îĭ va da luĭ mâna. Dintr'acestea
ceea ce va pute el da, saŭ turturele saŭ puĭ de columb, unul
va fi sacrificiŭ pentru pêcat, şi altul pentru olocaust, cu darul
seŭ pânatic împreunâ; şi ast-fel va espia preutul pre acel ce se
curâţiâ înaintea luĭ Iehova.
32 Aceasta *va fi* legea sacrificiuluĭ pentru cela, carele este
infectat de leprâ, şi nu'ĭ dâ mâna se facâ tóte pentru a luĭ
curâţire.
33 34 Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi Aaron, dicênd: Dupâ ce veţĭ
întra în pâmêntul Chanaan, pre carele vi'l daŭ vóue întru pose-
siune; de cum-va voiŭ trâmite plaga lepreĭ preste care-va casâ
35 din ţinutul posesiuneĭ vóstre. Atuncĭ va veni cela a cuĭ *este* acea
casâ, va arâta la preut, şi'ĭ va dice: mi se pare ca şi când aş
36 fi observat plaga în casa mea. Şi preutul va ordona, ca se de-
şerte casa aceea maĭ înainte de a întra preutul întrînsa, ca se
vadâ acea plagâ; pentru ca se nu devinâ necurate tóte câte *sûnt*
în casâ; şi numaĭ dup'aceea va întra preutul în nâuntru pentru
37 inspectarea caseĭ acelieа. Şi dupâ ce va vedea el acea plagâ,
şi écâ! plaga va fi pre pâreţiĭ caseĭ aceleia, constând de gropţe ver-
die, saŭ roşietice, şi facia acestora *va fi* maĭ adâncitâ de-
38 cât însuşĭ pâretele. Atuncĭ preutul va eşi din casâ, *şi va sta*
39 dinaintea uşeĭ, şi va încuia casa şepte dile. Şi dupâ şepte dile se
va reîntórce preutul şi o va vedea, şi écâ! plaga s'a maĭ întins
40 preste pâreţiĭ aceleĭ case. Atuncĭ preutul se ordoneze, ca pie-
trele cele infectate de leprâ, se le scótâ din pâreţĭ şi se le le-
41 pede afarâ din cetate, într'un loc necurat. Şi casa se va râdui
pre din nâuntru jiur împrejiur, şi tencuiala râdiuitâ se va arunca
42 afarâ din cetate intr'un loc necurat. Apoĭ luând alte petre se vor
pune în locul petrelor scóse, şi altâ tencuialâ vor lua, şi vor lipi
43 casa aceea. Inse dacâ plaga iarâşi se va întórce, şi va proger-
mina în acea casâ, dupâ scóterea petrelor eĭ. şi dupâ ce casa
44 s'a râdiuit, şi din noŭ s'a lipit. Atuncĭ preutul venind, va ve-
dea, şi écâ! lepra s'a întins maĭ mult în casa aceea, va sci câ
45 *este* lepra corosivâ în aceea casâ, şi *este* necuratâ. Pentru care

vor strica casa aceea, şi petrele eĭ, şi lemnele eĭ, şi tótâ tencu-
iala caseĭ aceliea, şi tóte le vor scóte afarâ din cetate într'un
loc necurat. Şi cel ce va intra în acea casâ, în timpul cât va 46
fi ea încuiatâ, acela necurat va fi pânâ sérâ. Şi cel ce va dor- 47
mi în acea casâ, îşĭ va spala vestimentele sale, asemineа şi cel
ce va mânca în acea casâ, îşĭ va spala vestimentele sale.

Dar dacâ preutul venind o va vedea, şi écâ! acea plagâ 48
nu s'a întins maĭ departe în casâ, dupâ ce casa de noŭ se va
lipi; atuncĭ preutul aceastâ casâ o va declara de curatâ, fiind-câ
plaga s'a resânâtoşit. Atuncĭ el, pentru curâţirea aceleĭ case, va 49
lua doue paserele, precum şi lemn de cedru, şi carmesin şi isop.
Apoĭ pre una din acele paserele o va junghia *turnânduĭ sângele* 50
într'un vas de lut, preste apâ viâ. Şi va lua lemnul acela de ce- 51
dru, şi carmesinul şi isopul, şi paserea cea viâ, şi pre tóte aces-
tea le va muia în sângele pasereleĭ aceleĭ junghiate preste apa
viâ, şi cu ele va stropi casa de şepte orĭ. Şi ast-fel va curâţi 52
casa aceea cu sângele pasereleĭ acelia, şi cu apa viâ, asemineа cu
paserea cea viâ, cu lemnul de cedru, cu isopul şi cu carmesinul.
Apoĭ pre aceasta paséricâ o va lasa liberâ, afarâ din cetate se 53
sbóre preste câmpurĭ, şi ast-fel va curâţi el casa aceea, şi curatâ va fi.

Şi aceasta *va fi* legea pentru tótâ plaga de leprâ, şi de 54
porigine. Şi pentru lepra de vestimente, şi pentru cea de 55
casâ. Şi pentru înflâturâ, şi pentru abscese, şi pentru papule. 56
Ca se se sciâ, când este cine-va necurat şi când este curat. 57
Aceasta *este* legea pentru leprâ.

CAPUL XV.

Legĭ relative la necurâţia barbatuluĭ şi a femeeĭ.

Şi Iehova iarâşĭ grâi câtrâ Moise şi câtrâ Aaron, ḑicênd: 1
Grâiţĭ câtrâ fiiĭ luĭ Israel, şi le ḑiceţĭ lor: De cum-va 2
óre câruia barbat i se face scurgere din corpul, acesta prin
scurâmêntul seŭ este necurat. Iar necurâţenia scurgereĭ luĭ este 3
aceasta: saŭ câ din corpul luĭ curge ne'ncetat profluviul seŭ,
saŭ corpul luĭ de profluviŭ s'a astupat; tot necurâţeniâ *este*.
Tot aşternutul pre carele se culcâ cel ce are scurâmênt, necu- 4
rat este; şi tot lucrul pre carele şede *acesta*, necurat este. Şi 5
cel ce se atinge de patul acestuea, îşĭ va spala vestimentele sale,
şi se va scalda în apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ. Şi cel ce va 6
şedé pre lucrul, unde a şeḑiut acesta, îşĭ va spala vestimentele
sale, şi se va scalda în apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ. Şi cel 7
ce se va atinge de corpul acestuĭ infectat de scurâmênt,

îşĭ va spala vestimentele sale, se va scalda în apâ, şi necurat
8 va fi pânâ sérâ. Şi dacâ cel infectat de scurâmênt, va scuĭpa
pre unul ce este curat, acesta spâlânduşĭ vestimentele sale, se
9 va scalda în apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ. Şi tot scaunul, pre
carele se va fi purtat cel afectat de scurâmênt, necurat va
10 fi. Şi tot însul carele se va atinge de ce-va lucru, ce a fost
sub dînsul, acela necurat va fi pânâ sérâ, şi cel ce va purta acel
lucru, spâlânduşĭ vestimentele sale, se va scalda în apâ, şi ne-
11 curat va fi pânâ sérâ. Şi tot însul de carele se va atinge cel
cu scurâmênt, fârâ se'şĭ fiâ spalat mânile cu apâ, acela se'şi spele
vestimentele sale, şi se se scalde în apâ, şi necurat va fi pânâ
12 sérâ. Şi tot vasul de lut, de carele se va atinge cel cu scurâ-
mênt, se va sparge; şi tot vasul de lemn, se va spala cu apâ.
13 Iar când cel afectat de scurâmênt, se va curâţi de scurgerea sa;
ânteiŭ va numera şepte ḑile de la curâţirea sa, şi'şĭ va spala
vestimentele sale, apoĭ îşĭ va scalda corpul seŭ în apâ viâ, şi cu-
14 ratâ va fi. *In fine* a opta ḑi se iea el doue turturele, saŭ doĭ
puĭ de porumb, şi se vinâ înaintea luĭ Iehova la uşia Cortuluĭ
15 adunanţieĭ, şi se le dea preutuluĭ. Şi preutul dintr'acestea, pre
una o va oferi sacrificiŭ pentru pêcat, iar pre ceea-l-altâ olo-
caust. Şi ast-fel îl va curâţi pre el preutul înaintea luĭ Iehova
de scurgerea sa.
16 Şi când din care-va barbat va eşi semênţiâ genitale, acela
17 îşi va spala tot corpul cu apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ. Şi tot
vestimentul, şi tótâ pelea, preste care va câdea *aseminea* semên-
ţiâ genitale, se va spala cu apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ.
18 Aseminea femeia cu care se va culca barbatul, câruea i se scur-
ge semênţia, *amêndoĭ* se vor spala cu apâ, şi necuraţĭ vor fi
pânâ sérâ.
19 Şi când care-va femeiâ va avea în corpul eĭ scurgerea de
sânge, deosebĭ va sta şepte ḑile; şi cine se va atinge de dîn-
20 sa, necurat va fi pânâ sérâ. Şi tot lucrul pre care se va culca
în timpul despârţireĭ eĭ, necurat va fi; tot aseminea şi acela pre
21 carele va şedea, necurat va fi. Şi cel ce se va atinge de patul
eĭ, se'şi spele vestimentele sale, şi se se scalde în apâ, şi ne-
22 curat va fi pânâ sérâ. Şi tot cel ce va atinge vre-o uneal-
tâ, pre care ea va fi şeḑiut, acela spâlânduşĭ vestimentele sa-
23 le se va scalda în apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ. Ba, şi
dacâ cine-va se va atinge de ce-va lucru de pre pat saŭ de pre
scaun, pre carele ea tocmaĭ şedea, acela necurat va fi pânâ
24 sérâ. Şi de se va culca cine-va cu dînsa, aşia câ necurâ-
ţenia eĭ se fiâ asupra luĭ, acela necurat va fi şepte ḑile, *asemi-
nea* şi tot aşternutul pre carele s'a culcat, necurat va fi.
25 Aseminea dacâ óre-care femeiâ va ave scurgere de sânge
maĭ multe ḑile, afarâ de timpul despârţireĭ eĭ lunare, saŭ când

ea ar ave acea scurgere după ḑilele lunei sale; necurată va fi în
tot timpul acestui profluviŭ de sânge, ca şi în timpul deosebirei
oi lunare. Tot aşternutul pre carele va dormi ea în tóte ḑilele 26
curgerei ei; va fi ei ca şi aşternutul din timpul despărţirei oi lu-
nare; şi tot lucrul pre carele va şedea ea, necurat va fi, ca şi
în timpul profluviului ei lunariŭ. Şi tot cel ce se va atinge de 27
dînsa, necurat va fi; pentru care îşi va spala vestimentele sale, şi
se va scalda în apă, şi necurat va fi până séră. Şi după ce se 28
va curăţi de profluviul ei, va numera şepte ḑile şi dup'aceea cu-
rată va fi. Iar a opta ḑi, va lua doue turturele, saŭ doi pui de 29
columb, pre carii va aduce la preut, la uşia Cortului adunanţiei.
Şi preutul dintr'acestia, pre unul îl va oferi sacrificiŭ pentru pê- 30
cat, iar pre cela-l-alt olocaust, şi ast-fel o va curăţi pre ea
preutul înaintea lui Iehova de profluviul necurăţiei ei.
Ast-fel se sfătuiţi pre fiii lui Israel, ca ei se se feréscă de 31
necurăţenia lor, ca se nu móră pentru necurăţia lor, întinând în
ce-va mod locuinţia mea, care *este* în meḑi-locul lor.
Aceasta *este* legea pentru cel ce pătimesce de scurământ 32
şi pentru cela din carele ese semênţia genitale, şi carele prin
aceasta devine necurat. Şi pentru femeia care are infirmitatea 33
sa lunară, şi pentru veri cine pătimesce de scurgere, fiă barbat
saŭ femeiă; precum şi pentru barbatul, carele se va culca cu fe-
meia necurată.

CAPUL XVI.

Marea serbătóre a espiaţiunilor.

Şi Iehova iarăşi grăi către Moise, după mórtea celor doi 1
fii ai lui Aaron, carii muriră când ei se apropiară de
Iehova. Şi Iehova ḑise către Moise: Grăesce către Aaron 2
fratele teŭ, ca se nu între în veri ce timp în santuariŭ, în năun-
tru de perdeua cea dinaintea acoperişiului propiţiator, care *este*
preste arcă; ca se nu móră, căci eŭ me voiŭ arăta în nuor dea-
supra acelui acoperemênt propiţiatoriŭ. Ci numai cu aceste da- 3
ruri va întra Aaron în acest loc sânt, cu un viţel oferindul pen-
tru pêcat, şi un berbece pentru olocaust. El se va îmbraca cu 4
tunica sacră de in, punênduşi femorale de in pre corpul seŭ, şi
se va încinge cu cingătórea de in, şi *pre cap* îşi va pune mitra
de in, vestimente sacre sûnt acestea, şi de aceea, el corpul seŭ
şi'l va spala mai ânteiŭ cu apă, şi apoi se va îmbraca cu dînsele.
Şi de la comunitatea fiilor lui Israel va lua doi ciapi pentru sa- 5
crificiŭ de pêcat, şi un berbece pentru olocaust.

6 Şi Aaron va oferi maĭ ânteiŭ viţelul *de sacrificiŭ* carele
este pentru pêcatul seŭ, şi se va curâţi şi pre sine şi familia sa.
7 Dup'aceea va lua pre ceĭ doĭ çiapĭ, şi'ĭ va pune înaintea luĭ Ie-
8 hova, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi Aaron va arunca sorţĭ pen-
tru ceĭ doĭ çiapĭ, una sórte pentru Iehova, şi ceea-l-altâ sórte
9 pentru çiapul emisariŭ. Atuncĭ Aaron va aduce çiapul, carele a
10 eşit în sórtea luĭ Iehova, şi'l va sacrifica pentru pêcat. Iar çia-
pul, pre carele a câḑiut sórtea ca se fiâ çiapul emisariŭ se va în-
fâcioşia viŭ înaintea luĭ Iehova, spre a curâţi *poporul* prin trîn-
sul, apoĭ se va demite çiapul emisariŭ în deşert.
11 Şi Aaron va aduce acel viţel de sacrificiŭ pentru pêcat, ca-
rele *este* pentru dînsul, şi va face espiaţiune pentru sine şi pen-
tru casa sa, şi va junghia viţelul de sacrificiŭ pentru pêcat, ca-
12 rele *este* pentru dînsul. Şi luând tâmâiâtórea plinâ de cârbunĭ
aprinşĭ de pre altarıul dinaintea luĭ Iehova, şi amêndoue mânile
pline de profum aromatic pulverizat, pre acestea le va aduce în
13 lâuntrul perdeleĭ. Şi profumul aromatic îl va pune pre foc îna-
intea luĭ Iehova, ca nuorul aceluĭ profum se acopere propiţiato-
14 rul, carele este deasupra *arceĭ* mârturieĭ, şi se nu mórâ. Dup'-
aceea luând el din sângele viţeluluĭ, va stropi cu degetul seŭ
înaintea propiţiatoruluĭ despre oriente; de şepte orĭ va stropi el
15 înaintea propiţiatoruluĭ dintr'acel sânge cu degetul seŭ. Şi va
junghia şi çiapul poporuluĭ cel de sacrificiŭ pentru pêcatul luĭ, şi
sângele luĭ îl va aduce în lâuntrul perdeleĭ. Şi va face cu sân-
gele luĭ, dupre cum a fâcut cu sângele viţeluluĭ, stropind cu el
16 câtrâ propiţiatoriŭ, şi înaintea propiţiatoruluĭ. Şi ast-fel va cu-
râţi el santuariul *curâţindul* de necurâţiile fiilor luĭ Israel, şi de
nedreptâţile lor, şi de tóte pêcatele lor; tot aseminea va face şi
cu Cortul adunanţieĭ, carele este între eĭ, în meḑĭ-locul necurâţieĭ
17 lor. Şi nicĭ un om se nu fiâ în Cortul adunanţieĭ, când va întra
Archiereul Aaron în santuariŭ, spre aĭ face espiaţiune, pânâ ce
nu va eşi de acolo; şi dupâ ce se va curâţi el pre sine, şi ca-
18 sa sa, şi tótâ comunitatea fiilor luĭ Israel. Apoĭ va eşi afarâ la
altariŭ, care stâ înaintea luĭ Iehova, ca se'l curâţiâ şi pre dîn-
sul, şi luând din sângele viţeluluĭ, şi din sângele çiapuluĭ, cu el
19 va unge córnele altariuluĭ, jiur împrejiur. Şi va stropi preste
dînsul din sânge cu degetul seŭ de şepte orĭ, şi ast-fel îl va cu-
râţi, şi'l va santifica pre el de necurâţiile fiilor luĭ Israel.
20 Şi dupâ ce va fini el curâţirea santuariuluĭ, a Cortuluĭ adu-
21 nanţieĭ, şi a altariuluĭ, va aduce çiapul cel viŭ. Şi Aaron îşĭ va
pune amêndoue mânile luĭ pre capul çiapuluĭ celuĭ viŭ, şi va
mârturisi preste dînsul tóte pêcatele fiilor luĭ Israel, şi tóte câl-
cârile de lege, întru nedreptâţile lor; şi punêndu-le pre acestea
pre capul çiapuluĭ celuĭ viŭ, pre acesta îl va emite prin om
22 anume în deşert. Ca acel çiap se iea pre sine tóte nedreptâ-

ţile lor, şi se le ducâ în pâmênt nelocuit, şi acela va dimite çia-
pul se mérgâ în deşert.
Şi Aaron va reveni în Cortul adunanţieĭ, şi se va desbrâca 23
de vestimentele cele de in, cu care se îmbracase când a fost în-
trat în santuariŭ, şi le va lasa acolo. Şi'şĭ va spala corpul seŭ 24
cu apâ, într'un loc sânt, şi ĭarâşĭ se va revesti cu vestimentele
sale, apoĭ va eşi afarâ şi va sacrifica olocaustul seŭ, şi olocaus-
tul poporuluĭ, şi se va curâţi pre sine, şi pre popul. Şi grâsi- 25
mea sacrificiuluĭ pentru pêcat o va arde pre altariŭ. Şi acela 26
carele a dus çiapul emisariŭ, îşĭ va spala vestimentele sale, şi'şĭ
va scalda corpul seŭ în apâ, şi dup'aceea va putea reîntra în cas-
tru. Şi viţelul cel de sacrificiŭ pentru pêcat, şi çiapul cel pen- 27
tru pêcat, a cârora sângele s'a adus în santuariŭ pentru a luĭ es-
piaţiune, se vor scóte afarâ dinaintea castruluĭ, şi se vor arde cu
foc peile lor, carnea lor şi escrementul lor. Iar cel ce va arde 28
acestea, îşĭ va spala vestimentele sale, şi'şĭ va scalda corpul seŭ
în apâ, şi dup'aceea ĭarâşĭ se va pute întórce în castru.
Şi aceasta va fi vóue statut perpetuŭ: In luna a şepte, a ḑecea ḑi 29
a luneĭ, vê veţĭ întrista sufletele vóstre, şi nicĭ un lucru nu veţĭ
face, nicĭ pâmênténul, nicĭ perigrînul carele petrece între voĭ. Pentru 30
câ în ḑiua aceasta se va face espiaţiune pentru voĭ, şi vê veţĭ
curâţi de tóte pêcatele vóstre, ca voĭ curaţĭ se fiţĭ înaintea luĭ
Iehova. Sabbat de repaos va fi aceasta vóue, în care voĭ vê veţĭ 31
întrista sufletele vóstre. Statut perpetuŭ este acesta! Aceastâ es- 32
piaţiune o va face acel preut, pre carele *Domnul* îl va fi uns,
şi'ĭ va fi consecrat mânile spre a putea esercita preuţia, în locul
tatuluĭ seŭ, dupâ ce el se va fi îmbracai cu vestimentele cele de
in, cu vestimentele sacre. Şi va curâţi ḑic sântul santuariŭ, şi 33
Cortul adunanţieĭ şi altariul; aseminea va curâţi el şi pre preuţĭ,
şi pre tot popolul acesteĭ adunârĭ. Şi aceasta va fi vóue în fii- 34
tor statut perpetuŭ, ca voĭ se curâţiţĭ pre fiiĭ luĭ Israel de tóte
pêcatele lor, una datâ în tot anul. Şi *Aaron* fâcu aşia, dupâ
cum ordonase Iehova luĭ Moise.

CAPUL XVII.

Diferite ordonanţe şi legĭ.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi ḑise: Vorbesce câtrâ Aa- 1 2
ron şi câtrâ fiiĭ luĭ, şi câtrâ toţĭ fiiĭ luĭ Israel, şi
le ḑi lor: Acesta *este* cuvêntul, pre carele îl ordonâ Ie-
hova ḑicênd: Verĭ cine din familia luĭ Israel va junghia în 3
castru boŭ, saŭ mnel saŭ caprâ, saŭ va junghia afarâ de cas-

4 tru, Şi nu'l va aduce la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, spre al oferi
oblaţiune luĭ Iehova, înaintea Locuinţeĭ luĭ Iehova, sângele acesta
se va împuta aceluĭ om, ca şi unuia ce ar fi vêrsat sânge, pen-
5 tru care, acel barbat se va estermina din populul seŭ. De ace-
ea fiiĭ luĭ Israel când vor aduce sacrificiele lor, pre care le sa-
crificâ eĭ prin câmpurĭ, pre acclea se le aducâ înaintea luĭ Ie-
hova, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ la preut, şi se le sacrifice luĭ
6 Iehova ca nisce victime votive. Şi preutul se stropéscâ sângele
acelora preste altariul luĭ Iehova, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, şi
7 grâsimea lor se o ardâ întru odóre plâcutâ luĭ Iehova. Şi eĭ de
acum înainte se nu maĭ sacrifice sacrificiele sale demonilor, câ-
rora urmând, fac fornicaţiune; statut perpetuŭ va fi acesta lor,
întru generaţiunile lor.
8 Tu dar le veĭ ḑice lor: Tot omul din casa luĭ Israel, saŭ
dintre ceĭ streinĭ, ce locuesc între dînşiĭ, carele ofere olo-
9 caust saŭ alt sacrificiŭ; Şi nu'l aduce la uşia Cortuluĭ adu-
nanţieĭ, spre al sacrifica luĭ Iehova; estermináse-va acel barbat
din populul seŭ.
10 Şi tot omul din casa luĭ Israel, saŭ dintre ceĭ stre-
inĭ, ce locuesc între dînşiĭ, carele va mânca verĭ ce sânge, opu-
ne-voiŭ façia mânieĭ mele contra aceluea carele va fi mâncat
11 ce-va sânge, şi'l voiŭ estermina pre el din populul meŭ. Pentru câ su-
fletul *fie-càruĭ* corp *este* în sânge, şi eŭ pre el l'am destinat vóue
ca se'l puneţĭ pre altariŭ, spre a fi curâţire pentru snfletele vós-
12 tre; câcĭ sângele *este* prin carele se curâţiâ sufletul. Drept ace-
ea vê ḑic vóue, fiilor luĭ Israel: ca dintre voĭ niminea sânge se
nu mânânce; nicĭ chiar cel strein, ce locuesce între voĭ, sânge
se nu mânânce.
13 Şi tot omul dintre fiiĭ luĭ Israel, saŭ dintre streiniĭ, ca-
riĭ locuesc între voĭ, carele vênênd va prinde ce-va férâ sel-
baticâ, saŭ pasere, care se mânâncâ; maĭ ânteiŭ sângele acelia
14 se'l scurgâ, apoĭ se'l acopere cu pâmênt. Pentru câ viaţia fie-
câruea corp întru sângele luĭ *este*, acesta *este* viaţia luĭ, pentru
aceea ḑic fiilor luĭ Israel: sângele nicĭ dintr'un corp se nu'l mân-
caţĭ, pentru câ sufletul a tot corpul *este* sângele luĭ; Tot, cel ce'l
va mânca, se va estermina.
15 Şi de cum-va cine-va va mânca mortâciunea, saŭ sfâşia-
tâ *de fére*, fiâ acela indigen, fiâ peregrin, se'şĭ spele vesti-
mentele sale, şi se se scalde în apâ, şi necurat va fi pânâ sérâ,
16 *dup'aceea* va fi curat. Şi dacâ nu'şĭ va spala *vestimentele sale*,
şi corpul seŭ nu şi'l va scalda, culpabil va fi pentru delictul seŭ.

———

CAPUL XVIII.

Diferite abominaţiunĭ.

Şi Iehova grăi cătră Moise, dicênd: Grăesce fiilor luĭ Is- 1 2
rael, şi le dĭ lor: Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru.
Dupre datinele din pămêntul Egiptuluĭ, unde aţĭ locuit, se nu fa- 3
ceţĭ; şi după datinele pămêntuluĭ Chanaan, întru carele pre voĭ
vê voiŭ aduce, se nu faceţĭ, şi după legile lor se nu âmblaţĭ. *Ci* 4
judecâţile mele se le faceţĭ, şi preceptele mele se le păziţĭ, âm-
blând întru ele: Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru. Şi de veţĭ 5
ţine preceptele mele, şi judecâţile mele; omul carele va face pre
acestea, viŭ va fi întru dînsele: Eŭ *sûm* Iehova.

Niminea se nu se apropiâ de care-va consângen al seŭ, 6
ca se'ĭ descopere nuditatea: Eŭ *sûm* Iehova. Nuditatea tatuluĭ 7
teŭ, şi nuditatea mameĭ tale, se nu o descoperĭ, pentru că ma-
mâ'ţĭ *este*, se nu'ĭ descoperĭ nuditatea eĭ. Nuditatea femeeĭ ta- 8
tuluĭ teŭ se nu o descoperĭ, căcĭ nuditatea tatuluĭ teŭ *este*. Nu- 9
ditatea suroreĭ tale, *care este* fia tatuluĭ teŭ, saŭ fia mameĭ tale,
fiă născută în casă, saŭ afară de casă, nuditatea eĭ se nu o des-
coperĭ; Nuditatea feteĭ fiuluĭ teŭ, saŭ a feteĭ fieĭ tale, nuditatea eĭ, 10
se nu o descoperĭ, căcĭ *este* nuditatea ta. Nuditatea feteĭ femeeĭ 11
tatuluĭ teŭ, născută din tatul teŭ, sora ta *este*, nuditatea eĭ se nu
o descoperĭ. Nuditatea suroreĭ tatuluĭ teŭ se nu o descoperĭ, 12
ea *este* consângena tatuluĭ teŭ. Nuditatea suroreĭ mameĭ tale se 13
nu o descoperĭ, ea *este* consângena mameĭ tale. Nuditatea fra- 14
teluĭ tatuluĭ teŭ se nu o descoperĭ, de femeia luĭ se nu te apropiĭ;
Ea *este* mătuşia ta. Nuditatea nororeĭ tale se nu o descoperĭ, 15
căcĭ *este* femeia fiuluĭ teŭ, nuditatea eĭ se nu'ĭ-o descoperĭ. Nu- 16
ditatea femeeĭ frateluĭ teŭ se nu o descoperĭ, căcĭ nuditatea fra-
teluĭ teŭ *este*. Nuditatea uneĭ femeĭ şi a fieĭ eĭ se nu o desco- 17
perĭ; pre fiia fiuluĭ eĭ, şi pre fiia fieĭ eĭ se nu o ieĭ, ca se le
descoperĭ nuditatea lor, *că* consângene *sûnt* ţie, acésta'*ĭ* desfrâ-
nare. Şi pre vr'una de femeiă, cu sora eĭ împreună, se nu ieaĭ, 18
pentru a o aflige, descoperind nuditatea acelia, fiind ea încă în
vieaţă.

Şi de femeia, pre timpul necurăţenieĭ eĭ lunare, se nu te 19
apropiĭ, ca se'ĭ descoperĭ nuditatea eĭ. Şi cu femeia aprópeluĭ teŭ 20
se nu te împreunĭ, ca prin amestecarea semenţeĭ cu dînsa, se te
commaculezĭ. Şi din semênţia ta se nu învoescĭ pre niminea a 21
se da spre ardere în onórea luĭ Moloch, ca se nu întinezĭ nu-
mele Dumneḑeuluĭ teŭ: Eŭ *sûm* Iehova. Şi cu barbat se n'aibĭ 22
împreunare, împreunare ca cu femeiă; abominaţiune *este* acesta.
Şi cu nicĭ una din animale se n'aibĭ împreunare ca se te com- 23

maculezĭ cu dînsâ; şi femeia se nu stea înaintea unuĭ animal, ca
se se împreune cu el; amestecâturâ *este* acesta.
24 Cu nicĭ una dintr'acestea se nu vê întinaţĭ, câ cu tóte aces-
tea saŭ întinat neamurile, pre care eŭ le alung dinaintea vóstrâ.
25 Şi fiind câ prin acestea pâmêntul s'a întinat, şi eu fârâ de legea
luĭ o pedepsiŭ pre dînsul, şi pâmêntul evomitâ pre locuitorii luĭ.
26 Şi aşia dar voĭ pâziţi statutele mele, şi legile mele, şi se nu fa-
ceţĭ nicĭ una dintr'aceste abominaţiunĭ, nicĭ pâmênteanul, nicĭ
27 streinul ce petrece între voĭ. Câ tóte acest fel de fapte abomi-
nabile le fâcurâ ómeniĭ pâmêntuluĭ acestuea, cariĭ *aŭ fost* înain-
28 tea vóstrâ; pentru care s'a întinat pâmêntul. Şi ca pâmêntul se
nu vê vomiteze şi pre voĭ, când îl veţĭ întina pre el, dupre cum
29 vomitâ pre neamurile cele maĭ înainte de voĭ. Câci verĭ cine va fa-
ce una dintr'aceste abominaţiunĭ, sufletul aceluea, care va face
30 acesta se va sterge dintre populul seŭ. Pâziţĭ dar cele ce v'am
ordonat vóue se pâziţĭ, ca se nu faceţĭ nicĭ una dintr'acele da-
tinĭ, care aŭ fost fâcute înâintea vóstrâ, şi se nu vê întinaţĭ cu
dînsele: Eŭ *sûm* Iehova Dumnedeul vostru.

CAPUL XIX.

Legĭ religioase şi civile.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, dicênd: Grâesce câtrâ tótâ
comunitatea fiilor luĭ Israel, şi le dĭ lor: Fiţĭ sânţĭ, câ
eŭ sânt *sûm*, eŭ Iehova Dumnedeul vostru.
3 Fiâ-carele se cinsteascâ pre tatul seŭ, şi pre mama sa, şi
sabbatele mele se le serbaţĭ: Eŭ *sûm* Iehova Dumnedeul vostru.
4 Se nu vê întórceţĭ la idolĭ, şi deĭ turnaţĭ se nu vê faceţĭ
vóue: câ eŭ *sûm* Iehova Dumnedeul vostru.
5 Şi când sacrificaţĭ luĭ Iehova sacrificiŭ votiv, sacrificaţi'l
6 pre acela din tótâ buna vóstrâ voinţiâ. In care di îl veţĭ sa-
crifica, tot în aceea îl veţĭ şi mânca, şi a doua di, şi ce ar re-
7 mânâ pânâ a treia di, aceea cu foc se se ardâ. Şi dacâ dintr'acela
ar mânca cine-va a treia di, aceea abominaţiune *este* şi nu póte
8 fi bine-plâcut. Şi verĭ cine îl va mânca *a treia di* pedeapsa cul-
peĭ sale va lua asuprâşĭ, pentru câ a întinat lucru consânţit luĭ
Iehova, şi acel suflet se va sterge din populul seŭ.
9 Şi când veţĭ secera voĭ sêmênâturile pâmêntuluĭ vostru, se
nu secerĭ de tot laturile ţérrineĭ tale, nicĭ spicele cele câdiute din
10 recolta ta se nu le adunĭ. Asemine în via ta cele remase, nu
le veĭ readuna, şi bóbele cele câdiute, nu le veĭ culege, ci sa-

raculuĭ şi peregrinuluĭ le veĭ lasa pre acele: Eŭ *sûm* Iehova Dumnedeul vostru.

Se nu furaţĭ, nicĭ se nu minţiţĭ tâgâduind lucrul; nicĭ se 11
înşelaţĭ niminea pre aprópele vostru. Şi se nu juraţĭ fals întru 12
numele meŭ, şi se nu întinezĭ numele Dumnedeuluĭ teŭ: Eŭ *sûm*
Iehova. Pre aprópele teŭ se nu'l asupresci, nicĭ se'l despoĭ; şi 13
simbria nâimituluĭ se nu pernopteze la tine pânâ a doua di.

Pre cel surd se nu'l vorbescĭ de rêŭ; şi în calea orbuluĭ 14
se nu punĭ ce-va pedicâ; ca se te temĭ de de Dumnedeul teŭ:
Eŭ *sûm* Iehova.

Se nu faceţĭ nedireptate la judecatâ; se nu cauţĭ la per- 15
sóna celuĭ sarac, nicĭ se onorezĭ persóna celuĭ mare, dupâ direptate se judicĭ pre aprópele teŭ.

Se nu âmbli purtând calomniĭ în populul teŭ, şi se nu te 16
scolĭ asupra sângeluĭ aprópeluĭ teŭ: Eŭ *sûm* Iehova. Se nu urâscĭ 17
pre fratele teŭ întru ânima ta; dar liber se mustri pre aprópele
teŭ, ca se n'aibĭ pêcat pentru dînsul. Se nu fiĭ resbunâtoriŭ şi 18
mâniâ se nu ţinĭ asupra fiilor populuļuĭ teŭ; şi iubesce pre aprópele teŭ ca pre tine însuţĭ: Eŭ *sûm* Iehova.

Statutele mele se le pâziţĭ. Vitele tale se nu le laşĭ a se 19
împârechia din doue soiurĭ deosebite; şi în ţérrina ta se nu samenĭ deosebite soiurĭ de semenţiâ; şi vestiment din doue soiurĭ de fire amestecate se nu punĭ pre tine.

Şi dacâ vr'un barbat, se va culca cu femeiâ, şi aésta *va* 20
fi servâ, şi cu cineva logoditâ, fârâ ca ea se fiâ cu preţ rescumperatâ, nicĭ liberatâ; *atuncĭ amêndoĭ* se vor bate, dar nu se vor
omorî; pentru câ ea n'a fost liberâ. Şi el pentru culpa luĭ va 21
aduce sacrificiŭ luĭ Iehova la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, un berbece
pentru culpâ. Şi preutul prin acel berbece de sacrificiŭ pentru 22
culpâ îl va împaca pre dînsul cu Iehova de pêcatul luĭ ce l'a fâcut; şi aşia i se va ierta luĭ pêcatul ce l'a fâcut.

Şi când veţĭ întra în acest pâmênt şi veţĭ plânta tot feliul 23
de pomĭ fruptiferĭ de mâncat, veţĭ lepâda ca şi prepuţiul lor, *primele* lor frupte, treĭ anĭ vê vor fi vóue ca şi netâiate împrejiur,
nimica din eĭ nu veţĭ mânca. Şi în anul al patrulea tot fruptul 24
lor va fi lucru sacru, întru lauda luĭ Iehova. Iar în anul al cin- 25
cilea veţĭ mânca fruptele lor, îmmulţind productele lor între voĭ:
Eŭ *sûm* Iehova, Dumnedeul vostru.

Se nu mâncaţĭ *nimica* cu sânge; se nu vê ocupaţĭ cu 26
descântice magice, nicĭ cu predicerĭ pronostice. Marginele pâ- 27
ruluĭ capuluĭ vostru se nu le tâiaţĭ rotund, şi colţiurile barbeĭ tale
se nu le stricĭ. Şi incisiunĭ pre corpul vostru pentru ver un mort 28
se nu vê faceţĭ, şi inscripţiunĭ se nu vê faceţĭ asupra vóstrâ!
Câ eŭ *sûm* Iehova Dumnedeul vostru.

Se nu'ţĭ întinezĭ pre fia ta, lâsându-o pre dînsa a fi me- 29

retrice, pentru ca pâmêntul se nu se necurâţéscâ, şi se se împle de desfrânare.
30 Sabbatele mele se le pâziţĭ, şi santuariul meŭ se'l cinstiţĭ:
31 Eŭ *sûm* Iehova. La descântâtorĭ pitonicĭ se nu mergeţĭ, nicĭ pre
augurĭ se'ĭ consultaţĭ; ca se nu vê întinaţĭ cu dînşiĭ: câ eŭ *sûm*
Iehova Dumneḑeul vostru.
32 Dinaintea pêruluĭ cârunt te scólâ, şi persóna celuĭ bêtrân
o onorézâ, şi de Dumneḑeul teŭ te teme: Eŭ *sûm* Iehova.
33 Şi dacâ ver'un strâin va petrece la tine, ca se locuéscâ în
34 pâmêntul vostru, se nu'l asupriţĭ pre dînsul. Ca şi pâmênteanul
dintre voĭ se vê fiâ vóue cel strâin, carele petrece între voĭ; şi
s'el iubescĭ ca pre tine însuţĭ; câ strâinĭ aţĭ fost şi voĭ în pâmêntul
Egiptuluĭ: Eŭ *sum* Iehova Dumneḑeul vostru.
35 Se nu faceţĭ nedireptate în judecatâ, în dimensiunĭ, în cum-
36 pene şi în mêsurĭ. Cumpene direpte, petre direpte, Efa diréptâ
şi Hin drept se aveţĭ: Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru, carele
37 v'am scos pre voĭ din pâmêntul Egiptuluĭ. Şi pentru aceea se
pâziţĭ tóte statutele mele, şi tóte judecâţile mele; şi se le faceţĭ
pre dînsele: Eŭ *sûm* Iehova.

CAPUL XX.

Pedepse capitale contra celor maĭ marĭ pêcate.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise ḑicênd: Şi spune şi fiilor luĭ
Israel: De va fi cine-va dintre fiiĭ luĭ Israel, saŭ din-
tre ceĭ strâinĭ, cariĭ locuesc în Israel, carele se dea din semên-
ţia sa luĭ Moloch, acela cu mórte se mórâ; poporul aceluĭ pâ-
3 mênt îl va ucide cu petre pre dînsul. Şi eŭ voiŭ pune façia mea
contra omuluĭ aceluea, şi'l voiŭ perde pre el din poporul seŭ pen-
tru câ a dat din semênţia sa luĭ Moloch, ca se întineze santua-
4 riul meŭ, şi se întineze numele cel sânt al meŭ. Şi de şi cum-
va poporul pâmêntuluĭ ar închide ochiĭ, ca se nu vadâ pre ase-
minea om, carele şi'ar da semênţia sa luĭ Moloch, şi pre acela
5 nu l'ar omorî. Eŭ voiŭ pune façia mea contra aceluĭ om, şi
contra familieĭ luĭ, şi'l voiŭ perde din poporul seŭ, pre eĭ, şi pre
6 toţĭ aceia, cariĭ urmându'ĭ vor fornica dupâ Moloch. Şi tot su-
fletul, carele se va duce la descântâtorĭ, şi la divinatorĭ, spre a
fornica dupâ dînşiĭ; contra aceluĭ suflet voiŭ opune façia mea,
7 şi'l voiŭ perde pre el din poporul seŭ. Voĭ dar santificaţi-ve, şi
8 fiţĭ sânţĭ; câ eŭ *sum* Iehova Dumneḑeul vostru. Şi pâziţĭ statu-
tele mele, şi le faceţĭ pre ele: Eŭ *sûm* Iehova carele vê san-
tificâ pre voĭ.

Tot omul, carele va blasfema pre tatul seŭ, saŭ pre mama 9
sa, cu mórte se mórâ; a blasfemat el pre tatul seŭ saŭ pre ma-
ma sa? sângele luĭ asupra luĭ!
Dacâ cine-va va face adulteriŭ cu femeia altuea; acela 10
carele va face adulteriŭ cu femeia aprópeluĭ, cu mórte se mórâ,
şi barbatul adulteriŭ, şi femeia adulterâ.
Şi carele se va culca cu femeia tâtâni-seŭ, şi nuditatea tâtâni- 11
seŭ va descoperi, amêndoĭ cu mórte se mórâ; sângele lor asupra lor.
Şi de se va culca cine-va cu nora sa, amêndoĭ cu mórte 12
se mórâ; amestecâturâ aŭ fâcut, sângele lor asupra lor.
Şi dacâ un barbat se va culca cu barbat, precum se cul- 13
câ cu femeiâ, amêndoĭ aŭ fâcut faptâ abominabile, cu mórte se
se omóre, sângele lor asupra lor!
Dacâ cine-va va lua *pre una* de femeiâ şi *cu dînsa* şi pre 14
mama eĭ împreunâ; desfrânare *este* aceasta, cu foc se vor arde
şi el şi ea, pentru ca desfrânare între voĭ se nu fiâ.
Dacâ cine-va se va împreuna cu vitâ; acela cu mórte se 15
se omóre, şi vita ăncâ o veţĭ ucide. Şi dacâ care-va femeiâ se 16
va apropia de ver una vitâ, ca se se împreune cu dinsa, veĭ
ucide şi pre femeiâ şi vita; cu mórte se mórâ; sângele lor asu-
pra lor.
Şi dacâ cine-va va lua pre sora sa; pre fia tatuluĭ seŭ 17
saŭ pre fia mameĭ sale, şi'ĭ va vedea nuditatea eĭ, şi ea va ve-
dea nuditatea luĭ; acesta *este* lucru infam; amêndoĭ se mórâ di-
naintea fiilor poporuluĭ; pentru câ el a descoperit nuditatea su-
roreĭ sale; şi el îşĭ va purta *pedeapsa* pêcatuluĭ luĭ. Şi dacâ 18
care-va barbat se va culca cu femeia ce va ave la vreme, şi
el desvâlindu'ĭ nuditatea eĭ, îĭ va descoperi profluviul eĭ; şi ea
îşĭ va descoperi profluviul sângeluĭ eĭ; amêndoĭ se vor perde din
medĭ-locul poporuluĭ seŭ.
Şi nuditatea suroreĭ mameĭ tale, şi a suroreĭ tatuluĭ teŭ se 19
nu o descoperĭ, câcĭ unul ca acela desvâlesce pre chiar o con-
sângenea sa; amêndoĭ vor purta pêcatul lor. Cel ce se va culca 20
cu femeia frateluĭ tatuluĭ seŭ, acela descopere nuditatea fra-
teluĭ tatuluĭ seŭ, *amêndoĭ* vor purta pedeapsa pêcatuluĭ lor,
fârâ de fiiĭ se mórâ! Şi de va lua cine-va pre femeia fra- 21
teluĭ seŭ, faptâ necuratâ *este*, ruşinea frateluĭ seŭ a descoperit,
fârâ de fiiĭ se fiâ.
Pâziţĭ dar tóte statutele mele, şi tóte judecâţile mele, şi le 22
faceţĭ pre ele, pentru ca se nu vê evome pâmêntul, întru carele
vê introduc ca se'l locuiţĭ. Şi se nu âmblaţĭ dupâ datinele popu- 23
lilor acestora, pre cariĭ am se'ĭ alung dinaintea vóstrâ; câcĭ tóte
acestea le aŭ fâcut eĭ, şi pentru aceia 'ĭ-am urît. Şi vóue v'am ḑis: 24
Voĭ veţĭ posede pâmêntul lor, şi eŭ vi'l voiŭ da vóue întru po-
sesiunea ereditariâ, pâmêntul în carele curge lapte şi miere: Eŭ

sûm Iehova Dumneḑeul vostru, carele v'am separat pre voĭ de *alțĭ* popul̆ĭ.
25 Şi voĭ se faceţĭ deosebire între animalele curate, şi între cele necurate; şi între paserile necurate, şi între cele curate; şi se nu vê faceţĭ abominabile sufletele vóstre mâncând animale saŭ paserĭ, saŭ alt têrâtoriŭ, ce se têrâ pre pâmênt, pre care
26 eŭ vi le-am separat ca se vê fiâ necurate. Şi voĭ se fiţĭ mie sânţĭ, câ eŭ Iehova *sûm* sânt, şi v'am separat pre voĭ de *alțĭ* popul̆ĭ, ca se fiţĭ aĭ meĭ.
27 Şi barbatul saŭ femeia, carele dintre eĭ ar ave spirit de descântâtoriŭ magic, saŭ de devinatoriŭ, acela cu mórte se se omóre, cu petre se'l ucideţĭ; sângele lor asupra lor.

CAPUL XXI.

Legĭ relative la preuțĭ.

1 Şi Iehova ḑise *maĭ departe* câtrâ Moise: Grâesce preuţi-
lor fiilor luĭ Aaron, şi le ḑi lor: Niminea din voĭ se nu
2 se întineze, atingându-se de ver un mort, în poporul seŭ. Afarâ
numaĭ de ver un consângen fórte aprópe al seŭ; *precum sûnt*:
3 mama sa, tatul seŭ, fiul seŭ, fia sa, fratele seŭ. Şi sora sa, *care*
este virgine şi'ĭ lângâ dînsul, şi ăncâ nemâritatâ cu barbat; de
4 aceea se va pute întina. El nu se va întina nicĭ ca barbat pen-
5 tru *chiar* femeia sa în poporul seŭ, ca se nu se profaneze. Eĭ
pentru mort se nu'şĭ raḑiâ pêrul fâcênduşĭ pleşugiâ pre cap; nicĭ
se'şĭ tunḑâ colţiurile barbeĭ sale, nicĭ încisurĭ pre corpul lor
6 se nu'şĭ facâ. Sânt se fiâ Dumneḑeul lor, şi se nu întineze nu-
mele Dumneḑeuluĭ lor; pentru câ eĭ aduc sacrificie consumate cu
foc luĭ Iehova, pânea Dumneḑeuluĭ lor; de aceea sânţĭ se fiâ.
7 De femeiâ se nu'şĭ iea niminea pre vr'un ce a fost meretrice
saŭ desonoratâ, nicĭ pre una lepâdatâ de barbatul seŭ; pen-
8 tru câ sânt *este* fie-care preut Dumneḑeuluĭ seŭ. Şi tu pre fie-
care din eĭ se'l aibĭ de sânt, pentru câ pânea Dumneḑeuluĭ teŭ
el o oferesce; sânt se fiâ el înaintea ta, pentru câ eŭ Iehova
9 carele vê santific pre voĭ, *sûm* sânt. Fata unuĭ preut îndatâ ce
va începe a curvi, întineazâ pre tatul eĭ, cu foc se se ardâ.
10 Şi Archiereul carele *este* maĭ mare între fraţiĭ seĭ, preste
al câruea cap s'aŭ turnat oleul ungereĭ, şi carele s'a consecrat
spre a se îmbraca cu vestimentele sacre, capul se nu şi'l des-
11 copere, şi vestimentele sale se nu şi le rumpâ. Şi la nicĭ un loc
unde *este* om mort se nu între, şi nicĭ pentru tatul seŭ, nicĭ pen-
12 tru mama sa, se nu se întineze. Şi din locul cel sânt se nu

ese, ca se nu întineze santuariul Dumneḑeuluĭ seŭ, pentru câ co-
rona uleuluĭ ungereĭ Dumneḑeuluĭ seŭ *este* preste dînsul; Eŭ *sûm*
Iehova. Şi femeia ce o va lua se fie virgine. Se nu iea nicĭ 13 14
vâduvâ, nicĭ lepâdatâ, nicĭ desonoratâ, nicĭ meretrice, pre nicĭ
una dintr'aceastea; ci el de femeiâ se iea virgine, din populul
seŭ. Şi se nu'şĭ întineze semenţia sa în populul seŭ; câcĭ eŭ 15
Iehova *sûm*, care'l santificâ pre el.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, ḑicênd: Grâesce luĭ Aaron şi'ĭ 16 17
ḑi: Când cine-va din semênţia ta, în generaţiunile lor, va avea
ce-va defect, acela se nu se apropiâ, ca se oferéscâ pânea Dum-
neḑeuluĭ seŭ. Câcĭ nicĭ un barbat, întru carele va fi ce-va de- 18
fect, se cade se se apropiâ; nicĭ barbat orb saŭ schiop, saŭ cu
nasul turtit: saŭ cu un membru prea lung. Nicĭ barbat cu pi- 19
ciorul frânt, saŭ cu mâna frântâ. Nicĭ cel gebos, nicĭ cel usca- 20
ţiv, nicĭ cel cu albeaţiâ pre ochiŭ, nicĭ cel cu scabie saŭ cu pe-
cingine, nicĭ cel surpat. Nicĭ un barbat, dar din semênţia preutuluĭ 21
Aaron, carele va avea ce-va defect, se nu se apropiâ spre a oferi
sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova; defect *are* el, de aceea se nu se
apropiâ, spre a oferi pânea Dumneḑeuluĭ seŭ. Din pânea *con-* 22
secratâ Dumneḑeuluĭ seŭ, fiâ aceea din sântele sântelor, fiâ nu-
maĭ din cele sânte, o va putea mânca. Dar înse nu va putea 23
merge la perde, nicĭ se va apropia de altariŭ, pentru câ defect
are, ca se nu întineze sântele mele. Eŭ *sûm* Iehova carele'ĭ san-
tificâ pre eĭ.

Şi acestea le spuse Moise luĭ Aaron, şi fiilor luĭ, şi tutulor 24
fiilor luĭ Israel.

CAPUL XXII.

Curâţenia cerutâ de la preut.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi ḑise: Grâesce luĭ Aa- 1 2
ron şi fiilor luĭ, ca eĭ se se feréscâ de lucrurile
cele sânte ale fiilor luĭ Israel, ca se nu'mĭ întineze numele cel sânt
al meŭ întru acelea pre care eĭ mi le-aŭ consecrat mie; Eŭ *sûm*
Iehova. Spune-le lor întru tóte generaţiunele vóstre: Tot omul 3
din semênţia vóstrâ, carele va fi necurat şi se va apropia de lu-
crurile sacre, pre care fiiĭ luĭ Israel le vor fi consecrat luĭ Ie-
hova; unul ca acela se va perde de la façia mea: Eŭ *sûm* Ie-
hova. Şi verĭ cine din semênţia luĭ Aaron va fi lepros, saŭ va ave 4
scurâment, acela din cele consecrate se nu mânânce, pânâ ce nu
se va curâţi; şi cel ce se va atinge de óre ce, care deveni ne-
curat prin *atingerea de* mort; saŭ de un barbat, din carele a
curs semênţiâ; Saŭ acela, carele se va atinge de ver un ţêrâ- 5

toriŭ, carele'ĭ este luĭ necurat; saŭ de un om, pre carele îl soco-
6 tesce el necurat, după verĭ ce necurăţiă a luĭ. Omul acela,
carele se va atinge de asemenea ce-va, necurat va fi şi el pănă
séră; şi se nu mânânce din cele sacre, fără numaĭ după ce'şĭ va
7 fi spalat corpul seŭ cu apă. Şi după ce va apune sórele, curat
va fi; şi atuncĭ va pute mânca din cele sacre, că nutrimentul luĭ
8 *este*. Mortăciune saŭ sfăşiat se nu mânânce, ca se nu se spur-
9 ce prin trînsa: Eŭ *sûm* Iehova. Şi aşia eĭ se păzească ceea ce
eŭ ordonaiŭ se păzească, ca se nu pĕcătuéscă în această privinţiă,
şi prin acésta se móră, pentru că întinară aceasta. Eŭ *sûm* Ie-
hova, carele'ĭ santifică pre eĭ.
10 Şi nicĭ un strein din cele consecrate se nu mânânce; nicĭ incilinul
preutuluĭ, nicĭ năĭmitul luĭ din lucrurile consecrate, se nu mânânce.
11 Dar dacă preutul va fi cumparat pre cine-va cu argintul seŭ,
acela va pute mânca dintr'acelea; aseminea şi ver unul născut
12 în casă, acestia vor pute mânca din bucatele luĭ. Şi fata preu-
tuluĭ îndată ce se va mărita după barbat strein, nicĭ aceasta
13 nu va maĭ mânca din sacrificiele acelor lucrurĭ elevate. Dar
dacă fata preutuluĭ va remânea văduvă, saŭ va fi lepădată; dacă
nu va avea copiĭ, şi se va re'ntórce la casa părinteluĭ eĭ, ea
atuncĭ va pute mânca din bucatele tatuluĭ eĭ, ca şi în fetia eĭ;
14 dar nicĭ un altul străin cu dînsa nu va maĭ mânca. Dacă cine-
va prin nesciinţiă ar mânca din cele consecrate, el către acelea
va adaoge a cincea parte din trînsele, pre care o va da preu-
15 tuluĭ, cu cele consecrate împreună. Că nu eĭ înşiĭ se întineze
cele consecrate ale fiilor luĭ Israel, pre care acestia le oferesc
16 luĭ Iehova. Nicĭ se învoească ca asupra acelora se cadă pedeapsa
culpeĭ lor, fiind că aceia mâncară din cele consecrate ale sale;
17 că eŭ *sûm* Iehova carele'ĭ santifică pre eĭ. Şi Iehova iarăşĭ maĭ
18 grăi către Moise, dicĕnd: Grăesce luĭ Aaron, şi fiilor luĭ, şi tu-
tulor fiilor luĭ Israel şi le di lor: Dacă cine-va din casa luĭ Is-
rael, şi din adveniţiĭ cariĭ locuesc în Israel va aduce darul seŭ,
fiă acesta împlinirea oare căruĭ vot al seŭ, fiă numaĭ dar volun-
19 tariŭ, pre carele acela îl ofere pentru olocaust luĭ Iehova. Dacă
voesce se'ĭ fiă bine priimit se'l ofere din tótă ânima sa, mascul
fără defect, dintre vitele cele marĭ, saŭ dintre oĭ, saŭ dintre ca-
20 pre. Nicĭ una din cele ce va avea ce-va defect, se nu oferiţĭ,
21 că nu va fi bine priimită pentru voĭ. Şi când cine-va va oferi
luĭ Iehova sacrificiŭ votiv, fiă acela împlinirea óre-căruĭ vot al
seŭ, fiă numaĭ dar voluntariŭ din vite marĭ saŭ din oĭ şi capre;
acela se fiă fără defect, ca se fiă bine plăcut, nicĭ un defect
22 se nu fiă întrînsul. Nicĭ un *animal* orb saŭ frânt, saŭ ciuntit;
saŭ bubat; nicĭ cu scabie, saŭ cu pecingine, aseminea ce-va se
nu oferiţĭ luĭ Iehova; şi nicĭ un sacrificiŭ dintr'acestea se nu pre-
23 sentaţĭ pentru ardere pre altariŭ luĭ Iehova. Vită mare saŭ óiă,

care va ave ce-va superfluitate saŭ defectuositate în membrele
sale, o veĭ putea oferi dar voluntariŭ, dar înse ca sacrificiŭ de
împlinirea unuĭ vot nu va fi priimită. Nicĭ animale cu testiculiĭ 24
striviţĭ, saŭ stricaţĭ, saŭ smulşĭ saŭ tăiaţi se nu oferiţĭ luĭ Iehova,
şi nicĭ se învoiţĭ a se face aseminea în pămêntul vostru. Nicĭ 25
din mâna unuĭ de alt neam se nu luaţĭ nimica ca dintr'acestea,
spre a le oferi dar Dumneḑeuluĭ vostru, pentru că *sûnt* ciuntite,
aŭ defect întrînsele; şi acelea nu vor fi bine priimite pentru voĭ.
Şi Iehova *ĭarâşĭ* grâi câtră Moise, ḑicênd: Viţelul, mnelul 26 27
şi ĭedul după ce'ĭ vor fata, vor sta şepte ḑile sub mama sa, iar
de la a opta ḑi şi de aci înainte vor fi bine priimiţĭ pentru sa-
crificiŭ de ardere luĭ Iehova. Şi vaca saŭ óia saŭ capra se nu 28
o junghiaţĭ *de sacrificiŭ* tot într'aceeaşĭ ḑi cu fêtul eĭ.
Şi când sacrificaţĭ sacrificiŭ de mulţiămire luĭ Iehova, sa- 29
crificaţi'l ast-fel, ca se fiă bine priimit pentru voĭ. Acesta tot 30
într'aceeaşi ḑi se se mânânce; nimica dintrînsul se nu lăsaţĭ până
a doua ḑi; Eŭ *sûm* Iehova.
Şi aşia se păziţĭ ordonanţele mele, şi le faceţĭ pre dînsele; 31
că eŭ *sûm* Iehova. Nicĭ se nu întinaţĭ numele meŭ cel sânt, 32
pentru ca eŭ se me sânţesc între fiiĭ luĭ Israel: că eŭ *sûm* Ie-
hova, carele vê santifică pre voĭ. Carele v'am scos pre voĭ din 33
pămêntul Egiptuluĭ, ca se vê fiŭ vóue Dumneḑeŭ: Eŭ *sûm* Iehova.

CAPUL XXIII.

Serbătorĭ solenele.

Şi Iehova *ĭarâşĭ* grâi câtră Moise, ḑicênd: Grăesce fiilor 1 2
luĭ Israel, şi le ḑi lor: Serbătorele luĭ Iehova, întru
care voĭ îĭ veţĭ convoca pre eĭ în adunărĭ sacre, acelea *vor fi*
serbătorile mele solemnele.
Şése ḑile veĭ lucra, dar a şeptea ḑi *este* ḑi de repaus, sab- 3
bat *va fi*, adunare sacră, nicĭ un lucru se nu faceţĭ, sabbat *va fi*
luĭ Iehova întru tóte locuinţele vóstre.
Acestea *sûnt* serbătorele solenele ale luĭ Iehova, adunărĭ 4
sacre, pre care voĭ le veţĭ convoca la timpul seŭ. In luna ân- 5
teia, în patru-spre-ḑece ale aceleĭ lunĭ despre séră Pasca luĭ Ie-
hova *este*. Şi în ḑiua a cincĭ-spre-ḑecea ale acesteĭ lunĭ *este* 6
serbătórea azimelor consecrată luĭ Iehova; şepte ḑile se mâncaţĭ
pânĭ azime. In ḑiua ânteia veţĭ avea adunare sacră, nicĭ un lu- 7
cru servile se nu faceţĭ. Şi veţĭ oferi darurĭ de ardere luĭ Ie- 8
hova în şepte ḑile; a şeptea ḑi *este* adunare sacră, nicĭ un lu-
cru servile se nu faceţĭ.

9 10 Şi Iehova *ïarâşï* grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Grâesce fiilor
luĭ Israel, şi le ḑi lor: Când veţĭ întra în pâmêntul, pre carele
eŭ îl daŭ vóue, şi veţĭ secera secerişiul luĭ, veţĭ aduce un snop
11 din ânteia vóstrâ recoltâ, ca primiţiâ la preut. Şi el se agite
acest snop înaintea luĭ Iehova spre a fi bine priimit pentru voĭ,
12 a doua ḑi dupâ sabbat se'l agite preutul. Şi în ḑiua, când veţĭ
agita acest snop, veţĭ sacrifica un mnel fârâ defect, de un an,
13 întru olocaust luĭ Iehova. Şi darul luĭ pânatic *va fi* doue ḑecime
de Efa, flórea fârineĭ, amestecate cu oleŭ, ca sacrificiŭ de ar-
dere adus luĭ Iehova, întru odóre plâcutâ; şi libaţiunea luĭ de vin
14 *va fi* a patra parte dintr'un Hin. Şi nicĭ pâne nouâ, nicĭ grâun-
ţe prâgite, nicĭ spice frecate se nu mâncaţĭ pânâ într'aceastâ ḑi,
pânâ când voĭ din aceasta nu veţĭ fi adus oblaţiunea Dumneḑeu-
luĭ vostru; statut perpetuŭ *se vê fiâ vóue aceasta* prin genera-
ţiunile vóstre, întru tóte locuinţiele vóstre.
15 Şi dup'aceea de la a doua ḑi dupâ acest sabbat, *adecâ* de
la ḑiua, când voĭ veţĭ fi oferit acest snop de agitaţiune, veţĭ nu-
16 mera, ca se fiâ şepte septâmânĭ întregĭ. Pânâ la a doua ḑi du-
pâ septêmâna a şeptea veţĭ numera cincĭ-ḑecĭ de ḑile, şi atuncĭ
17 veţi oferi dar noŭ pânatic luĭ Iehova. Din locuinţiele vóstre se
oferiţĭ doue pânĭ pentru dar de agitaţiune, care se fiâ din dóue
ḑecimĭ *de Efa*, din flórea fârineĭ, cu dospit se se cócâ, direpl
18 dar de primitie luĭ Iehova. Şi veţĭ oferi pre lângâ acea pâne, şi
şepte mneĭ, *care se fiâ* de câte un an, fârâ de defect; şi un vi-
ţel, precum şi doĭ berbecĭ; carii vor fi olocaust luĭ Iehova, îm-
preunâ cu darul lor pânatic, şi cu libaţiunile lor, ca sacrificiŭ de
19 ardere, întru odóre bine plâcutâ luĭ Iehova. Şi veţĭ maĭ oferi şi
un çiap întru sacrificiŭ pentru pêcat, şi doĭ mneĭ de câte un an
20 întru sacrificiŭ votiv. Şi preutul pre acestea le va agita, ca
sacrificiŭ de agitaţiune înaintea luĭ Iehova, împreunâ cu pâ-
nile cele de primitiâ, şi cu ceĭ doĭ mneĭ; şi acestea lucrurĭ con-
21 secrate luĭ Iehova, vor fi ale preutuluĭ. Şi într'aceasta ḑi se
convocaţĭ pre toţĭ, fiindu-vê vóue ḑi de convocaţiune sacrâ; nicĭ
un lucru servile întrînsa se faceţĭ. Statut perpetuŭ *se vê fiâ vóue*
acesta, întru toate locuinţele vóstre, prin generaţiunele vóstre.
22 Şi când veţĭ secera sêmênâturile pâmêntuluĭ vostru, se nu
secerĭ de tot marginile ogoruluĭ teŭ, nicĭ spicele cele câḑiute
din recolta ta se nu le adunĭ, ci pre acestea saracului şi strâi-
nuluĭ se le laşĭ: Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru.
23 24 Şi Iehova *ïarâşï* grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Vorbesce fiilor luĭ
Israel, şi le ḑi lor: In ḑiua a şeptea, în ânteia ḑi a luneĭ, va fi
vóue ḑi de repaos, memorial cu sunet de trompete, convocaţiune
25 sacrâ. Nicĭ un lucru servile se nu faceţĭ, şi se oferiţĭ sacrificiŭ
consumat cu foc luĭ Iehova.
26 27 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi'ĭ ḑise: Ci în *ḑiua* a ḑecea

tot ale acesteĭ lunĭ a şeptea, *va fi* ḑi de espiaţiune, când veţĭ ser-
ba convocarea sacrâ; şi vê veţĭ aflige sufletele vóstre, şi veţĭ
oferi sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova. Şi de aceea nicĭ un 28
lucru greŭ se nu faceţĭ într'aceastâ ḑi: fiind câ ea *este* ḑi
de espiaţiune, ca întrînsa se vê curâţiţĭ înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeuluĭ vostru. Câcĭ tot sufletul, carele nu se va afli- 29
ge în ḑiua aceasta, perde-se-va acela din populul seŭ. Şi tot 30
insul, carele va face ce-va lucru în ḑiua aceasta, perdel-voiŭ pre
unul ca acela din populul seŭ. Nicĭ un lucru se faceţĭ în aceastâ 31
ḑi; statut perpetuŭ prin generaţiunile vóstre, întru tóte locuinţiele
vóstre. Sabbat de repaos *se vê fiâ* vóue aceea; întru care se 32
vê afligeţĭ sufletele vóstre, începând în a noua ḑi a aceliaşĭ lunĭ,
despre sérâ, dintr'una sérâ pânâ în ceea-l-altâ veţĭ serba voĭ
sabbatul vostru.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Vorbesce fiilor luĭ Is- 33 34
rael, şi le ḑi lor; In ḑiua a cincĭ-spre-ḑece a luneĭ acestia a şep-
tea, va fi serbâtórea corturilor, consecratâ luĭ Iehova, şepte ḑile.
In ḑiua ânteia *va fi* convocaţiune sacrâ; se nu faceţĭ întrînsa, nicĭ 35
un lucru servile. In şepte ḑile se oferiţĭ sacrificiŭ de ardere luĭ 36
Iehova, şi în ḑiua a opta veţĭ avea convocaţiune sacrâ, în care
veţĭ oferi sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova; câcĭ *ḑi* interdictâ *este*
aceasta, nicĭ un lucru servile se nu faceţĭ întrînsa: Acestea *sûnt* 37
serbâtorele luĭ Iehova, în care îĭ veţĭ convoca pre eĭ în adunârĭ
sacre, pentru a oferi luĭ Iehova oblaţiunĭ de ardere, adecâ: olo-
causte, oblaţiunĭ pânatice, sacrificie votive şi libaţiunĭ, fiâ-care
dupâ ritul ḑileĭ eĭ. Afarâ de sabbatele luĭ Iehova, şi afarâ de 38
darurile vóstre, şi afarâ de tóte voturile vóstre, şi afarâ de
tóte oblaţiunele cele voluntarie ale vóstre, pre care voĭ le
presentaţĭ luĭ Iehova. Da, în a cincĭ-spre-ḑecea ḑi a luneĭ 39
acestia a şeptea, dupâ ce veţĭ fi cules productul pâmêntuluĭ,
se serbaţĭ serbâtórea luĭ Iehova şepte ḑile; din care în ân-
teia ḑi *va fi* ḑi de sabbat, precum şi a opta ḑi *va fi* sab-
bat. Şi în ânteia ḑi se vê luaţĭ vóue din fruptele celor maĭ 40
formoşĭ arborĭ, de cedru, ramĭ de palmĭ, şi ramurĭ de arburele
branchŭ cu frunḑia désâ, şi salciĭ de pârâŭ, şi se vê bucuraţĭ îna-
intea luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, şepte ḑile. Şi veţĭ serba aceasta 41
ca serbâtóre a luĭ Iehova şepte ḑile în fiâ-care an; statut per-
petuŭ *se vê fiâ* prin generaţiunile vóstre; în tótâ luna a şeptea
se o serbaţĭ acésta. In colibĭ se petreceţĭ şepte ḑile, fiâ-care 42
pâmêntean din Israel se petrécâ în colibĭ. Ca posteritatea vós- 43
trâ se sciâ, câ eŭ fâcuiŭ, ca fiiĭ luĭ Israel se locuiascâ în colibĭ,
când îĭ scoseiŭ pre dînşiĭ din pâmêntul Egiptuluĭ: Eŭ *sûm* Iehova
Dumneḑeul vostru.

Ast-fel spuse Moise fiilor luĭ Israel serbâtorile luĭ Iehova. 44

CAPUL XXIV.

Ordonanțe relative la lampe si la pânele propositiunei. Legi contra blasfemetorilor.

1 2 Și Iehova grăi cătră Moise, dicênd: Ordónă fiilor luĭ Is-
rael ca eĭ se'țĭ aducă oleŭ limpede, curat, din olive
sdrobite, pentru luminare, spre a ținé candilele aprinse necur-
3 mat. Afară de perdeua mărturieĭ, în Cortul adunanțieĭ se le
așediă pre acestea Aaron, care în tóte dilele de séră până de-
mânéțiă se ardă înaintea luĭ Iehova neincetat. Statut perpetuŭ,
4 carele are se se păzească de generațiunile vóstre. In candela-
brul cel de aur curat va aședia el pre acele candele înaintea luĭ
Iehova ne'ncetat.
5 Și se ieaĭ făriná de cea fină, și se cocĭ dintrînsa doue-spre-
dece pogacĭ de câte doue decime *de Efa* se fiă tótă pogacea.
6 Și le pună pre acestea în doue ordinĭ, câte șese în fiă-care or-
7 dine, pre masa cea de aur curat, înaintea luĭ Iehova. Și preste
aceste ordinĭ pune tămâia curată, care va fi spre profum de
memorial în locul acelor pânĭ; sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova.
8 Și în tot sabbatul *preînoindu-le* le va aședia înaintea luĭ Iehova,
9 ne'ncetat; de la fiiĭ luĭ Israel spre lege eternă. Dup'aceea vor
fi acestea ale luĭ Aaron, și ale fiilor luĭ, cariĭ se le mânânce în
loc sânt; că acestea *sûnt* sânta sântelor, cuvenite luĭ dintre cele
consumate cu foc luĭ Iehova, în puterea statutuluĭ perpetuŭ.
10 Și *se întêmplă*, ca un om fiul óre-căreĭ femeĭ Israelite, dar
copilul unuĭ barbat egiptén, ce petrecea între fiiĭ luĭ Israel, se
ese afară; și se certară în castre, fiul femeieĭ Israelite cu un
11 Israelit óre-carele. Și fiind că acel fiŭ al femeeĭ israelite înju-
ră numele *luĭ Iehova* și'l blasfemă; pentru care îl aduseră
pre el la Moise (și numele mameĭ *era* Solomit, fata luĭ Di-
12 bri, din semênția luĭ Dan). Și'l puseră pre el la închisóre
sub paziă, până ce nu li se va spune luminat. că ce aŭ cu el
13 se facă, după cuvêntul luĭ Iehova. Atuncĭ dar grăi Iehova câ-
14 tră Moise, și dise: Scóte pre cel ce a blasfemat. afară din cas-
tre; ca toțĭ, ceĭ cel audiră, se'șĭ pună mânile lor pre capul luĭ,
15 și se'l ucidă cu petre pre dînsul tótă adunanția. Iar cătră fiiĭ luĭ
Israel se le grăescĭ, dicêndu-le: Verĭ cine va înjura pre Dumne-
16 deul seŭ, acela'șĭ va purta pedeapsa pĕcatuluĭ seŭ. Și cel ce
blasfemă numele luĭ Iehova, acela se se omóre; cu petre se'l
ucidă tótă mulțime; precum străinul așia și pămênteanul; dacă
va fi blasfemat numele *luĭ Iehova*, atuncĭ cu mórte se móră.
17 Și dacă cine-va cu bataia va fi omorit pre vr'un om, acela cu
18 mórte se móră. Și cel ce va fi bătut și va fi omorit animal, îl

va întórce, vitâ pentru vitâ. Şi dacâ cine-va va fi fâcut apró- 19
peluĭ seŭ ce-va vâtâmare corporale; precum a fâcut, aşia se 'i
se facâ şi luĭ. Frânturâ pentru frânturâ; ochiŭ pentru ochiŭ; 20
dinte pentru dinte; ce fel de vâtâmare a fâcut cine-va aprópe-
luĭ seŭ, tot aseminea se i se facâ şi luĭ. In fine cel ce va omo- 21
rî vitâ, se o re'ntórcâ, dar cel ce va omorî om, acela şi el se
se omóre. Tot aseminea judecatâ se faceţĭ şi streinuluĭ şi pâ- 22
mênteanuluĭ; câ eŭ Iehova *sûm* Dumneḑeul vostru. Dupâ ce 23
Moise grâi ast-fel fiilor luĭ Israel, scóserâ pre cel ce blesfemâ
afarâ din castre, şi'l ucişerâ cu petre. Şi aşia fiiĭ luĭ Israel fâ-
curâ întocmaĭ, dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise.

CAPUL XXV.

Anul sabbatic. Iubileul.

Şi Iehova ĭarâşĭ grâi cu Moise pre muntele Sinaĭ, şi ḑise: 1
Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi le ḑi lor: Voĭ dupâ ce veţĭ 2
întra în pâmêntul, pre carele eŭ vi'l daŭ vóue, atuncĭ pâmêntul
se serbeze repaos, în formâ de sabbat luĭ Iehova, întru onóre.
Şese anĭ veĭ semâna ogorul teŭ, şi şese anĭ veĭ tâia via ta, şi 3
veĭ aduna productul eĭ. Dar în anul al şeptelea va fi sabbat în- 4
tru repausul, pâmêntuluĭ, Sabbat *va fi* luĭ Iehova; atuncĭ ogorul
teŭ se nu'l samenĭ, şi viea ta se nu o taĭ. Şi pre cele ce vor 5
cresce singure de la sine din grâunţielc câḑiute la secere, se nu
le adunĭ, şi strugurіĭ vieĭ ceĭ netâiate a tale, se nu'ĭ culegĭ, ca
anul acesta se fiâ an de repaus pentru pâmênt. Şi fruptele aces- 6
tuĭ an sabbatic ale pâmêntuluĭ vor servi vóue spre nutrire, ţie, şi
servuluĭ teŭ, şi serveĭ tale, ba şi nâĭmituluĭ teŭ, şi incilinuluĭ teŭ,
cariĭ petrecŭ la tine. Şi vitelor tale domestice, şi tutulor fére- 7
lor din pâmêntul teŭ, tot productul aceluĭ an va fi spre nutreţ.
Şi veĭ numera ţie şi şepte septâmânĭ de anĭ, adecâ şepte 8
anĭ de şepte orĭ, ast-fel, ca timpul celor şepte septâmânĭ de anĭ
se'ţĭ facâ ţie patru-ḑecĭ şi nóue de anĭ. Apoĭ se facĭ ca în tóte 9
pârţile se sune clangórea trompeteĭ, în luna a şeptea, în *ḑiua* a
ḑecea ale aceliaşĭ lunĭ; în ḑiua de espiaţiune, *ḑic*, veţĭ face se
resune trompeta în tot pâmêntul vostru. Şi se santificaţĭ anul 10
al cincĭ-ḑecelea, şi se proclamaţĭ într'acest pâmênt, libertate tu-
tulor locuitorilor luĭ. Atuncĭ jubileŭ va fi aceasta vóue, când
fieşĭ-care din voĭ se va pute întórce la posesiunea sa; şi fiesce-
carele la familia sa. Un jublieŭ va fi acesta, tot al cincĭ-ḑece- 11
lea an va fi vóue, în carele voĭ se nu semênaţĭ, nicĭ se sece-
raţĭ; şi pre cele de la sine crescute ale aceluiaşĭ *an*, precum

şi cele ce vor produce viile cele netâiate, se nu le adunaţĭ.
12 Câci acesta *este an* jubileŭ, de acea sânt se vê fiâ vóue, pro-
13 ductul de pre fiâ-care ogor, îl veţĭ mânca în anul acesta. In
acest an jubileŭ fiâ-care din voĭ se va reîntórce în posesiunea
14 sa. Şi când vindeţĭ ce-va aprópeluĭ vostru, saŭ cumparaţĭ ce-va
de la aprópele vostru, atuncĭ nicĭ unul din voĭ se nu vê ne-
15 dreptâţiţĭ unul pre altul. După numerul anilor de la jubileŭ tre-
cuţĭ se cumperĭ de la aprópele teŭ; şi el tot după numerul ani-
16 lor de atuncea se'ţĭ vêndâ ţie productul secerişuluĭ. Dupâ mul-
ţimea anilor ce vor fi veĭ cresce şi preţul cumpârâriĭ de la dîn-
sul, şi dupâ împucinarea anilor ce maĭ sûnt veĭ scâdea şi pre-
ţiul cumpârâreĭ de la el; câcĭ el ţie-ţĭ vinde numaĭ folosul unuĭ
17 numer de anĭ. Aşia dar niminea din voĭ se nu vê înşelaţĭ unul
pre altul, ci tu se te temĭ de Dumneḑeul teŭ, câ Eŭ, Iehova,
sûm Dumneḑeul vostru.
18 Câcĭ de veţĭ împlini statutele mele, şi veţĭ pâḑi judecâţile
mele, şi le veţĭ face pre ele, fârâ fricâ veţĭ locui în pâmêntul
19 acela. Şi pâmêntul îşĭ va da fruptul seŭ, pre carele'l veţĭ mân-
20 ca întru saţiŭ, şi veţĭ locui întrînsul cu securitate. Şi veţĭ ḑice:
ce vom mânca în anul al şeptelea? câ écâ! noĭ n'am semênat,
21 şi dupâ urmare nicĭ nu putem culege productul nostru! Eŭ voiŭ
trâmite bine-cuvêntarea în anul al şeselea; şi atuncĭ pâmêntul
22 va produce fruptul seŭ pentru treĭ anĭ. Şi când veţĭ semêna voĭ
în anul al optulea, veţĭ mânca din productul cel vechiŭ, pânâ în
anul al noulea; pânâ atuncĭ *ḑic* veţĭ mânca din productele cele
vechĭ, pânâ ce va veni recolta cea nouâ a aceluea.
23 Şi pâmêntul se nu se vêndâ de tot, câcĭ al meŭ *este* pâ-
mêntul, şi voĭ *sunteţĭ* la mine numaĭ streinĭ şi încilinĭ aĭ meĭ.
24 Drept'aceea, voĭ în tot pâmêntul ce'l posedaţĭ voĭ, se învoiţĭ le-
25 gea de rescumpêrarea pâmêntuluĭ. Dacâ fratele teŭ va sârâci,
şi din proprietatea sa va vinde; şi va veni consângenul seŭ
cel luĭ maĭ de aprópe, acesta va pute se rescumpere lucrul, pre
26 carele fratele seŭ l'a vêndut. Dar, dacâ cine-va nu şi-ar afla
rescumpârâtoriŭ, ci el singur ar veni la avere, ca se'ĭ dea mâ-
na atâta, cât se'ĭ adjungâ pentru rescumpêrarea lucruluĭ seŭ.
27 Atuncĭ el se numere aniĭ de la vinderea sa, şi ceea ce va în-
trece, se întórcâ înapoĭ aceluea, câruea vênduse; şi iarâşĭ se
28 adjungâ la proprietatea sa. Dar dacâ luĭ nu'ĭ va da mâna atâ-
ta, cât se'ĭ adjungâ, spre aĭ putea celuea întrece, atuncĭ lucrul
luĭ cel vêndut va remânea în mâna cumpârâtoruluĭ pânâ la anul
jubileŭ, dar înse în anul jubileŭ comparatoriul va eşi, şi va re-
întra acesta în posesiunea sa.
29 Şi dacâ cine-va a vêndut casa de locuit în care-va cetate
cu zidiŭ închisâ; atuncĭ el are direptul de aşĭ-o rescumpera pânâ
la finele anuluĭ vindereĭ sale; da, într'un an deplin, îşĭ are el

direptul rescumpârârei sale. Dar dacâ acesta nu se va rescum- 30
pêra pânâ la împlinirea unuï an întreg, atuncï casa aceea din ce-
tatea cea cu zidiŭ, va remânea tot-dea-una în mâna celuï ce o
a cumparat, şi a coboritorilor luï, şi în anul jubileŭ nu se va de-
libera. Dar casele de prin sate, care nu sûnt încongiurate cu 31
zidiŭ, acelea vor fi reputate ca şi fondurile de pâmênt; *vêndù-
torul* îşi are direptul de rescumparare, şi în anul jubileŭ devine
liberâ. Inse încât e pentru cetâţile Leviţilor, Leviţiï vor avea di- 32
rept perpetuŭ de rescumpararea caselor din cetâţile posesiuneï
lor. Şi cel ce va rescumpêra ver una casâ, acela saŭ se fiâ din- 33
tre Leviţi, saŭ, *de nu*, cumpârâtoriul în anul jubileŭ se ese afarâ
din casa vêndutâ, şi din cetatea posesiuneï luï, câcï casele din
cetatea Leviţilor, *sûnt* posesiunea lor între fiiï luï Israel. Nicï 34
câmpul cel din afarâ din cetatea lor se nu'l vêndâ, câcï acesta
este posesiune perpetuâ a lor.

Şi când fratele teŭ va scapata, şi mâna luï va tremura lân- 35
gâ tine, atuncï dâï adjutoriŭ; fiâ advenit şi incilin; ca se pótâ
trâi lângâ tine. Se nu ieaï de la dînsul usurâ nicï folos, şi te 36
teme de Dumneḑeul teŭ; ca fratele teŭ se pótâ trâi lângâ tine.
Baniï teï se nu îï daï luï cu usurâ, nicï bucatele tale cu profit. Eŭ 37 38
sûm Iehova Dumneḑeul vostru, carele v'am scos pre voï din pâ-
mêntul Egiptuluï, ca se vê daŭ vóue pâmêntul Chanaan, pentru ca
se fiŭ vóue Dumneḑeŭ.

Şi de cum-va fratele teŭ se va scapata lângâ tine, şi el se 39
va vinde ţie, se n'ul punï pre dînsul se'ţï facâ servitute de sclav.
Ca un nâimit, ca un incilin se fiâ pre lângâ tine, pânâ la anul ju- 40
bileŭ se servéscâ la tine. Şi el atuncï se ese liber de la tine, 41
el şi fiiï luï împreunâ cu dînsul, şi se se întórcâ la familia sa, şi
iarâşï se între în posesiunea pârinţilor seï. Câcï eï *sûnt* serviï 42
meï, pre cariï eŭ i'am scos din pâmêntul Egiptuluï, şi de aceea
eï nu se vor vinde precum se vênd sclaviï. Tu se nu'l domi- 43
nezï pre el cu asprime, ci se te temï de Dumneḑeul teŭ. Şi ser- 44
vul teŭ, şi serva ta, pre cariï voescï aï avea, se fiâ din neamu-
rile cele din prejiurul vostru; dintr'acestea vê cumparaţï vóue
servï şi serve; Precum şi dintre fiiï adveniţilor, cariï petrec între voï, 45
şi dintr'acestia vê puteţï cumpara; ba şi din ale acelor familie,
cariï *sûnt* cu voï, pre cariï i'aŭ nâscut în pâmêntul vostru, şi aces-
tia pot fi propietatea vóstrâ. Şi aşia voï îï puteţï posede pre eï, 46
şi lasa fiilor vostri dupâ voï proprietate ereditariâ; şi'ï veţï avea
pre eï de sclavï în perpetuŭ; înse cât pentru fraţiï vostri, fiiï luï
Israel, niminea se nu domineze preste fratele seŭ cu asprime.

Şi dacâ un strein saŭ un venitic, ce petrece cu tine, va ad- 47
junge la avere; iar fratele teŭ pre lângâ dînsul va sârâci, şi se
va vinde streinuluï ce locuesce cu tine; saŭ óre-câreï semênţiï
din familiâ streinâ; Dupâ ce acesta se va fi vêndut, se aibâ 48

direptul de a se rescumpera, unul din fraţiĭ seĭ se'l pótă rescumpera
49 pre dînsul. Saŭ fratele tatuluĭ seŭ, saŭ fiul acestuĭ unchiŭ al luĭ se'l
rescumpere pre dînsul; saŭ altul óre-carele din rudele cele de sânge
din familia luĭ se'l rescumpere pre dînsul; saŭ el însuşĭ, de va afla
50 ce-va meḑĭ-loc, se se rescumpere singur pre sine. Atuncĭ el
se facă socotealâ cu cumpârâtoriul seŭ de la anul în carele
el s'a vêndut, pânâ la anul jubileŭ; şi baniĭ vindereĭ sale se
vor socoti dupâ numerul anilor, şi timpul luĭ ce a servit, i se
51 va estima ca şi ḑilele unuĭ nâimit ce ar fi fost la dînsul. Şi dacâ
maĭ *sûnt* âncâ mulţĭ aŭĭ pânâ la *jubileŭ*, el dupâ proporţiunea
acestor anĭ va restitui rescumpêrarea sa din preţiul rescum-
52 pârâreĭ sale. Dar dacâ vor maĭ fi âncâ numaĭ puciniĭ anĭ pânâ
la jubileŭ, atuncĭ el va face socotealâ cu dînsul, şi el dupâ numerul
anilor ce a servit va restitui preţiul rescumpêrâreĭ sale.
53 Ca şi nâĭmitul cel condus cu anul, aşia va fi el la dînsul; şi se
54 nu'l domineze cu asprime înaintea ta. Şi când el prin nicĭ unul
dintr'aceste modurĭ nu se va fi rescumpêrat, totuşĭ va eşi liber
55 în anul jubileŭ, el şi fiul luĭ cu dînsul. Câcĭ aĭ meĭ servĭ *sûnt*
fiiĭ luĭ Israel, serviĭ meĭ, pre cariĭ i'am scos din pâmêntul Egiptuluĭ.
Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru.

CAPUL XXVI.

Bine-cuvêntârĭ şi maledicţiunĭ.

1 Se nu vê faceţĭ vóue idolĭ, nicĭ chipurĭ cioplite, nicĭ statue
se nu vê înâlţaţĭ, nicĭ petre figurate se nu îngâduiţĭ
în pâmêntul vostru, pentru ca se vê închinaţĭ înaintea lor:
2 câ Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul vostru. Sabbatele mele se le pâziţĭ,
şi santuariul meŭ se'l cinstiţĭ; Eŭ *sûm* Iehova.
3 Dacâ voĭ veţĭ âmbla dupâ statutele mele, şi veţĭ ţinea ordo-
4 nanţele mele, şi le veţĭ face pre ele; Atuncĭ Eŭ vê voiŭ da
plóie la timpul seŭ, ca pâmêntul se'şĭ dea productul seŭ, şi po-
5 miĭ câmpuluĭ se'şĭ producâ fruptul lor. Şi triaratul vostru va ţi-
ne pânâ la culesul vielor, şi culesul vielor va adjunge pânâ la se-
mênâturâ, şi pânea vóstrâ o veţĭ mânca sâturêndu-vê; şi în pâ-
6 mêntul vostru veţĭ locui în tótâ securitatea. Şi voiŭ da pace în
acel pâmênt, ca voĭ se dormiţĭ şi niminea se nu fiâ cine se vê
spâĭmânteze; şi voiŭ perde férele cele selbatice din acel pâmênt,
7 şi sabiâ nu va trece prin pâmêntul vostru. Şi voĭ veţĭ alunga
8 pre inimiciĭ vostri, şi eĭ vor câdea de sabiâ înaintea vóstrâ. Şi
cincĭ din voĭ vor alunga una sutâ, şi una sutâ din voĭ vor alunga

ḑece miĭ; şi inimiciĭ vostri vor cădea de sabiâ înaintea vóstrâ.
Şi întorcându-me spre voĭ, vê voiŭ face se cresceţi şi se vê îm- 9
mulţiţĭ; şi voiŭ stabili aşeḑementul meŭ cu voĭ. Şi voĭ veţi mân- 10
ca bucate vechĭ, pastrate de aniĭ trecuţi; şi pre cele vechi le
veţi scóte afarâ, ca se *faceţĭ loc* celor nóue. Şi âncâ eŭ chiar 11
Locuinţia me o voiŭ pune între voĭ, şi sufletul meŭ nu vê va des-
preţui pre voĭ. In fine eŭ neîncetat voiŭ âmbla între voĭ, şi voĭ 12
fi Dumneḑeul vostru, şi voĭ îmĭ veţĭ fi mie popul. Eŭ *sûm* Ie- 13
hova Dumneḑeul vostru, carele v'am scos pre voĭ din pâmêntul
Egiptuluĭ, ca se nu maĭ fiţĭ sclaviĭ lor; şi v'am sdrobit legatu-
rile juguluĭ vostru, fâcêndu-ve se âmblaţĭ cu capul râdicat.
Dar dacâ voĭ nu me veţĭ asculta, şi nu veţĭ împlini tóte 14
aceste ordonate. Şi dacâ veţi lepâda statutele mele, şi sufletul 15
vostru va despreţui judecâţile mele, încât voĭ se nu împliniţi tóte
perceptele mele, şi alianţia mea se o nimiciţĭ. Atuncĭ şi eŭ voiŭ 16
face vóue asemenea; câ voiŭ trâmite preste voĭ spaimâ şi lân-
góre însocite cu frigurĭ fierbinţĭ, care vê vor consuma ochiĭ, şi
vê vor întrista sufletul, şi sementia vóstrâ în deşert o veţi se-
mêna, pentru câ inimicii vostri o vor mânca pre ea. Şi eŭ voiŭ 17
îndrepta façia mea contra vóstrâ, ca se fiţi bâtuţĭ de inimiciĭ vos-
tri; şi ceĭ ce vê uresc, aceia se domineze preste voĭ; şi voĭ se
fugiţĭ, fârâ ca cine-va se vê alunge. Şi dacâ nicĭ dupâ acestea 18
nu veţĭ asculta de mine, atuncĭ eŭ voiŭ adaoge a vê pedepsi pre
voĭ de şepte orĭ maĭ mult, pentru pêcatele vóstre. Pânâ ce voiŭ 19
sdrobi mândria putereĭ vóstre; şi voiŭ face ca ceriul vostru se fie
ca de fer, şi pâmêntul vostru ca de aramâ. Şi puterea vóstrâ 20
se va consuma în deşert, câcĭ pâmêntul vostru nu'şi va maĭ da
productul seŭ, nicĭ pomiĭ câmpuluĭ fruptele sale. Şi voĭ dacâ 21
veţi âmbla mie tot în contra, şi nu veţĭ voi a asculta de mine,
atuncĭ eŭ voiŭ adauge preste voĭ de şepte orĭ maĭ mult plaga,
pentru pêcatele vóstre. Câcĭ voiŭ trâmite asupra vóstrâ bestiele 22
câmpuluĭ, care se vê lipséscâ de copiĭ, şi se vê mânânce vitele
vóstre, împuţinându-vê chiar şi pre voĭ; ast-fel încât cârârile
vóstre se remânâ deşerte. Şi dacâ voĭ nicĭ prin acestea nu vê veţĭ 23
înţelepţi, *ca se vê întórceţĭ* la mine, ci veţĭ procede mie tot
în contra. Atuncĭ şi eŭ voiŭ procede contra vóstrâ, şi vê voiŭ 24
bate pre voĭ, âncâ de şepte orĭ maĭ mult, pentru pêcatele vós-
tre. Şi voiŭ aduce asupra vóstrâ sabiâ, care va resbuna viola- 25
rea alianţieĭ; şi de vê veţĭ strânge în cetâţile vóstre, voiŭ trâmite
preste voĭ ciumâ, şi vê veţĭ preda în mânile inimicilor vostri.
Câcĭ vê voiŭ frânge toiagul pâneĭ, încât ḑece femeĭ vor cóce pâ- 26
nea vóstrâ *numaĭ* într'un cuptior, şi vê vor aduce pânea vó-
strâ *împârţindu-v'o* cu mesurâ, şi voĭ veţi mânca dar nu vê veţi
sâtura.
Şi dacâ voĭ nicĭ dup'acestea nu veţĭ asculta de mine, ci veţĭ 27

28 âmbla tot în contra mea. Atuncĭ şi eŭ cu furóre voiŭ procede
contra vóstrâ, şi âncâ de şepte orĭ maĭ mult vê voiŭ bate pre voĭ
29 pentru pêcatele vóstre. Câcĭ veţĭ mânca *chiar* carnea fiilor vos-
30 tri, şi carnea fetelor vóstre o veţĭ mânca. Şi voiŭ resipi înâlţi-
mele vóstre, şi voiŭ ruina statuele vóstre subdiale; şi voiŭ arun-
ca cadavrele vóstre preste cadavrele cele spurcate ale idolilor
31 vostri, şi sufletul meŭ se va îngreţioşia de voĭ. Şi cetâţile le voiŭ
reduce la pustiire, şi santuarele vóstre; le voiŭ resipi, şi maĭ
32 mult nu voiŭ maĭ mirosi odórea cea plâcutâ a vóstrâ. Da, Eŭ p'acest
pâmênt într'atâta îl voiŭ pustii, încât se vor mira de dînsul inimiciĭ
33 vostri, cariĭ vor locui într'însul. Iar pre voĭ vê voiŭ resipi între nea-
murĭ, şi voiŭ face ca în urmâ se ve gonească cu sabia trasâ, ca pâmên-
34 tul vostru se devinâ a fi deşert, şi cetâţile vóstre ruine. Atuncĭ
acest pâmênt se va bucura de sabbatele sale, în tot timpul ce va
remânea deşert, şi pânâ ce veţĭ fi voĭ în ţérra inimicilor vostri;
atuncĭ pâmêntul va serba, şi se va bucura de aniĭ seĭ sabbaticĭ.
35 Tot timpul cât va remânea pustiit va serba; în loc de ceea ce
n'a putut serba, în aniĭ vostri sabbaticĭ, când locuiaţĭ voĭ într'-
36 însul. In cât *este* pentru ceĭ remaşi din voĭ, eŭ lor le voiŭ în-
sufla moliciune timidâ în ânima sa, în ţerrile inimicilor seĭ, ast-
fel în cât pre eĭ şi numaĭ sunetul uneĭ frunde mişcate, se'ĭ alun-
ge; şi se fugâ ca şi de fuga uneĭ sâbiĭ, şi se cadâ, fârâ ca ci-
37 ne-va se'ĭ alunge. Şi unul va câdea preste cela-l-alt, ca şi de
fuga sâbieĭ, fârâ ca cine-va se'ĭ alunge, şi nu veţĭ putea sta îna-
38 intea inimicilor vostri. Şi voĭ veţĭ peri între neamurĭ şi pâmên-
39 tul inimicilor vostri vê va consuma. Iar dacâ care-va dintre voĭ
vor fi maĭ remas; aceia se vor pierde pentru fârâ-de-legile lor,
prin ţerrile inimicilor vostri; şi âncâ şi pentru fârâ-de-legile pâ-
40 rinţilor lor, şi pentru ale lor se vor perde. Pânâ atuncĭ, pânâ
ce eĭ îşĭ vor mârturisi falşitatea lor, şi falşitatea pârinţilor lor, cu
prevaricaţiuna lor împreunâ, pre care eĭ o aŭ fâcut în contra
41 mea. De aceea şi eŭ voiŭ procede în contra lor, şi'ĭ voiŭ induce în
pâmêntul inimicilor lor; pânâ ce ânima lor cea netâiatâ împre-
jur se va umili, şi eĭ vor priimi cu plâcere *puniţiunea* pêca-
42 tuluĭ lor. Atuncĭ şi eŭ îmĭ voiŭ aduce aminte de alianţia mea *cu*
Iacob, aşia şi de alianţia mea *cu* Isaac, şi âncâ şi de alianţia mea
cu Abraam îmĭ voiŭ aduce aminte; ba chiar şi de acel pâmênt îmĭ
voĭ aduce aminte.

43 De acel pâmênt, carele va fi pârâsit de dînşiĭ, şi el toc-
maĭ atuncĭ şi-a serba sabbatele luĭ, râmâind disolat, din cau-
sa lor, şi eĭ *pedeapsa* pêcatuluĭ lor o vor priimi cu plâce-
re, tocmaĭ pentru aceea, pentru câ eĭ aŭ lepâdat judecâţile mele,
44 şi de statutele mele li s'a îngreţioşat sufletul. Dar înse nicĭ când
vor fi eĭ în pâmêntul inimicilor lor, nicĭ atuncĭ nu voiŭ lepada
pre eĭ, nicĭ îĭ voiŭ urî într'atâta, încât se'ĭ nimicească de

tot, *și* se stric alianția mea cu dînșiĭ; câ Eŭ Iehova *sûm* Dum-
neḑeul lor. Dirept aceea eŭ în favórea lor, îmĭ voiŭ aduce aminte 45
de alianția mea, *ce o fâcuiŭ* cu strâmoșii lor, pre cariĭ i'am scos
din pâmêntul Egiptuluĭ, înaintea ochilor neamurilor, pentru ca se fiŭ
lor Dumneḑeŭ, Eŭ Iehova.
Acestea *sûnt* statutele, și judecâțile, și legile, pre care le-a 46
stabilit Iehova între sine și între fiiĭ luĭ Israel, pre muntele Si-
naĭ, prin mâna luĭ Moise.

CAPUL XXVII.

Rescumpârarea voturilor.

Și Iehova grâi câtrâ Moise, *și* ḑise: Vorbesce fiilor luĭ 1 2
Israel, și le ḑi lor: Dacâ cine-va va face óre ce vot
important, persónele votate *vor fi* dupâ estimațiunea ta, ale
luĭ Iehova. Și estimațiunea ce o veĭ face pentru un mascul 3
de la etatea de doue-ḑecĭ de anĭ, pânâ la șese-ḑecĭ de anĭ; es-
timațiunea ta, *ḑic*, va fi de cincĭ-ḑecĭ de siclĭ de argint, dupâ siclul
santuaruluĭ. Și de *va fi* femeiâ, atuncĭ estimațiunea va fi de treĭ- 4
ḑecĭ sicli. Dar dacâ cine-va *este* de la anul cincĭ pânâ la doue- 5
ḑecĭ de anĭ, atuncĭ estimarea ta se fiâ pentru mascul de doue-
ḑecĭ de sicli, iar pentru femeiâ de ḑece sicli. Și de *va fi* 6
de la una lunâ pânâ la cincĭ anĭ, atuncĭ estimarea ta se fiâ,
pentru mascul de cincĭ sicli argint, și pentru femelâ de treĭ sicli
argint. Și de *va fi* cine-va de șaseḑecĭ de anĭ, și maĭ sus, de 7
va fi barbat, se'lŭ estimezĭ cu cincĭ-spre-ḑece sicli, iar de va fi
femeiâ, *se o estimezĭ* cu ḑece sicli. Iar de va fi așia de sca- 8
patat, încât se nu poatâ da prețiul estimâreĭ tale, atuncĭ pre ace-
sta se'l presentezĭ la preut, și preutul îl va estima; dupâ pro-
porțiunea avereĭ celuĭ ce a fâcut votul se'l estime pre el preutul.
Și dacâ *votul va fi* dintre acele vite, care se pot oferi ob- 9
lațiune luĭ Iehova, atuncĭ tóte câte dintr'însa se daŭ luĭ Iehova,
sânte vor fi. Nu se va schimba nicĭ se va permuta una în lo- 10
cul altia, *substituând* una bunâ pentru alta rea, nicĭ una rea
în locul alteĭ bune; dar dacâ în ce-va mod óre care vitâ se va
commuta cu *alta* vitâ, atuncĭ precum cea votatâ, așia și cea în
locul eĭ, substituitâ, sacre vor fi. Și dacâ *votul* cuĭ-va *va fi* din- 11
tr'acele bestie necurate, pre care *Israeliții* nu le pot oferi ca
oblațiune luĭ Iehova, atuncĭ el pre acea bestiâ o va presenta preu-
tuluĭ. Și preutul o va estima dupre cum va fi bunâ saŭ rea; 12
întru cât o veĭ prețui-o tu, o preute! atâta va face. Și dacâ 13

tocmaĭ pre acesta va voi se o rescumpere, atuncĭ el se maĭ adao-
ge a cincea parte din preţiul eĭ, dupre estimarea ta.
14 Şi dacâ cine-va îşĭ va dârui casa sa, *ca se fiâ* consecratâ
luĭ Iehova, atuncĭ se o preţuiascâ preutul, dupre cum va fi, bunâ
saŭ rea, *şi* întru cât o va estima preutul, într'atâta va remânea.
15 Şi dacâ cel ce a dâruit va voi se'şĭ rescumpere casa sa, se maĭ
adaoge âncâ a cincea parte din preţiul eĭ, dupâ estimarea ta, şi
se fiâ a luĭ.
16 Şi dacâ cine-va cât-va din câmp, din propria sa posesiu-
ne, va hârâzi luĭ Iehova; atuncĭ preţuirea ta se fiâ dupâ mesurâ,
cât semena el într'însul; un Gomer de semênţiâ de orḑiŭ, *se va*
17 *preţui* cu cincĭ-ḑecĭ sicli de argint. Dacâ'şĭ va hârâzi câmpul
seŭ, tocmaĭ din anul jubileŭ, atuncĭ preţiul luĭ va remâné, pre-
18 cum l'aĭ estimat tu. Dar dacâ el îşĭ va hârâzi pâmêntul seŭ du-
pâ anul jubileŭ, atuncĭ preutul îĭ va computa argintul luĭ dupâ
remâşiţia anilor, cariĭ maĭ sûnt pânâ la jubileŭ, şi suma aceasta
19 o va scade din estimarea ta. Şi dacâ hârâzitoriul va voi tocmaĭ
câmpul seŭ se şi'l rescumpere, atuncĭ el se maĭ adaoge âncâ a
20 cincea parte din preţiul estimâreĭ tale, şi se'ĭ remânâ luĭ. Dar
dacâ el nu voesce se'şĭ rescumpere câmpul seŭ, el p'acel câmp îl
21 va vinde altuea, atuncĭ acela nu se maĭ póte rescumpera. Şi
acel câmp dupâ ce în anul jubileŭ se va elibera, va remânea
luĭ Iehova ca şi un câmp consecrat *luĭ Dumneḑeŭ*, şi va fi pro-
prietatea preutuluĭ.
22 Şi dacâ cine-va consacrâ luĭ Iehova un câmp de dînsul cum-
23 perat, carele nu *este* din pâmêntul ereditâţeĭ sale. Atuncĭ preu-
tul îĭ va computa luĭ preţiul estimâreĭ tale ce maĭ este pânâ la
anul jubileŭ; şi el p'acea estimare a ta o va da tot într'aceeaşĭ
24 ḑi; ca p'un lucru sacru, luĭ Iehova. *Dar* in anul jubileŭ pâmên-
tul se întórce tot la acela, de la carele el îl cumperase; la acela
25 al câruia *şi este* proprietate ereditariâ. Şi tótâ estimaţiunea ta
se fiâ dupâ siclul santuariuluĭ, siclul va fi de doue-ḑecĭ de ghere.
26 Dar pre cel primogenit din vite, carele prin primogenitura
sa fârâ de aceea este a luĭ Iehova, pre acesta nimine nu îl va
27 pute consecra, fiâ vitâ mare, fiâ micâ, câcĭ a luĭ Iehova *este*. Şi
de *va fi* dintre vitele cele necurate, atuncĭ se o rescumpere du-
pâ preţiul estimâreĭ tale, maĭ adâogend pre deasupra âncâ a cin-
cea parte; dar dacâ nu va voi se o rescumpere, atuncĭ se se
vêndâ dupâ preţiul pus de tine.
28 Dar nicĭ un lucru consecrat prin interdict, pre carele cine-
va l'ar fi consecrat luĭ Iehova prin interdict, din tóte câte are el
în posesiunea sa, fiâ ómenĭ, fiâ vite saŭ câmpiĭ, eredite acestea se
nu se pótâ vinde, nicĭ rescumpera; câcĭ tot lucrul ast-fel con-
29 secrat prin interdict, este sânta sântelor, luĭ Iehova. Nicĭ un om

interdict, carele ar fi consecrat cu interdict, nu se va pute res-
cumpera, *ci* cu mórte va muri.
Şi tótâ ḑecimea pâmêntuluĭ, şi din semênţiâ pâmêntuluĭ *precum* 30
şi din fruptul arborilor, a luĭ Iehova *sûnt*, *este* lucru consecrat luĭ
Iehova. Ş' dacâ cine-va va voi se rescumpere cât-va din ḑeci- 31
mea sa, acela se maĭ adaoge âncâ a cincea parte. Şi tótâ ḑe- 32
cimea din vite marĭ şi din vite micĭ, şi din tóte câte trec pre sub
toiag, tot a ḑecea, consecratâ este luĭ Iehova. Se nu se aleagâ 33
nicĭ cea bunâ, nicĭ cea rea; se nu se schimbe una cu alta; dar
dacâ în ce-va chip se va permuta una cu alta, atuncĭ *şi vita*
schimbatâ, şi ceea în locul eĭ substituitâ, vor fi lucru sacru, *şi* nu
se va pute rescumpera.
Acestea *sûnt* mandatele pre care le dede Iehova luĭ Moise, 34
pre muntele Sinaĭ, pentru fiiĭ luĭ Israel.

———

NUMERIĬ.

A PATRA CARTE A LUĬ MOISE.

CAPUL I.

Denumerarea Israeliţilor ce sûnt în stare a purta armele.

1 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, în deşertul Sinaĭ, în Cortul
adunanţieĭ, în ânteia *ḑi*, a luneĭ a dóua, într'al doilea
2 an dupâ eşirea lor din pâmêntul Egiptuluĭ, ḑicênd: Numeraţĭ su-
ma intregeĭ comunitâţĭ a fiilor luĭ Israel, dupâ familiele lor, dupâ
casele pârinţilor lor, la numeraţiunea numelor, pre toţĭ barbaţiĭ
3 dupâ capetele lor. De la doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, pre tot
cel ce póte eşi la óste în Israel, numeraţiĭ pre eĭ dupâ cetele
4 lor, tu şi Aaron. Şi va fi cu voĭ câte un barbat din fiâ-care se
menţiâ, un barbat *ce este* principele din casa familieĭ sale.
5 Şi acestea *sûnt* numele acelor barbaţĭ, cariĭ vor asista pre
6 lângâ voĭ: Din *sementia luĭ* Ruben: Elisur, fiul luĭ Sedeur. Din
7 a luĭ Simeon: Selumiel, fiul luĭ Tzurisadaĭ. Din a luĭ Iuda: Nah-
8 son, fiul luĭ Amminaddab. Din a luĭ Issachar: Nataneel, fiul
9 10 luĭ Tzuar. Din a luĭ Sebulon: Eliab fiiul luĭ Helon. Din celea
a le fiilor luĭ Iosef: din a luĭ Efraim: Elisama, fiul luĭ Ammi-
11 hud; din a luĭ Manasse: Gamaliel fiul luĭ Pedatsur. Din a luĭ Be-
12 niamin: Abidan fiul luĭ Ghideoni. Din a luĭ Dan: Ahieser, fiul
13 luĭ Ammisaddai. Din a luĭ Asser: Paghiel fiul luĭ Ochran.
14 15 Din a luĭ Gad: Eliasaf fiul luĭ Reguel. Din a luĭ Neftali: Ahira,
16 fiul luĭ Enan. Acestia *sûnt* ceĭ aleşĭ de adunanţiâ, principalĭ
între semenţiele lor pârintescĭ, capiĭ aĭ miilor luĭ Israel.
17 Atuncĭ Moise şi Aaron luarâ cu sine pre aceştĭ barbaţĭ, ca-
18 riĭ eraŭ cu numele numiţĭ. Şi la ânteia *ḑi* a luneĭ a doua con-
vocarâ tótâ comunitatea; şi se înscriserâ în registre dupâ familiele
lor, dupâ casele pârinţilor lor; la numerarea numelor, de la do-
19 ue-ḑecĭ de anĭ, şi maĭ sus, dupâ capitele lor. Dupre cum or-
donase Iehova luĭ Moise. Şi el îĭ numerâ în deşertul Sinaĭ.

Şi eraŭ fiiĭ luĭ Ruben, a ânteiŭ nâscutuluĭ luĭ Israel, dupâ 20
generaţiunele lor, dupâ familiele lor, dupâ casele pârinţilor lor,
la numerarea numelor şi dupâ capitele lor, *adecâ* toţi barbaţiĭ, de
la doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţi cariĭ puteaŭ merge la ba-
taiâ. Ceĭ numeraţi *ḑic*, din semênţia luĭ Ruben, *eraŭ* patru-ḑecĭ 21
şi şase miĭ, şi cincĭ sute.

Dintre fiiĭ luĭ Simeon, dupâ generaţiunele lor, dupâ fami- 22
liele lor, dupâ casele pârinţilor lor ceĭ numeraţi dupâ numele lor
şi dupâ capetele lor, toţĭ barbaţiĭ de la doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ
sus, toţĭ cariĭ puteaŭ se ese la resbel. Ceĭ numeraţi, *ḑic*, din 23
tribu luĭ Simeon, *eraŭ* cincĭ-ḑecĭ şi nóuâ de miĭ, treĭ sute.

Dintre fiiĭ luĭ Gad, dupâ generaţiunele lor, dupâ familiele 24
lor, şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor, de la
doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ cariĭ puteaŭ eşi la bataiâ. Ceĭ 25
numeraţĭ din tribu luĭ Gad, *eraŭ* patru-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ şase
sute cincĭ-ḑecĭ.

Fiiĭ luĭ Iuda, dupâ generaţiunele şi familiele lor, şi dupâ ca- 26
sele pârinţilor lor, la numerarea numelor de la doue-ḑecĭ de
anĭ şi mai sus, toţĭ câţĭ puteaŭ eşi la óste. Ceĭ numeraţi din tribu 27
luĭ Iuda *eraŭ* şepte-ḑecĭ şi patru de miĭ, şi şese sute.

Dintre fiiĭ luĭ Isachar, dupâ generaţiunele lor, dupâ fami- 28
liele lor, şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor, de
la doue-ḑecĭ de anĭ, şi maĭ sus, toţĭ câţĭ puteaŭ eşi la resbel.
Ceĭ numeraţi din tribu luĭ Isachar, *eraŭ* cincĭ-ḑecĭ şi patru de 29
miĭ, patru sute.

Dintre fiiĭ luĭ Sebulon, dupâ generaţiunele lor, dupâ fami- 30
liele lor, dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor de la
doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, câţi puteaŭ eşi la resbel. Ceĭ nu- 31
meraţĭ, din tribu luĭ Sebulon, *eraŭ* cincĭ-ḑecĭ şi şepte de miĭ pa-
tru sute.

Dintre fiiĭ luĭ Iosef; fiiĭ luĭ Efraim, dupâ generaţiunele lor, 32
dupâ familiele lor, şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea
numelor de doue-ḑecĭ de anĭ, şi maĭ sus, toţi cariĭ puteaŭ eşi
la resbel. Ceĭ numeraţĭ din semenţia luĭ Efraim *eraŭ* patru- 33
ḑecĭ de miĭ cincĭ sute.

Fiiĭ luĭ Manase, dupâ generaţiunele lor, dupâ familiele lor, 34
şi dupâ casele pârinţilor lor la numerarea numelor, de la doue-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ cariĭ puteaŭ eşi la resbel. Ceĭ nu- 35
meraţĭ din semenţia luĭ Manase, *eraŭ* treĭ-ḑecĭ şi doue de miĭ,
doue-sute.

Dintre fiiĭ luĭ Beniamin, dupâ generaţiunele lor, dupâ fami- 36
liele lor, dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor, de la
doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţi, câţĭ puteaŭ se ese la óste.
Ceĭ numeraţĭ din tribu luĭ Beniamin *eraŭ* treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de 37
miĭ patru sute.

38 Dintre fiiĭ luĭ Dan, dupâ generaţiunele lor, dupâ familiele
lor, şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor de la doue-
39 ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ, câţĭ puteaŭ se ese la resbel. Ceĭ
numeraţĭ din tribu luĭ Dan *eraŭ* şese-ḑecĭ şi doue de miĭ şep-
te sute.
40 Dintre fiiĭ luĭ Asser, dupâ generaţiunele lor, dupâ familiele
lor, şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor, de la
doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ câţĭ eraŭ capabilĭ se ese la
41 resbel. Ceĭ numeraţĭ, din tribu luĭ Asser, *eraŭ* patru-ḑecĭ şi una
de miĭ cincĭ sute.
42 Dintre fiiĭ luĭ Neftali, dupâ generaţiunele lor, dupâ familie-
le lor şi dupâ casele pârinţilor lor, la numerarea numelor de la
doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ câţĭ puteaŭ se ese la resbel.
43 Ceĭ numeraţĭ din tribu luĭ Neftali *eraŭ* cincĭ-ḑecĭ şi treĭ de miĭ,
patru sute.
44 Acestia *sûnt* ceĭ numeraţĭ, pre cariĭ Moise şi cu Aaron îĭ
numerarâ; împreunâ cu principaliĭ luĭ Israel, doĭ-spre-ḑece bar-
45 baţĭ, câte unul de *fiâ-care* casâ a pârinţilor lor. Şi aşia toţĭ ceĭ
numeraţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, dupâ casele pârinţilor lor, de la
46 doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, cariĭ puteaŭ eşi la resbel. Toţĭ ceĭ
numeraţĭ în Israel, *ḑic* fuserâ: şese sute şi treĭ miĭ cincĭ sute
cincĭ-ḑecĭ.
47 Dar Leviţiĭ dupâ tribu lor pârintesc, nu fuserâ numeraţĭ în-
48 49 tr'acestia. Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi'ĭ ḑise: Pre fiiĭ luĭ Le-
vi se nu'ĭ numerĭ, şi capetele lor se nu le numerĭ între fiiĭ
50 luĭ Israel. Ci tu se constituĭ pre Leviţĭ preste Locuinţia mârtu-
rieĭ şi preste tóte instrumentele eĭ, şi preste tóte câte *sûnt* în-
trînsele, eĭ se pórte Locuinţia şi tóte instrumentele eĭ, şi eĭ se
facâ serviciul întrinsa, şi castrele se şi le punâ împrejiurul Lo-
51 cuinţeĭ. Şi când va pleca Locuinţia, atuncĭ Leviţiĭ se o desfacâ;
şi când va fi, ca Locuinţia se castramenteze, atuncĭ Leviţiĭ se
o aşeḑe; şi strâinul carele se va apropia *de dînsa* cu mórte
52 se mórâ. Şi fiiĭ luĭ Israel se se aşeḑe fiâ-carele în castrul seŭ,
53 şi fiâ-carele sub stendardul seŭ, dupâ cetele lor. Şi Leviţiĭ se'şĭ
punâ castrele împrejiurul Locuinţeĭ mârturieĭ, ca se nu vinâmâ-
nia preste comunitatea fiilor luĭ Israel; şi Leviţiĭ se îngrijascâ de
54 funcţiunea Locuinţeĭ mârturieĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ aşia, în
tocmaĭ dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise, eĭ ast-fel fâcurâ.

CAPUL II.

Forma așederei castrelor.

Și Iehova grâi câtrâ Moise și câtrâ Aaron dicênd: Fies- 1 2
ce carele din fiiĭ luĭ Israel sub stendartul seŭ, la sem-
nul caseĭ pârinților seĭ, se'șĭ punâ castrele sale, dinaintea Cor-
tuluĭ adunanțieĭ, prin prejiur se'șĭ punâ castrele sale.
Și despre resârit, spre oriente, îșĭ va pune stendartul cas- 3
truluĭ seŭ Iuda dupâ cetele sale, și principele fiilor luĭ Iuda *va fi*
Naason fiul luĭ Amminadab. A câruea óste și ceĭ numerațĭ aĭ 4
luĭ *sûnt* șepte-decĭ și patru de miĭ, șese sute. Și lângâ dînsul 5
se'șĭ punâ castrele semenția luĭ Issachar, și capul fiilor luĭ Issa-
char *va fi* Nataneel, fiul luĭ Tzuar. A câria óste, și ceĭ nume- 6
rațĭ *sûnt* cincĭ-decĭ și patru de miĭ, patru sute. Apoĭ semenția 7
luĭ Sebulon, și capul fiilor luĭ Sebulon, Eliab, fiul luĭ Helon. A 8
câruia óste, și ceĭ numerațĭ aĭ seĭ cincĭ-decĭ și șepte de miĭ pa-
tru-sute. Toțĭ ceĭ numerațĭ din castrul luĭ Iuda *suma* de una 9
sutâ opt-decĭ și șese de miĭ, patru sute; *împârțițĭ* dupâ cetele
sale, și acestia aŭ se plece ânteiŭ.
Stindartul castruluĭ luĭ Ruben, *se fiâ* despre miadâ-di, du- 10
pâ cetele sale; și principele fiilor luĭ Ruben, Elisur, fiul luĭ Se-
deur. A câruia óste, și ceĭ numerațĭ aĭ luĭ eraŭ patru-decĭ și 11
șese de miĭ, cincĭ sute. Și lângâ dînsul se'șĭ punâ castrul seŭ 12
semenția luĭ Simeon, și principele fiilor luĭ Simeon *va fi* Selu-
miel, fiul luĭ Tsurisaddaĭ. A câruea óste și ceĭ numerațĭ a luĭ 13
fâceaŭ cincĭ-decĭ și noue de miĭ treĭ sute. Apoĭ semenția luĭ 14
Gad, și capul fiilor luĭ Gad *va fi* Eliasaf fiul luĭ Raguel. Și tru- 15
pele luĭ, și ceĭ numerațĭ aĭ luĭ *eraŭ* patru-decĭ și cincĭ de miĭ,
șese sute cincĭ-decĭ. Toțĭ ceĭ numerațĭ din castrul luĭ Ruben 16
sûnt una sutâ cincĭ-decĭ și una de miĭ, patru sute cincĭ-decĭ;
dupâ cetele lor, și acestia aŭ se plece al doilea.
Apoĭ se plece Cortul adunanțieĭ, *adicâ* castrul Leviților în 17
medĭ-locul *celor-l-alte* castre dupâ cum aŭ fost castramentațĭ,
așia vor merge, fiâ-care în ordinea sa, dupâ stindartul seŭ.
Stindartul castramentuluĭ luĭ Efraim *se fiâ* cu armata luĭ 18
despre apus, și principele fiilor luĭ Efraim *va fi* Elisama, fiul luĭ
Ammihud. A câruia óste, și ceĭ numerațĭ aĭ luĭ *eraŭ* patru- 19
decĭ de miĭ, cincĭ sute. Și lângâ dînsul semenția luĭ Manase, și 20
principele fiilor luĭ Manase, *va fi* Gamaliel fiul luĭ Pedatsur. Și 21
óstea luĭ, și ceĭ numerațĭ aĭ luĭ *eraŭ* de treĭ-decĭ și doue de
miĭ, doue sute. Apoĭ semenția luĭ Beniamin, și principele fiilor 22
luĭ Beniamin *va fi* Abidan, fiul luĭ Ghideoni. A câruea armatâ 23
și ceĭ numerațĭ aĭ luĭ, *fâceaŭ* treĭ-decĭ și cincĭ de miĭ, patru

24 sute. Şi toţĭ ceĭ numeraţĭ în castrul luĭ Efraim *însumaŭ* una sutâ
opt miĭ, şi una sutâ; *împârţiţĭ* dupâ cetele lor; şi *acestia* aŭ se
plece al treilea.
25 Stindartul castruluĭ luĭ Dan, cu armata sa, *se se aşeḑiâ* des-
pre Septentrione, şi principele fiilor luĭ Dan *va fi* Ahieser, fiul
26 luĭ Ammisaddaĭ. A câruea óste, şi ceĭ numeraţĭ fâceaŭ şese-ḑecĭ
27 şi doue de miĭ, şepte sute. Şi lângâ dînsul se se aşeḑiâ semen-
ţia luĭ Asser, cu principele fiilor luĭ Asser, Paghiel, fiul luĭ Och-
28 ran. A câruea óste, şi ceĭ numeraţĭ aĭ luĭ *fâceaŭ* patru-ḑecĭ şi
29 una de miĭ, cincĭ-sute. Apoĭ semenţia luĭ Neftali, cu principele
30 fiilor luĭ Neftali, Ahira fiul luĭ Enan. A câruea óste, şi ceĭ nu-
31 meraţĭ aĭ luĭ *însumaŭ* cincĭ-ḑecĭ şi treĭ de miĭ, patru sute. Şi
toţĭ ceĭ numeraţĭ din castrul luĭ Dan, *eraŭ* una sutâ cincĭ-ḑecĭ şi
şepte de miĭ, şese sute, *şi acestia* vor pleca maĭ pre urmâ cu
stindartele lor.
32 Acestia *sûnt* ceĭ numeraţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, dupâ casele
pârinţilor lor; toţĭ ceĭ numeraţĭ din castre dupâ cetele lor; şese
33 sute şi treĭ miĭ, cincĭ sute cincĭ-ḑecĭ. Şi Leviţiĭ nu fuserâ nu-
34 meraţĭ între fiiĭ luĭ Israel, dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise. Şi
fiiĭ luĭ Israel fâcurâ ast-fel, întocmaĭ dupâ cum ordonase Ie-
hova luĭ Moise; ast-fel se aşeḑiaserâ în castre dupâ stindartele
lor, şi ast-fel plecarâ, fiâ-care dupâ familia sa, *şi* dupâ casa pâ-
rinţilor seĭ.

CAPUL III.

Leviţiĭ. Rescumpârarea ânteĭ-nâscuţilor.

1 Şi acestea *sûnt* generaţiunele luĭ Aaron şi a le luĭ Moi-
se, în ḑiua, când vorbi Iehova cu Moise pre muntele
2 Sinaĭ. Şi acestea *sûnt* numele fiilor luĭ Aaron; cel ânteiŭ nâs-
3 cut Nadab, apoĭ Abihu, Eleazar, şi Itamar. Acestea *ḑic sûnt* nu-
mele fiilor luĭ Aaron, ale preuţilor celor unşĭ, ale câror mânĭ fu-
4 râ consecrate, ca se fiâ preuţi. Şi Nadab şi Abihu murirâ îna-
intea luĭ Iehova, când oferirâ foc strein înaintea luĭ Iehova în
deşertul Sinaĭ; şi eĭ n'avurâ copiĭ; şi pentru aceea preuţiâ o
esercitarâ Eleazar şi Itamar, pre lângâ Aaron tatul lor.
5 6 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Adâ pre semenţia luĭ
Levi *în* cóce, şi'l pune înaintea luĭ Aaron preutuluĭ, ca se'ĭ ser-
7 véscâ luĭ. Şi se îngrijéscâ de cele necesarie pentru dîn-
sul, şi de cele necesarie pentru tótâ comunitatea, înaintea
8 Cortuluĭ adunanţieĭ, fâcênd serviciul Locuinţeĭ. Eĭ, adicâ, se
pâzeascâ tóte instrumentele Cortuluĭ adunanţieĭ, şi se îngri-
jéscâ de tóte câte sûnt necesarie pentru fiiĭ luĭ Israel, fâcênd

serviţiul Locuinţeĭ. Aşia dar tu se daĭ pre Leviţĭ luĭ Aaron şi 9
fiilor luĭ, acestia în dar *sûnt* luĭ daţĭ, dintre fiiĭ luĭ Israel. Dar 10
pre Aaron şi pre fiiĭ seĭ îĭ veĭ constitui ca se'şĭ eserceze preuţia
lor; şi dacâ cine-va strein s'ar apropia aicĭ, acela eu mórte se mórâ.
Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi ḑise: Eacâ! Eŭ pre Leviţĭ 11 12
i'am luat dintre fiiĭ luĭ Israel în locul a tot ânteiŭ nâscutul, carele deschide pânticele mameĭ sale între fiiĭ luĭ Israel; aşia dar
Leviţiĭ *sûnt* aĭ meĭ. Câcĭ al meŭ *este* tot ânteiŭ-nâscutul; din 13
ḑiua, de când bâtuiŭ eŭ pre tot ânteiŭ nâscutul în pâmêntul Egiptuluĭ; mie îmĭ consecraiŭ eŭ tot ce *este* ânteiŭ-nâscut din Israel,
de la om pânâ la vitâ, ca se fiâ aĭ meĭ; Eŭ *sûm* Iehova.
Şi Iehova grâi câtrâ Moise în deşertul Sinaĭ, şi ḑise: Nu- 14 15
merâ pre fiiĭ luĭ Levi dupâ casele pârinţilor lor, dupâ familiele
lor; pre tot masculul de una lunâ în sus se'ĭ numerĭ pre eĭ. Atuncĭ 16
Moise îĭ numerâ pre eĭ dupâ cuvêntul luĭ Iehova, aşia precum i se
ordonâ luĭ. Şi acestia fuserâ fiiĭ luĭ Levi cu numele lor: Gher- 17
son şi Kehat şi Merari. Şi acestia *sûnt* numele fiilor luĭ Gher- 18
son, dupâ familiele lor; Libni şi Simeĭ. Şi fiiĭ luĭ Kehat dupâ fa- 19
miliele lor: Amram şi Iitzehar, Hebron şi Usiel. Iar fiiĭ luĭ Me- 20
rari dupâ familiele lor, *eraŭ* Mahli, şi Musi; acestea *sûnt* familiele
fiilor luĭ Levi, dupâ casele pârinţilor lor.
Din Gherson *eşi* familia Libniţilor şi familia Simeiţilor; aces- 21
tea *sûnt* familiele Ghersoniţilor. Decĭ ceĭ numeraţĭ aĭ acestora, 22
la numerarea tutulor masculilor de una lunâ în sus; ceĭ numeraţĭ *ḑic* aĭ acestora *fuserâ* şepte miĭ cincĭ sute. Familiele Gher- 23
soniţilor îşĭ puserâ castrele lor în dosul Locuinţeĭ. despre apus.
Şi principele (capul) de familiâ pârinţilor Ghersoniţilor *fu* 24
Eliasaf, fiul luĭ Lael. Iar paza coborîtorilor luĭ Gherson în Cor- 25
tul adunanţieĭ, *era*: Locuinţia şi Cortul luĭ, acoperemêntul luĭ, şi
tapeta de la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi perdelele Curţeĭ şi aco- 26
peremêntul de la uşia Curţeĭ, care *sûnt* pre lângâ Locuinţâ şi pre
lângâ altariŭ, jiur împrejiur. şi funiile eĭ pentru tot serviciul eĭ.
Şi din Kehat *se nâscu* familia Amramiţilor, şi familia Iitza- 27
hariţilor, şi familia Hebronilor, şi familia Usielilor. Acestia *sûnt*
familiele Kahathiţilor. Cariĭ, la numerarea tutulor masculilor, de 28
una lunâ şi maĭ sus, *eraŭ* opt miĭ şese sute, cariĭ îngrigeaŭ de
paza santuariuluĭ. Familiele coboritorilor luĭ Kehat se aşeḑiarâ 29
cu castrele de laturea Locuinţeĭ, despre améḑiâ-ḑi. Şi princi- 30
pele de casa pârintească a familieĭ Kehathiţilor *fu* Elisafan, fiul
luĭ Usiel.
Şi paza lor *eraŭ*: Arca, şi masa, şi candelabrul, şi altarele, 31
şi vasele santuariuluĭ. cu care'şĭ fâceaŭ eĭ serviţiul; şi acoperemêntul, şi tóte câte fâceaŭ parte. Şi supremul principe al Le- 32
viţilor, Eleasar, fiul preutuluĭ Aaron, avea privigherea preste toţĭ
ceĭ însârcinaţĭ cu paza santuariuluĭ.

33 Din Merari *se nâscu* familia Maaliţilor şi familia Misiţilor:
34 Acestia *sûnt* familiele din Merariţi. Şi ceĭ numeraţĭ aĭ lor, la
numerarea tutulor masculilor, de una lunâ in sus *fuserâ* şese
35 miĭ doue sute. Şi Tsuriel fiul luĭ Abihail *fu* principele caseĭ pâ-
rinţescĭ familieĭ luĭ Merari; cariĭ se castramentarâ de laturea Lo-
36 cuinţeĭ, despre méḑiâ-nópte. Şi serviciul cu carele fuserâ în-
sârcinaţĭ fiiĭ luĭ Merari, *era:* scândurile Locuinţeĭ şi drugiĭ eĭ;
şi columnele eĭ, şi pedestaliĭ eĭ, şi tóte instrumentele eĭ, şi cu tóte
37 câte fâceaŭ parte la ele. Şi columnele eĭ jiur împrejiur, şi pe-
destaliĭ eĭ, şi ţiâruşiĭ eĭ, şi de funiele eĭ.
38 Şi ceĭ ce se aşeḑiarâ dinaintea Cortuluĭ Adunanţieĭ din par-
tea dinaintea Locuinţeĭ despre oriente, *fuserâ* Moise şi Aaron cu
fiiĭ seĭ, cariĭ pâzeaŭ cele de pâzit ale santuariuluĭ în locul fiilor
luĭ Israel, şi dacâ care-va strâin s'ar fi apropiat acolo, acela cu
39 mórte se omórea. Toţĭ ceĭ numeraţĭ din Leviţĭ, pre cariĭ Moise
şi Aaron îĭ numerâ dupâ familiele lor, potrivit cuvêntuluĭ luĭ Ie-
hova, *adicâ:* Toţĭ ceĭ de genul masculin, de una lunâ şi maĭ
sus, *eraŭ* doue-ḑecĭ şi doue de miĭ.
40 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Numerâ pre tot ânteiŭ-nâscu-
tul, pre cel de genul masculin dintre fiiĭ luĭ Israel, de una lunâ
41 şi maĭ sus, şi numerul numelor lor îl adunâ. Şi se ieaĭ pre Le-
viţĭ pentru mine, Eŭ Iehova, în locul tutulor celor ânteiŭ-nâs-
cuţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, şi vitele Leviţilor în locul tutulor vite-
42 lor celor ânteiŭ-nâscute ale fiilor luĭ Israel. Atuncĭ Moise nu-
merâ dupâ cuvêntul luĭ Iehova pre toţĭ ceĭ ântêiŭ-nâscuţĭ dintre
43 fiiĭ luĭ Israel. Şi numerându-se toţĭ ânteiŭ-nâscuţiĭ de genul
masculin de una lunâ şi maĭ sus, suma lor fâcu doue-ḑecĭ şi
doue de miĭ doue sute şepte-ḑecĭ şi treĭ.
44 45 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Iea pre Leviţĭ in lo-
cul celor ânteiŭ-nâscuţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, şi vitele Leviţilor
în locul vitelor acelora, ca Leviţiĭ se fiâ aĭ meĭ: Eŭ *sûm* Iehova.
46 In cât pentru rescumperarea celor doue-sute şepte-ḑecĭ şi treĭ
din ânteiŭ-nâscuţiĭ fiilor luĭ Israel, cariĭ întrecu preste numerul
47 Leviţilor. Se ieaĭ cincĭ sicliĭ de tot capul, dupâ siclul santua-
48 riuluĭ se ieaĭ; doue-ḑecĭ de ghere *fac* un siclu. Şi acel argint se'l
daĭ luĭ Aaron şi fiilor luĭ, preţiŭ de rescumperare pentru ceĭ su-
49 pra numerarĭ dintre eĭ. Atuncĭ Moise luâ acel preţiŭ de res-
cumperare de la ceĭ ce întreceaŭ cu numerul preste ceĭ rescum-
50 pêraţĭ de Leviţĭ. De la ceĭ ântêiŭ-nâscuţĭ ale fiilor luĭ Israel luâ
el acel argint, una mie treĭ-sute şese-ḑecĭ şi cincĭ sicliĭ dupâ
51 siclul santuariuluĭ. Şi Moise pre acel argint de la ceĭ rescum-
pêraţĭ îl dede luĭ Aaron şi fiilor luĭ, dupâ cuvêntul luĭ Iehova,
dupâ cum ordonase Iehova luĭ Moise.

CAPUL IV.

Funcțiunele asemnate diferitelor familiĭ a leviților, și denumerarea acestora.

Și Iehova grăi cătră Moise și cătră Aaron, dicênd: Adună 1 2
dintre fiiĭ luĭ Levi suma totală a fiilor luĭ Kehat, după
familiele lor, și după casele părinților lor. De la treĭ-decĭ de 3
anĭ și maĭ sus, până la cincĭ-decĭ de anĭ, pre toțĭ ceĭ de a întra
într'acest serviciŭ; ca se facă lucrurile în Cortul adunanțieĭ.
Acesta *este* servițiul fiilor luĭ Kehat în Cortul adunanțieĭ: 4
sânta sântelor. Inainte de a pleca castrul, Aaron și fiiĭ seĭ vor 5
veni, și vor lua djos perdeoa dinainte și cu dînsa vor acoperi
arca mărturieĭ. Și vor pune preste dînsa acoperemênt de pele de 6
vițel marin, după ce o vor acoperi-o preste tot cu pătura iacen-
tină, apunênduĭ și stanghiile. Și preste masa propoșițiuneĭ vor 7
întinde pătura iacentină, și pre dinsa vor pune patinele, și tămă-
etorele și cupele și urceoarele. Apoĭ preste acestea vor întinde o 8
pătură roșie carmesină, pre care o vor acoperi cu un acoperemênt
de vițel marin; și-ĭ vor apune stanghiile. Și vor lua una pătură iacen- 9
tină, și cu ea vor acoperi candelabrul, și candilele luĭ, și mucările luĭ; și
supositoriele luĭ, și toate vasele de oleŭ, care sûnt pentru ser-
viciul luĭ. Și pre el cu tóte instrumentele luĭ, îl vor pune în- 10
tr'o acoperitură din peĭ de vițel marin, și'l vor pune pre drugĭ.
Și preste altariul de aur vor întinde pătura iacentină, și'l vor aco- 11
peri cu învêlitura din peĭ de vițel marin, și'ĭ vor pune stanghele.
Apoĭ vor lua tóte instrumentele de serviciŭ, cu care'șĭ fac servi- 12
ciul în santuariŭ, și pre acestea le vor pune în pătura incentină;
pre care le vor învăli într'una acoperitură din peĭ de vițel marin;
și le vor pune pre drugĭ. După aceia vor curăți altariul de ce- 13
nușiă, și preste el vor întinde o pătură purpuriă. Și deasupra 14
vor pune tóte vasele luĭ, cu care'șĭ fac serviciul lor pre dînsul;
tigăile de cărbunĭ, furculițele și lopețile și cupele, tóte instrumen-
tele altariuluĭ, și preste dinsele întindênd învelitura de peĭ de vi-
țel marin, îĭ vor petrece stanghiile luĭ. Și după ce acestea Aaron 15
și fiiĭ luĭ le vor fi finit, si santuariul cu tóte instrumentele san-
tuariuluĭ, îl vor fi acoperit, când va fi castrul se pleçe, vor veni
fiiĭ luĭ Kehat, ca să'l ducă; dar însă eĭ de nimica din cele sânte
se nu se atingă, ca se nu móră. Acestea *sûnt* sarcinele fiilor luĭ
Kehat în Cortul adunanțieĭ.
Și Eleasar, fiul preutuluĭ Aaron, va avea subt a luĭ privi- 16
ghere oleul candelabruluĭ, și aromatele pentru profum, și sacri-
ficiul panatic ne'ncetat, și oleul ungereĭ; supraveghiarea preste tótă
Locuința, și preste tóte câte *sûnt* intrînsa, preste santuariŭ, și
preste instrumentele luĭ.

17 18 Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi Aaron, şi dise: Se nu lasaţĭ,
19 ca semenţia familielor luĭ Kehát se se stingâ dintre Leviţĭ. Ci
aceasta se faceţĭ cu dînşiĭ, ca eĭ se trâiascâ, şi se nu mórâ, când
s'ar întempla la eĭ se se apropriâ de sântele sântelor; Aaron şi
cu fiiĭ seĭ se între, şi pre eĭ se'ĭ aşedâ la serviciul seŭ, şi la sar-
20 cina sa. Dar eĭ se nu între, ca se vadă cum se învâlesc cele
sânte, ca se nu mórâ.
21 22 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi dise: Adunâ şi suma totalâ
a fiilor luĭ Gherson, dupâ casa pârinţilor lor, şi dupâ familiele lor.
23 Dela treĭ-decĭ de anĭ şi maĭ sus, pânâ la cincĭ-decĭ de anĭ, nu-
mera'ĭ pre toţĭ *ceĭ bunĭ* de a intra în care va serviciŭ, ca se func-
24 ţioneze în Cortul adunanţieĭ. Acesta *este* serviciul familielor luĭ
Gherson, la care eĭ aŭ se serveascâ, şi ceeâ ce aŭ se pórte.
25 Eĭ aŭ se ducâ tapetele Locuinţeĭ, şi Cortul adunanţieĭ, acoperitura
sa, şi acoperitura cea din peĭ de viţel marin, care se pune pre
26 deasupra, şi tapeta de la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi perdelele
curţeĭ, şi tapeta uşieĭ de la porta Curţeĭ, care *este* pre lângâ Lo-
cuinţiâ, şi pre lângâ altariŭ jiur împrejiur, şi funiile lor, şi tóte ser-
27 viciile lor; şi tóte câte se ţinŭ de acelea, se le facâ. Tot ser-
viciul fiiilor luĭ Gherson, şi tóte câte aŭ eĭ se ducâ, şi tóte câte
eĭ aŭ se facâ, se fiâ dupâ cuvêntul luĭ Aaron şi a fiilor luĭ; şi
voĭ se'ĭ însercinaţĭ pre eĭ cu îngrijirea tuturor acelora, ce eĭ aŭ
28 se ducâ. Acesta *este* serviciul familielor coboritorilor luĭ Gherson
în Cortul adunanţieĭ; şi supra veghiarea preste dînşiĭ o va avea
Itamar fiiul preutuluĭ Aaron.
29 Iar pre fiiĭ luĭ Merari, tu şi pre acestia se'ĭ numerĭ dupâ
30 familiele lor, şi dupâ casele pârinţilor lor. De la treĭ-decĭ de anĭ
şi maĭ sus, şi pânâ la cincĭ-decĭ de anĭ, numerâ'ĭ pre dînşiĭ, pre
toţĭ *ceĭ* bunĭ de a intra în serviciŭ spre a face *ceva* serviciŭ în
31 Cortul adunanţieĭ. Şi aceasta *va fi* sarcina, ce aŭ se pórte eĭ din
tot serviciul Cortuluĭ adunanţieĭ; scândurile Locuinţeĭ şi drugiĭ seĭ,
32 şi columnele eĭ, şi pedestaliĭ eĭ. Şi columnele Curţeĭ de jiur îm-
prejiur, şi pedestaliĭ eĭ, şi ţeruşiĭ eĭ, şi funiile eĭ, cu tóte instru-
mentele lor: şi câte maĭ *sûnt* pentru serviciul lor; anume se-ĭ
asemenezĭ fiâ-câruia sarcina din uneltele, pre care are se le pórte.
33 Acesta *este* serviciul familieĭ fiilor luĭ Merari, din tóte câte aŭ eĭ
se facâ în Cortul adunanţieĭ, sub manuducerea luĭ Itamar, fiul
preutuluĭ Aaron.
34 Şi aşia Moise şi Aaron, şi cu barbaţiĭ principalĭ aĭ comu-
nitâţeĭ numerarâ pre coboritoriĭ Kehatiţilor, dupâ familiele lor,
35 şi dupâ casele pârinţilor lor. De la treĭ-decĭ de anĭ şi sus, pânâ
la cincĭ-decĭ de anĭ, pre toţĭ, cariĭ pot intra în *care va* serviciŭ,
36 spre serviciŭ la Cortul adunanţieĭ. Şi ceĭ numeraţĭ din trînşiĭ, dupâ fa-
37 miliele lor fuserâ doue miĭ şepte sute cincĭ-decĭ. Acestia *sûnt* ceĭ nu-
meraţĭ din familiele Kehathiţilor, toţĭ, cariĭ servirâ la Cortul adunanţeĭ,

carii Moise și Aaron iĭ numerarâ după cuvêntul luĭ Iehova prin
Moise.
Și ceĭ numeraţĭ dintre coboritoriĭ luĭ Gherson, după famili- 38
ele lor, și după casele părinţilor lor; De la treĭ-ḑecĭ de anĭ și 39
maĭ sus, până la cincĭ-ḑecĭ de anĭ, toţĭ cariĭ venirâ la serviciŭ
ca se facâ *ce-va* serviciŭ în Cortul adunanţieĭ. Ceĭ numeraţĭ, *ḑic* 40
după familiele lor, și după casele părinţilor lor, eraŭ doue miĭ,
șese sute treĭ-ḑecĭ. Acestia *sûnt* ceĭ numeraţĭ dintre familiele 41
fiilor luĭ Gherson, toţĭ ceĭ ce fâcurâ serviciŭ la Cortul adunanţieĭ,
pre cariĭ numerarâ Moise și cu Aaron, după cuvêntul luĭ Iehova.
Și ceĭ numeraţĭ din familiele fiilor luĭ Merari, după famili- 42
ele lor și după casele părinţilor lor; De la treĭ-ḑecĭ de anĭ și 43
maĭ sus, până la cincĭ-ḑecĭ de anĭ, toţĭ *ceĭ buni*, cariĭ venirâ se
intre în serviciŭ, și se facâ serviciŭ în Cortul adunanţieĭ. Ceĭ nu- 44
meraţĭ, *ḑic*, după familiele lor, eraŭ treĭ miĭ doue sute. Acestia 45
sûnt ceĭ numeraţĭ dintre familiele fiilor luĭ Merari, pre cariĭ Moise
și Aaron iĭ numerarâ, după cuvêntul luĭ Iehova prin Moise.
Și asia toţĭ ceĭ numeraţĭ, pre cariĭ Moise și Aaron și bar- 46
baţiĭ ceĭ de capitenie aĭ luĭ Israel iĭ numerarâ, dintre Leviţĭ, după
familiele lor, și după casele părinţilor lor; De la treĭ-ḑecĭ de 47
anĭ, și maĭ sus, până la cincĭ-ḑecĭ de anĭ; toţĭ câţĭ întrarâ în ser-
viciŭ, *parte* ca se esercezе ministeriul cultuluĭ, *parte* ca se pórte
sarcinĭ din Cortul adunanţieĭ. Toţĭ ceĭ numeraţĭ aĭ lor eraŭ opt 48
miĭ cincĭ sute opt-ḑecĭ. După cuvêntul luĭ Iehova fuseserâ *eĭ* nu- 49
meraţĭ sub inspecţiunea luĭ Moise; *aratând* fie-câruia serviciul seŭ,
și sarcina ce ave se pórte; Așia fuserâ numeraţĭ după cum or-
donase Iehova luĭ Moise.

CAPUL V.

Leprosiĭ.—Apa gelosieĭ.

Și Iehova grâi câtrâ Moise și ḑise: Ordonâ fiilor luĭ Israel, ca 1 2
eĭ se scótâ afarâ din castru pre toţĭ ceĭ leproșĭ, pre
toţĭ ceĭ infectaţĭ de scurament, și pre toţĭ ceĭ necuraţĭ *prin atin-*
gere de mort. Și pre barbat și pre femeiâ seĭ departaţĭ, din cas- 3
tru afarâ se'ĭ scóteţĭ pre eĭ, ca se nu întineze castrul lor, în mij-
locul cârora locuesc Eŭ. Și fiiĭ luĭ Israel fâcurâ așia, și'ĭ depâr- 4
tarâ pre acestia afarâ din castru; după cum grâise Iehova luĭ
Moise, așia fâcurâ fiiĭ luĭ Israel.
Și Iehova grâi câtrâ Moise, și ḑise: Spune fiilor luĭ Israil, 5 6
și le ḑi lor: Dacâ care-va barbat seŭ femeiâ vor face óre care
pêcat precugetat în contra altuia, și prin acesta pêcâtuește în

7 contra luĭ Iehova, şi acel suflet s'a fâcut culpabil. Atuncĭ eĭ
maĭ ânteiŭ se'şĭ mârturisascâ pêcatul lor, pre carele l'aŭ fâ-
cut; dup'aceea *cel culpabil* se restitue suma întreagâ, de
care este culpabil, şi a cincea parte pre deasupra; şi se o dea
8 aceluia, câtrâ carele *este* culpabil. Şi dacâ acel om nu va fi avênd
nicĭ un consângen erede, câruia acestia seĭ pótâ restitui, atuncĭ
reatul restituit se va da luĭ Iehova, *şi va fi* al preutuluĭ, afarâ de
berbecele de espiaţiune, cu carele el îĭ va curâţi pre eĭ.
9 Şi tótâ elevaţiunea dintre câte consacrâ fiiĭ luĭ Israel, va fi
10 a aceluia preut, câruia eĭ o oferâ. Şi orĭ ce lucru consacrâ ci-
neva, acela a preutuluĭ va fi, şi ceea ceĭ dâ cineva luĭ, a luĭ va fi.
11 12 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Grâiesce fiilor luĭ
Israel, şi le ḑi lor: Când femeia unuĭ barbat s'ar abate, şi i-ar
13 deveni necredinciósâ. Şi alt barbat s'ar culca cu dînsa, care lu-
cru ar fi ascuns de ochiĭ barbatuluĭ eĭ, şi ea prin aceasta în se-
cret s'a întinat, fârâ se fiâ ceva mârturie în contra eĭ, nicĭ se fiâ
14 fost prinsâ. Dacâ spiritul de gelosiâ a întrat în trînsul, aşia în
cât el se témâ pre femeia luĭ pre când ea cu adevêrat este înti-
natâ; saŭ dacâ spiritul de zelotipiâ a intrat în trînsul, aşia încât
15 el se témâ pre femeia luĭ, de şi ea nu este întinatâ. Acel bar-
bat se-şĭ aducâ pre femeia sa la preut, şi se aducâ darul seŭ
pentru dînsa, a ḑecea parte dintr'una Efâ, fârinâ de orḑiŭ; dar se
nu tórne oleŭ deasupra, nicĭ se punâ tâmâie preste dînsa; pentru
câ sacrificiŭ de zelotipia *este*, sacrificiŭ de aducere aminte, care
aduce aminte pêcatul.
16 Atuncĭ preutul se o chiâme pre dînsa, şi se o punâ se stea
17 înaintea luĭ Iehova. Şi preutul se iea apa sânţitâ într'un vas de
lut, şi din pulberea ce va fi pre podeala Locuinţeĭ se iea preutul,
18 si se o punâ în acea apâ. Apoĭ preutul punênd pre acea femeiâ
se stea înaintea luĭ Iehova, iĭ va descoperi capul aceleĭ femeĭ,
şi'ĭ va pune pre palmele eĭ darul de aducere aminte, carele *este*
sacrificiŭ de zelotipiâ; şi preutul se aĭbâ în mâna sa apa cea
19 amarâ, care aduce blestemul durereĭ. Şi preutul se punâ pre fe-
meiâ se jure, ḑicêndu'ĭ eĭ: Dacâ nu s'a culcat nimenea cu tine,
şi dacâ tu nu te-aĭ aplecat câtrâ cineva prin necurâţeniâ, fâcên-
dute prin aceasta necredinciósâ barbatuluĭ teŭ; atuncĭ aceasta apâ
20 amarâ, care aduce blestem, se nuţĭ facâ ţie nicĭ un reŭ. Dar
dacâ tu aĭ fost necredinciósâ barbatuluĭ teŭ şi te aĭ întinat, şi
21 te aĭ culcat cu altul în locul barbatuluĭ teŭ.... Atuncĭ preutul se facâ
se jure, jurementul de blestem, şi preutul se'ĭ ḑicâ femeeĭ; Dea
Iehova ca tu se fiĭ în blestemul şi în imprecaţiunea tutulor din
populul têŭ, facâ Iehova, ca se'ţĭ sece cópsele! şi se ţi se înfle
22 pântecele. Da! aceasta apâ aducâtóre de blestem, se intre în
murantaele tale, ca se'ţĭ înfle pântecele, şi se'ţĭ putreḑiascâ cóp-
23 sele! şi femeia se ḑicâ: Amin, Amin. Apoĭ preutul va scrie acele

blesteme pre o hârtie, şi se o spele cu apâ de cea amarâ. Şi se 24
dea femeieĭ ca se bea apa cea amarâ a blestemuluĭ, pentru ca
acea apâ a blestemuluĭ se intre în trînsa, şi eĭ amar se'ĭ fiâ.
Şi preutul se iea din mâna aceleĭ femeĭ darul de gelosiâ, 25
pre carele agitântul înaintea luĭ Iehova, îl va pune pre altariŭ.
Şi preutul se iea o mânâ plinâ din acel dar pânatic, ca partea eĭ 26
de sacrificiŭ, pre care o va arde pre altariŭ; apoĭ va face pre fe-
meiâ se bea acea apâ.
Şi dupâ ce'ĭ va fi dat eĭ se bea aceastâ apâ, va fi, câ dacâ 27
ea s'a întinat, pêcâtuind câtrâ barbatul seŭ, atuncĭ acea apâ de
blestem întrînd în trânsa, se va preface în amârâciune, şi pânte-
cele eĭ se va înfla, şi cópsele eĭ se vor putreḑi, şi aşia acea fe-
meie va fi *supusâ* blestemuluĭ în tot populul eĭ. Şi dacâ acea 28
femeiâ nu se va fi întinat, ci *va fi* curatâ, atuncĭ nu'ĭ va fi nicĭ
un reŭ, şi va nasce fiiĭ.
Aceasta *este* legea pentru zelotipia, când femeia s'ar alu- 29
neca de la credinţia barbatuluĭ eĭ, şi s'ar întina. Saŭ când pre 30
vr'un barbat cuprinde spiritul de gelosiâ, încât el se'şĭ témâ fe-
meia, atuncĭ el se'şĭ punâ pre femeia sa înaintea luĭ Iehova; şi
preutul se facâ cu dînsa tóte întocmaĭ dupâ aceastâ lege. Şi bar- 31
batul va fi nevinovat de acea culpâ; dar însâ acea femeiâ se'şĭ
pórte greutatea pêcatuluĭ eĭ.

CAPUL VI.

Legĭ relative la Nazireat. — Formulâ de bine-cuvêntare.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Grâesce fiilor luĭ Is- 1 2
rael, şi le ḑi lor: Un barbat saŭ femeiâ, îndatâ ce va
depune votul unuĭ Nazireŭ, consecrându-se pre sine luĭ Iehova.
Acela se se abstinâ de vin, saŭ de altâ beuturâ îmbâtâtóre, *nicĭ* 3
un feliŭ de ocet *fâcut* din vin orĭ din *altâ* beuturâ îmbâtâtóre
se nu bea: nicĭ ce-va beuturâ din strugurĭ stórse se nu bea; şi
strugure nicĭ prospet nicĭ stafidit se nu mânânce. *El* în tot tim- 4
pul nazireatuluĭ seŭ, se nu mânânce nimica, din câte produce vi-
ţia de viâ, *chiar* de la simbure *începênd*, pânâ la peliţiâ. In tot 5
timpul cât ţine votul nazireatuluĭ seŭ, briciul pre capul luĭ se nu
trécâ, pânâ ce nu se vor împlini ḑilele înfrânâreĭ sale, cu care
el s'a consecrat luĭ Iehova, sânt se fiâ; şi pêrul capuluĭ seŭ şi'l
va lasa se crescâ. In tot timpul cât s'a consecrat el Nazireŭ luĭ 6
Iehova, la om mort se nu între. Acela nicĭ pentru tatul seŭ, nicĭ 7
pentru mama sa, *nicĭ* pentru frate seŭ, nicĭ pentru sora sa, pen-
tru nicĭ unul din trînşiĭ se nu se întineze, când acestia vor fi

morţi, câcī el Nazireatul Dumnedeuluī seŭ pórtă pre capul luī.
8 El în tot timpul votuluī seŭ de Nazireat, sânt va fi luī Iehova.
9 Şi dacă s'ar întêmpla, ca cine-va pre neaşceptate se móră pre
lângă dînsul de mórte grabnică, şi aşia el 'şī-ar întina capul Na-
zireatuluī seŭ; atuncī el se'şī radiă capul în diua curăţireī sale,
10 în diua a şeptea şi'l va radé. Şi a opta di se aducă doue tur-
turele, saŭ doī puī de porumb preutuluī la uşia Cortuluī adu-
11 nanţieī. Dintre care şi preutul pre una o va sacrifica pentru pê-
cat, iar pre ceea-l-altă olocaust, şi'l va curăţi pre el de pêca-
tul pre care l'a fâcut cu ocasiunea aceluī morţ; şi se'şī consacre
12 capul luī într'aceeaşī di. Şi va consecra timpul Nazireatuluī seŭ
luī Iehova, şi va aduce un mnel d'un an pentru culpă; şi dilele
cele trecute nu vor fi întru nimica ţinute, pentru că votul seŭ
fu întinat.
13 Şi acesta este legea Nazireuluī, în diua când timpul Nazi-
reatuluī seŭ va fi împlinit, se'l aducă pre dînsul la uşia Cor-
14 tuluī adunanţieī. Şi el se'şī aducă darul seŭ luī Iehova; un mnel
de un an, fără defect pentru olocaust, şi una mnea de an
fără defect pentru pêcat, şi un berbece fără defect pentru
15 sacrificiŭ votiv. Afară de acestea, una panieră de turte azi-
me din flórea fărineī, frementate cu oleŭ; şi de turte azime,
16 unse cu oleŭ, cu darul lor pânatic, şi cu libaţiunele lor. Şi preu-
tul le va oferi pre acestea înaintea luī Iehova, şi le va prepara
17 parte sacrificiŭ pentru pêcat; parte pentru olocaust. Şi berbe-
cele îl va aduce întru sacrificiŭ votiv luī Iehova, împreună cu
paniera cea cu pânī nedospite, nu maī puçin preutul va oferi da-
18 rul seŭ pânatic şi libaţiunea sa. Apoī Nazireul se'şī radă Nazi-
reatul capuluī seŭ, la uşia Cortuluī adunanţieī, şi se iea părul
Nazireatuluī seŭ, şi se'l arunce în focul, ce este subt sacrificiul
19 votiv. Şi preutul va lua spata cea fértă a berbeceluī, şi o turtă
nedospită din panieră, şi o pogace nedospită, pre care le va pune
pre palmele mâneī Nazireuluī, după ce acesta'şī va fi ras nazi-
20 reatul seŭ. După ce preutul le va fi agitat ca sacrificiŭ de agi-
taţiune, înaintea luī Iehova, acestea vor fi sânţite, şi vor fi a le
preutuluī, împreună cu peptul agitat, şi cu spata elevată; şi dup'-
21 aceea Nazireul va putea bea vin. Acésta este legea Nazireuluī,
carele aduce sacrificiŭ luī Iehova pentru Nazireatul seŭ; afară de
ceea ce luī îī va maī da mâna; el va împlini tóte în tocmaī după
votul ce l'a fâcut, aşia va face, afară de cele legiuite de votul seŭ.
22 23 Şi Iehova grăi către Moise, şi dise: Spune luī Aaron şi fii-
lor luī, şi le di lor: Ast-fel se binecuvêntaţi voī pre fiiī luī Is-
rael, dicêndule:
24 Iehova se te bine-cuvênte pre tine, şi se te păzéscă!
25 Iehova se'şī lumineze façia sa preste tine, şi se'ţī fiă ţie
îndurat!

Iehova se'şĭ înalţe faţia sa spre tine, şi se'ţĭ dea ţie pace! 26
Ast-felŭ vorŭ pune numele meŭ preste fiiĭ luĭ Israel, şi eŭ 27
îĭ voiŭ bine-cuvênta pre eĭ.

CAPUL VII.

Daruri din partea capilor de semenţiĭ pentru Cort.

Şi a fost în ḑiua în care Moise terminâ de a aşeḑia Lo- 1
cuinţia, şi o unse pre ea, şi o consecrâ pre ea cu tóte
instrumentele eĭ; precum şi altariul cu tóte instrumentele luĭ,
dupâ ce le unsâ şi le consecrâ pre ele. Câ oferirâ principiĭ luĭ 2
Israel, şi capiĭ de familiele pârinţilor lor, cariĭ *eraŭ* principiĭ preste
fiâ-care semenţiâ, *şi cariĭ toţĭ eĭ eraŭ şi* prefecţiĭ celor nume-
raţi. Şi'şĭ aduserâ darurile sale înaintea luĭ Iehova; şése care 3
acoperite, şi doĭ-spre-ḑece boĭ, tot câte un car de la doĭ prin-
cipĭ, şi câte un boŭ de la fiâ-care din eĭ; eĭ pre acestea le adu-
serâ înaintea Locuinţeĭ. Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: 4
Iea-le de la dînşiĭ, şi se se aplice la serviciul Cortuluĭ Adunan- 5
ţieĭ, şi se le daĭ Leviţilor, fiâ-câruia dupâ mêsura serviciuluĭ luĭ.
Şi Moise luâ carele şi boiĭ, şi le dede Leviţilor. Doue care şi 6 7
patru boĭ le dede fiilor luĭ Gherson, dupâ mêsura serviciuluĭ lor.
Şi patru care şi opt boĭ, le dede fiilor luĭ Merari, dupâ mêsura 8
serviciuluĭ lor, subt privigherea luĭ Itamar, fiul preutuluĭ Aaron.
Şi fiilor luĭ Kehat nu le dede nimica, pentru câ lor le *era* dat 9
serviciul santuariuluĭ, şi câutaŭ se ducâ pre umerĭ.
Principiĭ dar, oblaţiunea pentru consecraţiunea altariuluĭ, o 10
aduserâ în ḑina, în care fu uns; principiĭ *ḑic* îşĭ oferirâ daru-
rile sale înaintea altariuluĭ. Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Dintr'a- 11
cestĭ principĭ, unul se'şĭ ofere oblaţiunea sa într'una ḑi, *şi* altul
într'altâ ḑi, pentru dedicaţiunea altariuluĭ.
Şi se întêmplâ ca în ânteia ḑi se'şĭ aducâ oblaţiunea sa 12
Naason, fiul luĭ Amminadab, din semenţia luĭ Iuda. Şi oblaţiu- 13
nea luĭ *fu*: una patinâ de argint, grea de una sutâ treĭ-ḑecĭ *si-*
clĭĭ; una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ de sicluĭ, dupâ si-
clul santuariuluĭ; amêndoue pline de fârinâ finâ, amestecatâ cu
oleŭ, pentru sacrificiŭ pâniatic. O tâmâetóre de aur, grea de ḑece *si-* 14
clĭĭ, plinâ de profum. Un viţel tenêr, un berbece, un mnel d'un an 15
pentru olocaust. Un ied pentru pêcat. Şi pentru sacrificiŭ vo- 16 17
tiv; doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ ţiapĭ, şi cincĭ mneĭ de câte un
an. Acesta *fu* darul luĭ Naason fiul luĭ Amminadab.
A doua ḑi oferi Natanael, fiul luĭ Suar, principele *semen-* 18
ţieĭ luĭ Issachar. Şi el îşĭ aduse darul seŭ: Una patina de ar- 19

gint, grea de una sutâ treĭ-ḑecĭ sicliĭ; una cupâ de argint grea
de şepte-ḑecĭ de sicliĭ, dupâ siclul santuariuluĭ; amêndoue pline
20 cu fârinâ finâ, amestecate cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O
21 tâmâetóre de aur grea de ḑece *sicliĭ*, plinâ de profum. Un viţel te-
22 nêr, un berbece, un mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pen-
23 tru sacrificiŭ de pêcat. Şi pentru sacrificiŭ votiv, doĭ boĭ, cincĭ
berbecĭ, cincĭ çiapĭ, *şi* mnel de câte un an, cincĭ. Aceasta *fu*
oblaţiunea luĭ Natanael, fiul luĭ Tsuar.
24 A treia ḑi *oferi* Eliab, fiul luĭ Helon, principele fiilor luĭ
25 Zebulon. Darul *fu:* una patinâ de argint, grea de una sutâ treĭ-
ḑecĭ *sicliĭ*; una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ de sicliĭ, du-
pâ siclul santuariuluĭ; amêndoue pline cu fârinâ finâ, amestecatâ
26 cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de aur, grea de
27 ḑece *sicliĭ*; plinâ cu profum aromat. Un viţel tenêr, un berbece,
28 un mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de
29 pêcat. Şi pentru sacrificiŭ votiv, doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ
çiapĭ, *şi* cincĭ mneĭ de câte un an. Acesta *fu* darul luĭ Eliab,
fiul luĭ Helon.
30 A patra ḑi *oferi* Elitzur, fiul luĭ Sedeur, principele fiilor luĭ
31 Ruben. Darul seŭ *fu*: Una patinâ de argint, grea de una sutâ
treĭ-ḑecĭ *sicliĭ;* una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ de si-
cliĭ, dupâ siclul santuariuluĭ; amêndoue pline de fârinâ finâ, ames-
32 tecat cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre grea de ḑece
33 *sicliĭ* de aur, plinâ de profum. Un viţel tenêr, un berbece, un
34 mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de pê-
35 cat. Şi pentru sacrificiŭ votiv, doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ çiapĭ,
cincĭ mneĭ de câte un an. Acesta *fu* darul luĭ Elitzur, fiul luĭ
Sedeur.
36 A cincea ḑi *oferi* Selumiel, fiul luĭ Tsurisaddaĭ, principele
37 fiilor luĭ Simeon. Darul luĭ *fu*: una patinâ de argint, grea de
una sutâ treĭ-ḑecĭ *sicli;* una cupâ de argint grea de şepte-ḑecĭ
sicli, dupâ siclul santuariuluĭ, amêndoue pline de fârinâ finâ, ames-
38 tecatâ cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre grea de ḑe-
39 ce *sicli* de aur, plinâ cu profum. Un viţel tenêr, un berbece, un
40 mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de pêcat.
41 Şi pentru sacrificiŭ votiv, doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ çiapĭ. cincĭ
mneĭ de câte un an. Acesta *fu* oblaţiunea luĭ Selumiel fiul luĭ
Tsurisaddaĭ.
42 A şesea ḑi *oferi* Eliasaf, fiul luĭ Deguel, principele fiilor luĭ
43 Gad. Şi darul luĭ *fu:* Una patinâ de argint, grea de una sutâ
treĭ-ḑecĭ *sicliĭ*; una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ de si-
cli, dupâ siclul santuariuluĭ, amêndoue pline de fârinâ finâ, ames-
44 tecate cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de aur, grea
45 de ḑece *sicli*, plinâ de profum. Un viţel tenêr, un berbece, un
46 mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de pê-

cat. Iar pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cinci 47
çiapĭ, cinci mneĭ de câte un an. Aceasta *fu* oblaţiunea luĭ Elisaf
fiul luĭ Deguel.

A şeptea ḑi *oferi* Elisama fiul luĭ Ammihud, principele fii- 48
lor luĭ Efraim. Oblaţiunea luĭ *fu:* una patinâ de argint, grea 49
de una sutâ treĭ-ḑecĭ *sicliĭ*; una cupâ de argint grea de şepte-
ḑeci de sicliĭ; dupâ siclul santuariuluĭ, amendoue pline cu fârinâ
finâ, amestecatâ cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de 50
aur, grea de ḑece *sicliĭ*, plinâ de profum. Un viţel tenêr, un ber- 51
bece, un mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ 52
de pêcat. Iar pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ, cincĭ berbeci, 53
cincĭ çiapĭ, cinci mneĭ de câte un an. Acestea *fu* oblaţiunea luĭ
Elisama fiul luĭ Ammihud.

A opta ḑi *oferi* Gamaliel fiul luĭ Pedatsur principele fiilor 54
luĭ Manase. Oblaţiunea luĭ *fu:* una patinâ de argint, grea de una 55
sutâ treĭ-ḑecĭ *sicli;* una cupâ de argint, grea de şepte-ḑeci de
sicli, dupâ siclul santuariuluĭ; amendoue pline cu fârinâ finâ,
amestecatâ cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de aur 56
grea de ḑece *sicli*, plinâ cu profum. Un viţel tenêr, un berbece, 57
un mnel de un an, pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de 58
pêcat. Şi pentru sacrificiŭ votiv; doĭ boĭ, cinci berbeci, cinci 59
çiapĭ, cinci mneĭ de câte un an. Acesta *fu* oblaţiunea luĭ Ga-
maleel fiul luĭ Pedatsur.

A noua ḑi *oferi* principele fiilor luĭ Beniamin, Abidan, fiul 60
luĭ Ghidoni. Oblaţiunea luĭ *fu:* una patinâ de argint, grea de 61
una sutâ treĭ-ḑecĭ *sicli*; una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ
de sicli, dupâ siclul santuariuluĭ, amendoue pline cu fârinâ finâ,
amestecatâ cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de aur, 62
grea de ḑece *sicli*, plinâ de profum. Un viţel, un berbece, un 63
mnel d'un an, pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de pê- 64
cat. Şi pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ, cinci berbecĭ, cincĭ çiapĭ, 65
cincĭ mneĭ de câte un an. Aceasta *fu* oblaţiunea luĭ Abidan, fiu-
luĭ luĭ Ghidoni.

A ḑecea ḑi *oferi* principele fiilor luĭ Dan, Ahiezer, fiul luĭ 66
Ammisaddaĭ. Oblaţiunea luĭ *fu*, una patinâ de argint, grea de 67
una sutâ treĭ-ḑecĭ *sicli*, una cupâ de argint, grea de şepte-ḑecĭ de
sicli, dupâ siclul santuariuluĭ, amendoue pline cu fârinâ finâ, ames-
tecatâ cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâmâetóre de aur, grea 68
de ḑece *sicli*, plinâ cu profum. Un viţel, un berbece, un mnel 69
d'un an, pentru olocaust. Un ied pentru sacrificiŭ de pêcat. Iar 70 71
pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cinci çiapĭ, cinci
mneĭ de câte un an. Acaasta *fu* oblaţiunea Ahiezer, fiul luĭ Am-
misaddaĭ.

A un-spre-ḑecea ḑi *oferi* principele fiilor luĭ Asser, Pa- 72
ghiel fiul luĭ Ochran. Oblaţiunea luĭ *fu*: una patinâ de argint, 73

grea de una sutâ treĭ-decĭ *sicli*, una cupă de argint, grea de
şepte-decĭ de sicli, după siclul santuariuluĭ, amendouo pline de
74 fărină fină, amestecată cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pânatic. O tâ-
75 mâetóre grea de dece *sicli* de aur, plină de profum. Un viţel, un
76 berbece, un mnel d'un an pentru olocaust. Un ied pentru sa-
77 crificiŭ de pêcat. Şi pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ, cincĭ ber-
becĭ, cincĭ çiapĭ, cincĭ mneĭ de câte un an. Acesta *fu* oblâţiunea
luĭ Paghiel fiul luĭ Ochran.
78 A doue-spre-decea di *oferi* principele fiilor luĭ Natanael,
79 Achira, fiul luĭ Enan. Oblaţiunea luĭ *fu*: Una patină de argint,
grea de una sută treĭ-decĭ *siclĭ*, una cupă de argint, grea
şepte-decĭ de sicli, după siclul santuariuluĭ, amendoue pline
cu fărină fină, amestecată cu oleŭ, pentru sacrificiŭ pâna-
80 tic. O tâmâetóre grea de dece *sicli* de aur, plină cu profum.
81 82 Un viţel, un berbece, un mnel d'un an, pentru olocaust. Un ied
83 pentru sacrificiŭ de pêcat. Şi pentru sacrificiŭ votiv: doĭ boĭ,
cincĭ berbecĭ, cincĭ çiapĭ, cincĭ mneĭ de câte un an. Aceasta *fu*
oblaţiunea luĭ Ahira, fiuluĭ luĭ Enan.
84 Acestea *fuseră oblaţiunele* pentru consecraţiunea altariuluĭ,
date de principiĭ, în diua ungereĭ sale: Doue-spre-dece patine
de argint, doue-spre-dece cupe de argint, doue-spre-dece tâmâe-
85 tóre de aur. Fiă-care patină de argint *era* de una sută treĭ-
decĭ de *sicli*; şi fiă-care cupă de şepte-decĭ de siclĭ; tot ar-
gintul acestor vase *făcea* doue miĭ patru sute *sicli*, după siclul
86 santuariuluĭ. Cele doue-spre-dece tâmâetorĭ de aur, pline cu tóte
profum, fiă-care tâmâetóre grea de dece *sicli*, după siclul santua-
87 riuluĭ; tot aurul tâmâetórilor *făcea* una sută doue-decĭ *sicli*. Boĭ
pentru olocauste *eraŭ preste tot* doĭ-spre-dece; berbecĭ doĭ-
spre-dece, mneĭ de câte un an, doĭ-spre-dece, afară de sacri-
ficiul pânatic, şi doĭ-spre-dece iedĭ pentru sacrificiul de pêcat.
88 Şi tóte vitele pentru sacrificiul votiv *eraŭ preste tot*: doue-decĭ
şi patru de boĭ, şese-decĭ de berbecĭ, şese-decĭ de çiapĭ, şese-
decĭ mneĭ de câte un an. Acestea *fuseră oblaţiunele* pentru con-
secrarea altariuluĭ, după ce el fu uns.
89 Şi Moise când intra în Cortul adunanţieĭ, ca se vorbească
cu dînsul *Dumnedeŭ*, atuncĭ audia vocea aceluea, carele grăea
câtră dînsul de pre acoperemêntul propiţiatoriŭ, ce *era* deasupra
preste arca mărturieĭ, *adică* dintre ceĭ doĭ cherubimĭ, şi el *de
acolo* grăia câtră dînsul.

CAPUL VIII.

Chipul de a aprinde lampele. Consecrarea Leviților.

Și Iehova grăi către Moise, și dise: Vorbesce lui Aaron 1 2
și'i dí lui: Când veĭ aprinde cândilele, *atunci* cele septe
candele se lumineze în partea cea dinainte a candelabrului. Și 3
Aaron făcu așia; el în partea dinaintea candelabrului așediă cande-
lele, *ca se lumineze*, după cum ordonase Iehova lui Moise. Dar 4
candelabrul *era* făcut așia: *Era* din aur tornat, de la trunchiul
lui până la florile lui, *era* tornat după modelul, pre carele'l arătă
Iehova lui Moise, așia făcu el candelabrul.
Și Iehova grăi către Moise *și* dise: Ia pre Leviți din medi- 5 6
locul fiilor lui Israel, și'ĭ curățesce pre ei. Și așia se faci cu 7
ei, pentru a'ĭ curăți: Stropesce preste dînșiĭ apă de curățire, ei
dup'aceea se'și radă tot corpul cu briciu, și'și vor spala vesti-
mentele sale, și se vor curăți. Apoi vor lua un vițel tênêr cu 8
sacrificiul seŭ pânatic, fărină fină, amestecată cu oleŭ. și alt vițel
vei lua pentru sacrificiul de pêcat. Și adu pre Leviți dinaintea 9
Cortului adunanției, și convócă tótă comunitatea fiilor lui Israel.
Și după ce veĭ fi pus pre Leviți dinaintea lui Iehova, se'și pună 10
fiii lui Israel mânile lor deasupra Leviților. Și Aaron se presente 11
pre Leviți ca oblațiune înaintea lui Iehova, *oferiți* de fiii lui Is-
rael, pentru ca ei se pótă funcționa serviciul lui Iehova. Și Le- 12
viții se'și pună mânile lor pre capul acelor vițeĭ, apoi veĭ sacri-
fica pre unul sacrificiŭ pentru pêcat, iar pre cela-l-alt întru olo-
caust lui Iehova, întru curățirea Leviților.
Și pune pre Leviți se stea înaintea lui Aaron, și înaintea 13
fiilor lui, și'ĭ oferă pre ei dar lui Iehova. Și separă pre Leviți 14
ast-fel dintre fiii lui Israel, ca Leviții se fiă ai mei. Și dup'a- 15
ceea se între Leviții, ca se serveăscă în Cortul adunanției. Ast-
fel îĭ veĭ curăți, și'ĭ veĭ oferi pre ei oblațiune. Pentru că ei dar 16
sunt mie, dăruiți dintre fiii lui Israel, în locul tutulor acelor ân-
teiŭ-născuți, *adică* care deschid pântecele, între fiii lui Israel,
i'am luat pre ei mie. Pentru că al meŭ *este* tot cel ânteiŭ-năs- 17
cut între fiii lui Israel, de la om până la animal, pe cariĭ mi 'i-am
consecrat mie din diua în care bătuiŭ pre tot ânteiŭ-născutul în
pămêntul Egiptului. Și așia luaiŭ pre Leviți în locul a tot ân- 18
teiŭ-născutul între fiii lui Israel. Și dedeiŭ pre Leviți ca dar lui 19
Aaron, și fiilor lui, dintre fiii lui Israel, ca ei se facă serviciul
fiilor lui Israel în Cortul adunanției, și ca ei se curățiă pre fiii
lui Israel, pentru ca se nu vină ce-va plagă preste fiii lui Is-
rael, dacă fiii lui Israel se vor apropiea de santuariŭ.
Și Moise și Aaron și tótă comunitatea fiilor lui Israel făcură 20

aşia cu Leviţiĭ; întocmaĭ după cum ordonâ Iehova luĭ Moise în
21 privinţia Leviţilor, aşia făcură fiiĭ luĭ Israel cu dînşiĭ. Şi după ce
Leviţiĭ se curâţiră, şi'şĭ spalară vestimentele sale, Aaron îĭ oferi
ca oblaţiune înaintea luĭ Iehova, şi'ĭ curâţi pre dînşiĭ, ca se fiâ
22 curaţĭ. Şi dup'acestea veniră Leviţiĭ ca se'şĭ facâ serviciul în
Cortul adunanţieĭ, în presenţia luĭ Aaron şi a fiilor luĭ; şi pre-
cum ordonâ Iehova luĭ Moise în privinţia Leviţilor, eĭ întocmaĭ
aşia făcură cu dînşiĭ.
23 24 Şi Iehova grâi câtră Moise *şi* ḑise: Aceasta *este* însărci-
narea Leviţilor: Cel ce este de doue-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, şi maĭ
sus, se vină la serviciŭ spre a face serviciĭ în Cortul adunan-
25 ţieĭ. Şi ceĭ ce vor fi împlinit cincĭ-ḑecĭ de anĭ, vor eşi din ser-
26 viciŭ, şi nu vor servi maĭ mult. Inse, eĭ şi atuncĭ vor servi
dând adjutor confraţilor seĭ, în Cortul adunanţieĭ, stând de strajă,
dar serviciĭ nu vor face. Aşia veĭ face tu cu Leviţiĭ, întru ce se
atinge de însărcinarea lor.

CAPUL IX.

Serbarea Paschei în deşertul Sinaĭ. Norul, semnalul pornireĭ castrelor.

1 Şi Iehova grâi câtră Moise în deşertul Sinaĭ, în luna ân-
teia, din anul al doilea, după eşirea lor din pământul
2 Egiptuluĭ, ḑicênd: Ca fiiĭ luĭ Israel se facâ pascele la timpul seŭ.
3 In a patru-spre-ḑecea ḑi ale luneĭ acestia, între amendoue serile,
se o serbaţĭ, la timpul seŭ; după tóte statutele eĭ, şi după tóte
4 datinele eĭ se o serbaţĭ. Şi Moise grâi câtră fiiĭ luĭ Israel, ca eĭ
5 se serbeze pasca. Şi eĭ serbară pasca, în *luna* ânteia în patru-
spre-ḑece ḑile a le luneĭ, între amendoue serile, în deşertul Si-
naĭ, întocmaĭ după cum ordonâ Iehova luĭ Moise, aşia făcură fiiĭ
luĭ Israel.
6 Şi eraŭ aci uniĭ cariĭ nu eraŭ curaţĭ, fiind câ se atinseră
de om mort, şi de aceea acestia nu puteaŭ celebra pasca într'a-
ceeaşĭ ḑi. Acestia veniră înaintea luĭ Moise şi înaintea luĭ Aaron
7 într'aceeaşĭ ḑi. Şi aceştĭ barbaţĭ ḑiseră câtră dînsul: Noĭ necu-
raţĭ *suntem* pentru atingerea de om mort, pentru ca se fim în-
lăturaţĭ de a oferi darul nostru luĭ Iehova, la timpul seŭ între
8 fiiĭ luĭ Israel? Şi Moise le ḑise: Asceptaţĭ, ca se aud, ce or-
9 donâ Iehova pentru voĭ. Şi Iehova grâi câtră Moise, şi ḑise:
10 Grăesce fiilor luĭ Israel, şi le ḑi *lor*: Dacâ care-va dintre voĭ
orĭ din posteritatea vóstră ar fi necurat, pentru atingerea de vr'un
cadavru, saŭ *ar fi* pre cale departe, el cu tóte acestea va ser-
11 ba pasca luĭ Iehova. Acestia dar serbeze în luna a doua, în

patru-spre-ḑece ḑile, între amendoue sêrile, cu pâne azimâ şi cu
ierburî amare se o mânânce. Eî dintrînsa nimic se nu lasâ pânâ 12
dimineaţâ, şi os se nu frângâ din trînsa, dupâ tóte statutele pas-
cheî se o celebreze pre ea. Dar carele va fi curat, şi nu va fi 13
pre cale, şi se va lenevi de a serba pasca, acel suflet se va es-
termina din poporul seŭ, pentru câ el n'a adus oblaţiunea sa luî
Iehova la timpul seŭ; unul ca acesta-şî va purta pêcatul. Şi 14
dacâ va locui la voî ver'un strâin, şi acesta ar voi se celebreze
pasca luî Iehova; el o va serba dupâ statut pentru pascâ, şi dupâ
datinile eî. Tot acelaşî statut va fi între voî, pentru cel strâin
ca şi pentru cel nâscut în ţérrâ.

Şi în ḑioa în care fu redicatâ Locuinţia, nuor acoperi Lo- 15
cuinţia Cortuluî adunanţieî; şi séra se vedea ceva în forma de
foc deasupra Locuinţeî, pânâ demânéţiâ. Aşia a fost acesta ne- 16
încetat; nuor o acoperea; carele nóptea era în formâ de foc.
Şi îndatâ ce se redica nuorul de pre Cort, fiiî luî Israel por- 17
neaŭ, şi în locul unde stâtea nourul, acolo fiiî luî Israel aşeḑeaŭ
castrele. Dupâ cuvêntul luî Iehova procedeaŭ fiiî luî Israel, şi 18
dupâ cuvêntul luî Iehova steteaŭ cu castrul, în tot timpul, cât sta
nuorul deasupra Locuinţeî, şi eî steteaŭ pre loc cu castrele. Şi când 19
sta nuorul ḑile multe deasupra Locuinţeî, atuncî fiiî luî Israel ob-
servaŭ cele de observat ale luî Iehova, şi din loc nu se mişcaŭ.
Şi dacâ era, ca nuorul se stea puçine ḑile deasupra Locuinţeî; 20
eî atuncî aşeḑeaŭ castrele dupâ voia luî Iehova, şi plecaŭ iarâşî
dupâ voia luî Iehova. Şi dacâ era, ca nuorul se stea de cu sérâ 21
pânâ demâneaţâ, şi demâneaţâ se redica; atuncî şi eî porneaŭ;
dar de era, ca se fiâ ḑiua şi nóptea, când se redicâ nuorul, eî
atuncî porneaŭ. Saŭ doue ḑile, saŭ una lunâ, saŭ timp maî în- 22
delungat, cât timp continua nuorul de a sta deasupra Locuinţeî,
fiiî luî Israel şedeaŭ în castre, şi nu se mişcaŭ; dar dacâ acesta
se redica, atuncî şi eî porneaŭ. Dupâ voia luî Iehova aşeḑeaŭ 23
castrele, şi dupâ voia luî Iehova şi plecaŭ; şi tot dupâ voia luî
Iehova *datâ* prin Moise, oservaŭ eî cele de oservat câtrâ Iehova.

CAPUL X.

Doue trâmbiţî de argint. Plecarea Israeliţilor din deşertul Sinaî. Rugâciunî ale luî Moise.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise *şi* ḑise: Fâţî doue trompete 1 2
de argint; lucru tornat se le facî, care'ţî vor servi spre
a da semnul de plecarea castruluî. Şi când vor suna cu ele 3
amendoue, atuncî se se stringâ tótâ adunarea la tine, înaintea

4 ușeĭ Cortuluĭ adunanțieĭ. Iar când vor suna numaĭ cu una, atuncĭ
5 se vor stringe la tine principiĭ, capiĭ miilor luĭ Israel. Și când
vețĭ sufla alarmâ, atuncĭ se plece castrele care aŭ fost în castru
6 despre oriente. Și când vețĭ sufla alarma a doua órâ, vor pleca
castrele din castrul despre média-ḑi. Alarmâ se suflațĭ la tótâ
7 plecarea lor. Și când vețĭ convoca comunitatea, vețĭ sufla, dar
8 nu alarmâ. Și în trompetâ vor sufla fiiĭ luĭ Aaron, preuțiĭ, care
lucru va fi un drept al vostru perpetuŭ întru tóte generațiunile
9 vóstre. Și când vețĭ eși la resbel, în țerra vóstrâ, în contra ini-
micului, carele vine se vĕ atace pre voĭ, atuncĭ suflațĭ alarma cu
trompetele, și va fi, ca Iehova D-ḑeul vostru se-șĭ aducâ aminte
10 de voĭ, și ve vețĭ mântui de inimiciĭ vostriĭ. Și la ḑilele cele de
bucuriâ ale vóstre, și la serbâtorele vóstre și la lunele cele noue
ale vóstre se buciumațĭ în trompete, la olocaustele vóstre, și la sa-
crificiele votive ale vóstre, și ele ve vor fi voue de memorial înaintea
D-ḑeuluĭ vostru: Eŭ *sum* Iehova D-ḑeul vostru.
11 Și a fost în anul al doilea, în luna a doua, în doue-ḑecĭ
12 ale luneĭ, cà se râdica nuorul de pre Locuința marturieĭ. Și fiiĭ
luĭ Israel plecarâ dupâ *ordinea* stațiunilor lor, din deșertul Sinai,
13 și nuorul se opri în deșertul Paran. Ei darâ plecarâ pentru an-
teia órâ dupâ cuvêntul luĭ Iehova *dat* prin Moise.
14 Și maĭ ânteiŭ plecâ steagul castruluĭ fiilor luĭ Iuda, dupâ ce-
tele lor *avênd* preste armata sa *comandante* pre Naasson fiul luĭ
15 Amminadab. Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Issachar *era* Na-
16 tanael, fiiul luĭ Tsuar. Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Sabulon
17 *era* Eliab, fiiul luĭ Helon. Intr'acea Locuința era desfâcutâ; și
fiiĭ luĭ Gherson și fiiĭ luĭ Merari cariĭ duceaŭ Locuința, plecarâ.
18 Dup'aceea plecâ stégul castruluĭ fiilor luĭ Ruben, dupâ cetele lor.
și *comandante* preste ceata sa *avea pre* Elitzur, fiŭ luĭ Sadeur.
19 Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Simeon, *era* Selumiel, fiiul luĭ
20 Tsurisaddaĭ. Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Gad, *era* Elisaf,
21 fiul luĭ Deguel. Atuncĭ plecarâ și Kehatițiĭ, cariĭ ducea Santu-
22 ariul, și acia așeḑiarâ Cortul, pânâ ce acestia venirâ. Dup'aceea
plecâ stégul castruluĭ fiilor luĭ Efraim dupâ cetele lor, și *comendante*
23 preste ceata sa *avea* pre Elisama fiul luĭ Ammihud. Și Gamaliel
fiul luĭ Pedatsur *era* preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Manasse.
24 Și Abidan fiul luĭ Ghidoni *era* preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Benia-
25 min. In urmâ plecâ stégul castruluĭ fiilor luĭ Dan, care era ultima ceatâ
a tutulor castrelor, dupâ cetele lor, și preste ceata sa *era* Ahiezer,
26 fiul luĭ Ammisaddaĭ. Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ Asser,
27 *era* Paghiel, fiul luĭ Ocran. Și preste ceata semențieĭ fiilor luĭ
28 Neftali, *era* Ahira fiul luĭ Enan. Astfeliŭ *fuserâ* plecarea fiilor
luĭ Israel, dupâ cetele lor; și eĭ astfeliŭ merserâ.
29 Și Moise ḑise câtrâ Hobab, fiul luĭ Raguiel, Madianitul, so-
crul luĭ: Noĭ plecam se mergem la locul despre carele a ḑis Ie-

hova: Pe acesta'l voiŭ da vóue; vină cu noĭ, şi'ţĭ vom face ţie
bine; pentru că Iehova a promis bine luĭ Israel. Şi el response: 30
Nu voiŭ veni, ci voiŭ merge în ţérra mea, la consangenii meĭ.
Şi *Moise* ĭi dise: Rogu-te, nu ne lăsa, pentru că tu cunoscĭ lo- 31
curile unde putem se staţionâm într'acest deşert, şi ne veĭ servi
nóe în loc de ochĭ. Şi va fi, dacă veĭ veni cu noĭ, că binele, 32
ce ni'l va face noue Iehova, cu tine'l vom împărţi.

Şi eĭ plecară din muntele luĭ Iehova, *şi* merseră cale de treĭ 33
dile, şi arca alianţiei luĭ Iehova mergea înaintea lor spaţiŭ de treĭ
dile, căutându-le lor loc, unde se se pótă aşedia. Şi norul luĭ 34
Iehova *era* deasupra lor în tóte dilele, când plecaŭ din locul unde
stătură în castre.

Şi fu, când se redica arca, Moise dicea: Scólă-te, Iehova! ca 35
se se resipească inimiciĭ teĭ; şi se fugă de faţia ta, ceĭ ce te
urăsc pre tine! Şi când sta, dicea: Intórce-te, Iehova! la miria- 36
dele miilor luĭ Israel.

CAPUL XI.

Murmura poporuluĭ pedepsită. Eldad şi Medad. Prepeliţele.

Şi a fost, că populul cârtea reŭ pentru aflicţiune, la ure- 1
chile luĭ Iehova, şi aceasta audind Iehova, mânia luĭ se
aprinsă, şi focul luĭ Iehova se aprinse între eĭ, care şi consumă
parte din estremitatea castruluĭ. Atuncĭ populul strigă către Moise; 2
şi Moise se rugă luĭ Iehova; şi focul se stinse. Şi numira locul ace- 3
la Tabeera (ardere), pentru că focul luĭ Iehova s'aprinsese între eĭ.

Şi adunătura de tot feliul, ce *era* între eĭ, era lacomă fórte; 4
şi ciriar şi fiiĭ luĭ Israel începură a plânge, dicênd: Cine ne va
da noue carne se mâncâm? Adusu-ne-am aminte de pescele, pre 5
carele'l mâncam în Egipt în dar, de cucumerĭ şi de pepenĭ, şi de
poriŭ, şi de ceapă şi de aiŭ. Şi acum sufletul nostru s'a uscat, 6
şi nemica n'avem decât numaĭ Manna, *ce este* dinaintea nóstră.
Şi Manna *era* ca semenţia de coriandru, şi colórea eĭ *era* ca 7
colórea de Bdeliŭ. Şi populul merse şi culese dintr'însa, apoĭ o 8
măcinară în móră, seŭ o sdrobiră în piuă, şi o ferbseră în óle,
şi făcură dintr'însa plăcinte, şi gustul eĭ era ca şi gustul uneĭ
plăcinte cu uleŭ. Şi când cădea roua preste castru, nóptea, atuncĭ 9
cădea şi mana deasupra.

Şi Moise audi pre popul plângênd în familiele lor, pre fiă- 10
care la uşia Cortuluĭ seŭ, pentru care mânia luĭ Iehova se aprinse
fórte; şi aceasta displăcu şi luĭ Moise. Şi Moise dise către Ie- 11
hova: Pentru ce amărescĭ într'atâta pre servul teŭ, şi pentru ce

nu aflaiŭ char înaintea ochilor teĭ? de aĭ pus tótâ sarcina acestuĭ
12 popul asupra mea. Aŭ doar eŭ am conceput pre tot populul acesta?
saŭ eŭ l'am nâscut pre dînsul, ca se'mĭ poţĭ ḑice: Pórtâ'l pre dînsul
în sinul teŭ, dupre cum pórtâ nutricea pre cel sugâtoriŭ; *şi ân-
câ*, pânâ la pâmêntul acela, pre carele tu cu jurâmênt l'aĭ pro-
13 mis pârinţilor seĭ? De unde se ieaŭ eŭ carne, ca se daŭ la tot
populul acesta? pentru câ eĭ plâng câtrâ mine, *şi* ḑic: Dâ-ne
14 carne, ca se mâncâm. Eŭ singur nu pot se port tot populul acesta
15 câ este prea greŭ pentru mine. Şi dacâ vreĭ se facĭ cu mine
ast-feliŭ, de am aflat char înaintea ta, aşia te rog omórâ-me maĭ
bine, ca se nu'mĭ vêd însumĭ nenorocirea!
16 Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Adunâ'mĭ şepte-ḑecĭ de
barbaţĭ dintre bêtrâniĭ luĭ Israel, pre cariĭ cunoscĭ, câ sûnt ceĭ
maĭ betrânĭ aĭ poporuluĭ şi câpiteniile luĭ, şi'ĭ adâ pre dînşiĭ îna-
17 intea Cortuluĭ adunanţieĭ, şi se stea acolo cu tine. Şi eŭ me voiŭ
pogori, şi voiŭ vorbi acolo cu tine, şi voiŭ lua din spiritul, ce
este întru tine, şi voiŭ pune întru dînşiĭ, ca eĭ cu tine împreunâ
18 se pórte greutatea populuhuĭ, şi tu se nu *o* porţĭ singur. Şi po-
populuĭ veĭ ḑice: Sânţiţi-vê pentru mâne, şi veţĭ mânca carne; câ
aţĭ plâns înaintea luĭ Iehova şi aţĭ ḑis: Cine ne va da nóue car-
ne se mâncâm? câ maĭ bine ne era noue în Egipt, de aceea Ie-
19 hova vê dâ vóue carne, se mâncaţĭ. Voĭ nu veţĭ avea se mân-
caţĭ *numaĭ* pentru una ḑi, nicĭ pentru doue ḑile, nicĭ pentru cincĭ
20 ḑile, nicĭ pentru ḑece ḑile, nicĭ pentru doue-ḑecĭ de ḑile. *Ci*
pentru una lunâ întrégâ, pânâ ce vê va eşi pre nas, şi vi se va
face gréţiâ; pentru câ aţĭ lepâdat pre Iehova, cel ce *este* între
voĭ; şi înaintea luĭ aţĭ plâns, şi aţĭ ḑis: Oare pentru ce am eşit
din Egipt?
21 Şi Moise ḑise: Şese sute de miĭ barbaţĭ pedestri *este* popu-
lul, intre carele *sûm* eŭ; şi tu ḑicĭ: carne le voiŭ da lor, ca se
22 mânânce una lunâ de ḑile. Nu cum-va le vom tâia tóte vitele cele
marĭ şi cele micĭ, şi se le adjungâ? Saŭ nu cum-va vom prinde
23 toţĭ pesciĭ din mare, pentru ca se le adjungâ? Şi Iehova ḑise
câtrâ Moise: Nu cum-va s'a scurtat mâna luĭ Iehova, acum se
veḑĭ tu, dacâ cuvêntul meŭ se împlinesce, saŭ nu.
24 Atuncĭ Moise eşi afarâ, şi spuse populuĭ cuvintele luĭ Ie-
hova, şi adunâ şepte-ḑecĭ de barbaţĭ, dintre ceĭ maĭ bêtrânĭ a'ĭ
25 populuĭ, şi'ĭ puse se stea împrejiurul Cortuluĭ. Atuncĭ Iehova
se pogori în nuor, şi grâi câtrâ dînsul: şi luâ din spiritul ce *era*
întrînsul, şi'l puse preste ceĭ şepte-ḑecĭ de betrânĭ. Şi a fost câ
dupâ ce veni spiritul preste dînşiĭ, eĭ îndatâ profetizarâ, dar nu
26 continuarâ. Dar doĭ din aceştĭ barbaţĭ aŭ fost remas în castru,
numele unuea *era* Eldad, şi numele celuea-l-alt Medad, şi preste
acestia se aşeḑiâ acel spirit, câcĭ şi eĭ *eraŭ* dintre ceĭ înscrişĭ,
de şi eĭ nu eşirâ afarâ la Cort; şi aşia eĭ profetizaŭ în nâuntru în

castru. Atuncĭ veni tot fuga un bâiat, şi spuse luĭ Moise, ḑicênd: 27
Eldad şi Medad profetează în castru. Atuncĭ Iosua, fiul luĭ Nun, 28
carele servea pre Moise din juneţia sa, respunse. ḑicênd: Dom-
nul meŭ, Moise! oprescc'ĭ pre eĭ! Dar Moise ḑise câtrâ dînsul: 29
Nu cum-va escĭ gelos de causa mea? Dea ceriul, ca toţĭ din po-
pulul luĭ Iehova *se fiă* profeţĭ, şi câ Iehova se'şĭ trâmitâ spiritul
seŭ preste dînşiĭ. Dup'aceea Moise se întórse în castru, el şi 30
maĭ betrâniĭ luĭ Israel.

Şi vênt eşi de la Iehova, şi aduse prepeliţĭ de preste mare, 31
şi le aşeḑiâ preste castru, cam cale de una ḑi încóce, şi cale de
una ḑi încolo, şi în tot împrejiurul castruluĭ, *sburànd* numaĭ de
doĭ coţĭ pre deasupra pâmêntuluĭ. Şi populul se sculâ, şi tótâ 32
acea ḑi, şi tótâ acea nópte, şi tótâ ceea-l-altâ ḑi, şi culese pre-
peliţĭ; şi carele culese maĭ pucine, adunâ ḑece omerĭ, şi şile în-
tinserâ formos jur împrejiurul castruluĭ. *Şi* âncâ fiind carnea 33
între dinţiĭ lor, şi pânâ a nu fi âncâ consumatâ, mânia luĭ Ieho-
va se aprinse în contra populuĭuĭ, şi Iehova lovi pre popul cu
plagâ mare fórte. Şi locul acela îl numirâ: Kibrot-taava (mor- 34
mêntele lâcomieĭ), pentru câ acolo furâ înmormêntaţĭ toţĭ ceĭ
din popul, cariĭ eraŭ lacomĭ.

De la Kibrot-taava plecâ populul la Haserot, şi se opri la 35
Haserot.

CAPUL XII.

Murmura luĭ Aaron şi a Marieĭ contra luĭ Moise.

Şi Maria şi Aaron vorbirâ contra luĭ Moise, pentru fe- 1
meea cea Etiopianâ, pre care o luase el, pentru câ el
îşĭ luâ femeiâ Etiopianâ. Şi ḑiserâ: Aŭ doarâ numaĭ prin Moise 2
vorbesce Iehova? aŭ nu cum-va vorbesce el şi prin noĭ? Şi Ie-
hova auḑi. Dar omul acela Moise *era* blând fórte, maĭ mult de- 3
cât alt om de pre tótâ faça pâmêntuluĭ. Şi Iehova de o datâ ḑise luĭ 4
Moise, şi luĭ Aaron, şi Marieĭ: Eşiţĭ afarâ toţi treĭ, la Cortul adu-
nanţieĭ; şi eĭ merserâ afarâ toţĭ treĭ. Atuncĭ se pogorî Iehova 5
în columna de nuor, şi stete în uşia Cortuluĭ şi chiamâ pre Aa-
ron şi pre Maria, şi eĭ venirâ amêndoĭ. Şi le ḑise: Ié ascultaţĭ cu- 6
vintele mele! de cum-va vr'unul dintre voĭ este profet, Eŭ, Ie-
hova, me voiŭ arata luĭ în visiune, şi în somn voiŭ vorbi cu dînsul.
Nu aşia cu servul meŭ Moise, carele *este* credincios în tótâ ca- 7
sa mea. Gurâ cu gurâ vorbesc cu dînsul, şi el *me* vede pre 8
mine aievea, în façiâ, ĭar nu prin *ce-va* enigmate, care repre-
sintâ pre Iehova; cum dar de nu v'aţĭ temut se vorbiţĭ contra

9 servuluĭ meŭ Moise? Şi aşia mânia luĭ Iehova se aprinse con-
10 tra lor, şi se duse. Şi nuorul se retrase de pre Cort; şi écâ!
Maria *era* plinâ de leprâ *albâ* ca ometul; şi Aaron uitându-se
11 la Maria, şi écâ câ *era* leprósâ. Atuncĭ ḑise Aaron câtrâ Moise:
Rogu-te! Domnul meŭ! nu maĭ pune pêcatul pre noĭ, căcĭ ne-
12 bunesce am lucrat, şi am pêcâtuit. Rogu-te ca ea se nu fiâ
aşia, aseminea uneĭ *lepâdâturĭ* mórte, a câria carne când ese din
13 pântecele mameĭ sale, pe djumâtate este mórtâ. Atuncĭ Moise strigâ
câtrâ Iehova, ḑicênd: Dumneḑeule! rogu-te însânâtoşiazâ-o pre
14 ea! Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Dacâ tatul eĭ *în mâniâ*, scuĭ-
pând 'ĭ-ar fi scuipat în faciâ, aŭ nu s'ar fi ascuns ea de ru-
şine şepte ḑile? se se eschidiâ *dar* şepte ḑile afarâ de castru,
15 şi dup'aceea iarâşĭ se va rechiâma. Şi aşia Maria fu eschisâ afa-
râ de castru şepte ḑile, şi popului nu plecâ, pânâ ce Maria fu
iarâşĭ rechiâmatâ.
16 Şi dup'aceea plecâ poporuĭ de la Haserot şi'şĭ aşeḑiâ cas-
trele în deşertul Paran.

CAPUL XIII.

Spioniĭ trâmişĭ în Canaan.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Trâmite barbaţĭ, ca se
esploreze pâmêntul Canaan, pre carele voiŭ se'l daŭ
fiilor luĭ Israel, câte un barbat din tótâ semênţia pârinţilor lor
3 veţĭ trâmite, toţĭ princĭ dintre dînşiĭ. Atuncĭ Moise îĭ trâmise din
deşertul Paran, dupâ cuvêntul luĭ Iehova, cariĭ eraŭ tot câ-
4 pileniĭ între fiiĭ luĭ Israel. Şi acestea *sûnt* numele lor: Din tri-
5 bu luĭ Ruben, pre Samua, fiul luĭ Zaccur. Din tribu luĭ Simeon,
6 pre Safat, fiul luĭ Hori. Din tribu luĭ Iuda, pre Caleb, fiul luĭ
7 8 Iefune. Din tribu luĭ Issacar, pre Igheal, fiul luĭ Iosef. Din tri-
9 bu luĭ Efraim, pre Osea, fiul luĭ Nun. Din tribu luĭ Beniamin, pre
10 Palti, fiul luĭ Rafu. Din tribu luĭ Zabulon, pre Goddiel, fiul luĭ
11 Sodi. Din *cela-l-alt* trib a luĭ Iosef, *adicâ* din tribu luĭ Manas-
12 se, pre Goddi, fiul luĭ Susi. Din tribu luĭ Dan, pre Ammiel, fiul
13 luĭ Ghemali. Din tribu luĭ Asser, pre Setur, fiul luĭ Michael.
14 15 Din tribu luĭ Neftali, pre Naabi, fiul luĭ Vafsi. Din tribu luĭ Gad,
16 pre Gheuel fiul luĭ Machi. Acestea *sûnt* numele barbaţilor, pre
cariĭ trâmise Moise, ca se cerceteze pâmêntul. Iar pre Osea, pre
fiul luĭ Nun, îl numi Moise, Iosua.
17 Şi aşia îĭ trâmise pre eĭ Moise, ca se esploreze pâmêntul
Canaan, şi ḑise câtrâ dînşiĭ; Mergeţĭ d'aicĭ spre meaḑiâ-ḑi, şi
18 apoĭ vê suiţĭ pre munte. Şi vedeţĭ pâmêntul, cum *este*, şi *ce fel*

este popului, ce'l locuesce, dacâ *este* tare saŭ slab, dacâ *este* mult
saŭ pucin la numer. Şi ce fel *este* pâmêntul, în carele locuesce, 19
dacâ *este* bun saŭ reŭ, şi ce fel *sunt* cetâţile în care locuesc
acestia; dacâ eĭ *şed* în corturĭ saŭ în locurĭ cu zidiŭ întârite.
Şi iarâşĭ cum *este* pâmêntul, dacâ *este* gras saŭ sterp; dacâ sûnt 20
intrînsul arborĭ, saŭ nu? şi fiţĭ cu ânimâ, şi luaţĭ cu voĭ din frup-
tele aceluĭ pâmênt, iar timpul acela, *era* tocmaĭ timpul precoce-
reĭ strugurilor. Eĭ dar atuncĭ plecarâ, şi esplorarâ pâmêntul ace- 21
la, din deşertul Sin pânâ la Rehob, spre Hemat. Eĭ se suirâ şi 22
spre meaḑiâ-ḑi, şi strâbâturâ pânâ la Hebron, şi acolo *eraŭ* Ahi-
man, Sesaĭ şi Talmai, nâscut din Hanac. Iar Hebronul fu zidit
cu şepte anĭ înainte de cetatea Soan din Egipt.

Şi eĭ venirâ pânâ la valea Escol (strugure) acolo tâiarâ o 23
viţiâ de viâ cu un strugure pe dînsa, şi'l duserâ doĭ inşĭ cu
o vecte *pre umerĭ*; precum şi din mere-granate, şi din fice. Şi 24
p'acel loc îl numirâ Nahal-Escol (valea struguruluĭ) din causa
aceluĭ strugure, pre carele fiiĭ luĭ Israel îl tâiarâ d'acolo. Şi eĭ se 25
întórserâ înapoĭ de la esplorarea aceluĭ pâmênt, dupâ trecerea a
patru-ḑecĭ de ḑile.

Şi eĭ adjungênd, venirâ la Moise, şi la Aaron, şi la tótâ 26
comunitatea fiilor luĭ Israel, în deşertul luĭ Paran, la Kadesi, şi
reportându-le lor lucrul, şi la tótâ comunitatea, le arâtarâ şi frup-
tele aceluĭ pâmênt. Şi eĭ spunênd luĭ, îĭ ḑiserâ: Noĭ am adjuns 27
în pâmêntul acela, la care ne aĭ trâmis pre noĭ; şi cu adevêrat
acela *este pâmênt* unde curge lapte şi miere, şi acesta-*e* frup-
tul luĭ. Decât *un lucru este*, câ popului, ce locuesce întrînsul, 28
este tare fórte, şi cetâţile întârite şi marĭ fórte; şi âncâ şi pre
fiiĭ luĭ Hanac îĭ veḑurâm acolo. Amalec locuesce în partea des- 29
pre méḑiâ-ḑi; iar Heteu şi Iebuseu şi Amorreŭ locuesc pre munte;
şi Cananeiĭ locuesc pre lângâ mare, şi pre lângâ Iordan. Şi Ca- 30
leb linişti pre popului *ce venea* în contra luĭ Moise, ḑicênd:
Haĭdeţĭ se mergem, şi *pâmêntul* se'l luâm, câ fârâ îndoialâ îĭ vom
învinge pre eĭ. Dar înse barbaţiĭ, ceĭ ce fuserâ cu dînsul, ḑi- 31
ceaŭ: Noĭ nu vom putea merge contra aceluĭ popul, câcĭ el es-
te maĭ tare decât noĭ. Şi eĭ aduserâ scire rea despre acel pâ- 32
mênt, pre carele'l cercetarâ, între fiiĭ luĭ Israel, ḑicênd: Pâmên-
tul, în carele am âmblat, ca se'l cercetâm, este un pâmênt, care
mânâncâ pre locuitoriĭ seĭ; şi toţĭ ómeniĭ, pre cariĭ 'ĭ-am vêḑiut
noĭ acolo, *sûnt* ómenĭ de o mârime nespusâ. Da, noĭ acolo am 33
maĭ vêḑiut şi giganţĭ, pre fiiĭ luĭ Hanac, *cariĭ sûnt* dintre *cea-
l-alţĭ* giganţĭ; ast-fel, încât noĭ ne vedem în ochiĭ nostri a fi ca
locustele, şi tot aşia vom fi fost noĭ şi în ochiĭ lor.

CAPUL XIV.

Poporul murmurâ. Cuvêntarea luĭ Iosua. Amaleciţiĭ.

1 Atuncĭ se redicâ tótâ comunitatea, şi cu vóce înaltâ strigâ,
2 şi poporul plânse în nóptea aceea. Şi toţĭ fiiĭ luĭ Is-
rael murmurarâ în contra luĭ Moise şi în contra luĭ Aaron; şi
tótâ comunitatea le ḑiserâ lor: Ce bine era, se fim murit în
3 pâmêntul Egiptuluĭ, saŭ de am muri în acest deşert! Pentru ce
ne aduce pre noĭ Iehova în pâmêntul acesta ca se câdem de sa-
biâ? şi ca femeele nóstre, şi copilaşiĭ nostriĭ se devinâ pradâ?
Aŭ nu *este* maĭ bine pentru noĭ, ca se ne întórcem înapoĭ în
4 Egipt? Şi ḑiserâ uniĭ câtrâ alţiĭ: Se ne punem pre unul maĭ mare,
şi se ne întórcem în Egipt.
5 Atuncĭ Moise şi Aaron câḑiurâ pre feçiele lor, înaintea în-
6 tregeĭ adunârĭ a comunitâţeĭ fiilor luĭ Israel. Şi Iosua fiul luĭ
Nun, şi Caleb fiul luĭ Iefune, *cariĭ eraŭ* din ceĭ ce esplorarâ pâ-
7 mêntul, îşĭ spintecarâ vestimentele lor. Şi grâirâ câtrâ tótâ co-
munitatea fiilor luĭ Israel, ḑicênd: pâmêntul pre carele noĭ l'am strâ-
8 bâtut, ca se'l cercetâm, *este* pâmênt bun, fórte bun. Dacâ Ie-
hova va bine-voi cu noĭ, atuncĭ el ne va introduce în pâmêntul
acela, şi ni'l va da nóue; pâmêntul, în carele curge lapte şi
9 miere. Numaĭ nu vê sculaţĭ în contra luĭ Iehova, şi nu vê te-
meţĭ de loc de poporul pâmêntuluĭ aceluea, pentru câ eĭ *numaĭ
ca* pânea *ne sûnt* nóue, umbrirea lor s'a departat de la dînşiĭ, şi
Iehova *este* cu noĭ, nu vê temeţĭ de eĭ.
10 Atuncĭ tot poporul se vorbi, ca se'ĭ ucidâ cu petre; dar
mârirea luĭ Iehova se arâtâ în Cortul adunanţiei, înaintea tutulor
fiilor luĭ Israel.
11 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Pânâ când âncâ me va maĭ des-
preţui poporul acesta? şi pânâ când nu'mĭ vor crede eĭ mie, du-
12 pâ tóte semnele ce le fâcuiŭ eŭ între dînşiĭ? Lovi'l-voiŭ pre el
cu mortalitate, şi'l voiŭ pierde, iar pre tine te voiŭ face se de-
13 vinĭ popul maĭ mare, şi maĭ tare decât dînsul. Şi Moise ḑise câ-
trâ Iehova: Şi dacâ vor auḑi Egiptenii, din meḑĭ-locul cârora tu
14 aĭ scos pre poporul acesta prin puterea ta, Ce vor ḑice eĭ câ-
trâ locuitoriĭ acestuĭ pâmênt, câ eĭ aŭ auḑit, câ tu, o Iehova!
escĭ în meḑĭ-locul acestuĭ popul, câ tu Iehova te arâţĭ, ca se te
vadâ chiar cu ochiĭ, şi câ nuorul teŭ reşede deasupra lor, şi câ tu
mergĭ înaintea lor, ḑiua în columna de nuor, şi nóptea în co-
15 lumna de foc. Şi de cum-va aĭ omorî pre poporul acesta, ca
pre un singur om, atuncĭ neamurile, care aŭ auḑit de numele
16 teŭ, ar ḑice: Fiind câ Iehova nu putu se introducâ pre poporul
acesta în pâmêntul, pre carele cu jurâmênt li'l promisese lor, de

aceea'ĭ omorî pre eĭ în acest deşert. Acum dar, rogu-te, mâ- 17
rească-se puterea ta, Doamne! după cum aĭ grăit, când aĭ ḑis.
Iehova este îndelung râbdâtoriŭ, şi îmbielşugat în milâ, carele 18
iértâ fârâ de legea, şi pêcatul; dar înse care nu lasâ niciĭ una
culpâ nepedepsitâ, carele cerceteazâ iniquitâţile pârinţilor în fiiĭ
pânâ în a treia şi a patra *generaţiune*. Iartâ aşia te rog iniqui- 19
tatea poporuluĭ acestuia, dupâ mârimea mileĭ tale, şi dupâ cum aĭ
iertat tu poporuluĭ acestuia din Egipt şi pânâ aicĭ.
Şi Iehova ḑise: Iertatu-leam, dupâ cuvêntul teŭ. Dar în- 20 21
tru adevêr, dupâ cum *sûm* eŭ viŭ, aşia mârirea luĭ Iehova va
împlea tot pâmêntul. Ca toţĭ aceĭ barbaţĭ, cariĭ aŭ veḑiut mâri- 22
rea mea, şi semnele mele, pre cariĭ eŭ le-am fâcut în Egipt şi
în deşertul acesta, şi cariĭ m'aŭ cercat acum cu aceasta de ḑe-
ce orĭ, şi de cuvêntul meŭ n'aŭ ascultat. Dintr'aceia nici unul 23
se nu vadâ pâmêntul acela, pre carele cu jurâmênt l'am promis
pârinţilor lor; da, nicĭ unul din toţĭ aceia ce m'aŭ despreţuit pre
mine, se nu'l vadâ. Numaĭ pre servul meŭ Caleb, fiind-câ el a 24
fost condus de alt spirit, şi el tot dea-una şi deplin a urmat du-
pâ voia mea, de aceea îl voiŭ întroduce pre el în pâmêntul, în carele
a umblat, şi posteritatea luĭ îl va posede pre el cu drept de
moştenire. Amalekiţiĭ şi Cananeiĭ locuesc în aceastâ vale, de ace- 25
ea voĭ mâne întórceţi vê înapoĭ, şi vê duceţĭ în deşert pre ca-
lea spre marea roşiâ.
Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi câtrâ Aaron, *şi* ḑise: Pânâ 26 27
când *se râbd* eŭ acesteĭ adunârĭ rele, care murmurâ în contra
mea? eŭ murmurele fiilor luĭ Israel, pre care le înalţiâ în
contra mea, le am auḑit. De aceea spune-le lor: Dupâ cum 28
sûm eŭ viŭ, ḑice Iehova, se sciţĭ câ vê voiŭ face vóue dupâ cum
am auḑit, câ aţĭ grâit întru urechele mele. In deşertul acesta 29
vor câde mórte corpurile vóstre, şi a tutulor acelor cariĭ aŭ fost
numeraţĭ dintre voĭ, dupâ numerul vostru, toţĭ ceĭ de la doue-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, cariĭ aţĭ murmurat contra mea. Nimi- 30
nea din voĭ nu va întra în pâmêntul acela, de şi pentru el mi-
am râdicat mâna mea, *jurând*, câ voiŭ se vê aşeḑiŭ întrînsul,
afarâ de Caleb, fiul luĭ Iefunne, şi Iosua fiul luĭ Nun. Şi pre 31
pruncii vostri, despre cariĭ aţĭ ḑis voi, câ eĭ vor deveni pradâ,
eŭ pre acea'ĭ voiŭ întroduce, ca eĭ se cunóscâ pâmêntul acela,
de care voĭ v'aţĭ ferit cu atâta urâ. In cât este pentru voĭ, cor- 32
purile vóstre vor câdea mórte într'acest deşert. Şi fiii vostri vor 33
umbla râtâcind ca pâstorĭ într'acest deşert patru-ḑecĭ de anĭ, şi
vor purta *pedêpsa* fornicaţiuneĭ vóstre, pânâ ce tóte cadavrele
vóstre se vor consuma în deşert. Dupâ numerul ḑilelor, în ca- 34
re voĭ aţĭ esplorat pâmêntul, adicâ patru-ḑecĭ de ḑile, de tótâ ḑi-
ua câte un an, veţĭ purta *pedêpsa* pêcatelor vóstre, patru-ḑecĭ
de anĭ, şi se cunósceţĭ, ce va se ḑicâ, când îmĭ retrag mâna

35 mea *de preste voĭ.* Eŭ, Iehova am ḑis; şi cu adevĕrat acesta o
voiŭ şi face întregeĭ acesteĭ adunârĭ rele, care s'a strîns asupra
36 mea; eĭ într'acest deşert se vor topi, şi aicĭ vor peri. Şi, *într'a-
devĕr*, barbaţiĭ aceia pre cariĭ trâmisese Moise, ca se esploreze
pâmêntul, şi cariĭ dupâ ce se întórserâ înapoĭ, fâcurâ se mur-
mure tótâ comunitatea în contra luĭ, fórte defâĭmând acel pâmênt;
37 Aceĭ barbaţĭ, *ḑic*, cariĭ grâiserâ reŭ pâmêntul acela, murirâ de
38 plagâ înaintea luĭ Iehova. Dar înse Iosua fiul luĭ Nun, şi Ca-
leb fiul luĭ Iefune, remaserâ viĭ dintr'aceĭ barbaţĭ, cariĭ merserâ
se ispitéscâ pâmêntul acela.
39 Şi dupâ ce spuse Moise tóte aceste cuvinte, tutulor fiilor
40 luĭ Israel, se amâri poporul fórte. Şi sculându-se des-de-demâ-
néţiâ, se suirâ pre vêrful munteluĭ, ḑicênd: Eacâ-te ne aicĭ! Se
ne suim la locul acela, de unde a vorbit Iehova; pentru câ noĭ
41 am pêcâtuit. Atuncĭ *le* ḑise Moise: Pentru ce calcaţĭ ast-fel or-
42 dinele luĭ Iehova? câcĭ aceasta nu va reuşi. Nu vê suiţĭ în
sus, câ Iehova nu este în meḑĭ-locul vostru, ca nu cum-va lovin-
43 du-vê cu inmiciĭ voştri, de eĭ se fiţĭ bâtuţĭ. Pentru-câ Amale-
kiţiĭ şi Cananeiĭ acolo *sùnt* dinaintea vóstrâ, şi de *al lor* sabiâ
veţĭ câde, fiind-câ voĭ v'aţĭ întors de la Iehova, nicĭ Iehova nu
44 va fi cu voĭ. Dar eĭ neascultând se suirâ pre vêrful munteluĭ;
înse arca alianţieĭ luĭ Iehova, şi Moise nu se mişcarâ din castru.
45 Atuncĭ se pogorirâ Amalekiţiĭ şi Cananeiĭ, cariĭ locueaŭ
pre acel munte, şi bâtându'ĭ, iĭ împrâştiarâ pânâ la Horma.

CAPUL XV.

Câlcarea sâmbeteĭ se pedepsesce.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Grâesce fiilor luĭ Is-
rael, şi le ḑi lor: Dupâ ce veţĭ întra în pâmêntul lo-
3 cuinţeĭ vóstre, pre carele eŭ vi'l daŭ vóue, Dacâ vreţĭ se ofe-
riţĭ sacrificiŭ de ardere luĭ Iehova, olocaust, saŭ victimâ împli-
nind prin acesta vr'un vot, saŭ oblaţiune voluntariâ, saŭ la so-
lemnitâţile vóstre, spre a face odóre plâcutâ luĭ Iehova, din vitele
4 cele marĭ, saŭ din cele micĭ. Atuncĭ cel ce ofere darul seŭ, se
aducâ luĭ Iehova, pentru oblaţiune pânaticâ, fârinâ finâ, a ḑecea
5 parte *de Efa*, amesteeatâ cu oleŭ, a patra parte d'in Hin. Şi vin
pentru libaţiune, a patra parte din Hin. Acesta se aducĭ pentru
verĭ-ce olocaust saŭ *şi alt* sacrificiŭ, de tot mnelul câte atâta.
6 Saŭ *de va fi* berbece, se oferescĭ ca sacrificiŭ pânatic doue ḑe-
7 cime de fârinâ finâ, amestecatâ cu oleŭ a treia parte de Hin. Şi

vin pentru libaţiune veĭ oferi a treia parte de in, intru miros de
bună mireasmă luĭ Iehova. Şi de veĭ oferi un viţel, pentru olo- 8
caust, saŭ pentru *alt* sacrificiŭ, împlinind prin el un vot, saŭ sa-
crificiŭ votiv luĭ Iehova; Atuncĭ pre lângă acel viţel veĭ maĭ aduce 9
şi oblaţiune pânatica, fărină fină treĭ ḑecime, amestecate cu dju-
mătate Hin de oleŭ. Şi vin pentru libaţiune veĭ oferi una dju- 10
mătate de Hin, spre sacrificiŭ de ardere, pentru odóre bine plă-
cută luĭ Iehova. Ast-fel se facĭ cu verĭ ce sacrificiŭ de boŭ saŭ 11
de berbece, saŭ de mnel saŭ de ied. După numerul ce veţĭ sa- 12
crifica, ast-fel veţĭ face cu fiă-care din aceste vite, după nume-
rul lor. Fiă-care indigen se facă acésta ast-fel, cand ofere sa- 13
crificiŭ de ardere întru odóre bine placută luĭ Iehova. Şi de va 14
locui vr'un străin între voĭ, saŭ *altul verĭ cine* între generaţiu-
nele vóstre, şi el va voi se facă sacrificiŭ de ardere întru odóre
bine-plăcută luĭ Iehova, acela se'l facă tot aşia, după cum îl fa-
ceţĭ voĭ. O comunitate! tot acelaşĭ statut *va fi* pentru voĭ şi pen- 15
tru cel străin ce petrece *între voĭ*, statut etern *va fi acésta* întru
tóte generaţiunele vóstre, că cel străin este ca şi voĭ înaintea luĭ
Iehova. Aceeaşĭ lege, şi acelaş dirept va fi pentru voĭ, şi pentru 16
cel străin, ce petrece între voĭ.

Şi Iehova grăi către Moise, *şi* ḑise: Grăesce fiilor luĭ Is- 17 18
rael, şi le ḑi lor: Când veţĭ fi advenit în pământul acela, în carele
eŭ vĕ întroduc pre voĭ, Şi veţĭ începe a mânca din pâ- 19
nea pământuluĭ aceluia, veţĭ oferi *din trînsa* oblaţiune elevată luĭ
Iehova. Din primiţia aluatuluĭ vostru se oferiţĭ o turtă drept obla- 20
ţiune; după cum daţĭ oblaţiunea din arià, aşia o veţĭ da şi aceasta.
Din primiţia aluatuluĭ vostru se oferiţĭ *dar* luĭ Iehova, întru tóte 21
generaţiunele vóstre.

Şi dacă voĭ din greşială veţĭ lipsi, şi nu veţĭ face tóte or- 22
dinile, pre care Iehova le a dât luĭ Moise; Tóte câte Iehova v'a 23
ordonat prin Moise, din ḑiua aceea, din care Iehova v'a dat or-
dinile sale, şi d'atuncĭ înainte prin tóte generaţiunile vóstre, Şi 24
dacă va fi, ca *acel lucru* se se fi făcut prin greşială, fără ca
comunitatea se fi sciut ce-va, atuncĭ tótă comunitatea va oferi
un viţel, ca olocaust, întru odóre bine-plăcută luĭ Iehova, şi cu
darul seŭ pânatic şi libaţiunea sa, după ordinaţiune, şi un ied ca
sacrificiŭ pentru pĕcat. Şi preutul va curăţi tótă comunitatea fii- 25
lor luĭ Israel, şi li se va ierta lor, fiind că aceasta s'a întem-
plat prin greşială. Şi eĭ îşĭ vor aduce darul lor înaintea luĭ Ie-
hova, *carele va fi* sacrificiŭ de ardere, şi oblaţiunea pentru pĕ-
cat înaintea luĭ Iehova, pentru greşiala lor. Şi aşia se va ierta co- 26
munitaţeĭ întregĭ a fiilor luĭ Israel, şi străinuluĭ, carele locuesce
între eĭ, căcĭ *la aceasta se făcu culpabile* tot popului prin gre-
şială.

Şi dacă va fi pĕcătuit numaĭ un singur suflet prin greşială, 27

28 acesta va oferi una caprâ d'un an dar pentru pêcat. Şi preutul
va curâţi pre acela, carele va fi pêcâtuit, fiind câ a pêcâtuit prin
greşialâ înaintea luï Iehova; pre acela dic îl va curâţi şi i se
29 va ierta luï. Una şi aceeaşi lege va fi pentru fiâ-cine, carele va
fi pêcâtuit *ce-va* prin greşialâ, fiâ acela indigen dintre fiiï luï Is-
rael, saŭ strein, ce locuesce între voï.
30 Iar sufletul acela, carele face ce-va cu mâna râdicatâ, fiâ
indigen, fiâ peregrin, unul ca acela pe Iehova defaïmâ, aseminea
31 suflet se va estermina din populul seŭ. Pentru câ cuvêntul luï
Iehova l'a despreţuit, şi ordinele luï le-a stricat, esterminase-va
acel suflet, pêcatul luï asupra luï.
32 Şi când eraŭ fiiï luï Israel în deşert, aflarâ pre un om adu-
33 nând lemne în diua de Sabbat. Şi ceï ce'l aflarâ stringând lem-
34 ne, îl duserâ la Moise şi la Aaron, şi la tótâ comunitatea. Şi'l
puserâ la închisóre, pentru ca *âncâ* nu era decis, câ ce aŭ se
35 facâ cu el. Atuncï dise Iehova câtrâ Moise: acel om cu mórte
se se omóre, tótâ comunitatea se'l ucidâ cu petre afarâ din cas-
36 tru. Atuncï îl duse pre el tótâ comunitatea afarâ dinaintea cas-
truluï, şi îl uciserâ cu petre, şi el muri, dupre cum ordonase Ie-
hova luï Moise.
37 38 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* dise: Grâesce fiilor luï Israel,
şi le di lor, ca se'şi facâ fimbriï la marginele vestimentelor sale,
prin tóte generaţiunile lor; şi preste fimbria fiâ-câruï colţ se punâ
39 fir resucit de colóre iacentinâ. Şi acest *fir* se fiâ preste fimbriâ,
ca tot dea-una, de câte orï le'ţï vedea, se vê aduceţï aminte de
tóte ordinele luï Iehova, şi se le faceţï pre ele, şi se nu aler-
gaţï dupâ *cugetele* ânimeï vóstre, nicï dupâ *râtâcirile* ochilor vos-
40 tri, dupâ care voï urmând, se fornicaţï. Ca se vê aduceţï aminte,
dic, şi se faceţï tóte ordinile mele, şi se fiţï sânţï Dumnedeuluï
41 vostru. Eŭ Iehova *sûm* Dumnedeul vostru, carele v'a scos pre
voï din pâmêntul Egiptuluï ca se fiŭ Dumnedeul vostru, Eŭ Ie-
hova *sûm* Dumnedeul vostru.

CAPUL XVI.

Rescóla luï Core şi a cetaşilor seï.

1 Iar Core, fiul luï Iitzehar, a fiuluï luï Chehat, a fiuluï luï
Levi cutezâ a se însoci cu Datan şi Abiram, fiiï luï Eli-
2 ab, şi cu On fiul luï Pelet, coboritoriï luï Ruben. Şi se sculará
contra luï Moise, eï cu doue-sute cincï-decï de barbaţï dintre
fiiï luï Israel, *cariï eraŭ* ceï maï de frunte aï comunitâţeï, con-
3 vocaţï la adunarea generalâ, tot ómenï renumiţï. Şi se adunarâ

contra luĭ Moise şi contra luĭ Aaron, şi le ḑiserâ lor: adjunge
atâta! câ tótâ comunitatea constâ tot din ómenĭ sânţĭ, şi Iehova
este în meḑĭ-locul lor; pentru ce dar voĭ vê înalţiaţĭ maĭ pre sus
de adunarea luĭ Iehova?
Moise când auḑi aceasta, câḑiu pre façia sa. Şi grâi 4 5
câtrâ Core şi câtrâ tótâ céta sa, ḑicênd: *Mâne* demânéţiâ va arâta
Iehova pre cela, carele *este* al luĭ, şi carele este sânţit, şi'l va la-
sa se se apropiâ de dînsul, şi numaĭ pre cel ce va alege el, nu-
maĭ pre acela îl va lasa se se apropiâ de dînsul. Deci aceasta se 6
faceţĭ: Luaţi-vê tâmâetorĭ, Core, şi tótâ céta luĭ. Şi puneţĭ foc 7
întrînsele, şi preste dînsu puneţĭ profum înaintea luĭ Iehova, de-
mânéţiâ, şi numaĭ pre acela pre carele Iehova îl va alege, nu-
maĭ acela va fi cel sânţit. Fiiĭ aĭ luĭ Levi, adjunge-vê. Şi Moise 8
ḑise câtrâ Core: Ié ascultaţĭ fiiĭ luĭ Levi! Aŭ prea pucin este 9
pentru voĭ, câ Dumneḑeul luĭ Israel v'a separat pre voĭ din co-
munitatea luĭ Israel, şi v'a lasat se vê apropiaţĭ de dînsul ca se
împlinţĭ serviciul Locuinţeĭ luĭ Iehova? şi se vê presentaţĭ îna-
intea comunitâţeĭ, servindu'ĭ eĭ? El pre tine, şi pre toţĭ fraţiĭ 10
teĭ, pre fiiĭ luĭ Levi cu tine, te-a priimit se te apropiĭ de dînsul;
şi voĭ acum maĭ câutaţĭ şi preuţia? Cu adevêrat, câ şi tu, şi 11
tótâ céta ta, voĭ v'aţĭ resculat contra luĭ Iehova; câci cine este
Aaron, de murmuraţĭ contra luĭ?
Şi Moise trâmise se chieme pre Datan şi pre Abiram, fiiĭ 12
luĭ Eliab; dar eĭ respunserâ: Nu venim! Aŭ nu'ţĭ adjunge, câ 13
ne'aĭ scos din pâmêntul, unde curge lapte şi miere, ca se ne
omorĭ în deşertul acesta; tu maĭ voescĭ ancâ se te facĭ şi Domn
absolut preste noĭ? Nu cum-va ne-aĭ adus pre noĭ, într'un pâ- 14
mênt unde curge lapte şi miere? saŭ, nu cum-va ne-aĭ dat nó-
ue de moştenire *nisce* câmpurĭ saŭ viĭ? Acum vreaĭ se scoţĭ şi
ochiĭ ómenilor acestora? Nu venim! Atuncĭ se mâniâ Moise fórte, 15
şi ḑise câtrâ Iehova: Nu câuta spre darul lor; câ eŭ nicĭ macar
un asin am luat de la eĭ; nicĭ pre nimenea dintre eĭ n'am asu-
prit. Apoĭ ḑise Moise câtrâ Core: Tu şi tótâ céta ta, se staţĭ 16
mâne înaintea luĭ Iehova; tu, apoĭ eĭ, apoĭ Aaron; Şi vê luaţĭ 17
fiâ-care tâmâetórea şi puneţĭ profum întrînsele, şi le aduceţĭ îna-
intea luĭ Iehova, fiâ-carele tâmâetórea sa; dóue sute cincĭ-ḑecĭ de
tâmâetorĭ, şi tu şi Aaron, şi fiesce carele tâmâetórea sa.
Şi aşia luarâ fiâ-carele tâmâetórea sa, şi puserâ foc întrîn- 18
sele, şi pre deasupra puserâ profum, şi se puserâ la uşia Cor-
tuluĭ aduuanţieĭ; aseminea şi Moise şi Aaron. Şi Core strînsâ în 19
contra lor tótâ comunitatea la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, atuncĭ mâ-
rirea luĭ Iehova se arâtâ la tótâ adunarea.
Şi Iehova grâi câtrâ Moise şi câtrâ Aaron, *şi* ḑise: Sepa- 20 21
raţi-vê de adunarea aceasta, câ într'un moment am se consum pre
eĭ. Şi eĭ câḑiurâ pre feçiele, şi ḑiserâ: Dumneḑeule, Dumneḑeul 22

spiritelor, şi a tot corpul! de aŭ pêcâtuit un om, aŭ aprindese-
23 va mânia ta asupra întregeĭ adunârĭ? Şi Iehova grăi câtrâ Moi-
24 se, *şi* ḑise: Grâesce câtrâ comunitate, şi'ĭ ḑi: Departaţi-vê din
prejiurul corturilor luĭ Core, Datan, şi Abiram!
25 Atuncĭ se sculâ Moise, şi merse la Datan şi la Abiram, şi
26 dupâ dînsul merserâ şi maĭ bêtrâniĭ luĭ Israel. Şi el grâi câtrâ
comunitate, ḑicênd: Departaţi-vê, rogu-vê, de corturile acestor
ómenĭ reĭ, ce *este* a lor, se nu atingeţĭ, ca se nu periţĭ şi voĭ
27 împreunâ cu eĭ, pentru pêcatul lor. Şi eĭ se departarâ dinpre-
jiurul corturilor luĭ Core, Datan şi Abiram, şi Datan şi Abiram
eşirâ afarâ, şi punêndu-se, steteaŭ în uşile corturilor lor, cu fe-
28 meiele lor, cu copiii lor şi cu famĭlia lor. Şi Moise dise: Din-
tr'aceasta veţĭ cunósce câ Iehova m'a trimes pre mine, ca se fac
29 tóte lucrurile acestea, câ nu *le fac* de la sinemĭ. Dacâ acestia
aicĭ vor muri, dupâ cum mor toţĭ ceĭ-l-alţĭ ómenĭ, şi dacâ eĭ se
se vor pedepsi tot aşia, ca şi alţĭ ómenĭ, atuncĭ pre mine nu Ie-
30 hova m'a trâmis; Dar dacâ Iehova va crea ce-va lucru noŭ, şi
pâmêntul îşi va deschide gura sa, şi'ĭ va înghiţi pre eĭ împreunâ
cu tóte câte *sûnt* ale lor, şi eĭ de viĭ se vor pogorĭ în ĭad,
atuncĭ voĭ se cunósceţĭ, câ acestĭ ómenĭ aŭ defâĭmat pre Iehova.
31 Şi se întêmplâ, câ îndatâ ce încetâ el de a vorbi acestea,
32 d'odatâ pâmêntul de sub dînşiĭ se despicâ. Şi pâmêntul deschi-
ḑêndu'şĭ gura sa, îĭ inghiţi pre dînşiĭ, şi casele lor, şi pre toţĭ
33 ómeniĭ, cariĭ *eraŭ* aĭ luĭ Core, şi tótâ averea *lor*. Şi aşia se po-
gorirâ eĭ şi tóte ale lor, de viĭ în ĭad, şi pâmêntul îĭ acoperi, şi
34 eĭ perirâ din meḑĭ-locul adunâreĭ. Şi tot Israelul ce *era* prin
prejiurul lor, fugi de strigarea lor, ḑicênd: Nu cum-va se ne
35 inghiţiâ şi pre noĭ pâmêntul. Şi foc eşi de la Iehova, şi
mistui pre ceĭ doue sute cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ, cariĭ oferirâ
profumul.
36 37 Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Ḑi luĭ Eleazar fiul luĭ
Aaron, preutul, ca se scótâ tâmâetorile din meḑĭ-locul foculuĭ,
38 cârbuniĭ dintr'însele se'ĭ lepede afarâ, câcĭ consacrate sûnt. Tâ-
mâetorile acestora, *ḑic*, cariĭ pêcâtuirâ contra sufletelor sale pro-
pie, ca se facâ dintr'însele lamine late pentru acoperirea alta-
riuluĭ; pentru câ eĭ pre acelea le oferirâ înaintea luĭ Iehova, şi
prin acéste se consecrarâ, şi care vor servi de semn fiilor luĭ
39 Israel. Atuncĭ Eleazar preutul luâ acele tâmâetorĭ de aramâ, pre
care le oferiserâ ceĭ arşĭ, şi le fâcurâ lamine pentru acoperirea
40 altariuluĭ. Intru memorial fiilor luĭ Israel, pentru ca nu cum-va
cine-va strâin, carele nu ar fi din semênţia luĭ Aaron, se cute-
ze a se apropia, spre a aduce profum înaintea luĭ Iehova, ca se
nu mérgâ şi luĭ tot ca luĭ Core şi ca cetaşilor luĭ, aşia, dupâ
cum îĭ ordonase luĭ Iehova prin Moise.
41 Iar a doua ḑi demânéţiâ tótâ adunarea fiilor luĭ Israel mur-

murâ contra luĭ Moise, şi contra luĭ Aaron, ḑicênd: Voĭ aţĭ
omorât pre poporul luĭ Iehova! Şi se întêmplâ când se strânse 42
adunanţia contra luĭ Moise şi contra luĭ Aaron, atuncĭ eĭ se în-
tórserâ în façiâ spre Cortul adunanţieĭ, şi écâ! nuorul îl acoperi-
se pre el, şi mârirea luĭ Iehova apâru. Atuncĭ Moise şi cu Aa- 43
ron venirâ înaintea uşeĭ Cortuluĭ adunanţieĭ. Şi Iehova grâi câ- 44
trâ Moise, *şi* ḑise: Duceţi-vê dintr'aceastâ adunanţiâ, câ voiŭ 45
d'odatâ se'ĭ pierd pre eĭ. Atuncĭ eĭ câḑiurâ pre façia lor. Dup'- 46
aceea ḑise Moise câtrâ Aaron: Iea tâmâetórea şi pune foc în-
trînsa de pre altariŭ, şi deasupra pune profum, şi dute cu-
rênd înaintea adunanţieĭ, şi o curâţiâ pre ea, câ mâniâ mare a
eşit de la façia luĭ Iehova, şi plaga a început. Şi Aaron luâ *tâ-* 47
mâetórea, dupâ cum îĭ ḑisese Moise, şi fugi în meḑĭ-locul adu-
nanţieĭ, şi écâ! plaga şi începuse între popul; atuncĭ el puse pro-
fumul, şi curâţi poporul. Şi îndatâ ce se puse el între morţĭ şi 48
între viĭ, plaga încetâ numaĭ de cât. Şi aceia cariĭ murirâ de 49
aceastâ plagâ, aŭ fost patru-spre-ḑece miĭ, şepte sute, afarâ de
aceia cariĭ murirâ din causa luĭ Core. Şi Aaron iarâşĭ se în- 50
tórse la Moise înapoĭ, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, dupâ ce înce-
tase plaga.

CAPUL XVII.

Toiagul luĭ Aaron. Confirmarea preuţieĭ sale.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Grâesce fiilor luĭ Is- 1 2
rael, şi ea de la eĭ câte un toiag, dupâ casele pârin-
ţilor *lor*, *adecâ* de la toţĭ principiĭ lor, *cariĭ sùnt* dupâ ca-
sele pârinţilor lor, doue-spre-ḑece toiege, şi veĭ scrie numele fiâ-
câruea pre toiagul seŭ. Şi numele luĭ Aaron se'l scrii pre to- 3
iagul luĭ Levi, pentru câ de tot principele familieĭ sale pârinţeştĭ
va fi câte un toiag. Şi le pune pre ele în Cortul adunanţieĭ di- 4
naintea mârturieĭ, unde me arât vóue. Şi va fi, ca barbatul acela 5
pre carele eŭ îl voiŭ alege, toiagul luĭ va înverḑi, şi prin acesta
voiŭ înlâtura de la mine murmura fiilor luĭ Israel, cu care s'aŭ
sculat asupra vóstrâ.

Şi Moise grâi fiilor luĭ Israel, şi toţĭ principiĭ lor îĭ dede- 6
râ luĭ câte un toiag, fiâ-care principe, dupâ casa pârinţilor lor,
câte un toiag; doue-spre-ḑece toiege; şi toiagul luĭ Aaron ân-
câ *era* între toiegele lor. Şi Moise puse toiegele acelea înaintea 7
luĭ Iehova, în Cortul mârturieĭ.

Şi a fost, câ a doua ḑi, când întrâ Moise în Cortul mârtu- 8
rieĭ, écâ! câ toiagul luĭ Aaron, *care era* pentru casa luĭ Levi

9 înverḑise, şi germinase, şi florile luĭ produserâ amigdale. Atuncĭ
Moise scóse afarâ, tóte acele toiege de la façia luĭ Iehova, *adu-
cându-le* înaintea tutulor fiiilor luĭ Israel, pre care eĭ veḑêndu-
le, fiâ-carele'şĭ luâ toiagul seŭ.
10 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Du înapoĭ toiagul luĭ Aaron,
înaintea mârturieĭ, unde se se conserve spre semnal pentru fiiĭ
ceĭ rebelĭ; ca murmura lor contra mea se înceteze, şi se nu mórâ.
11 Şi Moise fâcu aşia, dupâ cum îĭ ordonâ Iehova, el aşia fâcu.
12 Atuncĭ fiiĭ luĭ Israel grâirâ câtrâ Moise, ḑicênd: Eacâ! ne
13 am topit! noĭ perim! cu toţiĭ perim! Tot acel ce se va apropia
de Locuinţia luĭ Iehova, va muri, nu cum-va noĭ avem cu toţiĭ
se perim, pânâ la unul?

CAPUL XVIII.

Funcţiile şi veniturile Preuţilor şi a Leviţilor.

1 Şi Iehova ḑise câtrâ Aaron: Tu şi fiiĭ teĭ, casa pârinteluĭ
teŭ cu tine, voĭ veţĭ purta pêcatele de la altariŭ, şi tu
şi fiiĭ teĭ cu tine împreunâ, veţĭ purta pedeapsa pêcatuluĭ preu-
2 ţieĭ vóstre. Dar şi pre fraţiĭ teĭ, pre semênţia luĭ Levi, *care e*
semênţia tatuluĭ teŭ, şi pe acestia se'ĭ apropiĭ de tine; câ fiind
eĭ pre lângâ tine, se'ţĭ servéscâ ţie; iar tu, şi fiiĭ teĭ cu tine, *voĭ*
3 *veţĭ servi* înaintea Cortuluĭ mârturieĭ. Şi eĭ se facâ *tóte* cele or-
donate de tine, şi tóte cele ce sûnt de fâcut în tot Cortul, dar
de vasele santuariuluĭ, şi de altariŭ se nu se apropiâ, ca se nu
4 mórâ, şi eĭ, şi voĭ cu eĭ. Şi eĭ se fiâ pre lângâ tine, ca se fa-
câ tóte câte sûnt de fâcut ale Cortuluĭ adunanţieĭ, tot serviciul
5 Cortuluĭ, şi nicĭ un strein de voĭ se nu se apropiâ. Şi aşia câu-
taţĭ de îngrijiţĭ de cele ce sûnt ale santuariuluĭ şi de cele ale al-
tariuluĭ, şi atuncĭ nu va maĭ veni mânia asupra fiilor luĭ Israel.
6 Câ, écâ! eŭ pre fraţiĭ vostri, pre Leviţĭ 'ĭ-am luat dintre fiiĭ luĭ
Israel, şi vi 'ĭ-am dâruit vóue propietate luĭ Iehova, ca se facâ
7 serviciul Cortuluĭ adunanţieĭ. Iar tu şi fiiĭ teĭ cu tine, voĭ sûn-
teţĭ însârcinaţĭ cu funcţiunea preuţieĭ vóstre, întru tóte cele ce
se ţin de altariŭ, şi cele din nâuntru de catapetésmâ, ca într'a-
cestea voĭ se serviţĭ, câcĭ eŭ ministeriul preuţieĭ vóstre vi l'am
dat vóue dar curat; şi de aceea, strâinul, carele se va apropia
de dînsul, acela se mórâ.
8 Şi Iehova âncâ ḑise câtrâ Aaron: Eacâ eŭ ţi'am dat ţie
spre conservare oblaţiunile mele elevate, *adicâ* tóte lucrurile cele
mie consecrate de fiiĭ luĭ Israel, ţie ţi le-am dat şi fiilor teĭ, prin
9 statut perpetuŭ, ca parte pentru ungerea ta. Acestea vor fi ale

tale, din lucrurile cele pré sânţite şi de foc *remase* neconsumate;
adicâ: tóte darurile lor; fiâ acelea oblaţiuni de pânaticâ, fiâ sa-
crificie pentru pêcate, fiâ sacrificie pentru culpâ, tóte acelea câte
eï mi le oferâ mie, acestea ca lucrurï fórte sânte, *vor fi* ale tale
şi ale fiilor teï. In loc maï sânţit le veï mânca pre acestea; 10
numaï masculiï vor putea mânca dintrînsele; lucru sânt se'ţï fiâ
ţie. Ancâ şi acéasta *va fi* a ta: darurile elevate, din tóte lucru- 11
rile, pre care fiiï luï Israel le oferesc ca sacrificie agitate: eŭ
ţie ţi le daŭ, şi fiilor teï, şi fetelor tale cu tine prin statut per-
petuŭ; tot cel curat în familia ta, va pute mânca dintrînsele. Tot 12
ce este maï bun din oleŭ, şi tot ce e maï bun din must şi din
grâŭ, primiţiele dintr'însele, pre care le oferâ eï luï Iehova, ţie
ţi le daŭ. Anteile frupte din tóte ce *va produce* pâmêntul lor, 13
şi pre care eï le vor aduce luï Iehova, ale tale vor fi; tot cel
curat în familia ta va pute mânca dintrînsele. Tóte cele prin 14
ce-va vot consecrate în pâmêntul luï Israel, ale tale vor fi. Tot 15
ce deschide pântecele din tot corpul, câte le aduc luï Iehova, de
la om pânâ la vitâ, al teŭ va fi, dar înse veï lasa se se rescum-
pere ânteiŭ-nâscutul omuluï, asemenea se va rescumpêra ânteiŭ-
nâscutul bestieï necurate. Şi cele de rescumpêrat, *ânteiŭ-nâs-* 16
cuţiï ómenilor, se se rescumpere, de la vêrsta de una lunâ dupâ
estimaţiunea ta, de cincï siclï de argint, dupâ siclul santuariuluï,
carele *face* doue-ḑecï de ghere. Dar înse cele ânteiŭ-nâscute din 17
vacï, şi cele ânteiŭ-nâscute din oï, şi cele ânteiŭ-nâscute din ca-
pre, se nu laşï se se rescumpere, *câcï sûnt* lucrurï sacre; sân-
gele lor se'l stropescï asupra altariuluï, şi grâsimea lor o veï
oferi ca sacrificiŭ de ardere, întru odóre plâcutâ luï Iehova. Şi 18
carnea lor va fi a ta, precum peptul agitat, şi spata cea dirépta,
ale tale sûnt. Tóte sacrificiele elevate din lucrurile cele con- 19
secrate, pre care fiiï luï Israel le ofere luï Iehova, ţie ţï le daŭ,
şi fiilor teï, şi fetelor tale, cu tine, prin statut perpetuŭ; alian-
ţiâ de sare *este* aceasta înaintea luï Iehova, pentru tine, şi pen-
tru posteritatea ta, cu tine.

Şi Iehova *iarâşï* grâi câtrâ Aaron: Tu în pâmêntul lor se 20
n'aï nicï o posesiune ereditariâ, nicï parte se nu aï între dînşiï,
câ eŭ *sûm* partea ta, şi ereditatea ta între fiiï luï Israel. Câcï 21
fiilor luï Levi, écâ! le daŭ de ereditat, tóte ḑecimele în Israel,
direpl resplâtire pentru serviciul lor ce'l fac în Cortul adunan-
ţieï. Câ de acum înainte, fiiï luï Israel se nu se maï apropie de 22
Cortul adunanţieï, ca se nu se facâ culpabili de pêcat, şi ca se
nu mórâ. Ci ca Leviţiï se facâ serviciul în Cortul adunanţieï şi 23
pêcatele celora ce eï aŭ se le pórte, statut perpetuŭ *va fi acesta*
în tóte generaţiunile vóste, câ eï între fiiï luï Israel nicï o ere-
ditate se nu posedâ. Pentru câ ḑecimele fiilor luï Israel, pre 24
care eï le vor oferi luï Iehova ca dar elevat, le am dat de ere-

ditate Leviților; și de aceea am ḑis despre dînșiĭ; ca eĭ se nu
posedâ între fiiĭ luĭ Israel nicĭ o ereditate.
25 26 Și Iehova grâi câtrâ Moise, *și* ḑise: Și Leviților se le grâ-
escĭ, și se le ḑicĭ lor: Voĭ când veți fi luat de la fiiĭ luĭ Israel
ḑecimele, pre care eŭ vi le-am dat vóue de la dînșiĭ direpț po-
sesiunea vóstrâ ereditariâ, dintr'acelea și voĭ se oferiți un dar
27 elevat luĭ Iehova, *adecâ*, ḑecimâ din ḑecimâ. Și acest dar ele-
vat al vostru, vi se va socoti vóue ca și grâul din ariâ, și ca
28 abundanția din tésc. Așia și voĭ se aduceți darul elevat luĭ Ie-
hova din tóte ḑecimele vóstre, pre care le luațĭ de la fiiĭ luĭ Is-
rael, și acel dar elevat al luĭ Iehova fiâ-care se'l dațĭ luĭ Aaron,
29 preutuluĭ. Din tóte darurile ce vi se aduc vóue, și voĭ se ofe-
rițĭ tot dea-una un dar elevat luĭ Iehova; tot ce este maĭ bun,
30 *ḑecimâ*, din partea cea consecratâ. Și se le spunĭ lor: Dacâ voĭ
din acésta, veți oferi ce este maĭ bun, atuncĭ se va socoti Le-
31 viților ca și productul din ariâ, și ca și productul din tésc. Și
voĭ atuncĭ p'acestea le vețĭ pute mânca în tot locul, voĭ și fa-
miliele vóstre, pentru câ aceasta *este* plata vóstrâ, direpț resplatâ
32 pentru serviciul vostru ce'l facețĭ în Cortul adunanțieĭ. Și voĭ
pentru aceasta nu vețĭ avea pêcat, dacâ dintr'însele vețĭ oferi ce
este maĭ bun, și așia lucrurile cele consecrate ale fiilor luĭ Is-
rael, nu le vețĭ întina, și voĭ nu vețĭ muri.

CAPUL XIX.

Junghierea vaceĭ roșiâ. Apa curâțireĭ.

1 2 Și Iehova grâi câtrâ Moise și câtrâ Aaron, ḑicênd: Acesta
este statutul legeĭ pre care l'a ordonat Iehova, când a
ḑis: Spune fiilor luĭ Israel, ca se'țĭ aducâ ție o junicâ roșiâ în-
3 trégâ, și care n'are defect, și care âncâ n'a fost în jug. Și se
o dațĭ luĭ Eleazar preutul, și se o ducâ afarâ din castru, și se
4 se junghiâ în presenția luĭ. Și Eleazar preutul, se iea din sân-
gele eĭ cu degetul seŭ, și se stropéscâ spre fața Cortuluĭ adu-
5 nanțieĭ din sângele eĭ de șepte orĭ. Apoĭ se se ardâ vaca ace-
ea înaintea ochilor luĭ, pelea eĭ, și carnea eĭ, și sângele eĭ cu
6 stercul eĭ cu tot se va arde. Și preutul va lua lemn de cedru
și Isop și carmesin, pre acestea le va arunca în focul, unde se va
7 arde junica. Dup'aceea preutul se'șĭ spele vestimentele sale, și cor-
pul se și'l spele cu apâ, și dup'aceea se între în castru, și va fi preutul
8 necurat pânâ sérâ. Aseminea și cel ce o ars pre ea, se'șĭ spele
vestimentele cu apâ, și corpul se și'l spele cu apâ, și necurat va
9 fi pânâ sérâ. Iar un om curat se strângâ cenușia acesteĭ junice,

și se o verse într'un loc curat afară din castru, ca acolo se se
conserve pentru comunitatea fiilor luĭ Israel, servindu-le de apă
de stropire pentru curâțire; căcĭ acesta *este* sacrificiŭ pentru pê-
cat. Și cel ce a adunat cenușia junicei, se'șĭ spele vestimentele 10
sale și necurat se fiă până séră, și aceasta va fi fiilor luĭ Israel,
și streinuluĭ ce locuesce între eĭ statut perpetuŭ.
Cel ce se va atinge de vr'un mort, de cadavrul óre-căruĭ 11
omŭ, necurat va fi șepte ḑile. Unul ca acela se se curățiă cu 12
dînsa a treia ḑi și a șeptea ḑi, și va fi curat; iar dacă el nu se va
stropi cu aceea a treia ḑĭ, nicĭ a șeptea ḑi, nu va fi curat. Verĭ 13
cine se va atinge de mort, de cadavrul unuĭ om ce a murit, și
nu se va fi curățit, acela a întinat Locuința luĭ Iehova; pentru
aceea peri-va sufletul aceluea din Israel; căcĭ apa curățitóre nu
s'a stropit preste dînsul, necurat este, necurâția luĭ ăncă pre dîn-
sul *este*. Aceasta *este* legea, când un om va muri în care-va 14
cort; tot insul, carele întră în acel cort, și tot ce *este* într'acel
cort, necurat va fi șepte ḑile. Aseminea și tot vasul descoperit, 15
carele nu va avea acoperemênt bine strâns, necurat este. Și tot 16
cel ce se va atinge, în câmp, de cel omorît de sabiă, saŭ de
care-va mort, saŭ de vr'un os de om, saŭ d'un mormênt, necu-
rat va fi șepte ḑile.
Și pentru cel necurat se se iea din *cenușia junicei* celeĭ 17
arse pentru pêcat, și preste dînsa se tórne apa viă într'un vas.
Apoĭ un om, *carele va fi* curat, se iea isop, și pre acesta se'l 18
móiă în apă, și cu el se stropéscă cortul, și tóte vasele, și pre
toțĭ ómeniĭ, cariĭ vor fi acolo; precum și pre cel ce se va fi atins
de os, saŭ de om ucis, saŭ de mort *de sine*, saŭ de mormênt.
Și acel om curat, va stropi pre cel ce nu este curat, a treia ḑi, 19
și a șeptea ḑi, și'l va curâți pre el a șeptea ḑi; apoĭ acela își
va spala vestimentele sale, și el se va scalda în apă, și séra va
fi curat. Și cel ce va fi necurat, și nu se va curâți, pier- 20
dese-va sufletul aceluea din comunitate, pentru că unul ca acela
a întinat santuarul luĭ Iehova, apa curățitóre nu s'a stropit preste
dînsul, de aceea necurat *este*. Și aceasta va fi lor statut perpe- 21
tuŭ. Și precum acela carele stropesce cu apa cea curățitóre, se'șĭ
spele vestimentele sale, așia și acela, carele se atinge de apa
cea curățitóre, necurat este până séră. Și tot, verĭ de ce se va 22
atinge cel necurat, necurat va fi; și tot acela, carele se atinge
de dînsul, necurat va fi până séră.

CAPUL XX.

Mórtea Mariei. Murmure a poporuluĭ. Mórtea luĭ Aaron.

1 Şi fiiĭ luĭ Israel cu tótâ céta lor adjunserâ în deşertul Sin,
în luna d'ânteiŭ, şi poporul se opri la Cades, unde muri
Maria, şi fu înmormentatâ acolo.
2 Şi poporul n'avea apâ; atuncĭ se strânserâ contra luĭ Moi-
3 se şi contra luĭ Aaron. Şi poporul se certa cu Moise, şi ḑicea:
O! Bine era se fim murit şi noĭ atuncĭ, când murirâ fraţiĭ nos-
4 triĭ înaintea luĭ Iehova. Pentru câ aţĭ adus comunitatea luĭ Ie-
hova în deşertul acesta, ca se murim aicĭ, noĭ, şi vitele nóstre.
5 Şi pentru ce ne-aţĭ scos din Egipt? aducêndu-ne pre noĭ într'-
acest loc reŭ, *unde* nu *este* loc de sêmânat, nicĭ de ficĭ, nicĭ de
viĭ, nici de mere-granate, şi unde nu este nicĭ apâ de beut?
6 Atuncĭ Moise şi Aaron se retraserâ dinaintea poporuluĭ. la
uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, şi câḑiurâ pre façia lor; atuncĭ mârirea
7 luĭ Iehova li se aratâ lor. Şi Iehova grâi câtrâ Moise ḑicênd:
8 Iea toiagul şi adunâ comunitatea, tu şi Aaron fratele teŭ. şi grâ-
iţĭ petriĭ acestia înaintea ochilor lor, ca se'şĭ dea apa sa; şi le
veĭ scóte lor apâ din pétrâ, şi veĭ adâpa comunitatea şi vitele lor.
9 Atuncĭ Moise luâ toiagul. *carele era* dinaintea luĭ Iehova,
10 dupâ cum îĭ ordonase luĭ. Şi Moise şi Aaron adunarâ comuni-
tatea dinaintea petreĭ, şi el le ḑise lor: Ié ascultaţĭ, voĭ turbu-
ratorilor! aŭ din pétra acésta vê vom pute noĭ scóte vóue apa?
11 Şi Moise râdicându'şĭ mâna lovi pétra cu toiaguĭ de doue orĭ; şi
eşi apâ multâ, încât avurâ se bea comunitea, şi vitele lor.
12 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise şi câtrâ Aaron: Fiind-câ voĭ nu
mi-aţĭ creḑut mie, ca se me mâriţĭ înaintea ochilor fiilor luĭ Is-
rael, de aceea voĭ pre aceastâ comunitate nu o veţĭ introduce în
13 pâmêntul, pre carele li l'am dat lor. Aceasta *este* apa pricei,
unde fiiĭ luĭ Israel se pricirâ contra luĭ Iehova, şi el se mâri
întru eĭ.
14 Apoĭ Moise espedui trâmişĭ de la Cades la împaratul Edo-
muluĭ, *cariĭ se'ĭ ḑicâ*: Acestea-ţĭ ḑice fratele teŭ Israel: Tu cu-
15 noscĭ tóte necazurile, câte ne-aŭ întimpinat pre noĭ. In ce chip
pârinţiĭ nostriĭ se pogorirâ în Egipt, şi noĭ locuirâm acolo mult
timp, şi în ce chip eĭ ne necâjirâ reŭ pre noĭ, şi pre pârinţiĭ
16 nostri. Şi noĭ strigarâm câtrâ Iehova, şi el auḑi vócea nóstrâ,
şi trâmise pre angelul *seŭ*, carele ne scóse din Egipt; şi écâtâ-
17 ne câ *sûntem* în Cades, cetate în marginea confinielor tale. La-
sâ-ne, rogu-te! ca se trecem prin pâmêntul teŭ; şi noĭ nu vom
calca nicĭ preste câmpurĭ, nicĭ preste viĭ, ba nicĭ apa din puţiul
óre-cuĭ-va nu vom bea; ci pre calea împârâtéscâ vom merge,

și nu ne vom abate nicĭ la dirépta nicĭ la stânga, până ce vom
trece confiniile tale. Căruia-'ĭ respunse Edom: Se nu cum-va se 18
trecĭ prin *pâmêntul meŭ*, ca se nu me scol cu mâna armată con-
tra ta. Iar fiiĭ luĭ Israel ḑiseră câtră dînsul: Pre calea bătută 19
vom merge, și de vom bea din apa ta, eŭ și vitele mele, îțĭ voiŭ
da prețiul ce se cade pentru dînsa, alta nimica nu cerem, decât
se ne lașĭ se trecem cu piciorul. Și el respunse: Se nu trecĭ! 20
Și Edom îĭ eși înainte cu popul mult și cu mână tare. Și așia 21
Edom refuză de a lasa pe Israel se treacă prin confiniile sale;
pentru aceea Israel se întórse de la dînsul.

Și fiiĭ luĭ Israel, tótă comunitatea, pornind de la Kades, ve- 22
niră la muntele Hor.

Și Iehova grăi câtră Moise și câtră Aaron la muntele Hor, 23
aprópe de confiniile pâmêntuluĭ Edom, ḑicênd: Aaron se va strân- 24
ge lângă populul seŭ, căcĭ el nu va întra în pâmêntul, pre ca-
rele l'am dat eŭ fiilor luĭ Israel, fiind-că voĭ v'ațĭ rebelat con-
tra cuvêntuluĭ meŭ, la apa certăreĭ. Iea pre Aaron, și pre Elea- 25
zar, fiul seŭ, și'ĭ suie pre eĭ pre muntele Hor. Și desbracă pre 26
Aaron de vestimentele sale, și îmbracă cu ele pre Eleazar, fiul
seŭ, dup'aceea Aaron se se restringă, și se móră acolo. Și Moi- 27
se făcu așia, după cum îĭ ordonase luĭ Iehova; și eĭ se suiră pre
muntele Hor, înaintea ochilor comunităţeĭ întregĭ. Și Moise des- 28
brăcă pre Aaron de vestimentele sale, și îmbrăcă cu ele pre
Eleazar, fiul seŭ. Și Aaron muri acolo în vêrful munteluĭ; și
Moise și Eleazar se pogorîră de pre munte. Și după ce tótă co- 29
munitatea veḑiu, că Aaron a murit, plânse tótă casa luĭ Israel pre
Aaron treĭ-ḑecĭ de ḑile.

CAPUL XXI.

Învingerea Israeliților. Șerpiĭ. Sion, regele Amoreilor.

Și când auḑi Cananeul, Împeratul din Arad, carele locuia 1
spre méḑiă-ḑi, că Israel întră pre calea Atarim, se luptă
contra luĭ Israel, și luă dintre eĭ maĭ mulțĭ captivĭ. Atuncĭ făcu 2
Israel vot luĭ Iehova, ḑicênd: De'mĭ veĭ da pre populul acesta
în mâna mea, atuncĭ eŭ cetățile lor le voiŭ strica prin interdict.
Și Iehova ascultă vocea luĭ Israel, și le dede *în mânile* lor pre 3
Cananeĭ, și'ĭ perdură prin interdict pre eĭ, și cetățile lor, și se
numi locul acela: Horma (esil).

Și eĭ plecară de la muntele Hor spre marea-roșiă, ca se 4
încongiure țérra Edomuluĭ, și populul îșĭ perdu răbdarea pe cale.
Și populul grăi contra luĭ Dumneḑeŭ și contra luĭ Moise, *ḑicênd:* 5

Pentru ce ne-aţi scos pre noï din Egipt, pentru ca se murim în
deşertul acesta? unde nu este nicï pâne, nicï apâ, şi ni s'a în-
6 greţioşat sufletul de acéstâ mâncare aşa de próstâ. Atuncï trâ-
mise Iehova şerpi înfocaţi în popul, carii ast-fel muşcarâ pre po-
7 pul, încât muri mult popul din Israel. Atuncï veni popul la
Moise, şi dise: Noï am pêcâtuit, câ am vorbit în contra luï
Iehova şi în contra ta, rógâ-te luï Iehova ca se iea şerpiï de la
8 noï; şi Moise se rugâ pentru popul. Atuncï dise Iehova câtrâ
Moise: Fâţi un şerpe înfocat, şi'l spândiurâ de o prâjinâ, şi va
fi, câ tot cel ce va fi muşcat, şi se va uita la dînsul se se vin-
9 dece. Atuncï Moise fâcu un şerpe de aramâ, şi'l puse pre o
prâjinâ, şi fu, câ dacâ muşca pre cine-va vr'un şerpe, acela se
uita numaï la şerpele de aramâ, şi se fâcea sânâtos.
10 Apoï fiiï luï Israel plecarâ şi'şi aşediarâ castrele la Obot.
11 Dup'aceea plecarâ de la Obot, şi'şi aşediarâ castrele la Hiie-
Habarim, în deşertul, carele *este* dinaintea Moabuluï, spre resâri-
tul sóreluï.
12 De acolo plecarâ şi'şi aşediarâ castrele în valea Sared.
13 De acolo plecarâ şi'şi aşediarâ castrele d'incolo de Arnon, carele
curge prin deşert, ce ese din ţinuturile Amoreilor, câcï Arnon
14 *este* fruntaria luï Moab, între Moabiţi şi în Amoreï. D'aicï se
dice în cartea despre resbelele luï Iehova:
„Vaheb în Sufa,“
şi fluviele luï Arnon,
15 „Şi scurgerile fluviilor,
care se întorc spre Schebet-Ar,
şi se lase spre confiniele luï Moab.“
16 Şi d'aicï *venirâ* la Beer (la fontânâ). Acésta *este* fontâna,
unde dise Iehova câtrâ Moise: Adunâ pre popul, şi eü le voiü
17 da apâ. Atuncï cântâ Israel cânticul acesta:
„Inalţiâ-te, fontânâ! Cântaţi-ï eï:
18 Fontâna, pre care o saparâ principiï,
pre care câpiteniele poporuluï o scobirâ,
sub *conducerea* legislatoruluï cu toiegele lor.“
19 Şi din acest deşert *venirâ* la Mattana. Şi de la Mattana la Na-
20 haliel, şi de la Nahaliel la Bamot. Şi de la Bamot, în valea, ca-
re *este* în ţinutul Moabiţilor, în vêrful *munteluï* Pisga, carele
cautâ preste deşert.
21 Şi Israel espedui trâmişi la Sihon împêratul Amoreilor, şi'ï
22 dise: Lasâ-me se trec preste pâmêntul teü! Noï nu ne vom
abate preste nicï un ogor, nicï preste viâ, nicï apâ nu vom bea
din puţiurile *tale*, pre calea împârâtéscâ vom merge, pânâ ce vom
23 trece din confiniele tale. Dar Sion nu învoise ca Israel se trécâ
prin ţérra sa; cï din contra Sion strânse tot popolul seü, şi eşi
contra luï Israel, în deşert; şi veni la Iahas, unde se luptâ cu

Israel. Atunci Israel îl bâtu pre dînsul cu ascuţitul sâbiei, şi'i 24
luâ pâmêntul luï de la Arnon pânâ la Iabboc, şi pânâ la fiiï luï
Ammon, pentru câ marginile fiilor luï Ammon *eraŭ* întârite. Şi 25
Israel ocupâ tóte cetâţile acelea, şi locui Israel în tóte cetâţile
Amoreilor, în Hesbon, şi în tóte oraşele sale filiale. Câcï Hesbon 26
era cetatea luï Sion împêratuluï Amorreilor; carele bâtându-se cu maï
înainte împeratul luï Moab, luâ din mâna luï tot pâmêntul luï pânâ la
Arnon. D'aicï este, câ alegoristiï ḑic: 27
„Veniţi la Hesbon,
„se se reedifice, şi se se restaure cetatea Sion;
„Câ foc eşi din Hesbon, 28
„flacârâ din cetatea Sion,
„care consumâ pre Ar cetatea Moabiţilor,
„şi pre domniï înâlţimilor luï Arnon.
„Vaï ţie Moab! 29
„pierdut escï tu, popului Camos,
„El lâsâ pre fiiï seï, cariï câutaŭ se scape,
„şi pre fetele sale se cadâ în captivitate
„luï Sion, împêratul Amoreilor.
„Sâgetatam asupra lor, 30
„perduţi sûnt de la Hesbon pânâ la Dibon,
„desolatu i-am pre eï pânâ la Nofa,
„care *se întinde* pânâ la Medeba."
Şi aşia Israel locui în pâmêntul Amoreilor. Dup'aceea Moise 31 32
trâmise, ca se spioneze pre Iaazer, şi eï le cuprinserâ oraşele
lor filiale, şi aşia alungarâ pre Amorei, cariï *eraŭ* acolo.
Apoï se întórserâ, se suirâ spre Basan, atuncï Og împêra- 33
tul Basanuluï le eşi înainte, el şi tot poporul luï, ca se se batâ, la
Edreï. Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Nu te teme de el, câ în mâ- 34
nile tale îl daŭ pre dînsul, şi tot poporul luï, şi tot pâmêntul luï,
şi se'i facï luï, dupâ cum fâcuşi luï Sion împeratuluï Amorei-
lor, carele locuia la Hesbon. Şi aşia eï îl bâturâ pre dînsul, şi 35
pre fiiï seï, şi tot poporul seŭ, încât numaï lâsâ nicï pre unul viŭ,
şi-'ï hereditarâ pâmêntul luï.

CAPUL XXII.

Istoria profetuluï Balaam.

Dup'aceea fiiï luï Israel plecarâ, şi'şi aşeḑiarâ castrele lor 1
în câmpia luï Moab, dincóce de Iordan, *spre* Iericho.
Şi Balac fiul luï Sippor, veḑênd tóte, câte fâcuse Israel 2
Amoreilor. Şi Moab se temea fórte de acest popul, carele era 3

așia de mare la numer, și grózâ mare cuprinsese pre Moab pen-
4 tru fiiĭ luĭ Israel. Pentru care ḑise Moab câtrâ bêtrâniĭ luĭ Ma-
dian: Acum aceastâ mulțime va mânca tot ce este împrejurul nos-
tru, dupâ cum mânâncâ boul iérba cea verde a câmpuluĭ. Și Ba-
5 lac fiul luĭ Sippor, *era* împêratul luĭ Moab pre timpul acela. Și
el espedui trâmișĭ la Belaam fiul Beor, la Petor, ce era si-
tuatâ lângâ fluviŭ, în țérra fiilor popululuĭ seŭ, ca se'l chiâme,
și'ĭ ḑise: Eacâ! un popul ce eși din Egipt; écâ! câ el acopere
6 fâçia pâmêntuluĭ, și s'a așeḑiat lângâ mine; Acum dar vino, ro-
gu-te! și'mĭ blasfemâ pre acest popul, câ *este* maĭ tare decât
mine; póte fi, câ eŭ dup'aceea se'l pot bate pre el, și se'l scot
afarâ din țérrâ; pentru câ eŭ *bine* sciŭ, câ acela, pre carele tu
îl bine-cuvintezĭ, *este* bine-cuvêntat; și pre carele tu'l blasfemĭ,
7 este blasfemat. Și așia merserâ bêtrâniĭ Moabiților, cu betrâniĭ
Madianiților, avênd în mânile lor darurile pentru devinator. Și adjun-
8 gênd eĭ la Balaam, îĭ spuserâ luĭ cuvêntele luĭ Balac. Și el le ḑise
lor: Remâneți aicĭ preste nóptea aceasta; și eŭ vê voiŭ da res-
punsul, dupâ cum îmĭ va grâi Iehova. Și betrâniĭ Moabiților re-
maserâ la Balaam.
9 Și Dumneḑeŭ veni la Balaam, și'ĭ ḑise: Cine *sûnt* acestĭ bar-
10 bațĭ cu tine? Și Balaam ḑise câtrâ Dumneḑeŭ: Balac fiul luĭ
11 Sippor, impêratul Moabiților, a trâmis la mine, *ḑicêndu'mĭ*: Eacâ!
populul, carele a eșit din Egipt, acopere fâçia acestuĭ pâmênt!
vino acum dar, și mi'l blasfemâ, dórâ voiŭ putea se me bat cu
12 el, și se'l scot din țérrâ. Atuncĭ ḑise Dumneḑeŭ câtrâ Balaam:
Se nu mergĭ cu eĭ, nicĭ se blasfemĭ pre popul, câcĭ *este* bine-
cuvêntat.
13 Și sculându-se demânéțiâ Balaam, ḑise câtrâ principiĭ luĭ
Balac: Întórceți-vê la țérra vóstrâ, câ Iehova nu vrea se me la-
14 sâ, ca se merg cu voĭ. Și așia câpiteniele Moabiților se scu-
larâ, și venirâ la Balac, și'ĭ ḑiserâ: Balaam nu vrea se vinâ cu noĭ!
15 Și Balac iarâșĭ a trâmis la el câpiteniĭ, și maĭ mulțĭ, și
16 maĭ considerabilĭ decât ceĭ dintâiŭ. Și eĭ venirâ la Balaam și'ĭ
ḑiserâ: Acestea'țĭ ḑice Balac, fiul luĭ Sippor: Rogu-te, nu maĭ
17 face pedicĭ, și vino la mine! Câ onorându-te, fórte mult te voiŭ
onora, și tóte câte'mĭ veĭ ḑice, voiŭ face; decât, așia te rog
18 vino numaĭ, și'mi blasfemâ pre acest popul. Și Balaam respunse,
și ḑise câtrâ servitoriĭ luĭ Balac: De mi-ar da Balac casa luĭ pli-
nâ de argint și de aur, eŭ n'așĭ pute calca cuventul luĭ Iehova a
19 Dumneḑeuluĭ meŭ, și se fac nicĭ mare nicĭ mic. Cu tóte aces-
tea, rogu-vê remâneți și voĭ preste aceastâ nópte aicĭ, ca se sciŭ
ce va maĭ adaoge Iehova a ḑice câtrâ mine.
20 Atuncĭ veni Dumneḑeŭ la Balaam, nóptea, și'ĭ ḑise: fiind-câ
acestĭ barbațĭ aŭ venit, ca se te chiâme, scólâ-te, și dute cu eĭ,
dar înse tu numaĭ aceea se facĭ, ce'țĭ voiŭ ḑice eŭ.

Și sculându-se demânéțiâ Balaam, puse șéoa pre asina sa, și 21
plecâ cu principiĭ Moabiților. Atuncĭ Dumneḑeŭ se aprinse de 22
mâniâ, pentru câ se duse cu eĭ, și un ânger a luĭ Iehova i se
opuse luĭ în drum, ca se'l opréscâ, dar el câlârea pre asina sa,
având doĭ feciorĭ cu sine. Și asina veḑênd pre ângerul luĭ Ie- 23
hova stând în drum, și cu sabia sa scósâ în mânâ, asina se abâtu
din cale, și merse spre câmp; dar Balaam bâtu pre asinâ, ***silin-
du-o*** ca se o întórcâ în cale. Dar ângerul luĭ Iehova se puse 24
într'o carare strâmtâ între viĭ, *avênd* îngrditurâ de una par-
te, și îngrediturâ de altâ parte. Și asina veḑênd ĭarâșĭ pre ân- 25
gerul luĭ Iehova stând, se strânse spre pârete, și ea strânse de
pârete și piciorul luĭ Balaam, carele ĭarâșĭ începu a o bate. Atuncĭ 26
ângerul luĭ Iehova ĭarâșĭ merse maĭ departe și stete într'un loc
strâmt, unde nu era chip de a se ferĭ nicĭ la dirépta nicĭ la stân-
ga. Și asina veḑênd pre ângerul luĭ Iehova, se culcâ sub Ba- 27
laam. Atuncĭ Balaam se aprinse de mâniâ fórte, și bâtu pre asi-
nâ cu bastonul. Atuncĭ deschise Iehova gura asineĭ, și ea ḑise 28
câtrâ Balaam: Ce'țĭ fâcuiŭ eŭ ție, de me bâtușĭ cu aceasta de treĭ
orĭ? Și Balaam respunse asineĭ: pentru-câ țĭ'aĭ bâtut joc de 29
mine! O, de ce n'am o sabiâ în mânâ, numaĭ decât te-aș jun-
ghia! Și asina ḑise câtrâ Balaam: aŭ nu ***sûm*** eŭ asina ta, pre 30
care încalecĭ tu, de când me aĭ și pânâ în ḑiua de astâḑĭ? Spu-
ne'mĭ, ți-am maĭ fâcut eŭ vre o datâ ție aseminea? și el ḑise:
Nu! Atuncĭ Iehova deschise ochiĭ luĭ Balaam, și el veḑiu pre ân- 31
gerul luĭ Iehova stând în cale, și sabia luĭ scósâ *ținênd* în mâ-
na sa; atuncĭ el se plecâ, și câḑiu cu fația la pâmênt. Și ân- 32
gerul luĭ Iehova ḑise câtrâ dînsul: Pentru ce bâtușĭ pre asina ta
acum a treia órâ? Eacâ eŭ eșiiŭ, ca se me opun *ție*, câ calea
pre care mergĭ tu, nu este dirép tâ înaintea mea. Și asina me 33
veḑiu, și se ferì de mine acum a treia órâ, câcĭ, dacâ ea nu se
ferea dinaintea mea, într'adevêr! câ pre tine te-așĭ fi omorit, și
pre ea o aș fi lasat viiâ. Atuncĭ ḑise Balaam câtrâ ângerul luĭ 34
Iehova: Eŭ am pêcâtuit pentru câ n'am sciut, câ tu te-aĭ opus
contra mea în *aceastâ* cale, acum dar, dacâ aceasta'țĭ este cu ne-
plâcere înaintea ochilor teĭ, me voiŭ întórce înapoĭ. Și ângerul 35
luĭ Iehova ḑise câtrâ Balaam: Mergĭ acum cu barbațiĭ acestia; dar
înse, tu nu cum-va se vorbescĭ *alta*, decât numaĭ ceea ce'țĭ voiŭ
ḑice eŭ: și Balaam merse cu principiĭ ***ceĭ trâmișĭ*** de Balac.

Și când auḑi Balac, câ Balaam vine, îĭ eși înainte pânâ la 36
cetatea Moabiților, care *este* la marginea Arnonuluĭ, ce *este* la
estremitatea confiniclor ***țerreĭ***. Și Balac ḑise câtrâ Balaam: Aŭ 37
n'am trâmis eŭ la tine, ca se te chiâme? pentru ce n'aĭ venit la
mine? aŭ dórâ cugetașĭ câ pre tine nu pot se te onorez? Și 38
Balaam ḑise câtrâ Balac: Eacâ eŭ veniiŭ la tine, ***înse*** pute-voiŭ acum
rostì ce-va? Eŭ voiŭ grâi ceea ce Dumneḑeŭ va pune în gura me.

39 Şi aşia plecâ Balaam cu Balac, şi veniră la Chiriat-Chutzot.
40 Şi Balac sacrificâ boï şi oï, şi dintr'însele trâmise şi luï Balaam,
41 şi principilor, cariï *fuserâ* cu el. Şi se întêmplâ câ a doua di
demânéţiâ, Balac luâ pre Balaam, şi'l duse pre el pre înâlţimele
luï Baal, de unde putu el vedea partea cea estremâ a poporuluï.

CAPUL XXIII.

Darurile şi bine-cuvêntârile luï Balaam.

1 Şi Balaam dise câtrâ Balac: zidesce'mï mie aicï şepte al-
tare, şi'mi pregâtesce aicï şepte viţeï şi şepte berbecï.
2 Şi Balac fâcu, precum dise Balaam, şi Balac cu Balaam îm-
preunâ oferirâ câte un viţel şi câte un berbece pre *fiâ-care*
3 altar. Apoï dise Balaam câtrâ Balac: Stâi aicï lângâ olo-
caustul teŭ, şi eŭ me duc, póte mï se va arâta Iehova, şi ceea
ce'mï va dice, îţi voiŭ spune ţie. Şi el se duse pe un vêrf de
4 munte. Şi Dumnezeŭ se arâtâ luï Balaam, şi acesta'ï dise luï: Eŭ
şepte altare am fâcut, şi pe *tot* altarïul am sacrificat câte un
5 viţel, şi câte un berbece. Şi Iehova puse cuvêntul în gura luï
6 Balaam, şi dise: întórce-te la Balac şi aşia se'ï vorbescï: Şi el
se întórse înapoï la Balac, şi écâtâ'l! câ acesta sta lângâ olocaus-
7 tul seŭ, şi cu el toţï principalii Moabiţilor. Atuncï începu el a ros-
ti sentinţia sa parabolicâ dicênd:
Din Siria me aduse pre mine Balac împeratul Moabiţilor,
din munţiï orientalï, *dicênd*:
„Vino! blasfemâ'mï pre Iacob,
„vino curêud, înjurâmi pre Israel!"
8 Cum se'l blasfem eŭ, pre cel ce nu'l blasfemâ Dumnedeŭ?
şi cum voiŭ înjura pre acela, pre carele nu'l înjurâ Dumnedeŭ?
9 Câcï când me uit la dînsul de pre vêrfurile munţilor,
şi când îl vôdiŭ pre el de pre dealurï,
écâ'l! *este ast-feliŭ* de popul, *carele* locuesce separat,
şi nu se adnumerâ lângâ *alte* naţiunï.
10 Cine póte numera pulberea luï Iacob?
şi suma luï *numaï* din a patra parte a luï Israel?
O de ar muri sufletul meŭ mórtea cêlor direpţi?
şi sfârşitul meŭ se fiâ ca şi al lor!
11 Atuncï Balac dise câtrâ Balaam: Ce me-aï fâcut? câ te-am
chiâmat ca pre inimiciï meï se'ï blasfemi, şi écâ! tu îï bi-
12 ne-cuvintezï pre eï ne'ncetat? Şi el respunse, şi dise: aŭ nu se
cade se ieaŭ eŭ séma ca se vorbesc aceea, ce mi-a pus Ie-
hova în gurâ'mï?

Şi Balac ḑise câtrâ dînsul: Vino, rogu-te, cu mine într'alt 13
loc, de unde poţĭ se'l veḑĭ (*cà* tu d'aicĭ numaĭ estremitatea luĭ
'I-o veḑĭ, iar pre tot nu'l veḑĭ); şi mi'l blasfemâ de acolo! Şi 14
luându'l, *îl duce* pre el în ţérina Tsofim, spre vêrful luĭ Pisga, un-
de zidi şepte altare, şi pre *fià-care* altar sacrificâ câte un viţel,
şi câte un berbece. Şi *Balaam* ḑise câtrâ Balac: Stâĭ aicĭ lângâ olocaus- 15
tul teŭ, şi me voiŭ duce colo spre întimpinarea Domnuluĭ. Şi Iehova 16
se arâtâ luĭ Balaam, şi'ĭ puse cuvêntul în gura luĭ, ḑicênd: În-
tórce-te la Balac, şi aşia se'ĭ grâescĭ: Şi el se întórse înapoĭ la 17
Balac, şi écâ'l! câ el sta lângâ olocaustul seŭ, şi cu dînsul prin-
cipiĭ Moabiţilor. Şi Balac ḑise câtrâ el: ce a ḑis Iehova?
Atuncĭ cu vóce înaltâ începu el aşĭ pronunţia senţenţia sa para- 18
bolicâ, şi ḑise:
Scólâte, Balac! şi ascultâ!
iea în urechĭ cuvintele mele, tu fiul luĭ Sippor!
Dumneḑeŭ nu *este* om ca se minţià, 19
nicĭ fiŭ de om ca se'ĭ parà reŭ;
El nu cum-va a ḑis, şi nu face?
nu cum-va a grâit şi nu'şĭ ţine cuvêntul?
Eacâ! eŭ am *ordine* ca se bine-cuvênt; 20
da el a bine-cuvêntat, şi eŭ pre aceea nu o pot împedeca.
Nu se vede nicĭ o reutate în Iacob, 21
şi nu se observâ nicĭ o perversitate în Israel;
Iehova Dumneḑeul luĭ *este* cu dînsul,
şi sunet de trompete imperiale *se aude* în mijlocul luĭ.
Dumneḑeŭ îĭ scóse pre eĭ din Egipt, 22
târia luĭ *este* ca cea a unicornuluĭ.
Nu *folosesce* descântec în contra luĭ Iacob, 23
nicĭ divinaţiune contra luĭ Israel;
la timpul seŭ se va grâi despre Iacob
şi despre Israel, cele ce a fâcut Dumneḑeŭ *cu el.*
Eacâ *acest* popul! ca un leŭ se va scula, 24
şi ca o leonâ se va râdica;
el nu se va culca pânâ ce nu'şĭ va mânca prada,
şi pânâ ce nu va bea sângele celor ucişĭ.
Atuncĭ ḑise Balac câtrâ Balaam: Aşia dar tu nicĭ se nu'l 25
blasfemĭ, dar nicĭ se nu'l bine-cuvintezĭ pre el. Şi Balaam res- 26
punse şi ḑise câtrâ Balac: Aŭ nu ţi'am grâit eŭ ţie, şi ţi'am ḑis: câ eŭ
tóte voiŭ face, câte'mĭ va ḑice Iehova?
Şi Balac ḑise câtrâ Balaam: Vino, rogu-te! şi te voiŭ con- 27
duce într'alt loc, póte se'ĭ placâ luĭ Dumneḑeŭ, ca tu se m'il blas-
femĭ de acolo. Atuncĭ luând Balac pre Balaam, *îl duse* pe vêr- 28
ful munteluĭ Peor, carele privesce spre deşert. Şi Balaam ḑise 29
câtrâ Balac: Fà'mĭ mie aicĭ şepte altare, şi'mĭ pregâtesce aicĭ
şepte viţeĭ, şi şepte berbecĭ. Şi Balac fâcu aşia, precum îĭ ḑise 30

Balaam şi oferi pre *fiâ-care* altar câte un viţel, şi câte un berbece.

CAPUL XXIV.

Bine-cuvêntarea şi profeţia luî Balaam.

1 Şi Balaam veḑênd, câ luî Iehova îi place ca se bine-cu-
vinte pre Israel, nu maî umblâ ca alte dâţî, cercetând
2 descântece, ci îşî înturnâ façia sa spre deşert. Şi râdicându'şî
Balaam ochiî seî, vêḑiu pre Israel, castramentat dupâ semenţiele
3 sale; atuncî veni preste dînsul spiritul luî Dumneḑeŭ. Atuncî cu
vóce înaltâ începu aşî rosti sentinţa sa parabolicâ, şi ḑise:
Aşia ḑice Balaam fiul luî Beor,
aşia ḑice barbatul cel cu ochiî luminaţî.
4 Aşia ḑice, cel ce aude cuvintele luî Dumneḑeŭ;
cel ce vede visiunea celuî a Tot puternic,
carele de şi djos câḑiut, dar ochiî şi'î are deschişî;
5 Cât de frumóse sûnt corturile tale, Iacobe!
şi locuinţele tale Israele!
6 Cariî se estind ca vâile.
sûnt ca grâdinele cele de pre lângâ riurî.
ca arboriî de aloe, pre cariî 'î-a plântat Iehova,
ca cedriî de pre lângâ ape!
7 Apa va curge din gâleţele sale,
şi posteritatea luî *va fi* ca apele cele marî,
maî mare decât Agag va fi împeratul luî,
şi împerâţia luî se va înalţia.
8 Dumneḑeŭ îl scóse pre el din Egipt,
târia luî *este* ca acea a unicornuluî,
el va consuma pre pâgâniî *ce'î vor fi* luî inimicî,
şi ósele lor le va sdrobi,
şi cu sâgeţile sale îî va strâpunge pre eî.
9 Când el se culcâ şi se pune djos ca se jacâ ca un leŭ,
şi ca una leonâ, cine'l va înterîta se se scóle?
Tot cel ce te va bine-cuvênta pre tine, bine-cuvêntat *va fi*;
şi cel ce te va blasfema pre tine, *va fi* blasfemat.
10 Atuncî Balac se aprinse de mâniâ contra luî Balaam, şi bâ-
tânduşî palmele, ḑise Balac câtrâ Balaam: Ca se'mî blasfemî pre
inimiciî meî te-am chiâmat pre tine, şi écâ! tu 'î-aî bine-cuvên-
11 tat pre eî acum a treia órâ! Acum dar scólâ-te şi fugî la lo-
cul teŭ; eŭ îţi ḑisesem, câ cu marî darurî voiŭ se te onorez;
12 dar écâ! Iehova te-a lipsit de acea onóre. Şi Balaam ḑise câ-

trâ Balac: aŭ n'am grâit eŭ şi trâmişilor teĭ, pre carii 'ĭ-aĭ fost
trâmis la mine ḑicênd: De mi-ar da Balac casa luĭ plinâ de ar- 13
gint şi de aur, eŭ n'aşĭ pute calca cuvêntul luĭ Iehova, şi se fac
nicĭ bine nicĭ reŭ de la sine'mĭ; ceea ce'mĭ va ḑice Iehova, eŭ
aceea voiŭ ḑice. Şi acum écâ! eŭ me duc la populul meŭ, decĭ 14
vino şi eŭ îţi voiŭ spune înainte, ceea ce acest popul va face
popululuĭ teŭ în timpurile cele din urmâ. Atuncĭ începu el cu 15
vóce înaltâ a'şĭ rosti sentinţa sa parabolicâ, ḑicênd:

Aşia ḑice Balaam fiul luĭ Beor,
aşia ḑice barbatul cel cu ochiĭ luminaţĭ.
Aşia ḑice cel ce aude cuvintele luĭ Dumneḑeŭ, 16
şi carele are cunoscinţia celuĭ prea Inalt,
cel ce vede visiunea celuĭ a Tot puternic,
carele de şi este djos câḑiut, dar ochiĭ luĭ atuncĭ i se deschid.
Vêd pre acesta de şi âncâ nu acum, 17
eŭ îl privesc pre dînsul, de şi nu este aşa aprópe.
O stea va resâri din Iacob,
şi sceptru se va scula din Israel,
carele va sfarama laturile Moabiţilor,
şi va perde pre toţĭ fiiĭ turburâriĭ.
Şi Edom va fi posesiunea sa, 18
şi Seir, va deveni moştenire inimicilor seĭ,
iar Israel va reporta victoria.
Şi va domni cel nâscut din Iacob, 19
şi va perde tot ce a scapat din cetate.

Şi dupâ ce vêḑiu el pre Amalekiţĭ înâlţiându'şĭ vócea, începu aşĭ 20
rosti sentinţa sa parabolicâ, şi ḑise:

Precum Amalek *este* ânteiul dintre neamurĭ
aşia şi sórtea luĭ de pe urmâ *este* periciunea.

Dup'aceea veḑênd el pre Cheneĭ, cu vóce înaltâ începu aşĭ rosti 21
sentinţia sa parabolicâ, ḑicênd:

De şi tare fórte *este* locuinţia ta,
şi pe piatrâ ţi-aĭ pus cuĭbul teŭ.
Dar înse veni-va cel ce se te ardâ şi pre tine, o Cain! 22
pânâ atuncĭ, pânâ ce Assur te va duce în captivitate.

Şi el *continuâ* de a rosti sentinţa sa parabolicâ, ḑicênd: 23

Oh vaĭ! cine va maĭ pute trâi,
când Dumneḑeŭ va face aceasta!
Şi vase *vor veni* din litorile Chitim, 24
vor aflige pre Assur, vor aflige pre Eber,
dar în urmâ şi el va peri.

Şi Balaam se sculâ, şi se întórse la locul seŭ; asceminea şi Ba- 25
lac se duse pre calea sa.

CAPUL XXV.

Fornicația și Idololatria Israeliților.

1 Și Israel fiind așeḑiat în Sittim, populul începu a fornica
2 cu fetele Moabiților. Și ele invitară pre popul la sacri-
3 ficiele ḑeilor lor, și populul mâncă și se închină ḑeilor lor. Și
Israel se devotâ luĭ Baal-Peor, atuncĭ se aprinse mânia luĭ Ie-
4 hova asupra luĭ Israel. Și Iehova ḑise câtră Moise: Iea pre toțĭ
capiĭ acestuĭ popul, și'ĭ spânḑiură pre eĭ înaintea luĭ Iehova, înaintea
sórelui, ca se se întórcă aprinderea mâniei luĭ Iehova de la Israel.
5 Atuncĭ ḑise Moise câtrâ judecătoriĭ luĭ Israel: Fiă-cine se'șĭ omó-
6 re pre ómeniĭ seĭ, cariĭ se devotară luĭ Baal-Peor. Și ecă! un
barbat dintre fiiĭ luĭ Israel, venind, aduse la frațiĭ seĭ pre o Ma-
dianită, înaintea ochilor luĭ Moise, și înaintea ochilor a tótă co-
munitatea fiilor luĭ Israel, cariĭ plângeaŭ dinaintea ușeĭ Cortuluĭ
7 adunanțieĭ. Care după ce vêḑiu Fineas fiul luĭ Eleazar, fiul
preutuluĭ Aaron, se sculâ din meḑĭ-locul adunâreĭ, și luâ în
8 mâna sa lancea. Și întrâ dup'acel barbat Israelit în Cort, și
dintr'una-'ĭ străpunse pre amêndoĭ, pre barbatul Israelit și pre
acea femeiă, prin pântecele eĭ. Și plaga fu abătută de la fiiĭ luĭ
9 Israel. Și a fost, cariĭ murirâ într'această plagă, doue-ḑecĭ și
patru de miĭ.
10 11 Și Iehova grăi câtrâ Moise, și ḑise: Fineas, fiul luĭ Elea-
zar, fiul preutuluĭ Aaron, a întors mânia me de la fiiĭ luĭ
Israel, prin zelul luĭ ce'l are pentru mine între dînșiĭ, ca
12 eŭ se nu perd pre fiiĭ luĭ Israel întru zelul meŭ. De aceea
13 ḑi *luĭ*: Eacâ! eŭ luĭ îĭ daŭ alianția păceĭ. Și el și poste-
ritatea luĭ după dînsul va avea alianția preuțieĭ perpetuŭ, fiind-
că el a fost zelos pentru Dumneḑeul seŭ, și pre fiiĭ luĭ Israel
14 'ĭ-a impacat. Și numele barbatuluĭ Israelit, carele fu omorât îm-
preună cu Madianita, era Simri, fiul luĭ Sallu, principe din fa-
15 milia caseĭ Simioniților. Și numele femeeĭ Madianite, care ancâ
fu omorîtâ, *era* Casbi, fia luĭ Tzur, carele *era* cap popululuĭ, și
al uneĭ familie însemnate dintre Madianiți.
16 17 Și Iehova grăi câtrâ Moise, și ḑise: Tratați de inimiceĭ pre
18 Madianiți, și'ĭ bateți pre eĭ! Pentru că eĭ v'aŭ tratat pre voi de
inimicĭ *ânteiŭ*, prin viclenia lor, prin care v'aŭ întins curse prin
fapta luĭ Baal-Peor, și prin fapta suroreĭ lor Cosbi, fia unuia din-
tre capiĭ Madianiților, care fu omorîtă chiar în ḑiua plageĭ celeĭ
venite din causa luĭ Baal-Peor.

CAPUL XXVI.

Numerarea Israeliţilor ce sûnt în stare a purta armele.

Şi a fost, dup'acea plagâ, câ Iehova grâi câtrâ Moise şi 1
câtrâ Eleazar, fiul preutuluĭ Aaron, ḑicênd: Numeraţi 2
suma întregeĭ comunitâţi a fiilor luĭ Israel, de la doue-ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus, dupâ familiele pârinţescĭ ale lor, pre toţĭ ceĭ ce pot eşi
la óste în Israel. Şi aşia Moise şi Eleazar preutul grâirâ câtrâ 3
dînşiĭ în câmpia Moabiţilor, lângâ Iordan despre Ieriho, ḑicênd:
Se se facâ numerarea de la doue-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus dupâ 4
cum ordonâ Iehova luĭ Moise, şi fiilor luĭ Israel, cariĭ eşirâ din
pâmêntul Egiptuluĭ.

Ruben ânteiŭ-nâscutul luĭ Israel. Coboritoriĭ luĭ Ruben *fûrâ*: 5
Enoch, *de la carele* familia Enochiţilor; Pallu, *de la care* familia
Palluiţilor. Hesron, *de la carele* familia Hesroniţilor; Carmi, *de* 6
la carele familia Carmiţilor. Acestia *sûnt* familiele din Ru- 7
beniţĭ, cariĭ când fuserâ numeraţĭ, eşirâ patru-ḑecĭ şi treĭ de
miĭ şepte sute treĭ-ḑecĭ. Şi fiiĭ luĭ Pallu, Eliab. Şi fiiĭ luĭ Eliab: 8 9
Nemuel, Datan, şi Abiram. Acesta *este* *acel* Datan şi Abirom *cariĭ*
eraŭ din ceĭ chiâmaţĭ la adunare, cariĭ se resculârâ contra luĭ
Moise şi luĭ Aaron, în céta luĭ Core, când acestia se sculararâ con-
tra luĭ Iehova. Şi pâmêntul deschiḑêndu'şi gura sa, îĭ înghiţi pre 10
eĭ şi pre Core, când muri céta lor, când consumâ focul pre ceĭ
doue sute cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ, cariĭ furâ toţĭ spre semn. Dar 11
fiiĭ luĭ Core nu murirâ.

Fiiĭ luĭ Simeon dupâ familiele lor: de la Nemuel, familia 12
Nemueliţilor; de la Iamin, familia Iaminiţilor; de la Iachin, fami-
lia Iachiniţilor. De la Zera, familia Zeraiţilor: de la Saul, fa- 13
milia Sauliţilor. Acestea *fuserâ* familiele din Simeoniţĭ, doue-ḑecĭ 14
şi doue de miĭ, doue sute.

Fiiĭ din Gad dupâ familiele lor: din Sefon, familia Sefoni- 15
ţilor; din Hagghĭ, familia Hagghiiţilor; din Suni familia Suniiţi-
lor. Din Osni, familia Osniţilor; din Eri, familia Eriţilor. Din 16 17
Arod, familia Aroditilor; din Areel, familia Areeliţilor. Acestea 18
sunt familiele din fiiĭ luĭ Gad, dupâ numerarea lor, patru-ḑecĭ de
miĭ, cincĭ sute.

Fiiĭ din Iuda: Er şi Onan, dar Er şi Onan murirâ în pâ- 19
mêntul Canaan. Şi aşia coboritoriĭ luĭ Iuda dupâ familiele lor 20
furâ: din Sela, familia Selaniţilor: din Peretz, familia Peretziţilor;
din Zera, familia Zeraiţilor. Şi fiiĭ luĭ Peretz furâ: din Hesron, fa- 21
milia Hesroniţilor; din Hamul familia Hamuliţilor. Acestia *sûnt* 22
familiele luĭ Iuda dupâ ceĭ numeraţĭ aĭ lor, şepte-ḑecĭ şi şese de
miĭ, cincĭ sute.

23 Fiiĭ luĭ Issachar după familiele lor: din Tola, familia To-
24 laiţilor; din Puva, familia Puviţilor. Din Iasub, familia Iasubiţilor;
25 din Simron, familia Simroniţilor. Acestea *eraŭ* familiele din Issa-
char, cariĭ după ceĭ numeraţi aĭ lor *fuseră* şese-ḑecĭ şi patru
de miĭ, treĭ-sute.
26 Fiiĭ luĭ Zabulon după familiele lor: din Sered, familia Se-
rediţilor; din Elon, familia Eloniţilor; din Ialeel, familia Ialeeţi-
27 lor; Acestea *eraŭ* familiele din Zebuloniţĭ, cariĭ după ceĭ nu-
meraţĭ aĭ lor, *fuseră* şese-ḑecĭ de miĭ cincĭ sute.
28 29 Fiiĭ luĭ Iosef după familiele lor: Manase şi Efraim. Fiiĭ luĭ
Manase: din Machir, familia Machiriţilor; şi Machir născu pre
30 Galaad; din Galaad familia Galaadiţilor. Acestia *fuseră* fiiĭ
luĭ Galaad: *din* Iezer, familia Iezeriţilor; din Helec, familia
31 Helechiţilor. *Din* Asriel, familia Asrieliţilor; *din* Sichem fa-
32 milia Sichemiţilor. *Din* Semida, familia Semidiţilor; *din* Hefer,
33 familia Heferiţilor. Şi Selafead, fiul luĭ Hefer, n'avea fiĭ, ci nu-
maĭ fete, şi numele fetelor luĭ Selafead *se chiămaŭ*: Machla
34 Noa, Hogla, Milca şi Tirza. Acestea *eraŭ* familiele luĭ Mana-
se, şi la numerare *fuseră* cincĭ-ḑecĭ şi dóue de miĭ, şepte sute.
35 Acestia fiiĭ luĭ Efraim, după familiele lor: din Sutela, fa-
milia Sutelaiţilor, din Becher familia Becheriţilor; din Tahan, fa-
36 milia Tahaniţilor; Şi acestia *sûnt* coboritoriĭ din Sutela: din
37 Eran, familia Eraniţilor. Acestea *eraŭ* familiele din coboritoriĭ
luĭ Efraim, după ceĭ numeraţĭ aĭ lor, *cariĭ fuseră*: treĭ-ḑecĭ şi
doue de miĭ cincĭ-sute. Şi acestia *sûnt* coboritoriĭ luĭ Iosef, du-
pă familiele lor.
38 Coboritoriĭ luĭ Beniamin după familiele lor: din Bela, fami-
lia Belaiţilor: din Asbel, familia Asbeliţilor; din Ahiram, familia
39 Ahiramiţilor. Din Sefufam, familia Sefufamiţilor, din Hufam, fa-
40 milia Hufamiţilor. Şi fiiĭ luĭ Bela eraŭ: Ard şi Naaman; din Ard
41 familia Ardiţilor, şi din Naaman, familia Naamaniţilor. Acestiea
sûnt coboritorii luĭ Beniamin, după familiele lor; din cariĭ ceĭ
numeraţĭ aĭ lor *eraŭ* patru-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ şese sute.
42 Acestia *sûnt* coboritoriĭ luĭ Dan după familiele lor: din Su-
ham, familia Suhamiţilor; acestea *sûnt* familiele din Dan după fa-
43 miliele lor. Tóte familiele Suhemiţilor după ceĭ numeraţĭ aĭ lor
eraŭ: şese-ḑecĭ şi patru de miĭ, patru sute.
44 Coboritoriĭ luĭ Asser după familiele lor: din Imna, familia
Imnaiţilor; din Iisvi. familia Iisviţilor; din Beria, familia Beriiţi-
45 ţilor. Şi din Coboritoriĭ luĭ Beria: din Heber, familia Heberiţi-
46 lor; din Malchiel, familia Malchieliţilor. Şi numele feteĭ luĭ Asser
47 *fu* Sara. Acestea *sûnt* familiele din coboritoriĭ luĭ Asser, după
ceĭ numeraţĭ aĭ lor, *cariĭ fuseră* cincĭ-ḑecĭ şi treĭ de miĭ, patru sute.
48 Coboritoriĭ luĭ Neftali, după familiele lor: din Iahziel fami-
49 lia Iahzieliţilor; din Guni familia Guniţilor. Din Ietzer familia

Ietzeriţilor; din Sillem familia Sillemiţilor. Acestia *sûnt* fami- 50
liele din Neftali după familiele lor; şi cei numeraţi dintre ei *eraŭ*
patru-ḑeci şi cinci de mii patru sute.
Acestia *sûnt* fiii lui Israel cei numeraţi, *preste tot* şese 51
sute şi una de mii, şepte sute trei-ḑeci.
Şi Iehova grâi cătră Moise, şi ḑise: Intr'acestia se se îm- 52 53
partă pămêntul spre posesiune ereditariă, după numerul persóne-
lor. Celor ce sûnt mai mulţi, se le dai mai multă posesiune, şi 54
celor ce sûnt mai pucini, se le mai împucini posesiunea, fiă-că-
ruia se 'i se dea posesiunea după proporţiunea celor numeraţi
ai sei. Cu tóte acestea, cu sorţi se se impartă pămêntul, după 55
numele semenţiei sale părinţesci se li se dea lor posesiunea. Pose- 56
siunea fiă-căruia *trib* va fi mare şi mică, după cum i-o va da sórtea.
Şi acestia *sûnt* cei numeraţi dintre Leviţi, după familiele lor: 57
din Gherson eşi familia Ghersoniţilor, din Chehat, familia Cheha-
tiţilor, din Merari, familia Merariţilor. Acestea *sûnt* familiele din 58
Levi; familia Libniţilor, familia Hebroniţilor, familia Maaliţilor,
familia Musiţilor, şi familia Coreiţilor. Şi Chehat nâscu pre Am-
ram. Şi numele femeei lui Amram *fu* Iochebed, o fiă d'ale lui 59
Levi: care lui Levi fu nâscută în Egipt; şi ea nâscu lui Amram,
pre Aaron şi pre Moise şi pre Mariam sora acestora. Şi lui Aa- 60
ron îi se nâscură Nadab şi Abihu, Eleazar şi Itamar. Şi Nadab 61
şi Abihu muriră pentru că oferiră foc strein înaintea lui Iehova.
Şi suma celor numeraţi ai lor era doue-ḑeci şi trei de mii, toţi 62
masculi de la una lună în sus, fiind că ei nu fuseră adnumeraţi
cu *ceĭ-l-alţĭ* fiii ai lui Israel, pentru că lor nu li s'a dat pose-
siune între fiii lui Israel.
Acestia *sûnt* cei numeraţi de Moise şi de preutul Eleazar, 63
carii pre fiii lui Israel îi numerară în câmpia Moabiţilor, lângă
Iordan *despre* Ierichο. Şi într'acestia nici unul n'a fost din acia, 64
pre carii numeraseră Moise şi cu preutul Aaron, când numeraseră
ei pre fiii lui Israel în deşertul Sinai. Căci Iehova ḑisese des- 65
pre dînşii: Toţi cu mórte se móră în deşert; şi *aşia* nici unui
dintrînşii nu remase, afară de Caleb fiul lui Iefune, şi de Iosue
fiul lui Nun.

CAPUL XXVII.

Legiuire asupra moştenirilor. Dumneḑeŭ alege pre Iosua de succesor luĭ Moise.

Şi se apropiară fetele lui Zelofead, fiul lui Hefer, fiul 1
lui Galaad, fiul lui Makir, fiul lui Manasse, din familia
lui Manasse, fiul lui Iosef; şi numele acestor fete *sûnt*: Machla,

2 Noa, şi Hogla, şi Milcha, şi Tirza. Şi stând ele înaintea luĭ
Moise şi a preutuluĭ Eleazar, şi înaintea principilor şi a tótâ adu-
3 narea, la uşia Cortuluĭ adunanţieĭ, ḑiserâ: Pârintele nostru muri
în deşert, şi el nu fu de loc amestecat în céta celor ce se res-
culará contra luĭ Iehova, în céta luĭ Core; ci el muri pentru pê-
4 catul seŭ, şi feciorĭ n'avu. Pentru ce dar se se stingâ numele
pârinteluĭ nostru din familia sa, fiind câ el n'a avut feciorĭ? dâ-
ne nóue posesiunea între fraţiĭ tatuluĭ nostru!
5 6 Atuncĭ Moise aduse causa lor înaintea luĭ Iehova. Şi Ieho-
7 va grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Drept aŭ grâit fetele luĭ Selofead:
Tu fârâ îndoealâ se le daĭ lor posesiune ereditariâ între fraţiĭ ta-
8 tuluĭ lor, şi posesiunea tatuluĭ lor o veĭ trece asupra lor. Şi
câtrâ fiiĭ luĭ Israel se vorbescĭ, ḑicêndu-*le*: Dacâ va muri care-
va, şi nu va avea feciorĭ, atuncĭ se faceţĭ ca posesiunea luĭ se
9 trécâ la fia luĭ. Şi dacâ nu va avea nicĭ fatâ, atuncĭ posesiunea
10 luĭ se o daţĭ frateluĭ seŭ. Şi dacâ nu va ave frate, atuncĭ po-
11 sesiunea sa se o daţĭ fraţilor tatuluĭ seŭ. Şi dacâ nicĭ tatul seŭ
nu va avea fraţĭ, atuncĭ ereditatea luĭ se o daţĭ consângenuluĭ
sèŭ celuĭ maĭ aprópe din familia sa şi acela se o posedeze; şi
acéasta va fi fiilor luĭ Israel statut judeciar, dupâ cum ordonâ
Iehova luĭ Moise.
12 Şi Iehova ḑise câtrâ Moise: Suie-te pre acest munte Aba-
rim, şi te uitâ de veḑĭ pâmêntul, pre carele l'am dat eŭ fiilor luĭ
13 Israel. Şi dupâ ce'l veĭ fi vêḑut, *apoĭ* şi tu te veĭ strânge câtrâ
14 poporul teŭ, precum s'a strâns şi Aaron fratele teŭ. Pentru câ
voĭ v'aţĭ sculat contra cuvêntuluĭ meŭ în deşertul Sin, la contesta-
ţiunea comunitâţeĭ, unde se cuvinea voĭ pre mine se me mâriţĭ
pentru acea apâ înaintea ochilor. Acesta *este* apa de contestaţiune
la Kades, în deşertul Sin.
15 16 Şi Moise grâi câtrâ Iehova, *şi* ḑise: Iehova Dumneḑeul spi-
ritelor şi a tot corpul se pue un barbat preste aceastâ comuni-
17 tate. Carele se mérgâ înaintea lor, şi se între înaintea lor; şi
carele se'ĭ scóţiâ şi se'ĭ introducâ pre eĭ, ca comunitatea luĭ Ie-
hova, se nu fiâ ca oile, care n'aŭ pâstor.
18 Atuncĭ ḑise Iehova câtrâ Moise: Iaţĭ langâ tine pre Iosua,
pre fiul luĭ Nun, barbat, întru carele *este* spiritul *meŭ*, şi pune
19 preste dînsul mâna ta. Şi'l pune pre el înaintea preutuluĭ Elea-
zar, şi înaintea a tótâ comunitatea, şi'ĭ dâ ordinile *tale* în pre-
20 senţia lor Şi pune preste dînsul din autoritatea ta; ca tótâ co-
21 munitatea fiilor luĭ Israel se'l asculte pre el. Carele dup'aceea
va sta înaintea preutuluĭ Eleazar, şi acesta va întreba pentru dîn-
sul pre Iehova prin judecata luĭ Urim, şi dupâ cuvêntul luĭ vor
eşi, şi dupâ cuvêntul luĭ vor întra, el şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel cu din-
sul, şi tótâ comunitatea.
22 Şi Moise fâcu aşta dupâ cum îĭ ordonâ Iehova, şi luâ pre Iosua

și'l presentâ pre el înaintea preutuluî Eleazar, și înaintea comu-
nitâțeî întregî. Și puse mânele sêle pre dinsul, și'i dede ordinile 23
sale, după cum ordonase Iehova prin Moise.

CAPUL XXVIII.

Sacrificiile fiâ-câria dilî, a dileî Sâmbeteî, a dileî ânteia a fiâ-câria lunî, și serbâtorilor Pascilor și a cinci-decimeî.

Și Iehova grâi câtrâ Moise și dise: Ordónâ fiilor luî Is- 1 2
rael, și le di lor: Se luațî aminte, câ darurile mele, pâ-
nea mea, *adicâ*, sacrificiele de ardere și cele întru odóre plâ-
cutâ, sè mi le oferițî la timpul sêŭ.
Și se dicî câtra dînșiî: Acesta *este* sacrificiul de ardere, 3
pre carele voî avețî se'l oferițî luî Iehovâ: mneî de câte un an,
fârâ defect, câte doî pre tótâ diua; întru olocaust continuŭ. Pre 4
unul dintr'aceî mneî îl veî sacrifica demânéțâ și pre cel-l-alt
între amendoue serile. Și a decea parte din Efa flórea fârineî, ames- 5
tecatâ cu a patra parte dintr'un Hin de oleul cel maî curat, pen-
tru oblațiune pânaticâ. Acesta *este* olócaustul cel de tóte dilele, 6
ce a fost stabilit pe muntele Sinaî, întru odóre plâcutâ, ca sa-
crificiŭ de ardere luî Iehova. Și libațiunea luî *va fi* vin, a patra 7
parte de Hin pentru fiâ-care mnel; în sân tuariŭ, veî turna tu
aceastâ libațiune, din vinul cel maî bun, luî Iehova. Și pre al 8
doilea mnel se'l sacrificî între amendoue serile; fâcênd tot asemi-
nea ca și oblațiunea pânaticâ de demânéțâ, și ca libațiunea *deatuncî*,
sacrificiŭ de ardere, întru odóre plâcutâ luî Iehova.
Și în diua Sabbatuluî, doî mneî de câte un an, fârâ defect, 9
și doue decime de flórea fârineî, amestecatâ cu oleŭ, pentru ob-
lațiunea pânaticâ împreunâ cu libațiunea sa. Acesta *este* olocaus- 10
tul Sabbatuluî pentru fiâ-care Sabbat, afarâ de olocaustul cel de
tóte dilele cu libațiunea sa.
Și la începutul lunilor vóstre se oferițî olocaust luî Iehova, 11
doî vițeî și un berbece, și șepte mneî de câte un an, fârâ defect.
Și treî decimî de flóreafârineî, amestecatâ cu oleŭ pentru oblațiunea 12
pânaticâ, de fiâ-care vițel; și doue decimî de flórea fârineî amestecatâ
cu oleŭ, ca pânaticâ pentru berbece. Și câte una decime de flórea 13
fârineî, amestecatâ cu oleŭ, pânatica pentru fiâ-care mnel; acesta *este*
olocaustul întru odóre plâcutâ, ca sacrificiŭ de ardere luî Iehova.
Și cu libațiunea lor, care va fi vin djumâtate de Hin de *fiâ-care* 14
vițel, și a treia parte de Hin pentru berbece, și a patra parte
de Hin pentru tot mnelul. Acesta *este* olocaustul lunilor nó-
ue, pentru *începutul* fiâ-câria lunî a anuluî. Câtrâ acestea se 15

va maĭ oferi luĭ Iehova şi un çiap ca sacrificiŭ pentru pêcat, afa-
râ de olocaustul cel de tóte ḑilele, şi de libaţiunea sa.
16 Şi în luna ânteia, în patru-spre-ḑece ḑile ale luneĭ, *este*
17 Pasca luĭ Iehova. Şi în cincĭ-spre-ḑece ḑile ale luneĭ acestia ancâ
18 *e* serbâtóre, şepte ḑile pâne azimâ veţĭ mânca. Dintr'acestea în
ḑiua d'ânteiŭ, convocaţiune sacrâ *va fi*, nicĭ un lucru servil se
19 nu faceţĭ. Şi sacrificiŭ de ardere, ca olocaust se oferiţĭ luĭ Ie-
hova, doĭ viţeĭ şi un berbece, şi şepte mneĭ de câte un an,
20 *carii* vor fi vóue fârâ defect. Şi câtrâ acestea şi un dar pâna-
tic, din flórea fârineĭ amestecatâ cu oleŭ, veţĭ oferi treĭ ḑecime
21 pentru *fiâ-care* viţel, şi doue ḑecime pentru *fiâ-care* berbece. Şi
câte una ḑecime veĭ maĭ oferi de fiâ-care mnel, din aceĭ şepte
22 mneĭ, Şi un çiap, dar pentru pêcat, pentru curâţirea vóstrâ.
23 Afarâ de olocaustul de demânéţiâ, carele *este* olocaust necurmat,
24 veţĭ maĭ oferi acestea. Ast-fel se oferiţĭ voĭ şepte ḑile, în
tótâ ḑiua un cib de ardere, odóre plâcutâ luĭ Iehova; se se ofe-
rească acestea, afarâ de olocaustul cel neîncetat, cu libaţiunea sa
25 împreunâ. Şi în ḑiua a şeptea veţĭ avea convocaţiune sacrâ, nicĭ
un lucru servile se nu faceţĭ.
26 Aseminea în ḑiua ânteelor frupte, când voĭ aduceţĭ dar pâ-
natic noŭ luĭ Iehova, dupâ terminarea *celor şepte* septâmânĭ a le
vóstre, convocaţiune sacrâ veţĭ ave, nicĭ un lucru servil nu veţĭ
27 face. Şi se oferiţĭ olocaust, întru odóre plâcutâ luĭ Iehova, doĭ
28 viţeĭ şi un berbece, *şi* şepte mneĭ de câte un an. Şi un dar
pânatic, *care va fi* din flórea fârineĭ, amestecatâ cu oleŭ, câte
29 treĭ ḑecime de fiâ-care viţel, *şi* doue ḑecime pentru berbece. Câte
30 una ḑecime de fiâ-care din ceĭ şepte mneĭ. Şi un çiap têner,
31 pentru curâţirea vóstrâ. Se oferiţĭ acestea, afarâ de olocaustul
cel neîncetat şi cu darul luĭ pânatic împreunâ; fârâ defect le veţĭ
ave voĭ pre acestea, cu libaţiunea lor împreunâ.

CAPUL XXIX.

Legĭ priivitóre la sacrificiele serbâtorilor trâmbeţelor, a espiaţieĭ şi a Corturilor.

1 Şi în luna a şeptea, în *ḑiua* d'ânteiŭ a luneĭ, convocaţiu-
ne sacrâ veţĭ avea, nicĭ un lucru servil se nu faceţĭ,
2 ḑi de sunetul *trompeteĭ* se vê fiâ vóue aceasta! Şi de olocaust,
întru odóre plâcutâ, se oferiţĭ luĭ Iehova un viţel şi un berbece,
3 şi mneĭ de câte un an şepte, cariĭ se fiâ fârâ defect. Şi cu da-
rul lor pânatic, *care va fi* din flórea fârineĭ, amestecatâ cu oleŭ,
4 treĭ ḑecime pentru viţel, şi doue ḑecime pentru berbece. Şi câte
5 una ḑecime pentru fiâ-care mnel, din ceĭ şepte mneĭ. Şi un çiap

sacrificiŭ pentru pêcat, spre curâţirea vóstrâ. Afarâ de olocaus- 6
tul luneĭ nóue, şi de darul seŭ pânatic, şi de olocaustul cel con-
tinuŭ, cu darul seŭ pânatic, şi cu libaţiunea lor; *pre care le veĭ
oferi* dupâ ceremoniile prescrise; *acesta este* sacrificiŭ de ardere,
întru odóre plâcutâ luĭ Iehova.

Aseminea şi la ḑece ale luneĭ acestia a şeptea, convoca- 7
ţiune sacrâ va fi vóue, şi veţĭ aflige sufletele vóstre, şi nu veţĭ
face nicĭ un lucru. Şi dirept olocaust întru odóre plâcutâ se ofe- 8
riţĭ luĭ Iehova, un viţel, un berbece, *şi* mneĭ de câte un an şepte,
cariĭ se fiâ fârâ defect. Şi cu darul lor pânatic, *care va fi*, din 9
flórea fârineĭ, amestecatâ cu oleŭ, treĭ ḑecimĭ pentru viţel, *şi*
doue ḑecimĭ pentru berbece; *Şi* câte una ḑecime pentru fiâ- 10
care mnel din ceĭ şepte mneĭ. *Şi* un çiap, sacrificiŭ pentru pê- 11
cat, afarâ de sacrificiul cel pentru curâţirea de pêcat, şi afarâ de
olocaustul cel continuŭ, cu darul seŭ pânatic, şi cu libaţiunea lor.

Aseminea şi la cincĭ-spre-ḑece ḑile a le luneĭ acestia a 12
şeptea, convocaţiune sacrâ va fi vóue, nicĭ un lucru servil nu
veţĭ face, ci veţĭ celebra serbâtórea luĭ Iehova şepte ḑile; Şi 13
de olocaust întru odóre plâcutâ se oferiţĭ luĭ Iehova: treĭ-spre-
ḑece viţeĭ, doĭ berbecĭ, mneĭ de câte un an patru-spre-ḑece, *ca-
riĭ* se fiâ fârâ defect. Şi cu darul lor pânatic, *care va fi*, din 14
flórea fârineĭ amestecatâ cu oleŭ, treĭ ḑecimĭ pentru fiâ-care vi-
ţel din ceĭ treĭ-spre-ḑece viţeĭ, doue ḑecimĭ pentru fiâ-care ber-
bece din ceĭ doĭ berbecĭ. Şi câte una ḑecime de fiâ-care mnel, 15
din ceĭ patru-spre-ḑece mneĭ. Şi un çiap, de sacrificiŭ pentru 16
pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ, şi de darul seŭ pânatic,
şi de libaţiunea luĭ.

Şi într'a doua ḑi, *veţĭ oferi* doĭ-spre-ḑece viţeĭ, doĭ ber- 17
becĭ şi mneĭ de câte un an patru-spre-ḑece, cariĭ se fiâ fârâ
defect. Şi cu darul lor pânatic şi cu libaţiunea lor, pentru vi- 18
ţeĭ, pentru berbecĭ şi pentru mneĭ, dupâ numerul lor, conform
cu ceremonialul prescris; Şi un çiap tênêr de sacrificiŭ pentru 19
pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ şi de darul seŭ pânatic, şi
de libaţiunea lor.

Şi a treia ḑi, un-spre-ḑece viţeĭ, doĭ berbecĭ şi mneĭ de 20
câte un an patru-spre-ḑece, fârâ defect. Şi *cu* darul lor pâ- 21
natic, şi cu libaţiunea lor, pentru viţeĭ, pentru berbecĭ şi pentru
mneĭ, dupâ numerul lor, precum prescriâ ceremonialul. Şi un 22
çiap de sacrificiŭ pentru pêcat; afarâ de olocaustul cel continuŭ,
şi de darul seŭ pânatic, şi de libaţiunea luĭ.

Şi a patra ḑi, ḑece viţeĭ, doĭ berbecĭ *şi* mneĭ de câte un 23
an patru-spre-ḑece, fârâ defect. Şi *cu* darul lor pânatic, şi cu 24
libaţiunea lor, pentru viţeĭ, şi pentru berbecĭ şi pentru mneĭ, dupâ
numerul lor, precum prescriâ ceremonialul. Şi un çiap tênêr de 25

sacrificiŭ pentru pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ, şi de
darul seŭ pânatic, şi de libaţiunea luĭ.
26 Şi a cincea ḑi, nóue viţeĭ, doĭ berbecĭ, *şi* mneĭ de câte un
27 an patru-spre-ḑece, fârâ defect. Împreunâ *cu* darul lor pânatic,
şi cu libaţiunea lor, pentru viţeĭ, şi pentru berbecĭ, şi pentru mneĭ,
28 dupâ numerul lor, precum prescriâ ceremonialul. Şi un çiap de
sacrificiŭ pentru pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ, şi de
darul seŭ pânatic, şi de libaţiunea luĭ.
29 Şi a şesea ḑi, opt viţeĭ, doĭ berbecĭ, *şi* mneĭ de câte un an patru-
30 spre-ḑece, fârâ defect. Şi *cu* darul lor pânatic, şi cu libaţiunea lor,
pentru viţeĭ, şi pentru berbecĭ, şi pentru mneĭ, dupâ numerul lor, pre-
31 cum prescriâ ceremonialul. Şi un çiap pentru pêcat, afarâ de olocaus-
tul cel continuŭ, şi de darul seŭ pânatic, şi de libaţiunea luĭ.
32 Şi a şeptea ḑi, şepte viţeĭ, doĭ berbecĭ, *şi* mneĭ de câte un
33 an patru-spre-ḑece, fârâ defect. Şi cu darul lor pânatic, şi cu
libaţiunea lor, pentru viţeĭ, şi pentru berbecĭ, şi pentru mneĭ du-
34 pâ numerul lor, precum prescriâ ceremonialul. Şi un çiap de sa-
crificiŭ pentru pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ, şi de da-
rul seŭ pânatic, şi de libaţiunea luĭ.
35 *Şi a* opta ḑi veţĭ ave convocaţiune solenelâ, nicĭ un lu-
36 cru servil se nu faceţĭ. Şi de olocaust întru sacrificiŭ de odóre
plâcutâ, se oferiţĭ luĭ Iehova: un viţel, un berbece, mneĭ de câte
37 un an şepte, fârâ defect. *Şi cu* darul lor pânatic, şi cu libaţiu-
nea lor, pentru viţeĭ, şi pentru berbecĭ, şi pentru mneĭ, dupâ nu-
38 merul lor, precum prescriâ ceremonialul. Şi un çiap de sacri-
ficiŭ pentru pêcat, afarâ de olocaustul cel continuŭ, şi de darul
seŭ pânatic, şi libaţiunea luĭ.
39 Aceste aveţĭ voĭ se le oferiţĭ luĭ Iehova în serbâto-
rile vóstre, afarâ de voturile vóstre şi de darurile vóstre cele
voluntarie, şi de olocaustile vóstre şi de darurile vóstre pânatice,
şi de libaţiunele vóstre, şi de sacrificiele vóstre votive.

CAPUL XXX.

Legĭ relative la voturĭ.

1 Şi Moïse spuse fiilor luĭ Israel tóte câte ordónâ Iehova
2 luĭ Moïse. Şi Moise grâi câtrâ capiĭ semenţielor fiilor
luĭ Israel, ḑicênd: Acesta *este* cuvêntul, pre carele îl ordonâ Iehova.
3 Dacâ care-va barbat va face vr'un vot luĭ Iehova, saŭ cu jurâmênt
va jura, prin care se obligâ pre sufletul luĭ câ se va abstine de
ce-va, acela se nu'şĭ calce cuvêntul seŭ, ci se'l facâ întocmaĭ,
dupâ cum a eşit din gura luĭ.

Și dacâ óre-care femeiâ va face vr'un vot luĭ Iehova, prin carele 4
se va obliga la ce-va abstinențiâ, fiind în casa tatuluĭ eĭ, în juneția eĭ;
Și dacâ tatul eĭ va audi votul eĭ, și obligațiunea eĭ, cu care ea 5
șĭ-a legat sufletul eĭ, și tatul eĭ la aceasta nu va dice nimica;
atuncĭ tóte voturile eĭ sûnt valabile, și tot jurâmêntul de absti-
nențiâ, cu care ea și'a legat sufletul eĭ, va ave deplina sa va-
lóre. Dar dacâ tatul eĭ va face ca ea se se abatâ de la aceea, *tot* 6
în diua în care o a audit, atuncĭ tóte voturile eĭ, și tóte obliga-
țiunele eĭ de abstinențiâ, cu care și'a legat sufletul eĭ, vor fi ne-
valabile; și Iehova o va ierta pre ea, fiind-câ tatul eĭ o fâcu, ca
ea se se abatâ de la aceea.

Și dacâ ea va fi mâritatâ, fiind âncâ obligatâ cu óre-care- 7
va vot, saŭ în ce-va mod va fi rostit ce-va încet cu buzéle sale,
prin care ea și-a legat sufletul; Și dacâ barbatul eĭ o va audi, 8
și va tâce în diua, în care o a audit, atuncĭ voturile eĭ vor fi
valabile, și obligațiunile eĭ, cu care ea și-a legat sufletul, vor ave
tótâ valórea. Dar dacâ barbatul eĭ o va audi, și oprindu-o va 9
face ca ea tot în diua aceea se se abatâ de la aceea, atuncĭ
votul eĭ se stricâ care'l are asupra sa, și ceea ce a rostit ea
din buzele sale, prin care ea și-a legat sufletul eĭ, și Iehova o
va ierta pre dînsa.

Dar în cât pentru votul uneĭ vâduve, saŭ a uneĭ lepâdate, 10
tot verĭ cu ce se va obliga ea pre sufletul eĭ, pentru dînsa va fi
valabile.

Și dacâ *óre-care-va femeiâ*, fiind în casa barbatuluĭ eĭ, va 11
face vr'un vot, orĭ se va obliga la care-va abstinențiâ, legân-
du'șĭ sufletul cu jurâmênt. Și dacâ barbatul eĭ o va audi 12
și va tâce, și nu o va abate pre ea de la aceea, atuncĭ tóte
voturile eĭ sûnt valabile, și tóte obligațiunile eĭ, cu care ea 'și-a
legat sufletul eĭ, vor ave tótâ valórea. Dar dacâ barbatul eĭ le 13
va nimici âncâ în diua aceea, în care le a audit, atuncĭ tóte câte
vor fi eșit din buzele eĭ, fiâ acelea voturĭ, fiâ obligațiunĭ, prin
care ea și-a legat sufletul eĭ, vor fi nimica; barbatul eĭ le-a ni-
micit pre acelea, și Iehova o va ierta. Tóte voturile și tóte ob- 14
ligațiunile întârite de ea cu jurâmênt, ca se'șĭ aflige sufletul eĭ,
barbatul eĭ le va pute întâri, saŭ barbatul eĭ le va pute strica.
Și dacâ barbatul eĭ va tâce dintr'una di pânâ într'alta, atuncĭ el 15
prin aceasta face valabil tóte voturile eĭ și tóte obligațiunele eĭ,
care și le-a pus ea asupra sa; le face se fiâ valabile, *dic*, pen-
tru-câ el n'a dis nimica în diua aeea în care le a audit. Dar dacâ 16
el le va nimici, dupâ ce le va fi audit, atuncĭ el îĭ pórtâ pêcatul eĭ.

Acestea *sûnt* statutele, pre care Iehova le-a ordonat luĭ 17
Moise, între barbat și femeia sa, între tatâ și cu fia sa, pânâ *ce*
este âncâ copilâ în casa tatuluĭ eĭ.

CAPUL XXXI.

Învingerea Madianiţilor.

1 2 Şi Iehova grăi cătră Moise şi ḑise: Resbună maĭ ântâiŭ
pentru fiiĭ luĭ Israel contra Madianiţilor, şi după aceea
se te retragĭ lângă populul teŭ.
3 Atuncĭ Moise grăi cătră popul, şi ḑise: Armaţĭ pre uniĭ
dintre voĭ pentru resbel, ca se mérgă asupra Madianiţilor,
4 ca resbunarea luĭ Iehova se o facă contra luĭ Madian. Câte
una miă de semenţiă, din tóte semınţiele luĭ Israel, se trâ-
5 miteţĭ la acest resbel; Atuncĭ se numerară din familiele luĭ
Israel câte una mie din tótă semenţia, doue-spre-ḑece miĭ
6 *de barbaţiĭ bine* armaţĭ de resbel. Şi Moise trămise pre aces-
tia la resbel, câte una miă de tótă semenţia, şi cu dînşiĭ
pre Fineas fiul preutuluĭ Eleazar, *carele avé* în mâna sa vasele cele
7 sacre, şi trompetele de sunat. Şi aşia eĭ făcând resbel con-
tra luĭ Madian, se bătură cu dînsul, după cum ordonase Iehova
8 luĭ Moise, se omorîră tot ce era mascul. Eĭ între ceĭ mulţĭ omo-
rîţĭ de eĭ, maĭ uciseră şi pe împĕraţiĭ din Madian, pre Evi şi pre
Rekem, pre Zur şi pre Ur, şi pre Rebah, pre cincĭ împeraţĭ aĭ
Madianiţilor; încă şi pre Balaam, pre fiul luĭ Beor îl uciseră cu
9 ascuţitul sâbieĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel duseră captive femeile Madia-
niţilor, şi pre copiĭ lor, predându'ĭ de tóte vitele lor, de tóte tur-
10 mele lor şi de tótă averea lor. Şi le arseră cu foc tóte cetăţile
11 lor, cu locuinţele lor, şi tóte castelele lor. Şi eĭ luară tóte des-
12 poierele şi tótă prada lor, precum de ómenĭ şi de vite. Şi pre
ceĭ captivĭ, şi preḑile lor, şi despoierile lor le aduseră la Moise
şi la preutul Eleazar, şi la tótă comunitatea fiilor luĭ Isral, în
castrul din câmpia luĭ Moab, care *este* pre lângă Iordan, *despre*
Ierichо.
13 Şi Moise şi preutul Eleazar, şi toţĭ capiĭ comunităţeĭ, le
14 eşiră înainte, afară din castru. Şi Moise se aprinse de mâniă
contra prefecţilor oştireĭ, contra capilor preste miĭ, şi a a capi-
15 lor preste sute, cariĭ se înturnaŭ de la resbel. Şi Moise ḑise
16 cătră dînşiĭ: Aŭ dóră voĭ aţĭ lasat vie pre tóte femeiele? Eacă!
acestea sûnt acelea, care, după cuvêntul luĭ Balaam, dederă *oca-
siune* fiilor luĭ Israel ca eĭ se pĕcătuiască contra luĭ Iehova, pentru
Peor, şi d'aicĭ fu de veni plaga aceea preste comunitatea luĭ Ie-
17 hova. Acum dar ucideţĭ pre tot ce este mascul dintre copiĭ,
precum şi pre tótă femeia, care a cunoscut împreunare de
18 barbat, ucideţĭ-o. Dar pre toţĭ copiiĭ de gen feminin, cariĭ
n'aŭ cunoscut împreunare de barbat, pre acelea lasaţĭ-le viĭ
19 voue. Iară voĭ se vĕ aşeḑiaţĭ afară de castre şepte ḑile, toţĭ ca-

riĭ dintre voĭ va fi ucis pre cine-va, saŭ care se vor fi atins de
care-va ce a fost ucis, ca se vê curâţiţĭ a treia şi a şeptea ḑi;
pre voĭ şi pre captiviĭ vostriĭ. Asemine şi tóte vestimentele, şi 20
tóte lucrurile de pele, şi tóte cele ce sûnt fâcute *din pêr* de ca-
prâ, şi tóte uneltele de lemn, se le curâţiţĭ.

Atuncĭ Eleazar preutul ḑise câtrâ barbaţiĭ de arme, cariĭ 21
merserâ în resbel: acesta *este* statutul de lege, pre carele Ie-
hova îl ordonâ luĭ Moise; Dar aurul şi argintul, arama, ferul, 22
cositorul şi plumbul, Şi tot ce póte suferi focul, se'l treceţĭ prin 23
foc, ca se se curâţiâ, cu tóte acestea şi cu apa curâţitóre se se
curâţiâ, dar înse cele ce nu pot suferi focul, acele se vor curâţi
numaĭ cu apa curâţitóre. Şi se vê spalaţĭ vestimentele vóstre în 24
ḑiua a şeptea, şi apoĭ veţĭ fi curaţĭ; şi dup'aceea veţĭ pute întra
în castru.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise, *şi* ḑise: Numerâ suma per- 25 26
sónelor luate captive, precum şi acelor râpite, de la om pânâ la
animale, tu şi preutul Eleazar, şi cu capiĭ semenţielor din co-
munitate. Şi prada o imparte în doue, între purtâtoriĭ de res- 27
bel, cariĭ eşirâ în aceastâ bâtâliâ, şi între tótâ *ceea-l-altâ* co-
munitate; Şi se ieaĭ şi pentru Iehova un tribut de la barbaţiĭ 28
de arme, cariĭ aŭ eşit la bâtâliâ; tot din cincĭ sute câte un su-
flet; din ómenĭ, şi din vite, şi din asinĭ, şi din oĭ. Din djumâ- 29
tatea lor le veţĭ lua *pre acestea*, şi se le daĭ preutuluĭ Eleazar,
dirept dar elevat luĭ Iehova. Şi din djumâtatea fiilor luĭ Israel se ieaĭ 30
tot din cincĭ-ḑecĭ una, din ómenĭ, din vite, din asinĭ şi din oĭ,
şi cu un cuvênt din tóte animalele, şi se le daĭ Leviţilor, cariĭ
sûnt însârcinaţĭ cu veghiarea Locuinţeĭ luĭ Iehova. Şi Moise şi 31
preutul Eleazar fâcurâ, dupâ cum ordonâ Iehova luĭ Moise.

Şi fu suma prâḑeĭ a ceha, *adicâ* remâşiţia prâḑeĭ ce 32
barbaţiĭ luptâtorĭ prâdarâ; oĭ, şese sute şepte-ḑecĭ şi cincĭ
de miĭ; Şi vite marĭ şepte-ḑecĭ şi doue de miĭ; Şi asinĭ 33 34
şese-ḑecĭ şi una de miĭ; Şi suflete omenescĭ, femeĭ, care n'aŭ 35
cunoscut împreunare de barbat, preste tot suflete treĭ-ḑecĭ şi do-
ue de miĭ.

Şi fu djumâtatea *prâḑeĭ*, partea acelora, cariĭ eşirâ la bâ- 36
tâliâ: oĭ treĭ sute treĭ-ḑecĭ şi şepte de miĭ, cincĭ sute. Dintre 37
care tributul pentru Iehova fu: oĭ şese sute şepte-ḑecĭ şi cincĭ
de capite; Şi vite marĭ: treĭ-ḑecĭ şi şese de miĭ; dintre cariĭ tri- 38
butul luĭ Iehova *fu* şepte-ḑecĭ şi doue; Şi asinĭ treĭ-ḑecĭ de miĭ 39
şi cincĭ sute; dintre cariĭ tributul luĭ Iehova *fu* şese-ḑecĭ şi unul.
Şi suflete de ómenĭ, şese-spre-ḑece miĭ; dintre cariĭ tributul luĭ Ie- 40
hova *fu*: treĭ-ḑecĭ şi doĭ. Şi Moise tributul *luat* dirept dar elevat luĭ 41
Iehova, îl dede preutuluĭ Eleazar, dupâ cum ordonâ Iehova luĭ Moise.

Şi din *ceea-l-altâ* djumâtate a fiilor luĭ Israel, pre care o luâ 42
Moise de la barbaţiĭ de arme, (Dar aceastâ djumâtate a comu- 43

nitâței ancâ se suia, la oĭ, treĭ sute treĭ-ḑecĭ şi şepte de miĭ
44 45 cincĭ sute; Vite marĭ treĭ-ḑecĭ şi şese de miĭ; Asinĭ treĭ-ḑecĭ
46 47 de miĭ cincĭ sute; Şi ómenĭ şese-spre-ḑece miĭ de suflete;) Din
acéstâ parte a fiilor luĭ Israel, *ḑic*, luâ Moise tot din cincĭ-ḑecĭ
unul, din ómenĭ, şi din vite, şi le dede Leviților, cariĭ eraŭ în-
sârcinați cu veghearea Locuințeĭ luĭ Iehova, după cum ordonase
Iehova luĭ Moise.
48 Atuncĭ apropiindu-se câtrâ Moise prefecțiĭ armateĭ, capiĭ
49 preste miĭ, şi capiĭ preste sute. Şi ḑiserâ câtrâ Moise: Ser-
vitoriĭ teĭ numerarâ suma barbaților de arme, cariĭ fuserâ sub
50 conducerea nóstrâ, şi nu lipsesce dintr'înşiĭ nicĭ unul; Pentru
aceea, noĭ oferim dar luĭ Iehova, fiâ-care ceea ce a putut
gâsi, scule de aur, salbe, brâciârĭ, ânele, cerceĭ, şi câtenule pen-
51 tru curâțirea sufletelor nóstre înaintea luĭ Iehova. Şi Moise şi
Eleazar preutul luarâ tot aurul acela de la dînşiĭ, *şi* tóte
52 sculele lucrate. Şi tot aurul pre carele capiĭ preste miĭ, şi
capiĭ preste sute îl oferirâ dar elevat luĭ Iehova se sui la
53 şese-spre-ḑece miĭ şepte sute şi cincĭ-ḑecĭ de sicli. *Dar* barbațiĭ
de arme *fiâ-care ce* a predat, *aceea a ținut* fiâ-care pentru sine.
54 Şi aşia Moise şi cu Eleazar preutul, luarâ aurul de la de la
capiĭ preste miĭ, şi de la ceĭ preste sute, şi'l aduserâ în Cor-
tul adunanțieĭ, *întru semn* de memorial pentru fiiĭ luĭ Israel,
înaintea luĭ Iehova.

CAPUL XXXII.

Semenția luĭ Ruben ieaŭ posesiunea Galaadulul.

1 Şi fiiĭ luĭ Ruben şi fiiĭ luĭ Gad aveaŭ multe vite, mulțime
fórte mare; şi eĭ vêḑiurâ pâmêntul Iahzer, şi pâmêntul
Galaad, şi écâ! *vâḑiurâ*, câ locul acela *este* loc *bun* pentru vite.
2 Şi venirâ fiiĭ luĭ Gad şi fiiĭ luĭ Ruben şi grâirâ câtrâ Moise şi
3 câtrâ Eleazar preutul, şi câtrâ capiĭ comunitâțeĭ, ḑicênd: Ata-
rot, şi Dibon, şi Iazer, şi Nimra, şi Hesbon, şi Eleale, şi Sebam,
4 şi Nebo şi Beon, Pâmêntul *acestora*, pre carele Iehova îl bâ-
tu înaintea comunitâțeĭ luĭ Israel, este pâmênt *bun* pentru vite,
5 şi serviĭ teĭ aŭ vite; Şi ḑiserâ maĭ departe: Dacâ am aflat char
înaintea ochilor teĭ, se se dea acest pâmênt servilor teĭ spre
moştenire; nu ne trece pre noĭ Iordanul din colo!
6 Atuncĭ Moise ḑise câtrâ fiiĭ luĭ Gad şi câtrâ fiiĭ luĭ Ruben:
Nu cum-va frații vostriĭ aŭ se mergâ la bataiâ şi voĭ se şedețĭ
7 aicĭ? Şi pentru ce întórcețĭ ânimele fiilor luĭ Israel, ca se nu
8 trécâ în pâmêntul, pre carele Iehova li l'a dat lor? Ast-fel fâ-

curâ pârinţiĭ vostriĭ, când iĭ trâmiseiŭ de la Cades-Barnea, ca se
vadâ pâmêntul; Şi eĭ se suirâ până la valea Escol, şi dupâ ce 9
vêdiurâ pâmêntul, întórserâ ânima fiilor luĭ Israel, ca se nu vrea
se între în pâmêntul, pre carele Iehova li'l dede lor. Atuncĭ se 10
aprinse mânia luĭ Iehova în diua aceea, şi el jurâ şi dise: Nicĭ 11
una datâ, acestĭ barbaţĭ, cariĭ eşirâ din Egipt, de la aniĭ douedecĭ
şi maĭ sus, nu vor vedea acel pâmênt, pre carele eŭ cu
jurâmênt l'am promis luĭ Abraam şi luĭ Isaac şi luĭ Iacob, pentru
câ n'aŭ urmat mie pe deplin. Afarâ de Caleb, fiul luĭ Iefune 12
Chenizzeul, şi de Iosua fiul luĭ Nun, pentru câ eĭ aŭ umblat pre
deplin în urma luĭ Iehova. Şi mânia luĭ Iehova se aprinse asupra 13
luĭ Israel, şi'l lâsâ se râtâceascâ în deşert patru-decĭ de anĭ,
pânâ ce se stânse tótâ acea generaţiune, care fâcu acest reŭ înaintea
luĭ Iehova. Şi acum, écâ! voĭ v'aţĭ sculat în locul pârinţilor 14
vostriĭ, clociturâ de ómenĭ pêcâtoşĭ! ca focul mânieĭ luĭ Iehova
se'l immulţiţĭ şi maĭ tare contra luĭ Israel. Dacâ voĭ vê în- 15
tórceţĭ de la dînsul, el va maĭ adâoga a vê lasa pre voĭ în acest
deşert, şi aşia voĭ tot poporul acesta veţĭ peri.

Atuncĭ eĭ *iarâşĭ* pâşirâ înaintea luĭ, şi'ĭ diserâ: Staule de 16
oĭ vrem noĭ se facem aicĭ pentru vitele nóstre, şi cetâţĭ pentru
copiĭ nostri. Iar noĭ ne vom arma, *şi* curênd *vom merge* înain- 17
tea fiilor luĭ Israel, pânâ ce'ĭ vom conduce la locul lor; dar în
restimpul acesta familiele nóstre vor remânea în aceste cetâţĭ
întârite, de frica locuitorilor acestuĭ pâmênt. Noĭ pânâ atuncĭ nu 18
ne vom întórce la casele nóstre, pânâ ce fiâ-carele din fiiĭ luĭ Israel
nu'şĭ va fi luat posesiunea moşteniriĭ sale. Câcĭ noĭ nu voim 19
se moştenim nimica cu eĭ împrcunâ dincolo de Iordan, nicĭ
maĭ departe, fiind câ posesiunea nóstrâ ni s'a venit dincóce de
Iordan, despre resârit.

Atuncĭ dise Moise câtrâ dînşiĭ: De veţĭ face aceasta, de vê 20
veţĭ arma la resbel înaintea luĭ Iehova, Şi dacâ fiâ-care din voĭ 21
armaţĭ va trece Iordanul înaintea luĭ Iehova, pânâ ce el va fi
alungat pre inimiciĭ seĭ de la façia sa, Şi dupâ ce ţérra va fi 22
tótâ subjugatâ de Iehova, atuncĭ vê veţĭ pute întórce înapoĭ, şi
atuncĭ veţĭ fi neculpabiĭ contra luĭ Iehova şi contra luĭ Israel,
şi acest pâmênt se fiâ proprietatea vóstrâ înaintea luĭ Iehova. Iar 23
de nu veţĭ face aşia, écâ! voĭ pêcâtuiţĭ înaintea luĭ Iehova, şi se
sciţĭ, câ pêcatul vostru vê va adjunge pre voĭ. Edificaţi-vê *dar* 24
cetâţĭ pentru copiiĭ vostri, şi staule pentru oile vóstre; ceea ce
a grâit gura vóstrâ faceţĭ.

Atuncĭ grâirâ fiiĭ luĭ Gad şi fiiĭ luĭ Ruben câtrâ Moise, *şi* 25
diserâ: Serviĭ teĭ vor face aşia dupâ cum le ordonâ Domnul nostru.
Copiiĭ nostri, femeiele nóstre, turmele nóstre, şi tóte vitele 26
nóstre se remânâ aicĭ în cetâţile luĭ Galaad. Iar serviĭ teĭ vor 27
merge, fiâ-care cu mâna armata, inaintea luĭ Iehova, la resbel,

28 după cum dice Domnul nostru. Atuncĭ Moise dede ordine în pri-
vinţia lor, luĭ Eleazar preutul, şi luĭ Iosua fiul luĭ Nun, precum
29 şi capilor din semenţiele fiilor luĭ Israel. Şi Moise dise câ-
tră dînşiĭ: dacă coboritoriĭ luĭ Gad, şi coboritoriĭ luĭ Ruben vor
trece cu voĭ Iordanul, toţĭ armaţĭ, şi *gâtiţĭ* a se lupta înaintea luĭ
Iehova, şi când ţérra vê va fi vóue supusă, atuncĭ se le daţi lor
30 pâmêntul Galaad posesiune ereditariâ. Dar dacâ nu vor trece
cu voĭ armaţĭ dincolo, atuncĭ eĭ posesiunea lor o vor ave cu voĭ
31 împreună în pâmêntul Canaan. Atuncĭ respunserâ fiiĭ luĭ Gad şi
fiiĭ luĭ Ruben, *şi* diserâ: Precum a grăit Iehova câtrâ serviĭ teĭ,
32 noĭ aşia vom face. Noĭ vom eşi armaţĭ înaintea luĭ Iehova, din-
colo, în pâmêntul Canaan; dar posesiunea nóstrâ ereditariâ *se re-
mână* dincóce de Iordan.
33 Şi aşia Moise le dede lor, coboritorilor luĭ Gad, şi cobori-
torilor luĭ Ruben, şi la djumâtate semenţia luĭ Manase, fiul luĭ
Iosef, regatul luĭ Sion, regele Amoreilor, şi regatul luĭ Og, re-
gele din Basan, ţérra cu cetâţile eĭ în confiniĭ, cetâţile dinpre-
jiurul aceleĭ ţerrĭ.
34 Şi coboritoriĭ luĭ Gad reedificarâ Dibon, şi Atarot şi Aroer.
35 36 Şi Atrot-Sofan, şi Iahzer. şi Iogbeha. Şi Bet-Nimra, şi Bet-Ha-
ran, cetâţi întârite, şi staule pentru oĭ.
37 Şi coboritoriĭ luĭ Ruben reedificarâ Hesbon, şi Eleale şi
38 Chiriataim. Şi Nebo, şi Baal-Meon schimbându-le numele, şi
Sibma, şi puse *alte* nume cetâţilor ce le reedificarâ.
39 Şi fiiĭ luĭ Machir, fiul luĭ Manase, se duserâ la Galaad,
40 şi'l luarâ, şi alungarâ pre Amoreĭ ce *locuieaŭ* într'însul. Şi Moise
41 dede Galaadul luĭ Machir, fiul luĭ Manase, şi el locui acolo. Şi
Iair, fiul luĭ Manase, ăncâ se duse, şi luâ satele lor şi le numi
42 Havot-Iair (satele luĭ Iair). Aseminea şi Noba merse, şi luâ Che-
nat, şi cetâţile filiale, şi le puse numele Noba, după numele luĭ.

CAPUL XXXIII.

Aşediârile Israeliţilor, de la eşirea lor din Egipt până lângâ Iordan.

1 Acestea *sûnt* staţiunele fiilor luĭ Israel, cariĭ eşirâ din pâ-
mêntul Egiptuluĭ, dupâ cetele lor, sub conducerea luĭ
2 Moise şi a luĭ Aaron. Câcĭ Moise descrise pornirile lor dupâ
cum staţionarâ eĭ, dupâ ordinul luĭ Iehova; şi acestea *sûnt* sta-
ţiunele câlâtorieĭ lor:
3 Eĭ plecarâ de la Ramese, în luna ântea, în cincĭ-spre-
dece dile ale luneĭ ântea; a doua di dupâ pascâ, eşirâ fiiĭ luĭ
4 Israel cu mână înaltâ, înaintea ochilor a tot Egiptul. Şi Egiptenii

immormêntarâ pre toţi ânteiŭ-nâscuţiĭ, pre cariĭ Iehova iĭ bâtuse
dintre eĭ, căcĭ Iehova judecata sa 'şĭ-o arâtâ şi în ḑeiĭ lor. Şi fiiĭ 5
luĭ Israel plecarâ de la Ramese, şi se castramentarâ la Succot.
Şi eĭ plecarâ de la Succot, se aşeḑiarâ în Etam, care *este* la 6
marginea deşertuluĭ. Şi plecarâ de la Etam, şi se întórserâ îna- 7
poĭ la Pi-Hahirot, carele *este* în direptul luĭ Baal-Sefon, şi se
aşeḑiarâ dinaintea luĭ Magdol. Şi plecarâ de la Hahirot, şi tre- 8
curâ prin meḑi-locul mârii, câtrâ deşert, şi merserâ cale de treĭ ḑile
în deşertul Etam, şi se aşeḑiarâ în Mara. Şi plecarâ de la Mara, 9
şi venirâ la Elim; şi în Elim *eraŭ* doue-spre-ḑece isvóre de apâ,
şi şepte-ḑecĭ de palmĭ, şi se aşeḑiarâ aicĭ. Şi plecarâ de la Elim, 10
şi se aşeḑiarâ lângâ Marea-Roşiâ. Şi plecarâ de la Marea-Ro- 11
şiâ, şi se aşeḑiarâ în deşertul Sin. Şi plecarâ din deşertul Sin, 12
şi se aşeḑiarâ în Dofca. Şi plecarâ de la Dofca, şi se aşeḑiarâ 13
în Alush. Şi plecarâ de la Alush, şi se aşeḑiarâ la Rafidim; şi 14
aicĭ popului n'avu apâ de bâut. Şi plecarâ de la Rafidim, şi se 15
aşeḑiarâ în deşertul Sinaĭ. Şi plecarâ din deşertul Sinaĭ, şi 16
se aşeḑiarâ la Chibrot-taava. Şi plecarâ de la Chibrot-taa- 17
va şi se aşeḑiarâ la Hazerot. Şi plecarâ de la Hazerot, şi 18
se aşeḑiarâ la Ritma. Şi plecarâ de la Ritma, şi se aşeḑiarâ 19
în Rimon-Farez. Şi plecarâ de la Rimon-Farez, şi se aşeḑiarâ 20
în Libna. Şi plecarâ de la Libna, şi se aşeḑiarâ în Rissa. Şi 21 22
plecarâ de la Rissa, şi se aşeḑiarâ în Kehelata. Şi plecarâ de 23
la Kehelata, şi se aşeḑiarâ lângâ muntele Sefer. Şi plecarâ de 24
la muntele Sefer, şi se aşeḑiarâ în Harada. Şi plecarâ de la Ha- 25
rada, şi se aşeḑiarâ în Makchelot. Şi plecarâ de la Makchelot, 26
şi se aşeḑiarâ în Tahat. Şi plecarâ de la Tahat, şi se aşeḑiarâ 27
în Tarah. Şi plecarâ de la Tarah, şi se aşeḑiarâ în Mitca. Şi 28 29
plecarâ de la Mitca, şi se aşeḑiarâ în Hasmona. Şi plecarâ de 30
la Hasmona, şi se aşeḑiarâ în Moserot. Şi plecarâ de la Mose- 31
rot, şi se aşeḑiarâ în Bene-iaakan. Şi plecarâ de la Bene-iaa- 32
kan, şi se aşeḑiarâ în Hor-Gidgad. Şi plecarâ de la Hor-Gid- 33
gad, şi se aşeḑiarâ în Iot-bata. Şi plecarâ de la Iot-bata, şi se 34
aşeḑiarâ în Abrona. Şi plecarâ de la Abrona, şi se aşeḑiarâ în Eţi- 35
on-Geber. Şi plecarâ de la Eţion-Geber, şi se aşeḑiarâ în de- 36
şertul Zin, care *este* Cades. Şi plecarâ de la Cades, şi se aşe- 37
ḑiarâ lângâ muntele Hor, la marginea pâmêntuluĭ Edom.

Atuncĭ merse preutul Aaron pre muntele Hor, dupâ ordi- 38
nul luĭ Iehova, şi muri acolo, în anul al patru-ḑecelea dupâ eşi-
rea fiilor luĭ Israel din pâmêntul Egiptuluĭ, în luna a cincea în
ântea *ḑi* a luneĭ. Şi Aaron era de una sutâ doue-ḑecĭ şi treĭ 39
de anĭ, când muri pre muntele Hor.

Atuncĭ Arad împêratul Cananelor, carele locuia în partea 40
despre meaḑiâ-ḑi în pâmêntul Chanaan, auḑi câ fiiĭ luĭ Israel vin;
Şi plecând de la muntele Hor, şi se aşeḑiarâ în Zalmona. Şi ple- 41 42

43 când de la Zalmona, se aşeḑiarâ în Funon. Şi plecând de la Fu-
44 non, se aşeḑiarâ în Obot. Şi plecând de la Obot, se aşeḑiarâ în
45 Iie-Habarim, la marginea luĭ Moab. Şi plecând de la Ijim, se
46 aşeḑiarâ în Dibon-Gad. Şi plecând de la Dibon Gad, se aşe-
47 ḑiarâ în Almon-Diblataim. Şi plecând de la Almon-Diblataim, se
48 aşeḑiarâ lângâ muntele Abarim, dinaintea luĭ Nebo. Şi plecând de
la muntele Abarim, se aşeḑiarâ în valea luĭ Moab, lângâ Iordan,
49 *în direptul* Ierichonuluĭ. Şi'şĭ aşeḑiarâ castrele pre lângâ Ior-
dan, de la Bet-Iesimot pânâ la Abel-Sittim, în câmpiele Moa-
biţilor.
50 Atuncĭ grâi Iehova câtrâ Moise, în câmpiele Moabiţilor, pre
51 lângâ Iordan, *în direptul* Ierichonuluĭ, *şi* ḑise: Grâesce câtrâ fiiĭ
luĭ Israel şi le ḑi lor: Voĭ dupâ ce veţĭ fi trecut Iordanul, în
52 pâmêntul Canaan. Pre toţĭ locuitoriĭ pâmêntuluĭ se'ĭ alungaţĭ di-
naintea vóstrâ, şi tóte chipurile lor se le stricaţĭ, şi tóte figurile
lor cele turnate se le spargeţĭ, şi tóte înâlţimele lor se le
53 risipiţĭ. Şi dupâ ce veţĭ lua în stâpânire ţérra, voĭ se lo-
cuiţĭ întrînsa, câ eŭ vóue v'am dat acest pâmênt, ca se'l moş-
54 teniţĭ. Şi voĭ p'acest pâmênt se'l împârţiţĭ între voĭ cu sorţĭ, în-
tre familiele vóstre, celor ce sûnt în mare numer, se le daţĭ maĭ
multâ posesiune, şi celor ce sûnt maĭ pucinĭ la numer, se le
daţĭ maĭ pucinâ posesiune; fiâ-care unde'ĭ va câdea sórtea, acolo
va avea, dupâ semenţiele pârinţilor vostri se împârţiţĭ între voĭ.
55 Dar dacâ voĭ pre locuitoriĭ aceluĭ pâmênt nu'ĭ veţĭ alunga dina-
intea vóstrâ, atuncĭ va fi, câ ceia, pre cariĭ îĭ veţĭ lasa cu voĭ,
vor deveni spinĭ în ochiĭ vostri, şi ghimpĭ în cóstele vóstre; şi
56 inimicĭ vor fi vóue în pâmêntul, în carele locuiţĭ. Şi va fi, ca
ceea ce mi-am fost propus, se le fac lor, se vê fac vóue.

CAPUL XXXIV.

Limitele Canaanuluĭ, cum trebue a fi împârţit.

1 2 Şi Iehova grâi câtrâ Moise *şi* ḑise: Ordónâ fiilor luĭ Is-
rael, şi ḑi câtrâ dînşiĭ: Voĭ când veţĭ intra în pâmên-
tul Canaan; acesta *este* pâmêntul, carele va câde vóue de moş-
tenire, pâmêntul Canaan dupâ confiniele luĭ.
3 Va fi vóue laturea cea despre meaḑiâ-ḑi, de la deşer-
tul Tzin, pânâ la marginea Edomuluĭ, va fi vóue *ḑic* marginea
cea despre meaḑiâ-ḑi, de la estremitatea mâreĭ sarate, spre
4 resârit. Şi acelaş limite se se întórcâ de la méḑiâ-ḑi, spre înâl-
ţimea Acrabim, şi se trécâ prin Tzin; şi se mérgâ înainte spre
méḑiâ-ḑi de Cades Barne, şi se adjungâ la Hazar-Addar, şi se

trécâ pânâ la Asmon. Şi acest limite se se abatâ de la Asmon 5
pànâ la valea Egiptuluĭ, și estremitatea luĭ se iese la mare.
Şi limitele cel despre apús, acela va fi vóue marea cea mare 6
de limite; acesta va fi limitele vostru despre apus.
Şi limitele vostru cel despre méḑiâ-nópte acesta va fi: de 7
la marea cea mare limitele se vi'l însemnaţĭ pânâ la muntele Hor.
De la muntele Hor se vê mesuraţĭ limitele pânâ ce viĭ la Hamat, 8
ca acest limite se iese la Ţedad. Dup'aceea se iese acest limite 9
la Sifron, şi se mérgâ pânâ la Hazar-Ena; acesta va fi limitele
vostru despre méḑiâ-nópte.
Şi vê mesuraţĭ limitele vóstre despre resârit de la Hazar- 10
Enau pânâ la Sefam. Şi limitele se se pogóre de la Sefam la 11
Ribla; despre resârit de Ain; apoĭ se se pogóre pânâ ce va atin-
ge ţermurea mâreĭ Chineret, spre resârit. Şi mérgâ pre Iordan 12
în djos, şi se se fineascâ în Marea saratâ. Acesta vê *va fi* pâ-
mêntul vostru cu confiniile luĭ jiur împrejiur.
Şi Moise ordonâ fiilor luĭ Israel *și* ḑise: Acesta *este* pâ- 13
mêntul, pre carele voĭ aveţĭ se'l împârţiţĭ între voĭ prin sorţĭ, pre
care ordonâ Iehova se se dea la noue semenţiĭ, şi la o djumâtate de
semenţiâ. Càcĭ semenţia fiilor luĭ Ruben dupâ familiele lor pâ- 14
rinţescĭ, şi semenţia fiilor luĭ Gad, dupâ familiile lor pârinţescĭ, şi
djumâtate semenţia luĭ Manase, acestia'şĭ luarâ *posesiunea ere-
ditâţeĭ lor*. Aceste doue semenţiĭ şi djumâtate semenţiâ, îşi luarâ 15
posesiunea lor ereditariâ dincóce de Iordan, *în drépta* Ierichonu-
luĭ, spre resârit.
Şi Iehova grâi câtrâ Moise, şi ḑise: Acestea *sûnt* numele 16 17
barbaţilor, cariĭ aŭ se vê împarţiâ pâmêntul între voĭ: Eleazar
preutul, şi Iosua fiul luĭ Nun. Şi din tótâ semenţia se luaţĭ câte 18
un capŭ pentru împârţirea pâmêntuluĭ. Şi numele barbaţilor 19
acelora *sûnt* acestea: Din semenţia luĭ Iuda, Caleb fiul luĭ Iefune.
Şi din semenţia fiilor luĭ Simeon, Samuel, fiul luĭ Ammihud. Din 20 21
semenţia luĭ Beniamin, Elidad, fiul luĭ Chison. Şi din semenţia 22
fiilor luĭ Dan, principele Bucki, fiul luĭ Iogli. Dintre fiiĭ luĭ Io- 23
sef, din semenţia fiilor luĭ Manase, principele Hanniel, fiul luĭ
Efod. Şi din semenţia fiilor luĭ Efraim, principele Kemuel, fiul 24
luĭ Siftan. Şi din semenţia filor luĭ Sebulon, principele Elisafan, 25
fiul luĭ Parnach. Şi din semenţia fiilor luĭ Issachar, principele 26
Paltiel, fiul luĭ Assan. Şi din semenţia fiilor luĭ Asser, principele 27
Ahihud, fiul luĭ Selomi. Şi din semenţia fiilor luĭ Neftali, prin- 28
cipele Pedahel, fiul luĭ Ammihud.
Acestia *sûnt* aceia, cârora Iehova le ordonâ, ca eĭ fiilor luĭ 29
Israel se le împarţâ posesiune în pâmêntul Canaan.

CAPUL XXXV.

Cetâţî pentru Leviţî. Şese cetâţî de scapare. Legî relative la ucigaşî.

1 Şi Iehova grâi câtrâ Moise în câmpia Moabiţilor, lângâ Ior-
2 dan, în direptul Ierichonuluî, *şi* ḑise: Ordónâ fiilor luî
Israel, ca eî din propriele lor posesiunî, se dea Leviţilor cetâţî
3 pentru locuinţiâ; şi suburbiile din prejiurul cetâţilor. Şi cetâţile se fiâ
a le lor spre locuinţiâ, şi suburbiile *acestora* se fiâ pentru vitele lor,
4 şi pentru avuţiile lor, şi pentru tóte animalele lor. Şi suburbiile
cetâţilor, pre care le veţî da voî Leviţilor, *fiâ-care se fiâ* de una
5 mie coţi jiur împrejiur, de la muriî cetâţeî în afarâ. Şi se me-
suraţî pre din afarâ cetâţeî, din partea orientale doue miî de coţî,
şi din partea meridionale doue miî de coţî, şi din partea occi-
dentale doue miî de coţî, şi din partea septentrionale doue miî
de coţî, ast-fel, ca cetâţile *se fiâ* la meḑî-loc; Ast-fel *vor fi* subur-
6 biile cetâţilor lor. Şi din cetâţile pre care le veţî da voî Leviţilor
se fiâ şese cetâţî de scapare, pre care le veţî destina, ca întrîn-
sele se scape cel ce a ucis pre cine-va; şi afarâ de acestea se
7 *le* maî daţî *lor* âncâ patru-ḑecî şi doue de cetâţî. Tóte cetâţile
câte aveţi se le daţî voî Leviţilor, *se fiâ* patru-ḑecî şi opt de ce-
8 tâţî, împreunâ cu suburbiile lor. Şi câtrâ aceste cetâţi pre care
voî aveţî se le daţî din posesiunea fiilor luî Israel, se le daţi maî
mult *din partea* celuî ce are maî mult, şi maî pucin de la cel ce
are maî pucin; fiâ-care va da din cetâţile sale Leviţilor, dupâ
proporţiunea moştenireî sale ce posedâ.
9 10 Şi Iehova grâi câtrâ Moise *şi* ḑise: Grâesce câtrâ fiiî luî
Israel, şi le ḑi lor: Dupâ ce veţi trece Iordanul în pâmêntul Ca-
11 naan; Alege-veţî vóue cetâţî, *care* se vê fiâ vóue cetâţî
de scapare, ca întrînsele se pótâ scapa, cel ce a ucis pre
12 cineva, din greşialâ. Aceste cetâţi vê vor servi vóue de scapare
în contra resbunatoruluî *de sânge*, ca uciḑiâtorul de om se nu
13 mórâ, pânâ ce nu va fi stat la judecatâ, înaintea comunitâţeî. Şi
din acele cetâţî, ce le veţî da voî, şese *vor fi* vóue cetâţi de sca-
14 pare. Treî cetâţi se daţî dincóce de Iordan, şi treî cetâţî se
15 daţî în pâmêntul Canaan; cetâţî de scapare vor fi *acestea.* Pen-
tru fiiî luî Israel, şi pentru cel strâin, şi pentru inculinul ce lo-
cuesce între voî, vor fi acele şese cetâţî loc de scapare, ca în-
tr'însele se pótâ refugi fiâ-cine, care a ucis om din greşialâ.
16 Şi dacâ *cine-va* va fi lovit *pre altul* cu ce-va uneltâ de fer,
şi acesta móre, atuncî acela uciḑiâtor *este*, *şi* uciḑiâtorul cu mórte
17 se mórâ. Şi dacâ'l va fi lovit cu o pétrâ din mânâ, de care
póte muri, şi acesta a murit, atuncî acela uciḑiâtor *este*, *şi* uci-

ḑiâtorul cu mórte se mórâ. Aseminea, *dacâ*'l va fi lovit cu vr'un 18
lemn, din mânâ, de care omul póte muri, şi acesta a murit;
atuncĭ acela uciḑiâtor *este, şi* uciḑiâtorul cu mórte se mórâ. Res- 19
bunâtoriul de sângele mortuluĭ póte se omóre pe uciḑiâtor, un-
de'l va întâlni, îl va pute omorî pre el. Şi dacâ el din urâ îl va 20
fi împins, saŭ cu fraude va fi aruncat *ce-va* asupra luĭ, încât
acesta a murit, Saŭ dacâ el din inimiciţiâ îl va fi bâtut cu mâ- 21
na sa, şi acesta din aceasta a murit; atuncĭ acela, carele l'a bâ-
tut, se se omóre, *câcĭ este* uciḑiâtor, resbunatorul de sângele
ucisuluĭ îl póte omorî unde'l va întâlni.

Dar dacâ el din întêmplare, nu din inimiciţiâ îl va fi 22
împins pre dînsul, saŭ va fi aruncat pre dînsul ce-va, dar
nu din falşitate. Saŭ el fârâ se'ĭ fiâ inimicul luĭ, şi fârâ se'ĭ 23
voiascâ reul, din nebâgare de sémâ aruncâ cu una pétrâ asu-
prâ'ĭ, de care omul póte muri, şi el de aceea şi muri; Atuncĭ 24
comunitatea se judice între cel ce a lovit, şi între cel ce are
dirept de a resbuna sângele dupâ aceste legĭ. Şi comunitatea 25
se mântuiâ pre omoritoriŭ de mâna resbunatoruluĭ de sânge, şi
se'l facâ se se întórcâ înapoĭ în cetatea de scapare în care sca-
pase, şi se remânâ acolo, pânâ la mórtea Archiereuluĭ, carele
fuse uns cu oleul sacru.

Şi dacâ omoritorul va trece preste confiniele cetâţilor sale 26
de scapare, în care scapase; Şi resbunâtorul de sânge pre el îl 27
va afla afarâ din confiniele cetâţeĭ sale de scapare, şi resbunâ-
toriul va ucide pre cel ce a ucis, atuncĭ acesta nu este culpabil
sângeluĭ. Câcĭ el trebuia se remânâ în cetatea sa de scapare, 28
pânâ ce ar fi murit Archiereul, şi numaĭdupâ mórtea Archiereuluĭ
putea uciḑiâtorul se se re'ntórcâ la pâmêntul proprietâţeĭ sale.
Şi aceasta se vê fiâ vóue statut de lege pentru generaţiunile vós- 29
tre, întru tóte locuinţele vóstre.

Când cine-va va omorî pre altul, atuncĭ uciḑiâtorul se va 30
pute omorî dupâ spunerea *maĭ multor* marturĭ, câcĭ un martur
numaĭ nu póte atesta pentru cine-va ca se mórâ. Şi rescumpê- 31
rare n'aveţĭ voiâ se luaţĭ pentru vieaţa uciḑiâtoruluĭ, cel ce *este*
culpabil *şi* demn de mórte; ci el cu mórte se mórâ. Şi rescum- 32
pêrare n'aveţĭ voiâ se luaţĭ nicĭ pentru scaparea luĭ în cetatea
de scapare, ca el iarâşĭ se se întórcâ înapoĭ, ca se pótâ locui
în pâmêntul seŭ, pânâ dupâ mórtea Archiereuluĭ.

Şi se nu întinaţĭ pâmêntul, în carele *sûnteţĭ*, câcĭ sângele 33
întineazâ pâmêntul; şi pâmêntul nu se póte curâţi de sângele cel
varsat întrînsul, decât iarâşĭ numaĭ cu sângele aceluia, carele l'a
vêrsat. Aşia dar nu întinaţĭ pâmêntul acela, în carele lo- 34
cuiţĭ, în meḑĭ-locul câruea eŭ locuesc, pentru câ eŭ Iehova lo-
cuesc în meḑĭ-locul fiilor luĭ Israel.

CAPUL XXXVI.

Fetele moştenitóre se opresc a se mârita afară de tribul lor.

1 Atuncĭ se apropiarâ capiĭ familielor pârinţeşcĭ aĭ co-
borîtorilor luĭ Galaad, fiul luĭ Machir, fiuluĭ luĭ Ma-
nase, din familiele fiilor luĭ Iosef, şi grâirâ înaintea luĭ Moise şi
înaintea capilor, *cariĭ eraŭ* capiĭ familielor pârinţescĭ a fiilor
2 luĭ Israel, Şi ḑiserâ: Iehova ordonâ Domnuluĭ meŭ, ca el p'a-
cest pâmênt prin sorţĭ se'l împarţâ spre moştenire fiilor luĭ Is-
rael, tot aseminea Domnuluĭ nostru, i s'a maĭ ordonat de Iehova,
ca el ereditatea frateluĭ nostru Selofead, se o dea fetelor luĭ.
3 Dar dacâ ele se vor mârita dupâ óre-cine din *altâ* sêmenţiâ a luĭ
Israel, atuncĭ posesiunea lor se înstreinează de la posesiunea pâ-
rinţilor noştriĭ, şi trece la posesiunea sementieĭ aceliă, în care
ele se vor fi *mâritat*; şi aşia sórtea ereditâţeĭ nóstre se împucineazâ.
4 Aseminea, şi când fiiĭ luĭ Israel vor ave anul jubileŭ, atuncĭ po-
sesiunea acestora se va alâtura câtrâ posesiunea acelei sementiĭ,
în care ele se vor fi *mâritat*, şi cu modul acesta posesiunea ere-
ditariâ a sementieĭ pârinţilor noştri se maĭ împucinezâ *din causa*
posesiuneĭ acelora.
5 Atuncĭ Moise ordonâ fiilor luĭ Israel, dupâ cuvêntul luĭ Ie-
6 hova, *şi* ḑise: Direpţ vorbesce sementia fiilor luĭ Iosef. Acésta
este ceea ce ordonâ Iehova pentru fetele luĭ Selofead, *şi* ḑise:
Mârite-se ele dupâ cine le va plâce lor, decât numaĭ se se mâ-
7 rite dupâ unul din familia sementieĭ pârinţilor lor. Pentru câ nicĭ
una posesiune ereditariâ se nu tréecâ de la una sementiâ la alta,
ci fiâ-care dintre fiĭ luĭ Israel se se ţinâ strîns de posesiunea se-
8 mentieĭ pârinţilor luĭ. Direpţ aceea tótâ fata, care va lua de moş-
tenire ce-va posesiune, în care-va din sementiele fiilor luĭ Is-
rael, se se mârite dupâ unul din familia sementieĭ pârinţilor, pen-
tru câ fiâ-care dintre fiiĭ luĭ Israel, cu direpţ ereditariŭ se moş-
9 tenească posesiunea pârinţilor seĭ. Şi aşia nicĭ una posesiune nu
va trece de la una sementiâ la alta, ci fiâ-care din sementiele
fiilor luĭ Israel va remânea strâns lipit de posesiunea ereditâţeĭ sale.
10 Şi fetele luĭ Selofead fâcurâ în tocmaĭ, dupâ cum ordonâ
11 Iehova luĭ Moise. Câcĭ Machla, Tirza, şi Hogla, şi Milca şi Noa
12 fetele luĭ Selofead, se mâritarâ dupâ fiiĭ unchilor lor. *Dupâ bar-
baţĭ, cariĭ eraŭ* din familiile coborîtorilor luĭ Manase, fiul luĭ Io-
sef, se mâritarâ, şi aşia posesiunea lor ereditariâ remase în se-
menţiea familieĭ pârinţilor lor.
13 Acestea *sûnt* ordinile şi legile, pre care Iehova le dede
fiilor luĭ Israel prin Moise, în câmpiele Moabiţilor, pre lângâ Ior-
dan, *în direptul* Ierihonuluĭ.

A DOUA LEGE.

A CINCEA CARTE A LUĬ MOISE.

CAPUL I.

Moise aduce aminte Israeliţilor bine-facerile luĭ Dumnedeŭ şi nemulţâmirea lor.

Acestea *sûnt* cuvêntele care le grâi Moise câtrâ tot Is- 1
raelul, dincóce de Iordan în deşert. În câmpia façiâ
în façiâ cu Marea-Roşiâ, între Faran şi între Tofel, şi Laban, şi
Haserot, şi Di-sahab. Departare *este* de un-spre-decece dile de 2
la Oreb pre calea la muntele Seir, pânâ la Cades-Barnea. Şi fu 3
în anul al patru-decelea, în luna a un-spre-decea. în diua ântei
a luneĭ, câ Moise grâi câtrâ fiiĭ luĭ Israel tóte câte Iehova îĭ ordo-
nase luĭ, *ca se le dicâ* lor. Dupâ ce el bâtu pre Sion împêra- 4
tul Amoreilor, carele locuia în Hesbon, şi pre Og împêratul Ba-
sanuluĭ, carele locuia în Astarot, la Edreĭ.

Dincóce de Iordan, în pâmêntul Moabiţilor începu Moise a 5
esplica aceastâ lege, dicênd: Iehova Dumnedeul nostru ne vorbi 6
nóue în Horeb, dicênd: *Fiâ-vê* de adjuns cât aţĭ şediut *în pace*
pre muntele acesta. Întórce-veţĭ, şi plecaţĭ, şi veniţĭ pre mun- 7
tele Amoreilor, şi la tóte vecinitâţile luĭ, pre câmpiĭ, pre munţĭ,
şi pre şesiurĭ, şi spre meadiâ-di, şi în ţermurea mâreĭ, în pâ-
mêntul Cananeilor, şi spre Liban, pânâ la riul cel mare, riul Eu-
frat. Eacâ! *eŭ* pâmêntul âcela vi l'am pus dinaintea vóstrâ, în- 8
traţĭ *întrînsul*, şi'l luaţĭ pe pâmêntul, *pentru* carele Iehova s'a
jurat, câ'l va da pârinţilor vostri, luĭ Abraam, şi luĭ Isaac, şi luĭ
Iacob. şi semenţeĭ lor dupâ dînşiĭ.

Şi *eŭ* vê grâiŭ vóue în timpul acela dicênd; Eŭ singur nu 9
pot adjunge pentru voĭ toţĭ. Iehova Dumnedeul vostru v'a îm- 10
mulţit, şi écâ! Voĭ astâdĭ sûnteţĭ ca stelele ceriuluĭ de mulţĭ.
Iehova Dumnedeul pârinţilor vostri se vê maĭ adaugâ pre voĭ din 11
câţĭ sûnteţĭ, *încâ de* una miâ de ori *maĭ mult*, şi se vê bine-
cuvinte pre voĭ, dupâ cum v'a promis vóue. *Dar* cum voiŭ pu- 12
tea *eŭ* singur purta supârerile vóstre, şi greutâţile vóstre, şi cer-

13 tele vóstre? Alege-veţĭ vóue barbaţĭ înţelepţĭ şi pricepuţĭ, şi bi-
ne cunoscuţĭ, între semenţiele vóstre, şi pre acestea îĭ voiŭ
14 pune eŭ de capiĭ vostriĭ. Şi voĭ mi-aţĭ respuns mie, şi mi-
15 aţi ḑis: bun lucru *este*, ce aĭ ḑis, se facĭ. Atuncĭ luâiŭ *eŭ*
pre capii semenţielor vóstre, barbaţĭ înţelepţĭ şi bine cunoscuţĭ,
şi'ĭ puseiŭ pre eĭ capĭ preste voĭ, ducĭ preste miĭ, şi ducĭ
preste sute, şi ducĭ preste cincĭ-ḑecĭ şi ducĭ preste ḑece, şi pre-
16 fecţĭ în semenţiele vóstre. Şi *eŭ* ordonâiŭ într'acel timp judecâ-
torilor vostri, ḑicênd: Ascultaţĭ pre fraţiĭ vostri între dînşiĭ, şi
judecaţĭ dirept între tot omul, şi cu fratele seŭ âncâ, şi între
17 cel strâin. Şi nu vê uitaţĭ la persóna în judecatâ, se ascultaţĭ
pre cel mic aseminea ca şi pre cel mare; De nimenea se nu vê
temeţi de façia omuluĭ, câ judecata este a luĭ Dumneḑeŭ, şi cau-
sele care vi se vor vedea prea grele pentru voĭ, aduceţi-le la
18 mine, şi eŭ le voiŭ asculta pre ele. Şi eŭ în timpul acela vê or-
donâiŭ vóue tóte câte aveţĭ se faceţĭ.
19 Atuncĭ noĭ plecarâm de la Oreb, şi ne duserâm, prin tot
deşertul acel mare şi înfricoşiat, pre carele l'aţĭ vêḑiut, trecênd la
muntele Amoreilor, precum ne ordonase Iehova Dumneḑeul nos-
20 tru şi venirâm la Cades-Barnea; Şi eŭ v'am ḑis: Voĭ aţĭ ad-
juns la muntele Amoreilor, pre care Iehova Dumneḑeul nostru
21 ni'l dâ nóue. Ecâ! Iehova Dumneḑeul teŭ ţi-a dat ţie acest pâ-
mênt! Mergĭ dar, iea'l pre el, dupre cum Iehova Dumneḑeul pâ-
22 rinţilor teĭ 'ţĭ-a ḑis; nu te teme, şi nu te înfricoşia! Atuncĭ voĭ
cu toţiĭ venirâţĭ la mine, şi ḑiserâţĭ: Se trâmitem ómenĭ maĭ îna-
inte de noĭ, cariĭ se esploreze pâmêntul, şi se ne aducâ respuns,
arâtându-ne calea, pre care avem se ne suim întrînsul, şi cetâ-
23 ţile, în care avem se intrâm. Şi mie'mĭ plâcu cuvêntul acesta;
şi eŭ luâiŭ, dintre voĭ doĭ-spre-ḑece barbaţi, din fiâ-care se-
24 menţiâ câte un barbat; Şi acestia plecând pre cale se suirâ
pre acest munte, şi venirâ pânâ la valea Escol (valea strugure-
25 luĭ) şi cercetarâ pâmêntul. Şi luând în mânile lor din fruptele
pâmêntuluĭ aceluea, aduserâ nóue, şi ne aduserâ scire, şi ḑiserâ:
bun *este* pâmêntul, pre carele Iehova Dumneḑeul nostru ni'l dâ nóue.
26 Dar cu tóte acestea, voĭ nu vrurâţĭ se vê suiţĭ *acolo*, ci
âncâ v'aţĭ rebelat în contra cuvêntuluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ
27 vostru. Şi murmurarâţĭ în corturile vóstre, şi ḑiserâţĭ: Fiind câ
Iehova ne urâsce pre noĭ, *de aceea* ne scóse din pâmêntul Egip-
tuluĭ; se ne dea în mâna Amoreilor, ca se ne pérdâ pre noĭ.
28 Unde se ne suim? câcĭ fraţiĭ nostriĭ ne întórserâ ânima, ḑicênd:
câ populul acela *este* maĭ mare, şi maĭ înalt *la staturâ* decât noĭ;
cetâţile *sûnt* marĭ şi fortificate, pânâ la ceriŭ; ba âncâ şi pre fiiĭ
29 luĭ Enac îĭ vêḑiurâm acolo. Atuncĭ eŭ vê ḑiseiŭ vóue: Nu vê
30 temeţi, şi nu vê spâimântaţĭ de dînşiĭ! Iehova Dumneḑeul vostru,
cel ce merge înaintea vóstrâ, acela se va lupta pentru voĭ, întru

tóte întocmaĭ dupâ cum fâcu el cu voĭ, înaintea ochilor vostri,
în Egipt; Şi în deşert, unde aĭ veḑiut, în ce mod Iehova Dum- 31
neḑeul teŭ te-a purtat pre tine, după cum pórtâ omul pre fiul seŭ,
pre tótâ calea, în care aţĭ umblat, pânâ ce aţĭ adjuns la locul
acesta. Dar cu tóte acestea voĭ n'aţĭ creḑiut luĭ Iehova Dumne- 32
ḑeuluĭ vostru, Aceluea, carele mergea pre cale înaintea vóstrâ, 33
câutându-vê loc, unde se vê puteţĭ pune castrele vóstrâ; nóptea
în *columna* de foc, şi vâ arâta calea, pre care aveaţĭ se mer-
geţi, iar ḑiua în nuor.

Şi Iehova auḑi vócea cuvintelor vóstre, şi se mâniâ fórte, 34
şi jurându-se, ḑise: Niminea dintr'acestĭ ómenĭ, dintr'acest soiŭ 35
reŭ, se nu vadâ acel pâmênt bun, pre carele eŭ me juraiŭ, câ'l
voiŭ da pârinţilor vostri. Afarâ de Caleb, fiul luĭ Iefune; el îl 36
va vedea, şi luĭ îĭ voiŭ da, pâmêntul acesta, pre carele a cal-
cat, şi fiilor luĭ, pentru câ el pre deplin a urmat pre Iehova.
Ancâ şi pre mine se mâniâ Iehova, din causa vóstrâ, şi ḑise: 37
Nicĭ tu se nu întri. Iosua fiul luĭ Nun, carele sta înaintea ta 38
servindu'ţi, acela va întra întrînsul; întâresce'l, câcĭ el are se'l
împarţâ spre moştenire luĭ Israel. Şi pruncii vostri, despre care 39
aţĭ ḑis, câ vor fi de pradâ; şi fiiĭ vostriĭ, care acum nu cunosc
nicĭ bine nicĭ reŭ; aceia vor întra întrînsul; da acestora îl voiŭ
da pre el, şi eĭ îl vor moşteni. Iar voĭ întórceţi-vê înapoĭ, şi 40
mergeţĭ în deşert, pre calea la Marea-Roşiâ!

Atuncĭ voi îmĭ respunserâţi, şi ḑiserâţĭ câtrâ mine: Pêcâ- 41
tuit-am contra luĭ Iehova; suine-vom, şi ne vom bate, întocmaĭ
precum ne ordónâ nóue Iehova Dumneḑeul nostru. Şi voĭ în-
cingându-vâ fiâ-care cu armaturele sale, aţĭ fost curênd pre-
gâtiţĭ de a vê sui pre munte. Dar Iehova ḑise câtrâ mine: Spu- 42
ne-le lor: Nu vê suiţĭ, nicĭ se vê bateţĭ; câ eŭ nu *sûm* în meḑĭ-
locul vostru! ca nu cum-va se fiţĭ bâtuţĭ de inimiciĭ vostri. Şi 43
eŭ de vê şi ḑiseiŭ, dar voĭ nu m'aţĭ ascultat, şi v'aţĭ arâtat rebelĭ,
câlcând ordinul luĭ Iehova; şi plinĭ de mândriâ vê suirâţĭ sus
pre munte. Atuncĭ Amoreiĭ cariĭ locueaŭ pre acel munte, vê eşirâ 44
înainte-vâ, şi vê persecutarâ în tocmaĭ, precum fac albinele; şi
vê sdrobirâ, de la Seir pânâ la Horma. Şi atuncĭ înturnându-vê 45
înapoĭ, plânserâţĭ înaintea luĭ Iehova, dar Iehova nu vê ascultâ
vócea vóstrâ, nicĭ vê întinse urechia; Şi aşia voĭ remâserâţi la 46
Cades mult timp, încât a fost mult timp cât aţĭ remas voĭ acolo.

CAPUL II.

Continuarea istorisirei luĭ Moise până la resbelul contra luĭ Sion imperatul Hesbonuluĭ.

1 Atuncĭ ne re'ntórserâm înapoĭ, şi plecarâm în deşert pre
calea cea spre Marea-Roşiâ, dupre cum ḑisese Iehova
câtrâ mine, şi ne'ntórserâm prin prejurul munteluĭ Seir mult timp.
2 3 Dup'aceea ḑise Iehova câtrâ mine: Adjungâ-vê de când tot în-
4 congiuraţĭ muntele acesta, întórceţi-vê spre méḑiâ-nópte. Şi ordónâ
poporuluĭ, şi'ĭ ḑi: Voĭ acum veţĭ trece prin confiniele fraţilor vostri,
fiilor luĭ Esaŭ, cariĭ locuesc în Seir, şi eĭ se vor teme de voĭ; dar
5 înse voĭ bagaţi bine de sémâ. Ca se nu vê încurcaţĭ în ce-va
resbel cu eĭ, câ eŭ nu vê voiŭ da din pâmêntul lor niciĭ macar
una urmâ de picior, pentru câ de moştenire am dat luĭ Esaŭ
6 muntele Seir. Bucate cu argint se cumparaţĭ de la dînşiĭ, ca se
mâncaţĭ, aşia şi apâ cu argint se cumparaţi de la dînşiĭ, ca se
7 beţi. Câcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ te-a bine-cuvêntat pre tine
întru tóte lucrurile mânilor tale, el a sciut de câlâtoria ta prin
acest mare deşert, într'acestĭ patru-ḑecĭ de ani Iehova Dumne-
ḑeul teŭ a fost cu tine, încât ţie nimica nu ţi-a lipsit.
8 Şi aşia noĭ trecurâm înainte, pre lângâ fraţiĭ nostriĭ, cobo-
ritoriĭ luĭ Esaŭ, cariĭ locueaŭ în Seir, de la calea câmpielor prin
Elat şi Eţion-Gheber, şi ne întórserâm, şi merserâm pre cale
9 la deşertul Moabiţilor. Atuncĭ Iehova ḑise câtrâ mine: Se nu trâ-
tezĭ de inimicĭ pre Moabiţĭ, şi se nu cum-va se te baţĭ cu dîn-
şiĭ, câ din pâmêntul lor nu'ţi daŭ nimica spre moştenire, pentru
10 câ Arul l'am dat fiilor luĭ Lot de moştenire. Eminiĭ locuirâ maĭ
de demult aicĭ, popul mare, mult şi înalt de stat, ca şi Enachiţiĭ.
11 In adevêr, şi acestia fuserâ reputaţĭ de giganţĭ ca şi Enachiţiĭ.
12 şi Moabiţiĭ numeaŭ pre eĭ Eminĭ. Şi ancâ maĭ înainte locuirâ în
Seir, Horeiĭ, iar fiiĭ luĭ Esaŭ îĭ alungarâ, şi'ĭ perdurâ pre eĭ dina-
intea feçeĭ lor; şi locuirâ eĭ în locul lor, precum fâcu Israel în
13 pâmêntul moştenireĭ sale, pre carele Iehova l il dede lor. Acum dar
redicaţi-vê, şi treceţi riul Sared, şi aşia noĭ trecurâm riul Sared.
14 Şi timpul de când plecarâm noĭ de la Cades-Barnea, pânâ
ce trecurâm preste riul Sared, fu treĭ-ḑecĭ şi opt de anĭ; pânâ
peri din castru tótâ acea generaţiune, *adicâ* barbaţiĭ de arme,
15 dupâ cum se jurâ lor Iehova. Câcĭ şi mâna luĭ Iehova *era* asu-
pra lor, ca se'ĭ pérdâ pre eĭ din castru, pânâ ce toţĭ se stinserâ.
16 Şi se întêmplâ, câ dupâ ce toţĭ barbaţiĭ de arme din popul
17 18 se stinserâ, şi murirâ; Iehova grâi câtrâ mine, ḑicênd: Tu acum
19 veĭ trece preste confiniele Moabiţilor, preste Ar, Şi te veĭ apro-
pia de fiiĭ luĭ Ammon; cautâ se nu'ĭ trâtezĭ de inimicĭ, şi se nu
încercĭ ce-va resbel cu dinşiĭ, câ din pâmêntul fiilor luĭ Ammon

nu'ţĭ daŭ nimica spre moştenire, pentru că fiilor luĭ Lot l'am dat
de moştenire. Şi acest *pămênt fu* reputat de pămênt al gigan- 20
ţilor, giganţiĭ locuiră maĭ de demult într'însul, şi Ammoniţiĭ ĭĭ
chiămaŭ Samsumeĭ; Popul mare, mult la numer, şi înalt de sta- 21
tură, ca şi Enachiţiĭ, dar Iehova ĭĭ pierdu pre eĭ dinaintea Ammo-
niţilor; şi eĭ ĭi alungară, şi ei ĭĭ înlocuiră pre dînşiĭ. Intocmaĭ 22
după cum făcu el şi cu fiiĭ luĭ Esaŭ, cariĭ locuesc în Seir, dina-
intea cărora perdu el pre Horiţĭ, şi'ĭ alungă pre dînşiĭ, şi eĭ se
aşeḑiară în locul lor până în ḑiua de astăḑĭ. Aseminea şi pre 23
Avveiĭ, cariĭ locueaŭ prin sate, până la Gaza, Caftoreĭ, ceĭ ce
eşiră din Caftor, ĭĭ pierdură şi eĭ se aşeḑiară în locul lor. Scu- 24
laţi-vĕ, plecaţi, şi treceţi fluviul Arnon! eacă, eŭ ĭţĭ daŭ în mânĭ
pre Sion Amoreul, împĕratul Hesbonuluĭ, şi pămêntul luĭ; începe!
ieaĭ posesiunea, şi bate-te cu el. De azĭ înainte voiŭ începe a 25
însufla temere, şi spaimă de façia ta preste tot populiĭ de sub ceriŭ,
şi toţĭ cariĭ numaĭ de numele teŭ auḑind se se cutremure, şi se
se îngrozéscă de frica ta.

Atuncĭ am espeduit eŭ trămişĭ din deşertul Chedemot, către 26
Sion împĕratul Hesbonuluĭ, cu cuvinte de pace ḑicênd: Lasă-me 27
se trec prin ţérra ta, şi eŭ tot pre cale voiŭ merge, şi nu me
voiŭ abate nicĭ la dirépta nicĭ la stânga. Bucate se'mĭ vinḑĭ pre 28
banĭ, ca se mânânc; şi apă se'mĭ daĭ pre banĭ ca se beaŭ: nu-
maĭ cât se trec cu piciorul, Precum îmĭ făcură fiiĭ luĭ Esaŭ, 29
cariĭ locuesc în Seir, şi Moabiţiĭ cariĭ locuesc în Ar, până ce
voiŭ trece Iordanul, în pămêntul, pre care ni'l dă nóue Iehova
Dumneḑeul nostru. Dar Sion împĕratul Hesbonuluĭ nu vru se ne 30
lase, ca se trecem prin pămêntul luĭ, căcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ 'i-a
învêrtoşiat spiritul luĭ, şi'ĭ obstînă ânima luĭ, pentru ca se ţi'l dea
în mână, precum se vede că s'a făcut astăḑĭ.

Atuncĭ ḑise Iehova către mine: Eacă! eŭ începuiŭ aţĭ da 31
ţie pre Sion şi pămêntul luĭ; scólă-te! ieaĭ pămêntul, şi'l posede
pre el. Şi Sion atuncĭ ne eşi înainte, el şi tot poporul seŭ ca se 32
se bată cu noĭ, la Iaas. Dar Iehova Dumneḑeul nostru ni'l dede 33
nóue în mână, şi noĭ îl bĕturăm, pre el, şi pre fiiĭ luĭ, şi pre tot
poporul seŭ. Şi noĭ într'acel timp ĭĭ luărăm şi tóte cetăţile luĭ, 34
şi cu modul de interdict ĭĭ stricarăm tóte cetăţile luĭ; per-
ḑênd dintrînsele barbaţi, femeĭ, şi copiĭ, nelăsând pre nimine a
viŭ. Numaĭ vitele le răpirăm pentru noĭ, şi prada cetăţilor ce- 35
lor ce le am cuprins. De la Aroer, carele *este* pre ţermurea 36
riuluĭ Arnon, şi de la cetatea cea din vale, până la Galaad, nu
fu nicĭ una cetate aşia de tare, pre care se nu o fim ocupat. Tóte
acestea Iehova Dumneḑeul nostru ni le dede în mână. Numaĭ de 37
pămêntul fiilor luĭ Ammon nu te putuşĭ apropia, nicĭ de tótă la-
turea riuluĭ Iabboc, nicĭ de cetăţile de pre munte, nicĭ de nimica,
ce Iehova Dumneḑeul nostru ne opri ca se le luăm.

CAPUL III.

Continuarea aceliaşi istorisirĭ. Învingerea luĭ Og, împêratul Basanuluĭ.

1 Atuncĭ noĭ întorcêndu-ne, ne suirâm pre calea la Basan;
iar Og împêratul Basanuluĭ, ne eşi înainte el şi tot po-
2 pulul seŭ, ca se se bată cu noĭ la Edreĭ. Şi Iehova ḑise cătră
mine; Nu te teme de el, că eŭ ţi'l daŭ în mânĭ, pre el, şi cu
tot populul seŭ. şi cu pămêntul seŭ împreună; şi aşia se facĭ cu
el, precum aĭ făcut cu Sion, împêratul Amoreilor, carele locuia la
3 Hesbon. Şi aşia Iehova Dumneḑeul nostru ne dede în mânĭ şi
pre Og împêratul Basanuluĭ, şi tot populul seŭ, şi noĭ îl băturâm
4 pre el, ast-fel încât nu maĭ remase nicĭ unul. Şi noĭ într'ace-
laşĭ timp luarâm şi tóte cetăţile luĭ, şi nu remase cetate, pre ca-
re noĭ se nu o fim luat de la dînşiĭ; şese-ḑecĭ de cetăţĭ tot ţi-
5 nutul Argob, imperiul luĭ Og în Basan. Tóte aceste cetăţĭ *eraŭ*
fortificate cu murĭ înalţi, cu porţĭ şi cu stanghie, afară de cetă-
6 ţile cele neîntărite, de care eraŭ multe fórte. Şi noĭ, prin mo-
dul de interdict, i le stricarâm, dupre cum făcurâm cu Sion îm-
pêratul Hesbonuluĭ, stricând prin modul de interdict, tóte cetăţile
7 luĭ, şi perḑênd dintrînsele barbaţĭ, femeĭ şi copiĭ. Dar tóte vi-
tele le răpirâm pentru noĭ, precum şi prada ce o făcurâm în ce-
8 tăţile cuprinse. Şi aşia într'acel timp. luarâm pămêntul din mâ-
na a doĭ împêraţĭ aĭ Amoreilor, cariĭ locueaŭ dincóce de Iordan,
9 la riul Arnon, până la muntele Ermon. (Sidoniĭ pre Ermon îl nu-
10 mesc Sirion, ear Amoreĭ îl chiamă Senir;) Tóte cetăţile de pre
câmpiă, şi tot Galaadul, şi tot Basanul, până la Salca şi Edreĭ,
11 cetăţile împêrăţieĭ luĭ Og în Basan. (Pentru că numaĭ singur Og
împêratul Basanuluĭ maĭ remăsese âncă dintre ceĭ-l-alţi giganţi;
eacăĭ! patul luĭ, pat de fer; aŭ nu se vede el în Rabba, cetatea
fiilor luĭ Ammon? lung de nóue coţĭ, şi larg de patru coţĭ, du-
pre cotul unuĭ om?)
12 Aşia dar noĭ, în timpul acela luarâm în posesiune acel pă-
mênt, *începênd* de la Aroer, carele *este* pre lângă riul Arnon;
şi djumătate muntele Galaad, şi cetăţile luĭ le dedeiŭ Rubeniţilor
13 şi Gadiţilor. Şi remăşiţia din Galaad, şi tot Basanul, împêră-
ţia luiOg, o dedeiŭ la djumătatea semênţieĭ a luĭ Manase, şi tot
14 ţinutul Argob, din tot Basanul se chiamă a giganţilor. Iair fiul luĭ
Manase luă tot ţinutul Argobuluĭ, până la confiniele Ghesuriţilor
şi a le Maacatiţilor; şi pre acelea cu Basanul împreună le chiă-
mă după numele luĭ, Habot-iair (vilele luĭ Iair) până în ḑiua de
15 16 astăḑĭ. Şi dedeiŭ luĭ Machir Galaadul. Iar Rubeniţilor şi Ga-
diţilor le dedeiŭ din Galaad până la riul Arnon în meḑĭ-locul riu-
luĭ, carele *este* confiniul; şi până la riul Iaboc, confiniul fiilor luĭ

Ammon; Precum şi câmpia şi Iordanul, care *este* confiniul; de 17
la Chineret *începênd*, şi pânâ la Marea câmpieĭ, la Marea saratâ;
djos sub pólele luĭ Pisga, spre resârit. Şi eŭ vê ordonâiŭ vóue 18
în timpul acela, şi ḑiseiŭ: Iehova Dumneḑeul vostru vê dede vóue
acest pâmênt spre al posede; voĭ dar toţĭ barbaţiĭ ceĭ bunĭ de
luptâ, mergeţĭ bine armaţi înaintea fiilor luĭ Israel, a fraţilor vos-
tri. Şi numaĭ femeile vóstre, şi copiiĭ vostri, şi vitele vóstre, (sciŭ 19
câ aveţi multe vite) pot remânea în cetâţile vóstre, pre care eŭ
vi le-am dat; Pânâ ce Iehova va da pace fiilor vostri, ca şi 20
vóue, şi pânâ ce şi eĭ vor fi luat în posesiune pâmêntul, pre care
Iehova Dumneḑeul vostru li'l dâ lor, dincolo de Iordan; dup'ace-
ea vê veţĭ putea întórce, fiâ-care la posesiunea luĭ, pre care eŭ
vi o am dat.

Şi luĭ Iosua îĭ ordonâiŭ eŭ în timpul acela, şi ḑiseiŭ: Ochiĭ 21
teĭ vêḑiurâ tóte câte Iehova Dumneḑeŭ fâcu acestor doĭ împêraţi; tot
aşia va face Iehova cu tóte imperiele, pre unde numaĭ veĭ merge.
Nu vê temeţĭ de eĭ, câcĭ Iehova Dumneḑeul vostru *este* cel ce 22
se luptâ pentru voĭ.

Şi eŭ me rugaiŭ luĭ Iehova, în timpul acela, şi ḑiseiŭ: 23
Iehova, Dumneḑeule! tu începuşĭ a arêta servuluĭ teŭ mârirea ta, 24
şi mâna ta cea tare, câcĭ cine este acel Dumneḑeŭ tare în ceriŭ
şi pre pâmênt, carele se pótâ face lucrurĭ ca a le tale, şi a câ-
ruia putere se fiâ ca a ta? Lasâ-me, rogu-te, ca se trec, şi se 25
vêd acel bun pâmênt, carele e dincolo de Iordan, p'acel munte
bun, şi Libanul! Dar Iehova era fórte mânios asupra mea, din 26
causa vóstrâ, şi nu me asculiâ; dar îmĭ ḑise: Adjunge atâta! maĭ
mult despre lucrul acesta se nu'mĭ maĭ grâescĭ! Sue-te sus pre 27
vêrful munteluĭ Pisga, şi'ţi înalţiâ ochiĭ teĭ spre apus, şi spre mé-
ḑiâ-nópte, şi spre méḑiâ-ḑi, şi spre resârit, şi te uitâ cu ochiĭ;
câcĭ tu Iordanul acesta nu'l veĭ trece. Dar însercinézâ pre Io- 28
sua, şi'l însufleţesce pre el, şi'l întâresce; câcĭ el are se trécâ
dincolo în fruntea acestuĭ popul, şi el are se le distribue lor
spre moştenire pâmêntul, pre carele'l veĭ vedea. Şi aşia noĭ re- 29
mâserâm în valea aceea, în direptul luĭ Bet-peor.

CAPUL IV.

Moise îndeamnâ pre Israeliţĭ a pâzi ordinile luĭ Dumneḑeŭ. Cetâţĭ de scapare.

Şi acum o Israele, ascultâ de statutele şi legile acelea, 1
pre care eŭ vê înveţâiŭ pre voĭ, ca se le puneţĭ în
lucrare; pentru ca se trâiţĭ, şi se întraţĭ, şi se luaţĭ pâmêntul
acela, pre carele Iehova Dumneḑeul pârinţilor vostri voesce se vi'l

2 dea vóue, ca se'l moşteniţĭ. Se nu adăogiţĭ *nimica* câtrâ cuvên-
tul. pre carele eŭ vi'l ordon; şi se nu scâdeţĭ *nimica* dintrînsul;
ci ţineţĭ ordinile luĭ Iehova Dumneḑeul vostru, pre care eŭ vĭ
3 le prescriŭ vóue. Ochiĭ voştriĭ aŭ vêḑiut, ceea ce Iehova fâcu
din caúsa luĭ Baal-Peor, câcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, pierdu din
meḑĭ-locul teŭ pre tot omul, carele a mers în urma luĭ Baal-
4 Peor. Înse voĭ cariĭ v'aţĭ lipit de Iehova Dumneḑeul vostru,
5 *sânteţĭ* şi astâḑĭ toţĭ în vieaţâ. Veḑĭ eŭ pre voĭ vê învâţâiŭ sta-
tute şi legĭ, dupre cum îmĭ ordonâ Iehova Dumneḑeul meŭ, ca
voĭ aşia se faceţĭ în pâmêntul acela, în carele aveţĭ se întraţĭ,
6 ca se'l moşteniţĭ! Da, pâḑiţile dar, şi le faceţĭ pre ele, câ acés-
ta *este* înţelepciunea vóstrâ şi prudenţia vóstrâ înaintea ochilor
tutulor popullilor; cariĭ dupâ ce vor auḑi tóte aceste statute, vor
ḑice: Aceastâ mare naţiune *este* singurul popul inteliginte şi pru-
7 dente! Câcĭ care *este* acea mare naţiune, care se aibâ pre ḑeiĭ
eĭ aşia de aprópe, precum avem noĭ pre Dumneḑeul nostru, verĭ
8 de câte orĭ îl invocâm? Şĭ care *este* acea naţiune mare, care
se aibâ statute şi legĭ aşia de drepte, precum *este* tótâ aceastâ
9 lege, pre care eŭ astâḑĭ o propun înaintea vóstrâ? Decât nu-
maĭ pâzesce-te, şi'ţĭ feresce fórte sufletul teŭ, ca se nu uiţĭ lu-
crurile, pre care le-aŭ vêḑiut ochiĭ teĭ, şi se nu iese din ânima
ta în tóte ḑilele vieţeĭ tale; ci se le facĭ cunoscute fiilor teĭ, şi
10 la fiiĭ de fiiĭ teĭ. Ḑiua aceea când te-aĭ înfâţioşiat înaintea luĭ
Iehova Dumneḑeul teŭ, în Oreb, când ḑise Iehova câtrâ mine;
Adunâ'mĭ popullul; ca se'ĭ fac ca se audâ cuvintele mele, ca se
înveţe a se teme de mine în tóte ḑilele, câte vor trâi pre pâ-
11 mênt şi se'şĭ înveţie şi pre fiiĭ lor. Şi vê apropiaserâţĭ şi vê pu-
serâţĭ sub munte; iar muntele ardea în foc pânâ în ânima ce-
12 riuluĭ; *şi era* întuneric, nuor şi negurâ désâ Şi Iehova grâi câtrâ
voĭ din meḑĭ-loculul foculuĭ, şi voĭ vócea cuvêntuluĭ luĭ o auḑeaţĭ
13 dar nicĭ una asemânare nu veḑiurâţĭ; afarâ de acea vóce. Atuncĭ
el vê declarâ vóue alianţia sa, pre care vi o ordonâse o pâḑiţĭ;
14 cele ḑece cuvinte, şi le scrise pre doue table de pétrâ. Şi mie'mĭ
ordonâ Iehova, ca eŭ pre voĭ se vê învêţ statute şi legĭ, pre care
se le împliniţi în pâmêntul, în carele mergeţĭ, ca se'l luaţĭ de
moştenire.
15 Dirept-aceea feriţi-vâ fórte sufletele vóstre, câcĭ voĭ n'aţĭ
vêḑiut nicĭ una asemânare în ḑiua aceea, în care Iehova, Dum-
neḑeul vostru grâi câtrâ voĭ, în Horeb, din meḑĭ-locul foculuĭ.
16 Ca voĭ nu cum-va se vê corumpeţĭ, şi se vê faceţĭ vóue vr'una sculpturâ,
ce-va asemânare de idol, în forma unuĭ barbat, saŭ a uneĭ femeĭ;
17 Saŭ în forma unuĭ patru-pede de pre pâmênt, saŭ în forma
18 uneĭ paserĭ înaripate, care sbórâ sub ceriŭ, *Saŭ în* forma
unuĭ verme şerpuinde pre pâmênt, *saŭ în* forma unuĭ pes-
19 ce, în apâ, sub pâmênt. Şi câ tu ochiĭ teĭ se nu ţi'ĭ râdicĭ spre

ceriŭ, ca se veḑĭ sórele, luna şi stelele, şi tótâ armata ceriuluĭ
şi se te amâgescĭ, şi se te închinĭ lor, şi lor se le servescĭ,
pre care Iehova Dumneḑeul teŭ le-a fâcut se fiâ parte tutulor
popułilor de sub tot ceriul. Dar pre voĭ, Iehova v'a luat, şi v'a 20
scos din cuptiorul cel de fer, din Egipt, pentru ca se'ĭ fiţĭ luĭ
popul ereditariŭ, precum *şi sûnteţĭ* astâḑĭ.
Şi Iehova se mâniâ pre mine, pentru murmurârile vóstre, şi 21
se jurâ câ eŭ nu voiŭ trece Iordanul, şi câ eŭ nu voiŭ în-
tra în acel pâmênt bun, pre carele Iehova Dumneḑeul vostru vi'l
dâ vóue de moştenire. Pentru ca eŭ se mor în acest pâmênt, şi 22
nu voiŭ trece dincolo Iordanul; dar voĭ veţĭ trece dincolo, şi veţĭ
lua de posesiune acel pâmênt bun. Dar feriţi-vê ca se nu uitaţĭ 23
de alianţia luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, care o fâcu cu voĭ,
şi nu cum-va se vê faceţi vóue ver una sculpturâ, nicĭ asemâ-
nare de care-va lucru, din cele ce Iehova Dumneḑeul teŭ ţi-a
oprit. Pentru câ Iehova Dumneḑeul teŭ *este* foc consumâtoriŭ; 24
Dumneḑeŭ gelos.
Tu dacâ veĭ nasce fiĭ, şi fiĭ de fiĭ, şi vê veţĭ învechi în- 25
tr'acel pâmênt, şi vê veţi corumpe, şi vê veţĭ face sculpturâ, ase-
minea vr'unuĭ lucru, saŭ veĭ face ce-va reŭ în ochiĭ luĭ Iehova
Dumneḑeul teŭ, prin care se'l mâniĭ. Atuncĭ eŭ astâḑĭ ieaŭ de 26
mârturiâ contra vóstrâ ceriul şi pâmêntul, câ voĭ într'adevêr cu-
rând veţĭ peri din pâmêntul acela, întru carele trecênd Iordanul,
mergeţi ca se'l luaţi de moştenire; ḑilele *vóstre* nu vor fi multe
întrînsul, ci de tot vê veţĭ stinge. Şi vê va împrâştia pre voĭ Ie- 27
hova între popułĭ, şi veţĭ remânea pucinĭ la numer în meḑi-lo-
cul acelor naţiunĭ, între care Iehova vê va arunca pre voĭ. Şi 28
acolo veţĭ servi la ḑeĭ, *care sûnt* lucru de mânĭ omenescĭ, din
lemn şi din peatrâ, cariĭ nu vêd, nicĭ aud, nicĭ mânâncâ, nicĭ mi-
rósâ. *Şi* dacâ de acolo veţĭ câuta pre Iehova Dumneḑeul vos- 29
tru, îl veĭ afla, dacâ'l veĭ câuta din tótâ ânima ta, şi din tot su-
fletul teŭ. Intru strâmtorârile tale, când tóte acestea te vor ad- 30
junge, în ḑilele cele de apoĭ tu iarâşĭ te veĭ intórce la Iehova
Dumneḑeul teŭ, şi de vócea luĭ veĭ asculta. Fiind-câ Iehova Dum- 31
neḑeul teŭ *este* Dumneḑeŭ îndurat, el pre tine nu te va la-
sa, şi nu te va perde, şi nu'şĭ va uita de alianţia ce o fâcu cu
pârinţiĭ teĭ, cu care s'a jurat lor.
Câcĭ întreabâ timpurile cele de de mult, care aŭ fost îna- 32
inte de tine, din ḑiua aceea, în care Dumneḑeŭ creâ pre om pre
acest pâmênt; şi de la una margine de ceriŭ, pânâ la altâ mar-
gine, dacâ *vr'una datâ* s'a maĭ fâcut ce-va aşia mare ca aceasta,
şi dacâ s'a maĭ auḑit aseminea? *Adicâ*, dacâ óre-care popul a 33
maĭ auḑit vócea vr'unuĭ Dumneḑeŭ grâindu'ĭ din meḑi-locul fo-
cului precum o aĭ auḑit tu, şi remase viŭ? Saŭ dacâ vr'un Dum- 34
neḑeŭ s'a maĭ încercat vr'o datâ se vinâ şi se'şĭ alégâ pentru sine

una naţiune din medĭ-locul *alteĭ* naţiunĭ, prin probe, prin semne,
şi prin minunĭ şi prin resbel, cu mână tare şi cu braciŭ înalt,
şi prin lucrărĭ aşia de marĭ şi de înfricoşate, precum fuseră tóte
acelea, pre care Iehova Dumnedeul vostru le-a făcut pentru voĭ
35 în Egipt, înaintea ochilor vostri? Pre acestea *numaĭ* tu aĭ pu-
tut se le vedĭ, pentru că într'adevĕr se cunoscĭ că Iehova singur
36 *este* Dumnedeŭ, *şi* că nu *este* altul afară de dînsul. Din ceriŭ
audită ţi-a făcut ţie vócea sa, ca se te învețiă pre tine; şi pre
pămĕnt ţi-a arătat focul luĭ cel mare, când tu cuvintele luĭ i le-aĭ
37 audit din medĭ-locul foculuĭ. Şi fiind-că el a iubit pre părinţiĭ
teĭ, şi posteritatea lor o a ales după dînşiĭ, te-a scos pre tine
38 el însuşĭ, cu puterea sa cea mare, din Egipt; Pentru ca se alun-
ge dinaintea ta naţiunĭ *care sûnt* maĭ marĭ, şi maĭ tarĭ decât
tine: şi pre tine se te introducă, şi se'ţĭ dea pămĕntul de moş-
tenire, precum *este* astădĭ.
39 Cunósce dar astădĭ, şi iea în ânimă, că numaĭ Iehova *este*
Dumnedeŭ şi sus în ceriŭ, şi djos pre pămĕnt, şi afară de dîn-
40 sul numaĭ *este* altul; Şi de aceea pădesce statutele luĭ, şi ordinile
luĭ, pre care ţi le ordon eŭ ţie astădĭ; pentru ca se'ţi fiă bine
ţie, şi fiilor teĭ după tine, şi pentru ca se trăescĭ dile multe în
pămĕntul, pre carele Iehova Dumnedeul teŭ ţi'l dă ţie, pentru
tot dea-una.
41 Atuncĭ Moise alese treĭ cetăţĭ, dincóce de Iordan, despre re-
42 săritul sóreluĭ. Ca acolo se pótă scăpa ucidiătorul, carele pre
aprópele seŭ l'a omorît fără pre cugetare, şi fără ca el maĭ îna-
inte se'ĭ fiă fost inimic, ca el se pótă fugi într'una dintr'aceste
43 cetăţĭ ca se'şĭ scape viaţa. *Acestea sûnt*: Betser, în deşert, în
partea şesuluĭ, între Rubeniţĭ; şi Ramot, în Galaad, între Gadiţĭ,
şi Golan în Basan, între Manasiţĭ.
44 Şi aceasta *este* legea, pre care Moise o propuse înaintea
45 fiilor luĭ Israel: Acestea *sûnt* mărturiile şi statutele, şi judecă-
ţile pre care le spuse Moise fiilor luĭ Israel, după ce eşiră eĭ din
46 Egipt; Dincolo de Iordan în vale, în direptul luĭ Bet-Peor, în
pămĕntul luĭ Sion împĕratul Amoreilor, carele locuia în Hesbon,
pre carele Moise şi cu fiiĭ luĭ Israel îl bătuseră, după ce eşiră
47 din Egipt; Şi eĭ ocupară pămĕntul luĭ, împreună cu pămĕntul
luĭ Og, împĕratul Basanuluĭ; a acelor doĭ împĕraţĭ aĭ Amoreilor,
48 de dincolo de Iordan, despre resăritul sóreluĭ; De la Aroer în-
cepĕnd, carele *este* pre ţermurile riuluĭ Arnon, până la muntele
49 Sion, carele *e* Hermon; Şi tótă câmpia de dincolo de Iordan,
despre resăritul sóreluĭ, până la marea cea din şes, sub pólele
munteluĭ Pisga.

CAPUL V.

Repetiția decalogului, îndemn la ascultare.

Și Moise conchiămă tot Israelul, și le ḑise lor: Ascultă 1
Israele! statutele și legile, pre care eŭ vi le grăesc
vóue, în urechiele vóstre, pentru ca voĭ se le învățațĭ, și se căutațĭ a le împlini. Iehova Dumnedeul nostru închiiă cu noi ali- 2
anțiă, pre Oreb. Nu cu părințiĭ nostri *numaĭ* închiiă Iehova 3
această alianțiă, ci și cu noĭ, cu noi acestia aici, cu noĭ cu toți,
care ne aflăm astăḑĭ în viațiă. Fațiă'n fațiă grăi Iehova cu voĭ 4
pre munte, din meḑĭ-locul focului, (Stând eŭ în timpul acela 5
între Iehova ș'între voĭ, ca se vê spun vóue cuvêntul luĭ Iehova,
căci voĭ vê temurățĭ de acel foc, și de aceea nu vê suirăți sus
pre munte;) și ḑise:

Eŭ *sûm* Iehova Dumneḑeul teŭ, carele tea scos pre tine din 6
pămêntul Egiptuluĭ, din casa servituteĭ; Se n'aibĭ alțĭ ḑeĭ străinĭ, 7
afară de mine.

Se nu'țĭ facĭ ție sculptură óre-care, nicĭ vre o asemănare cu 8
ce-va, din cele ce *sûnt* sus în ceriŭ, djos pre pămênt, și în apă
sub pămênt. Se nu te închini lor, și se nu le servescĭ lor, căci 9
eŭ Iehova Dumneḑeul teŭ, *sûm* Dumneḑeŭ gelos, carele pêcatul
părinților îl cerceteză în fiiĭ până într'a treia și a patra generațiune, în ceĭ ce mê uresc pre mine. Dar carele face îndurare 10
până întra miea *generațiune*, celor ce me iubesc pre mine; *adică*,
cariĭ păzesc ordinile mele.

Numele luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ se nu'l ieĭ în deșert; 11
că Iehova nu va lasa nepedepsit pre acela, carele numele luĭ, îl
ve lua în deșert.

Păzesce ḑiua Sabbatuluĭ, ca se o santificĭ pre ea, precum 12
ți-a ordonat ție Iehova Dumneḑeul teŭ. Șese ḑile poțĭ se lucreḑi, 13
și se'țĭ facĭ tóte lucrurile tale. Dar ḑiua a șeptea, Sabbat *este* 14
luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, se nu facĭ întrînsa nicĭ un lucru, nicĭ
tu, nici fiul teŭ, nicĭ fia ta, nicĭ servul teŭ, nicĭ serva ta, nicĭ
boul teŭ, nicĭ asinul teŭ, nicĭ altă vită a ta, nicĭ străinul teŭ,
carele *locuesce* în năuntrul porților tale, ca se repauseze servul
teŭ, și serva ta, ca și tine. Și'țĭ adă aminte, că tu serv ai fost 15
în pămêntul Egiptului, și Iehova Dumneḑeul teŭ te-a scos pre tine
de acolo cu mână tare și cu braț înalt, pentru aceea ți-a ordonat ție Iehova Dumneḑeul teŭ, ca se păzescĭ ḑiua Sabbatuluĭ.

Onóră pre tatul teŭ și pre mama ta, precum ți-a ordonat 16
ție Iehova Dumneḑeul teŭ, ca se trăescĭ ḑile multe, și ca se'ți
fiă ție bine în pămêntul carele ți'l daŭ ție Iehova Dumneḑeul teŭ.

Se nu ucidĭ. 17

18 Se nu precurvesci.
19 Se nu furĭ.
20 Se nu grâescĭ mârturiâ falşâ în contra aprópeluĭ teŭ;
21 Se nu poftescĭ femea aprópeluĭ teŭ, nicĭ se poftescĭ casa
aprópeluĭ teŭ, nicĭ ţérrina luĭ, nicĭ servul luĭ, nicĭ serva luĭ, nicĭ
boul luĭ, nicĭ asinul luĭ, nicĭ tóte câte *sûnt* a le aprópeluĭ teŭ.
22 Aceste cuvinte le grâi Iehova câtrâ tótâ adunarea vóstrâ,
pre munte, din meḑĭ-locul foculuĭ, din nuor şi negurâ désâ, cu
voce înaltâ, dar maĭ mult nimica; ci le scrise pre doue table de
23 pétrâ şi mi le dede mie. Şi fu, dupâ ce auḑirâţĭ acea voce din
meḑĭ-locul întunericuluĭ, (câcĭ muntele ardea în foc), venirâţĭ
24 câtrâ mine, toţĭ capiĭ seminţielor vóstre, şi bêtrâniĭ vostri. Şi
ḑiserâţi: Eacâ! Iehova Dumneḑeul nostru ne aratâ nóue mârirea
sa, şi mârimea sa, şi vócea luĭ o auḑirâm din meḑĭ-locul foculuĭ;
tocmaĭ astâḑi am veḑiut, câ Iehova vorbesce cu omul, şi el tot
25 remâne viŭ. Şi acum, pentru ce se murim? câcĭ acest foc mare
tot ne consumâ pre noĭ. De vom adauge a maĭ auḑi âncâ nu-
maĭ una datâ vocea luĭ Iehova Dumneḑeul nostru, vom câuta a
26 muri. Câcĭ unde *este* vrun muritor, carele se fi auḑit vócea viu-
luĭ Dumneḑeŭ din meḑĭ-locul foculuĭ grâind, precum noĭ, şi se fi
27 remas viŭ? *Aşia dar*, apropiâ-te tu, şi ascultâ tóte, câte ḑice
Iehova Dumneḑeul nostru, dup'aceea grâesce-ne tu nóue, tóte
câte Iehova Dumneḑeul nostru îţĭ va fi ḑis ţie, şi noĭ vom as-
culta, şi vom face.
28 Şi auḑênd Iehova vócea cuvintelor vóstre, când grâirâţĭ câ-
trâ mine, ḑise Iehova câtrâ mine: Auḑit'am vócea cuvintelor aces-
tuĭ popul, câte aŭ grâit câtrâ tine; eĭ câte le-aŭ vorbit, tóte bine
29 le-aŭ vorbit. Oh! şi de ar fi ca întrînşiĭ se remânâ tot dea-una
aseminea ânimâ, ca se se témâ de mine, şi se pâzeascâ ordinile
mele, în tot timpul: ca se le fiâ bine lor, şi fiilor lor în puru-
30 rea! Mergĭ! spune-le lor: Inʼórceţi-vê înapoĭ la corturile vós-
31 tre. Iar tu se remânĭ aicĭ la mine, şi eŭ îţi voiŭ spune ţie tóte
ordinile mele, şi statutele mele, şi judecâţile mele, în care se'ĭ
înveţĭ pre eĭ, ca eĭ pre acelea se le facâ în pâmêntul, pre carele
32 l'iĭ daŭ de moştenire. Luaţĭ dar aminte, ca aşia se faceţĭ pre-
cum a ordonat Iehova Dumneḑeul vostru; nu vê abateţĭ de la dîn-
33 sele nicĭ la dirépta nicĭ la stânga. Ci întru tóte umblaţĭ pre ca-
lea aceea, care o a ordonat Iehova Dumneḑeul vostru, ca se trâ-
iţĭ, şi se vê fiâ bine, şi se aveţĭ ḑile multe în pâmêntul, pre ca-
rele aveţĭ se'l luaţĭ de moştenire.

CAPUL VI.

Moise îndeamnă pre Israeliţî a iubi pre Iehova şi a nu uita niciî-o dată ordinile şi bine-facerile luî.

Şi acestea *sûnt* ordinile şi statutele, şi legile, pre care 1
Iehova Dumneḑeul vostru mi lea ordonat, ca se vě înveţiŭ pre voî, ca voî pre acestea se le faceţî în pâmêntul în carele treceţî, ca se'l luaţi în posesiune. Ca tu se te temî de Iehova 2
Dumneḑeul teŭ, şi se'î ţiî tóte statutele luî, şi tóte ordinile luî, pre care eŭ ţi le ordon; tu, şi fiul teŭ, şi fiul fiuluî teŭ, în tóte ḑilele vieţiî tale, şi ca ḑilele tale se fiâ îndelungate. Ascultâ dar, 3
o Israele! şi iea bine aminte, ca se le facî pre ele, ca se'ţî fiâ bine, şi se va înmulţi fórte, în pâmêntul unde curge lapte şi miere, după cum Iehova Dumneḑeul pârinţilor teî 'ţi-a promis.
Ascultâ, o Israele! Iehova Dumneḑeul nostru *este* unicul Ie- 4
hova! Iubesce dar pre Iehova Dumneḑeul teŭ din tótâ ânima, şi 5
din tot sufletul, şi din tóte puterile. Şi aceste cuvinte, care ţi le 6
ordon eŭ ţie astâḑî, se le aibî în ânimâ! Şi le intipâresce în 7
ânima fiilor teî, şi vorbesce des despre dînsele, când şeḑî în casâ, şi când mergî pre cale, când te culcî, şi când te scolî;
Şi se le legi ca semn pre mâne-ţî, şi seţi fie ţie ca fruntariŭ în- 8
tre ochiî teî; Şi în urmâ scriâ le şi pre usciorii caseî tale, şi 9
pre porţile tale.
Şi va fi, câ după ce Iehova Dumneḑeul teŭ pre tine te va 10
întroduce în pâmêntul, pentru carele el s'a jurat pârinţilor teî, luî Abraam, luî Isaac şi luî Iacob, câ ţi'l va da, cu cetâţi mari şi frumóse, pre care nu tu le-aî zidit. Cu case pline de tóte 11
bunâtâţile, pre care nu tu le-aî împlut; cu puţiurî de apâ sapate, pre care nu tu le-aî sapat; cu viî şi cu oliveturî, pre care nu tu le-aî plântat; din care tu mâncând, te veî sâtura; *Atuncî* 12
feresce-te, ca se nu uiţî pre Iehova, carele tea scos pre tine din pâmêntul Egiptuluî, şi din casa servituteî. De Iehova Dum- 13
neḑeul teŭ se te temi, şi luî singur se'î servescî, şi pre numele luî se te jurî. Voî se nu âmblaţî după alţî ḑeî, dintre ḑeiî 14
popululuî, cariî *sûnt* înprejîurul vostru. Ca Iehova Dumneḑeul 15
teŭ, *carele este* Dumneḑeŭ gelos, *este* în meḑiu-locul teŭ; ca nu cumva mânia luî Iehova Dumneḑeul teŭ se se aprindâ asupra ta, şi se te peardâ de pre façia pâmêntuluî.
Se nu ispitiţî pe Iehova Dumneḑeul vostru, precum l'aţî ispitit 16
la Masa. Ordinile luî Iehova Dumneḑeul vostru se le pâḑiţî, şi 17
mârturiele luî, şi statutele luî, pre care ţi lea prescris. Şi se facî 18
ceea ce este direpţ şi bun în ochiî luî Iehova, ca se'ţi fiâ ţie bine, şi se intri, şi se ieaî în posesiune acel pâmênt frumos, pentru carele Iehova Dumneḑeul teŭ s'a jurat pârinţilor teî, câ ţi'l

19 va da; Când pre toţĭ inimiciĭ teĭ departe'ĭ va alunga d'inaintea
ta, după cum a grăit Iehova.
20 Şi dacă fiul teŭ în venitoriŭ te va întreba, ḑicênd: ce fel
sûnt mărturiele şi statutele şi legile acestea, pre care Iehova
21 Dumneḑeul nostru vi le-aŭ prescris vóue? Atuncĭ veĭ ḑice fiu-
luĭ teŭ: Servĭ eram noĭ luĭ Faraon în Egipt, şi Iehova nea scos
22 pre noĭ din Egipt cu mană tare. Şi Iehova făcu semne şi minunĭ
fórte marĭ şi rele în Egipt asupra luĭ Faraon şi asupra întregiĭ
23 caseĭ sale, înaintea ochilor noştri. Şi pre noĭ ne scóse de acolo,
ca se ne aducă aicĭ, şi se ne dea pământul acesta, pre carele cu
24 jurământ îl promise părinţilor noştri. Atuncĭ Iehova ne ordonă,
ca noĭ se facem tóte aceste statute, şi de Iehova Dumneḑeul no-
stru se ne temem; ca nóue bine se ne fie în tóte ḑilele, şi ca
25 pre noĭ se ne ţină în viaţă, ca şi astăḑĭ. Şi aceasta va fi di-
reptatea nóstră, de vom căuta, ca se înplinim tóte aceste ordine,
înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul nostru, aşia precum ne a ordonat
nóue.

CAPUL VII.

*Amiciţia şi comunicaţia între Israeliţĭ şi Cananeĭ se opresce. Asecura-
rea protecţieĭ luĭ Dumneḑeŭ.*

1 Când te va introduce pre tine Iehova Dumneḑeul teŭ în
pământul, în carele întri acum ca se'l ieaĭ în posesiune;
şi va stârpi dinaintea ta multe naţiunĭ; pre Heteĭ, şi pre Gher-
gheseĭ, şi pre Amoreĭ, şi pre Cananeĭ, şi pre Fereseĭ, şi pre He-
veĭ, şi pre Iebuseĭ, şepte naţiunĭ, maĭ marĭ şi maĭ tarĭ de cât tine.
2 Şi Iehova Dumneḑeul teŭ ţi le va da în puterea ta, şi tu le veĭ
bate; atuncĭ tu de tot se le perḑĭ pre ele, cu modul de interdict;
3 alianţia cu alte se nu încheĭ, şi graţiă se nu le daĭ. Nici se te
încuscreştĭ cu dînsele; pre fetele tale se nu le daĭ fiuluĭ seŭ, şi
4 pre fetele lor se nu le eaĭ pentru fiul teŭ. Căcĭ ele vor abate
pre fiul teŭ de la mine, ca se serveascâ altor ḑeĭ streinĭ, şi mâ-
nia luĭ Iehova se va aprinde asupra vóstră, şi el te va perde în-
5 dată. Şi voĭ maĭ virtos aşia se urmaţĭ cu dînşiĭ: Altarele lor se
le răsipiţĭ, şi statuele lor se le stricaţĭ, şi desişiurile lor se le
6 tăiaţĭ, şi idoliĭ lor cu foc se'ĭ ardeţĭ. Pentru ca popul sânt *escĭ*
tu luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ; că pre tine te-a ales Iehova Dum-
neḑeul teŭ; ca se'ĭ fiĭ luĭ popul precios dintre toţĭ populii, cariĭ
7 sûnt pre faţia pământuluĭ. Nu doar pentru că voĭ sûnteţĭ maĭ
mulţĭ decât toţĭ *ceia-lalţĭ* populĭ, va iubit Iehova, şi va ales;
8 căcĭ din contra, voĭ sunteţĭ cel maĭ mic dintre *toţĭ* populiĭ. Ci

pentru câ Iehova va iubit pre voĭ; şi pentru câ el jurâmêntul luĭ
şi'l ţine, carele la fâcut pârinţilor vostri; *de aceea* va scos pre
voĭ cu mâna tare, şi va scâpat din casa servitutei, din mâna luĭ
Faraon, Imperatuluĭ Egiptuluĭ. D'aicĭ dar se cunoscĭ, câ Iehova, 9
Dumneḑeul teŭ, numaĭ el singur *este* Dumneḑeŭ, Dumneḑeŭ ade-
vêrat, carele alianţia *sa* şi îndurarea *sa* o ţine pânâ într'a miia
generaţiune câtrâ aceia, cari'l iubesc pre el, şi'ĭ pâḑesc ordinile
luĭ. Dar carele resplâtesce celor ce'l uresc pre el, spre a'ĭ per- 10
de; el nu întârḑie cu aceia cari'l urâsc pre dînsul, ci le întórce
lor, în façiâ.

Aşia dar pâḑesce ordinile şi statutele, şi legile câte astâḑĭ 11
îţĭ ordon ca tu se le facĭ. Şi dacâ va fi ca voĭ se fiţi ascultat 12
aseste legĭ, şi apoĭ se le ţineţi, şi se le faceţi, atuncĭ şi Iehova
Dumneḑeul teŭ va ţine alianţia şi îndurarea, cu care sa jurat pârin-
ţilor teĭ. Da el pre tine te va iubi, şi te va bine cuvênta şi te va 13
înmulţi, şi va bine cuventa fruptul pântecelui teŭ, şi fruptul pâmên-
tuluĭ teŭ şi mustul teŭ, şi oleul teŭ; fêtatul vacilor tale, şi turmele
oilor tale, în pâmêntul, pentru carele s'a jurat pârinţilor teĭ, câ ţi'l
va da. Şi veĭ fi bine cuvêntat maĭ presus decât toţĭ populiĭ, nu 14
va fi întru tine sterp séŭ stérpâ, nicĭ între vitele tale. Şi Iehova 15
va depârta de la tine tótâ bóla, şi nicĭ una din acele lânguori rele
d'ale Egiptuluĭ, din care cunoscĭ tu, nu le va pune preste tine, ci
le va trâmite preste toţĭ aceia, cariĭ te urâsc pre tine.

Şi veĭ destruge pre toţĭ populiĭ, pre care Iehova Dumneḑeul 16
teŭ ţiĭ va da; Ochiul teŭ se nu'ĭ cruţiâ pre eĭ, şi tu ḑeilor lor se
nu servescĭ, câcĭ cursa *ar fi* acesta pentru tine. De veĭ ḑice în 17
cugetul teŭ: Acestia *sûnt* prea mult pentru mine, cum voiŭ pute
eŭ se'ĭ cuceresc pre eĭ. Atuncĭ se nu te temĭ de eĭ, ci'ţĭ adâ 18
numaĭ aminte de cele ce a fâcut Iehova Dumneḑeul teŭ cu Fa-
raon, şi cu toţĭ Egiptenii; De cercârile cele marĭ, pre care leaŭ 19
veḑut ochiĭ teĭ, şi de semnele, şi minunile, şi de mâna cea tare,
şi de braţiul cel înalt, cu care Iehova Dumneḑeul teŭ tea scos
pre tine; tot aseminea va face Iehova Dumneḑeul teŭ tutulor po-
pulilor, de acârora façiâ tu te temĭ. Ancâ şi vespĭ va trimite Ie- 20
hova Dumneḑeul teŭ asupra acelora, pânâ ce vor peri toţi, ceĭ ce
aŭ maĭ fost remas, şi aŭ fost ascunşĭ de tine. Nu te spâimenta 21
de eĭ, câ Iehova Dumneḑeul teŭ *este* în meḑi-locul teŭ; Dumne-
ḑeŭ mare şi înfricoşat; Şi Iehova Dumneḑeul teŭ va perde pre 22
acesti ómeni dinaintea ta încetul cu încetul, tu pre eĭ nu'i veĭ
putea sterpi îndatâ, ca nu cumva se se înmulţiascâ fearele selba-
tice de pre câmp în contra ta. Dar Iehova Dumneḑeul teŭ ţiĭ va 23
da ţie în puterea ta, şiĭ va îngroḑi pre eĭ cu spaĭmâ mare, pânâ
ce se vor stinge. Chiar şi pre imperaţiĭ lor ţiĭ va da ţie în mâ- 24
nâ, şi tu veĭ face, se piarâ numele lor de sub ceriŭ. Niminea nu
va putea sta façiâ cu tine, pânâ ce nu'ĭ veĭ perde pre eĭ. Idoliĭ 25

deilor lor se'i ardĭ în foc; tu se nu poftescĭ aurul, saŭ argintul
de pre dînşiĭ, ca se'l ţinĭ pentru tine; ca nu prin acestea se te
prinḑĭ în laţĭ, câci abominaţiune *este* aceasta înaintea luĭ Iehova
26 Dumneḑeul teŭ. De aceea în casa ta lucru abominabil se n'a-
ducĭ; ca se nu devenĭ şi tu anatima ca şi acel lucru; ci urându'l
îl urâsce, şi defăimându'l, defaimă'l pre el, câci anatema *este*.

CAPUL VIII.

Moise îndeamnă pre Israeliţĭ la recunoscinţiă şi supunere.

1 Luaţĭ aminte de tóte ordinile, pre care vi le ordon eŭ as-
tâḑĭ ca se le ţineţĭ, şi se le faceţĭ pre ele, pentru ca se
viaţĭ, şi se ve înmulţiţĭ, şi se întraţĭ, şi se luaţĭ în posesiune pământul
2 acela, pre carele Iehova cu jurământ l'a promis părinţilor voştri. Şi'ţĭ
adu aminte de tótă calea, pre care Iehova Dumneḑeul teŭ tea con-
dus acum de patru-ḑecĭ de anĭ prin deşert, ca se te afligă, şi se
te cerce, ca lămurit se cunóscă, cele ce *sûnt* înaintea ta, şi de
3 că veĭ păḑi ordinile luĭ, saŭ nu. Aşia dar el pre tine te umili.
şi te lasă se flămânḑescĭ, apoĭ te nutri cu mană, care maĭ nainte
nuţ'i fusese cunoscută, nicĭ ţie, nicĭ părinţilor teĭ; ca se'ţĭ arăte.
că omul nu trăiesce numaĭ singur cu pâne, ci cu tot aceea, ce
4 ese din gura luĭ Iehova, trăiesce omul. Vestimentele tale nu se
învechiră pre tine, şi piciórele tale nu se înflară acei patru-ḑecĭ
5 de anĭ. Cunósce dar întru ânima ta, ca dupre cum un om pe-
depsesce pre fiul seŭ, tot aşia te pedepsesce Iehova Dumneḑeul
6 teŭ pre tine. Şi ţine ordinile luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, ca se
âmbli pre căile luĭ, şi se te temĭ de dînsul.
7 Câcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ te vĕ introduce într'un pământ
formos, în pământ cu riurĭ de apă, cu fântânĭ şi cu lacurĭ, care
8 isvoresc din tóte văile şi munţiĭ; În pământul de grâŭ, şi de orḑ,
şi de viĭ, şi de ficĭ, şi de mere granate, pământ plin de olivĭ şi
9 de miere. În pământ, unde tu nu veĭ mânca pânea ta cu scă-
dere, unde tu nu veĭ avea lipsă de nimica, pământ, ale căruea
petri *sûnt* fer. şi dintr'aĭ căruia munţĭ veĭ săpa aramă.
10 Şi când veĭ mânca, şi te veĭ sătura, veĭ bine-cuvênta pre
Iehova Dumneḑeul teŭ, pentru pământul cel formos, ce ţi l'a dat.
11 Feresce-te ca nu cum-va se uiţĭ pre Iehova Dumneḑeul teŭ, aşia
încât se nu'ĭ ţinĭ ordinile luĭ şi statutele luĭ, şi legile luĭ, pre ca-
12 re ţi le ordon eŭ astăḑĭ; Ca nu cum-va, după ce tu veĭ fi mân-
cat, şi te veĭ fi săturat, şi case formóse îţi veĭ fi zidit, şi veĭ lo-
13 cui întrînsele; Şi vitele tale, şi oile tale se vor fi îmmulţit; şi

argintul și aurul la tine s'a immulții, și tóte a le tale s'aŭ im-
mulțit; Atuncĭ ânima ta se nu se înalțiâ, și tu se nu'țĭ uițĭ pre 14
Iehova Dumnedeul teŭ. carele te-a scos pre tine din pâmêntul
Egiptuluĭ, din casa servitutei; Carele te-a condus pre tine în 15
deșertul cel mare și înfricoșiat. *unde sûnt* mulți șerpĭ, chiar șerpĭ
veninațĭ, și scorpionĭ, în pâmênt sec, unde nu era apâ, și el ți-a
isvorit ție apâ din pétra vârtósâ. Carele pre tine te-a nutrit în 16
deșert cu manâ, pre care pârinții teĭ nu o aŭ cunoscut, pentru
ca se te umiléscâ, și se te cerce, ca în cele din urmâ se'țĭ facâ
bine. Și se nu dici întru ânima ta: Virtutea mea și târia mâ- 17
nilor mele mi-a procurat aceastâ avere; Ci'țĭ adâ aminte, 18
câ Iehova Dumnedeul teŭ *este* acela carele'țĭ dâ putere, ca se'țĭ
câștigĭ averĭ; pentru ca se'șĭ confirme alianția sa, pentru care s'a
jurat pârinților teĭ; dupre cum vedi astâdĭ.

Dar înse va fi, câ îndatâ ce tu veĭ uita pre Iehova Dum- 19
nedeul teŭ, și veĭ umbla dupâ alțĭ deĭ, și veĭ servi lor, și te veĭ
închina lor, atuncĭ vê mârturisesc cŭ vóue astâdĭ, câ voĭ de tot
vețĭ peri. În tocmaĭ ca și populiĭ acestia, pre care'ĭ perde Ie- 20
hova dinaintea vóstrâ, așia vețĭ peri voĭ, tocmaĭ pentru câ nu
ascultațĭ de vócea luĭ Iehova Dumnedeul vostru.

CAPUL IX.

Moise aduce-aminte Israeliților câ Dumnedeŭ le dâ Canaanul, nu din causa direptâțeĭ lor, ci din causa împietâțeĭ locuitorilor luĭ.

Ascultâ Israele! Tu astâdĭ treci Iordanul. ca se întri și se 1
subjugĭ popoliĭ, care sûnt maĭ mari, și cu mult maĭ tarĭ
decât tine; cetâți marĭ și întârite; ce se înalțiâ pânâ la ceriŭ.
Popul mare la numer, și înalt la staturâ, pre coboritoriĭ luĭ Enac, 2
pre cariĭ cunoscĭ, și despre cariĭ aĭ audit vorbind, cine póte sta
frunte cu coboritoriĭ luĭ Enac? Tu dar acum se sciĭ, câ Iehova 3
Dumnedeul teŭ carele merge înaintea ta, *este* foc consumâtor;
el carele'ĭ va perde pre dînșiĭ, și'ĭ va face se se plece înaintea
ta, și tu'ĭ veĭ alunga, și'ĭ veĭ perde pre eĭ curând precum ți-a
dis Iehova. Și dupâ ce Iehova Dumnedeul teŭ îĭ va fi alungat 4
pre eĭ dinaintea ta, se nu cugețĭ întru ânima ta, dicênd: Pentru
dreptatea mea m'a condus pre mine Iehova aicĭ, ca p'acest pâ-
mênt, se'l ieaŭ în moștenire; câcĭ Iehova pre aceste neamurĭ
pentru necredința lor le alungâ dinaintea ta. Tu nu pentru drep- 5
tatea ta, nicĭ pentru sinceritatea ânimeĭ tale întri în pâmêntul lor,
ca se'l ocupĭ pre el, ci Iehova alungâ pre aceste neamurĭ dina-
intea ta pentru fârâ de legile lor, și pentru ca se'șĭ împlineascâ

cuvêntul, cu carele s'a jurat pârinţilor teĭ, luĭ Abraam, luĭ Isaac,
şi luĭ Iacob.
6 Aşia dar tu se sciĭ, câ Iehova Dumneḑeul teŭ nu'ţĭ dâ ţie
acest pâmênt bun pentru ca se'l moştenescĭ, pentru dreptatea ta,
7 fiind-câ tu *escĭ* popul tare la cerbice; Adu'ţĭ aminte, şi nu
uita cât de tare aĭ mâniat pre Iehova Dumneḑeul teŭ în de-
şert! din ḑiua aceea, in care aĭ eşit din pâmêntul Egiptuluĭ pânâ
8 ce aţĭ venit în locul acesta, nesupuşĭ aţĭ fost câtrâ Iehova. Ca
şi în Oreb într'atâta întârîtarâţĭ pre Iehova, încât el de mâniâ,
voi se vê pérdâ.
9 Când me suiiŭ pre munte, ca se ieaŭ tablele cele de pétrâ,
tablele alianţieĭ, care o fâcu Iehova cu voĭ, şi eŭ remâseiŭ pre
munte patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ, fârâ ca pâne se
10 mânânc şi apâ se béŭ; Şi Iehova îmĭ dede cele doue table de
pétrâ, scrise cu degetul luĭ Dumneḑeŭ, şi pre ele tóte cuvintele
acelea, care le-aŭ vorbit Iehova cu voĭ pre munte din meḑĭ-locul
11 foculuĭ, în ḑiua adunanţieĭ. Şi fu dupâ trecerea acelor patru-ḑecĭ de
ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ, câ Iehova îmĭ dede cele doue table de pé-
12 trâ, tablele alianţieĭ. Şi Iehova ḑise câtrâ mine: Scólâ-te, pogórâ-te
îndatâ d'aicĭ; câcĭ popului teŭ, pre carele l'aĭ scos din Egipt,
acela s'a corupt, eĭ curênd s'aŭ abâtut de la calea care li-o am
13 fost ordonat lor; eĭ ş'aŭ fâcut lor şi idol turnat. Şi Iehova grâi
câtrâ mine aşia: Eŭ me uitâiŭ la popului acesta, şi écâ! el *este*
14 un popul tare la cerbice. Lasâ-me ca se'l perd, şi numele luĭ
se'l sting de sub ceriŭ, dar pre tine voiŭ se te fac popul maĭ
15 tare şi maĭ mare decât acesta. Şi când me întorseiŭ şi me po-
gorâiŭ de pre munte, carele ardea în foc, avênd cele doue ta-
16 ble ale alianţieĭ în amêndoue mânile mele. Atuncĭ eŭ me uitâiŭ,
şi écâ! câ voĭ pêcâtuiserâţĭ contra luĭ Iehova Dumneḑeul vos-
tru, voi vê fâcuserâţĭ vóue un viţel turnat, voĭ curênd vê abâtu-
17 râţĭ de la calea, care vi-o ordonase vóue Iehova. Eŭ atuncĭ
luâiŭ cele doue table, şi le aruncâiŭ din mânile mele, şi le spârseiŭ
18 înaintea ochilor voştri. Şi dup'aceea câḑiuiŭ înaintea luĭ, ca şi
ânteiaşĭ datâ, patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ, fârâ ca
pâne se mânânc, saŭ apâ se beŭ, pentru tóte pêcatele vóstre, pre
care le-aţĭ fâcut, fâcênd ce este reŭ înaintea luĭ Iehova, ca se'l
19 mâniţĭ pre el. Câcĭ eŭ me temeam de iuţimea aceea, şi de mâ-
nia cu care Iehova s'a fost aprins asupra vóstrâ câ vrea se vê
20 pérdâ pre voĭ. Şi Iehova me ascultâ şi astâ datâ. Ancâ şi asu-
pra luĭ Aaron se mâniâ Iehova fórte, aşia încât umblâ se'l
21 pérdâ pre el; dar eŭ atuncĭ me rugâiŭ şi pentru Aaron. Apoĭ
fapta pêcatuluĭ vostru, pre carele'l fâcurâţĭ voĭ, viţelul, îl luâiŭ
şi'l arseiŭ cu foc, şi'l pisâiŭ, şi'l sdrobiiŭ fórte, pânâ ce deveni
mânunt ca pulberea, şi acea pulbere o aruncâiŭ în riul ce curge
din acel munte.

Aseminea şi la Tabera, şi la Massa, şi la Chibrot-taava, 22
mâniarâţĭ pre Iehova fórte. Tot aseminea şi când vê trâmise 23
Iehova de la Cades-Barnea, *şi* ḑise: Suiţi-vê, şi ocupaţĭ pâmên-
tul acesta pre carele vi l'am dat vóue, voĭ şi atuncĭ aţĭ fost ne-
supuşĭ cuvêntuluĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, şi n'aţĭ creḑiut
luĭ, şi n'aţĭ ascultat de vocea luĭ. Nesupuşĭ aţĭ fost voĭ în con- 24
tra luĭ Iehova, din ḑiua din care v'am cunoscut pre voĭ.

Şi eŭ me proşternuiŭ înaintea luĭ Iehova; patru-ḑecĭ de ḑi- 25
le şi patru-ḑecĭ de nopţĭ fuserâ, cât me proşternuiŭ eŭ îna-
intea luĭ Iehova, fiind-câ Iehova ḑise, câ vrea se vê pérḑiâ.
Şi eŭ me rugâiŭ luĭ Iehova şi ḑiseiŭ: Iehova Dumneḑeule! nu 26
perde pre popululu teŭ, şi moştenirea ta, pre care tu o aĭ res-
cumpêrat prin puterea ta cea mare; pre care tu o aĭ scos din
Egipt cu mânâ tare. Aduţĭ aminte de serviĭ teĭ: Abraam, Isaac 27
şi Iacob, şi nu câuta la învêrtoşiarea popululuĭ acestuia, nicĭ la
reutatea luĭ, nicĭ la pêcatul luĭ; Ca nu cum-va în ţérra din care 28
ne-aĭ scos pre noĭ, se ḑicâ: Fiind câ Iehova nu putu se'ĭ în-
troducâ în pâmêntul acela, pre carele li'l promisese; şi pentru
ura sa câtrâ dînşiĭ, îĭ scóse ca se'ĭ omóre în deşert. Câcĭ *eĭ* 29
sûnt popululu teŭ şi proprietatea ta, pre cariĭ 'ĭ-aĭ scos cu pute-
rea ta cea mare, şi cu braţiul teŭ cel înalt.

CAPUL X.

Urmarea cuvêntâreĭ luĭ Moise. Aducerea-aminte de bine-facerile luĭ Dumneḑeŭ trebue a îndemna pre Israeliţĭ a pâzi legile sale.

În timpul acela ḑise Iehova câtrâ mine: Ciopleşte doue ta- 1
ble de pétrâ, ca cele d'ânteiŭ, şi te suiâ la mine pre
munte, şi'ţĭ fâ şi o arcâ de lemn. Şi eŭ voiŭ scrie pre aces- 2
te table cuvintele, care eraŭ pre tablele cele dinteiâ, care
le-aĭ stricat, şi tu se le punĭ în arcâ. Şi aşia fâcuiŭ ar- 3
ca din lemn de Sittim, şi ciopliiŭ doue table de pétrâ, ca cele
d'ânteiŭ, şi me suiiŭ pre munte cu cele doue table în mânâ'mĭ.
Şi el scrise pre acele table, precum aŭ fost cele d'ânteiŭ, cele 4
ḑece cuvinte, care le grâise Iehova câtrâ voĭ, pre munte, din
meḑi-locul foculuĭ, în ḑiua adunanţieĭ şi Iehova mi le dede mie.
Şi eŭ me întorseiŭ şi me pogorîiŭ de pre munte, şi puseiŭ ta- 5
blele în Arca care o fâcusem, ca ele se fiâ întrînsa dupâ cum
îmĭ ordonâ Iehova.

Şi fiiĭ luĭ Israel plecarâ de la Beerot-Bene-Iacan, la Mose- 6
ra, unde muri Aaron, şi aicĭ fu şi îmmormentat; şi Eleazar fiul

7 seŭ fu preut în locul luĭ. D'aicĭ plecarâ eĭ la Gudgoda, şi de la
Gudgoda, la Iotbat, pâmênt plin cu riurĭ de apâ.
8 În timpul acesta deosebi Iehova pre semenţia luĭ Levi, ca
se pórte arca alianţieĭ luĭ Iehova, şi înaintea luĭ Iehova se stea, ca
luĭ se'ĭ servéscâ, şi în numele luĭ se bine-cuvinte, pânâ în ḑiua
9 de astâḑĭ. Şi de aceea luĭ Levi nu i se fâcu parte, nicĭ proprie-
tate de moştenire între fraţiĭ seĭ, Iehova este moştenirea luĭ, pre-
cum Iehova Dumneḑeul teŭ grâi câtrâ dînsul.
10 Şi eŭ remâseiŭ pre munte tot atâta, ca şi ânteiaşĭ datâ,
patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ; şi Iehova me ascultâ
11 şi astâ datâ, şi Iehova nu voi se te pérdâ; Ci maĭ vîrtos Ie-
hova ḑise câtrâ mine: Scólâ-te, du-te, ca se mergĭ înaintea aces-
tuĭ popul, ca întrând, se iea în stâpânire pâmêntul, carele cu ju-
râmênt l'am promis pârinţilor seĭ câ li'l voiŭ da.
12 Şi acum, o Israele! ce alta cere Iehova Dumneḑeul teŭ de
la tine, fârâ numaĭ, ca tu de Iehova Dumneḑeul teŭ se te temĭ,
ca se umbli în tóte câile luĭ, şi ca pre el se'l iubescĭ, şi luĭ Ie-
hova Dumneḑeuluĭ teŭ se'ĭ servescĭ, din tótâ ânima ta, şi din tot
13 sufletul teŭ; Ca tu se pâzescĭ ordinile luĭ Iehova şi statutele
14 luĭ, care'ţĭ ordon eŭ ţie astâḑĭ, ca ţie bine se'ţĭ fiâ. Iacâ! a luĭ
Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ *este* ceriul, şi ceriul ceriurilor, pâmên-
15 tul şi tóte câte *sûnt* întrînsul. Şi numaĭ de pârinţiĭ teĭ 'ĭ-a bine plâ-
cut luĭ Iehova, şi a iubit pre eĭ; şi numaĭ semenţia lor o a ales,
16 dupre dînşiĭ, pre voĭ din toţĭ populiĭ cum se vede astâḑĭ. Aşia dar
tâeţi-vê împrejiur preputiul ânimeĭ vóstre, şi cerbicea vóstrâ maĭ
17 mult se nu vi-o maĭ învîrtoşiaţĭ. Câ Iehova Dumneḑeul vostru este
Dumneḑeul Dumneḑeilor, şi Domnul Domnilor, Dumneḑeul cel mare,
cel tare, şi înfricoşiat, carele nu se uitâ la nicĭ o persónâ, şi
18 nicĭ darurĭ nu iea. Carele face dreptate orfanuluĭ şi vâduveĭ, şi
19 iubesce pre cel strâin, încât îĭ dâ luĭ pâne şi vestimente. Pen-
tru aceea dar voĭ se iubiţĭ pre strâin, câcĭ strâinĭ aţĭ fost în pâ-
20 mêntul Egiptuluĭ. De Iehova Dumneḑeul teŭ se te temĭ, luĭ sin-
gur se'ĭ servesci, de dînsul se te alipescĭ, şi pre numele luĭ se
21 jurĭ. El se'ţĭ *fiâ* lauda ta, şi el se'ţĭ *fiâ* Dumneḑeul teŭ, carele
a fâcut în favórea ta lucrurĭ marĭ şi înfricoşiate care le-a vê-
22 ḑiut ochiĭ teĭ. Cu şepte-ḑecĭ de suflete se pogorirâ pârinţiĭ teĭ
la Egipt, şi acum te fâcu Iehova Dumneḑeul teŭ ca stelele ce-
riuluĭ, la mulţime.

CAPUL XI.

Continuarea cuvêntârei luĭ Moisé.

Aşia dar iubesce pre Iehova Dumneḑeul teŭ, pâzesce 1
cele ce *sûnt* câtrâ dînsul de pâzit, şi statutele luĭ, şi
legile luĭ şi ordinile luĭ, tot dea-una. Şi se recunoscĭ acum, câ 2
nu cu copiĭ vostri *vorbesc eŭ*, cariĭ nu sciu nimica, şi nu vê-
ḑiurâ certarea luĭ Iehova Dumneḑeul vostru, mârirea sa, mâna
sa cea tare, şi braţiul luĭ cel estins. Şi semnele luĭ, şi lucru- 3
rile luĭ, care le fâcu el în Egipt, luĭ Faraon Impêratuluĭ Egip-
tuluĭ, şi în tot pâmêntul luĭ, Şi câte a fâcut el ostireĭ Egipteni- 4
lor, cailor lor, şi carelor lor, cum fâcu el se inunde apa mâreĭ
roşie preste façia lor, când eĭ vê goneaŭ pre voĭ, şi'ĭ perdu pre
eĭ Iehova pânâ în ḑiua de astâḑĭ; Şi cele ce vê fâcu el vóue 5
în deşert, pânâ ce adjunserâţĭ în locul acesta; Şi ceea ce fâcu 6
el luĭ Datan şi luĭ Abiram, fiilor luĭ Eliab, fiul luĭ Ruben, când pâmên-
tul îşĭ deschise gura sa, şi pre eĭ îĭ înghiţi, împreunâ cu casele
lor, şi cu corturile lor, şi cu tóte fiinţele cele viĭ, care le aveaŭ
eĭ, în meḑĭ-locul a tot Israelul. Câ ochiĭ vostri veḑiurâ tóte lu- 7
crurile luĭ Iehova, cele marĭ care le fâcu el. Ţineţĭ dar tot or- 8
dinul, care vi'l prescriu vóue astâḑĭ, ca se vê întâriţĭ, şi se în-
traţĭ în posesiunea pâmêntuluĭ, în carele treceţĭ, ca se'l luaţĭ. Şi 9
ca se fiţĭ ḑile multe în pâmêntul pentru carele Iehova s'a jurat
pârinţilor vostri, se li'l dea lor, şi posteritâţeĭ lor; pâmêntul un-
de curge lapte şi miere.

Câ pâmêntul, în carele mergĭ ca se'l ieaĭ în posesiune, nu 10
este ca pâmêntul Egiptuluĭ, din carele aţĭ eşit, unde tu semenâ-
tura ta ce o aĭ semânat, însuţĭ se fiĭ silit cu piciorul a o uda,
ca şi o grâdinâ de legume. Ci pâmêntul în carele mergeţĭ, ca 11
se'l luaţĭ, *este* pâmênt cu munţĭ şi cu vâĭ, carele din plóia ce-
riuluĭ se adapâ de apâ. Un pâmênt, de carele Iehova Dumne- 12
ḑeul teŭ pórtâ de grijâ, asupra câruia ochiĭ luĭ Iehova Dumne-
ḑeul teŭ privesc ne'ncetat, de la începutul anuluĭ, pânâ la fi-
nele anuluĭ.

Şi va fi dacâ deplin veţĭ asculta de ordinile mele, pre care 13
vi le ordon vóue astâḑĭ, ca se iubiţĭ pre Iehova Dumneḑeul vos-
tru, şi se'ĭ serviţĭ luĭ din tótâ ânima şi din tot sufletul. Atuncĭ 14
eŭ voiŭ da pâmêntuluĭ vostru plóia la timpul seŭ, plóia timpuriâ
şi plóia târḑiâ încât tu se'ţĭ poţĭ strânge grâul teŭ, şi mustul teŭ,
şi oleul teŭ. Şi voiŭ mai face ca câmpurile tale se crescâ iérba 15
pentru vitele tale, şi tu se mânâncĭ şi se te saturĭ.

Luaţĭ aminte, ca nu cum-va ânima vóstrâ se se amâgéscâ, 16
şi voĭ se vê abateţĭ, şi se serviţĭ altor ḑeĭ, şi lor se vê închi-

17 naţĭ, Şi atuncĭ mânia luĭ Iehova se se aprindâ asupra vóstrâ, şi
el ceriul se'l închidâ, ca se nu cadâ plóiâ, şi pâmêntul se nu'şĭ
dea productul seŭ, şi voĭ în scurt se periţĭ de pre pâmêntul acel
aşia de bun, ce vi'l dâ vóue Iehova.
18 Puneţĭ dar aceste cuvinte ale mele în ânimele vóstre, şi în
sufletele vóstre, şi le legaţĭ ca semne pre mânele vóstre, şi se
19 le aveţĭ ca fruntarie înaintea ochilor vostrii; Şi cu acestea învâ-
ţiaţĭ pre fiiĭ vostri, şi vorbesce despre dînsele, când şeḑĭ în casâ,
20 şi când mergĭ pre cale, când te culcĭ şi când te scolĭ. Şi le
21 scrie pre uşiorĭĭ caseĭ tale, şi pre porţile tale. Ca ḑilele vóstre
precum şi ḑilele fiilor vostri se fiâ multe pre acest pâmênt, cu
carele Iehova se jurâ pârinţilor vostri, câ li'l va da, precum vor
fi ḑilele ceriuluĭ deasupra pâmêntuluĭ.
22 Câcĭ dacâ voĭ veţĭ pâzi cu îngrijire tóte aceste ordine, pre
care eŭ vi le ordon se le faceţĭ; dacâ veţĭ iubi pre Iehova Dum-
neḑeul vostru, şi veţĭ umbla în tóte câile luĭ, şi vê veţĭ alipi de
23 dînsul; Atuncĭ Iehova va alunga pre tóte aceste naţiunĭ dina-
intea vóstrâ, şi voĭ veţĭ ocupa pâmêntul de naţiunĭ maĭ marĭ
24 şi maĭ tarĭ decât voĭ. Tot locul pe unde va calca talpa picio-
ruluĭ vostru, al vostru se fiâ, de la deşert pânâ la Libanon, de
la fluviŭ, fluviul Eufrat, pânâ la marea occidentale, vor fi confi-
25 niele vóstre. Nimenĭ nu va pute sta frunte cu voĭ; temere şi
cutremur de voĭ va pune Iehova Dumneḑeul vostru se fiâ preste
tot pâmêntul, pre unde veţĭ calca, precum v'a grâit.
26 Eacâ! Eŭ astâḑĭ vê pun înaintea vóstrâ şi bine-cuvêntare
27 şi blasfem; Bine-cuvêntare, dacâ veţĭ asculta ordinile luĭ Ieho-
28 va Dumneḑeul vostru, care vi le ordon eŭ astâḑĭ; Iar blas-
fem, când nu veţĭ asculta ordinile luĭ Iehova Dumneḑeul vos-
tru, şi vê veţĭ abate de la calea, care vi'o ordon eŭ astâḑĭ, um-
blând dupâ alţĭ ḑeĭ, pre cariĭ nu'ĭ cunósceţĭ.
29 Şi va fi dupâ ce Iehova Dumneḑeul teŭ te va introduce în
pâmêntul, în carele intri, ca se'l moştenescĭ, atuncĭ bine-cuvên-
tarea se o pronunţĭ de pre muntele Garizim, şi blasfemul de pre
30 muntele Ebal. Acestĭ *munţĭ* aŭ nu *sûnt* dincolo de Iordan, di-
napoia caleĭ ce merge spre apusul sóreluĭ, in pâmêntul Cana-
neilor, cariĭ locuesc în câmpiĭ, în direptul de Ghilgal, lângâ câmpia
31 stejaruluĭ More? Câ voĭ treceţĭ Iordanul, ca se intraţĭ, şi se ocu-
paţĭ pâmêntul, carele Iehova Dumneḑeul vostru vi l'a dat vóue,
32 ca voĭ se'l posedeţĭ, şi se locuiţĭ întrînsul. Aşia dar luaţĭ bine
amint, ca se faceţĭ tóte statutele şi legile, câte eŭ astâḑĭ vi le
pun înainte-vê.

CAPUL XII.

Abolițiа idolo-latriei în pâmêntul Canaan. Loc ales de Dumneḑeŭ spre a colloca în el numele seŭ. Modul de a'l adora.

Acestea *sûnt* statutele și legile, de care voi se luați 1
aminte ca se le faceți, în pâmêntul, pre carele Iehova
Dumneḑeul pârinților teĭ ți'l dâ ție de moștenire, în tóte ḑilele
câte veți trâi p'acest pâmênt.
De tot se risipiți tóte locurile, unde nаțiunele acelea al câ- 2
ror pâmênt îl veți posede, vor fi servit ḑeilor lor, cele de pre
munții ceĭ înalți, de pre dealurĭ, și sub verĭ ce arbore frunḑios.
Și se surpați altarele lor, și se sfarmați statuele lor, și desișiu- 3
rile lor se le ardeți cu foc, și închipuirile ḑeilor lor se le spar-
geți, și așia se perdeți numele lor din acel loc.
Nu așia se faceți voĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru! Ci 4 5
locul carele'l va alege Iehova Dumneḑeul vostru. din tóte semen-
țiele vóstre, ca se'și punâ numele luĭ acolo, pentru a sa locuințiâ;
se'l cercetați, și acolo se veniți. Și acolo se vê aduceți olocaus- 6
tele, și sacrificiele vóstre, și ḑecimele vóstre, și oblațiunele mâ-
nilor vóstre, aseminea și voturile vóstre, și oblațiunele vóstre cele
voluntarie, și cele ânteiŭ-nâscute a vitelor vóstre, și a le oilor
vóstre. Și acolo se mâncați înaintea luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ 7
vostru; și se vê bucurați voĭ și familiele vóstre de tot lucrul
mânilor vóstre, cu care Iehova Dumneḑeul vostru le-a bine-
cuvêntat.
Și voĭ se nu faceți așia, precum facem noĭ acum aicĭ, fiâ- 8
carele *precum* i se pare câ e bine. Câcĭ pânâ acum âncâ n'ațĭ 9
adjuns în repausul și proprietatea, care Iehova Dumneḑeul teŭ
are se'țĭ o dea. Dar dupâ ce vețĭ fi trecut Iordanul, și vețĭ lo- 10
cui pâmêntul, carele Iehova Dumneḑeul vostru vi'l dâ de moște-
nire, și vețĭ ave pace de toțĭ inimiciĭ vostri de prin prejiur, așia
încât se locuițĭ în securitate. Atuncĭ va fi ca voĭ în locul, ca- 11
rele Iehova Dumneḑeul vostru și'l va fi ales, ca acolo se'și punâ
numele seŭ, spre locuințiâ, se aducețĭ tóte câte eŭ vê ordon,
olocaustele vóstre, și sacrificiele vóstre, și ḑecimele vóstre, și ob-
lațiunele mânilor vóstre, și tot *ce este* maĭ ales din voturile vós-
tre pre care le-ațĭ votat luĭ Iehova. Și vê bucurați înaintea luĭ 12
Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, voĭ și fiiĭ vostri, și vitele vóstre, și
serviĭ vostri, și servele vóstre, și Levitul, carele *va fi* în nâun-
trul porților tale, fiind-câ el n'are parte, nicĭ moștenire între voĭ.
Feresce-te tu, ca olocaustul teŭ se nu'l sacrificĭ verĭ în ce 13
loc, ce'l veĭ vedea; Ci în locul carele Iehova îl va alege, în- 14

tra una din semenţiele tale, acolo se'ţĭ sacrificĭ tu olocaustele
tale şi acolo se facĭ tot ce eŭ îţĭ voiŭ ordona.
15 Cu tóte acestea, tu după voia sufletuluĭ teŭ poţĭ junghia şi
mânca carne în tóte pârţile tale, după bine-cuvêntarea luĭ Iehova
Dumneḑeuluĭ teŭ, care 'ţi-o dâ; celnecurat ca şi cel curat pot
16 se o mânânce, precum cea de câpriórâ ca şi pre cea de cerb, Numaĭ
sângele n'aveţĭ voiâ se'l mâncaţĭ, pre pâmênt se'l varsaţĭ ca apa.
17 Tu nu veĭ pute mânca între porţile tale, ḑecimea grâuluĭ
teŭ, nicĭ a mustuluĭ teŭ, nicĭ a oleuluĭ teŭ, nicĭ ânteiele nâscute
a vitelor şi a oilor tale; nicĭ ver unul din darurile cele din vot
a le tale, pre carele le-aĭ votat luĭ Iehova, nicĭ oblaţiunele cele
voluntarie ale tale, nicĭ nimica din tóte oblaţiunele mânilor vós-
18 tre; Ci le veĭ mânca pre acelea înaintea luĭ Iehova Dumneḑeu-
luĭ teŭ, în locul carele'l va fi ales Iehova Dumneḑeul teŭ; tu şi
fiul teŭ, şi fia ta, şi servul teŭ, şi serva ta, şi Levitul, carele *es-
te* în nâuntrul porţilor tale, şi se te bucurĭ înaintea luĭ Iehova
19 Dumneḑeuluĭ teŭ de tot lucrul la care aĭ întins mânile tale. Fe-
resce-te, ca pre Levit se nu'l pârâsescĭ în tóte ḑilele, câte veĭ
trâi în pâmêntul teŭ.
20 Când Iehova Dumneḑeul teŭ îţĭ va lârgi confiniele tale, du-
pre cum ţi-a grâit, şi tu'ĭ veĭ ḑice: Voiŭ se mânânc carne; fiind
câ ânima ta doresce se mânânce carne, atuncĭ după dorinţia âni-
21 meĭ tale, poţĭ mânca carne. Dacâ locul acela, pre carele Iehova
Dumneḑeul teŭ îl va fi ales, ca se'şĭ colloce numele seŭ acolo,
va fi prea departe de tine, atuncĭ junghiâ din vacele tale, şi din
oile tale, pre care Iehova ţi le-a dat, precum ţi-am ordonat eŭ
ţie, şi mânâncâ în porţile tale, după tótâ pofta sufletuluĭ teŭ.
22 Dar numaĭ aşia se o mâncaţĭ, precum se mânâncâ câpriórа şi
23 cerbul, cel necurat ca şi cel curat, aseminea o pot mânca. De-
cât numaĭ într'aceasta te feresce, ca sângele *acestor vite* se nu'l
mânâncĭ, câ sângele este sufletul *lor*, şi sufletul se nu'l mânâncĭ
24 cu carnea împreunâ; Se nu'l mânâncĭ, ci pre pâmênt se'l tornĭ,
25 ca apa. Se nu'l mânâncĭ, ca se'ţĭ fiâ ţie bine, şi fiilor teĭ după
tine, de veĭ face ce este plâcutâ în ochiĭ luĭ Iehova.
26 Dar dacâ ce-va aĭ consecrat, dintr'ale tale, saŭ aĭ votat pre
acestea se le ieaĭ şi se le aducĭ la locul, pre carele Iehova îl
27 va fi ales, Şi sacrificâ olocaustele tale, carnea şi sângele, pre altariul
luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, şi sângele sacrificielor tale se se verse
lângâ altariul luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, iar carnea se o mânâncĭ.
28 Pâzesce şi ascultâ tóte aceste cuvinte care ţi le ordon ţie;
ca se'ţĭ fiâ bine, ţie şi fiilor teĭ după tine, în perpetuŭ; dacâ veĭ
face ce e bun şi drept în ochiĭ luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ.
29 După ce Iehova Dumneḑeul teŭ dinaintea ta va stârpi na-
ţiunele la care mergĭ ca se le subjugĭ, şi după ce le veĭ fi sub-
30 jugat, şi pâmêntul lor îl veĭ locui, Atuncĭ feresce-te, ca se nu

cadĭ în laţiŭ, urmându-le lor; după ce eĭ fuseră sterminaţĭ dina-
intea ta; şi se nu cercĭ după ḑeiĭ lor, şi se ḑicĭ: precum serviră
naţiunele aceste ḑeilor lor, aşia voiŭ face şi eŭ. Tu se nu facĭ 31
aşia luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, că acestia făcură ḑeilor lor, tot
ce este abominaţiune, *tot* ce urâsce Iehova; căcĭ eĭ chiar şi pre
fiiĭ lor şi pre fetele lor le arseră cu foc, oferindu'ĭ ḑeilor lor.
Tot acea ce vê ordon, aceea ţineţĭ şi faceţĭ. *Nimica* se nu adaogĭ, 32
şi *nimica* se nu scaḑĭ.

CAPUL XIII.

Pedeapsa mincinoşilor profeţĭ şi a acelor ce ar voi se atragă pre popor la idolo-latriă.

De se va scula între voĭ óre-care profet, saŭ veḑiător de 1
vise, carele înaintea ta se facă óre-care semn saŭ mi-
nune; Şi semnul şi minunea aceasta de s'ar şi împlini, despre 2
carele ţi-a vorbit, dacă el îţĭ va ḑice: Haideţĭ se mergem după
alţĭ ḑeĭ străinĭ, pre cariĭ tu nu'ĭ cunoscĭ, şi se servim lor! Se 3
nu ascultĭ de cuvintele acestuĭ profet saŭ aceluĭ visătoriŭ; căcĭ
Iehova Dumneḑeul vostru vê cércă pre voĭ, ca se afle, dacă voĭ
cu adevêrat iubiţĭ pre Iehova Dumneḑeul vostru din tótă ânima
şi din tot sufletul. Voĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru se urmaţĭ, 4
şi de el se vê temeţĭ, şi ordinile luĭ se le păziţĭ, şi de vocea
luĭ se ascultaţĭ, şi luĭ se'ĭ serviţĭ şi de dînsul se vê alipiţĭ. Şi 5
acest-fel de profet saŭ aseminea visător se se omóre, pentru-că
a învaţiat revolta contra luĭ Iehova Dumneḑeul vostru carele v'a
scos pre voĭ din pămêntul Egiptuluĭ, şi v'aŭ rescumpêrat din casa
servitutei, şi pentru că el a căutat se te abată pre tine din calea,
pre care Iehova Dumneḑeul teŭ ţi-a ordonat ţie, ca se umbli pre
dînsa; şi aşia se curăţĭ tu reul din meḑĭ-locul teŭ.
Dacă fratele teŭ, fiul mameĭ tale, saŭ fiul teŭ, saŭ fiia ta, 6
saŭ femeia cea maĭ iubită, saŭ amicul teŭ, pre carele'l iubescĭ
ca sufletul teŭ; te va îndemna în secret, voind se te amăgească,
şi'ţĭ va ḑice: Haideţĭ se servim altor ḑeĭ pre care tu nu'ĭ cu-
noscĭ, nicĭ părinţiĭ teĭ; Dintre ḑeiĭ naţiunilor, care *sûnt* prin pre- 7
jiurul vostru, aprópe de tine, saŭ departe de tine, de la una mar-
gine de pămênt până la altă margine; Tu se nu te învoescĭ cu 8
dînsul, nicĭ se'l ascultĭ, nicĭ ochiul teŭ se'l cruţiă pre el, nicĭ se
te miscĭ de compătimire pentru dînsul nicĭ se'l ascunḑĭ; Ci omo- 9
rîndu'l, se'l omorĭ pre el, mâna ta se fiă cea d'ânteiŭ asupra luĭ
ca se'l omorĭ; şi mâna poporuluĭ întreg maĭ pre urmă. Da! cu 10
petre se'l uciḑĭ pre el, fiind-că a cercat se te abată pre tine de

la Iehova Dumneḑeul teŭ, carele te-a scos pre tine din pâmên-
11 tul Egiptuluĭ din casa servituteĭ. Ca tot Israelul se auḑiâ, şi se
se témâ, şi se nu maĭ cuteze a face aseminea lucru reŭ, în
meḑĭ-locul teŭ.
12 Când veĭ auḑi despre care-va din cetâţile tale, pre care
Iehova Dumneḑeul teŭ ţi le va da ţie, ca se locuescĭ în ele; câ
13 se ḑice: Oamenĭ scelerаţi eşirâ din meḑĭ-locul teŭ, cariĭ pre lo-
cuitoriĭ cetâţeĭ sale îĭ amâgiserâ, ḑicêndu-le: Haideţi! se mergem,
14 se servim altor ḑeĭ; pre cariĭ tu nu'ĭ cunoscĭ. Atuncĭ înformé-
zâ-te, cercetézâ bine, întrébâ cu dea mânuntul, şi dacâ lucrul
acesta se va adeveri, şi va fi aşia; câ aceastâ abominaţiune de
15 bunâ sémâ s'a întêmplat în meḑĭ-locul teŭ; Atuncĭ tu pre toţĭ
locuitoriĭ cetâţeĭ acelia se'ĭ baţĭ, trecênduĭ prin ascuţitul sâbieĭ,
esterminâ'ĭ pre eĭ, şi tot ce *este* întrînsa cu anatema, *trecênd*
16 chiar şi vitele lor prin ascuţitul sâbieĭ. Şi tótâ prada eĭ strin-
gându-o, se o ducĭ în meḑĭ-locul pieţeĭ; şi cu foc se arḑĭ de
tot cetatea şi tóte preḑile eĭ, ca ardere luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ
teŭ, şi ea în perpetuŭ se fiâ o movilâ de ruine, şi nicĭ una datâ
17 se nu se maĭ rezideascâ. Şi nimica, nicĭ cel maĭ mic lucru din
acea anatemâ se nu se lipeascâ de mâna ta, ca Iehova se se în-
tórcâ de la iuţimea mânieĭ sale, şi se'şi arête îndurarea sa câ-
trâ tine, şi se aĭbâ compâtimire de tine, şi se te îmmulţeascâ,
18 precum s'a jurat pârinţilor teĭ. Dacâ veĭ asculta de vocea luĭ
Iehova Dumneḑeul teŭ, şi veĭ pâḑi tóte ordinile luĭ, câte ţi le
ordon eŭ astâḑĭ, şi veĭ face ce este dirept în ochiĭ luĭ Iehova
Dumneḑeul teŭ.

CAPUL XIV.

Ordine relative la doliu, cârnurĭ şi decime.

1 Fiĭ *sûnteţĭ* luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ vostru, se nu vê fa-
ceţĭ crestâturĭ, nicĭ se vê radeţĭ între ochiĭ vostri pen-
2 tru ver un mort. Câcĭ popul sânt *escĭ* tu luĭ Iehova Dumneḑeu-
luĭ teŭ, şi Iehova pre tine te-a ales, dintre toţĭ populiĭ, cariĭ
sûnt pre façia pâmêntuluĭ, ca se'ĭ fiĭ luĭ popul precios.
3 4 Abominaţiune se nu mânâncĭ. Acestea *sûnt* animalele, pre
5 care le veţĭ pute mânca: boĭ, oĭ şi capre. Cerb şi câpriórâ, şi
6 ciutâ şi gazelâ, şi girafa, uni-corn, camelopard, Şi tótâ bestia,
ce are unghiâ despicatâ, despicâturâ despârţitâ în doue, *şi* care
7 rumegâ între animalĭ, p'aceste le veţĭ pute mânca; Dar p'aces-
tea nu le veţĭ mânca, dintre cele ce rumegâ, saŭ din cele ce aŭ
unghiele despicate: camela, şi iepurile şi chirogrilul, câcĭ ele

rumegâ, dar unghiile nu le aŭ despicate, necurate *vê vor fi* vóue.
Şi porcul, câ unghiele le are despicate, dar nu rumegâ, necurat 8
vê va fi vóue, din carnea lor se nu mâncaţĭ şi de cadavrul lor
se nu vê atingeţĭ! Acestea le puteţĭ mânca, din tóte câte *sûnt* 9
în apâ: tot ce are aripióre şi solzĭ, le puteţĭ mânca. Dar tot ce 10
nu va ave aripióre, nicĭ solzĭ, se nu le mâncaţĭ, necurate *sûnt*
vóue.

Tóte paserile cele curate, le puteţĭ mânca. Şi acestea *sûnt*, 11 12
pre care se nu le mâncaţĭ dintrînsele: aquila, gripul şi alietul.
Şi vulturul, şi gaia, şi uliul şi cel din soiul lor. Şi toţĭ corbii, 13 14
dupâ soiul lor. Şi struţionele, şi ciuhurezul, şi cucul, şi curuiul 15
şi cele de soiul lor. Şi bufniţia şi mergul (heretele) şi ibidele. 16
Şi cignul, şi pelicanul. şi porfirionele, Şi ciconia, şi papagalul, 17 18
dupâ feliul lor, şi pupuza şi liliacul. Şi tot târâtoriul ce sbórâ, 19
necurat va fi vóue, nu se va mânca. *Dar* tóte paserile curate 20
le veţĭ mânca.

Se nu mâncaţĭ din nicĭ un cadavru; (peregrinul carele *este* 21
în nâuntrul porţeĭ tale, poţĭ se'ĭ daĭ, ca se mânânce; saŭ vinde'l
celuĭ strâin) câcĭ tu *escĭ* popul sânt luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ.
Se nu ferbĭ iedul în laptele mameĭ luĭ.

Din an în an se'ţĭ ḑecimezĭ tot productul semeneatureĭ tale, 22
ce ese din ogorul teŭ. Şi se mânâncĭ înaintea luĭ Iehova Dum- 23
neḑeuluĭ teŭ, în locul ce şi'l va fi ales el, ca se'şĭ colloce nu-
mele seŭ acolo, ḑecimeâ din grâul teŭ, din mustul teŭ şi din oleul
teŭ, şi ânteile nâscute a le vitelor tale şi a le oilor tale, ca se in-
veţĭ a te teme de Iehova Dumneḑeul teŭ, ne'ncetat.

Şi dacâ calea va fi prea departe, încât tu pre acestea se 24
nu le poţĭ duce acolo, fiind-câ locul este *prea* departe de tine,
carele şi'l va fi ales Iehova, ca se'şĭ colloce numele seŭ acolo,
fiind câ Iehova Dumneḑeul teŭ aşia te-a bine-cuvêntat. Atuncĭ 25
vinde-o pentru argint, şi argintul légâ'l bine, iea'l în mâna ta,
mergĭ la locul ce Iehova Dumneḑeul teŭ şi'l va fi ales; Şi cu 26
argintul acela cumpârâ verĭ ce doresce sufletul teŭ, boĭ saŭ oĭ,
vin saŭ altâ beuturâ spirituóse, saŭ *alt*-ceva ce poftesce sufle-
tul teŭ şi le mânâncâ acolo înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, şi
te veselesce, tu şi tótâ familia ta. Dar pre Levitul ce *este* în 27
nâuntrul porţilor tale, se nu'l pârâsescĭ, câcĭ el n'are parte, nicĭ
moştenire cu tine împreunâ.

Dupâ fiâ-care treĭ anĭ se separĭ tóte ḑecimele productelor 28
tale, din anul acela, şi se le punĭ în nâuntrul porţilor tale. Atuncĭ 29
se vinâ Levitul, fiind-câ el n'are parte nicĭ moştenire cu tine îm-
preunâ; şi strâinul şi orfanul, şi vâduva, cariĭ *sûnt* în nâuntrul
porţilor tale; ca se mânânce şi se se sature, pentru ca Iehova Dum-
neḑeul teŭ se te bine-cuvinte pre tine întru tóte lucrurile mâni-
lor tale, care le facĭ.

———

CAPUL XV.

Anul iertârei. Sclavii Ebrei. Rescumpêrarea ânteiû-nâscuţilor.

1 La fiâ-care al şeptelea an se celebrezĭ, *anul* de iertare.
2 Şi anul iertârei *se va celebra* aşia: Fiesce-care cre-
ditoriŭ va ierta împrumutul ce'l va fi dat aprópeluĭ seŭ, şi nu'l
va cere nicĭ de la aprópele, nicĭ de la fratele acestuia; dupâ ce
3 se va fi publicat iertarea *întru onórea* luĭ Iehova. De la cel
strâin poţi cere; dar ceea ce veĭ avea la fratele teŭ, aceea se
4 ierte mâna ta. Şi aşia va fi ca întru tine se nu fiâ nicĭ un sa-
rac; pentru câ Iehova te va bine-cuvênta pre tine, în pâmêntul
carele Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l dâ ţie ca se'l ieaĭ de moşte-
5 nire. Dar înse numaĭ aşia, dâcâ tu veĭ asculta de vócea luĭ Ie-
hova Dumneḑeul teŭ, şi veĭ lua bine a minte, ca tóte cele ordine
6 se le facĭ, cât 'ţĭ ordon eŭ astâḑĭ. Da, Iehova, Dumneḑeul teŭ
te va bine-cuvênta pre tine, dupre cum a grâit câtrâ tine, aşia,
încât tu veĭ pute împrumuta pre mulţi popul, dar tu nu veĭ lua
de la nimine împrumut; şi tu veĭ domina preste maĭ multe naţi-
unĭ, dar preste tine nu va domina nicĭ una.
7 Dar dacâ în meḑĭ-locul teŭ se va afla vr'un scapatat
dintre fraţiĭ teĭ, într'una dintre cetâţile tale, în pâmêntul teŭ,
carele ţi'l dâ ţie Iehova Dumneḑeul teŭ, atuncĭ tu se nu'ţĭ
învârtoşiezĭ ânima ta, nicĭ se'ţĭ închiḑĭ mâna ta de câtrâ
8 fratele teŭ cel scapatat. Ci deschiḑînd se'ĭ deschiḑĭ luĭ mâna
ta, şi se'l împrumuţĭ pre dînsul, cu atâta, cât îĭ va fi luĭ
9 de adjuns la nevoia luĭ, în care se aflâ. Ferésce-te ca nu
cum-va se fiâ în ânima ta *acel* cuget afurisit, ca se ḑicĭ: se
apropiâ anul al şeptelea, anul iertâreĭ, şi ochiul teŭ se priveascâ
cu reutate asupra frateluĭ teŭ celuĭ scapatat, încât se nu'ĭ daĭ
nimica, şi aşia el se strige asupra ta câtrâ Iehova, şi pêcat se
10 se aibĭ. Ci se'ĭ daĭ luĭ, şi ţie se nu'ţĭ parâ reŭ întru ânima ta,
când îĭ daĭ, câ pentru acesta te va bine-cuvênta pre tine Iehova
Dumneḑeul teŭ întru tóte lucrârile tale, pre care îţĭ veĭ pune mâ-
11 na ta. Câci saracii nu vor lipsi nicĭ una datâ din pâmêntul teŭ,
de aceea eŭ îţĭ ordon ţie, şi'*ţĭ* ḑic: Deschide'ţĭ mâna ta frateluĭ
teŭ celuĭ asuprit şi lipsit din pâmêntul teŭ.
12 Dacâ *care-va dintre* fraţiĭ teĭ, Ebreŭ saŭ Ebrea, se va vinde
ţie, şi'ţĭ va fi servit şese anĭ; într'al şeptelea an se'l laşĭ liber
13 de la tine. Şi când îl veĭ demite pre el liber de la tine, se nu'l
14 demiţĭ deşert. Ci un dar se'ĭ punĭ dupâ gâtul luĭ din turmele
tale, şi din aria ta, şi din téscul teŭ; tu'ĭ veĭ da luĭ din aceea,
15 cu ce Iehova Dumneḑeul teŭ te-a bine-cuvêntat pre tine. Şi'ţĭ
adâ aminte, câ serv aĭ fost în pâmêntul Egiptuluĭ, şi Iehova Dum-

neḑeul teŭ te-a scapat pre tine, pentru aceea'ţĭ ordon eŭ ţie
acéasta astăḑi.
Şi când s'ar întémpla, ca el se ḑică către tine: Eŭ nu voiŭ 16
se es de la tine, fiind-că luĭ îĭ place de tine şi de casa ta, pen-
tru-că luĭ îĭ este bine cu tine. Atuncĭ se ieaĭ sula, şi se'ĭ gău- 17
rescĭ urechea luĭ contra uşeĭ, şi atuncĭ îţĭ va fi ţie serv pentru
tot dea-una; tot asemine a se facĭ şi serveĭ tale. Se nu'ţĭ cadă 18
cu greŭ în ochiĭ teĭ, când îl veĭ demite pre el liber de la tine;
căci el ţi-a servit ţie şese anĭ, meritând simbria duplă a unuĭ
năĭmit, şi Iehova Dumneḑeul teŭ te va bine-cuvênta pre tine întru
tóte câte veĭ face.
Tot ânteiŭ-născutul, ce se va nasce întru vitele tale, şi în- 19
tre oile tale, *şi va fi* mascul, se'l consacri luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ
teŭ. Se nu arĭ cu ânteiŭ-născutul vaceĭ tale, şi se nu tunḑi ânteiŭ-
născutul oieĭ tale. Inaintea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ o veĭ mânca, 20
tu şi familia ta în tot anul, în locul în care Iehova şi'l va fi ales.
Iar dacă întrînsul va fi ce-va defect, schiop saŭ orb, *saŭ* 21
va ave alt-feliŭ de defect reŭ, atuncĭ se nu'l sacrificĭ luĭ Ie-
hova Dumneḑeuluĭ teŭ. În năuntrul porţilor tale se'l mănâncĭ 22
pre el, cel necurat ca şi cel curat, împreună, precum *se mă-*
nâncă căpriόra şi cerbul. Numaĭ sângele luĭ se nu îl mănâncĭ; 23
ci pre pâmênt se'l verşĭ ca apa.

CAPUL XVI.

Pânele Cincĭ-ḑecimea. Serbătórea corturilor. Administraţia dreptăţeĭ. Idolo-latria se se nimicească.

Păzesce luna luĭ Abib, şi serbează pasca luĭ Iehova Dum- 1
neḑeul teŭ, căcĭ în luna Abib te-a scos pre tine Iehova
Dumneḑeul teŭ din Egipt nóptea. Şi sacrifică de pască luĭ Ie- 2
hova Dumneḑeuluĭ teŭ, oĭ şi boĭ, în locul pre carele Iehova Dum-
neḑeul teŭ îl va fi ales, ca acolo se'şĭ colloce numele seŭ. Cu 3
pasca se nu mănâncĭ dospit, şepte ḑile se mănâncĭ cu dînsa nu-
maĭ azimă, pânea aflicţiuneĭ, căcĭ cu iuţélă aĭ eşit tu din pămên-
tul Egiptuluĭ, pentru ca se'ţĭ aducĭ aminte de ḑiua eşireĭ tale din
pămêntul Egiptuluĭ, în tot cursul vieţeĭ tale. Şi aluat fermentat se nu 4
se vadă în tot cuprinsul pămêntuluĭ teŭ, şepte ḑile, nicĭ din car-
nea, care o aĭ junghiat tu séra în ḑiua cea d'ânteiŭ, se'ţĭ remână
ţie ce-va preste nópte, până a doua demănéţiă. Tu pasca nu o 5
veĭ putea sacrifica în verĭ ce cetate, pre care Iehova Dumneḑeul
teŭ ţi-o va da se locuescĭ; Ci *numaĭ* în locul pre carele Ie- 6
hova Dumneḑeul teŭ îl va fi ales ca se'şĭ pună numele seŭ în-

trînsul, acolo se sacrificĭ tu pasca, séra, îndată după apusul só-
7 reluĭ, tocmaĭ timpul când eşişĭ tu din Egipt. Şi se o ferbĭ, şi se
o mânâncĭ, în acel loc, carele'l va fi ales Iehova; şi demânéţiă
8 se te întorcĭ, şi se viĭ la cortul teŭ. Şese ḑile se mânâncĭ ne-
dospit, iar în ḑiua a şeptea, *când va fi* adunare solenelă con-
secrată luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, atuncĭ se nu facĭ nicĭ un
lucru.
9 Şepte septămânĭ se'ţĭ numerĭ, *şi anume, din ḑiua aceea*, de
când veĭ fi început *a pune* secerea în holdă, de atuncĭ veĭ începe
10 a numera *acele* şepte septămânĭ. Dup'aceea se serbezĭ serbătórea
sêptêmânilor *în onórea* luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ; presentând
dar voluntariŭ, atâta cât îţĭ dă mâna, dupre cum te-a bine-cu-
11 vêntat Iehova Dumneḑeul teŭ. Şi se te bucurĭ înaintea luĭ Ie-
hova Dumneḑeul teŭ, tu şi fiul teŭ, şi fiia ta, şi servul teŭ, şi
serva ta, şi Levitul carele *este* întru porţile tale, şi strâinul, şi
orfanul, şi vâduva, cariĭ *sûnt* în meḑĭ-locul teŭ, în locul acela
pre carele Iehova Dumneḑeul teŭ îl va fi ales, ca se colloce nu-
12 mele seŭ întrînsul. Şi'ţĭ adă aminte că aĭ fost serv în Egipt,
şi păzesce şi fă statutele aceste.
13 Serbătórea corturilor se o serbezĭ şepte ḑile; după ce veĭ
14 fi adunat din aria ta şi din téscul teŭ. Şi te bucură în serbă-
tórea ta, tu, şi fiul teŭ, şi fia ta şi servul şi serva ta, şi Levi-
tul, şi strâinul, şi orfanul, şi vâduva, cariĭ *sûnt* în năuntrul por-
15 ţilor tale. Şepte ḑile se serbezĭ serbătórea luĭ Iehova Dumne-
ḑeul teŭ, în locul carele îl va fi ales Iehova, căcĭ Iehova Dum-
neḑeul teŭ te va bine-cuvênta pre tine întru tóte productele tale
şi întru tóte lucrurile mânilor tale; de aceea fiĭ numaĭ vesel.
16 De treĭ orĭ în an se se presenteze tot masculul teŭ înain-
tea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, în locul, carele va fi ales; în ser-
bătórea azimelor, şi în serbătórea sêptêmânilor, şi în serbătórea
corturilor, dar niminea deşert se nu se înfăcioşeze înaintea feçeĭ
17 luĭ Iehova; *Ci* fiă-carele cu darul, carele'ĭ va da mâna, după
bine-cuvênntarea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ care ţi-o dato.
18 Judecătorĭ şi prefecţĭ se'ţĭ puĭ în tóte părţile tale, care Ie-
hova Dumneḑeul teŭ are se ţi le dea, în semenţiele tale, ca aciea
19 se judice populul cu judecată. Se nu sucescĭ judecata, se nu te uiţĭ
la persónă, nicĭ se ieaĭ darurĭ, că darul orbesce ochiĭ înţelepţi-
20 lor; şi întórce cuvintele celor direpţĭ. Se urmezĭ cu cea maĭ
mare esactitate dreptatea; ca se trăescĭ, şi cu direpl ereditariŭ
se posezĭ pămêntul.
21 Se nu'ţĭ plântezĭ ţie dumbravă din tot feliul de arborĭ, lân-
22 gă altariul luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, carele ţi'l veĭ face. Nicĭ
se'ţĭ înalţĭ ver un fel de statuă, care urăsce Iehova Dumneḑeul teŭ.

CAPUL XVII.

Pedepsirea Idòlo-latriei. Judecata preuţilor. Alegerea şi datorinţele împeraţilor.

Se nu sacrificĭ luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ nicĭ vitâ mare, 1
nicĭ óiâ, care în sine se aibâ vr'un viţiŭ *saŭ* ce-va
reutate, câcĭ abominaţiune *este* aceasta luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ.
De se va afla în în meḑĭ-locul teŭ, saŭ in care-va din por- 2
ţile tale, care Iehova Dumneḑeul teŭ ţi le va da, vr'un barbat,
saŭ vr'una femeiâ, carii se facâ ce este reŭ în ochiĭ luĭ Iehova
Dumneḑeul teŭ, câlcând aşeḑemêntul luĭ. Şi mergênd vor servi 3
la alţĭ ḑeĭ, şi se vor închina lor, sóreluĭ, luneĭ, saŭ la tóta céta
cereascâ, ceea ce eŭ n'am ordonat. Şi ţie *aceasta* ţi se va 4
spune, şi tu veĭ auḑi; atuncĭ tu se cercetezĭ cu dea mâruntul,
şi se veḑi, dacâ lucrul *este* adeverat, *şi* fârâ tótâ îndoiala, câ
aceastâ abominaţiune s'a întêmplat în Israel. Atuncĭ pre acel bar- 5
bat, saŭ pre acea femeiâ, carii vor fi fâcut aceastâ faptâ rea,
scóteĭ pre eĭ afarâ la porţile tale, fiâ barbat, fiâ femeiâ, şi'ĭ ucide
cu petre, ca se mórâ.

Dupâ gura a doĭ marturĭ saŭ a treĭ marturĭ, se se omóre 6
acela, carele *meritâ* mórte. Niminea se nu se omóre dupâ gura 7
unuĭ martur. Mâna martorilor se fiâ cea d'ânteiŭ asupra luĭ, ca
se'l omóre, şi mâna poporuluĭ întreg maĭ pre urmâ. Şi aşia se
curâţĭ reul din meḑĭ-locul teŭ.

Când ver una causâ ţi se va pârea prea grea, ca se ju- 8
decĭ între sânge şi sânge; între causâ şi causâ; între plagâ şi
plagâ, *cariĭ sûnt* lucrurĭ de proces în porţile tale, atunci scólâte
şi te du la locul, carele Iehova Dumneḑeul teŭ îl va fi ales. Şi 9
vino la preuţiĭ ceĭ din Leviţi, la judecâtoriul, carele va fi în acel
timp, şi'ĭ întrébâ, şi eĭ îţi vor spune ţie sentinţia legeĭ. Apoĭ tu 10
se facĭ în tocmaĭ dupâ sentinţia, ce eĭ ţi-o vor declara, din lo-
cul, carele Iehova îl va fi ales; şi tu cautâ ca se facĭ tóte, în
tocmaĭ precum te-aŭ învêţiat eĭ. Se facĭ tocmaĭ dupâ legea, 11
care eĭ te vor învêţia, şi dupâ judecata care eĭ ţi-o vor
spune, şi se nu te abaţĭ de la sentinţia, care eĭ ţi-o vor spu-
ne, nicĭ la dirépta nicĭ la stânga. Şi barbatul, carele ar îndrâsni 12
se nu asculte de preutul, carele asistâ acolo, servind luĭ Iehova
Dumneḑeuluĭ teŭ, nicĭ de judecâtoriŭ, unul ca acela se mórâ, şi
aşia se curâţĭ reul acesta din Israel; Ca tot poporul se auḑiâ 13
şi se se témâ, şi *niminea* se nu maĭ îndrâsneascâ a fi cu aşia,
cutezare.

Dupâ ce veĭ veni în pâmêntul, carele Iehova Dumneḑeul 14
teŭ are se ţi'l dea; şi dupâ ce'l veĭ moşteni pre el, şi veĭ locui

întrînsul; şi veĭ ḑice: Pune-voiŭ preste mine Împĕrat, precum aŭ
15 tóte naţiunele, care *sûnt* prin prejiurul meŭ; Atuncĭ pre acela
se'l puĭ preste tine împêrat, pre carele'l va alege Iehova Dumneḑeul
teŭ; *pre unul* din meḑi-locul fraţilor teĭ se'l puĭ preste
tine de împêrat, tu nu poţĭ se punĭ preste tine om străin, carele
16 *se* nu *fiâ* fratele teŭ; Decât numaĭ acesta se nu'şĭ înmulţiascâ
caiĭ, şi pre popul se nu'l întórcâ înapoĭ la Egipt, pentru ca se'şĭ
înmulţiascâ caiĭ, câcĭ Iehova va ḑis: Maĭ mult se nu vê maĭ în-
17 tórceţĭ pre aceastâ cale înapoĭ. Şi nicĭ femeĭ maĭ multe se n'aibâ,
pentru ca se nu i se abatâ ânima, ancâ nicĭ argintul saŭ aurul se
18 nu şi'l prea înmulţiascâ. Şi el îndatâ ce va şedea pre tronul împêrâţieĭ
sale, se'şĭ scótâ una copiâ din aceastâ lege, *descriindu-*
19 *şi'o* într'o carte, din ceea ce este la preuţiĭ ceĭ din Leviţi. Şi
el aceasta se o aibâ lângâ sine, şi se citeascâ dintrînsa în tóte
ḑilele vieţeĭ sale, pentru ca se înveţe a se teme de Iehova Dumneḑeul
seŭ, ca se pâzeascâ tóte cuvintele legeĭ acestia şi statu-
20 tele acestea, şi se le facâ pre ele. Pentru ca ânima luĭ se nu
se înalţiâ maĭ pre sus de fraţiĭ seĭ, şi ca el se nu se abatâ de
la acest ordin nicĭ la drépta nicĭ la stânga; pentru ca se aibâ
ḑile multe în împêrâţia sa, el şi fiiĭ luĭ în Israel.

CAPUL XVIII.

Drepturile preuţilor şi a Leviţilor. Oprirea de a consulta pre divinatorĭ. Promisiunea unuĭ profet ca Moise.

1 Preuţiĭ ceĭ din Leviţĭ, şi tótâ semenţia luĭ Levi, parte nu
vor ave, nicĭ moştenire ca *cela-l-alt* Israel, sacrificiele
cele cu foc, şi posesiunea luĭ Iehova, acestea le vor mânca eĭ.
2 Moştenire *ḑic*, nu vor ave între fraţiĭ lor, Iehova este moştenirea
lor, precum a grâit câtrâ dînşiĭ.
3 Şi aceasta va fi dreptul preuţilor de la popul, *adicâ* de la
ceĭ ce junghiâ óre-care sacrificiŭ, fiâ acela boŭ, saŭ óie, unul ca
acela se dea preutuluĭ spata, şi amêndoue fâlcile şi vintricelul.
4 Primitiele din grâul teŭ, şi din mustul teŭ, şi din oleul teŭ, ş
5 primitia tundereĭ oilor tale luĭ le veĭ da. Câcĭ pre el l'a ales Iehova
Dumneḑeul, din tóte semenţile tale, ca neîncetat se funcţioneze
serviciul în numele luĭ Iehova, el şi fiiĭ seĭ în perpetuŭ.
6 Şi de va veni vr'un Levit din care-va cetate d'ale tale, fiâ
din ce *parte* a întreguluĭ Israel, unde locuesce, şi va veni, pentru
câ aşia doresce ânima luĭ, în locul ce'l va fi ales Iehova.
7 Acesta va pute servi în numele luĭ Iehova Dumneḑeul seŭ, ca
toţĭ ceĭ alţĭ fraţĭ aĭ seĭ, Leviţĭ, cariĭ asista aicĭ în presenţia luĭ

Iehova. Eĭ vor mânca aseminea parte *cu ceĭ-l-alțĭ* afară de par- 8
tea sa cea de vândut ce o are fiă-care din averea părințeascâ.
Şi după ce veĭ întra în pământul, pre carele Iehova Dum- 9
neḑeul teŭ ți'l dâ ție, se nu te învețĭ a face după abominațiunele
națiunilor acestora. Niminea se nu se afle întru tine, carele se 10
treacâ pre fiul seŭ, saŭ pre fia sa prin foc, *nicĭ* divinatoriŭ, *nicĭ*
pronosticâtoriŭ de timp, nicĭ augur, nicĭ fermecâtoriŭ; Nicĭ des- 11
cântâtoriŭ, nicĭ carele consultâ spiritul luĭ Pitone, nicĭ magiĭ, nicĭ
necromante. Câcĭ abominațiune *este* luĭ Iehova tot cel ce fa- 12
ce unele ca acestea, şi din causa acestor fel de abomina-
țiunĭ îĭ alungâ pre eĭ Iehova Dumneḑeul teŭ dinaintea ta. Tu 13
dar se te țini în integritate înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul
teŭ; Câcĭ aceste națiunĭ, pre care tu le alungĭ, ascultâ de 14
pronosticâtorĭ şi de divinatorĭ, dar înse încât pentru tine, ție Ie-
hova Dumneḑeul teŭ nu'țĭ învoesce *ca se facĭ* aşia.
Profet din meḑi-locul teŭ, dintre frațiĭ teĭ, precum *sûm* eŭ, 15
va scula ție Iehova Dumneḑeul teŭ, pre acesta se'l ascultațĭ. În 16
tocmaĭ după cum aĭ cerut tu de la Iehova Dumneḑeul teŭ, în
Horeb, în ḑiua adunanțieĭ, când aĭ ḑis: Nu voiŭ se maĭ aud vo-
cea luĭ Iehova Dumneḑeul meŭ, şi acest foc mare nu voiŭ se'l
maĭ vêd, ca se nu moriŭ. Atuncĭ ḑise Iehova câtră mine: Bine aŭ 17
grâit, cele ce aŭ grâit. Profet le voiŭ scula lor dintre frațiĭ lor, 18
ca pre tine, şi voiŭ pune cuvintele mele în gura luĭ, şi acela le
va grâĭ lor tóte câte eŭ voiŭ ordona luĭ. Şi va fi, câ tot cel ce 19
nu va asculta de cuvintele mele pre care acela le va grâi întru
numele meŭ, le voiŭ cere de la dînsul.
Dar dacâ vr'un profet óre care, ar îndrâsni se facâ şi se 20
grâeascâ ce-va în numele meŭ, ceea ce eŭ n'uĭ voiŭ fi ordonat
luĭ se grâeascâ, şi carele va grâi în numele ḑeilor strâinĭ, un pro-
fet ca acela se mórâ. Şi dacâ tu veĭ ḑice întru ânima ta: Cum 21
vom pute noĭ cunósce cuvêntul, carele Iehova nu l'a grâit? Când 22
profetul acela va fi grâit ce-va în numele luĭ Iehova, şi acel lu-
cru *ce el l'a preḑis*, nu va fi, nicĭ se va întêmpla, atuncĭ acesta
este acel cuvênt, pre carele Iehova nu l'a grâit; cu mândriâ
dar a îndrâsnit acel profet a grâi, nu te teme de dînsul.

CAPUL XIX.

Cetâțĭ de scapare. Limitele pâmênturilor. Despre marturĭ.

Când Iehova Dumneḑeul teŭ va fi esterminat națiunele 1
acestea, ale câror pâmênt Iehova Dumneḑeul teŭ ți'l dâ
ție, şi tu pre acelea le veĭ posede, ast-fel încât se locuescĭ în

2 cetâţile lor şi în casele lor. *Atuncĭ* se'ţĭ separĭ treĭ cetâţĭ în
meḑĭ-locul pâmêntuluĭ, carele Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l dâ, ca
3 se'l moştenescĭ. Se'ţĭ diregĭ calea *la acelea*, şi provincia pâmên-
tuluĭ teŭ, carele Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l dâ ţie spre moştenire,
se o împârţescĭ în treĭ pârţĭ; şi acestea *cetâţĭ* vor fi, ca verĭ ce
uciḑiâtoriŭ acolo se póta scapa.
4 Şi acesta va fi chipul ce se va urma cu uciḑiâtorul, carele
va fugi acolo ca se trâească: cine va ucide pre aprópele seŭ,
prin nesciiuţiâ, fârâ se'l fiâ fost urât pre dînsul de maĭ înainte;
5 Precum dacâ *cine-va* va merge cu vecinul seŭ în pâdure,
ca se tae lemne; şi el ardicând cu mâna sa securea ca
se taiâ lemnul, ferul va eşi din mânubriul seŭ, şi ast-fel
va lovi pre vecinul seŭ, încât acesta va muri; unul ca acela
póte se refugâ într'una din aceste cetâţĭ, ca se'şĭ scape vieaţia.
6 Ca nu cum-va resbunâtoriul de sânge se alerge dupâ uciḑiâtor,
fiind ânima luĭ aprinsâ, şi pre acesta se'l adjungâ, pentru câ ca-
lea este prea lungâ, şi se'l omóre de şi acesta n'a meritat mórte,
7 fiind câ el n'avuse urâ asupra luĭ maĭ înainte de aceasta. Pentru
aceea'ţĭ ordon ţie, acum ḑicênd: Separâţĭ ţie treĭ cetâţĭ.
8 Şi dacâ Iehova Dumneḑeul teŭ îţĭ va lârgi cuprinsul teŭ, du-
pre cum s'a jurat pârinţilor teĭ şi'ţĭ va da tot pâmêntul acela ca-
9 rele l'a promis pârinţilor teĭ, câ'l va da. (De veĭ asculta ca se
facĭ tóte aceste ordine, câte ţi le prescriŭ eŭ astâḑĭ, *adecâ* ca se
iubescĭ pre Iehova Dumneḑeul teŭ, şi pre câile luĭ se umbli în
tóte ḑilele vieţeĭ tale), atuncĭ se'ţĭ maĭ adaugi încâ treĭ cetâţĭ
10 câtrâ aceste treĭ, Ca se nu se verse sângele celuĭ inocent în
meḑĭ-locul pâmêntuluĭ teŭ, pre care Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l dâ
ţie de moştenire, nicĭ se vie preste tine culpâ de sânge.
11 Înse când un om va urâ pre aprópele seŭ, şi'l va pândi, şi
se va scula asupra luĭ, şi'l va loivi de mórte, şi va muri; şi apoĭ
12 va fugi într'una dintr'aceste cetâţĭ, Atuncĭ bêtrâniĭ cetâţeĭ sale
se trâmitâ, ca se'l aducâ de acolo, şi se'l dea în mâna celuĭ ce
13 are direptul de a resbuna sângele mortuluĭ, ca se mórâ. Ochiul
teŭ se nu'l cruţiâ pre dînsul, şi tu se stergĭ din Israel culpa sân-
geluĭ celuĭ inocinte, ca bine se'ţĭ fiâ.
14 Se nu strâmuţĭ limitele aprópeluĭ teŭ, pre carele strâbuniĭ
teĭ îl vor fi pus în posesiunea ta, ce o veĭ moşteni în pâmêntul,
pre carele Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea de moştenire.
15 Un singur martur se nu se se scóle asupra cuĭ-va, pentru
verĭ ce strâmbâtate saŭ pêcat, ce va fi fâcut, ci dupâ gura a
doĭ marturĭ saŭ dupâ gura a treĭ marturĭ va sta tot adevêrul.
16 De se va scula contra orĭ cuĭ martur falş, acusându'l pre acela
17 cu calcare de lege; Atuncĭ aceĭ doĭ barbaţĭ între cariĭ este
cérta, se vor înfâcioşia înaintea luĭ Iehova, înaintea preuţilor şi
18 al judecâtorilor, cariĭ vor fi într'acel timp. Şi judecâtoriĭ se cer-

ceteze cu deamenuntul, şi dacâ se va afla, câ acel martor *este*
martor falş, şi câ el a mârturisit minciunâ contra fratelui seŭ;
Atuncĭ se'ĭ faceţĭ luĭ aşia, precum a cugetat el se facâ frateluĭ 19
seŭ; şi se carâţĭ reul din meḑĭ-locul teŭ; Pentru ca ceialalţĭ 20
auḑind se se témâ; şi se nu îndrâsneascâ în viitor a maĭ face
aseminea faptâ rea în meḑĭ-locul teŭ. Şi ochiul teŭ se nu cru- 21
ţiâ; viaţiâ pentru viaţiâ, ochiŭ pentru ochiŭ, dinte pentru dinte,
mânâ pentru mânâ, picior pentru picior.

CAPUL XX.

Legile resbeluluĭ şi asediul cetâţilor.

Tu când veĭ eşi la resbel în contra inimicilor teĭ, şi veĭ 1
vedea caĭ şi care, şi popul maĭ mare decât tine; se nu
te temĭ de eĭ; pentru câ Iehova Dumneḑeul teŭ *este* cu tine, ca-
rele te-a scos pre tine din pâmêntul Egiptuluĭ. Şi va fi când vê 2
veţĭ apropia se vê bateţĭ, preutul va eşi înainte şi va grâi câtrâ
popul, Şi va ḑice câtrâ dînşiĭ: Ascultâ Israele! Voĭ astâḑĭ eşiţĭ 3
la bâtaiâ contra inimicilor vostri, se nu se móiâ ânima vóstrâ, nu
vê temeţĭ, nicĭ vê spâriaţĭ, şi nu vê cutremuraţĭ de frica lor.
Câcĭ Iehova Dumneḑeul vostru *este* carele merge cu voĭ, ca se 4
se lupte pentru voĭ contra inimicilor vostri, ca se vê mântueascâ
pre voĭ.

Atuncĭ se grâiéscâ prefecţiĭ câtrâ popul, şi se'ĭ ḑicâ: Cine 5
este barbatul acela, carele 'şi-a zidit casâ nouâ, şi âncâ nu o a
dedicat? acela mergênd, se se întórcâ la casa sa, ca nu cum-va
se mórâ în acea bâtaiâ, şi altul se i-o dedice. Şi cine este bar- 6
batul acela, carele a plântat viâ, şi âncâ nu s'a bucurat de dînsa?
acela mergênd, se se întórcâ la casa sa, ca se nu mórâ în acea
bâtaiâ, şi altul se se bucure de dînsa. Şi cine este barbatul acela 7
carele s'a logodit cu una femeiâ, dar âncâ nu s'a cununat cu
dînsa? acela mergênd se se întórcâ la casa sa, ca se nu mórâ
în aceastâ bâtaiâ, şi altul se se cunune cu dînsa. Maĭ departe, 8
se grâeascâ prefecţiĭ câtrâ popul, şi se'ĭ ḑicâ: Cine este barba-
tul acela, carele are ânimâ fricósâ şi móle? acela mergênd se
se întórcâ la casa sa, ca nu cum-va şi ânima fraţilor luĭ se se
móiâ, precum este a luĭ. Şi va fi ca îndatâ dupâ ce prefecţiĭ vor 9
fi finit cuvêntarea sa câtrâ popul; vor ordona pre capiĭ oştireĭ,
punêndu'ĭ în capul poporuluĭ.

Când te veĭ apropia de care-va cetate, ca cu bâtaiâ se o 10
ieaĭ, *maĭ ânteiŭ* o veĭ invita la pace. Şi va fi, câ dacâ îţĭ va 11
da respuns de pace, şi *porţile* ţi *le* va deschide, va fi *ḑic*, ca

tot poporul ce este întrînsa, se'ţî fiâ ţie tributarî, şi supuşî aî teî.
12 Dar dacâ ea nu va voi se facâ cu tine pace, ci se va resboi con-
13 tra ta, se o asediezî. Şi dacâ Iehova Dumneçdeul teŭ 'ţi-o va da
în mânî, atuncî se trecî prin ascuţitul sabieî tot *ce este* întrînsa
14 masculin. Decât numaî pre femeî şi pre copiî, şi vitele, şi verî
ce va maî fi în acea cetate, şi tóte despoierele eî, predeazâ-le
pentru tine, şi mânâncâ prada de la inimiciî teî, pre care Iehova
15 Dumneçdeul teŭ, 'ţi-o a dat. Ast-fel se facî tutulor cetâţilor, *care*
sûnt departe de tine fórte; care nu *sûnt* dintre cetâţile acestor
16 naţiuni d'aicî. Înse din cetâţile acestor naţiunî, pre care Iehova
Dumneçdeul teŭ ţi le dâ ţie de moştenire, nicî un suflet se nu laşî
17 viŭ. Ci cu anatema se'î perçdî pre eî, pre Heteî şi pre Amoreî,
pre Cananeî şi pre Ferezeî, pre Heveî şi pre Iebuseî, aşia, precum
18 'ţi-a ordonat ţie Iehova Dumneçdeul teŭ. Ca se nu vê înveţiâ şi
pre voî dupâ tóte abominaţiunele lor, care le fâcurâ eî çdeilor lor,
ca voî se pêcâtuiţî contra luî Iehova, Dumneçdeul vostru.
19 Tu când veî ţinea în asediŭ óre-care-va cetate timp maî
îndelungat, şi o veî combate, ca se o ieaî; pomiî eî se nu'î stricî,
tâindu'î cu securea; ci poţî din eî se mânâncî; de aceea se nu'î
taî pre eî, câcî pentru om *sûnt* pomiî câmpuluî, pentru ce dar
20 se'ţî lipseascâ dinainteţî, fiinduţî de propugnacul? Numaî arbo-
rele, pre carele tu'l cunoscî, câ nu este arbore ce face frupte
bune de mâncat, pre acela poţî se'l stricî şi se'l taî, redicând din
trînşiî propugnacul contra cetâţeî, ce pórtâ resbel cu tine, pânâ
ce o veî supune.

CAPUL XXI.

***Espiaţia unuî ucigaşiŭ necunoscut. Femeea prinsâ în resbel. Drep-
tul ânteiŭ-nâscutuluî.***

1 Când, în pâmêntul ce ţi'l va da ţie Iehova Dumneçdeul teŭ
se'l moştenescî, se va gâsi om ucis, jâcênd în câmp, şi
2 nu se va sci cine l'a ucis. Atuncî se iese bêtrâniî şi judecâtoriî
teî, şi se mesure spaţiul de la omul ucis, pânâ la cetâţile ce *sûnt*
3 împrejiurul aceluia. Şi va fi câ bêtrâniî cetâţeî acelia, *care va*
fi cea maî aprópe de cel ucis, vor lua una junicâ din vacî, cu
4 care âncâ n'aŭ lucrat, şi care âncâ n'a tras în jug. Şi bêtrâniî
cetâţeî acelia vor duce pre acea junicâ într'una vale ripósâ ce nu
secâ nicî una datâ, care nu s'a arat, nicî s'a semênat vr'una
5 datâ, şi acolo vor tâia gâtul juniceî în acea vale; Dup'aceea
vor veni preuţiî, fiiî luî Levi, pentru câ Iehova Dumneçdeul teŭ
pre eî 'i-a ales ca luî se'î serveascâ, şi se bine-cuvinte în nu-

mele luĭ Iehova, şi după gura lor se va judica tótă cauza şi tótă
plaga; Şi toţĭ bêtrânii cetâţeĭ acelia, *carĭĭ vor fi* maĭ apròpe de 6
corpul celuĭ ucis, îşĭ vor spala mânile sale dea-supra juniceĭ căria
ĭĭ s'a tăiat gâtul în vale, Şi mârturisind, se ḑică: Mânile nóstre 7
n'aŭ vêrsat sângele acesta. şi ochiĭ nostri nu l'aŭ vêḑiut *vêrsân-*
du-se. Iertă poporului teŭ Israel, pre carele tu l'aĭ rescumpê- 8
rat, Iehova! şi nu lasă ca crima sângeluĭ celuĭ inocinte se fiă
în meḑĭ-locul poporuluĭ teŭ Israel, şi atuncĭ nu li se va imputa
lor acel sânge. Tu dar se curâţĭ crima sângeluĭ inocente din 9
meḑĭ-locul teŭ, ca se facĭ *ce este* dirept în ochiĭ luĭ Iehova.
Când veĭ eşi la resbel contra inimicilor teĭ, şi Iehova Dum- 10
neḑeul teŭ ţi'ĭ va da ţie în mână, şi tu veĭ lua din trînşiĭ captivĭ,
Şi tu între ceĭ prinşĭ veĭ vedea vr'una femeiă formósă la faciă, 11
şi ţie aceea într'atâta îţĭ va plăcea, încât tu veĭ voi se o ieaĭ ţie
de femeiă; Atuncĭ du-o în casa ta. şi se'şĭ radă capul, şi se'şĭ 12
taiă unghiele, Şi se va desbrăca de vestimentele, *în care fu* 13
prinsă, şi va şedea în casa ta, şi va plânge pre tatul seŭ şi pre
muma sa una lună de ḑile; şi dup'aceasta veĭ intra la dînsa,
ca se'ĭ fiĭ barbat, şi ea îţĭ va fi ţie femeiă. Dar când s'ar în- 14
têmpla, ca ea ţie se nu'ţi maĭ placă, se'ĭ daĭ drumul de la tine
unde va vrea ea; dar nu o veĭ putea se o vinḑĭ pentru banĭ, nicĭ
se te neguţitorescĭ cu ea ca cu una sclavă, fiind că o aĭ umilit.
Dacă un barbat va avea doue femeĭ, dintre care una va fi 15
iubită iar alta urgisită, şi ele ĭĭ vor nasce luĭ fiĭĭ, şi cea iubită
şi cea urîtă; şi fiul cel ânteiŭ-nâscut va fi al celeĭ urîte; Atuncĭ 16
va fi, ca în ḑiua, când va împârţi el fiilor seĭ averea sa, nu va
pute face ânteiŭ-nâscut pre fiul celeĭ iubite, punându'l înainte
pre acesta fiuluĭ celeĭ urîte, *carele este* cel ânteiŭ-nâscut: Ci 17
el va recunósce de ânteiŭ-nâscut *al seŭ*, pre fiul celeĭ urîte dân-
du'ĭ luĭ cele doue pârţĭ, din tótă averea ce se află la dînsul; căcĭ
acesta *este* începutul putereĭ sale, luĭ dar 'i se cuvine direptul
ânteeĭ-nascerĭ.
Când cine-va va avea fiŭ reŭ şi îndărâtnic, carele n'ascultă 18
de vocea tatuluĭ seŭ nicĭ de cuvêntul mameĭ sale, şi cu tóte că
eĭ îl cértă pre dînsul, dar el tot n'ascultă de eĭ; Atuncĭ apucând 19
pre el tatul seŭ şi mama sa, se'l ducă *la* betrâniĭ cetâţeĭ sale,
şi la pórta loculuĭ seŭ. Şi se ḑică câtră bêtrâniĭ cetâţeĭ sale; 20
fiul nostru acesta *este* reŭ şi îndărâtnic, şi n'ascultă de cuvêntul
nostru, *este* risipitoriŭ şi beţiv, Atuncĭ toţĭ locuitoriĭ cetâţeĭ ace- 21
lia nâvâlind asupra luĭ cu petre îl vor ucide, ca se móră, şi ast-
fel se curâţĭ acel reŭ din meḑi-locul teŭ, ca tot Israelul se au-
ḑiă, şi se se témă.
Când cine-va va face pêcat carele se merite mórte, şi se 22
va omorî, şi tu'l veĭ spânḑiura d'un lemn; Corpul luĭ cel mort 23
se nu remână preste nópte pre lemn, ci se'l îmmormântezĭ pre

20*

el într'aceeaşĭ ḑi, fiind blasfemat de Dumneḑeŭ *este* cel spânḑiurat; ca se nu'ţĭ întinezĭ pâmêntul, carele Iehova Dumneḑeul teŭ ţi'l dâ ţie spre moştenire.

CAPUL XXII.

Datorinţĭ de caritate. Diferite ordine. Femeĭ acusate. Legĭ contra necurâţieĭ.

1 De veĭ vedea boul frateluĭ teŭ, saŭ oia luĭ retâcind, se
nu te ferescĭ de ele, ci abâtându-le, se le întorcĭ la
2 fratele teŭ. Dar dacâ fratele teŭ nu *va fi* aprópe de tine, saŭ
nu'l veĭ cunósce pre el, atuncĭ mânâ'ĭ vitele luĭ în casa ta, şi
ele se fiâ la tine, pânâ ce va câuta fratele teŭ de ele, şi tu *atuncĭ*
3 se 'ĭ le înapoescĭ. Tot aşia se facĭ şi cu asinul luĭ, şi tot aşia
se facĭ şi cu vestimentul luĭ, şi tot aşia se facĭ cu tot lucrul
perdut al frateluĭ teŭ, ce 'ĭ-a perit luĭ, şi tu l'aĭ aflat, tu de
4 acestia nu poţĭ se te ascunḑi. De veĭ vedea asinul frateluĭ teŭ,
saŭ boul luĭ jâcênd câḑiuţĭ în cale, se nu te ferescĭ de el, ci
se'ĭ râdicĭ cu dînsul împreunâ.
5 Vestimente bârbâtescĭ se nu pórte femeia, nicĭ barbatul se
nu se îmbrace cu vestimente femeescĭ, câ abominâţiune luĭ
Iehova Dumneḑeul teŭ *este* tot cel ce face de acestea.
6 De veĭ afla cuib de pasere înaintea ta pre cale, saŭ pre
care-va arbore, saŭ pre pâmênt, avênd întrînsul puĭ saŭ óue, şi
mama lor va jâce preste puĭ saŭ preste óue; se nu ieaĭ pre ma-
7 ma cu puiĭ *eĭ* împreunâ. *Ci* pre mamâ se o laşĭ se sbóre, iar
pre puĭ poţĭ se'ĭ ieaĭ, ca se'ţĭ fiâ ţie bine, şi se aibĭ ḑile multe.
8 Când îţĭ veĭ edifica casâ nóuâ, împrejiurul coperişiuluĭ teŭ,
se'ĭ facĭ peribol, ca se nu facĭ culpabilâ de sânge casa ta, când
cine-va ar câdea de pre ea.
9 Se nu samenĭ în via ta doue feliurĭ de sementie, ca se nu
consacrĭ productul sementieĭ acelia ce aĭ semenat, cu fruptul vieĭ
10 11 împreunâ. Se nu arĭ cu un boŭ şi cu un asin împreunâ. Se nu
te îmbracĭ cu vestiment fâcut din materiâ feliuritâ, din lânâ şi
din in tot de o datâ.
12 Fimbrie se'ţĭ facĭ la cele patru colţiurĭ ale paliuluĭ teŭ, cu
care te acoperĭ.
13 Dacâ cine-va îşĭ va lua femeiâ, şi va întra la dînsa, dar
14 apoĭ o va urî; Şi'ĭ va imputa eĭ lucrurĭ de ruşine, şi'ĭ va scóte
nume reŭ, ḑicênd: Eŭ pre aceasta o luâiŭ de femeiâ, şi dupâ ce
15 întrâiŭ la dînsa, nu o aflâiŭ feciórâ. Atuncĭ tatul feteĭ şi mama
eĭ se iea semnele fecioriеĭ feteĭ, şi se le aducâ la bêtrâniĭ ce-
16 tâţeĭ sale, la pórtâ. Şi tatul feteĭ se ḑicâ câtrâ bêtrâniĭ: Eŭ pre

fata acéasta a mea o dedeiŭ acestuĭ barbat de femeiâ, dar el a
prins urâ asupra eĭ; Şi écâ! el ĭi împutâ eĭ lucrurĭ de ruşine, şi 17
a ḑis: Eŭ pre fia ta nu o aflâiŭ feciórâ; precând semnele fecio-
rieĭ feteĭ mele sûnt acestea! şi eĭ atuncĭ se'l desfacâ vestimen-
tul eĭ înaintea betrânilor cetâţeĭ, Atuncĭ betrâniĭ cetâţeĭ acelia 18
se iea pre barbatul acela, şi se'l batâ. Şi'l vor condemna la aman- 19
dâ de una sutâ *sicli* argint; pre cariĭ îĭ vor da tatuluĭ feteĭ, fiind
câ a scos nume reŭ asupra uneĭ fecióre d'ale luĭ Israel. Şi ea
va fi luĭ femeiâ; şi el nu o va putea lasa, câte ḑile va trâi.
Dar când acea acusare ar fi adevaratâ, câ adecâ semnele de fecio- 20
rie nu s'ar fi aflat la acea fatâ, Atuncĭ pre acea fatâ se o scótâ 21
dinaintea uşeĭ caseĭ tatuluĭ eĭ, şi locuitoriĭ cetâţeĭ se o ucidâ cu
petre ca se mórâ, fiind câ a fâcut infamiâ în Israel, fornicând în
casa tatuluĭ eĭ; şi *aşia* veĭ curâţi reul din meḑĭ-locul teŭ.

De se va afla barbat dormind cu femeiâ, cu femeiâ mâ- 22
ritatâ, atuncĭ amêndoĭ cu mórte se mórâ, şi barbatul ca-
rele a dormit cu femeia, şi femeia; şi ast-fel veĭ curâţi reul din
meḑĭ-locul teŭ. Când o fatâ feciórâ va fi logoditâ cu un bar- 23
bat, pre care gâsindu-o cine-va în cetate, se va culca cu dînsa;
Pre amêndoĭ acestia se'ĭ scóteţi afarâ înaintea porţeĭ cetâţeĭ ace- 24
lia, şi se'ĭ ucideţĭ cu petre, ca se mórâ; pre fatâ, fiind-câ n'a
strigat, fiind în cetate, şi pre barbat, fiind-câ a violat femeia
aprópeluĭ seŭ. Şi ast-feliŭ veĭ curâţi reul din meḑĭ-locul teŭ.

Dar dacâ care-va barbat va fi aflat în câmp pre una fatâ, 25
care este logoditâ, şi dacâ el, fâcêndu'ĭ eĭ silâ, se va fi culcat
cu dînsa, atunci barbatul acela, carele s'a culcat cu ea se mórâ
singur. Iar feteĭ se nu'ĭ facĭ nimica; fata n'a fâcut pêcat, ca- 26
rele se merite mórte; câcĭ precum un om se scólâ asupra apró-
peluĭ seŭ, şi'l omórâ; aşia fu şi acesta; Câcĭ el o aflâ pre ea 27
singurâ în câmp, ea întru adevêr a strigat, dar niminea n'a fost,
cine se o scape.

Când óre cine-va aflâ o fatâ feciórâ, care nu este logoditâ, 28
şi apucându-o, se culcâ cu dînsa, şi'ĭ prind; Atuncĭ barbatul 29
acela, carele a dormit cu ea, va da tatuluĭ feteĭ cincĭ-ḑecĭ *de
sicli* de argint, şi ea'ĭ va fi luĭ femeiâ; fiind câ o a desonorat;
şi el nu o va pute lasa, câte ḑile va trâi.

Niminea însurându-se se nu iea pre femeia tatuluĭ seŭ; 30
nicĭ se descopere învêlitura tatuluĭ seŭ.

CAPUL XXIII.

Persóne ce trebue a fi escluse din sântele adunărĭ. Diferite alte ordine.

1 Nicĭ un eunuchŭ, carele are testiculiĭ seĭ sdrobiţĭ, saŭ
tăiaţĭ, nu va putea întra întru adunarea luĭ Iehova.
2 Nicĭ un bastard nu va întra în adunarea luĭ Iehova; Şi nicĭ a ḑe-
3 cea luĭ generaţiune nu va întra în adunarea luĭ Iehova. Nicĭ un
Ammonit saŭ Moabit nu va întra în adunarea luĭ Iehova, şi nicĭ
a ḑecea a lor generaţiune nu vor întra în adunarea luĭ Iehova,
4 nicĭ una dată, în perpetuŭ. Pentru că eĭ nu veniră înaintea vós-
tră cu pâne şi cu apă, în cale, când aţĭ eşit din Egipt, şi pen-
tră că eĭ cu preţiŭ conduseră în contra ta pre Balaam fiul luĭ
5 Beor din Pehor, în Mesopotamia, ca se te blasfeme. Dar Iehova
Dumneḑeul teŭ nu voi se asculte de Balaam, şi'ţĭ întórse Iehova
Dumneḑeul teŭ acel blasfem în bine cuvêntare, fiind că te-a iubit
6 pre tine Iehova Dumneḑeul teŭ. Se nu cauţĭ pacea lor, nicĭ bi-
7 nele lor, în tóte ḑilele tale, nicĭ una dată. Pre Edomeŭ se nu'l
urăscĭ, că el fratele teŭ *este*; pre Egiptean se nu'l abominezĭ,
8 străin aĭ fost tu în pămêntul luĭ. Fiiĭ cariĭ li se vor nasce aces-
tora într'a treia generaţiune, vor putea veni în adunarea luĭ
Iehova.
9 Tu când veĭ eşi cu óstea contra inimiculuĭ teŭ, feresce-te
10 de tot lucrul reŭ. De va fi întru tine cine-va, carele se nu fiă
curat, din care-va întâmplare de nópte, acela se iese afară din
11 castru, şi se nu între în castru. Şi va fi, ca apropiindu-se sara,
el se se spele cu apă, şi apoĭ după ce va apune sórele, va pute
12 întra în castru. Şi se aibĭ un loc ferit afară din castru, şi acolo
13 se eşĭ afară. Şi un păruşŭ se aibĭ între uneltele tale, şi va fi
când veĭ voi se te punĭ afară, se săpĭ cu el, şi apoĭ acopereţĭ
14 ceea ce a eşit din tine. Căcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ ne'ncetat
umblă prin meḑĭ-locul castruluĭ teŭ, ca pre tine se te mântuiască,
şi pre inimiciĭ teĭ se'ĭ supună ţie; de aceea castrul teŭ sânt se
fiă, ca el nimica spurcăciune întru tine se nu vadă, şi se se în-
tórcă de la tine.
15 Pre servul ce a fugit de la Domnul seŭ la tine, se scape,
16 se nu'l daĭ înapoĭ Domnuluĭ seŭ. La tine se şadă, în meḑĭ-locul
teŭ, în locul carele şi'l va alege el, întru una din porţile tale,
unde luĭ îĭ va plăcea; se nu'l amărescĭ.
17 Se nu fiă prostituită dintre fetele luĭ Israel, nicĭ se fiă so-
18 domit dintre fiiĭ luĭ Israel, Câştigul de la prostituită, şi preţiul
de la câne se nu'l aducĭ în casa luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ,
pentru care-va vot; că abominaţiune *sûnt* luĭ Iehova Dumneḑeu-
luĭ teŭ amêndoue acestea.

Se nu ieaĭ dobândâ de la fratele teŭ, dobândâ pentru banĭ, 19
dobândâ pentru bucate, dobândâ pentru verĭ ce lucru, pentru care
se iea dobândâ. De la cel strâin poţĭ se ieaĭ dobândâ, dar de la 20
fratele teŭ se nu ieaĭ dobândâ, pentru ca Iehova Dumneḑeul teŭ
se te bine-cuvinte pre tine, întru tóte lucrurile, pre ce numaĭ veĭ
pune mâna, în pâmântul, în carele mergĭ, ca se'l moştenescĭ.
Dacâ din vot promiţĭ ce-va luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, 21
aceasta a împlini se nu întârḑiĭ, câ curênd Iehova Dumneḑeul teŭ
va cere aceea de la tine şi întârḑiind întru pêcat ţi se va îm-
puta. Dar dacâ vot nu veĭ face pentru aceasta pêcat nu veĭ ave. 22
Dar înse bagâ de sémâ, câ ceea ce a eşit din buzele tale, 23
aceea se ţinĭ şi se facĭ, în tocmaĭ, dupâ cum tu *darul* de bunâ-
voiâ l'aĭ votat luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ; aceea, *ḑic*, ce tu cu
chiar gura ta aĭ promis.
De veĭ întra în via aprópeluĭ teŭ, poţĭ se mânâncĭ struguri, 24
câţĭ îţi vor plâcea, pânâ ce te veĭ sâtura, dar în vasuţĭ se nu
punĭ. Şi de veĭ întra în holda aprópeluĭ teŭ, spice poţi se culegĭ 25
cu mâna ta, dar secerea se nu o punĭ în holda aprópeluĭ teŭ.

CAPUL XXIV.

Carte de despârţeniâ. Pedeapsâ contra râpireĭ. Grijia de seracĭ. Legĭ diferite.

Când cine-va luânduşĭ femeiâ, se împreunâ cu dînsa, şi se 1
întêmplâ, ca ea se nu afle char înaintea ochilor luĭ,
fiind câ el a gâsit în ea óre-ce uricios; atuncĭ el se'ĭ scrie eĭ
carte de despârţire, şi se i-o dea în mânâ, şi se o demitâ pre ea
din casa luĭ. Şi aşa ea eşind din casa luĭ, se va duce, şi se va 2
pute mârita dupâ alt barbat; Şi dacâ acest al doile barbat o va 3
urî pre ea, şi'ĭ va scrie eĭ carte de despârţeniâ, şi 'i-o va da în
mânâ, şi o va demite din casa luĭ; saŭ dacâ acel barbat din ur-
mâ, carele şi'o luâ luĭşi de femeiâ, va muri, Atuncĭ barbatul eĭ 4
cel d'ântêiŭ, carele o a fost demis pre ea nu o va maĭ pute lua,
ca iarâşĭ se'ĭ fiâ luĭ femeiâ, dupâ ce ea s'a întinat; câ abomina-
ţiune *este* aceasta înaintea luĭ Iehova, şi tu se nu spurcĭ cu pê-
cat pâmêntul, ce ţi l'a dat Iehova Dumneḑeul teŭ spre moştenire.
Când cine-va însurânduse îşĭ va fi luat femeiâ nouâ, acela 5
nu va maĭ merge la resbel, şi nu 'i se va impune nici o sarcinâ,
scutit va fi în casa sa un an de ḑile, veselindu-se de femeia sa
ce o a luat.
Se nu ieaĭ amanet peatra cea deasupra saŭ cea de desubt 6
a móreĭ, câcĭ tu prin aceasta viaţa aprópeluĭ teŭ o aĭ lua în amanet.

7 De se va afla cine-va, carele se fiâ furat vr'un suflet din-
tre fraţiĭ seĭ, din fiiĭ luĭ Israel, şi neguţitoresce cu dînsul ca cu
un sclav şi'l vinde; se móră acel fur, şi ast-fel veĭ curăţi reul
din medĭ-locul teŭ.
8 Iea aminte pentru ca se nu te atingă plaga lepreĭ, bine se
păzescĭ şi se facĭ tot ce te învaţiă preuţiĭ, ceĭ din Leviţĭ, aveţĭ
de grijă ca voĭ, în tocmaĭ precum le-am ordonat eŭ lor, aşia
9 se faceţĭ. Aduţĭ aminte de ceea ce a făcut Iehova Dumneḑeul
teŭ Mariameĭ, pre cale, când voĭ aţi eşit din Egipt.
10 Când veĭ da cu împrumutare ce-va aprópeluĭ teŭ, tu se nu
11 întri în casa luĭ, ca se ieaĭ amanet de la dînsul; Afară se staĭ,
şi omul căruia tu 'ĭ-aĭ împrumutat, el se'ţi aducă amanetul afară.
12 Şi dacă acesta va fi om sarac, tu se nu te culcĭ cu amanetul luĭ
13 la tine. *Ci* tu amanetul luĭ se i'l înapoezĭ, după apunerea só-
reluĭ, ca se dórmă în vestimentul seŭ, şi se te bine-cuvinte; şi
aceasta ţie ţi se va împuta de direptate înaintea luĭ Iehova Dum-
neḑeul teŭ.
14 Se nu nedireptăţiescĭ pre nâĭmit, pre cel sarac şi pre
cel nevoeş din fraţiĭ teĭ, saŭ din străiniĭ de la tine, cariĭ *sûnt*
15 în pământul teŭ, între porţile tale; Ci într'aceeaşĭ ḑi se'ĭ daĭ luĭ
plata luĭ, şi sórele se nu apună preste dînsa, căcĭ sarac *este*, şi
aceasta este tótă speranţa ânimeĭ luĭ, ca se nu strige asupra ta
cătră Iehova, şi se'ţĭ fiă pĕcat.
16 Părinţiĭ se nu se omóre pentru fiĭ, nicĭ fiiĭ se nu se omóre
pentru părinţĭ, fiă-carele se se omóre pentru pĕcatul seŭ.
17 Se nu întorcĭ direptatea străinuluĭ, nicĭ a orfanuluĭ, şi
18 vestimentul văduveĭ amanet se nu'l ieaĭ. Ci'ţĭ adă aminte că serv
aĭ fost în Egipt, şi că Iehova Dumneḑeul teŭ te-a mântuit pre
tine de acolo; pentru aceea'ţĭ ordon ţie, ca acestea se facĭ.
19 Când veĭ fi secerat semĕnetura ta pre câmp, şi veĭ fi uĭtat
vr'un mănunchiŭ în câmp, se nu te întorcĭ, ca se'l ieaĭ, *ci* al
străinuluĭ, al orfanuluĭ şi al văduveĭ se fiă, ca Iehova Dumne-
ḑeul teŭ se te bine-cuvĕnte pre tine întru tóte lucrurile mânilor
20 tale. Şi când veĭ scutura oliviĭ teĭ se nu te întorcĭ ca din ra-
murĭ se adunĭ cele ce vor fi maĭ remas, a străinuluĭ, a orfanu-
21 luĭ şi a văduveĭ va fi aceasta. Când veĭ culege via ta, se nu
poghirceştĭ în urma ta, a străinuluĭ, a orfanuluĭ şi a văduveĭ va
22 fi aceasta. Şi'ţĭ adă aminte, că serv aĭ fost în pământul Egiptu-
luĭ, pentru aceea îţĭ ordon ţie, ca aşia se facĭ.

CAPUL XXV.

Diferite ordine.

Când între óre-care persónâ se va nasce ceartâ, atuncĭ 1
acestia se vinâ la judecatâ, ca se'ĭ judece, şi pre cel
dirept se'l justifice, iar pre cel culpabil se'l condemne. Şi dacâ 2
cel culpabil va fi meritat bataiâ, atuncĭ judecâtoriul se'l culce djos,
şi înaintea ochilor luĭ se'ĭ dea un numer *de loviturĭ*, dupâ mê-
sura culpeĭ luĭ. Patru-ḑecĭ de loviturĭ se'ĭ daĭ luĭ, dar nu maĭ 3
mult; *cautâ*, ca acestuia se nu 'i se dea maĭ multe loviturĭ preste
acestea; şi fratele teŭ se se batjocureascâ înaintea ochilor teĭ.
Se nu legĭ gura bouluĭ când trierâ. 4
Când nisce fraţĭ vor locui la un loc, şi unul dintrînşiĭ va 5
muri, şi nu va avea copiĭ, atuncĭ femeea mortuluĭ se nu se mâ-
rite afarâ, se iea om strâin, ci cumnatul eĭ va întra la dînsa, şi
'şi-o va lua luişĭ de femeiâ, şi va împlini întrînsa datoria de cumnat.
Şi va fi, câ ânteiŭ-nâscutul, pre carele îl va nasce, se succédâ 6
în numele frateluĭ celuĭ mort, ca se nu se şteargâ numele luĭ din
Israel. Şi dacâ acestuĭ om nu'ĭ va plâcea ca se iea pre cum- 7
nata sa, atuncĭ ea, cumnata sa se se suiâ în pórtâ la bêtrânĭ, şi
se ḑicâ: Cumnatul meŭ refusâ de a suscita nume frateluĭ seŭ în
Israel, el nu voesce se împlineascâ cu mine datoria de cumnat,
Atuncĭ bêtrâniĭ cetâţeĭ sale se'l chiame pre el, şi se grâéscâ luĭ; 8
şi dacâ el se va scula şi va ḑice: Nu'mĭ place ca se o ieaŭ pre
ea; Atuncĭ cumnata sa apropiindu-se de dînsul, înaintea ochi- 9
lor bêtrânilor, şi scoţênd încâlţâmêntul luĭ din picior, îl va scuipi
în façiâ; şi grâind se ḑicâ: Aşia se cuvine barbatuluĭ, carele nu
voesce se edifice casa frateluĭ seŭ. Şi numele luĭ se se chiâme 10
în Israel: casa celuĭ descâlţiat.
Dacâ doĭ ómenĭ se vor certa între sine, barbat cu fratele 11
seŭ, şi femeia unuia va alerga acolo, ca se scape pe barbatul eĭ
din mâna celuĭ ce'l bate, şi ea tinḑêndu'şĭ mâna sa, îl apucâ de
pârţile sale ruşinóse; Atuncĭ mâna eĭ se i-o taĭ, ochiul teŭ se 12
nu o cruţiâ pre ea.
Tu se n'aibĭ în traista ta doue feliurĭ de petre, mare şi 13
micâ. Şi în casa ta se n'aibĭ doue feliurĭ de Efa, mare şi micâ, 14
Pund adevêrat şi dirept se aibĭ, şi Efa adevêratâ şi direaptâ se aibĭ, 15
ca ḑilele tale se se prelungéscâ într'acest pâmênt, pre carele Ie-
hova Dumneḑeul are se ţi'l dea ţie. Câcĭ abominaţiune *este* luĭ 16
Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ tot, cel ce face acestea, tot cel ce face
nedireptate.
Aduţĭ aminte de cele ce'ţi fâcu ţie Amalec, în cale când 17
eşirâţĭ din Egipt; Cum îţĭ eşi el ţie înainte, în cale, şi în códa 18

ostireĭ tale *bâtu* pre toţĭ ceĭ slabĭ, carii veneaŭ dupâ tine; când
19 tu eraĭ obosit şi fatigat şi de Dumneḑeŭ nu se temea. Aşia dar
va fi, câ dupâ ce Iehova Dumneḑeul teŭ îţĭ va da ţie repaus despre
toţi inimiciĭ teĭ de prin prejiurul teŭ, în pâmêntul pre carele
Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea ţie se'l posedezĭ în direpl de
moştenire; tu atuncĭ se stergĭ şi memoria luĭ Amalec de sub
ceriŭ; se nu uiţĭ!

CAPUL XXVI.

Primiţiele fruptelor şi a ḑecimelor.

1 Şi va fi, dupâ ce tu veĭ întra în pâmêntul, pre carele Iehova
Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea ţie de moştenire,
2 şi'l veĭ ocupa pre el, şi veĭ locui întrînsul, Atuncĭ se ieaĭ din
primiţiile tutulor fruptelor aceluĭ pâmênt, pre care se le oferĭ
din pâmêntul teŭ, carele Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea
ţie; şi se le punĭ pre ele într'un panier. şi se te ducĭ la locul,
pre carele Iehova Dumneḑeul teŭ şi'l va fi ales, ca numele luĭ
3 se şi'l coloce întrînsul. Şi venind la preutul, carele va fi în timpul
acela, şi se'ĭ ḑicĭ luĭ: Eŭ astâḑĭ mârturisesc înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeul teŭ, câ eŭ am întrat în pâmêntul, pentru carele Ie-
4 hova cu jurâmênt a promis pârinţilor nostri, câ ni'l va da. Şi
preutul se iea pânieriul din mâna ta, şi se'l punâ dinaintea altariuluĭ
5 luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ. Apoĭ tu se începĭ a grâi şi se ḑicĭ înaintea
luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ; Tatul meŭ *era* un Sirian *sarac*
aprópe de a peri, şi se pogorî la Egipt cu puciniĭ ómeni, petre-
când p'acolo ca strâin, unde deveni naţiune mare, tare şi nume-
6 rósâ. Dar Egipteniĭ ne trâtarâ reŭ, şi ne afliserâ, şi puserâ preste
7 noĭ servitute asprâ. Atuncĭ noĭ strigarâm câtrâ Iehova Dumne-
ḑeul pârinţilor nostri, şi Iehova auḑind vocea nóstrâ, se uitâ
la întristarea nóstrâ, la necazul nostru şi la apasarea nóstrâ.
8 Şi Iehova ne scóse pre noĭ din Egipt cu mânâ tare, şi cu braţiŭ
9 estins, şi cu spaĭmâ mare, prin semne şi minunĭ. Şi ne aduse pre
noĭ la locul acesta, şi ne dede noue pâmêntul acesta, pâmênt, în-
10 tru carele curge lapte şi miere. Şi acum, eacâ! Eŭ aduseiŭ primi-
ţiile fruptelor pâmêntuluĭ, pre care tu mi l'aĭ dat, Iehova! şi apoĭ
pune-le cu pânieriul înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, şi te închinâ
11 înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ. Şi tu se te bucurĭ de tóte
bunâtâţile, pre care Iehova Dumneḑeul teŭ ţi le-a dat, ţie şi ca-
seĭ tale; tu şi Levitul şi strâinul ce locuesce în meḑî-locul teŭ.
12 Dupâ ce tu veĭ fi finit de a lua tóte ḑecimele din produc-
tele tale, în anul al treilea, *care este* anul ḑecimâreĭ, şi veĭ fi

dat Levitului şi străinului, şi orfanului şi văduvei, ca se mănânce
în porţile tale, şi se se sature. Atunci veĭ ḑice înaintea luĭ Ie- 13
hova Dumneḑeul teŭ: Am dat afară cele sacre din casa mea, şi
încă le dedeiŭ pre acestea Levitului, şi străinului, şi orfanuluĭ şi
văduvei, în tocmaĭ după tot ordinul teŭ ce mi l'aĭ ordonat, eŭ
nimica din ordinile tale n'am calcat, şi niciĭ una dintrînsele n am
uitat. Eŭ nimica n'am mâncat dintrînsele în doliul meŭ, şi ni- 14
mica n'am dat din ele pentru lucru necurat, nici am dat ce-va
dintrînsele pentru vr'un mort, eŭ am ascultat de vócea luĭ Ie-
hova Dumneḑeul meŭ, eŭ 'n tocmaĭ aşia am făcut tóte, după cum el
'mi-a ordonat. Cautâ din locuinţa cea sântă a ta, din ceriŭ, şi 15
bine-cuvêntă pre populul teŭ Israel, şi pămêntul pre carele ni
l'aĭ dat noue; precum cu jurămênt aĭ promis părinţilor nostri,
pămênt întru carele curge lapte şi miere.

În ḑiua de astăḑĭ îţĭ ordonă ţie Iehova Dumneḑeul teŭ, ca 16
se facĭ după tóte statutele şi după tóte legile acestea; păzeştile
dar, şi le împlineşte în tocmaĭ din tótă ănima şi din tot sufletul. Tu 17
astăḑĭ aĭ ales pre Iehova ca se'ţĭ fiă ţie Dumneḑeŭ, cât se umbli
pre căile luĭ, şi se păzescĭ statutele luĭ, şi ordinile luĭ, şi jude-
căţile luĭ, şi se asculţĭ de vócea luĭ. Asemine a şi Iehova astăḑĭ 18
a ḑis, ca tu se'ĭ fiĭ populul luĭ cel ales, după cum 'ţi-a ḑis, şi
că tu se'ĭ păzescĭ tóte ordinile luĭ. Şi că el pre tine te va înal- 19
ţia maĭ pre sus decât tóte naţiunele, câte el le a creat, cu lauda,
cu renumele, şi cu mărirea; pentru ca tu se fiĭ luĭ Iehova Dum-
neḑeul teŭ popul sânt, precum a grăit.

CAPUL XXVII.

Petre de aducere-aminte. Altariŭ. Binecuvêntărĭ pe muntele Garizim, blasfemurĭ pe muntele Ebal.

Şi Moise cu bêtrânii luĭ Israel ordonară populuiuĭ şi'ĭ ḑi- 1
seră: Tóte aceste ordine se le ţineţĭ, câte vi le daŭ eŭ
astăḑĭ; Şi va fi în ḑiua, în care veţĭ trece Iordanul, în pămên- 2
tul pre care Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea, se'ţĭ rădicĭ
petre mari, şi se le spoiescĭ cu var; Se înscriĭ tóte cuvintele 3
acesteĭ legĭ, după ce veĭ fi trecut, ca se vinĭ în pămêntul, pre
carele Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea, pămênt întru carele
curge lapte şi miere; aşia precum Iehova Dumneḑeul părinţilor
teĭ 'ţi-a grăit. Şi aceasta va fi, că voĭ după ce veţĭ trece Iorda- 4
nul, se rădicaţĭ aceste petre, pentru care eŭ astăḑi vê ordon vó-
ue, pre muntele Ebal, şi se le spoiţĭ cu var. Şi încă se zidescĭ 5
acolo şi altariŭ luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, altariŭ din petre preste

6 care fer se nu treacâ. Din petre întregî se zidescî tu altariul
acesta luî Iehova Dumneḑeul teŭ, şi deasupra luî veî oferi olo-
7 causte luî Iehova Dumneḑeuluî teŭ; Şi veî oferi acolo şi sacri-
ficii votive, şi veî mânca acolo, şi te veî veseli înaintea luî Ie-
8 hova Dumneḑeuluî teŭ. Şi pre acele petre se înscriî tóte cuvin-
tele acesteî legî, chiar şi respicat.
9 Şi Moise, şi preuţiî ceî din Leviţî, grâirâ câtrâ tot Israelul,
şi ḑiserâ: Iea aminte, şi ascultâ Israele! tu astâḑî devenişî po-
10 pulul luî Iehova Dumneḑeul teŭ. Şi de aceea se ascultî de
vocea luî Iehova Dumneḑeul teŭ, şi se facî ordinile luî, şi sta-
tutele luî, pre care eŭ ţi le prescriu ţie astâḑî.
11 Şi Moise maî ordonâ poporuluî în ḑiua aceea, şi ḑise:
12 Acestia se stea, ca se bine-cuvinte pre popul în muntele Gari-
zim, dupâ ce veţî fi trecut preste Iordan: Simeon, şi Levi, şi Iuda,
13 şi Isachar, şi Iosef şi Beniamin. Iar acestia se stea ca se blas-
feme, pre muntele Ebal: Ruben, Gad şi Aser, şi Sabulon, Dan
14 şi Neftali. Atuncî Leviţiî se înceapâ a grâi, şi cu voce înaltâ
se ḑicâ câtrâ toţî barbaţiî luî Israel:
15 Blasfemat *se fiâ* barbatul acela, carele îşî va face chip cio-
plit, saŭ turnat; (care *este* abominaţiune luî Iehova, lucru de mâ-
nile unuî meşter,) şi'l va pune în loc ascuns! şi tot popoul va
16 respunde, ḑicênd: Amen! Blasfemat *se fiâ* acela, carele va des-
preţiui pre tatul seŭ saŭ pre mama sa! şi tot popoul va ḑice:
17 Amen! Blasfemat *se fiâ*, ceî ce va strâmuta limitele aprópe-
18 luî seŭ! şi tot popoul va ḑice: Amen! Blasfemat *se fiâ*, tot
acela, carele face pre cel orb se râtâceascâ pre cale! şi
19 tot popoul va ḑice: Amen! Blasfemat *se fiâ*, tot cel ce
strâmbeazâ direptatea strâinuluî, a orfanuluî, şi a vâduveî! şi
20 tot popoul va ḑice: Amen! Blasfemat *se fiâ* tot acela care
se va culca cu femeia tatuluî seŭ; pentru câ acela descopere
21 învêlitura tatuluî seŭ! şi tot popoul se ḑicâ: Amen! Blasfemat
se fiâ tot acela, carele se va culca cu verî ce vitâ! şi tot po-
22 pulul va ḑice: Amen! Blasfemat *se fiâ* tot cel ce se culcâ cu
sorâ sa, fia tatuluî seŭ, saŭ fia mameî sale! şi tot popoul va ḑice:
23 Amen! Blasfemat *se fiâ* tot acela, carele se va culca cu socra
24 sa! şi tot popoul va ḑice: Amen! Blasfemat *se fiâ* tot acela
carele bate pre aprópele luî într'ascuns! şi tot popoul va ḑice:
25 Amen! Blasfemat *se fiâ* acela, carele iea daruri, ca se omóre
26 un suflet de sânge inocente! şi tot popoul se ḑicâ: Amen! Blas-
femat *se fiâ* tot acela, carele nu va împlini şi cu fapta cuvintele
acesteî legî! şi tot popoul va ḑice: Amen!

CAPUL XXVIII.

Bine-cuvêntârĭ şi blasfemurĭ.

Şi va fi dacâ tu veĭ asculta de vocea luĭ Iehova Dumne- 1
ḑeul teŭ, şi cu fapta veĭ împlini tóte ordinile luĭ, pre
care eŭ ţi le prescriŭ astâḑĭ, atuncĭ Iehova Dumneḑeul teŭ te
va înalţia pre tine maĭ pre sus decât tóte naţiunele pâmêntuluĭ.
Şi tóte acestc bine-cuvêntârĭ vor veni preste tine, şi te vor ad- 2
junge, numaĭ dacâ tu veĭ asculta de vocea luĭ Iehova Dumne-
ḑeul teŭ. Bine-cuvêntat *veĭ fi* în cetate, şi bine-cuvêntat în câmp. 3
Bine-cuvêntat *va fi* fruptul pânteceluĭ teŭ, şi fruptul pâmêntuluĭ 4
teŭ, şi fruptul vitelor tale, şi fetul vacilor tale, şi turmele oilor
tale. Bine-cuvêntatâ *va fi* coşniţa ta, şi covata ta. Bine-cuvên- 5 6
tat *veĭ fi* tu când veĭ intra, şi bine-cuvêntat când veĭ eşi. Ie- 7
hova va face ca inimiciĭ teĭ, cariĭ se scólâ asupra ta, se cadâ bâ-
tuţĭ înaintea ta; pre una cale vor eşi înaintea ta, şi pre şepte
câĭ vor fugi de tine. Iehova va ordona bine-cuvêntârĭ ca se fiâ 8
cu tine, în grânarile tale şi întru tóte, pre ce numaĭ veĭ pune
mânile tale; şi te va bine-cuvênta pre tine în pâmêntul, pre care
Iehova Dumneḑeul teŭ are se ţi'l dea. Pune-te-va pre tine Ie- 9
hova, ca se'ĭ fiĭ luĭ popul sânt; dupâ cum el cu jurâmênt 'ţi-a
promis ţie; dacâ veĭ pâzi ordinile luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, ş
veĭ umbla pre câile luĭ. Şi toţĭ populiĭ pâmêntuluĭ vor vedea, câ 10
tu te numescĭ dupâ numele luĭ Iehova, şi se vor teme de tine.
Şi Iehova Dumneḑeul teŭ te va face pre tine se abundezĭ întru 11
tóte bunâtâţile, înmulţind fruptul pânteceluĭ teŭ, şi fruptul vite-
lor tale, şi fruptul pâmêntuluĭ teŭ, în pâmêntul, pentru care Ie-
hova Dumneḑeul teŭ s'a jurat pârinţilor teĭ, câ ţi'l va da ţie. Des- 12
chideţĭ-va ţie Iehova tesaurul seŭ cel bun, ceriul ca se dea plóia
trebuitóre pâmêntuluĭ teŭ, la timpul seŭ, ca se bine-cuvinte tótâ
lucrarea mânilor tale, aşia încât tu se împrumuţĭ multor popułĭ,
dar tu se nu ieaĭ împrumut. Şi Iehova te va pune pre tine în 13
cap iar nu în códâ, şi tu veĭ fi numaĭ deasupra, iar nicĭ decum
de desubt; dacâ numaĭ veĭ asculta de ordinile luĭ Iehova Dum-
neḑeul teŭ, pre care eŭ ţi le prescriŭ astâḑĭ, ca se le pâzescĭ,
şi se le facĭ; Şi nu te veĭ abate de la nicĭ unul din cuvintele 14
care vi le ordon eŭ astâḑĭ, nicĭ la dirépta, nicĭ la stânga, luân-
du-vê dupâ ḑeĭ strâinĭ, ca se le serviţĭ lor.

Dar înse va fi, câ dacâ tu nu veĭ asculta de vocea luĭ Ie- 15
hova Dumneḑeuluĭ teŭ, ca se pâzescĭ şi se facĭ tóte ordinile luĭ şi
statutele luĭ, care ţi le prescriŭ astâḑĭ, vor veni preste tine tóte
blasfemele acestea, şi te vor adjunge. Blasfemat *veĭ fi* în cetate, 16
şi blasfemat în câmp. Blasfematâ *va fi* coşniţia ta, şi covata ta. 17

18 Blasfemat *va fi* fruptul pântecelui teŭ, şi fruptul pâmêntuluĭ teŭ,
19 şi fetul vacilor tale, şi turmele oilor tale. Blasfemat *veĭ fi* tu
20 când veĭ întra şi blasfemat când veĭ eşi. Trâmite-va Iehova
preste tine blasfem, spaĭmâ şi risip re întru tóte pre verĭ ce numaĭ
veĭ pune mânile tale, şi ce veĭ face, până ce te veĭ stinge,
şi curênd veĭ peri; pentru reutatea faptelor tale, prin care pre
21 mine m'aĭ pârâsit. Face-va Iehova, ca mortalitatea se se lipeascâ
de tine, până ce el de tot te va stinge din pâmêntul, întru ca-
22 rele întri, ca de veciĭ se'l moşteneşcĭ. Bate-te-va pre tine Iehova
cu lângóre şi cu frigurĭ, şi cu inflamaţie, şi cu aprindere mare
şi cu secetâ şi cu arsurâ în grâŭ, şi cu galbenare, acestea tóte te
23 vor persecuta pre tine, până ce de tot veĭ peri. Şi ceriul teŭ,
carele *este* deasupra capuluĭ teŭ, va fi de aramâ; şi pâmêntul de
24 sub tine de fer. Face-va Iehova, ca plóia pâmêntuluĭ teŭ se fiâ
pulbere şi cenuşiâ; care din ceriŭ se va pogorî preste tine, până
25 ce de tot te veĭ stinge. Şi Iehova o va face, ca tu se cazĭ bâtut
înaintea inimicilor teĭ; pre una cale veĭ eşi în contra lor, şi pe
şepte câĭ veĭ fugi de faça lor; şi veĭ fi de batjocurâ, împrâş-
26 tiat în tóte împerâţiile pâmêntuluĭ. Şi cadavrele tale vor fi de
mâncare tutulor pasĕrilor ceriuluĭ, şi férelor pâmêntuluĭ, şi nime-
27 nea *nu va fi*, cine se speriâ pre ele. Batete-va pre tine Ie-
hova cu ulcerea Egiptuluĭ, şi cu emoroiḑĭ, şi cu reiâ, şi cu pe-
28 cingine, de care nu te veĭ putea vindeca. Bate-te-va pre tine
29 Iehova cu frenesiâ, cu orbire şi cu stupiditate; Şi veĭ umbla pi-
pâind ḑiua la ameaḑâ, dupre cum pipâiâ orbul la întuneric; şi în
câile tale norocire nu veĭ avea, şi veĭ suferi nedreptâţirĭ, şi de
30 predârĭ în tóte ḑilele tale, şi *nu va fi* cine se'ţĭ adjute. Cu
femeiâ te veĭ logodi, şi altul se va cununa cu dînsa; casâ-ţĭ veĭ
face, dar nu veĭ şedea întrînsa, viâ'ţĭ veĭ plânta, dar fruptul eĭ
31 nu'l veĭ culege. Junghiâse-va boul teŭ înaintea ochilor teĭ, şi
tu din trînsul nu veĭ mânca; râpise-va asinul teŭ dinaintea ta,
şi la tine nu se va maĭ întórce; da se vor oile tale înaintea ini-
32 micilor teĭ, şi niminea nu va fi care se'ţĭ adjute. Da-se-vor fiiĭ
teĭ şi fetele tale altuĭ popul strâin, şi veḑênd aceasta ochiĭ teĭ,
se vor consuma, tótâ ḑiua uitându-se la dînşiĭ, şi nimica nu va
33 pute târia mânilor tale. Un popul, pre carele tu nu'l cunoscĭ va
mânca fruptul pâmêntuluĭ teŭ, şi tótâ osteneala ta, şi veĭ fi ne-
34 dreptâţit şi apasat în tóte ḑilele tale. Şi'ţĭ veĭ perde minţile de
35 priivirea lucrurilor ce le veĭ vedea cu ochiĭ teĭ. Bate-te-va pre
tine Iehova cu bubâ rea la genunchĭ, şi la cópse, de care tu se
nu te poţi vindeca, de la talpele piciórelor până la crescetul teŭ.
36 Duce-te-va Iehova pre tine şi pre împêratul teŭ, pre carele'l veĭ
fi pus preste tine, la un popul, pre carele nu'l cunoscuseşi maĭ
înainte, niciĭ tu, niciĭ pârinţiĭ teĭ, şi acolo te veĭ închina lor la ḑeĭ
37 strâinĭ de lemn şi de pétrâ. Şi veĭ fi acolo de stupóre şi de pro-

verb şi de batjocură între tóte naţiunile, la care te va duce Ie-
hova. Semênţiă multă veĭ duce tu pre câmp, dar pucin dintrînsa 38
veĭ strânge, pentru că tótă o vor consuma locustele. Viă veĭ plânta, 39
şi o veĭ cultiva-o pre dînsa, dar vin nu veĭ bea dintrînsa, ba nicĭ
nu veĭ putea a-o culege, pentru că o vor mânca-o vermiĭ. Olivĭ 40
veĭ avea în tot cuprinsul teŭ, dar tu cu oleŭ nu te veĭ unge,
pentru că fruptele olivilor teĭ vor cădea. Fiĭ şi fete veĭ nasce, 41
dar acestia nu vor fi aĭ teĭ, pentru că vor căuta a merge în cap-
tivitate. Toţi arboriĭ teĭ, şi fruptul pământuluĭ teŭ îl va strica 42
omiḑele. Străinul, carele *este* în meḑi-locul teŭ se va înalţia 43
preste tine maĭ sus, şi maĭ sus, iar tu veĭ cădea maĭ djos şi maĭ
djos. El ţie'ţi va împrumuta, dar tu luĭ nu'ĭ veĭ împrumuta; el 44
va fi în cap, iar tu în códă.

Şi tóte aceste blasfemurĭ vor veni asupra ta, şi te vor per- 45
secuta, şi te vor adjunge până ce veĭ peri, pentru că n'aĭ ascul-
tat de vocea luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ, păḑindu'ĭ ordinile luĭ
şi statutele luĭ care ţi le-a dat. Şi acestea *vor fi* întru tine de 46
semne şi de minunĭ şi întru urmăşia ta în perpetuŭ; Fiind că 47
n'aĭ servit luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ cu bucuriă şi ânimă bună,
când tóte le aveaĭ cu abundanţiă. Şi aşia veĭ servi inimiculuĭ 48
teŭ, pre carele'l va trămite Iehova asupra ta, întru fóme şi în sete;
întru golăciune şi în lipsă de tóte; şi va pune jug de fer asupra
grumazuluĭ teŭ până ce te veĭ estermina. Aduce-va Iehova asupra 49
ta o naţiune din departare, de la marginea pământuluĭ, cu aşia
iuţială, după cum sbóră vulturul, ast-fel de naţiune, a căria limbă
tu nu o veĭ înţelege; Naţiune fără de ruşine, care façia celuĭ 50
bêtrân nu o respectă, şi de copil n'are milă. Şi aceasta va con- 51
suma fruptul pământuluĭ teŭ, până ce te veĭ stinge, şi nu'ţi va
lasa ţie nicĭ grăŭ, nicĭ must, nicĭ oleŭ, nicĭ fêtatul vacilor tale,
nicĭ turmele oilor tale, până ce de tot te va ruina. Şi te va îm- 52
presura pre tine întru tóte cetăţile tale, până ce se vor risipi mu-
riĭ teĭ ceĭ maĭ înalţi şi ceĭ maĭ tari întru cariĭ tu te-aĭ incre-
ḑiut, în tot pământul teŭ, da, te va împresura *ḑic* întru tóte ce-
tăţile tale, în tot pământul teŭ, pre carele Iehova Dumneḑenl teŭ
ţi'l va fi dat. Şi tu veĭ mânca fruptul pântecelui teŭ, carnea fii- 53
lor teĭ şi a fetelor tale, pre care ţi'ĭ va fi dat ţie Iehova Dum-
neḑeul teŭ, în ru împresurarea şi întru afflicţiunea întru care te-a
strâmtorat inimicul teŭ Barbatuĭ cel móle dintru tine, şi cel de- 54
licat, se va uita cu ochiŭ pismaşiŭ asupra frateluĭ seŭ, şi a fe-
meeĭ sale ceĭ mult-iubite, şi a fiilor seĭ ceĭ remaşi, pre cariĭ
'ĭ-aŭ maĭ lasat. Ca nicĭ unuia dintr'acestia se nu le dea din car- 55
nea fiilor seĭ, pre care o mănâncă el; pentru că luĭ atuncea ni-
mica nu 'ĭ-a maĭ remas din tóte a le sale, din causa împresură-
reĭ şi a nevoeĭ, cu care inimicul teŭ pre tine te-a strâmtorat, în
tóte cetăţile tale. Femeia cea maĭ móle dintru tine, şi cea maĭ 56

delicatâ, care nicĭ talpa piciorului eĭ n'a îndrâsnit se o punâ pre
pâmênt pentru delicaţia şi moliciunea; aceea se va uita cu ochiŭ
pismaşiŭ la barbatul eĭ cel mult-iubit, şi la fiul eĭ, şi la fiia sa;
57 Şi la sórtea copiluluĭ eĭ, care va eşi pintre cópsele eĭ proprie;
şi la fiiĭ eĭ, pre cariĭ va fi nâscut, pentru câ ea din lipsâ întru tóte
îĭ va mânca însaşĭ în secret, din causa împresurâreĭ şi a nevoeĭ
cu care inimicul teŭ pre tine te-a strâmtorat în cetâţile tale.
58 Dacâ tu nu veĭ lua aminte, ca se facĭ tóte cuvintele legeĭ
acestia, care sûnt scrise în cartea acesta, ca se te temĭ de acest
nume pre mârit şi înfricoşat, de **Iehova Dumnedeul teu**;
59 Atuncĭ Iehova va face, ca rânele tale, şi rânele semênţieĭ tale se
60 fiâ rânĭ mirabile, rânĭ marĭ şi durabile, bolĭ rele şi durabile. Şi
el va face ca se se re'ntórcâ asupra ta tóte durerile Egiptuluĭ, de
61 care tu te cutremuraĭ, şi acelea se vor lipi de tine. Câtrâ aces-
tea Iehova va maĭ aduce asupra ta şi tóte *alte* bóle şi rânĭ, care
nu *sûnt* scrise în cartea legeĭ acestia, pânâ ce tu de tot te veĭ
62 stinge. Şi voĭ veţĭ remâne puciní la numer, în loc de ceea, ca
voĭ maĭ înainte aţĭ fost mulţi ca stelele ceriuluĭ; şi aceasta, pen-
63 tru câ tu n'aĭ ascultat de vocea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ. Şi
va fi, câ în ce chip s'a bucurat Iehova de voĭ, ca se vê facâ
vóue bine, şi se vê înmulţeascâ; tot aşia se se bucure de voĭ
Iehova ca se vê pérdâ pre voĭ, şi de tot se vê stingâ, şi aşia
voĭ veţĭ fi smulşĭ din pâmêntul, întru carele acum întri, ca se'l
64 poseḑi. Şi te va risipi pre tine Iehova între toţĭ populiĭ, de la
una margine a pâmêntuluĭ, pânâ la ceea-l-altâ margine a luĭ; şi
tu acolo veĭ servi altor ḑeĭ, pre cariĭ nu 'ĭ-aĭ cunoscut nicĭ tu,
65 nicĭ pârinţiĭ; lemnelor şi petrilor. Şi'ntr'acele naţiunĭ nu veĭ ave
nicĭ un repaus, şi talpa piciorului teŭ nu va avea loc de repaus;
pentru câ Iehova îţĭ va da ţie acolo ânimâ tremurândâ, şi ochĭ
66 întunecaţĭ şi suflet topit; Şi viaţa-'ţĭ va fi *ca şi* spânḑiuratâ dina-
intea ta şi te veĭ spâĭmânta nóptea şi ḑiua, şi nu veĭ fi secur de
67 viaţa ta. In tótâ demânéţia veĭ ḑice: Cine sciâ, de vom adjun-
ge séra? şi în tótâ séra veĭ ḑice: cine sciâ de vom adjunge de-
mânéţia? de cutremurul ânimeĭ tale, de care tu te veĭ înfricoşia;
68 şi de vederea, pre care tu cu chiar ochiĭ teĭ o veĭ vedea. Şi Ie-
hova te va întórce la Egipt, cu nâvĭ, pre cale, la acel *pâmênt*,
despre care 'ţi-am ḑis: „Ca tu maĭ mult se nu'l veḑĭ“ şi voĭ acolo
singurĭ vê veţĭ vinde inimicilor vostri de servĭ şi de serve, şi
nu va fi, cine se vê cumpere.

CAPUL XXIX.

Alianția reînoită.

Acestea *sûnt* cuvintele alianției, pre care Iehova o a or- 1
donat lui Moise, ca se o închiâie cu fiii lui Israel în
pâmêntul Moabiților; afarâ de alianția, pre care el o închiâ-se
cu dînșii în Horeb.
Și Moise convocâ pre tot Israelul, și le ḑise lor: Voi ați 2
vêḑut tóte câte a fàcut Iehova înaintea ochilor vostri, în pâmên-
tul Egiptului, cu Faraon și cu toți servitorii lui, și cu tot pâmên-
tul lui; Probele cele mari, pre care le-aŭ vêḑiut ochii tei, acele 3
semne și minuni mari. Dar cu tóte acestea, Iehova pânâ în ḑi- 4
ua de astâḑi ăncâ nu vê dede ănima, care se cunóscâ, nici ochi
care se vadâ, nici urechi ca se auḑiâ. Și eŭ vê conduseiŭ pre 5
voi patru-ḑeci de ani prin deșert, și vestimentele vóstre nu se
învechirâ pre voi, nici încâlțiâmintele tale nu se învechirâ pre
piciorul teŭ. Pâne n'ați mâncat, nici vin saŭ bêuturâ bețivâ n'ați 6
bêut, ca se cunóșceți câ eŭ Iehova *sûm* Dumneḑeul vostru. În 7
urmâ, voi dupâ ce venirâți la locul acesta, atunci Sion împêra-
tul Hesbonului, și Og împêratul Basanului ne eșirâ înaintea nós-
trâ cu resbel, și noi îi bâturâm pre ei. Și le ocuparâm pâmên- 8
tul lor, și'l dederâm de moștenire Rubeniților și Gadiților, și la
djumâtate de semênția a Manasiților. Pâziți dar cuvintele acestei ali- 9
anție, și le faceți pre ele, pentru ca se prosperați întru tóte cele
ce faceți.
Voi astâḑi sûnteți toți adunați înaintea Iehova Dumneḑeul 10
vostru, capii semențielor vóstre, bêtrânii vostri, și prefecții vos-
tri, toți barbații lui Israel; Copii vostri cei mititei, femeile vós- 11
tre, și strâinul teŭ, carele *este* în meḑi-locul castrului teŭ; de
la tâiâtoriul lemnelor tale, pânâ la aducâtoriul de apa ta. Ca 12
se te obligi cu alianția lui Iehova Dumneḑeul, precum și cu blasfe-
mul lui cel cu jurâmênt, pre carele Iehova Dumneḑeul teŭ o în-
chiâie cu tine astâḑi; Pentru ca el se te stabileze pre tine de 13
poporul seŭ, și el se'ți fiâ ție Dumneḑeŭ, dupâ cum, ți-a grâit ție,
lui Abraam, și lui Isaac, și lui Iacob. Și eŭ aceastâ alianțiâ, și 14
acest jurâmênt, nu o încheiŭ numai cu voi singuri. Ci precum 15
cu tot acela, carele astâḑi este aici, și stâ înaintea Iehova Dum-
neḑeul nostru, așia și cu acela, carele astâḑi nu este aici cu noi.
Câ voi sciți, cum am locuit noi în pâmêntul Egiptului, și 16
în ce chip am trecut noi prin meḑi-locul naționilor, prin care voi
ați trecut. Și voi vêḑiurâți spurcâciunea lor, și idolii lor, cei 17
de lemn, și de pétrâ, de argint și de aur, carii *eraŭ* la dînșii;
Ca nu cum-va se fiâ între voi cine-va, barbat saŭ femeiâ, familiâ 18

saŭ semenţiâ, a câruia ânimâ se se întórcâ astâḑî de la Iehova
Dumneḑeul nostru; şi se mérgâ, ca se se închine ḑeilor acestor
naţiunĭ; ca nu cum-va se fiâ între voĭ verĭ uca râdâcinâ, care se
19 producâ fere saŭ absint; Şi se nu fiâ, ca cine-va chiar şi au-
ḑênd cuvintele acestuĭ blasfem cu jurâmênt, el tot se se feri-
cească întru ânima sa, ḑicênd: Bine'mi este mie, de şi eŭ um-
blu dupâ râtâcirea ânimei mele, aşia ca se adaogâ beţia la sete.
20 Pre acela Iehova nu va voi se'l ierte, ci âncâ mânia luĭ Iehova
şi gelosia luĭ se va aprinde atuncĭ asupra aceluĭ barbat, şi vor
veni preste dînsul tóte blasfemele câte sûnt scrise în cartea
21 aceasta; şi va sterge Iehova numele luĭ de sub ceriŭ. Şi'l va
separa pre dînsul Iehova, spre perdere din tóte semenţiele luĭ
Israel, dupâ tóte adjuraţiunele alianţieĭ, care este scrise într'a-
22 ceastâ carte a legeĭ. Atuncĭ urmâtórea generaţiune, fiiĭ vostri, cariĭ
se vor scula dupre voĭ, şi strâiniĭ, cariĭ vor veni din pâmêntul depar-
tat, vor ḑice, când vor vedea bâtâile pâmêntuluĭ aceluea, şi bólele luĭ,
23 cu care Iehova l'a bâtut; şi câ tot pâmêntul luĭ nu va fi decât
arsurâ de sulfure şi de sârâturâ aşia încât nu se va pute sêmêna
nimica, nicĭ va cresce ce-va, şi nicĭ va resâri întrînsa ce-va
verdéţiâ; asemenându-se cu subversiunea de la Sodoma şi Gomora,
Adama şi Seboim pre care le-a surpat Iehova întru mânia sa, şi
24 întru iuţeala manieĭ sale. Atuncĭ vor ḑice tóte naţiunele: Pentru
ce a fâcut Iehova ast-fel pâmêntuluĭ acestuaia? ce fel este aceastâ
25 iuţime mare a mânieĭ? Şi se va respunde: pentru câ eĭ aŭ pâ-
râsit alianţia luĭ Iehova Dumneḑeul pârinţilor lor; care o fâcuse
26 cu dînşiĭ, când îĭ scóse pre dînşiĭ din pâmêntul Egiptuluĭ. Şi eĭ
mergênd servirâ altor ḑeĭ strâini, şi se închinarâ lor, la aceĭ ḑeĭ
pre cariĭ eĭ nu'ĭ cunoscurâ, şi pre cariĭ el lor nu'ĭ distribuise;
27 De aceea se aprinse mânia luĭ asupra aceluĭ pâmênt, încât el
aduse asupra luĭ tóte blasfemele, cariĭ sûnt scrise într'aceastâ
28 carte. Şi'ĭ sterpi pre eĭ Iehova din pâmêntul lor, cu mâniâ, cu
iuţime, şi cu mare indignaţiune, şi'ĭ aruncâ într'alt pâmênt, pre-
29 cum *sûnt şi* astâḑĭ. Cele secrete *sûnt* pentru Iehova Dumneḑeul
nostru; iar cele descoperite *sûnt* pentru noĭ şi pentru fiiĭ nostri
în perpetuŭ, ca noĭ se facem tóte cuvintele legeĭ acestia.

CAPUL XXX.

Îndurare pentru pocâitorĭ. Pedepsĭ pentru ceĭ obstinaţĭ.

1 Şi va fi, dupâ ce vor veni preste tine tóte aceste cuvinte,
bine-cuvêntarea saŭ blasfemul, care le am propus îna-
intea ta, dacâ tu cu pârere de reŭ din ânimâ îţĭ veĭ aduce aminte

de dînsele în meḑĭ-locul a tóte naţiunele, între care te-a figârit
pre tine Iehova Dumneḑeul teŭ; Şi te veĭ întórce până la Ie- 2
hova Dumneḑeul teŭ, şi veĭ asculta de vocea luĭ în tocmaĭ aşia,
precum îţĭ ordon eŭ ţie astâḑĭ, tu şi fiiĭ teĭ, din tótâ ânima ta,
şi din tot sufletul teŭ; Atuncĭ Iehova Dumneḑeul teŭ va reîn- 3
tórce pre captiviĭ teĭ, avênd compâtimire de tine; şi ĭarâşĭ te va
aduna dintre tóte naţiunile, între care Iehova Dumneḑeul teŭ te-a
risipit. Decĭ ceĭ risipiţĭ aĭ teĭ vor fi până şi la marginea ceriuluĭ, 4
de acolo te va strânge pre tine Iehova Dumneḑeul teŭ, şi de acolo
te va lua. Şi te va întórce Iehova Dumneḑeul teŭ în pâmêntul, 5
pre carele l'aŭ stâpânit pârinţiĭ teĭ, ca tu se'l stâpânescĭ; şi'ţĭ va
face ţie bine, şi te va înmulţi pre tine maĭ mult decât aŭ fost
pârinţiĭ teĭ. Atuncĭ Iehova Dumneḑeul teŭ va tâia împrejiur ânima 6
ta, şi ânima semenţieĭ tale, pentru ca se iubescĭ pre Iehova Dum-
neḑeul teŭ din tótâ ânima, şi din tot sufletul ca se trâescĭ. Şi 7
Iehova Dumneḑeul teŭ tóte aceste blasfeme le va pune preste
inimiciĭ teĭ, şi preste aceea ce te urâsc, şi te vor fi persecutat
pre tine. Tu dar dacâ te veĭ întórce, şi veĭ asculta de vocea 8
luĭ Iehova, şi veĭ împlini tóte ordinile, pre care ţi le prescriŭ
eŭ astâḑĭ, Atuncĭ Iehova Dumneḑeul teŭ te va face se abundezĭ 9
întru tóte lucrurile mânilor tale, în fruptul pântecelui teŭ, şi în
fruptul vitelor, şi în fruptul pâmêntuluĭ teŭ, ţie spre folos; pen-
tru câ Iehova ĭarâşĭ se va întórce câtrâ tine, bucurêndu-se de bi-
nele teŭ, dupre cum s'a bucurat de pârinţiĭ teĭ; Da numaĭ aşia, 10
dacâ veĭ asculta de vocea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, şi veĭ pâzi
ordinile luĭ, şi statutele luĭ, care sûnt scrise într'aceastâ carte a
legeĭ; dacâ te veĭ întórce la Iehova Dumneḑeul teŭ, din tótâ ânima
şi din tot sufletul.

Câ ordinul acesta, pre carele ţi'l daŭ eŭ ţie astâḑĭ, nu este 11
nicĭ prea greŭ, nicĭ prea departe *de tine*; Nu *este* în ceriŭ, ca 12
se poţi ḑice: Cine dintre noĭ se se suie în ceriŭ, şi luându'l de
acolo se ni'l aducâ noue, şi noĭ auḑindu'l se'l facem? Nicĭ *este* 13
preste mare dincolo, cât se poţĭ ḑice: Cine dintre noĭ va trece
dincolo de mare, ca se ni'l aducâ nóue, şi noĭ auḑindu'l, se'l
facem? Ci fórte aprópe de tine *este* cuvêntul acesta, *el este* în 14
gura ta, şi în ânima ta, ca tu se'l facĭ.

Eacâ! Eŭ astâḑĭ pun înaintea ta viaţa şi binele, mórtea şi 15
reul. Carele ţie astâḑi îţĭ ordon, ca se iubescĭ pre Iehova Dum- 16
neḑeul teŭ, se umbli întru tóte câile luĭ, şi se împlinescĭ ordinile
luĭ, şi statutele luĭ, şi judecâţile luĭ, ca se trâescĭ, şi se te în-
mulţiescĭ, şi ca Iehova Dumneḑeul se te bine-cuvinte în pâmên-
tul întru carele întri, ca se'l moştenescĭ. Dar dacâ ânima ta se 17
va întórce şi tu nu veĭ asculta, şi tu te veĭ amâgi, ca se te în-
chinĭ altor ḑeĭ, şi lor se le servescĭ, Atuncĭ eŭ vê declar as- 18
tâḑĭ, câ voĭ întru adevêr veţĭ peri, şi câ nu veţĭ fi multe ḑile

în pămêntul pentru carele tu trecĭ Iordanul, ca se întri într'însul
19 şi se'l moştenescĭ pre el. Ceriul şi pămêntul chiăm astăḑĭ de
mărturiă contra vóstră; că eŭ v'am pus înainte-vê viaţa şi mór-
tea, bine-cuvêntarea şi blasfemul. Alegĭ dar viaţa, ca se trâ-
20 iescĭ, tu, şi semenţia ta. Iubind pre Iehova Dumneḑeul teŭ, as-
cultând de vocea luĭ, şi lipindu-te de dînsul; căcĭ acesta *este*
viaţa ta, şi lungimea ḑilelor tale, ca se locuescĭ în pămêntul,
pentru carele Iehova Dumneḑeul teŭ s'a jurat părinţilor teĭ, luĭ
Abraam şi luĭ Isaac şi luĭ Iacob că ţi'l va da.

CAPUL XXXI.

Moise întăresce pre Iosua în chiămarea sa de povăţuitoriŭ a luĭ Israel. Ordonă se se ceteascâ legea poporuluĭ. Dumneḑeŭ îĭ anunţiă mórtea sa.

1 Dup'aceea mergênd Moise, grăi cuvintele acestea cătră
2 tot Israelul; Şi le ḑise lor: Eŭ astăḑĭ *sûm* de una
sută doue-ḑecĭ de anĭ, eŭ numaĭ pot merge şi umbla, şi maĭ ales
fiind că Iehova mĭ-a şi ḑis: „Tu preste Iordanul acesta nu veĭ
3 trece!“ Iehova Dumneḑeul teŭ el însuşĭ va trece înaintea ta,
el va perde naţiunile aceste dinaintea ta, ca tu se le poţi moş-
teni pre ele; Iosua el va trece înaintea ta, după cum a ḑis Ie-
4 hova. Şi Iehova va face cu dînşiĭ, precum a făcut cu Sion şi
cu Og, împêratul Amoreilor, şi cu pămêntul lor, pre cariĭ 'ĭ-a
5 perdut. Şi după ce Iehova vi'ĭ va da în mână-vê, atuncĭ se fa-
ceţĭ cu dînşiĭ în tocmaĭ după tótă ordonaţiunea, care vi o am or-
6 donat. Întăriţi-vê *dar* şi vê îmbarbataţĭ, nu vê temeţi, nicĭ vê
îngroziţĭ de frica lor, căcĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, el însuşĭ este cel ce
va merge împreună cu tine, el dar nu te va părăsi, şi nu te va lasa.
7 Dup'aceea chiămă Moise pre Iosua şi'ĭ ḑise luĭ, înaintea
ochilor a tot Israelul: Întăresce-te şi te îmbărbătézâ! căcĭ tu veĭ
întra cu populul acesta în pămêntul pentru care Iehova s'a jurat
părinţilor lor, că li'l va da; şi tu'l veĭ împărţi lor spre moşte-
8 nire. Căcĭ Iehova *este* el însuşĭ, carele va merge înaintea ta,
şi va fi cu tine, el pre tine nu te va părăsi, şi nu te va lasa;
nu te teme dar, nicĭ speria de dînşiĭ!
9 Apoĭ Moise scrise această lege, şi o dede preuţilor, fiilor
luĭ Levi, cariĭ purtaŭ arca Alianţieĭ luĭ Iehova, şi tutulor bĕtrâ-
10 nilor luĭ Israel. Şi Moise ordonă lor, şi le ḑise: După finele fie-
căruea al şeptelea an, pre timpul anuluĭ eliberăreĭ, la serbătó-
11 rea corturilor; Când va veni tot Israelul ca se se înfăcioşeze
înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul teŭ, în locul ce el singur şi'l va
alege, se citeştĭ tu această lege înaintea a tot Israelul, în au-

ḑiul lor. Adună poporul, pre barbaţĭ şi pre femeĭ, şi pre copiĭ, 12
şi pre străinul ce *va fi* întru porţile tale, ca se auḑiă, şi se în-
veţiă şi se se témă de Iehova Dumneḑeul vostru, şi se păzească
făcênd tóte cuvintele legeĭ acestia. Ancă şi fiiĭ lor, cariĭ n'aŭ 13
nicĭ o cunoscinţă, şi aceea se auḑiă şi se înveţiă a se teme de
Iehova Dumneḑeul vostru în tot timpul câte ḑile veţĭ trăi în pă-
mêntul, întru carele, trecênd Iordanul, întraţĭ ca se'l moşteniţĭ.
Şi Iehova ḑise câtră Moise: Eacă ḑilele tale s'aŭ apropiat 14
ca se morĭ, chiamă pre Iosua, şi vê înfăcioşaţĭ în Cortul adu-
nanţieĭ, ca eŭ se'ĭ daŭ ordinĭ. Şi Moise şi Iosua merseră, şi în-
trând steteră în Cortul adunanţieĭ. Şi Iehova se arătă în Cort, 15
într'una columnă de nuor; şi columna de nuor sta deasupra uşeĭ
Cortuluĭ. Şi Iehova ḑise câtră Moise: Eacă! tu preste scurt te 16
veĭ culca lângă părinţiĭ teĭ, dar poporul acesta se va scula, şi
va fornica cu ḑeiĭ ceĭ străinĭ aĭ pământuluĭ acestuia, în carele
întră, şi pre mine me va părăsi, şi va strica alianţia mea, care
o încheiăsem cu el. Şi mânia mea se va aprinde asupra lor în 17
ḑilele acele; şi'ĭ voiŭ părăsi pre eĭ, şi voiŭ ascunde façia me de
câtră eĭ, şi el va fi consumat; şi va fi după ce'l vor adjunge pre
el multe rele şi aflicţiunĭ, atuncĭ va ḑice: Aŭ nu pentru aceia,
pentru că Dumneḑeul meŭ nu este în meḑĭ-locul meŭ, aŭ venit
preste mine tóte aceste rele? Şi eŭ de tot îmĭ voiŭ ascunde 18
façia me de câtră dînşiĭ, în ḑiua aceea, pentru tot reul, carele
'l'a făcut, că s'a întors la alţĭ ḑeĭ. Şi aşia acum scrie-veţĭ această 19
cântare şi învaţiă-o pre ea fiiilor luĭ Israel; pune-o lor în gură-le,
ca această cântare se'mĭ fiă de mărturiă în contra fiilor luĭ
Israel. Că'ĭ voiŭ introduce pre eĭ în pământul, pre carele cu ju- 20
râmênt l'am promis părinţilor lor, unde curge lapte şi miere; şi
eĭ acolo, după ce vor mânca, şi se vor sătura, şi se vor îngră-
şia, se vor întórce la alţĭ ḑeĭ, şi vor servi lor, şi pre mine des-
preţuindu-me me vor întărîta, şi vor frânge alianţa mea. Şi va 21
fi, după ce pre eĭ îĭ vor adjunge multe rele şi strâmtorărĭ, atuncĭ
această cântare va sta înaintea lor ca mărturiă, (căcĭ ea nu se
va uita *nicĭ una dată* d'in gura urmaşilor lor;) căcĭ eŭ bine
le cunosc cugetul lor, şi ceea ce vor se facă, încă şi as-
tăḑĭ, maĭ înainte de a'ĭ introduce eŭ în pământul, pre carele cu
jurâmênt 'l'am promis. Şi Moise atuncĭ scrise cântarea aceea, şi 22
o învăţiă pre ea fiilor luĭ Israel. Şi Iehova ordonă luĭ Iosua fiu- 23
luĭ luĭ Nun, ḑicênd: Întăresce-te şi te înbărbătează! căcĭ tu aĭ
se introducĭ pre fiiĭ luĭ Israel în pământul, pre carele cu jură-
mênt li l'am promis, şi eŭ voiŭ fi cu tine. Şi se întêmplă, că 24
după ce Moise descrise tóte cuvintele legeĭ acestia într'una carte
până ce le fini, Ordonă Moise Leviţilor, cariĭ duceaŭ arca Ali- 25
anţieĭ luĭ Iehova, şi le ḑise: Luaţĭ această carte a legeĭ, şi o pu- 26
neţĭ de laturea arceĭ Alianţieĭ luĭ Iehova Dumneḑeul vostru, ca

27 ea se'ţi fiâ ţie acolo ca mârturiâ în contra ta. Câ eŭ cunosc
neascultarea ta, şi cerbicea ta cea durâ; câ écâ! eŭ ăncâ viŭ
fiind cu voĭ, astâḑi, sûnteţi neascultâtorĭ în contra luĭ Iehova, cu
28 cât maĭ vêrtos *veţĭ fi* dupâ mórtea mea? Adunaţĭ la mine pre
toţĭ bêtrânii semenţielor vóstre, şi pre toţĭ prefecţii voştrii, ca
se grâesc în urechele lor cuvintele acestea, şi se ieaŭ ceriul şi
29 pâmêntul de mârturiâ în contra lor. Câ eŭ bine sciŭ câ voĭ dupâ
mórtea mea vê veţi corumpe, şi vê veţi abate de la calea, care
vi o am prescris, pentru care pre voi vê vor adjunge nenoro-
cirĭ în ḑilele din urmâ, fiind câ aţi fâcut ce este reŭ în ochiĭ luĭ
30 Iehova, şi l'aţĭ întârîtat pre el prin lucrurile mânilor vóstre. Şi
ast-feliŭ Moise grâi în auḑiul a tótâ adunarea luĭ Israel cuvintele
cântâreĭ acestia, pânâ la finit.

CAPUL XXXII.

Cântare istoricâ şi profeticâ a luĭ Moise.

1 Luaţĭ în urechĭ, ceriurilor! câ eŭ voiŭ se vorbesc,
şi tu pâmêntule! ascultâ cuvintele gureĭ mele.
2 Se curgâ ca plóia învêţiâtura mea,
se pice ca roua cuvêntul meŭ,
ca plóia cea menuntâ preste verdeaţiâ,
ca picâturile de plóiâ preste iarba mare!
3 Fiind câ voiŭ se învoc numele luĭ Iehova,
daţĭ mârirea *numaĭ* Dumneḑeuluĭ nostru.
4 *El este* stâncâ, lucrurile luĭ *sûnt* desâvârşite,
pentru câ câile luĭ tóte *sûnt* direptate;
Este Dumneḑeŭ al adevêruluĭ, şi fârâ ce-va falşitate,
ci just şi dirept.
5 Eĭ pêcâtuirâ contra luĭ,
dar nu maĭ *sûnt* acestia fiiĭ luĭ, aceastâ clociturâ infamâ,
ci generaţiune perversâ şi depravatâ.
6 Ce? şi voĭ ast-fel de mulţiumire faceţi luĭ Iehova?
popul nebun şi ne'nţelept
aŭ nu *este* acesta pârintele teŭ, *carele* pre tine luişĭ te agonisi?
nu este el carele te-a fâcut şi te-a întârit?
7 Aduţĭ aminte de ḑilele cele de de mult,
luaţĭ aminte la aniĭ generaţiunilor trecute,
întreabâ pre tatul teŭ, şi el îţĭ va anunţia,
şi pre bêtrânii teĭ, şi eĭ îţĭ vor spune.
8 Când cel prea înalt împârţi naţiunilor moştenirea,
când separâ el pre fiiĭ naţiunilor uniĭ de alţiĭ,

eĭ *ăncă atuncĭ* stabili limiţi naţiunilor,
după numerul fiilor luĭ Israel.
Pentru că partea de moştenire a luĭ Iehova *este* poporul seŭ, 9
şi Iacob sórtea moştenireĭ sale.
Aflatu'l'a pre dînsul în pămêntul deşert, 10
într'un loc singuratic, *unde nu s'auḑia decât* urletele de selbătăcime,
el îl congiură pre dînsul, îl învaţă,
şi'l apără ca lumina ochiuluĭ.
Precum vulturul, *ca* se'*şĭ* aciţiă *la sburat* puiĭ seĭ, 11
îşĭ întinde aripele sale,
şi flotează cu ele pre deasupra lor;
iĭ iea, *şi*'ĭ pórtă pre eĭ pre aripele sale,
Aşia'l conduse pre el Iehova numaĭ singur, 12
şi nu *fu* cu dînsul nicĭ un alt ḑeŭ străin.
Dusu'l'a pre dînsul preste înălţimele pămêntuluĭ, 13
ca se mânânce fruptele câmpuluĭ,
datu'i-a luĭ se sugă miere *ăncă* şi din peatră,
şi oleŭ din stânca vârtósă;
Unt de vacĭ, lapte de oĭ, 14
cu grăsimea mneilor,
şi cu ceea a berbecilor născuţi în Basan, şi cu a çiapilor,
împreună cu grăsimea cea de la rerunchĭ a grâuluĭ,
şi sângele de strugurĭ pre carele'l beuşĭ spumând.
Dar îngrăşindu-se Iesurun, recalcitră, 15
tu te-aĭ îngrăşiat, te-aĭ îngroşiat,
şi te-aĭ îndesat. Şi el atuncĭ părăsi pre Dumneḑeul, carele'l făcu,
şi se depărtă de stânca mêntuireĭ sale.
Eĭ îl întăritară la gelozią prin *ḑeĭ* străinĭ 16
prin abominaţiune îl provocară la mânią.
Eĭ sacrificară demonilor, şi nu luĭ Dumneḑeŭ, 17
ḑeilor acelora pre cariĭ eĭ maĭ înainte nu'ĭ cunoscură,
unor ḑeĭ noĭ veniţĭ de curênd din vecinătate,
de cariĭ părinţiĭ vostri nu s'aŭ temut.
Pre stânca, *care* pre tine te-a născut o aĭ părăsit, 18
şi aĭ uitat de Dumneḑeul, carele te-a format.
Şi aceasta veḑêndu-o Iehova, şi mâniendu-se, 19
lepădă cu indignaţiune pre fiiĭ seĭ şi pre fetele sale;
Şi ḑise: Ascunde-mĭ-voiŭ façia mea de la dînşiĭ, 20
şi voiŭ vedea, carele *va fi* finele lor;
căcĭ *sûnt* generaţiune fórte perversă,
fiĭ, întru cariĭ nu este încredere.
Eĭ pre mine me întărîtară la gelosią prin *ceea ce* nu *este* Dumneḑeŭ, 21
şi me provocară la mânia prin idoliĭ lor ceĭ deşerţĭ;
aşia dar şi eŭ îĭ voiŭ întărîta pre eĭ la gelosią prin *un popul ce nu este* popul,

şi'ĭ voiŭ provoca la mâniâ prin una naţiune nebunâ.
22 Câcĭ focul s'a aprins întru mânia mea,
şi va arde pânâ la cele maĭ adâncĭ a le infernuluĭ,
şi va consuma pâmêntul şi fruptele luĭ,
arde-va şi temeliile munţilor.
23 Grâmâdi-voiŭ asuprâ'ĭ tóte nenorocirile,
şi voiŭ arunca în contra lor tóte sâgeţile mele.
24 Eĭ dupâ ce vor fi topiţĭ de fóme, şi stinşĭ de frigurĭ ferbinţĭ,
şi destrugere amarâ, voiŭ trâmite asupra lor
şi dinţiĭ fearelor selbatice,
împreunâ cu veninul *şerpilor* celor têritorĭ prin pulbere.
25 Pre din afarâ îĭ va sterpi pre eĭ sabia, iar pre din nâuntrul spaĭma,
pre tenêr ca şi pre feciórâ,
pre sugâtoriŭ ca şi pre barbatul cel cârunt.
26 Eŭ voiam se ḑic: risipi'ĭ-voiŭ,
amintirea lor o voiŭ sterge dintre ómenĭ;
27 Dacâ nu me temeam de indignaţiunea inimicilor;
Ca nu cum-va adversariĭ lor se se mândreascâ
şi se ḑicâ: Mâna nóstrâ a fost înaltâ,
iar nu Iehova a fâcut tóte aceste!
28 Pentru câ eĭ *sûnt* naţiune ce *şi*'a perdut consiliul,
şi nu este între dînşiĭ nicĭ o înţelegere.
29 O! de ar fi aşia de cuminte, şi aceasta se înţeleagâ,
ca se cugete la viitorul lor!
30 În ce chip unul ar pute alunga pre una miâ,
şi doĭ ar pute fugâri pre ḑece miĭ,
dacâ aceasta n'ar fi pentru câ stânca lor i'a vândut pre eĭ,
Şi Iehova i'a trâdat pre dînşiĭ!
31 Câ stânca lor nu este ca stânca nóstrâ,
despre aceasta *se fiâ* chiar inimiciĭ nostri judecâtorĭ.
32 Câ viţia lor *este* din viţia Sodomeĭ,
şi din câmpia Gomoreĭ;
struguriĭ lor *sûnt* strugurĭ înveninaţĭ;
bóbele le aŭ amare.
33 Fere de balaur *este* vinul lor,
Şi otravâ omoritóre de aspide!
34 Aŭ nu sûnt acestea ascunse la mine.
sigilate între tesaurile mele?
35 A mea *este* resbunarea şi voiŭ retribui la timpul seŭ,
când piciórele lor vor începe se alunece,
câ incâ aprópe *este* ḑiua perdereĭ lor,
şi cele ce aŭ se li se întêmple vin cu iuţealâ.
36 Câ Iehova va judica pre poporul seŭ,
şi de serviĭ seĭ va avea compâtimire;
când va vedea câ tótâ puterea lor li s'a trecut

şi nu vor maĭ fi, nicĭ din ceĭ închişĭ, nicĭ din ceĭ lasaţĭ.
Şi va ḑice: Unde *sûnt* ḑeiĭ lor, 37
stâncâ, întru care'şĭ puseserâ eĭ încrederea lor.
Cariĭ grâsimea sacrificielor lor o mâncaŭ, 38
şi vinul libaţiunilor lor îl beaŭ,
scólese *acum*, şi se vê adjute,
şi fie-vê vóue de aparare!
Vedeţĭ dar acum, câ eŭ, eŭ însumĭ *sûm*, 39
câ nu *este alt* Dumneḑeŭ, afarâ de mine;
eŭ pot omorĭ, şi pot da viaţiâ;
eŭ pot râni şi pot vindeca,
şi nu este cine se pótâ scóte din mânile mele.
Da, eŭ redic spre ceriŭ mâna mea, 40
şi ḑic: Viŭ *sûm* eŭ în etern!
Când voiŭ ascuţi fulgerul sâbieĭ mele, 41
şi mâna mea o voiŭ pune pre judecatâ,
atuncĭ voiŭ întórce resbunare adversarilor meĭ,
şi celor ce me urâsc pre mine, le voiŭ resplâti.
Inbata-voiŭ sâgetele mele de sânge, 42
şi sabiea mea le va devora carnea,
de sângele celor ucişĭ şi captivĭ,
incepêndu'ĭ de la capetele principilor inimiculuĭ.
Saltaţĭ de bucuriâ, voĭ naţiunilor, *care sûnteţĭ* popului seŭ, 43
pentru câ el va resbuna pentru sângele servilor seĭ,
şi resbunarea o va întórce asupra adversarilor seĭ,
şi va face espiaţiune pâmêntuluĭ seŭ *şi* popululuĭ seŭ,

Şi Moise veni, şi tóte cuvintele cântâreĭ acestia le grâi în 44
urechile popululuĭ, el şi Iosua fiul luĭ Nun. Şi dupâ ce fini Moise 45
de a pronunţia tóte aceste cuvinte câtrâ tot Israelul. Ḑise câ- 46
trâ dînşiĭ: Luaţĭ întru ânimele vóstre tóte cuvintele acestea, pre
care eŭ le mârturisesc vóue astâḑĭ, pre care voĭ se le ordonaţĭ
fiilor vostri, ca eĭ se pâzeascâ şi se facâ tóte cuvintelele legeĭ
acestia. Câcĭ acesta nu este un cuvênt în deşert *propus* îna- 47
intea vóstrâ, ci el *este* viaţia vóstrâ, şi prin acest cuvênt vi se
vor prelungi ḑilele *vóstre* în pâmêntul, la carele, trecênd Iorda-
nul, mergeţĭ ca se'l moşteniţĭ.

Şi Iehova grâi câtrâ Moise tot în ḑiua aceea şi ḑise: 48
Suie-te pre acest munte Abarim, *pre* muntele Nebo, carele *este* 49
în pamêntul Moabiţilor, în façia Ierihonuluĭ, şi te uitâ la pâmên-
tul Canaan, pre carele voiŭ se'l daŭ de moştenire fiilor luĭ Israel.
Şi se morĭ pre muntele pre care te suĭ, şi se te stringĭ la popu- 50
lul teŭ, precum şi Aaron fratele teŭ, a murit pre muntele Hor,
şi fu strâns lângâ popului seŭ; Din causâ câ aţĭ pêcâtuit în 51
contra mea, în meḑi-locul fiiilor luĭ Israel, la apa certâreĭ, lângâ
Cades, în deşertul Tzin; fiind câ nu m'aţĭ santificat în meḑĭ-lo-

52 cul fiilor luĭ Israel. Câ tu numaĭ de departe dinaintea *ta*, veĭ
vedea pâmêntul, dar acolo nu veĭ putea întra în pâmêntul pre
carele voiŭ eŭ se'l daŭ fiilor luĭ Israel.

CAPUL XXXIII.

Bine-cuvêntârĭ profetice a luĭ Moise.

1 Şi aceasta *este* bine-cuvêntarea, cu care Moise omul luĭ
Dumneḑeŭ a bine-cuvêntat pre fiiĭ luĭ Israel, înaintea
morţeĭ sale, şi ḑise:
2 Iehova veni din Sinaĭ,
şi le resâri lor din Seir,
strâluci din muntele Paran,
şi veni dintre miriade de sânţĭ,
avênd dea dreapta luĭ focul legeĭ pentru dînşiĭ.
3 Cât de mult iubesce el pre semenţiĭ,
toţĭ sânţiĭ lor *sûnt* în mâna ta;
eĭ jocŭ la picióreie tale;
ca se asculte cuvintele tale;
4 Lege Moise ne-a dat nóue,
moştenirea comunitâţeĭ luĭ Iacob.
5 Şi el era împêrat în Iesurum,
când se adunaŭ capiĭ poporuluĭ,
cu semenţiele luĭ Israel impreunâ.
6 Se trâiească **Ruben,** şi se nu mórâ,
şi mulţimea luĭ se fiâ fârâ de numeriŭ!
7 Şi aceastâ bine-cuvêntare *fu* pentru **Iuda,** şi'ĭ ḑise:
Ascultâ Iehova! vócea luĭ Iuda,
şi'l re'ntórce pre dînsul la popoulul seŭ;
braţiele sale *fie'ĭ* de adjuns,
şi adjutor în contra inimicilor seĭ tu se'ĭ fiiĭ *luĭ!*
8 Şi despre **Levi** ḑise:
Tumim şi Urim (direptatea ta şi lumina ta) le va purta barbatul
cel cuvios al teŭ,
pre carele tu cu cercare 'l-aĭ cercat la Masa,
şi cu carele te-aĭ certat la apa Meriba.
9 Carele ḑice de tatul seŭ şi de mama sa: Nu 'ĭ-am vêḑiut pre eĭ:
carele pre fraţiĭ seĭ nu'ĭ recunósce,
şi de fiiĭ seĭ nimica nu sciâ,
ci pâzesc cuvintele tale,
şi ţin alianţia ta;
10 Acestia vor învâţia pre Iacob direptâţile tale,

şi pre Israel legea ta;
acestia vor oferi profum bine-mirositoriŭ nasuluĭ teŭ,
şi sacrificiŭ, ardere de tot pre altariu teŭ.
Bine-cuvêntâ, Iehova, puterea luĭ, 11
şi lucrul mânilor luĭ fie'ţĭ cu plâcere,
sdrobesce şelele inimicilor luĭ,
şi a le celor ce se scólâ asupra luĭ, ca se nu se maĭ pótâ redica.
Şi pentru **Beniamin** ḑise: 12
Iubitul luĭ Iehova de secur va locui cu dînsul,
protege'l-va pre dînsul în tóte ḑilele,
şi între umeriĭ luĭ va odihni.
Şi pentru **Iosef** ḑise: 13
Bine-cuvêntat *fiâ* de Iehova pâmêntul luĭ,
cu cele maĭ delicióse producte de sub ceriŭ,
cu róuâ şi cu isvóre din abisul cel maĭ dedesubt.
Şi cu cele maĭ alese frupte, pre care le produce sórele, 14
şi cu cele maĭ escelente lucrurĭ, pre care le produce luna.
Şi cu cele maĭ gustóse de pre munţiĭ ceĭ anticĭ, 15
şi cu cele maĭ preţióse de pre dealurile cele eterne;
Şi cu cele maĭ deliciόse lucrurĭ ce nu maĭ sûnt pre pâmênt, şi 16
întru abundanţia luĭ;
şi favórea celuea ce se arâtâ în rug,
se se pogóre pre capul luĭ Iosef,
şi preste creşteiul Nazirului celuĭ (separat) dintre fraţiĭ seĭ.
Ca şi a ânteiŭ-nâscutuluĭ dintre tauriĭ seĭ *este* frumuseţia luĭ, 17
ca córnele renocerotelui sûnt doue córnele luĭ;
cu acelea va împunge el grâmadâ pre toţĭ populiĭ câţĭ sûnt
pânâ la marginea pâmêntuluĭ. Acestea *sûnt* miriadele luĭ Efraim,
şi acestea miile luĭ Manase.
Şi pentru **Zabulon** ḑise: 18
Bucurâ-te, Zabulóne! de eşirea ta,
şi tu **Isacare,** de corturile tale!
Eĭ vor chiâma pre populĭ la munte, 19
şi acolo vor oferi sacrificie de direptate;
pentru câ eĭ sug avuţiele mâreĭ,
şi tesaurele cele ascunse în arenâ.
Şi pentru **Gad** ḑise: 20
Bine-cuvêntat *se fiâ*, cel ce a lârgit pre Gad,
el face întins ca un leŭ, şi sfâşiâ braţiŭ şi cap.
El primiţia 'şi-o alese luişĭ, 21
câ acolo stâ ascunsâ partea legislatoruluĭ.
şi el venind în frunte cu ceĭ maĭ principalĭ aĭ populuĭ,
fâcu direptatea luĭ Iehova,
şi judecata luĭ cu Israel.
Şi pentru **Dan** ḑise: 22

Dan *este* puiŭ de leŭ,
carele sare din Basan.
23 Şi pentru **Neftali** ḑise:
O Neftali! *care eştĭ* sâtul de bunâ-voinţiâ,
şi plin de bine-cuvêntarea luĭ Iehova;
tu la apus şi la meaḑiâ-ḑi se moştenescĭ!
24 Şi pentru **Asser** ḑise:
Bine-cuvêntat întru fiĭ *este* Asser,
bine-plâcut se fiâ el fraţilor seĭ,
muindu'şĭ în oleŭ piciorul seŭ.
25 Fer şi aramâ încâlţiâmintele tale,
şi puterea ta *va dura* câte ḑile veĭ trâi.
26 Niminea nu este aseminea cu Dumneḑeul luĭ Iesurum,
carele se *pórtâ* pre ceriurĭ într'ajutorul teŭ,
şi întru mârirea sa pre nuorĭ,
27 Adâpostul *teŭ este* Dumneḑeul cel etern,
şi *aicĭ* djos *lucreazâ* braciele cele eterne;
carele fugâri de la façia ta pre inimic,
şi ḑise: se pearâ!
28 Şi aşia Israel va locui secur şi singur;
Ochiuĭ luĭ Iacob la pâmêntul cel cu grâŭ şi vin,
şi ceriul luĭ îĭ va picura róua.
29 Fericit escĭ tu o Israele!
Cine maĭ *este* ca tine? popul mântuit
de Iehova, de scutul adjutoruluĭ teŭ,
şi de sabia mârireĭ tale?
Umilise-vor inimiciĭ teĭ înaintea ta,
iar tu veĭ calca preste înâlţimile lor.

CAPUL XXXIV.

Mórtea luĭ Moise. Înmormântarea sa. Iosua.

1 Dup'aceea Moise se suì din câmpia Moabiţilor, pre mun-
tele Nebo, în vêrful luĭ Pisga, care *e* faciâ cu Ieri-
chonul, şi Iehova îĭ arâtâ luĭ tot pâmêntul, de la Galaad pânâ la
2 Dan, Şi tot pâmêntul luĭ Neftali, şi tot pâmêntul luĭ Efraim, şi
al luĭ Manase, şi tot pâmêntul luĭ Iuda, pânâ la marea occiden-
3 tale; Şi partea meridionale, şi câmpia vâleĭ Ierichonuluĭ, ceta-
4 tea palmilor, pânâ la Soar. Şi Iehova ḑise câtrâ dînsul: Acesta
este pâmêntul, pre carele cu jurâmênt l'am promis eŭ luĭ Abra-
am, luĭ Isaac, şi luĭ Iacob, ḑicênd: Sementieĭ tale voiŭ se'l daŭ.
Ţi'l arât, ca cu ochiĭ teĭ se'l veḑĭ, dar tu întrânsul nu veĭ intra.

Și așia Moise servul luĭ Iehova, muri acolo, în pâmêntul 5
Moabiților, dupâ cuvêntul luĭ Iehova. Și el îl îmmormêntâ pre 6
dînsul în acea vale, în pâmêntul Moabiților, *ce e* façiâ cu Bet-
Peor; și niminea nu 'i'a aflat mormêntul luĭ pânâ în ḑiua de as-
tâḑĭ. Și Moise *era* de una sutâ doue-ḑecĭ de anĭ, când muri, și 7
ochiul luĭ nu i se întunecase, nicĭ puterea luĭ nu i se împucinase.
Și fiiĭ luĭ Israel plânserâ pre Moise în câmpia luĭ Moab, treĭ-ḑecĭ 8
de ḑile, pânâ ce se împlinirâ ḑilele de plâns și de doliŭ pentru
Moise.

Și Iosua fiul luĭ Nun se împluse de spiritul înțelepciuneĭ, 9
pentru câ Moise 'și pusese mânile sale preste dînsul, și fiiĭ luĭ Is-
rael ascultaŭ de el, și fâceaŭ în tocmaĭ precum ordonase Ie-
hova prin Moise.

Și dup'ceea nu se maĭ sculâ alt profet în Israel, aseminea 10
luĭ Moise, pre carele se'l fiâ cunoscut Iehova façiâ'n façiâ; În- 11
tru tóte semnele și minunile, pre care Iehova i-le ordonase se le
facâ în pâmêntul Egiptuluĭ, înaintea luĭ Faraon, și a tutulor ser-
vilor luĭ, și a tot pâmêntul luĭ; Și întru tótâ acea mânâ tare, și 12
întru tóte acele marĭ și înfricoșiate fapte, pre care le fâcu Moise
înaintea ochilor a tot Israelul.

IOSUA NAVI.

CAPUL I.

Dumneḑeŭ vorbesce luĭ Iosua. Cuvêntarea luĭ Iosua câtrâ popor.

1 Fostaŭ dupâ mórtea luĭ Moise, servul luĭ Iehova, a vor-
bit Iehova câtrâ Iosua, fiul luĭ Nun, servul luĭ Moise,
2 ḑicênd: Moise servul meŭ a murit: acum decĭ, scólâ-te, trecĭ
Iordanul acesta, tu şi tot poporul acest, *spre a întra* în ţérra
3 pe care eŭ o daŭ vóue, fiilor luĭ Israel. Tot locul pe care va
calca talpa piciórelor vóstre, vi 'l-am dat lor, precum am grâit
4 câtrâ Moise. Confiniile vóstre vor fi de la deşert şi Libanul acesta
pânâ la fluviul cel mare, fluviul Eufratuluĭ, tótâ ţérra Chitenilor,
5 şi pânâ la marea cea mare *câtrâ* apusul sóreluĭ. Niminea va
putea se stee în contra ta în tóte ḑilele vieţeĭ tale, precum am
fost cu Moise voiŭ fi cu tine: nu te voiŭ lâsa şi nicĭ te voiŭ
6 pârâsi. Întâresce-te şi înbârbâteazâ-te: câcĭ tu veĭ da în pose-
siunea poporuluĭ acestuea ţérra pe care am juruit'o pârinţilor lor,
7 ca se le o daŭ lor. Întâresce-te numaĭ şi înbârbâteazâ-te fórte,
spre a lua aminte ca se facĭ dupâ tótâ legea pre carea 'ţi-a or-
donat'o servul meŭ Moise; nu te abate de la ea *nicĭ* în dirépta şi
nicĭ în stânga, pentru ca se prosperĭ orĭ în cotro veĭ merge.
8 Se nu se depârteze cartea legeĭ acestia din gura ta, ci se cu-
geţi asupra eĭ ḑina şi nóptea, spre a lua aminte ca se facĭ tot
ce *este* scris în ea: câcĭ atuncea veĭ face calea ta fericitâ şi
9 atuncea veĭ prospera. Aŭ nu 'ţĭ-am ordonat ţie: Întâresce-te
şi înbârbâteazâ-te? Nu te teme şi nicĭ te spârie; câcĭ cu tine
este Iehova Dumneḑeul teŭ orĭ în cotro veĭ merge.
10 11 Atuncea Iosua ordonâ prefecţilor poporuluĭ ḑicênd: Tre-
ceţĭ prin castru şi ordonaţĭ poporuluĭ ḑicênd: pregâtiţi-vê merin-
de; câcĭ dupâ treĭ ḑile voĭ veţĭ trece Iordanul acesta, ca se ve-

nițĭ se posedațĭ țérra pre care Iehova Dumnedeul vostru o dâ
vóue spre a o poseda.
De aseminea Rubeniților, Gadiților și la jumâtatea de se- 12
mênțiâ a luí Manase, Iosua grâi dicênd: Aduceți-vê aminte de 13
ordinul ce Moise, servul luí Iehova, v'aŭ dat dicênd: Iehova Dum-
nedeul vostru v'a repaosat pre voĭ și v'a dat țérra acésta; Fe- 14
meile vóstre, copiiĭ vostri și animalele vóstre vor remânea în
țérra pre carea aŭ dat'o vóue Moise dincóce de Iordan, ĭarâ voĭ
se trecețĭ înarmațĭ înaintea fraților vostri, toțĭ eroiĭ și se le dațĭ
adjutoriŭ; Pânâ când va repausa Iehova pre frațiĭ vostri, ca și 15
pre voĭ, și vor lua și eĭ în posesiune țérra pre care Iehova Dum-
nedeul vostru o dâ lor. Atuncea vê vețĭ întórce în țérra pose-
siuneĭ vóstre și o vețĭ poseda pre ea, *anume, în acea* pre ca-
rea aŭ dat'o vóue Moise servul luĭ Iehova, dincóce de Iordan,
câtrâ resâritul sóreluĭ.
Deci aŭ respuns îĭ luĭ Iosua, dicênd: Tot acea ce ne-aĭ 16
ordonat, vom face și ori unde ne veĭ trâmite, ne vom duce. Pre- 17
cum am ascultat de Moise, așia vom asculta și de tine: numaĭ
Iehova Dumnedeul teŭ se fiâ cu tine, precum a fost cu Moise.
Tot insul ce va fi contra gureĭ tale și nu va asculta ordinile tale
în tot ce'ĭ veĭ ordona, se fiâ condemnat la mórte. Întâresce-te
numaĭ și înbârbâteazâ-te.

CAPUL II.

Trâmișiĭ luĭ Iosua primițĭ de Rahab la Ierichon.

Și aŭ trâmis Iosua, fiul luĭ Nun, din Sittim doĭ barbațĭ, 1
ca spionĭ *în* secret, dicênd: Duce-ți-vê, cercetațĭ țérra,
și Ierichonul. Decĭ se duserâ și venirâ în casa uneĭ femeĭ curve,
a câriea nume *era* Rahab, și se culcarâ acolo. Atuncea se spusâ 2
regeluĭ de Ierihon, dicênd: Iatâ barbațĭ din fiiĭ luĭ Israel aŭ ve-
nit aicea în aceastâ nópte, ca se spioneze țérra. Decĭ trâmisâ 3
regele Ierichonuluĭ la Rachab, dicênd: Scóte afarâ barbațiĭ ce aŭ
venit la tine, *cariĭ* aŭ întrat în casa ta: câci ca se spioneze tótâ
țérra aŭ venit eĭ. Înse femeea a luat pre ceĭ doĭ barbațĭ și'ĭ-a 4
ascuns, și a dis: Așia este barbațiĭ aŭ venit la mine, darâ nu
sciam de unde eraŭ eĭ. Și pe când era se se închidâ pórta câtrâ 5
sérâ, atuncea aŭ eșit barbațiĭ, nu sciŭ unde s'aŭ dus barbațiĭ,
luați'ĭ grabnic din urmâ, câci îĭ vețĭ adjunge. Iarâ ea 'ĭ-aŭ suit 6
pre acoperemênt și 'ĭ-aŭ ascuns în mânunchiĭ de in ce'șĭ întin-
sese pe acoperemênt. Și barbațiĭ se luarâ în urma lor *apucând* 7
calea Iordanuluĭ, lângâ vadurĭ, și pórta se închisâ dupâ ce eșise
ceĭ ce'ĭ urmâreaŭ.

8 Deci âncâ iĭ nu se culcase şi ea s'a suit pe acoperemênt
9 la eĭ, Şi a ḑis câtrâ barbaţiĭ: Sciŭ câ v'aŭ dat vóue Iehova ţérra
şi câ fricâ de voĭ a câḑiut preste noĭ, şi câ toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ
10 perd curagiul înaintea vóstrâ; Câcĭ noi am auḑit câ a secat Ie-
hova apele mâreĭ roşiâ de dinaintea vóstrâ când aţĭ eşit din
Egipt, şi ce aţĭ fâcut celor doĭ regĭ aĭ Amoreilor, ce eraŭ din-
11 colo de Iordan, luĭ Sihon şi luĭ Og, pre cariĭ 'i-aţĭ nimicit. De
când noĭ am auḑit *de aceste*, şi ânima nóstrâ s'a topit şi n'a maĭ
remas în nimine curagiŭ înaintea nóstrâ; câci Iehova Dumne-
12 ḑeul vostru, El *este* în ceriŭ sus şi pre pâmêntjos. Acuma decĭ,
rogu-vê, juraţi'mĭ pre Iehova, pentru câ am arâtat bunâ-vroinţiâ
câtrâ voĭ, câ veţĭ arâta şi voĭ bunâ-voinţiâ câtrâ casa tatuluĭ
13 meŭ, şi daţi'mĭ *un* semn secur, Cum-câ veţĭ cruţia viaţia tatu-
luĭ meŭ, a mameĭ mele, a fraţilor meĭ, a surorilor mele şi a tu-
turor ce *sûnt* aĭ lor, şi câ veţĭ scapa de la mórte persónele nós-
14 tre. Atuncea barbaţiĭ ḑiserâ eĭ: Viaţia nóstrâ o vom *supune* mor-
ţeĭ în locul vostru, dacâ nu veţĭ descoperi aceastâ vorbâ a nós-
trâ, şi când Iehova va da nóue ţérra vom arâta buna-voinţiâ câ-
15 trâ tine, şi credinţiâ. Decĭ îĭ slobozi ea cu o funiâ prin fereastâ,
câcĭ casa eĭ *era alipitâ* de pâretele ḑidiuluĭ cetâţeĭ, şi lângâ ḑi-
16 diul cetâţeĭ ea locuea. Şi a ḑis ea câtrâ eĭ: Duceţi-vê la munte,
ca se nu vê întimpine pre voĭ ceĭ ce vê urmâresc, şi ascundeţi-ve
acolo treĭ ḑile, pâna ce se vor inturna ceĭ ce ve urmâresc, şi dup'aceea
17 duceţi-vê în calea vóstrâ. Şi aŭ ḑis barbaţiĭ câtrâ ea: *În acest
chip* vom fi deslegaţĭ de jurâmêntul acela ce tu ne-aĭ fâcut a
18 jura: Iatâ, când vom întra în ţérrâ, leagâ funia aceasta cu fire
cârmezie la fereasta prin care ne-aĭ slobozit, şi adunâ în casâ
la tine pre tatul teŭ, pre mama ta, pre fraţiĭ teĭ şi pre tótâ casa
19 tatuluĭ teŭ. Şi va fi, câ tot *acel* ce va eşi din uşia caseĭ tale
pe uliţiâ, sângele luĭ *va fi* asupra capuluĭ luĭ, ĭarâ noĭ *vom fi*
inocenţĭ, şi tot *acel ce* va fi cu tine in casa, sângele luĭ *va fi*
20 asupra capuluĭ nostru, dacâ mâna se va pune pe el. Înse dacâ
tu veĭ descoperi aceastâ vorbâ a nóstrâ, sûntem deslegaţĭ de ju-
21 râmêntul ce tu ne-aĭ fâcut a jura. Şi a respuns ea: Dupâ cuvin-
tele vóstre, aşia se fiâ! şi lâsându'ĭ se se ducâ s'aŭ dus, şi aŭ
22 legat ea funia cea carmeziâ de fereastrâ. Decĭ iĭ s'aŭ dus şi so-
sit la munte şi aŭ şeḑiut acolo treĭ ḑile, pânâ când ceĭ ce'ĭ ur-
mâreaŭ s'aŭ înturnat, câutat-aŭ ceĭ ce'ĭ urmâreaŭ în tot drumul
şi nu 'ĭ-aŭ gâsit *pre eĭ*.
23 În fine, ceĭ doĭ barbaţĭ se pogorirâ de pre munte, aŭ tre-
cut *riul* şi aŭ venit câtrâ Iosua şi 'ĭ-aŭ narrat luĭ tot ce li s'aŭ
24 întêmplat. Şi aŭ ḑis câtrâ Iosua, În adevêr, Iehova a dat în mâ-
nile nóstre ţérra întrégâ, şi âncâ toţĭ locuitoriĭ ţerreĭ perd cu-
ragiul inaintea nóstrâ.

CAPUL III.

Poporul trece miraculos Iordanul.

Sculându-se decĭ Iosua de demânéţiâ, şi aŭ plecat ii din 1
Siltim şi aŭ venit până la Iordan, el şi toţĭ fiiĭ luĭ Is-
rael, şi pernoptară acolo, înainte de a trece *Iordanul*. Şi dupâ 2
trecere de treĭ ḑile, trecurâ prefecţiĭ prin castru, Ordonând po- 3
poruluĭ, ḑicênd: când veţĭ vedea chivotul aşeḑementuluĭ luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul vostru, şi preuţiĭ din rasa luĭ Levi purtându'l,
atuncea voĭ plecaţĭ din locurile vóstre şi mergeţĭ în urma luĭ.
Totuşĭ se fiâ o depârtare între voĭ şi el ca la doue miĭ coţi du- 4
pâ mesurâ; nu vê apropiaţĭ de el, pentru ca se cunósceţĭ calea
pe care se mergeţĭ, câcĭ voĭ n'aţĭ umblat în calea *aceasta* ierĭ
şi al-altâ-ierĭ. Şi a ḑis Iosua câtrâ popor: Curâţiţi-vê, câ mâne 5
va face Iehova minunĭ între voĭ. Iosua apoĭ vorbi *şi* câtrâ preuţĭ, 6
ḑicênd: Râdicaţĭ chivotul aşeḑementuluĭ şi treceţĭ înaintea popo-
ruluĭ. Iĭ râdicarâ chivotul aşeḑemêntuluĭ şi merserâ înaintea po-
poruluĭ.

Şi a ḑis Iehova câtrâ Iosua: În ḑiua aceasta voiŭ începe a 7
te mâri pre tine în ochiĭ a tot Israelul, ca se cunóscâ iĭ, câ pre-
cum am fost cu Moise, aşia voiŭ fi *şi* cu tine. Tu darâ ordo- 8
neazâ preuţilor cariĭ pórtâ chivotul aşeḑemêntuluĭ, ḑicênd: când
veţĭ sosi la malul apelor Iordanuluĭ, staţĭ în Iordan.

Ḑis-a Iosua câtrâ fiiĭ luĭ Israel: Apropiaţi-vê aicea şi au- 9
ḑiţĭ cuvintele luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ vostru. Şi Iosua grâia: 10
întru acésta veţĭ cunósce câ *un* Dumneḑeŭ viŭ *este* în meḑĭ-lo-
cul vostru şi alungând va alunga dinaintea vóstrâ pre Chananeŭ,
pre Chiteŭ, pre Cheveŭ, pre Perizeŭ, pre Ghergheseŭ, pre Amo-
reŭ şi pre Iebuseŭ. Iatâ chivotul aşeḑemêntuluĭ Domnuluĭ a tot 11
pâmêntuluĭ, trece înaintea vóstrâ prin Iordan. Acuma decĭ luaţĭ 12
vóue doĭ-spre-ḑece barbaţĭ din semenţiile luĭ Israel, câte unul
din fiâ-care semenţiâ. Şi va fi îndatâ ce talpile piciórelor preu- 13
ţilor, cariĭ pórtâ chivotul luĭ Iehova, Domnul a tot pâmêntuluĭ, se
vor întinge în apele Iordanuluĭ, apele Iordanuluĭ se vor despica:
apele ce se cobórâ din sus, şi vor sta gramadâ.

Fost-a decĭ când plecâ poporul din corturile sale, ca se 14
treacâ Iordanul, şi preuţiĭ ce purtaŭ chivotul aşeḑemêntuluĭ îna-
intea poporuluĭ. Şi când purtâtoriĭ chivotuluĭ ajunserâ pânâ la 15
Iordan, şi piciórele preuţilor ce duceaŭ chivotul s'aŭ muiat la ma-
lul apeĭ, (câ Iordanul era plin *de apâ ce trecea* preste tóte ma-
lurile sale, tot timpul secerişiuluĭ,) Atuncea apele ce se cobórâ 16
din sus stâturâ, râdicându-se *ca* o gramadâ fórte departe, de la
cetatea Adam ce *este* alâturea de Tzaretan; iarâ cele ce se có-

bórâ câtrâ marea şesuluĭ, ce este marea saratâ, despicându-se
17 dispârurâ; şi poporul trecea façiâ-în-façiâ cu Ierichonul. Preuţiĭ
înse ce purtaŭ chivotul aşeḑementuluĭ luĭ Iehova, stâturâ ferm pre
uscat în meḑi-locul Iordanuluĭ, şi tot Israelul trecea pre uscat,
până ce tot poporul terminâ de a trece Iordanul.

CAPUL IV.

Monument râdicat lângâ Iordan.

1 Când tot poporul terminâ de a trece Iordanul, grâi Ie-
2 hova câtrâ Iosua, ḑicênd: Luaţĭ vóue din popor doĭ-
3 spre-ḑece barbaţĭ, câte unul din fiâ-care semenţiâ, Şi ordonaţĭ
lor, ḑicênd: Luaţĭ vóue de aicea, din meḑĭ-locul Iordanuluĭ, din
locul de unde piciórele preuţilor stâturâ ferm, doue-spre-ḑece
pietre, treceţi-le impreunâ cu voĭ, şi puneţi-le în locul în care
4 veţĭ pernopta în aceastâ nópte. Iosua chiâmâ atuncĭ pe ceĭ doĭ-
spre-ḑece barbaţĭ, pre cariĭ 'ĭ-a orânduit din fiĭ luĭ Israel, câte
5 un barbat din fiâ-care semenţiâ. Şi ḑise lor Iosua: Treceţĭ îna-
intea chivotuluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, în meḑĭ-locul Ior-
danuluĭ, şi râdicaţĭ vóue fiesce-carele câte o pétrâ pre umerul
6 seŭ, dupâ numerul fiilor luĭ Israel; Ca se fiâ aceasta semn în-
tre voĭ, câ *dacâ* fiii vostri vor întreba în venitoriŭ, ḑicênd: Ce
7 *amintesc* vóue petrele acestea? Atuncea veţĭ ḑice lor: Câ s'aŭ
despicat apele Iordanuluĭ înaintea chivotuluĭ aşeḑementuluĭ luĭ Ie-
hova, când a trecut prin Iordan, apele Iordanuluĭ s'aŭ despicat:
Şi vor fi petrele acestea spre memorial fiilor luĭ Israel pânâ în
8 secul. Fâcurâ decĭ fiiĭ luĭ Israel aşia precum le-a ordonat Io-
sua, şi luarâ doue-spre-ḑece petre din meḑi-locul Iordanuluĭ,
dupre cum a grâit Iehova câtrâ Iosua, dupâ numerul semenţiilor
fiilor luĭ Israel, le aduse cu dînşiĭ la locul de pernoptat, şi le
9 aşeḑiarâ acolo. Iosua *maĭ* aşeḑiâ ancâ doue-spre-ḑece petre în
meḑĭ-locul Iordanuluĭ, în locul în care stâturâ piciórele preuţi-
lor cariĭ purtaŭ chivotul aşeḑementuluĭ, şi *ele* sûnt acolo pânâ în
ḑiua aceasta.
10 Preuţiĭ înse, cariĭ purtaŭ chivotul, stâturâ drepţĭ în meḑĭ-
locul Iordanuluĭ, pânâ se îndeplinirâ tóte lucrurile câte a ordo-
nat Iehova luĭ Iosua ca se ḑicâ poporuluĭ, conform cu tóte câte
11 a ordonat Moise luĭ Iosua: şi poporul se grâbea şi trecea. Iarâ
dupâ ce terminâ tot poporul de a trece, aŭ trecut şi chĭvotul luĭ
12 Iehova şi preuţiĭ înaintea poporuluĭ. De asemenea trecurâ fiiĭ luĭ
Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi jumâtatea de semenţiâ a luĭ Manase, *toţĭ*
înarmaţĭ, înaintea fiilor luĭ Israel, precum a ḑis câtrâ eĭ Moise.

Ca la patruḑecĭ de miĭ, gâtiţĭ de resbel, trecurâ înaintea luĭ Ie- 13
hova, în şesul Ierichonuluĭ a se resboi. În ḑiua aceea mârit-aŭ 14
Iehova pre Iosua în ochiĭ întreguluĭ Israel, şi iĭ se temeaŭ de el
precum se temeaŭ de Moise în tóte ḑilele vieţeĭ sale. Şi a ḑis 15
Iehova câtrâ Iosua, ḑicênd; Ordoneazâ preuţilor cariĭ pórtâ chi- 16
votul mârturieĭ se se easâ din Iordan. Iosua ordonâ preuţilor, 17
ḑicênd: Eşiţi din Iordan. Fost-a decĭ câ dupâ ce preuţiĭ cariĭ 18
purtaŭ chivotul aşeḑemêntuluĭ luĭ Iehova, aŭ eşit din meḑĭ-locul
Iordanuluĭ, *şi* tâlpile piciórelor preuţilor furâ trase afarâ la us-
cat, atuncea apele Iordanuluĭ s'aŭ întors la locul lor şi curgeaŭ
ca ierĭ şi a-l-alta-ieri preste tóte malurile sale.

Poporul decĭ eşi din Iordan în a ḑecea *ḑi* a luneĭ ânteia, 19
şi câmparâ în Ghilgal, în partea resâriteanâ a Ierichonuluĭ. Şi acele 20
doue-spre-ḑece petre pre care iĭ le-aŭ luat din Iordan, Iosua
le-aŭ înâlţiat la Ghilgal. Şi a ḑis câtrâ fiiĭ luĭ Israel, ḑicênd: 21
Dacâ fiiĭ vostriĭ vor întreba în venitoriŭ pre pârinţiĭ lor, ḑicênd:
Ce sûnt petrele acestea? Atuncea veţĭ face cunoscut fiilor vos- 22
triĭ, ḑicênd: Israel a trecut pe uscat Iordanul acesta; Câ a se- 23
cat Iehova, Dumneḑeul vostru, apele Iordanuluĭ de dinaintea vós-
trâ, pânâ ce voĭ aţi trecut, precum a fâcut Iehova, Dumneḑeul
vostru mâreĭ roşiâ, pe care o a secat de dinaintea vóstrâ, pânâ
ce trecurâm. Pentru ca tóte popórele pâmêntuluĭ se cunóscâ mâna luĭ 24
Iehova, câ putérnicâ *este* ea: pentru ca voĭ se vê temeţĭ de Ie-
hova, Dumneḑeul vostru, *în* tóte ḑilele.

CAPUL V.

Tâerea împrejiur a poporuluĭ. Pascha. Mana înceteazâ.

Fost-a decĭ câ dupâ ce auḑirâ toţi regiĭ Amoreilor, cariĭ 1
eraŭ în laturea Iordanuluĭ câtrâ apus, şi toţĭ regiĭ Cha-
naneilor cariĭ *eraŭ* lângâ mare, câ Iehova a secat apele Iorda-
nuluĭ de dinaintea fiilor luĭ Israel, pânâ ce aŭ trecut, ânima lor
s'aŭ topit, şi nu maĭ era curagiŭ în eĭ de frica fiilor luĭ Israel.

În acest timp ḑise Iehova câtrâ Iosua: Fâţi cuţite de pé- 2
trâ şi re'ncepe de a doua órâ a tâia împrejiur pre fiiĭ luĭ Israel.
Iosua îşĭ fâcu cuţite de pétrâ şi tâiâ împrejiur pre fiiĭ luĭ Israel, 3
la dealu Aralot (preputiurilor). Şi aceasta *e* cauza pentru carea 4
Iosua tâiâ împrejiur: tot poporul ce aŭ eşit din Egipt, parte bâr-
bâteascâ, *adecâ toţĭ* ómeniĭ de resbel, aŭ murit în deşert pre cale,
dupâ ce eşiserâ din Egipt. Şi tot poporul ce aŭ eşit aŭ fost 5
tâiat împrejiur; înse tot poporul ce s'a nâscut în deşert pre cale,
dupâ ce eşirâ din Egipt, iĭ nu l'aŭ tâiat-împrejiur. Câcĭ patru- 6

ḑecĭ de anĭ fiiĭ luĭ Israel umblarâ prin deşert, pânâ ce peri tot
poporul, ómeniĭ de resbel, cariĭ aŭ eşit din Egipt, *şi* cariĭ nu as-
cultarâ de vocea luĭ Iehova, cârora s'a jurat Iehova câ nu'ĭ va
lasa se vaḑiâ pâmêntul, pre carele l'aŭ promis Iehova pârinţilor
lor, ca se'l dea nouâ, *adecâ acel* pâmênt din care curge miere
7 şi lapte. Darâ în locul lor el râdicâ pre fiiĭ lor, pre aceştia Io-
sua ĭ'ĭ tâiâ împrejiur, pentru-câ netâiaţĭ împrejiur eraŭ, câcĭ pre
8 cale iĭ nu s'aŭ tâiat-împrejiur. Şi a fost dupâ ce tot poporul s'a
terminat de tâiat împrejiur, iĭ remâserâ pe loc în castru, pânâ ce
9 se vindecarâ. Şi Iehova ḑise câtrâ Iosua: Astâḑĭ am râdicat
ocara Egiptuluĭ de deasupra vóstrâ. Pentru aceasta s'a chiâmat
numele acestuĭ loc Ghilgal (râdicare), pânâ în ḑiua de astâḑĭ.
10 Aşia darâ fiiĭ luĭ Israel câmparâ în Ghilgal, şi fâcurâ pas-
cele în a patru-spre-ḑecea ḑi a luneĭ, câtrâ sérâ, în câmpiile
11 Ierichonuluĭ. Şi a doua ḑi pasce mâncarâ, în aceeaşĭ ḑi, din grâuĭ
pâmêntuluĭ azime, şi *grâunţe* prâjite.
12 Şi mana încetâ a doua ḑi, dupâ ce mâncarâ din grâul pâ-
mêntuluĭ, şi fiiĭ luĭ Israel n'avurâ maĭ mult manâ; înse eĭ mân-
carâ în anul acesta din fruptele pâmêntuluĭ Canaan.
13 Şi se întêmplâ, când Iosua era aprópe de Ierichon, câ el
râdicâ ochiĭ seĭ şi se uitâ, şi écâ, un om sta dinaintea luĭ cu sa-
bia gólâ în mâna luĭ. Atuncĭ Iosua se apropiâ de dînsul şi'ĭ ḑise:
14 Dintre aĭ nostriĭ *escĭ* tu orĭ dintre inimiciĭ nostriĭ? Iarâ el ĭ'ĭ
respunse: Nu, ci *ca* principe al oştireĭ luĭ Iehova, acuma am ve-
nit. Decĭ câḑiu Iosua cu façia la pâmênt, se proşternu şi'ĭ ḑise:
15 Ce ḑice Domnul meŭ câtrâ servul seŭ? Atuncea principele oş-
tireĭ luĭ Iehova ḑise câtrâ Iosua: Scóteţĭ sandalele de pe pició-
rele tale; câcĭ locul pe carele tu staĭ este sânt. Şi Iosua fâcu aşia.

CAPUL VI.

Miraculósa luare a Ierichonuluĭ. Rachab cruţiatâ.

1 Ierichonul înse *era* închis şi întârit, din cauza fiilor luĭ
2 Israel niminea nu eşia şi niminea nu întra. Şi Ie-
hova ḑise câtrâ Iosua: Privesce, eŭ am dat în mânile tale
3 Ierichonul, pre regele seŭ şi pre eroiĭ seĭ. Voĭ decĭ se
încunjuraţĭ cetatea, toţĭ ómeniĭ de resbel, umblând în jurul
4 cetâţeĭ o singurâ datâ; aşia veĭ face şese ḑile. Şi şepte preuţĭ
vor purta şepte trâmbiţĭ din corn de berbece înaintea arceĭ; iarâ
în ḑiua a şeptea veţĭ încunjura cetatea de şepte orĭ, şi preuţiĭ
5 vor suna din trâmbiţĭ. Şi va fi, când cornul va suna într'o în-
tinsóre, şi voĭ veţĭ auḑi sunetul trâmbiţeĭ, tot poporul se înceapâ

a striga cu târiâ, şi murul cetâţeĭ va câdea sub sine, şi poporul
se va sui fiâ-care dirept înaintea luĭ. Şi chiâmâ Iosua fiul luĭ 6
Nun preuţiĭ şi le ḑise: Râdicaţĭ arca alianţieĭ, şi şepte preuţĭ se
pórte şepte trâmbiţĭ din corn de berbece, înaintea arceĭ luĭ Ie-
hova. De aseminea ḑise câtrâ popor: Treceţĭ şi încunjuraţĭ ce- 7
tatea, ĭarâ ceĭ ce sûnt înarmaţĭ, se trécâ înaintea arceĭ luĭ Ie-
hova. Şi aŭ fost când Iosua vorbise câtrâ popor, atuncĭ ceĭ şepte 8
preuţĭ trecurâ înainte, purtând şepte trâmbiţĭ de berbece înain-
tea luĭ Iehova, iĭ sunaŭ din trâmbiţĭ, şi arca aşeḑemêntuluĭ luĭ
Iehova venea în urma lor.

Şi ceĭ înarmaţĭ mergeaŭ înaintea preuţilor cariĭ sunaŭ din 9
trâmbiţĭ, iarâ codarmia mergea în urma arceĭ; mergând se suna
din trâmbiţĭ. Şi Iosua ordonâ poporuluĭ ḑicênd: nu strigaţĭ nicĭ 10
se se audâ vócea vóstrâ şi nicĭ un cuvênt se iase din gura vós-
trâ pânâ în ḑiua în carea vê voiŭ ḑice: strigaţĭ! atuncea veţĭ
striga. Ast-fel arca luĭ Iehova încunjurâ cetatea, umblând împre- 11
jiur o datâ, Dupâ aceea se întórserâ în castru, şi pernoptarâ în
castru. Şi Iosua se sculâ des demânéţiâ, şi preuţiĭ râdicarâ arca 12
luĭ Iehova. Şi şepte preuţĭ purtând şepte trâmbiţi de berbece îna- 13
intea arceĭ luĭ Iehova, mergeaŭ *şi* mergând sunaŭ din trâmbeţĭ,
iarâ ceĭ ce eraŭ înarmaţĭ mergeaŭ înaintea lor, şi codarmia ve-
nea în urma arceĭ luĭ Iehova, mergând se suna din trâmbeţĭ. Şi 14
iĭ încunjiurarâ cetatea în ḑiua a doua o singurâ datâ, apoĭ se în-
tórserâ în castru; aşia fâcurâ şese ḑile. Şi a fost în a şeptea 15
ḑi, iĭ se sculară în ḑior de ḑiuâ, şi încunjurarâ cetatea în ace-
laşĭ mod de şepte or: numaĭ în aceastâ ḑi iĭ încunjiurarâ ceta-
tatea de şepte orĭ. Şi la a şeptea órâ preuţiĭ sunarâ din trâm- 16
beţĭ, şi Iosua ḑise câtrâ popor: strigaţĭ; câcĭ Iehova aŭ dat vóuâ
cetatea.

Şi cetatea va fi anatemâ luĭ Iehova, ca şi tot ce *este* în- 17
trînsa: numaĭ Rachab curva se râmâe în vieaţâ, ca şi tot ce *este*
cu dînsa în casâ, fiind câ ea aŭ ascuns trâmişiĭ pe cariĭ 'ĭ-am
trâmis. Şi voĭ numaĭ pâḑiţi-vê de lucrul anatemâ, ca se nu fiţĭ 18
supuşĭ anatemeĭ, luând din lucrul anatemeĭ, şi ast-fel se faceţĭ
castrul luĭ Israel anatemâ, şi se'l nenorociţĭ pre el. Ci tot ar- 19
gintul şi aurul, şi vasele de aramâ şi de fer se fie consacrate
luĭ Iehova: ele vor întra în tesaurul luĭ Iehova. Atuncea popo- 20
rul strigâ, şi *preuţiĭ* sunaŭ din trâmbeţĭ. Decĭ când poporul au-
ḑise sunetul trâmbeţeĭ şi începuse a striga cu târie, ḑidiul câ-
ḑiu sub sine, şi aşia poporul se sui în cetate, fiâ-care *mergând*
drept înaintea sa, şi cuprinserâ cetatea, supuind anatemeĭ tot ce 21
era în cetate, de la om pânâ la femeĭ, de la tânâr pânâ la bê-
trân precum boŭ, oae şi asin, *totul trecând* prin ascuţitul sâbieĭ.
Înse celor doĭ ómenĭ ce spionarâ ţérra le ḑise Iosua: întraţĭ în 22
casa femeeĭ celeĭ curve, şi scóteţĭ femeia şi tot ce *este* al eĭ,

23 după cum 'ĭ-aţĭ jiurat eĭ. Atuncea întrară tinerii carii spionară,
şi scóseră pre Rachab, pre tatăl eĭ, pre mama eĭ, pre fraţiĭ eĭ
şi tot ce *era* al eĭ, tóte rudele eĭ le scóseră şi pre *toţĭ* îĭ pu-
24 seră afară de castrul luĭ Israel. Cetatea înse o arseră cu foc
precum şi tot ce *era* întrînsa: numaĭ argintul şi aurul, vasele de
25 aramă şi de fer le puseră în tesaurul caseĭ luĭ Iehova. Şi Iosua
lăsă în vieaţiă numaĭ pre Rachab curva, casa părinteluĭ eĭ şi tot
ce era al eĭ; şi ea aŭ locuit în meḑĭ-locul luĭ Israel până în ḑi-
ua de astăḑí, pentru că ea aŭ ascuns trămişiĭ pe cariĭ Iosua 'ĭ-aŭ
trămis ca se spioneḑă Ierichonul.
26 Şi Iosua jură în acest timp, ḑicênd: blasfemat *va fi* înain-
tea luĭ Iehova, omul care se va scula şi va ḑidi acéasta cetate
a Ierichonuluĭ: el o va întemeea asupra ânteiŭ-născutuluĭ seŭ, şi
27 asupra celuĭ maĭ tênêr între fiiĭ seĭ va pune porţile eĭ. Şi Ie-
hova fu cu Iosua şi renumele luĭ era *mare* în tótă ţérra.

CAPUL VII.

Crima luĭ Hacan şi pedeapsa luĭ.

1 Ânse fiiĭ luĭ Israel făcură un greŭ pêcat în lucrul anate-
meĭ; căcĭ Hacan fiul luĭ Carmi, fiul luĭ Zabdi, fiul luĭ
Zara din semenţia luĭ Iuda, aŭ luat din anatemă, şi se aprinsă
2 mânia luĭ Iehova în contra fiilor luĭ Israel. Şi Iosua trămise din
Ierichon ómenĭ către Haĭ, care se afla lângă Bet-aven, în partea
răsăriteană a Beteluluĭ, şi vorbise lor ḑicênd: Suiţi-vê şi spio-
3 naţĭ ţérra. Barbaţii se suiră şi spionară Haĭ. Şi întorcându-se iĭ
către Iosua, îĭ ḑiseră: se nu se sue tot poporul; ci ca la doue
miĭ ómenĭ saŭ ca la triĭ miĭ ómenĭ se se sue, şi iĭ vor bate pre Haĭ;
4 nu osteni tot poporul *trimeţindu'l* acolo; căcĭ iĭ *sûnt* puţinĭ. Aşa
dară se suiră acolo ca la treĭ miĭ de ómenĭ din popor; înse fu-
5 giră dinaintea ómenilor din Haĭ. Şi ómeniĭ din Haĭ uciseră din-
tre eĭ ca la treĭ-ḑecĭ şi şese de ómenĭ, căcĭ îĭ goniră din ur-
mă dinaintea porţeĭ până la Şebarim, şi îĭ bătură la un prăvălac:
şi ânima poporuluĭ se topi, şi se făcu ca apa.
6 Şi Iosua rupse vestimentele sale, căḑiu cu faţa la pământ
înaintea arceĭ luĭ Iehova, până în sară, *atât* el *cât* şi bêtrâniĭ luĭ
7 Israel, şi'şĭ presurară capul cu cenuşiă. Şi Iosua ḑisă: Vaĭ, Dómne
Iehova! pentru ce tu aĭ trecut poporul acesta preste Iordan, ca
se ne daĭ în mâna Amoreuluĭ, *şi* spre a ne perde. O de ar fi
8 fost se ne mulţiumim rămâind dincolo de Iordan. O Dómne ce
veĭ ḑice, fiind că Israel a întors dosul înaintea inimicilor seĭ?
9 Cananeiĭ şi toţĭ locuitoriĭ ţereĭ vor auḑi *de aceasta*, ne vor în-

cunjura, şi vor sterge numele nostru de pre pâmênt, şi ce veĭ
face tu mareluĭ teŭ nume?
Atuncea Iehova ḑise câtrâ Iosua: Scólâ-te! pentru ce caḑĭ tu 10
pre façia ta? Israel aŭ pêcâtuit, şi aŭ calcat âncâ aşeḑiâmêntul 11
meŭ, pre carele l'am ordonat lor, ba chiar aŭ luat din anatemâ, şi âncâ
aŭ furat, aŭ minţit şi cele *luate* le-aŭ pus între vasele lor. Şi 12
pentru aceasta fiiĭ luĭ Israel nu pot se steie înaintea inimicilor
lor, iĭ vor înturna dosul înaintea inimicilor lor, câcĭ aŭ devenit
anatemâ; nu voiŭ maĭ adâogi a fi cu voĭ, dacâ nu veţĭ ester-
mina anatema din meḑĭ-locul vostru. Scólâ-te, santificâ poporul, 13
şi ḑi: Santificaţi-vê pe mâne; câcĭ aşia aŭ ḑis Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel: anatemâ *este* în meḑĭ-locul teŭ Israele; nu veĭ putea
se staĭ înaintea inimicilor teĭ, pânâ ce veţĭ scóte anatema din
meḑĭ-locul vostru. Şi voĭ vê veţĭ apropia demânéţiâ, dupâ se- 14
menţiile vóstre, şi semenţia pre carea Iehova o va nimeri se va
apropiea dupâ familiĭ; şi familiea pre carea Iehova o va nimeri
se va apropiea dupâ casâ, şi casa pe carea Iehova o va nimeri
Iehova se va apropiea dupâ persóne. Şi va fi câ cel ce se va 15
nimeri cu vr'un lucru anatemâ, se va arde cu foc, pre el şi tot
ce *este* a luĭ, pentru câ aŭ calcat aşeḑiâmêntul luĭ Iehova, şi aŭ
fâcut faptâ de ruşine în Israel.
Atuncea Iosua se sculâ des-demânéţiâ şi apropiâ pre Israel 16
dupre semenţiile sale, şi semenţia luĭ Iuda fu nimeritâ. Dupâ 17
aceea el apropiâ familiile luĭ Iuda, şi nimeri familiea Zarhiţilor;
şi apropiind familiea Zarhiţilor dupâ persóne, şi fu nimerit Zabdi.
Şi când el apropiâ casa sa dupre persóne, fu nimerit Hacan, fi- 18
ul luĭ Carmi, fiul luĭ Zabdi, fiul luĭ Zerah, din semenţiea luĭ Iuda.
Şi Iosua ḑise câtrâ Hacan: fiul meŭ dâ acum mârire luĭ Iehova 19
Dumneḑeul luĭ Israel, şi mârturisesçte-te luĭ, şi spune'mĭ mie acu-
ma ceia ce aĭ fâcut; nu ascunde nimica de mine. Iarâ Hacan 20
respunse luĭ Iosua, şi ḑise: Întru adevêr eŭ am pêcâtuit luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel, şi am fâcut cutare şi cutare *lucru*;
Am vâḑiut între prâḑĭ un paliŭ babilonic *pré* frumos, şi doue sute 21
sicle de argint şi o laminâ de aur, de o greutate de cincĭ-ḑecĭ
de sicle şi poftindu-le le-am luat; şi eatâ *sûnt* îngropate în pâ-
mênt, în meḑĭ-locul castruluĭ meŭ, şi argintul *este* sub paliŭ.
Atuncea Iosua espedui trâmişĭ, cariĭ alergarâ la cort, şi eatâ 22
paliul *era ascuns* în cortul luĭ, şi argintul era sub dînsul. Iĭ 23
scóserâ *acestea* din castru, şi le aduserâ câtrâ Iosua şi câtrâ toţĭ
fiiĭ luĭ Israel, şi le-aŭ pus înaintea luĭ Iehova. Apoĭ Iosua îm- 24
preunâ cu tot Israelul luând pre Hacan fiul luĭ Zerah, precum şi
argintul, paliul, lamina de aur, pre fiiĭ seĭ, pre fiicele sale, boiĭ
seĭ, asiniĭ seĭ, oile sale, cortul seŭ şi tóte câte *eraŭ* a luĭ, şi le
aduserâ în valea Ahor. Şi Iosua ḑise: pentru ce ne-aĭ adus pre 25
noĭ în nenorocire? Iehova te va nenoroci pre tine în aceastâ

ḑi. Şi tot Israelul îl uciserâ cu petre, şi le arserâ cu foc, dupâ
26 ce le uciserâ cu petre. Şi îĭ râdıcarâ asupra luĭ o mare movilâ
de petre, *ce fiinţaḑâ* pânâ în ḑiua aceasta. Ast-fel Iehova se în-
tórse din aprinderea mânieĭ luĭ. Pentru aceasta numele loculuĭ
acestuea se chiamâ Valea luĭ Ahor, pânâ în aceastâ ḑi.

CAPUL VIII.

Luarea cetâţeĭ Haĭ. Altariŭ înalţiat pre muntele Ebal.

1 Şi Iehova ḑise câtrâ Iosua: Nu te teme şi nu te spâĭ-
mânta! Iea cu tine pre toţĭ barbaţiĭ ceĭ de resbel, scó-
lâ-te şi sue-te la Haĭ; Iatâ, am dat în mânile tale pre regele de
2 Haĭ, pre poporul seŭ, cetatea sa şi ţérra luĭ. Şi tu veĭ face *ce-
tâţeĭ* Haĭ precum şi regeluĭ eĭ, dupâ cum aĭ fâcut Ierichonuluĭ şi
regeluĭ seŭ; numaĭ prada eĭ, şi animalele eĭ, le veţi prada pentru
voĭ. Pune numaĭ pândâ îndârâptul cetâţeĭ.
3 Iosua deci se sculâ cu toţi barbaţiĭ ceĭ de resbel, spre a
se sui la Haĭ; şi Iosua alese treĭ-ḑecĭ de miĭ de barbaţĭ eroĭ,
4 şi'ĭ trâmisâ nóptea. Şi el le ordonâ lor ḑicênd: luaţĭ aminte, voĭ
cariĭ veţi pândi cetatea din dârâptul eĭ, se nu vê departaţĭ prea
5 mult de cetate, ci fiţĭ toţĭ gata. Iarâ eŭ şi tot poporul carele
este cu mine ne vom apropiea de cetate, şi va fi când eĭ vor eşi
spre a ne întimpina, precum întâeaşĭ datâ, noĭ vom fugi dinain-
6 tea lor. Şi aşia iĭ vor eşi dupâ noĭ, pânâ ce îĭ vom trage pre
eĭ de la cetate; câcĭ vor ḑice: iĭ fug de dinaintea nóstrâ ca şi
7 ânteeaşĭ datâ; de aceea noĭ vom fugi de dinaintea lor. Atuncea
voĭ vê veţĭ scula de la pândâ, şi veţĭ cuprinde cetatea; câcĭ Ie-
8 hova Dumneḑeul vostru o va da pre ea în mânile vóstre. Şi va
fi câ dupâ ce veţĭ lua cetatea, o veţĭ aprinde cu foc; dupâ cu-
vêntul luĭ Iehova veţi face. Luaţĭ aminte eŭ am ordonat vóue.
9 Iosua decĭ îĭ trâmisâ, şi iĭ se duserâ la pândâ, şi râmâserâ
între Betel şi între Haĭ, în partea apusanâ de la Haĭ; înse Io-
10 sua pernoptâ în nóptea aceasta în meḑĭ-locul poporuluĭ. Şi Iosua
se sculâ des-demânéţiâ, numêrâ poporul, şi se sui, el şi bêtrâniĭ
11 luĭ Israel înaintea poporuluĭ, înspre Haĭ. De asemenea tot po-
porul de resbel, ce *era* cu dînsul, se sui şi se apropiâ, şi veni-
râ înaintea cetâţeĭ, aşeḑiându'şĭ castrele în partea de miazâ-nópte
12 de la Haĭ, aşa câ valea *era* între eĭ şi între Haĭ. El luâ de asemenea ca
la cincĭ miĭ de ómenĭ, pe pe cariĭ îĭ puserâ la pândâ între Betel şi Haĭ,
13 în partea apusanâ de la Haĭ. Şi poporul aşeḑiâ întregul castrul ce *era*
în partea despre méḑiâ-nópte a cetâţeĭ, şi cod-armiea în partea apu-
sanâ a cetâţeĭ, şi Iosua merse în nóptea aceasta în meḑĭ-locul vâeĭ.

Decĭ aŭ fost, când regele de la Haĭ îl vêḑiu, ómeniĭ ce- 14
tâţeĭ se sculară des-demânéţiâ, se grâbirâ şi eşirâ spre a întimpina
pre Israel cu resbel, atât el cât şi poporul seŭ aŭ *eşit* la locul
adunâreĭ, înaintea şesuluĭ. El înse nu sciea câ pândâ *era* în *con-*
tra luĭ, în dârâptul cetâţeĭ. Şi Iosua şi întregul Israel arâtân- 15
du-se a fi bâtuţĭ, apucarâ fuga pe calea spre deşert. Încât tot 16
poporul ce *era* în Haĭ fu conchiâmat spre a'ĭ lua din urmâ, iĭ deĭ
luarâ din urmâ pre Iosua, şi furâ traşĭ din cetate. Şi nu remase 17
nicĭ un om în Haĭ şi în Betel, care se nu fi eşit dupâ Israel,
lâsând cetatea deschisâ şi urmârind pre Israel. Atuncĭ Iehova 18
ḑisâ câtrâ Iosua: întinde lancea ce *este* în mâna ta câtrâ Haĭ;
câcĭ o voiŭ da în mâna ta. Şi Iosua întinse lancea ce *era* în mâ-
na luĭ câtrâ cetate. Şi pânda se sculâ cu grâbire din locul eĭ, 19
şi alergâ îndatâ ce el întinsâ mâna sa, şi venirâ în cetate şi o
luarâ, se grâbirâ de a'ĭ da foc. Atuncea ómeniĭ din Haĭ uitân- 20
du-se îndârâpt, privirâ, şi iatâ, fumul cetâţeĭ se suea pânâ la
ceriŭ, şi nu era întrînşiĭ putere spre a fugi încóce orĭ încolo, earâ
poporul ce fugea spre deşert, se intórsâ în contra celor ce'l go-
neaŭ. Iosua decĭ şi tot Israelul veḑênd câ, pânditoriĭ aŭ luat ce- 21
tatea şi câ fumul cetâţeĭ se suea în sus, se întórserâ şi bâturâ pe
ómeniĭ din Haĭ. Ceia-l-alţĭ de asemene eşirâ din cetate spre în- 22
timpinarea lor, aşa câ iĭ eraŭ în meḑĭ-locul Israeliţilor, uniĭ *fi-*
ind d'incóce şi alţiĭ dincolo, şi îĭ bâturâ pre iĭ încât le nu re-
mase nicĭ un mântuit orĭ fugariŭ. Înse pre regele din Haĭ îl 23
prinserâ viŭ, şi'l aduserâ la Iosua. Şi aŭ fost dupâ ce Israel mân- 24
tui de ucis pe toţĭ locuitoriĭ din Haĭ, în câmp *şi* în deşert, un-
de iĭ 'ĭ-aŭ urmârit, şi toţĭ câḑiurâ prin ascuţitul sâbieĭ, pânâ ce
furâ consumaţĭ, tot Israelul se întórsâ la Haĭ, şi o bâturâ cu as-
cuţitul sâbieĭ. Toţĭ aceĭ cariĭ câḑiurâ în acéstâ ḑi, de la om pâ- 25
nâ la femee, *furâ în numer de* doue-spre-ḑece miĭ, toţĭ ómeniĭ
din Haĭ. Şi Iosua nu întórse mâna sa, pe carea o întinsese cu lan- 26
cea, pânâ când se nimicirâ prin anatemâ toţĭ locuitoriĭ din Haĭ.
Israel prâdâ pentru sine numaĭ animalele şi prada acesteĭ cetâţĭ, 27
dupâ cuvêntul luĭ Iehova pre carele'l ordonâ luĭ Iosua. Şi Iosua 28
arsâ *cetatea* Haĭ, şi o prefâcu într'o ruinâ perpetuŭ nelocuitâ,
pânâ în ḑiua aceasta. Dupâ aceea spânḑiurâ pre regele din Haĭ, 29
de un lemn, pânâ în sarâ, şi când sórele apunea, Iosua ordonâ
se se cobóre cadavrul luĭ de pe lemn, şi iĭ îl aruncarâ la întrare
în pórta cetâţiĭ, şi deasupra luĭ înâlţiarâ o mare movilâ de petre,
fiinţindâ pânâ în ḑiua de astâḑi.

Atuncea Iosua ḑidi un altariŭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Is- 30
rael, pre muntele Hebal. Dupâ cum Moise, servul luĭ Iehova, aŭ 31
ordonat fiilor luĭ Israel, dupâ cum *este* scris în cartea legeĭ luĭ
Moise: Un altariŭ din petre întregĭ, asupra câreia ferul nu s'aŭ

râdicat. Şi iĭ aduserâ deasupra luĭ olocauste luĭ Iehova, şi sa-
crificarâ sacrificiĭ votive.
32 De asemenea el scrisâ acolo pe petre, o copie a legeĭ luĭ
33 Moise, pe care el o scrisâ în presenţa fiilor luĭ Israel. Şi tot
Israelul, şi bêtrâniĭ seĭ, şi prepuşiĭ şi judecâtoriĭ seĭ, aŭ stâtut
dincóce şi dincolo de arcâ faciâ în faciâ cu preuţiĭ, din neamul luĭ
Levi, cariĭ purtaŭ arca aşeḑemêntuluĭ luĭ Iehova, atât strâinul cât
şi indigenul; jumâtate din eĭ *eraŭ* câtrâ muntele Garizim, şi *ce-
ea-l-altâ* jumâtate câtrâ muntele Hebal, dupre cum Moise, ser-
vul luĭ Iehova aŭ ordonat ântêiaşĭ datâ, spre a bine-cuvênta pre
34 poporul luĭ Israel. Dupâ aceasta el ceti tóte cuvintele legeĭ,
bine-cuvêntarea şi blasfemul, conform cu tot ce *este* scris în
35 cartea legeĭ. Nu era cuvênt din tóte câte aŭ ordonat Moise, pre
care Iosua se nu'l fi cetit înaintea întregeĭ adunârĭ a luĭ Israel
âncâ şi femeelor, copiilor şi strâinuluĭ ce umbla în meḑi-locul lor.

CAPUL IX.

Legâtura regilor Chananeĭ contra luĭ Iosua. Strategima Gabaoniţelor.

1 Şi se întêmplâ, dupâ ce auḑirâ de *acestea* toţĭ regiĭ ce
eraŭ dincóce de Iordan, ceĭ din munte şi şes, şi ceĭ
din tótâ marginea mâreĭ ceĭ marĭ faciâ in faciâ cu Libanul, *anume*
2 Heteul, Amoreul, Cananeul, Periḑeul, Heveul şi Evuseul, îi se adu-
narâ împreunâ, spre a se bate cu Iosua şi cu Israel *toţĭ* într'un
acord.
3 Âncâ şi locuitoriĭ Gabaonuluĭ auḑirâ ceea ce Iosua aŭ fâ-
4 cut Ierichonuluĭ şi cetâţeĭ Haĭ. Atuncea şi eĭ fâcurâ vicleşug;
câcĭ iĭ se duserâ şi'şĭ pregâtirâ merinde şi luarâ sacĭ vechĭ pre
5 asiniĭ lor, şi foĭ vechĭ pentru vin, rupte, şi cârpite. Deaseme-
nea sandale vechĭ şi cârpite în picióre le lor, precum şi vesti-
mente vechĭ asupra lor, şi tot nutreţul lor de drum era uscat şi
6 muced. Şi viind câtrâ Iosua, în castrul la Gilgal, şi ḑiserâ luĭ, şi
barbaţilor luĭ Israel: Noĭ am venit dintr'o ţérrâ departatâ, acum
7 darâ fâ alianţâ cu noĭ. Atuncĭ barbaţiĭ luĭ Israel ḑiserâ câtrâ
Heviţĭ: póte câ voĭ locuiţĭ între noĭ, cum decĭ vom face alianţâ
8 cu voĭ. Iĭ înse respunserâ luĭ Iosua: Noĭ *sûntem* serviĭ teĭ. Atuncĭ
9 le ḑisâ lor Iosua: Cine *sûnteţĭ* voĭ? şi de unde veniţĭ? Iarâ iĭ
respunserâ: Serviĭ teĭ aŭ venit dintr'o ţérrâ fórte departatâ din
cauza numeluĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ teŭ; câcĭ noĭ am auḑit de
10 renumele luĭ şi de tot ce aŭ fâcut el în Egipt, Deasemenea tot
ce aŭ fâcut el celor doĭ regĭ a Amoreilor cariĭ *eraŭ* dincolo de
Iordan, luĭ Sion regele Hesbonuluĭ, şi luĭ Og regele Basanuluĭ,

carele *era* în Aştarot. Pentru acésta bêtrânii noştrii şi toţi locui- 11
torii ţerrei nóstre aŭ vorbit nouâ, ḑicênd: Luaţi în mânele vóstre
merinde pentru drum, şi mergeţi înaintea lor şi le ḑiceţi: Noi
sûntem servii vostrii, acum deci faceţi alianţâ cu noi. Aceasta 12
este pânea nóstrâ, noi o luarâm caldâ din casele nóstre, spre a
ne servi de merinde, în ḑiua în carea am eşit spre a veni la voi,
şi acum iatâ, este uscatâ şi mucedâ; Şi acestea foi pentru vin, 13
pe care le-am împlut *fiind* noue iatâ s'aŭ rupt; şi aceste vesti-
mente a nóstre precum şi sandalele nóstre s'aŭ învechit din causa
îndelungatei câlâtorii. Atuncea barbaţii luarâ din merindele lor, 14
şi gura luî Iehova nu o consultarâ. Şi Iosua fâcu pace cu ei, şi 15
fâcu alianţâ cu dînşii, spre a'i lâsa se trâeascâ, şi capii comuni-
tâţei se jurarâ lor.

Deci se întêmplâ dupâ trecerea de trei ḑile, dupâ ce fâcurâ 16
alianţâ cu dînşii, şi ii auḑirâ câ ii *eraŭ* vecinii lor, şi câ locueaŭ
între ii: Câci fiii luî Israel plecârâ, şi venirâ în cetâţile lor a treia 17
ḑi. Deci cetâţile lor *eraŭ:* Ghibeon, Cefira, Beerot şi Chiriat-ica-
rim. Şi fiii luî Israel nu'i bâturâ, fiind câ capii comunitâţei s'aŭ 18
jurat lor pre Iehova, Dumneḑeul luî Israel, iarâ tótâ comunitatea
cârti contra capilor. Atuncea toţi capii vorbirâ câtrâ întreaga 19
comunitatea: Noi ne-am jurat lor pre Iehova, Dumneḑeul luî Is-
rael; de aceea acum nu ne putem atinge de ii. Aceasta vroim 20
se facem lor; vroim a cruţa viaţa lor, pentru ca se nu fie asu-
pra nóstrâ mânia luî *Dumneḑeŭ*, pentru jurâmentul pre carele l'am
jurat lor. Capii deci ḑiserâ lor: se trâeascâ; înse furâ tâetori 21
de lemne şi cârâtori de apâ pentru întreaga comunitate, dupre
cum capii le ḑiserâ lor.

Şi Iosua îi chiâmâ şi le vorbi ḑicênd: Pentru ce ne-aţi în- 22
şelat, ḑicênd: Noi *sûntem* fórte departe de voi, când locuiţi în
meḑi-locul nostru? Acum deci, voi *sûnteţi* blasfemaţi şi puru- 23
rea vor fi dintre voi sclavi, tâetori de lemne şi cârâtori de apâ
pentru casa Dumneḑeuluî meŭ. Iarâ ii respunserâ luî Iosua, ḑi- 24
cênd: fiind câ servii tei aŭ auḑit de sigur ceea ce Iehova Dum-
neḑeul teŭ aŭ ordonat luî Moise servul luî, ca se deie vóue tótâ
ţérra şi se estermineze pre toţi locuitorii ţerrei dinaintea vóstrâ,
pentru aceasta temându-ne de voi fórte pentru vieaţa nóstrâ, am
fâcut aceasta. Şi acum iatâ-ne în mâna ta, *şi* dupre cum este 25
bine şi drept în ochii tei, ca se faci nóue, fâ! Aşa dar el le 26
fâcu lor ast-fel, şi'i mântui din mâna fiilor luî Israel, şi nu 'i-aŭ
omorit pre ii. Şi în ḑiua aceea Iosua îi fâcu pre ei tâetori de 27
lemne şi cârâtori de apâ pentru comunitatea, şi pentru altariul luî
Iehova, pânâ în ḑiua acésta, în locul pre care el l'ar alege.

CAPUL X.

Iosua învinge într'un chip miraculos pre cincĭ regĭ Chananeĭ.

1 Iar dacâ audi Adoni-ţedec, regele Ierusalimuluĭ, câ Iosua
aŭ luat pre Haĭ, şi o aŭ surpat pre ea, câ dupâ cum aŭ
fâcut Ierhonuluĭ şi regeluĭ luĭ, aşa aŭ fâcut *cetâţeĭ* Haĭ şi re-
geluĭ eĭ, şi câ locuitoriĭ din Gabaon aŭ fâcut pace cu Israel, şi
2 aŭ remas în medĭ-locul luĭ, Se spâimântarâ fórte, pentru câ Ga-
baonul *era* cetate mare, ca una din cetâţile regeştĭ, şi câ ea *era*
3 maĭ mare decât Haĭ, şi toţĭ barbaţiĭ eĭ eraŭ eroĭ. De aceea
Adoni-ţedec regele Ierusalimuluĭ, trâmisâ câtrâ Hoham regele He-
bronuluĭ, câtrâ Pircam regele Iarmutuluĭ, câtrâ Iapia regele Ia-
4 chinuluĭ şi câtrâ Debir regele Eglonuluĭ, dicênd: Suiţi-vê câtrâ
mine şi daţi'mĭ ajutor, pentru ca se batem Gabaonul; câcĭ aŭ fâ-
5 cut pace cu Iosua şi cu fiiĭ luĭ Israel. Decĭ se adunarâ şi se
suirâ ceĭ cincĭ regĭ a Amoreilor, regele Ierusalimuluĭ, regele He-
bronuluĭ, regele Iarmutuluĭ, regele Lachisuluĭ *şi* regele Eglonu-
luĭ, iĭ şi tot castrul lor şi'şĭ aşedıarâ castrele lor înaintea Gaba-
onuluĭ şi se resboirâ contra luĭ.
6 Şi Gabaoniţiĭ trâmiserâ câtrâ Iosua în castru la Gilgal, di-
cênd: Nu retrage mâna ta de la servıĭ teĭ, sue-te cu grâbire câ-
trâ noĭ, mântueşte-ne şi ajutâ-ne; câcĭ s'aŭ adunat înaintea nós-
7 trâ toţĭ regiĭ Amoreilor, cariĭ locuesc în munte. Şi Iosua se sui
din Gilgal, el şi tot poporul cel de resbel împreunâ cu dînsul,
şi toţĭ ceĭ puternicĭ întru târie.
8 Şi Iehova dise câtrâ Iosua: Nu te teme de iĭ, câ în mânile
9 tale 'ĭ-am dat, nicĭ unul din iĭ va sta înaintea ta. Iosua decĭ cu
10 grâbire veni câtrâ iĭ, tótâ nóptea s'aŭ suit din Gilgal. Şi Iehova
'ĭ întórse în fugâ dinaintea fiilor luĭ Israel, şi'ĭ bâtu cu mare co-
tropire la Gabaon, şi 'ĭ-aŭ gonıt pre eĭ pe calea suışuluĭ, câtrâ
Bet-Horan, şi 'ĭ-aŭ bâtut pânâ la Azeca şi pânâ la Maccheda.
11 Şi se întêmplâ când iĭ fugea dinaintea luĭ Israel, iĭ eraŭ la po-
gorişiul Bet-Horan. Iehova aruncâ din ceriŭ petre marĭ asupra
lor pânâ la Azeca şi iĭ murirâ, maĭ mulţĭ *eraŭ* ceĭ ce aŭ murit
de grindina petrilor, decât aceĭ pe cariĭ fiiĭ luĭ Israel 'ĭ-aŭ ucis
cu sabiea.
12 Atuncea Iosua vorbi câtrâ Iehova, în diua în carea Iehova
aŭ dat pre Amoreŭ fiilor luĭ Israel, şi disâ înaintea luĭ Israel:
Sóre opreştete âsupra Gabaonuluĭ, şi *tu* luno în valea Aialon!
13 Şi sórele se opri şı luna aŭ stat pânâ ce poporul 'şĭ resbunâ asu-
pra inimicilor seĭ. Aŭ nu este scris acesta în cartea dreptuluĭ?
Şi sórele stâtu în medĭ-locul ceriuluĭ şi nu se grâbi de a apune
14 maĭ o di intrégâ. Şi n'aŭ fost di cu acesta nicĭ înainte nicĭ

după aceea, ca Iehova se asculte de vócea unuĭ om; căcĭ Iehova
se resboea pentru Israel.
Şi Iosua şi tot Israelul cu dînsul, se întórsă în castrul la Gil- 15
gal. Iară ceĭ cincĭ regĭ aŭ fugit, şi s'aŭ ascuns într'o pesceră 16
la Maccheda. Şi se spusă luĭ Iosua, ḑicĕnd: S'aŭ aflat ceĭ cincĭ 17
regĭ, ascunşĭ într'o pesceră la Maccheda. Şi Iosua ḑisă: Rosto- 18
goliţĭ petre marĭ la gura pescereĭ, şi puneţĭ ómenĭ lângă ea
ca se'ĭ păzească; Iară voĭ nu vĕ opriţĭ, ci goniţĭ din urmă pre 19
inimiciĭ voştriĭ şi bateţĭ codarmia lor, nu'ĭ lasaţĭ se între în ce-
tăţile lor; căcĭ Iehova Dumneḑeul vostru 'ĭ-aŭ dat în mânele
vóstre. Şi după ce Iosua şi fiiĭ luĭ Israel terminară de a'ĭ bate 20
cu o cotropire fórte mare, până la nimicirea lor, şi ceĭ ce sca-
pară dintre iĭ se retraseră în cetăţile cele tarĭ, Tot poporul se 21
întórse în pace la castru câtră Iosua la Maccheda, şi nimene nu
mişca limba sa în contra vre unuea dintre fiiĭ luĭ Israel. Atun- 22
cea Iosua ḑisă: Deschideţĭ gura pescereĭ, şi aduceţĭ câtră mine
pre ceĭ cincĭ regĭ din pesceră. Şi făcură aşia. Iĭ scóseră afară 23
din pesceră pre ceĭ cincĭ regĭ, pre regele Ierusalimuluĭ, pre re-
gele Hebronuluĭ, pre regele Iarmutuluĭ, pre regele Lachisuluĭ *şi*
pre regele Eglonuluĭ. Şi aŭ fost că după ce iĭ aduseră pre aceĭ 24
regĭ câtră Iosua, Iosua chiămă pre toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel şi ḑise
câtră capitaniĭ barbaţilor de resbel cariĭ aŭ fost mers cu dînsul:
Apropieţi-vĕ, puneţĭ piciórele vóstre preste grumaziĭ acestor regĭ.
Iĭ se apropiară şi puseră piciórele preste grumaziĭ lor. Şi Iosua 25
ḑise câtră dînşiĭ: Nu vĕ temeţĭ şi nicĭ vĕ spăĭmântaţĭ, întăriţi-vĕ
şi înbărbătaţi-vĕ; căcĭ aşia va face Iehova tuturor inimicilor voş-
tri cu cariĭ vĕ veţĭ răsboi. Şi Iosua după aceasta iĭ bătu şi'ĭ 26
ucisă şi'ĭ spânḑiură de cincĭ arborĭ, rămâind spânḑiuraţĭ de ar-
borĭ până în séră. Şi câtră apusul sóreluĭ Iosua ordonă ca se'ĭ 27
cobóre de pe lemn, şi se aruncară în peşterea în care s'aŭ as-
cuns, şi s'aŭ pus petre marĭ la gura peştereĭ, *care aŭ remas* pâ-
nă în ḑiua aceasta.
Şi în aceea-ḑi Iosua luă Maccheda, o trecu prin ascuţitul să- 28
bieĭ, şi extermină pre regele eĭ şi pre locuitoriĭ eĭ, şi nu lăsă
se scape nimine din ceĭ ce eraŭ întrînsa, şi el făcu regeluĭ de
Maccheda după cum făcu regeluĭ de Ierichon. După aceasta Io- 29
sua şi tot Israelul cu dînsul trecu de la Maccheda la Libna, şi se
război la Libna. Şi Iehova dădu încă şi pre ea în mânile luĭ Is- 30
rael, şi pre regele eĭ, o trecu prin ascuţitul săbieĭ, şi nu lasă se
scape nimine din ceĭ ce *eraŭ* în ea, si el făcu regeluĭ eĭ după
cum făcu regeluĭ de Ierichon.
De la Libna apoĭ trecu Iosua şi tot Israelul cu dînsul la La- 31
chis, puse castrul înaintea eĭ şi se resboi cu ea. Şi Iehova dă- 32
du în mânile luĭ Israel pre Lachis, pre carea o luase în ḑiua a

doua, o trecu prin ascuţitul sâbieĭ, şi pre toţĭ ceĭ ce eraŭ in ea,
după cum fâcu Libneĭ.
33 Atuncĭ Horam, regeluĭ Gezeruluĭ, se sui spre a ajuta pre La-
chis. Iosua înse bâtu pre el şi pre poporul seŭ, încât nicĭ unul
scâpâ.
34 Dupâ aceasta Iosua şi tot Israelul cu dînsul trecu de la La-
chis la Eglon, şi aşeḑiarâ castrul înaintea eĭ, râsboindu-se contra
35 eĭ. Şi iĭ o luarâ în aceeaşĭ ḑi, o trecurâ prin ascuţitul sâbieĭ,
şi pre toţĭ cariĭ *eraŭ* în ea iĭ esterminâ în aceeaşĭ ḑi, dupre cum
36 fâcu *cetâţeĭ* Lachis. Dupâ aceea Iosua şi tot Israelul cu dînsul,
37 se sui de la Eglon la Ebron, şi râsboirâ contra eĭ. Şi iĭ o luarâ,
o trecurâ prin ascuţitul sâbieĭ, pre regele eĭ, tóte cetâţile eĭ şi
pre toţĭ ceĭ ce *eraŭ* în ea, nu lâsâ se scape nicĭ unul, dupâ cum
fâcu Eglonuluĭ. El o esterminâ şi pre toţĭ ceĭ ce *eraŭ* în ea.
38 În urmâ Iosua şi tot Israelul cu dînsul se întórse la Debir, şi
39 resboi contra eĭ. Şi el o luâ împreunâ cu regele eĭ, şi tóte cetâţile eĭ,
iĭ o trecurâ prin ascuţitul sâbieĭ, şi nimicirâ pre toţĭ ceĭ din ea, nu
lâsâ se scape nicĭ unul, dupâ cum fâcu Ebronuluĭ aşa fâcu ce-
tâţeĭ Debir şi regeluĭ eĭ, dupâ cum fâcu Libneĭ şi regeluĭ eĭ.
40 Şi aşia Iosua bâtu tótâ ţérra, muntele, méḑâ-ḑiua, câmpiea,
pólele munţilor şi pre toţĭ regiĭ lor nu lâsâ se scape vre unul,
şi el esterminâ tot ce avea suflare, dupâ cum ordonase Iehova
41 Dumneḑeul luĭ Israel. Şi Iosua iĭ bâtu de la Cades-Barnea pânâ
42 la Gaza, şi tótâ ţérra Gosen pânâ la Gabaon. Şi pre toţĭ aceştĭ
regĭ şi ţerrile lor le luâ Iosua de o datâ, fiind câ Iehova Dum-
43 neḑeul luĭ Israel, se resboi pentru Israel. Dupâ acestea se în-
tórse Iosua şi tot Israelul cu dînsul, în castru la Ghilgal.

CAPUL XI.

Victoriile luĭ Iosua asupra Chananeilor.

1 Şi îndatâ ce Iabin regele Haţoruluĭ, auḑi *aceste lucrurĭ*,
trâmisâ la Iobab regele Madonuluĭ, la regele Simronu-
2 luĭ, şi la regele Acsafuluĭ, şi la regiĭ ce *eraŭ* câtrâ nord în munţĭ,
în câmpiea, spre méḑiâ-ḑi de Chinarot, şi în şes şi în înâlţimele
3 de la Dor, spre vest, La Cananeŭ spre resârit şi apus, la Amo-
reŭ, la Heteŭ, la Fereseŭ şi la Ebuseŭ în munţĭ, şi la Heveŭ sub
4 Hermon în ţérra Miţpa. Decĭ eşirâ eĭ, şi tóte castrele cu dînşiĭ,
popor mult, ca nâsipul care *este* ca mulţimea pe ţermul mâreĭ,
5 âncâ şi caĭ şi câruţe fórte multe. Şi se întrunirâ toţĭ aceştĭ regĭ,
venirâ şi'şĭ aşeḑiarâ împreunâ castrele lângâ apele Merom, spre
a se bate cu Israel.

Şi Iehova ḑise câtrâ Iosua: Nu te teme de iĭ; câcĭ mâne pe 6
vremea asta, 'ĭ voiŭ da pre eĭ toţĭ râniţĭ înaintea luĭ Israel, cai-
lor lor le veĭ tâea nervii picióreIor, şĭ carâle lor le veĭ arde cu
foc. Şi aşia Iosua veni cu grâbire în contra lor, şi tot poporul 7
de resbel cu dînsul, aprópe de apele Merom, şi se aruncâ-
râ asupra lor. Şi Iehova îĭ dâdu în mâna luĭ Israel, şi iĭ îi bâ- 8
turâ şi'ĭ gonirâ pânâ la Sidonul cel mare, pânâ la Mirfot-maim
şi pânâ în valea Miţpe, câtrâ râsârit, şi'ĭ bâturâ ast-feliŭ încâ
nu scâpâ nicĭ unul. Decĭ Iosua le fâcu lor dupre cum 'ĭ-aŭ ḑis 9
luĭ Iehova; cailor lor le tâiâ nervii picióreIor, şi carâle lor le arse
cu foc.

Şi Iosua întorcându-se în aceeaşĭ vreme, luâ Haţorul, iar pre 10
regele luĭ îl bâtu cu sabiea; cacĭ Haţorul maĭ înainte aŭ fost ca-
pitala a tuturor acestor regii. Şi iĭ trecurâ prin ascuţitul sâbieĭ 11
pre toţĭ ceĭ ce *eraŭ* în ea, esterminându'ĭ pre eĭ; nici o suflare
n'aŭ remas vie, şi arsâ cu foc Haţorul. Şi tóte cetâţile acestor 12
regĭ, precum şi pre regiĭ lor, cuprinsâ Iosua, 'ĭ trecurâ prin as-
cuţitul sâbieĭ, şi'ĭ esterminâ, dupre sum ordonase Moise servul luĭ
Iehova. Numaĭ cetâţile ce aŭ stat în tâcere pe dealurile lor nu 13
le-aŭ ars Israel afarâ de singur Haţorul pre care l'aŭ ars Iosua.
Şi tótâ prada acestor cetâţĭ şi animalele, le prâdarâ fiiĭ luĭ Israel 14
pentru dînşii, numaĭ pre ómenĭ 'ĭ trecurâ prin ascuţitul sâbieĭ,
pânâ ce 'ĭ-aŭ esterminat: nu lâsâ viŭ nimicâ ce ave suflare.

Dupre cum Iehova aŭ ordonat servuluĭ seŭ Moise, aşia or- 15
donâ Moise luĭ Iosua, şi Iosua fâcu aşia: el nu lâsâ nimicâ din
tóte câte aŭ ordonat Iehova luĭ Moise. Şi aşia Iosua luâ tótâ 16
ţérra aceasta muntele şi tótâ partea despre meaḑiâ-ḑi, tótâ ţérra
Gosenuluĭ, câmpiea şi şesul, muntele luĭ Israel şi şesul luĭ; De 17
la muntele cel pleş, ce se înalţiâ spre Seir, pânâ la Baal-Gad în
valea Libanuluĭ, sub muntele Hermon, de asemenea luâ pre toţĭ
regiĭ lor, 'ĭ bâtu şi'ĭ ucisâ. Multâ vreme Iosua purtâ cu toţĭ aceştĭ 18
regĭ resbel. Nu era nicĭ o cetate carea se fi fâcut pace cu fiiĭ 19
luĭ Israel, afarâ de Heveiĭ ce locuecaŭ în Gabaon; tóte le luarâ
prin resbel. Câ aceasta era de la Iehova, câ iĭ învêrtoşaŭ ini- 20
mile lor spre a se bate cu Israel, pentru ca se'ĭ nimiceascâ, fârâ
a fi lor îndurare, ci se'ĭ esterminezc dupâ cum Iehova aŭ ordo-
nat luĭ Moise.

În aceeaşĭ vreme veni Iosua şi nimici pre Anachimĭ din munţĭ 21
Hebron, din Debir, din Anab din toţĭ munţiĭ Iudeĭ, şi din toţĭ
munţii luĭ Israel; Iosua îĭ nimici cu cetâţile lor. N'aŭ remas nicĭ 22
unul din Anachimĭ în ţérra fiilor luĭ Israel; numaĭ în Gaza în Gat
şi în Asdod aŭ remas din iĭ. Iosua luâ decĭ tótâ ţérra, conform 23
cu tot ce aŭ ḑis Iehova luĭ Moise, şi o dâdu Iehova spre moşte-
nire luĭ Israel, potrivit împârţireĭ lor în semenţiĭ. Şi ţérra se re-
pausâ de resbel.

CAPUL XII.

Enumerarea regilor învinşi de Iosua şi Moise.

1 Iară acestiea *sûnt* regiĭ ţerreĭ, pe care'ĭ bătură fiiĭ luĭ Is-
rael, şi luară în posesiune ţérra lor dincolo de Iordan,
spre resăritul sórelui. de la riul Arnon până la muntele Ermon,
2 şi tótă câmpia spre resărit. Pre Sion regele Amoreilor, carele
locuea în Hesbon, domnind de la Aroer, ce *este* pe marginea riuluĭ
Arnon, şi de la mijlocul riuluĭ şi jumătate din Galaad până la
3 riul Iaboc, confinia fiilor luĭ Amon; Şi de la câmpie până la ma-
rea Chinnerot spre resărit, şi până la marea câmpieĭ *ce este* ma-
rea sarată spre resărit pre calea către Bet-Eşimot, şi de la *par-*
tea despre méḑiă-ḑi, sub pólele *munteluĭ* Fasga;
4 Şi teritoriul luĭ Og, regele Basanuluĭ, din rămaşiţa urieşi-
5 lor, carele locuea în Aştarot şi în Edreĭ. Şi domind în muntele
Hermon, în Sulca, şi în tot Basanul, până la confiniele Gesuriţi-
lor şi a Maacaţilor, şi preste jumătate din Galaad, confiniea luĭ
6 Sion regele Hesbonuluĭ. Pre acestiea Moise servul luĭ Iehova şi
fiiĭ luĭ Israel îĭ bătură, şi aŭ dat Moise servul luĭ Iehova, *pămên-*
tul lor, moştenire Rubeniţilor, Gadiţilor, şi la jumătate de semen-
ţiă a luĭ Manase.
7 Şi acestia *sûnt* regiĭ ţerreĭ, pre cariĭ 'ĭ-aŭ bătut Iosua şi
fiiĭ luĭ Israel dincóce de Iordan spre apus, de la Baal-Gad în
valea Libanuluĭ, până la muntele Pleşiŭ ce se înalţiă către Seir,
şi o dădu Iosua semenţiilor luĭ Israel spre moştenire conform îm-
8 părţireĭ lor; În munţi, în şesurĭ, în câmpiĭ, în póle de munţĭ, în
deşerturĭ şi în partea de méḑiă-ḑi: pre Heteĭ, pre Amoreĭ, pre
Hananeĭ, pre Ferezeĭ, pre Heveĭ şi pre Ebuseĭ:
9 Regele Ierihonuluĭ, unul; regele de Haĭ, care era în latu-
10 rea Beteluluĭ, unul; Regele Ierusalimuluĭ, unul; regele Hebro-
11 nuluĭ, unul; Regele Iarmutuluĭ, unul; regele Lachisuluĭ, unul;
12 13 Regele Eglonuluĭ unul; regele Gederuluĭ, unul; Regele Debiru-
14 luĭ, unul; regele Gezeruluĭ unul; Regele Hormeĭ, unul; regele
15 Araduluĭ, unul; Regele Libneĭ, unul; regele Adulamuluĭ, unul;
16 17 Regele Maccedeĭ, unul; regele Beteluluĭ, unul; Regele Tapu-
18 heĭ, unul; regele Heferuluĭ, unul; Regele Afecului unul; regele
19 Lasuranuluĭ, unul; Regele Madonuluĭ, unul; regele Hazoruluĭ,
20 21 unul; Regele de Simron-Meron, unul; regele Acsafuluĭ, unul. Re-
22 gele Taanahuluĭ, unul; regele de Meghiddo, unul; Regele Che-
23 desuluĭ, unul; regele de Iocneam în Carmil, unul; Regele Do-
ruluĭ în înălţimea de la Dor, unul; regele Goimuluĭ în Ghilgal,
24 unul; Regele Tirţeĭ, unul. Peste tot treĭ-ḑecĭ şi unul de regĭ.

CAPUL XIII.

Ordinul luĭ Dumnedeŭ pentru înpârţirea pâmêntuluĭ Canaan.

Şi Iosua era bêtrân, *şi* înaintit în dile şi Iehova dise câtrâ 1
dînsul: Tu eştĭ bêtrân şi înaintit în dile, şi aŭ maĭ re-
mas încâ o fórte mare ţérrâ de posedat. Aceasta *este* ţérra ce 2
încâ aŭ maĭ remas: tóte regiunele Filisteilor şi întregul Gesur de 3
la Sihor, care *este* înaintea Egiptuluĭ, pânâ la frontariile Ecro-
nuluĭ, spre nord, *care* se numerâ Cananeuluĭ; ceĭ cincĭ principĭ
aĭ Filisteilor de la Gaza şi Aşdod, Ascalon, Gat, şi Ecron; ase-
menea şi pre Aveĭ; Spre sud tótâ ţérra Cananeilor, şi pescera 4
ce *este* a Sidonienilor, pânâ la Afec, pânâ la confinia Amorei-
lor; Şi ţérra Gibleilor, şi tot Libernul, spre reseritul sóreluĭ, de 5
la Baal Gad sub muntele Hermon, pânâ la întrarea în Hamat.
Toţĭ locuitoriĭ în munţĭ, de la Siban pânâ la Misrefot-maim, *şi* toţĭ 6
Sidonieniĭ eŭ îĭ voĭ isgoni d'inaintea fiilor luĭ Israel; numaĭ tu o
împarte prin sorţĭ Israeluluĭ spre moscenire, precum 'ţĭ am ordo-
nat ţie.

Acum decĭ înparte ţérra aceasta ca moscenire celor noue 7
semenţiĭ, şi la jumatatea de semenţie a luĭ Manasi. Rubeniţiĭ şi 8
Gadiţiĭ, cu *ceea-l-altâ* jumâtate din ea, aŭ luat moscenirea lor,
pe carea o aŭ dat lor Moisi, d'incolo de Iordan spre reserit, dupâ
cum Moisi servul luĭ Iehova aŭ dat lor;

De la Aroer, care *este* pe ţermul riuluĭ Arnon, şi cetatea 9
care *este* în medlocul riuluĭ, şi tótâ câmpiea Medba pânâ la Di-
bon; Şi tóte cetâţile luĭ Sion regele Amoreilor, carele domnea 10
în Hesbon, pânâ la confinia fiilor luĭ Amon; Şi Galaadul, şi 11
regiunele Gesuriţalor şi a Maachaţilor, şi tot muntele Hermon, şi
tot Basanul pânâ la Salca; Tot regatul luĭ Og în Basan, carele 12
domnea în Aşterot şi în Edreĭ, carele aŭ fost remas din râmâ-
şiţia urieşilor; câcĭ Moisi îĭ bâtu pre aceştiea, şi 'ĭ isgoni. Totuşĭ 13
fiiĭ luĭ Israel nu isgonirâ pe Gesuriţĭ, şi pre Maachatiţĭ, ci Gesu-
suriţiĭ şi Maachatiţiĭ aŭ locuit între fiiĭ luĭ Israel pânâ în aceastâ
di. Numaĭ semenţieĭ luĭ Levi el nu'ĭ-a dat moscenire; sacrificiile 14
fâcute cu foc a luĭ Iehova Dumnedeul, luĭ Israel, *sûnt* moscenirea
lor, dupâ cum aŭ dis el câtrâ dânsul.

Moisi decĭ dâdu *moscenire* semenţieĭ fiilor luĭ Ruben, dupâ 15
familiile lorŭ. Şi confiniile lor furâ de la Aroer, ce *este* pe ţer- 16
mul riuluĭ Arnon şi cetatea care *este* în medlocul riuluĭ şi tótâ
câmpiea de lîngâ Medba; Hesbonul şi tóte cetâţile sale, ce *eraŭ* 17
în câmpie; Dibon, Bamot-baal, Bet-baal-meon,—Iaţa, Chedemot, 18
Mefaat,— Chir-iataim, Sibma, şi Ţereţ-şachar, în muntele vâeĭ, 19
şi Bet-peor, pólele *munteluĭ* Fasga, şi Bet-eşimotŭ; Şi tóte ce- 20 21

tâţile câmpieĭ, tot regatul luĭ Sion regele Amoreilor, carele domnea în Hesbon, pe care'l bâtu Moisi, pre el şi pre principiĭ Madianuluĭ, pre Evi, pre Rechem, pre Ţur, pre Hur, şi pre Reba,
22 cariĭ eraŭ ducĭ a luĭ Sion, locuind în ţérrâ. Aseminea pre Balaam, fiiul luĭ Beor, gîcitoriul, fiiĭ luĭ Israel îl omorîrâ cu sabia
23 între ceĭ ucişĭ de eĭ. Şi confiniile fiilor luĭ Ruben furâ Iordanul şi limitele sale. Aceasta fu moscenirea fiilor luĭ Ruben, dupre familiile lor, cetâţile şi satele lor.
24 Deaseminea Moisi dâdu *moscenire* semenţieĭ luĭ Gad, fiilor
25 luĭ Gad, dupâ familiile lor. Şi ţérra lor fu Iazer, şi tóte cetâţile Galaaduluĭ, şi jumêtate din ţérra fiilor luĭ Amon, pânâ la Aroer,
26 care *este* faciâ în faciâ cu Raba; Şi dela Hesbon pânâ la Ramat-miţpe, şi Betonim; şi de la Mahanaim pânâ la marginea
27 Debiruluĭ; Şi în valea, Bet-haram, şi Bet-nimra, şi Sucot, şi Ţafon; râmâşiţ'a regatuluĭ luĭ Sion, regele Hesbonuluĭ, Iordanul şi limitele *sale*, pânâ la capetul mâreĭ Chinneret, dincolo de Ior-
28 dan, spre reserit. Aceasta *este* moscenirea fiilor luĭ Gad, dupâ familiile lor, cetâţile şi satele lor.
29 Şi Moisi dâdu *moscenire* jumâtâţeĭ de semenţie a luĭ Manasi, şi aŭ ramas *posesiune* jumatâţeĭ de semenţie a fiilor luĭ Manasi
30 dupâ familiile lor: Ast-feliŭ ţérra lor fu dela Mahanaim, tot Basanul, tot regatul luĭ Og regele Basanuluĭ, şi tóte satele luĭ Iair,
31 care *sûnt* în Basan, şase-ḑecĭ de cetâţĭ; şi jumatate din Galaad, şi Aştarot, şi Edrei, cetâţĭ a regatuluĭ luĭ Og în Basam, *apârtineaŭ* fiilor luĭ Machir, fiul luĭ Manasi, *adecâ* la jumâtate din fiiĭ
32 luĭ Machir, dupâ familiile lor. Aceste *sûnt locurile* pe care Moisi le au dat spre moscenire în câmpia Moab, d'incolo de Iordan *aprópe*
33 de Ierichon, spre reserit. Inse semenţieĭ luĭ Levi Moise nu'ĭ-a dat moscenire, Iehova Dumneḑeul luĭ Israel, *este* moscenirea lor, dupâ cum el aŭ vorbit câtrâ dînşiĭ.

CAPUL XIV.

Caleb dobîndesce Hebronul.

1 Aceste *sûnt locurile* pe care fiiĭ luĭ Israel le-aŭ moscenit în ţérra Canaan, pe carea le dâdu spre moscenire Eleazer preutul, Iosua fiul luĭ Nun, şi capiĭ pârinţelor triburilor fiilor
2 luĭ Israel, Prin sorţĭ *li saŭ dat* moscenirea lor, precum aŭ ordonat Iehova prin Moisi, *anume* la nouâ semenţiĭ, şi la o juma-
3 tate de semenţie. Câcĭ Moisi aŭ fost dat moscenire la doue semenţiĭ, şi la jumatate de semenţie, dincolo de Iordan; înse Le-
4 viţilor nu le-a dat moscenire între ele. Pentru câ fiiĭ luĭ Iosif

eraŭ doue triburĭ, Manasi şi Efraim; de aceea nu s'aŭ dat parte
Leviţilor în ţérrâ, afarâ de cetâţĭ spre locuinţĭ cu suburbiile lor,
pentru turmele lor şi pentru subsistenţa lor. Dupre cum aŭ or- 5
donat Iehova lui Moisi aşia fâcurâ fiiĭ luĭ Israel, şi înpârţirâ pâ-
mentul.
Decĭ fiiĭ luĭ Iuda venirâ la Iosua în Gilgal, şi Caleb, fiul luĭ 6
Iefune Chenizeul. grâi câtrâ dînsul: Tu scii cuvêntul, pe care
Iehova 'l a vorbit câtrâ Moisi, omul luĭ Dumneḑeŭ, în privire câ-
trâ mine şi câtrâ tine în Cades-barnea. De patru-ḑecĭ de anĭ 7
eram, când Moisi, servul luĭ Iehova, m'aŭ trâmis din Cades-bar-
nea spre a spiona ţérra, şi 'ĭ-am adus luĭ scire, precum era în
ânima mea. Şi fraţiĭ meĭ ce saŭ suit cu mine, fâceaŭ se se to- 8
peascâ ânima poporuluĭ, înse eŭ urmam luĭ Iehova, Dumneḑeul
meŭ. Şi Moisi jurâ în acea ḑi, ḑicênd: Inadevêr! pâmêntul pe 9
care aŭ calcat piciorul têu, ţie va fi spre moscenire şi fiilor teĭ
d'apururea, pentru câ tu aĭ urmat luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ.
Şi acum, iatâ Iehova mi aŭ pâstrat viaţa, dupre cum aŭ grâit, 10
aceştĭ patru-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, de când Iehova aŭ grâit cuvên-
tul acesta câtrâ Moisi, când Israel umbla prin deşert, şi acum iatâ,
eŭ astâḑĭ *sûnt* de opt-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ. Astâḑĭ încâ *sûnt* tot 11
aşia de tare ca şi în ḑioa în care m'aŭ trâmis Moisi, cum *era*
puterea mea de atuncea aşia *este* puterea mea de acum, pentru
resbel, pentru a eşi şi pentru a întra. Acum decĭ, dâ'mĭ mun- 12
tele acesta, despre care Iehova aŭ vorbit în ḑioa aceea; câcĭ tu
aĭ auḑit în ḑioa aceea, câ acolo *sûnt* Anachimĭ, şi cetâţĭ marĭ în-
târite. Póte Iehova *va fi* cu mine şi'ĭ voĭ isgoni, dupre-cum aŭ
grâit Iehova.
Şi Iosua îl bine-cuvêntâ pre el, şi a dat luĭ Caleb, fiiul luĭ 13
Iefune, Hebronul spre moscenire. Pentru aceasta Hebronul devini 14
moscenire luĭ Caleb, fiiul luĭ Iefune Chenizeul, pânâ în ḑioa acea-
sta, pentru câ cu deplinâtate urma luĭ Iehova Dumneḑeul luĭ Is-
rael. Şi numele Hebronuluĭ maĭ înainte *era* Chiriat-arba; el era 15
cel maĭ mare om între Anachimĭ. Şi ţérra fu liniscitâ fârâ *a ave*
resbel.

CAPUL XV.

Parte datâ semenţieĭ luĭ Iudâ.

Şi acesta fu sorţiul semenţieĭ fiilor luĭ Iuda, dupâ semen- 1
ţiile lor; la confiniile Edomuluĭ, deşertul Ţin, spre mé-
ḑiâ-ḑi, *fu* confinia cea maĭ din urmâ spre méḑiâ-ḑi.
Şi confinia lor despre méḑiâ-ḑi fu de la capêtul mâreĭ Sa- 2

3 rate, de la sinul ce cautâ spre méḑiâ-ḑi; Şi ea eşia spre reseri-
tul suişuluï Acrabbim, trece spre Ţin. suindu-se de la méḑiâ-ḑi
spre Cadeş-barnea, mergând maĭ departe spre Cheţron, şi suin-
4 du-se spre Adar, se intórce spre Carcaa; Dupâ aceea trecea spre
Aţmon şi eşia la rîul Egiptuluï; încât eşirele acesteĭ confiniĭ eraŭ
la mare. Aceasta va fi confinia vóstrâ de méḑiâ-ḑi.
5 Iarâ fruntaria spre reserit *fu* marea Saratâ, pânâ la cape-
tul Iordanuluĭ.
Şi fruntaria despre méḑiâ-nópte *se începea* de la sinul mâ-
6 reĭ *ce este* la capetul Iordanuluĭ. Şi aceastâ fruntarie se suea
pânâ la Bet-chogla, trecând spre nordul Bet-arabeĭ, suindu-se frun-
7 taria pânâ la piatra luĭ Bohan, fiiul luĭ Ruben. Apoĭ fruntaria se
suia spre Debir, de la valea luĭ Acor, şi *se întindea* spre méḑiâ-
nópte câutând spre Gilgal, care *este* faciâ în faciâ cu suişul Adumim,
ce *este* în partea de méḑiâ-ḑi a riuluĭ; dupâ aceea fruntaria trecea
spre apele de la En-şemeş, şi eşirele sale eraŭ pânâ la En-ro-
8 gel. Pe urmâ fruntaria se suia prin valea fiiuluĭ luĭ Enom câtrâ
laturea Ebuseuluĭ, spre méḑiâ-ḑi; aceasta'*ĭ* Ierusalimul, şi confinia
se suea pânâ la vîrful munteluĭ, carele *este* faciâ în faciâ cu valea
Hinnom, spre apus, ce *este* la capetul vâeĭ Refaimilor, spre mé-
9 ḑiâ-nópte. Şi fruntaria aceasta se întindea de la vîrful munteluĭ
pânâ la fôntâna apelor Neftoach şi eşia la cetâţile munteluĭ Efron;
10 apoĭ fruntaria se întindea la Baala; aceasta'*ĭ* Chiriat-iaarim. Şi
fruntaria se întorcea de la Baala, spre apus, câtrâ muntele Seir,
trecând de aice pânâ la muntele Iearim, spre méḑiâ-nópte; acea-
sta'ĭ Chesalonu şi se coborâ la Bet-şemeş, continuând spre Tim-
11 na. Şi fruntaria eşi în laturea Ecronuluĭ, spre nord şi se întin-
dea fruntaria câtrâ Şicrom, mergênd înainte spre muntele Baala,
eşia la Iubnel, şi aşa eşirele eĭ eraŭ la marea.
12 Şi fruntaria despre apus *era* la marea cea mare, şi limitele
sale. Aceasta *este* fruntariea fiilor luĭ Iuda din tóte pârţile, dupâ
familiile lor.
13 Şi luĭ Caleb, fiiul luĭ Iefune, îĭ s'a dat o parte între fiiĭ luĭ
Iuda, dupâ ordinul luĭ Iehova câtrâ Iosua, *anume* cetatea luĭ Ar-
14 ba, tatul luĭ Anac, care *cetate este* Hebronul. Şi Caleb isgoni
de acolo pe ceĭ treĭ fiĭ a luĭ Anac: pre Şeşaĭ, pre Achiman şi
15 pre Talmai, fiiĭ luĭ Anac. Apoĭ de acolo se sui la locuitoriĭ d'in
16 Debir, şi numele Debiruluĭ maĭ înainte *era* Chiriat-sefer. Şi
Caleb ḑise: Eŭ voĭ da pe fiica mea Acsa de femee, celuĭ ce va
17 bate şi va cuprinde Chiriat-seferul. Otoniel deci, fiul luĭ Che-
naz, fratele luĭ Caleb, îl luâ; şi el 'ĭ-a dat pre fiica sa Acsa de
18 soţie. Şi se întêmplâ când ea veni la *dînsul* ea'l mişcâ ca se
cérâ de la tatul eĭ o ţérinâ; apoi ea se dâdu jos de pe asin, si
19 Caleb 'ĭ-a ḑis: Ce voesci?—Iarâ ea aŭ ḑis: dâ'mĭ bine-cuvên-
tarea, câcĭ tu me aĭ dat un pâmênt sudic, dâ'mĭ deasemenea iz-

vor de apâ. Şi el 'î-a dat izvórele cele de sus, şi izvórele cele
de jos.
Aceasta *este* moscenirea semenţieî fiilor luî Iuda după fa- 20
miliile lor.
Şi cetâţile estremitâţeî semenţieî fiilor luî Iuda, câtrâ frun- 21
taria Edomuluî, spre méçiâ-çi, furâ: Cabţeel, Eder, Iagur,—China, 22
Dimona, Adada,—Chedes, Chaţor, Itnan,—Zif, Telem, Bealot,—Ha- 23 24 25
ţor-chadata, Cheriot-chetron, care *este* Chaţor,—Amam, Şema, Mo- 26
lada,—Chaţar-gada, Cheşmon, Bet-pelet,—Chaţar-sual, Beer-şeba, 27 28
Biziotea,—Baala, Iim, Aţem,—Eltolad, Chesil, Chorma,—Ţiclag, 29 30 31
Madmanna, Sansanna,—Lebaot, Şilchim, Ain şi Rimmon: tóte ce- 32
tâţile *sûnt* doue-çecî şi nouâ cu satele lor.
In susŭ *eraŭ*: Eştaol, Ţora, Aşna.—Zanoach, En-ganim, Tap- 33 34
puach, Enam,—Iarmut, Adullam, Soco, Azeca,—Şaaraim, Aditaim, 35 36
Gedera, Gederotaim: patru-spre-çece cetâţî cu satele lor; Ţe- 37
nan, Chadaşa, Migdal-gad,—Dilean, Miţpe, Iocteel,—Lachis, Boţ- 38 39
cat, Eglon, — Cabbon, Lachmas, Chitliş, — Gederot, Bet-dagon, 40 41
Naama, Maccheda: şese-spreçece cetâţî cu satele lor; Libna, 42
Eter, Aşan, — Iftach, Aşna, Neţib, — Cheila, Aczib, şi Maresa; 43 44
nouâ cetâţî cu satele lor. Ecron, cu cetâţile şi satele sale; De 45 46
la Ecron până la marea, tóte vecinâtâţile Aşdoduluî, cu satele lor.
Aşdodul, cu cetâţile şi satele sale, Gaza cu cetâţile şi satele sale, 47
pânâ la rîul Egiptuluî, şi marea ce mare şi limitele *sale*.
Şi în munţî *eraŭ*: Şamir, Iatir, Soco.—Danna, Chiriat-sanna, 48 49
care *este* Debirul,—Anab, Eştemo, Anim,—Goşen Cholon şi Gilo: 50 51
un-spre-çece cetâţî cu satele lor; Arab, Duma, Eşan,—Ianum Bet- 52 53
tapuach, Afeca,—Humtah, Chiriat-arba, care *este* Hebronul, şi Ţior: 54
nouâ cetâţî cu satele lor; Maon, Carmel, Zif, Iuta,—Izreel, Iocdeam, 55 56
Zanoach,—Cain, Giba şi Timna: çece cetâţî cu satele lorŭ; Chal- 57 58
ebul, Bet-ţur, Gedor,—Maarat, Bet-anot, şi Eltecon: şese cetâţî cu 59
satele lor; Chiriat-baal, care *este* Chiriatiearim, şi Rabba: doue 60
cetâţi cu satele lor.
In deşert *eraŭ*: Bet-haaraba, Middin, Secaca,—Nibşan, Ce- 61 62
tatea sâreî, şi Engedi: şese cetâţî cu satele lor.
Iarâ pre Ebuseî, locuitorî a Ierusalimuluî, fiiî luî Israel nu 63
puturâ se'î izgonească, şi Ebuseiî aŭ ramas cu fiiî luî Iuda în
Ierusalim, pânâ în çioa aceasta.

CAPUL XVI.

Loturile fiilor luĭ Efraim și a jumătățeĭ de semenție a luĭ Manasi.

1 Și aŭ cădut sorțiul fiilor luĭ Iosif de la Iordanul de *lângâ*
Ierihon, pânâ la apele Ierihonuluĭ câtrâ rêserit, spre de-
2 șertul ce se sue de la Ierihon prin munțiĭ Bet-el, Și era de la
3 Bet-el spre Luz, trecând la fruntari'a luĭ Archi, spre Atarot, Și
se cobora spre apus la confini'a luĭ Iafleti, pânâ la fruntari'a Bet-
horonuluĭ de jos, și pânâ la Gezer, așia câ eșirele eĭ eraŭ la
marea.
4 Ast-feliŭ fiiĭ luĭ Iosif, Manasi și Efraim luarâ moscenirea lor.
5 Și confiniile fiilor luĭ Efraim, dupâ famịliile lor, furâ: fruntariile
moscenireĭ lor spre reserit eraŭ Atarot-addar, pânâ la Bet-horo-
6 nul de sus. Și fruntari'a eșia spre marea la Micmetat, în partea
nordicâ, apoĭ fruntari'a se întorcea spre reserit, pânâ la Taanat-
7 șilo, și de acolo trecea spre reserit la Ianocha; Apoĭ pogorîn-
du-se de la Ianocha la Atarot, și Naarata atingea Ierihonul și eșia
8 la Iordan. De la Tapuach fruntari'a mergea spre apus pânâ la
torentul Cana, și eșirele eĭ eraŭ la marea. Aceasta *este* mos-
9 cenirea semențieĭ fiilor luĭ Efraim dupâ semențiile lor. Și cetâ-
țile ce s'aŭ osebit pentru fiiĭ luĭ Efraim, între moscenirea fiilor luĭ
10 Manasi, tóte cetâțile cu satele lor. Și iĭ nu isgonirâ pe Cananeiĭ
ce locueaŭ în Gezer; ci Cananeiĭ aŭ remas în meḑilocul luĭ Efraim
pânâ în ḑioa de astâḑĭ și devenirâ servĭ tributarĭ.

CAPUL XVII.

Impârțirea țereĭ d'incoace de Iordan. Cananeĭ fâcuțĭ tributarĭ.

1 Fost-aŭ de-asemenea sorțĭ pentru semenți'a luĭ Manasi, (fi-
ind câ el *era* ânteiŭ-nâscutul luĭ Iosif,) *anume*, pentru
Machir ânteiŭ nâscutul luĭ Manasi, tatul luĭ Galaad; câcĭ el fu un
2 om de resbel, pentru aceasta el luâ Galaadul și Basanul. Fost-aŭ
deasemenea *sorțĭ* și pentru ceia-l-alțĭ fiĭ a luĭ Manasi, dupâ fa-
miliile lor, pentru fiiĭ luĭ Abiezer, pentru fiiĭ luĭ Chelec, pentru fiiĭ
luĭ Arriel, pentru fiiĭ luĭ Șechem, pentru fiiĭ luĭ Chefer, și pentru
fiiĭ luĭ Șemida. Acestia *sûnt* fiiĭ de partea bârbâteascâ a luĭ
3 Manasi fiul luĭ Iosif, dupâ familiile lor. Inse Țelafchad, fiul
luĭ Chefer, fiul luĭ Galaad, fiul luĭ Machir, fiul luĭ Manasi, nu
avu fiĭ, ci fete; și acestea *sûnt* numirile fetelor sale: Machla,
4 Noua, Chogla, Milca, și Tirța,—Și ele venirâ înaintea luĭ Eleazar

preutul, înaintea luĭ Iosua fiiul luĭ Nun, şi înaintea principilor, ḑi-
când: Iehova a ordonat luĭ Moisi spre a ni se da o moscenire
între fraţii noştriĭ. Şi el le aŭ dat lor, după ordinul luĭ Iehova o
moscenire între fraţiĭ pârintelui lor. Şi câḑură luĭ Manasi ḑece 5
pârţi afară de ţérra Galaad şi Basan, care *eraŭ* dincolo de Ior-
dan; Fiind câ fetele luĭ Manasi luară moscenire între fiii luĭ; şi 6
ţérra Galaaduluĭ o luarâ ceïa-l-alţĭ fiĭ a luĭ Manasi.
Deci fruntari'a luĭ Manasi fu dela Aşer până la Micmetat, ce 7
jace înaintea Şechemului; şi fruntari'a mergea spre dreapta, până
la locuitoriĭ d'in En-tapuach. Ţérra Tapuacheĭ câḑu luĭ Manasi; 8
înse Tapuachul de lângâ fruntari'a luĭ Manasi, *apàrtinea* fiilor luĭ
Efraim. Apoĭ fruntari'a se cobora la riuşorul Cana, spre sudul riu- 9
şoruluĭ; Acestea cetâţĭ *eraŭ* a luĭ Efraim între cetâţile luĭ Manasi; şi
fruntari'a luĭ Manasi *era* spre partea de méḑiâ-nópte a riuşoruluĭ,
şi eşirele eĭ eraŭ la marea. Spre méḑiâ-ḑi era *partea* luĭ Efraim şi 10
spre cea de méḑiâ-nópte a luĭ Manasi, şi marea era fruntari'a luĭ;
şi se întâlneaŭ câtrâ méḑiâ-nópte cu Aşer şi câtrâ reserit cu Isa-
har. Şi Manasi avu în Isachar şi în Aşer: Bet-şeanul cu sa- 11
tele sale, Ibleamul cu satele sale, pre locuitoriĭ din Dor cu sa-
tele sale, pre locuitoriĭ din Endor cu satele sale, pre locuitorii
din Taanac cu satele sale, şi pre locuitoriĭ din Megiddo cu sa-
tele sale, *anume* treĭcolnicea. Iarâ fiiĭ luĭ Manasi nu puturâ 12
isgoni *pe locuitoriĭ* cetâţilor acestora, şi Cananeiĭ cercaŭ a râ-
mâne în ţérra aceasta. Ȋnse se întêmplâ câ dupà ce fiii luĭ Is- 13
rael se întârirâ, fâcurâ pe Cananei tributarĭ, darâ nu'ĭ isgonirâ
cu totul.
Şi fiiĭ luĭ Iosif vorbirâ câtrâ Iosua, ḑicând: Pentru ce me aĭ 14
dat mie spre moscenire *numaĭ* un sorţiŭ şi *numaĭ* o parte. fiind
câ eŭ ***sûnt*** un popor numeros, dupâ cum Iehova m'a bine-cu-
vêntat pânâ acum? Atuncea Iosua ḑise lór: Dacâ *tu eştĭ* un po- 15
por numeros, suite la pâdure, şi curâţeşte ţie acolo, în ţérra Fe-
rezeilor şi a Refaimelor, dacâ muntele Efraim este strâmt pentru
tine. Şi fiiĭ luĭ Iosif ḑiserâ: muntele nu este îndeadjuns pentru 16
noĭ, şi toţĭ Cananeiĭ cariĭ locuesc în ţérra vâeĭ, de asemenea şi
ceĭ din Bet-sean cu satele sale, precum şi ceĭ din valea Israel,
aŭ carâ de fer. Apoĭ Iosua ḑise caseĭ luĭ Iosif, luĭ Efraim şi luĭ 17
Manasi, ḑicând: Tu *eştĭ* popor numeros şi aĭ putere mare, nu va
fi ţie *numaĭ* un sorţiŭ: Ci muntele va fi al têŭ, şi de este pâ- 18
dure, curâţê-o, şi veĭ câpâta eşirele sale; câcĭ tu veĭ isgoni
pre Cananeĭ, deşi aŭ carâ de fer, de şi sûnt puterniciĭ.

———

CAPUL XVIII.

Lotul semenției luĭ Beniamin.

1 Și tótă adunarea fiilor luĭ Israel se adună la Șilo, așeḑiră
acolo Cortul adunanțeĭ, după ce țérra le fu supusă.
2 Insă aŭ maĭ ramas între fiiĭ luĭ Israel șepte semențiĭ, cari
3 nu luaseră moscenirea lor. Atuncĭ Iosua ḑise către fiiĭ luĭ Israel:
Până când vê vețĭ lenevi ca se mergețĭ spre a poseda țérra, pe
4 care o aŭ dat voue Iehova Dumneḑeul pârinților vostri? Dațĭ
dintre voĭ treĭ ómenĭ din fie-care semenție, ca se'ĭ trâmit, și
sculându-se, se umble prin țérră, și se o scrie după moscenirele
5 lor, apoĭ se se întórcă către mine. Și iĭ se o în-partă în șapte
părțĭ; Iuda va remânea în fruntariile sale către méḑiă-ḑi, și casa
6 luĭ Iosif va sta în fruntariile sale spre méḑiă-nópte. Voĭ însă de
scriețĭ țérra, *înpârținduo* în șapte părțĭ, și aducețĭ aceasta aice
la mine; ca se ve arunc voue sorțĭ, aicea înaintea luĭ Iohova,
7 Dumneḑeul nostru. Căcĭ Leviții nu aŭ parte între voĭ, pentru că
preuți'a luĭ Iehova *este* moscenirea lor. Incă și Gad, Ruben și ju-
matate de semenție a luĭ Manasi, aŭ luat moscenirea lor d'in-colo
de Iordan, spre reserit, pe care o aŭ dat lor Moisi, servul luĭ
Iehova.
8 Decĭ ómeniĭ se sculară, și Iosua ordonă mergătorilor ca se
scrie țérra, ḑicând mergețĭ și percurgețĭ țérra, o descriețĭ și vê
întórcețĭ către mine, atuncea voĭ arunca voue aicea sorțiŭ, îna-
9 intea luĭ Iehova, în Șilo. Oameniĭ se duseră și percurseră térra
și o aŭ descris într'o carte dupre cetățĭ, *împărținduo* în șapte
10 părți, apoĭ s'aŭ întors la Iosua în castrul de la Șilo. Și Iosua aruncă
lor sorțiul în Șilo, înaintea luĭ Iehova, și Iosua împărți acolo țérra
11 fiilor luĭ Israel după împărțelele lor. Și aŭ eșit sorțiul semențieĭ
fiilor luĭ Beniamin, după familiile lor, și fruntari'a sorțiuluĭ lor
mergea între fiiĭ luĭ Iuda și între fiiĭ luĭ Iosif.
12 Și fruntariea lor, despre partea de méḑiă-nópte, fu de la
Iordan, și fruntari'a se suea către laturea Ierihonuluĭ spre méḑiă-
nópte, apoĭ se suea în munte către apus, și eșirele eĭ eraŭ la
deșertul Bet-aven.
13 Deacolo fruntari'a trecea spre Luz, către laturea de méḑiă-
ḑi a Luzeĭ, aceasta'ĭ Bet-elul, și fruntari'a se cobora la Atarot-
ador, peste muntele ce este în partea de méḑiă-ḑi a Bet-horo-
nuluĭ de jos.
14 Fruntari'a se întindea și se întorcea către partea apusană;
spre méḑiă-ḑi de la muntele carele jace către sud înaintea Bet-
horonuluĭ, și eșirele eĭ eraŭ la Chiriat-baal, acésta'ĭ Chirieat-
earim, cetate a fiilor luĭ Iuda. Aceasta *este* partea vestică.

Laturea de médiâ-ḑi *se începea* de la capetul Chiriat-earî- 15
muluï, şi fruntari'a eşea spre reserit, mergând spre isvorul apelor
Neftoach. Şi fruntari'a se pogora la capetul munteluï, carele 16
este înaintea vâeï Ben-hinnom, care *este* în valea Refaimelor câ-
trâ nord, şi coborea valea Hinnom în laturea de médiâ-ḑi a Ie-
buseilor şi se coborea la En-rogel. Şi se întindea de la nord 17
la En-şemeş, mergând la Ghelilot, care *este* înaintea suişuluï
Adumim, şi se pogorea la peatra luï Bohan, fiiul luï Ruben. Şi 18
fruntari'a trecea câtrâ laturea, façiâ în façiâ cu câmpiea spre
médiâ-nópte, pogorându-se pânâ la Arba. Şi fruntari'a trecea câ- 19
trâ laturea Bet-chogleï spre médiâ-nópte, şi eşirile fruntarieï eraŭ
la sinul nordic a mâreï Sarate, la capetul sudic a Iordanuluï.
Aceasta *este* fruntari'a sudicâ.

Şi Iordanul era fruntari'a eï în partea despre reserit. Acé- 20 21
sta *este* moscenirea fiilor luï Beniamin, dupâ fruntariile eï de prin
prejiur, dupâ familiile lor.

Iarâ cetâţile semenţieï luï Beniamin, dupâ familiile lor, eraŭ:
Ierihonul, Bet-chogla, Emec-cheţiţiŭ,—Bet-haaraba, Ţemaraim, Bet- 22
el,—Avim, Para, Ofra,—Chefar-ammona, Ofni şi Gaba; doue-spre- 23 24
ḑece cetâţï cu satele lor. Gabaon, Rama, Beerot,—Miţpe, Chefira, 25 26
Moţa,—Rechem, Irpeel, Tarala,—Ţela, Elef, Ebusi, acesta'ï Ieru- 27 28
salim, Gibat, Chiriat; patru-spre-ḑece cetâţï cu satele lor. Acé-
sta *este* moscenirea fiilor luï Beniamin, dupâ familiile lor.

CAPUL XIX.

Loturile luĭ Simeon, Zabulon, Isahar, Aser, Neftali, Dan şi Iosua.

Şi a eşit al doilea sorţiŭ pentru Simeon, pentru semenţi'a 1
fiilor luï Simeon, dupâ familiile lor, şi moscenirea lor fu în
meḑï-locul moscenireï fiilor luï Iuda. Şi iï luarâ în moscenirea lor: 2
Beer-şeba, Seba, Molada,—Chaţar-şual, Bala, Aţem,—Eltolad, Be- 3 4
tul, Chorma,—Ţiclag, Bet-hammarcabot, Chaţar-susa,—Bet-lebaot 5 6
şi Saruchen; treï-spre-ḑece cetâţï cu satele lor. Ain, Rimmon, 7
Eter şi Aşan; patru cetâţï cu satele lor. Şi tóte satele ce *eraŭ* 8
în jiurul acestor cetâţï, pânâ la Baalat-beer, *orï* Ramatu de mé-
ḑiâ-ḑi. Acésta *este* moscenirea semenţieï fiilor luï Simeon, dupâ
familiile lor. Din partea fiilor luï Iuda *s'aŭ dat* moscenirea fiilor 9
luï Simeon; câcï partea fiilor luï Iuda era pre mare pentru iï: de-
aceea fiiï luï Simeon câpâtârâ moscenire, în meḑilocul moscenireï lor.

Şi al treilea sorţiŭ aŭ eşit pentru fiiï luï Zabulon, dupâ fa- 10
miliile lor, şi fruntari'a moscenireï lor *fu* pânâ la Sarid. Şi frun- 11
tari'a lor se suea spre marea şi Marcala, se întimpina la Dabe-

12 şet, şi la riul care *este* faciâ în faciâ cu Iocneam. Şi se întórce
de la Sarid câtrâ ost, câtrâ rêsêritul sórelui, pânâ la fruntari'a
13 de la Chislot-tabor, eşia la Dabrat şi se suea câtrâ Iafia. Apoi
de acolo trecea câtrâ ost, spre reserit la Gitta-chefer, la Ita-
14 caţin, şi eşia la Rimmon, unde se întindea pânâ la Nea. Şi frun-
tari'a aceasta se întorcea câtrâ nord la Chanaton, şi eşirele ei
eraŭ în valea Iftach-el.
15 Şi *cuprindea* pre Cattat, Nahalal Şimron. Idala şi Bet-lechem;
16 doue-spre-ḑece cetâţi cu satele lor. Aceasta *este* moscenirea fii-
lor lui Zabulon, dupâ familiile lor, aceste cetâţi cu satele lor.
17 Pentru Isahar aŭ eşit sorţiul al patrulea, pentru fiii lui Isa-
18 har, dupâ familiile lor. Şi fruntari'a lor fu pânâ la Izreel, Che-
19 20 sulot, Sunem,—Chafaraim, Şion, Anacharat,—Rabit, Chişion, Abeţi,—
21 22 Remet, En-gannim, Enchadda şi Bet-paţeţiŭ. Şi fruntari'a se în-
timpinâ cu Tabor, Şachaţima, şi Bet-şemeş, ast-feliŭ câ eşirele
fruntariei lor era la Iordan; şese-spre-ḑece cetâţi cu satele lor.
23 Aceasta *este* moscenirea semenţiei fiilor lui Isahar, dupâ fami-
liile lor, cetâţile cu satele lor.
24 Şi aŭ eşit sorţiul al cincelea pentru semenţia fiilor lui Aşer.
25 dupâ familiile lor. Fruntari'a lor fu: Chelcat, Chali, Beten, Ac-
26 saf,—Allamelec, Amad, şi Misal, şi se întimpina cu Carmel spre
27 marea, şi cu Şihor-libnat. Şi se întorcea câtrâ reseritul sórelui,
la Bet-dagon, se întimpina cu Zabulon şi vallea Iftach-el spre nord,
28 cu Bet-emec şi Neiel, eşind la Cabul d'in-a-stânga, La Ebron,
29 Rechob, Chammon, şi Cana, pânâ la Ţidonu cel mare. Dupâ aceia
fruntari'a se întorcea la Rama, şi pânâ la cetatea Tirului celui
tare, şi fruntari'a se întorcea la Chosa, şi eşirele ei eraŭ la ma-
rea în partea câtrâ Aczib.
30 Deaseminea *cuprindea* Umma, Afec şi Rechob; doue-ḑeci
31 şi doue de cetâţi cu satele lor. Aceasta *este* moscenirea semen-
ţiei fiilor lui Aşer, dupâ familiile lor, aceste cetâţi cu satele lor.
32 Pentru fiii lui Neftali aŭ eşit sorţiul al şaselea, pentru fiii
33 lui Neftali dupâ familiile lor.—Şi fruntari'a lor fu de la Chelef,
de la Allon aprópe de Ţaananim, Adami-necheb, şi Iabneel, pânâ
34 la Laccum, şi eşirele sale eraŭ la Iordan. Şi fruntari'a se întor-
cea de la apus la Aznot-tabor, şi de acolo eşia la Chuccoca şi
se întimpina cu Zabulon câtrâ méḑiâ-ḑi; cu Aşer se întimpina
35 câtrâ apus şi cu Iuda la Iordan câtrâ reseritul sórelui. Şi cetâţi
36 întârite *sûnt*: Ţiddim, Ţer, Chammat, Raccat, Chinneret,—Adama,
37 38 Rama, Chaţor,—Chedeş, Edrei, En-chaţor,—Iron, Migdal-el, Charam,
Bet-anat şi Bet-şemeş; nouâ-spre-ḑece cetâţi cu satele lor.
39 Aceasta *este* moscenirea semenţiei fiilor lui Neftali, dupâ familiile
lor, cetâţile cu satele lor.
40 Pentru semenţiea fiilor lui Dan, dupâ familiile lor, aŭ eşit
41 sorţiul al şeptelea. Şi fruntari'a moscenirei lor fu: Ţorea, Eştaol,

Ir-şemeş, — Şaalabbin, Aialon, Itla, — Elon, Timnata, Ecron,— 42 43
Elteche, Gibton, Baalat, — Iehud, Bene-berac, Gat-rimmon, — 44 45
Me-haiarcon, şi Raccon cu fruntari'a faciă în faciă cu Iafo. Şi 46 47
fruntari'a fiilor luĭ Dan eşia peste acestea; căcĭ fiiĭ luĭ Dan se
suiră şi dădură resbel cu Leşem, o luară, o trecură prin ascuţi-
tul sabieĭ, o posedară şi locuiră în ea, numind pre Leşem, Dan,
după numele luĭ Dan, tatul lor. Acesta *este* moscenirea semen- 48
ţieĭ fiilor luĭ Dan, după familiile lor, cetăţile acestea cu satele lor.
După ce terminară de a împărţi ţérra după fruntariile eĭ, 49
fiiĭ lui Israel, dădură în medĭ-locul lor moscenire luĭ Iosua fiul luĭ
Nun. Conform ordinuluĭ luĭ Iehova îĭ dădură luĭ cetatea pe care 50
o ceru, *anume* Timnat-serach, pe muntele luĭ Efraim, şi el zidi
cetatea şi locui în trănsa.
Aceste *sûnt* moscenirele pe care Eleazer preutul, Iosua fiul 51
luĭ Nun, şi capiĭ părinţilor semenţiilor fiilor luĭ Israel le împărţiră
prin sorţĭ în Şilo, înaintea luĭ Iehova, la uşa Cortuluĭ adunanţieĭ.
Şi aşia eĭ terminară de a împărţi ţérra.

CAPUL XX.

Cetăţĭ de scapare.

Şi Iehova vorbi cătră Iosua, dicănd: Vorbeşte fiilor luĭ Is- 1 2
rael, dicănd: Determinaţi-vĕ vouă cetăţile de scapare,
despre care v'am vorbit vouă prin Moisi. Ca acolo se fugă uci- 3
gătoriul, carele aŭ ucis pe un om din greşală, *şi* fără sciinţă, şi
ele vor fi vouă spre scapare, de dinaintea resbunătoriuluĭ de sin-
ge. Şi el va fugi cătră una din cetăţile acestea, şi va sta la 4
întrarea în pórta cetăţeĭ, şi va dechiera în audul bĕtrănilor a ace-
liĭ cetăţĭ cauza sa, şi eĭ îl vor priimi la dînşiĭ în cetate, şi'ĭ vor
da loc, ca se locuească la dînşiĭ. Şi dacă resbunătoriul sângeluĭ îl 5
va lua din urmă, iĭ nu vor da pe ucigătoriŭ în mâna luĭ, fiind că
fără sciinţă aŭ ucis pe aprópele seŭ, şi fără al fi fost urât erĭ *şi*
alaltâierĭ. Ci el va rămânea în cetatea aceasta, până ce va sta 6
înaintea adunăreĭ spre judecată, până la mórtea mareluĭ Archie-
reŭ, care va fi în dilele acelea. Atuncea ucigătoriul se va întórce
şi va veni în cetatea şi în casa sa, în cetatea din carea el aŭ
fost fugit.
Şi iĭ determinară pre Chedeş în Galilea, în munţiĭ Nefta- 7
limĭ, Sichemul în munţiĭ Efraim, şi pre Chiriat-arba ce'ĭ Chebro-
nul, în munţiĭ Iuda.
Şi din-colo de Iordan *lângă* Ierihon, spre reserit, determi- 8
nară din semenţia luĭ Ruben pre Beţer în deşert în câmpie; *pre*

Ramot în Galaad, din semenţiea luĭ Gad; pre Golan în Basan, din
semenţiea luĭ Manasi.
9 Acestea furâ cetâţile determinate pentru toţĭ fiiĭ luĭ Israel,
precum şi pentru strâinul ce petrece între eĭ, ca tot acel ce ucide
pe un om din greşalâ se fugâ acolo, şi se nu mórâ de mâna
resbunâtoriuluĭ de singe, pânâ ce va sta înaintea adunâreĭ.

CAPUL XXI.

Cetâţĭ Leviticе.

1 Şi aŭ venit capiĭ pârinţilor Leviţilor câtrâ Eleazer preutul,
câtrâ Iosua fiul luĭ Nun, şi câtrâ capiĭ pârinţilor semen-
2 ţiilor fiilor luĭ Israel, Şi vorbirâ câtrâ dînşiĭ în Şilo, în pâmên-
tul Canaan, ḑicând: Iehova aŭ ordonat prin Moisi, se ni se dee
cetâţĭ spre locuinţâ şi suburbiile lor pentru animalile nóstre.
3 Ast-felŭ fiiĭ luĭ Israel dâdurâ Leviţilor d'in moscenirea lor, po-
trivit ordinuluĭ luĭ Iehova, aceste cetâţĭ şi suburbiile lor.
4 Şi aŭ eşit sorţul pentru familiile Chehatiţilor, şi aŭ câ-
ḑut prin sorţĭ fiilor luĭ Aron preutul, *cariĭ eraŭ* dintre Leviţĭ,
treĭ-spre-ḑece cetâţĭ, din semenţiea luĭ Iuda, din semenţiea luĭ
Simeon, şi d'in semenţiea luĭ Beniamin.
5 Iarâ ceia-l-alţĭ fiĭ a luĭ Chehat *aŭ luat* prin sorţĭ d'in fami-
li'a semenţieĭ luĭ Efraim, d'in semenţiea luĭ Dan, şi d'in jumâtatea
de semenţie a luĭ Manasi, ḑece cetâţĭ.
6 Şi fiiĭ luĭ Gerson *avurâ* prin sorţĭ d'in familiile semenţieĭ
luĭ Isachar, d'in familiea luĭ Aşer, d'in semenţiea luĭ Neftali, şi
d'in jumâtatea de semenţie a luĭ Manasi în Basan treĭ-spre-ḑece
cetâţĭ.
7 Şi fiiĭ luĭ Merari dupâ familiile lor *câpâtarâ* d'in semenţiea
luĭ Rubin, d'in semenţi'a luĭ Gad, şi din semenţi'a luĭ Zabulon,
doue-spre-ḑece cetâţĭ.
8 Deci fiiĭ luĭ Israel dâdurâ prin sorţĭ Leviţilor cetâţile aces-
tea şi suburbiile lor, dupâ cum aŭ ordonat Iehova prin Moisi.
9 Şi iĭ dâdurâ d'in semenţiea fiilor luĭ Iuda şi din semenţiea
10 fiilor luĭ Simeon cetâţile acestea, care *aice* se numesc pe nume, Şi
le luarâ pre acestea fiiĭ luĭ Aron, ceĭ d'in familiea Chehatiţilor,
11 *cariĭ eraŭ* din fiiĭ luĭ Levi; câcĭ pentru eĭ fu sorţiul ânteiŭ. Şi
iĭ dâdurâ lor cetatea luĭ Arba, tatul luĭ Anac, aceasta'ĭ Chebro-
12 nu, în munţiĭ Iuda, şi suburbiile de prin prejiur. Inse câmpiile
cetâţeĭ, şi satele eĭ, le dâdurâ luĭ Caleb, fiul luĭ Iefune, în
13 proprietatea sa. Şi dâdurâ fiilor luĭ Aron preutul, cetatea de sca-
pare a ucigâtoriuluĭ, *anume*: Chebronul cu suburbiile sale, şi Libna

cu suburbiile sale, Iatir cu suburbiile sale, Estemoa cu subur- 14
biile sale, Cholon cu suburbiile sale, Dabir cu suburbiile sale, 15
Ain cu suburbiile sale, Iutta cu suburbiile sale și Bet-șemeș cu 16
suburbiile sale; nouĕ cetăți d'in acestea doue semenții. Și din 17
semențiea luĭ Beniamin, Gabaonul și suburbiile sale, Geba și subur-
biile sale, Anatot cu suburbiile sale, și Almon cu suburbiile 18
sale; patru cetăți. Tóte cetățile fiilor luĭ Aron preut, trei-spre- 19
ḑece cetățĭ și suburbiile lor.

Și familiilor fiilor luĭ Chehat, Leviților celor remașĭ d'in fiiĭ 20
luĭ Chehat le căḑu de asemenea cetățile sorțiuluĭ lor, din semenția
luĭ Efraim. Și iĭ dădură lor cetatea de scapare a ucigătorilor: 21
Sichem, cu suburbiile sale, în muntele Efraim, Gezer, cu subur-
biile sale, Chibțaim, cu suburbiile sale, și Bet-choron, cu subur- 22
biile sale; patru cetățĭ. Și din semențiea luĭ Dan: Elteche, cu 23
suburbiile sale, Gibton cu suburbiile sale. Aialon, cu suburbiile 24
sale, și Gat-rimmon, cu suburbiile sale; patru cetățĭ. Și din ju- 25
mătatea de semenție a luĭ Manasi; Tanaac cu suburbiile sale și
Gat-rimon cu suburbiile sale; doue cetăți. Tóte cetățile *eraŭ* ḑece 26
cu suburbiile lor, pentru familiile remașilor fiĭ a luĭ Chehat.

Iară fiilor luĭ Gerson, din familiile Leviților, *dădură* din 27
ceia-l-altă jumătate a semențieĭ luĭ Manasi, cetatea de sca-
pare a ucigătoriuluĭ; Golan în Basan cu suburbiile sale, și Bee-
ștera cu suburbiile sale; doue cetăți. Și din semențiea luĭ Isa- 28
har: Chision cu suburbiile sale, Dobrat cu suburbiile sale, Iar- 29
mut cu suburbiile sale, En-gannim cu suburbiile sale; patru ce-
tățĭ. Din semențiea luĭ Așer: Mișal cu suburbiile sale, Abdon 30
cu suburbiile sale. Chelcat cu suburbiile sale și Rechob cu subur- 31
biile sale; patru cetăți. Și din semențiea luĭ Neftali, cetatea de 32
scapare a ucigătoriuluĭ: Chedeș în Galil cu suburbiile sale, Cham-
mot-dor, cu suburbiile sale, și Chartan cu suburbiile sale; treĭ
cetăți. Tóte cetățile Gersuniților după familiile lor, *eraŭ* treĭ- 33
spre-ḑece cetățĭ cu suburbiile lor.

Și familiilor fiilor luĭ Merari, celor remașĭ din Levițĭ, *dă-* 34
dură din semențiea luĭ Zabulon: Iocneam cu suburbiile sale, Carta
cu suburbiile sale, Dimna cu suburbiile sale, Nahalal cu subur- 35
biile sale; patru cetăți. Și din semențiea luĭ Rubin *dădură*: Bețer 36
cu suburbiile sale, Iața cu suburbiile sale, Chedemot cu subur- 37
biile sale și Mefaat cu suburbiile sale; patru cetățĭ. Și din se- 38
menția luĭ Gad, *dădură* cetatea de scapare a ucigătoriuluĭ: Ra-
mot în Galaad cu suburbiile sale, Machanaim cu suburbiile sale.
Cheșbon cu suburbiile sale și Iazer cu suburbiile sale; tóte cetățile 39
patru. Tóte cetățile date prin sorțĭ fiilor luĭ Merari, după familiile 40
lor, celor remași d'in familiile Leviților eraŭ doue-spreḑece cetăți.

Tóte cetățile Leviților, în meḑilocul posesiuneĭ fiilor luĭ Israel, 41
fură patru-ḑecĭ și opt de cetățĭ cu suburbiile lor. Cetățile ace- 42

stea aveaŭ fie-care suburbiile lor jiur împrejiur: aşia *eraŭ* tóte
cetâţile acestea.
43 Şi aşia Iehova aŭ dat luĭ Israel tótâ ţérra, pe carea s'aŭ
44 jurat se o dea pârinţilor lor; şi iĭ o posedarâ şi locuirâ în ea. Şi
Iehova le dâdu lor repaus din tóte pârţile, dupâ tóte câte s'aŭ
jurat pârinţilor lor, şi niminea din toţĭ vrâjmaşiĭ lor putea se stea
înaintea lor; pe toţĭ inemiciĭ lor 'ĭ-a dat Iehova în mâna lor.
45 Şi n'aŭ câḑut nicĭ un lucru d'in tóte lucrurile bune pe care le aŭ
vorbit Iehova câtrâ casa luĭ Israel; tóte se îndeplinirâ.

CAPUL XXII.

Semenţiĭ retrimise în posesiunea lor. Ne'nţelegere cauzatâ prin râdicarea unuĭ altariŭ la ţermul Iordanuluĭ.

1 Atuncĭ Iosua chiemâ pe Rubeniţĭ, pe Gadiţĭ şi pe jumâtate
2 de semenţie a luĭ Manasi. Şi ḑise lor: Voĭ aţĭ pâzit
tóte câte aŭ ordonat voue Moisi servul luĭ Iehova, şi aţĭ ascultat
3 de vócea me în tóte câte am ordonat voue. Voĭ nu aţĭ pârâsit
pe fraţiĭ voştriĭ în aceste multe ḑile pânâ în ḑioa de astâḑĭ, şi
aţĭ pâzit ceia ce este de pâzit, ordinul luĭ Iehova, Dumneḑeul
4 vostru. Acum înse, Iehova, Dumneḑeul vostru, aŭ dat repaus fra-
ţilor vostri, dupâ cum aŭ vorbit lor. Acum decĭ întórceţi-vê şi
mergeţĭ în corturile vóstre, în ţérra posesiuneĭ vóstre, pe carea
5 o aŭ dat voue Moisi servul luĭ Iehova, d'incolo de Iordan. Nu-
maĭ luaţĭ aminte fórte, spre a face ordinul şi legea pe carea o
aŭ ordonat voue Moisi, servul luĭ Iehova, de a iubi pre Iehova
Dumneḑeul vostru, de a âmbla în tóte câile luĭ, de a pâzi po-
roncile luĭ, de a vê lipi de el şi de aĭ servi luĭ d'in tótâ ânima
6 şi d'in tot sufletul vostru. Apoĭ Iosua îĭ bine cuvêntâ şi'ĭ demisâ,
7 şi iĭ se duserâ la corturile lor. Şi uneĭ jumâtâţĭ de semenţie a
luĭ Manasi, Moisi 'ĭ-a dat *moscenire* în Basan, şi *celia-l-lalte* ju-
mâtâţĭ 'ĭ-a dat Iosua *moscenire* între fraţiĭ lor din-cóce de Iordan,
câtrâ apus. Şi când Iosua îĭ demisâ la corturile lor, îĭ bine cu-
8 vêntâ, Şi ḑise câtrâ dînşiĭ grâind: Cu multe avuţiĭ ve întórceţĭ
în corturile vóstre, cu turme fórte multe, cu argint, cu aur, cu
aramâ, cu fer şi cu vestminte fórte multe; înpârţiţĭ prada inimi-
cilor vostriĭ cu fraţiĭ vostriĭ.
9 Ast-feliŭ fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi jumatatea de semenţie
a luĭ Manasi se întórserâ, şi se duserâ de la fiiĭ luĭ Israel d'in
Şilo, care *este* în ţérra Canaan, spre a merge în ţérra Galaad,
în ţérra posesiuneĭ lor, pe carea o moscenirâ dupâ cuvêntul luĭ
Iehova prin Moisi.

Şi când sosirâ la ţermurile Iordanuluĭ, care *sûnt* în ţérra 10
Canaan fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi jumâtatea de semenţie a luĭ
Manasi zidirâ acolo un altariŭ lângâ Iordan, un altariŭ mare la
vedere.
Şi fiiĭ luĭ Israel auḑirâ câ se ḑicea: Iatâ fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ 11
luĭ Gad şi jumâtatea de semenţie a luĭ Manasi aŭ zidit un altariŭ
în façia pâmêntuluĭ Canaan, la ţermurile Iordanuluĭ, în laturea fii-
lor luĭ Israel. Şi când fiiĭ luĭ Israel auḑirâ *de aceasta*, tótâ adu- 12
narea fiilor luĭ Israel se strinse la Şilo, spre a merge a se res-
boi contra lor. Şi fiiĭ luĭ Israel trâmisera câtrâ fiiĭ luĭ Ruben, 13
câtrâ fiiĭ luĭ Gad şi câtrâ jumâtatea de semenţie a luĭ Manasi, în
ţérra Galaad, pre Pinchas fiul luĭ Eleazer preutul, Şi ḑece prin- 14
cipĭ cu el, câte un principe de fie-care casâ a pârinţilor, d'in
tóte semenţiile luĭ Israel, şi fie-care era cap a caseĭ pârinţilor
lor între miile luĭ Israel. Şi iĭ venirâ la fiiĭ luĭ Ruben, la fiiĭ luĭ 15
Gad şi la jumâtatea de semenţie a luĭ Manasi, în ţérra Galaad, şi
iĭ vorbirâ lor, ḑicând: Aşa aŭ ḑis tótâ adunarea luĭ Iehova: ce 16
pêcat *este* acesta pe care voĭ 'l-aţĭ fâcut contra Dumneḑeuluĭ luĭ
Israel, abâtîndu-vê astaḑĭ dela Iehova, zidindu-vê un altariŭ, spre
a vê revolta astâḑĭ contra luĭ Iehova? Pucin ne este nouâ pa- 17
catul luĭ Peor, de care nu sûntem curâţiţĭ pânâ în ḑioa aceasta
pentru care plaga aŭ fost în adunarea luĭ Iehova. Şi voĭ voiţĭ 18
astâḑĭ a vê abate de la Iehova? Intr'adevêr, dacâ voĭ astaḑĭ vê
radicaţĭ contra luĭ Iehova, mâne el se va mânia asupra întregeĭ
adunârĭ a luĭ Israel. Dacâ pâmêntul posesiuneĭ vóstre *este* ne- 19
curat, treceţĭ în pâmêntul posesiuneĭ luĭ Iehova, unde *este* aşeḑiatâ
Locuinţa luĭ Iehova, şi luaţĭ posesiune între noĭ; însâ contra luĭ
Iehova nu vê sculaţĭ, nicĭ contra nóstrâ nu vê sculaţĭ, zidindu-vê
voue un altariŭ afarâ de altariul luĭ Iehova Dumneḑeul nostru.
Nu este aşa? Acan fiul luĭ Zerach, aŭ pêcâtuit în anatemâ, şi 20
preste tótâ adunarea luĭ Israel aŭ fost mânia; el *era* un singur
om şi pentru pêcatele luĭ nu aŭ murit singur.
Atuncĭ fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi jumâtatea de semenţie 21
a luĭ Manasi, respunḑind ḑiserâ câtrâ capiĭ miilor luĭ Israel: Atot 22
puternicul, Dumneḑeŭ, Iehova, Atot puternicul, Dumneḑeŭ, Iehova,
o scie, şi Israel o va sci dacâ *aceasta o am fâcut* pentru a ne
rescula orĭ pentru a pêcâtui contra luĭ Iehova; (atuncĭ nu ne
mêntui în ḑioa aceasta!) Dacâ noĭ ne-am zidit un altariŭ pen- 23
tru a ne abate dela Iehova, şi pentru a aduce asupra luĭ oloca-
uste şi prosfore, orĭ pentru a aduce asupra luĭ sacrificiĭ votive,
însuşĭ Iehova pedepsascâ *aceasta!* Şi dacâ nu am fâcut aceasta 24
maĭ *cu sama* d'in frica *acestuĭ* lucru, ḑicând: Mâne pot se ḑicâ fiiĭ
vostriĭ câtrâ fiiĭ nostriĭ ḑicând: Ce aveţĭ voĭ a face cu Iehova
Dumneḑeul luĭ Israel? Câcĭ Iehova aŭ pus Iordanul hotar între 25
noĭ şi între voĭ, fiĭ a luĭ Ruben şi fiĭ a luĭ Gad: voĭ nu aveţĭ

26 parte în Iehova! Şi aşia fiiĭ voştriĭ vor face pe fiiĭ noştriĭ se înceteze a se teme de Iehova. De aceia noĭ am ḑis: Se ne punem acum şi se ne zidim un altariŭ, nu pentru olocaustâ nicĭ
27 pentru sacrificiŭ. Ci pentru ca se fie mârturie între noĭ şi între voĭ şi între generaţiile nóstre dupâ noĭ, pentru ca se sevêrşim servirea luĭ Iehova înaintea luĭ cu olocaustele nóstre şi cu sacrificiile nóstre şi cu votivele nóstre, şi fiiĭ voştriĭ se nu ḑicâ
28 mâne fiilor noştriĭ: Voĭ nu aveţĭ parte în Iehova! Pentru aceasta noĭ am ḑis: Dacâ s'ar întêmpla ca iĭ se ḑica *aşia* câtrâ noĭ, orĭ câtrâ generaţiunea nóstrâ mâne, atuncea noĭ le vom ḑice: Vedeţĭ forma altariuluĭ luĭ Iehova, pe care 'l-aŭ fâcut pârinţiĭ noştriĭ, nu pentru olocauste, şi nicĭ pentru sacrificiŭ, ci pentru
29 *ca se fiâ* mârturie între noĭ şi între voĭ. Departe de noĭ, ca se ne resculâm contra luĭ Iehova, şi se ne abatem astâḑĭ de la Iehova prin zidirea unuĭ altariŭ pentru olocauste, prosfore şi sacrificiĭ, afarâ de altariul luĭ Iehova Dumneḑeul nostru, carele *este* înainte Locuinţeĭ luĭ.
30 Când Pinchas preutul, principiĭ comunitâţeĭ şi capiĭ miilor luĭ Israel cariĭ eraŭ cu dînsul, auḑirâ cuvintele pe care le grâirâ
31 fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi fiiĭ luĭ Manasi, furâ mulţâmiţĭ. Şi Pinchas fiul luĭ Eliazer preutul, ḑise câtrâ fiiĭ luĭ Ruben, câtra fiiĭ luĭ Gad şi câtrâ fiiĭ luĭ Manasi: Astâḑĭ cunóscem câ Iehova *este* în meḑĭlocul nostru fiind câ nu aţĭ fâcut pêcatul acesta contra luĭ Iehova. Prin aceasta aţĭ mentuit pe fiiĭ luĭ Israel d'in
32 mâna luĭ Iehova. Atuncĭ Pinchas, fiiul luĭ Eleazer preut, şi principiĭ, se întórserâ de la fiiĭ luĭ Ruben şi de la fiiĭ luĭ Gad, din ţérra Galaad în pâmêntul Canaan, câtrâ fiiĭ lui Israel, şi aduserâ
33 lor respuns. Şi lucrul plâcu în ochiĭ fiilor luĭ Israel, şi fiiĭ luĭ Israel lâudarâ pe Dumneḑeŭ, şi nu ḑiceaŭ *maĭ mult* ca se mérgâ contra lor cu resbel, ca se strice ţérra în carea locuiesc fiiĭ luĭ
34 Ruben şi fiiĭ luĭ Gad. Şi fiiĭ luĭ Ruben şi fiiĭ luĭ Gad numirâ altariul: *Ed*, câcĭ acesta mârturie *va fi* între noĭ, câ Iehova *este* Dumneḑeŭ.

CAPUL XXIII.

Iosua convoacâ capiĭ luĭ Israel.

1 Şi se întempla dupâ multe ḑile, dupâ ce Iehova aŭ dat repaos luĭ Israel de toţĭ inimiciĭ seĭ de prin-prejiur, şi
2 Iosua era bêtrân, înaintit în ḑile, Atuncea Iosua con-chiemâ pe tot Israelul, pe bêtrâniĭ seĭ, pre capiĭ seĭ, pre jiudecâtoriĭ seĭ şi pre prefecţiĭ seĭ, ḑicând câtrâ dînşiĭ: Eŭ am înbêtrânit, sûnt înaintit

în ḑile. Şi voĭ aţĭ vêḑut tot ce aŭ făcut Iehova, Dumneḑeul vo- 3
stru, tuturor neamurilor acestora pentru voĭ; căcĭ Iehova Dum-
neḑeul vostru *este* acel care s'aŭ rêzboit pentru voĭ. Iată eŭ am 4
împărţit prin sorţi între voĭ aceste neamurĭ remase spre mosce-
nire în seminţiile vóstre, cu tóte neamurile pe care le-am ester-
minat, de la Iordan şi până la marea cea mare, spre apusul sóreluĭ.
Şi Iehova Dumneḑeul vostru, El le va izgoni dinaintea vóstră, 5
le va deposeda de dinaintea vóstră şi veţĭ cuprinde ţérra lor, după
cum aŭ grăit voue Iehova Dumneḑeul vostru. Inbărbătaţi-vê decĭ 6
fórte spre a păḑi şi a face tot ce este scris în legea luĭ Moisi,
fără a vê abate de la ea nicĭ în dreapta nicĭ în stânga. Fără a 7
vê amesteca cu aceste neamurĭ, ce aŭ remas între voĭ, nicĭ se
amintiţĭ numele ḑeilor lor, nicĭ se vê juraţĭ *pre iĭ*, nicĭ se ser-
viţĭ lor şi nicĭ se vê închinaţi lor. Ci de Iehova Dumneḑeul vo- 8
stru se vê lipiţi, după cum aţi făcut până în această ḑi. Pen- 9
tru că Iehova aŭ izgonit de dinaintea vóstră neamurĭ marĭ şi pu-
ternice, înse înaintea vóstră niminea nu aŭ putut se stea până în
această ḑi. Unul dintre voĭ va goni o mie; căcĭ Iehova Dumne- 10
ḑeul vostru, El *este* cel ce se rezboesce pentru voĭ, după cum aŭ
vorbit voue.
Luaţĭ aminte decĭ fórte de sufletele vóstre, spre a iubi pe 11
Iehova Dumneḑeul vostru. Căcĭ dacă voĭ vê veţĭ abate şi vê veţĭ 12
lipi de rêmăşiţa acestor neamurĭ, de aceştĭ remaşĭ între voĭ, vê
veţĭ încuscri cu iĭ şi vê veţĭ amesteca cu iĭ şi iĭ cu voĭ. Se sciţi 13
de sigur, că Iehova Dumneḑeul vostru nu va maĭ adauge a izgoni
aceste neamurĭ de dinaintea vóstră, ci ele vor fi voue laţiŭ şi
cursă şi biciŭ în cóstele vóstre, şi spinĭ în ochiĭ voştriĭ, până ce
veţĭ fi nimiciţĭ de pe acest pămênt bun, pe care Iehova Dumne-
ḑeul vostru 'l-aŭ dat voue. Şi eată eŭ astăḑĭ me duc pe calea 14
atot ce este pêmântesc: cunósceţĭ ḑeci din tótă ânima vóstră că
nu aŭ căḑut nicĭ un cuvênt, din tóte bunele cuvinte, pe care Ie-
hova Dumneḑeul vostru le-aŭ grăit pentru voĭ. Tóte s'aŭ întâm-
plat voue, nicĭ unul d'in ele nu aŭ căḑut. Pentru aceasta, după 15
cum aŭ venit asupra vóstră tóte vorbile bune, pe care le-aŭ grăit
către voĭ Iehova Dumneḑeul vostru, aşia Iehova va aduce asupra
vóstră tóte vorbile rele, până vê va estermina dedésupra ace-
stuĭ pămênt bun, pe care 'l-aŭ dat voue Iehova Dumneḑeul vostru.
Când voĭ veţi călca aşeḑemêntul luĭ Iehova Dumneḑeul vostru, 16
pe care 'l-aŭ ordonat voue, şi veţĭ merge şi veţĭ servi altor Dum-
neḑeĭ şi vê veţi închina lor, atuncea mânia luĭ Iehova se va
aprinde asupra vóstră, şi veţĭ peri grabnic de deasupra acestuĭ
pămênt bun, pe care 'l-aŭ dat voue.

CAPUL XXIV.

Mórtea luĭ Iosua si a luĭ Eleazer.

1 Şi Iosua adunâ tóte semenţiile luĭ Israel la Sichem, şi el
chiemâ pe bêtrâniĭ luĭ Israel, pre capiĭ seĭ. pre judecâ-
toriĭ şi pre prefecţiĭ seĭ, şi eĭ se înfâcioşarâ înaintea luĭ Dumneḑeŭ.
2 Şi Iosua aŭ ḑis câtrâ tot poporul: Aşia ḑice Iehova Dum-
neḑeul luĭ Israel: Dincolo de rîŭ aŭ locuit pârinţiĭ voştriĭ d'in
vechime, Terach tatul luĭ Abraam şi tatul luĭ Nachor, şi iĭ ser-
3 virâ altor Dumneḑeĭ. Şi eŭ am luat pre pârintele vostru. pre
Abraam de dincolo de rîŭ, şi 'l-am condus prin ţérra Chanaanuluĭ,
4 şi am înmulţit semenţia luĭ şi 'ĭ-am dat pre Isaac. Şi luĭ Isaac 'ĭ-am
dat pre Iacob şi pre Esaŭ, şi luĭ Esaŭ am dat muntele Seir, spre
5 a'l poseda, Iarâ Iacob şi fiiĭ seĭ se coborirâ la Egipt. Dupâ aceea
am trâmis pe Moisi şi pe Aron, şi am bâtut Egiptul prin aceea
6 ce am fâcut în meḑilocul luĭ apoĭ v'am scos pre voĭ. Şi am scos
pe pârinţiĭ vostriĭ d'in Egipt, şi aţi venit la marea, şi Egipteniĭ
urmârirâ pe pârinţiĭ vostriĭ cu care şi cu câlâreţĭ *pânà* la marea
7 roşie. Atuncea iĭ strigarâ catrâ Iehova, şi el pusâ întuneric în-
tre voĭ şi între Egipteni, şi adusâ asupra lor Marea care'ĭ aco-
perĭ, şi ochiĭ vostriĭ aŭ vêḑut ce aŭ fâcut în Egipt. Voĭ înse aţĭ
8 remas în deşert multe ḑile. Şi eŭ v'am adus în ţérra Amoreilor,
cariĭ locuesc d'in colo de Iordan, şi iĭ se rezboirâ cu voĭ; iarâ
eŭ 'ĭ-am dat pre iĭ în mânele vóstre, aţĭ cuprins ţérra lor, şi 'ĭ-am
9 esterminat de dinaintea vóstrâ. Balac fiul luĭ Ţippor, regele Mo-
abuluĭ, âncâ se sculâ şi se rêzboi contra luĭ Israel, şi trâmise ca
se chieme pe Bileam, fiul luĭ Beor, spre a vê blasfema pre voĭ.
10 Inse eŭ n'am vroit se ascult pre Bileam, şi el vê bine cuvêntâ
11 pre voĭ şi v'am mêntuit d'in mânele sale. Şi trecurâţi Iordanul,
şi aţi venit la Ierihon. Atuncea se rêsboirâ contra vóstrâ locui-
toriĭ Ierihonuluĭ, Amoreiĭ, Perizeiĭ, Cananeiĭ, Cheteiĭ şi Ebuseiĭ,
12 şi eŭ 'ĭ-am dat în mânele vóstre. Şi am trâmis înaintea vóstrâ
vespe bondâreascâ, şi 'ĭ goni pre eĭ de dinaintea vóstrâ, pre ceĭ
13 doĭ regĭ a Amoreilor; nu cu sabiea ta şi nicĭ cu arcul têŭ. Şi
eŭ am dat voue o ţérrâ, pentru carea voĭ nu v'aţĭ ostenit, şi ce-
tâţĭ pe care nu leaţĭ zidit, care locuiţĭ în trânsile; viĭ şi olive pe
care n'aţĭ plântat, voĭ mâncaţĭ.
14 Acum înse temeţi-ve de Iehova, şi serviţĭ luĭ cu întregime
şi adevêr, şi departaţĭ ḑeiĭ cârora aŭ servit pârinţiĭ vostriĭ din-
15 colo de rîŭ şi în Egipt, şi serviţĭ luĭ Iehova. Şi dacâ *este* rêŭ
în ochiĭ vostriĭ a servi luĭ Iehova, alegeţi-vê astâḑi cuĭ voiţĭ a servi

orĭ ḑeilor cârora aŭ servit pârinţiĭ voştriĭ din-colo de rîŭ, orĭ
ḑeilor Amoreilor, în a cârora ţérrâ voĭ locuiţĭ. Încât pentru mine
şi pentru casa mea, noi vom servi luĭ Iehova.

Atuncea respunse poporul, ḑicênd: Departe de noĭ, de a 16
pârâsi pe Iehova, spre a servi altor Dumneḑeĭ. Câ Iehova Dum- 17
neḑeul nostru, El ne-aŭ scos pre noĭ şi pre pârinţiĭ noştriĭ din
pâmentul Egiptuluĭ, din casa şerbieĭ, şi carele aŭ fâcut înaintea
nóstrâ acele marĭ semne, şi ne-aŭ pâzit în tótâ calea pe care am
amblat, şi în meḑilocul tuturor popórelor prin care am trecut. Ie- 18
hova aŭ alungat pre tóte popórele de dinaintea nóstrâ, şi pre
Amoreĭ, locuitorĭ a ţerreĭ: *Deci şi* noĭ voim deasemenea se ser-
vim luĭ Iehova, câcĭ el *este* Dumneḑeul nostru.

Şi Iosua ḑise câtrâ popor: Voĭ nu veţĭ putea servi luĭ Ie- 19
hova, câcĭ el *este* un Dumneḑeŭ sfânt, un Dumneḑeŭ râvnitoriŭ
este el: nu va lasa fârâ de legele şi pecatele vóstre. Când voĭ 20
veţĭ pârâsi pe Iehova şi veţĭ servi dumneḑeilor streinĭ, atuncea el
se va întórce şi vê va face rêŭ, şi vê va consuma pre voĭ, dupâ
ce v'aŭ fâcut bine.

Şi poporul ḑise câtrâ Iosua: nu! ci luĭ Iehova voim se 21
servim.

Şi Iosua ḑise câtrâ popor: voĭ *sûnteţĭ* marturĭ contra vóstrâ 22
înşivê câ voĭ aţĭ ales voue pe Iehova spre a'ĭ servi.

Şi iĭ ḑiserâ: marturĭ!

Acum decĭ depârtaţĭ pe ḑeiĭ ceĭ strâinĭ, cari *sûnt* în meḑilo- 23
cul vostru şi plecaţi inima vóstrâ luĭ Iehova Dumneḑeul luĭ Israel.

Şi poporul ḑise câtrâ Iosua: luĭ Iehova Dumneḑeul nostru 24
voim se servim şi de vócea luĭ se ascultâm.

Şi Iosua inchee în aceiaşĭ ḑi cu poporul alianţâ şi iĭ dâdu 25
luĭ statut şi ordonanţâ în Sichem. Şi Iosua scrise aceste cuvinte 26
în cartea legeĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi luâ o piatrâ mare şi o râdicâ
acolo sub stejarul, ce *era* lângâ sanctuariul luĭ Iehova. Şi Io- 27
sua ḑise câtrâ tot poporul: iatâ, aceastâ piatrâ se fiâ între noĭ de
mârturie, câcĭ ea auḑi tóte cuvintele luĭ Iehova, pe care le-aŭ vorbit
cu noĭ, şi ea se fiâ între voĭ spre mârturie, ca se nu tâgâduiţĭ
pe Dumneḑeul vostru. Şi aşia Iosua demise poporul, pe fie-care 28
la moscenirea sa.

Şi a fost dupâ aceste lucrurĭ, câ Iosua fiul luĭ Nun, servul luĭ 29
Iehova. muri. bêtrân *fiind* de una sutâ ḑece anĭ. Şi iĭ îl înmor- 30
mântarâ la fruntariea moscenireĭ sale în Timnat-serach, ce *este* în
muntele Efraim, spre nordul munteluĭ Gaaş.

Şi Israel servi luĭ Iehova tóte ḑilele luĭ Iosua şi tóte ḑilele 31
bêtrânilor, cariĭ trâirâ multe ḑile dupâ Iosua, şi cariĭ aŭ sciut tóte
lucrurile luĭ Iehova, pe care le-aŭ fâcut pentru Israel.

32 Şi ósele luĭ Iosif, pe care fiiĭ luĭ Israel le-aŭ adus d'in Egipt,
le înmormântară în Sichem, în partea de ţérină pe care o cum-
părasă Iacob de la fiiĭ luĭ Emor, tatul luĭ Sichem, cu una sută de
chesite, şi ea deveni moscenirea fiilor luĭ Iosif.
33 Şi Eleazer fiul luĭ Aron muri, şi iĭ îl înmormântară pe
movila luĭ Pinchas, fiul luĭ, care i s'aŭ dat luĭ în muntele
Efraim.

CARTEA JUDECÂTORILOR.

CAPUL I.

Israeliţiĭ continuâ cuccrirea ţerreĭ Canaanuluĭ, fârâ înse a isgoni âncâ pe toţi Cananeiĭ.

Şi se întâmplâ dupâ mórtea luĭ Iosua, câ fiiĭ luĭ Israel în- 1
trebarâ pre Iehova, ḑicênd: care din noĭ se se sue maĭ
ântêiŭ contra Cananeilor, spre a se rêzboi contra lor? Şi Iehova 2
ḑise: Iuda se se sue: iatâ, eŭ am dat ţérra în mâna luĭ. Şi Iuda 3
ḑise câtrâ Simeon fratele seŭ, sue-te cu mine în sorţiul meŭ, ca
se ne batem în contra Cananeilor, şi eŭ deasemenea me voiŭ duce
cu tine în sorţiul têŭ. Simeon deci se duse cu dînsul. Şi Iuda 4
se sui, şi Iehova aŭ dat pre Cananeĭ şi pre Ferezeĭ în mânele
lor, şi iĭ bâturâ d'in eĭ în Bezec ḑece miĭ de ómenĭ. Şi iĭ aflarâ 5
pre Adoni-bezec în Bezec, se rêzboirâ contra luĭ, şi bâturâ pre
Cananiţĭ şi pre Ferezeĭ. Adoni-bezec înse fugi, darâ iĭ îl luarâ 6
din urmâ, îl prinserâ, şi'l tâearâ degitele cele marĭ a mânelor şi a
piciórelor sale. Atuncea ḑise Adoni-bezec: şepte-ḑecĭ de regĭ, 7
avênd tâete degetele cele marĭ a mânelor şi a piciórelor lor, adu-
naŭ *mâncarea lor* sub masa mea: dupâ cum am fâcut, aşia 'mĭ-aŭ
resplâtit Dumneḑeŭ, şi iĭ îl aduserâ la Ierusalim, şi el muri acolo.
Şi fiiĭ luĭ Iuda se rezboirâ contra Ierusalimuluĭ, îl luarâ, îl 8
bâturâ cu ascuţitul sabieĭ, şi cetatea o arse cu foc. Apoĭ fiiĭ luĭ 9
Iuda se pogorârâ spre a se resboi contra Cananeilor, cariĭ locu-
eaŭ în munte, şi câtrâ méḑiâ-ḑi şi în vale. Şi Iuda veni câtrâ 10
Cananeiĭ ce locueaŭ în Chebron, (numele Chebronuluĭ *fu* din ve-
chime Chiriat-arba), şi iĭ bâturâ pre Şeşaĭ, pre Achiman şi pre
Tolmaĭ. De acolo veni câtrâ locuitoriĭ din Debir, (numele Debi- 11
ruluĭ *fu* din vechime Chiriat-sefer). Şi Caleb ḑise: cel ce va 12
bate pre Chiriat-sefer şi o va lua, îĭ voiŭ da luĭ de socie pre Ac-

13 sa, fiica mea. Şi Otoniel fiul luĭ Chenaz, fratele cel maĭ mic a
luĭ Caleb, o cuprinse: şi aşia el îĭ dâdu luĭ de socie pre Acsa
14 fiica luĭ. Şi aŭ fost când ea veni *la dînsul*, ea 'l mişcâ ca se
cearâ o ţérinâ de la tatul eĭ, şi ea se dâdu jos de pe asin, şi
15 Caleb îĭ ḑise: ce vraĭ tu? Iarâ ea îĭ ḑise: dâ'mĭ un dar; câcĭ tu
'mi-aĭ dat un pamênt sudic, dâ'mĭ deasemenea izvóre de apâ. Atuncĭ
Caleb îĭ dâdu izvórele de sus şi izvórele de jos.
16 Şi fiiĭ luĭ Cheni, socrul luĭ Moisi, se suirâ din cetatea fini-
cilor cu fiiĭ luĭ Iuda în deşertul Iuda, care *este* la sudul Aradului,
şi iĭ merserâ şi locuirâ între popor.
17 Apoĭ Iuda veni cu fratele seŭ Simeon, şi bâturâ pe Cana-
neiĭ ce locuiaŭ în Ţefat, şi o esterminarâ de tot. De aceea nu-
18 mele cetâţeĭ s'aŭ chiemat Chorma. Iuda luâ de aseminea Gaza cu
fruntariile sale, Aschelonul cu fruntariile sale şi Ecronul cu frun-
19 tariile sale. Şi Iehova aŭ fost cu Iuda, şi el luâ în posesiune
muntele; câcĭ el nu putu se izgoneascâ pe locuitoriĭ vâeĭ, pentru
20 câ aveaŭ care de fer. Şi iĭ dâdurâ Chebronul luĭ Caleb, dupre cum
aŭ ḑis Moise, şi el izgoni de acolo pre ceĭ treĭ fiĭ a luĭ Anac.
21 Înse fiiĭ luĭ Beniamin nu izgonirâ pre Ebuseiĭ ce locueaŭ
în Ierusalim, cĭ Ebuseiĭ locueaŭ cu fiiĭ luĭ Beniamin în Ierusa-
lim pânâ în aceastâ ḑi.
22 Deaseminea se suirâ şi ceĭ din casa luĭ Iosif contra Betelu-
23 luĭ, şi Iehova era cu dînşiĭ. Şi ceĭ din casa luĭ Iosif spionarâ
24 Bet-elul, (numele cetâţeĭ fu din vechime Luz). Şi spioniĭ vêḑurâ
pre un om eşind din cetate, şi 'ĭ ḑiserâ, aratâ-ne, te rugâm, intra-
25 rea în cetate, şi noĭ vom face misericordie cu tine. Atuncĭ le
arâtâ intrarea în cetate, şi îĭ bâturâ cetatea cu ascuţitul sabieĭ;
26 înse pe omul şi pre întreaga sa familie îl demiserâ. Şi omul se
duse în ţérra Cheteilor, zidi o cetate şi'ĭ dede numele Luz, acesta
este numele eĭ pânâ în ḑiua de astâḑĭ.
27 De aseminea nicĭ Manasi nu izgoni Bet-seanul, cu satele
sale, nicĭ pre Taanac cu satele sale, nicĭ pre Dor cu satele sale,
nicĭ pre locuitoriĭ d'in Ibleam cu satele sale, şi nicĭ pre locuito-
riĭ d'in Megiddo cu satele sale; înse Cananeiĭ voirâ a locui în
28 aceastâ ţérrâ. Şi se întâmplâ când Israel devinisâ tare, câ iĭ fâ-
29 curâ pe Cananeĭ tributarĭ, fârâ a'ĭ izgoni de tot. Efraim nu iz-
goni pre Cananeiĭ ce locueaŭ în Gazer, ci Cananeiĭ locueaŭ în
30 meḑilocul luĭ în Gazer. Zabulon deaseminea nu izgoni pre locui-
toriĭ din Chitron şi pre locuitoriĭ d'in Nahalal, ci Cananeul locuea
31 în meḑilocul luĭ, şi iĭ devenirâ tributarĭ. Aser nu izgoni pre lo-
cuitoriĭ d'in Aco, nicĭ pre locuitoriĭ d'in Sidon, nicĭ pre ceĭ d'in
Achlab, nicĭ pre ceĭ d'in Achzib, nicĭ pre ceĭ d'in Chelba, nicĭ
32 pre ceĭ d'in Afic şi nicĭ pre ceĭ d'in Rechob. Ci Aseriţiĭ locu-
eaŭ în meḑilocul Cananeilor, locuitorĭ aĭ ţerreĭ; câcĭ iĭ nu'ĭ iz-
gonirâ.

De aseminea Neftali nu izgoni pre locuitorii din Bet-şemeş 33
nicĭ pre locuitoriĭ din Bet-anat, ci el locuea în medilocul Cananeilor, locuitorĭ aĭ ţerreĭ, şi locuitoriĭ din Bet-şemeş şi din Bet-anat
devenirâ tributariĭ lor. Şi Amoreiĭ strâmtoreaŭ pre fiiĭ luĭ Dan în 34
munte; câcĭ iĭ nu'i lâsaŭ se se cobóre în vale. Înse Amoreiĭ 35
voeaŭ a locui în muntele Cherem în Aialon, şi în Şaalbim; înse
mâna caseĭ luĭ Iosef fu lor gré, şi iĭ devenirâ tributarĭ. Şi frun- 36
tariea Amoriţilor *fu* dela Maale-acrabim, dela Sela şi în sus.

CAPUL II.

Un ânger imputeâzâ Israeliţilor nesupunerea lor. Conduita luĭ Dumnedeŭ în privirea lor. Judecâtorĭ.

Şi un ânger a luĭ Iehova se sui d'in Galgal la Bochim, şi 1
dise: eŭ v'am scos pre voĭ d'in Egipt, şi v'am adus pre
voĭ în ţérra pe carea o am jurat pârinţilor vostriĭ, şi am dis: eŭ
nu voiŭ strica aşedemêntul meŭ cu voĭ nicĭ odatâ. Voĭ înse se 2
nu încheeţĭ nicĭ o alianţâ cu locuitoriĭ ţerreĭ acestiea; altarele
lor se le sfarâmaţĭ. Darâ nu aţi ascultat de vócea me: pentru
ce aţĭ fâcut aceasta? De acea eŭ am dis: eŭ nu'ĭ voiŭ izgoni 3
pre iĭ de dinaintea vóstrâ, ci iĭ vor fi *ca spinĭ* în cóstele vóstre,
şi deiĭ lor vor fi vouê curse. Când ângerul grâi cuvintele aces- 4
tea câtrâ fiiĭ luĭ Israel, poporul îşĭ înâlţe vócea sa şi plânse. Şi 5
iĭ chiemarâ numele loculuĭ aceluia Bochim (plângâtoriĭ), şi iĭ sacrificarâ acolo luĭ Iehova.

Şi Iosua demise poporul, şi fiiĭ luĭ Israel se duserâ, fie-care 6
la moscenirea sa, spre a poseda ţérra. Şi poporul aŭ servit luĭ 7
Iehova în tóte dilele luĭ Iosua, şi în tóte dilele bêtrânilor, cariĭ trâirâ multe dile dupâ Iosua, *şi* cariĭ aŭ vêdut tóte faptele cele
marĭ a luĭ Iehova, pe care le-aŭ fâcut pentru Israel. Şi Iosua 8
fiul luĭ Nun, servul luĭ Iehova, muri, *fiind* de o sutâ dece anĭ.
Şi iĭ îl înmormântarâ în fruntariea moscenireĭ sale în Timnat- 9
cheres, în muntele luĭ Efraim, spre nordul munteluĭ Gaaş. Şi 10
tótâ aceastâ generaţiune s'aŭ adaos deaseminea la pârinţiĭ seĭ.

Apoi se sculâ o altâ generaţiune dupâ dînşiĭ, carea n'aŭ cunoscut pre Iehova, şi nicĭ faptele pe care le-aŭ fâcut pentru Is-
rael. Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ ceea ce este rêŭ în ochiĭ luĭ 11
Iehova, şi servirâ Baalilor. Iĭ pârâsirâ pre Iehova Dumnedeul pâ- 12
rinţilor lor, carele 'ĭ-aŭ scos pre iĭ din pâmêntul Egiptuluĭ, iĭ ur-
marâ dupâ deĭ strâinĭ, iĭ adorarâ din deiĭ popórelor ce *eraŭ* în
jiurul lor, mâniind ast-feliŭ pre Iehova. Iĭ pârâsirâ pre Iehova, şi 13
servirâ luĭ Baal şi Astarteĭ. Atuncea mâniea luĭ Iehova se aprinse 14

contra luĭ Israel, şi el iĭ dâdu în mâna prâdâtorilor, cariĭ iĭ prâ-
dură, şi el iĭ trâdâ în mâna inimicilor lor de prin prejiur; aşia în
15 cât nu puteaŭ se stee maĭ mult înaintea inimicelor lor. Orĭ în-
cotro iĭ eşaŭ, mâna luĭ Iehova era contra lor spre reu, dupre cum
aŭ grâit Iehova, şi dupre cum Iehova s'aŭ jiurat lor; şi aşia iĭ eraŭ
fórte strâmtoriţĭ.
16 Şi Iehova le scula lor judecâtorĭ, cariĭ iĭ mêntueaŭ din mâna
17 prâdâtorilor. Dară iĭ nu voiaŭ se asculte de judecâtoriĭ lor, căcĭ
curveaŭ dupe alţĭ ḑeĭ, închinându-se lor; curând se abâturâ din
calea pe carea aŭ umblat pârinţiĭ lor, cariĭ aŭ ascultat ordinile luĭ
18 Iehova; iĭ nu fâcurâ aşia. Şi când Iehova le scula lor judecâtorĭ,
atuncĭ Iehova era cu judecâtoriul, şi'ĭ mêntuea d'in mâna inimi-
cilor lor, în tot timpul vieţeĭ judecâtoriuluĭ; câcĭ Iehova se îndu-
ra la suspinurile lor ce *aruncaŭ* d'in causa apâsâtorilor şi înpi-
19 lâtorilor lor. Înse când judecâtoriul murea, se corumpeaŭ d'in
noŭ maĭ mult decât pârinţiĭ lor, umblând după Dumneḑeĭ streinĭ,
pentru a le servi şi a se închina lor, iĭ nu lâsaŭ nimicâ d'in în-
treprinderile lor şi d'in îndârâpnicile lor câĭ.
20 De aceea mânia luĭ Iehova se aprinse contra luĭ Israel, şi
ḑise: pentru câ neamul acesta aŭ câlcat aşeḑemêntul meŭ pe care
21 l'am ordonat pârinţilor lor, şi n'aŭ ascultat de vócea me. Eŭ de-
asemine nu voiŭ adauge a izgoni pre nimine dinaintea lor d'in
22 naţiile pe care le-aŭ lâsat Iosua când muri; Pentru a ispiti pre
Israel prin ele, dacâ iĭ vor pâḑi calea luĭ Iehova, spre a umbla în
23 ea, dupre cum pârinţiĭ lor, orĭ nu. Şi aşia Iehova lâse naţiile
acestea, fârâ a le izgoni cu grâbire, şi nu le dâdu în mânele luĭ
Iosua.

CAPUL III.

Otneil, Ehud şi Samgar judecâtorĭ.

1 Acestea decĭ *sûnt* naţiile pe care le-aŭ lasat Iehova, pen-
tru a ispiti pe Israel prin ele, pre toţĭ acia cariĭ n'aŭ
2 cunoscut tóte resbelele Canaanuluĭ. Pentru ca cel puçin gene-
raţiile fiilor luĭ Israel se scie ce-va *despre aceasta*, pentru a'ĭ eser-
3 cita la resbel, despre care maĭ înainte n'avurâ sciinţâ. *Aceste
naţiĭ furâ*; ceĭ cincĭ principĭ a Filistenilor, toţĭ Cananeiĭ, şi Si-
donieniĭ, şi Cheveiĭ, cariĭ locueaŭ în muntele Liban, dela muntele
4 Baal-chermon pânâ la întrarea în Chamat. Şi iĭ servirâ pentru a
ispiti pre Israel prin trânşiĭ, pentru a se sci dacâ vor asculta or-
dinile luĭ Iehova, pre care le ordonâ pârinţilor lor prin Moisi.
5 Şi fiiĭ luĭ Israel locuirâ între Cananeiĭ, Cheteiĭ, Amoreiĭ,

Perezeiĭ, Cheveiĭ şi Ebuseiĭ. Şi iĭ luarâ pre fetele lor de socil 6
pentru dînşiĭ, iarâ pre fetele lor, le dâdurâ fiilor lor, şi servirâ
deilor lor. Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ ceea ce este reŭ în ochiĭ luĭ 7
Iehova, uitând pre Iehova Dumneḑeul lor, şi servirâ baalilor şi
pâduricilor. De aceia mânia luĭ Iehova se aprinsâ contra luĭ Is- 8
rael, şi el îĭ trâdâ în mâna luĭ Cuşan-rişataim, regele Mesopota-
mieĭ. Şi aşia fiiĭ luĭ Israel servirâ luĭ Cuşan-rişataim opt anĭ.
Atuncea fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova, şi Iehova sculâ 9
un mêntuitoriŭ fiilor luĭ Israel, carele îĭ mêntui, *anume* pre Otniel
fiul luĭ Chenaz, fratele cel maĭ mic a luĭ Caleb. Şi spiritul luĭ 10
Iehova era preste dînsul, şi el judeca pre Israel, şi eşi la resbel,
şi Iehova aŭ dat în mâna luĭ pre Cuşan-rişataim, regele Meso-
potamieĭ, şi mâna luĭ aŭ prevalat contra luĭ Cuşan-rişataim. Şi 11
aşia ţérra fu liniştitâ patru-ḑecĭ de anĭ: şi Otniel fiul luĭ Chenaz, muri.
Şi fiiĭ luĭ Israel continuarâ a face ceea ce este reŭ în ochiĭ 12
luĭ Iehova; atuncĭ Iehova întâri pre Eglon, regele Moabuluĭ, con-
tra luĭ Israel; pentru câ iĭ aŭ fâcut ceea ce este reŭ în ochiĭ luĭ
Iehova. El adunâ la sine pre fiiĭ luĭ Amon şi Amalec, şi ducên- 13
duse, bâtu pre Israel, şi luarâ în posesiune cetatea fenicilor. Şi 14
fiiĭ luĭ Israel servirâ luĭ Eglon regele Moabuluĭ opt-spre-ḑece anĭ.
Când înse fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova, Iehova le sculâ 15
lor un mêntuitoriŭ, pre Ehud, fiul luĭ Gera, Beniemінitul, barbat
stângaciŭ, şi fiiĭ luĭ Israel trâmiserâ prin el un present luĭ Eglon
regele Moabuluĭ. Şi Ehud îşĭ fâcu o sabie cu doue ascuţite, a 16
câriea lungime *era* de un gomed, pre carea o încinsâ supt veş-
mentul seŭ, la cópsa luĭ ce dreaptâ. Şi el adusâ presentul la Eg- 17
lon regele Moabuluĭ: Eglon înse *era* un om fórte gras.
Şi când el terminâ de a oferi presentul, el demisâ poporul 18
ce aŭ adus presentul. El înse se întórse dela petrâriile ce *eraŭ* 19
spre Galgal, şi ḑise: o rege! eŭ am o vorbâ secretâ câtrâ tine.
Atuncĭ el ḑise: tâcere! şi toţĭ ceĭ ce stâteaŭ pe lângâ el, aŭ eşit
de la dînsul. Şi Ehud întrâ la dînsul; şi el şedea în foişorul 20
cel de vérâ, ce *era* numaĭ pentru dînsul. Apoĭ ḑise Ehud: am
o misiune a luĭ Dumneḑeŭ câtrâ tine. Atuncĭ el se redicâ de pe
tron. Şi Ehud întinḑind mâna sa cea stângâ, apucâ sabia dela cópsa 21
luĭ ce direaptâ şi o înfipse în pântecele luĭ, Aşia încât şi mânun- 22
chiul întrâ dupâ sabiâ, şi grâsimea se prinsâ de sabiâ, câci el nu
scóse sabia d'in pântecele luĭ, şi ea strâbâtu pânâ la perineŭ.
Apoĭ Ehud eşi prin portic, închisâ dupâ sine uşele foişoruluĭ şi 23
le încue.
Când el eşi, venirâ serviĭ seĭ, şi uitându-se, eatâ, uşele foi- 24
şoruluĭ *eraŭ* încuete. Atuncea ḑiserâ: de sigur el îşĭ acopere pi-
ciórele sale în camera sa de vérâ. Iĭ aştеptarâ pânâ la ruşinare, 25
şi eatâ, niminea nu dischidea uşele foişoruluĭ, atuncea luarâ cheia
şi discuérâ, şi eatâ, domnul lor jâcea pe pâment mort.

26 Înse Ehud scâpâ, în timpul întârḑiereĭ lor şi el trecu pe-
27 trăriile, scăpând la Seirat. Şi când el sosisâ, sunâ în trâmbiţâ
pe muntele Efraim, şi fiiĭ luĭ Israel se pogorârâ cu dînsul de pe
28 munte. El *mergea* înaintea lor. Şi el ḑise câtrâ dînşiĭ: urmaţĭ
dupâ mine; câcĭ Iehova aŭ dat pre inimiciĭ voştriĭ, pre Moabiţĭ,
în mânele vóstre. Iĭ deci se pogorârâ dupâ dînsul, cuprinserâ
vadurile Iordanuluĭ de câtrâ Moab, şi nu lasaŭ pre niminea se
29 treacâ. Şi iĭ bâturâ în acelaşŭ timp pe Moab, *anume* ca la ḑece
30 miĭ de ómenĭ toţĭ graşĭ şi toţĭ eroĭ, şi nici unul scâpâ. Şi aşia
Moab fu umilit în ḑiua aceea sub mâna luĭ Israel, şi ţérra avu li-
nişte opt-ḑecĭ de anĭ.
31 Şi după dînsul urmâ Şamgar fiul luĭ Anat, carele bâtu din-
tre Filistenĭ şese sute de ómenĭ cu un stimulator de boĭ; Şi aşia
mêntui ûncâ şi el pre Israel.

CAPUL IV.

Debora mêntue pre Israel. Barac învinge pre Sisera. Sisera ucis de Iahel.

1 Şi fiiĭ luĭ Israel continuarâ a face ceea ce *este* reŭ în ochiĭ
2 luĭ Iehova, dupâ ce Ehud muri. Şi Iehova iĭ dâdu în
mâna luĭ Iabin, regele Canaanuluĭ, carele domnia în Chaţor şi
campoducele armieĭ sale *fu* Sisera, carele locuea în Charoşetu
3 neamurilor. Şi fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova; câcĭ el avea
nouâ sute de carâ de fer, şi împila cu târie pre fiiĭ luĭ Israel
douâ-ḑecĭ de anĭ.
4 Darâ Debora, o profeteasâ femea luĭ Lapidot, ea judeca pre
5 Israel în acel timp. Şi ea şedea sub finicul Deboreĭ între Rama
şĭ Betel, pe muntele Efraim, şi fiiĭ luĭ Israel se suirâ la dînsa
6 pentru a fi judecaţĭ. Atuncea ea trâmise şi chiemâ pre Barac,
fiul luĭ Abinoam, din Cheder-naftali, şi ḑise câtrâ dînsu; Aŭ nu
aŭ ordonat Iehova Dumneḑeul luĭ Israel *ḑicênd*: dute şi lâţeşti-te
în muntele Tabor, şi iea cu tine ḑece miĭ de barbaţĭ din fiiĭ luĭ
7 Neftali şi din fiiĭ luĭ Zabulon. Şi eŭ voiŭ atrage câtrâ tine la riul
Chison, pre Sisera, campoducele armieĭ luĭ Iabin, carêle luĭ şi
8 mulţimea luĭ şi 'l voiŭ da pre el în mâna ta. Şi Barac ḑise câtrâ
dînsul: dacâ tu veĭ merge cu mine, voiŭ merge; iarâ de nu veĭ
9 merge cu mine, nu voiŭ merge. Şi ea respunse: de sigur voiŭ
merge cu tine: înse nu va fi ţie laudâ pre calea pre care tu mergĭ,
când Iehova va da în mâna uneĭ femeĭ pre Sisera. Decĭ Debora
10 se sculâ, şi se duse cu Barac la Chedeşa. Şi Barac chiemâ pre
Zabulon şi pre Neftali la Chedeşa, şi luĭ îi urmarâ ḑece miĭ de
barbaţĭ, şi Debora se sui cu dînsul.

Şi Cheber cheneul, din fiiĭ luĭ Chobab, socrul luĭ Moise, 11
saŭ dispârţit de Cheniţĭ, şi 'şĭ întinse cortul seŭ pânâ la şesul
Ţaanaim, carele *este* lângâ Chedeş.
Decĭ se spuse luĭ Sisera, câ Barac fiul luĭ Abinoam, s'aŭ 12
suit la muntele Tabor. Atuncea Sisera adunâ tóte carele sale, 13
nouâ sute de carâ de fer, şi pre tot poporul ce *era* cu dînsul de
la Charoşetu neamurilor pânâ la riul Chison.
Şi Debora ḑise câtrâ Barac: scólâ-te, câcĭ aceasta *este* ḑiua 14
în care Iehova dâ pre Sisera în mâna ta! aŭ nu Iehova ese îna-
intea ta? Barac decĭ se pogorâ de pe muntele Tabor, şi ḑece miĭ
de barbaţĭ în urma luĭ. Şi Iehova bâtu pre Sisera, tóte carele 15
sale, şi tot castrul luĭ, cu ascuţitul sabieĭ înaintea luĭ Barac, şi
Sisera se coborâ d'in car, şi fugi pe jos. Barac înse luâ d'in 16
urmâ carele şi castrul pânâ la Charoşetul neamurilor, şi tot cas-
trul luĭ Sisera câḑu prin ascuţitul sabieĭ; n'aŭ remas nicĭ unul.
Şi Sisera fugi pe jos la cortul Iaheleĭ, femeia luĭ Cheber cheneul; 17
Câcĭ pace *era* între Iabin regele Chaţoruluĭ, şi între casa luĭ
Cheber cheneul. Şi Iahel eşind spre întimpinarea luĭ Sisera îĭ 18
ḑise: intrâ, domnul meŭ, retrage-te la mine, nu te teme. Şi el se
retrasâ la dînsa în cort, şi ea'l acoperi pre el cu un oghial. Şi el 19
ḑise câtrâ dînsa: dâ'mĭ, rogu-te, pucinâ apâ, câ'mĭ e sete. Şi ea
deschise un foi cu lapte, îĭ dâdu se bea şi'l acoperi. Şi el ḑise 20
câtrâ dînsa: stâĭ la uşa cortuluĭ, şi dacâ cine-va va veni şi te va
întreba, ḑicênd: este cineva aice? atuncĭ se respunḑĭ: nu. Atuncĭ 21
Iahel femeia luĭ Cheber, luâ un ţeruşiŭ a cortuluĭ, şi un ciocan
în mâna eĭ, şi venind încet câtrâ dînsul, îĭ bâtu ţeruşiul prin têm-
plâ, aşia în cît se înfipse in pâmênt: câcĭ el era cufundat în somn
şi obosit. Ast-fel el muri. Şi iatâ, pe când Barac urmârea pre 22
Sisera, Iahel eşi întru întimpinarea luĭ şi'ĭ ḑise: aide şi eŭ îţĭ voiŭ
arâta ţie barbatul pre carele tu cauţĭ. Şi când el veni în *cortul*
eĭ, iatâ, Siserâ jâce mort, şi ţeruşiul în têmpla luĭ.
Ast-feliŭ umili Dumneḑeŭ în ḑiua aceia prâ Iabin, regele 23
Canaanuluĭ, înaintea fiilor luĭ Israel. Şi mâna fiilor luĭ Israel aŭ 24
prosperat şi aŭ prevalat, contra luĭ Iabin, regele Canaanuluĭ, pânâ
ci nimicirâ pre Iabin, regele Canaanuluĭ.

CAPUL V.

Cântarea Deboreĭ.

Atuncĭ Debora şi Barac fiul luĭ Abinoam, aŭ cântat în ḑiua 1
aceea, ḑicênd:
Fiind câ princepĭ aŭ condus în Israel, 2

fiind câ poporul săŭ oferit de buna-voie, lâudaţi pre Iehova!
3 Ascultaţĭ regĭ,
luaţĭ aminte principĭ,
eŭ, *anume* eŭ voiŭ se cânt luĭ Iehova,
eŭ voiŭ se psalmodiez luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel.
4 O Iehova! când tu aĭ eşit din Seir,
când aĭ plecat din câmpiile Edomuluĭ,
pâmêntul s'aŭ cutremurat, şi ceriurile aŭ picurat,
deaseminea nouriĭ aŭ picurat apâ.
5 Munţĭ se cutremuraŭ d'inaintea luĭ Iehova,
Acel munte a Sinaiuluĭ înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,

6 În ḑilele luĭ Samgar, fiul luĭ Anat,
în ḑilele Iaheleĭ, câile eraŭ ne umblate,
şi câlâtoriĭ umblaŭ pe câĭ strêmbe
7 În tâcere eraŭ cotunele în Israel,
ele eraŭ în tâcere,
pânâ ce eŭ Debora m'am sculat,
ma'm sculat, o mamâ în Israel.
8 D-ḑeĭ noĭ iĭ aŭ ales,
atuncĭ resbel *era* la porţĭ,
darâ vêḑutu-s'aŭ *óre* un scut orĭ o lance
la patru-ḑecĭ de miĭ în Israel?

9 Inima me se întórse câtrâ principiĭ luĭ Israel,
câtrâ ceĭ ce s'aŭ oferit de bunâ voie între popor.
lâudaţi pre Iehova!
10 Voĭ cariĭ încâlicaţĭ pe asine albe
cariĭ şedeţi pe tapete,
şi cariĭ umblaţĭ pe cale,
meditaţĭ!
11 În locul vóceĭ arcaşilor, la adâpâtorĭ,
acolo naraţi acum dreptâţile luĭ Iehova,
dreptâţile câtrâ cotunile sale în Israel,
acum pogorîţi-vê la porţi, popor a luĭ Iehova.
12 Deşteaptâ-te, deşteaptâ-te Debora,
deşteaptâ-te, deşteaptâ-te, întoneazâ cântarea!
scólâ-te Barac,
şi du în captivitate pre captiviĭ têĭ,
tu fiule a luĭ Abinoam!

13 Atuncĭ se pogorâ o grupâ micâ contra unuĭ popul puternic,
Iehova se pogorî cu mine contra eroilor;
14 Învingâtoriul luĭ Amalec veni din Efraim,
dupâ tine, Beniamin cu popórele tale,

din Machiro se pgorîră principĭ,
şi din Zabulon ceĭ ce ţin sciptrul conducătoriuluĭ.
Şi principiĭ luĭ Isahar *fură* cu Debora, 15
şi Isahar ca şi Barac,
se pogorî pe urma sa în vale.
La părăile luĭ Ruben
hotărîrĭ marĭ. 16
Ce jacĭ tu între staule,
spre a audi fluerele turmilor?
La părăile luĭ Ruben
marĭ deliberărĭ!
Galaad aŭ ramas dincolo de Iordan, 17
şi Dan pentru ce aŭ remas lângă corăbiĭ?
Aşer şedu la ţermul măreĭ,
şi aŭ remas în porturile sale.
Zabulon *este* un popor ce 'ş-aŭ espus vieaţa la mórte, 18
deaseminea Neftali pe locurile rădicate a câmpieĭ.

Principiĭ veniră, se resboiră, 19
atuncĭ regiĭ Canaanuluĭ se resboiră
în Taanac la apele Megideĭ,
iĭ nu capatară *nicĭ* o bucăţică de argint.
Din ceriurĭ s'aŭ combătut, 20
stelele din cursul lor s'aŭ resboit cu Sisera!
Rîul Chison 'ĭ-aŭ luat pre iĭ, 21
vechiul riŭ, riul Chison!
cu putere te-aĭ rădicat o suflete al meŭ!
Atuncĭ copitele cailor loviaŭ în pămênt 22
din causa góneĭ, a góneĭ croilor lor.

Blasfemaţĭ pre Meroz, dice ângerul luĭ Iehova, 23
blasfemaţĭ, da blasfemaţĭ pre locuitoriĭ eĭ;
căcĭ iĭ n'aŭ venit în ajutoriul luĭ Iehova,
spre ajutorul luĭ Iehova contra eroilor.

Bine-cuvêntată se fiă maĭ pre sus de *tóte* femeile Iahel, 24
femea luĭ Cheber cheneul;
bine cuvêntată se fiă ea maĭ pre sus de *tóte* femeile *ce locuesc*
în corturĭ!
Apă aŭ cerut el *şi* ea 'ĭ-a dat lapte; 25
în cupă domnească ea 'ĭ-a dat,
Mâna eĭ o aŭ întins la ţeruş, 26
şi drépta eĭ la ciocanul lucrătorilor;
şi ea lovi pe Sisera, sfărâmă capul luĭ;
pătrunse şi străpunsă tâmplele luĭ.

27 Între picióre le eĭ el se încurba, câḑu şi jacu;
Între picióre ele eĭ el se încurbâ, câḑu;
unde se încurbâ, acolo câḑu lipsit de viaţâ!

28 Prin fereastâ se uĭta mama luĭ Sisera,
şi striga prin zebrele:
Pentru ce întârḑie carul seŭ de aveni?
pentru ce diferâ mersul carelor sale?
29 Inţeleptele eĭ dómne iĭ respunsâ,
şi ea deasemine îşĭ respundea şie-însaşĭ.
30 Aŭ nu vor afla, nu vor împârţi prada?
O tênêrâ, doue tênêre pentru fie-care barbat,
pradâ de vestimente pestriţe pentru Sisera,
pradâ de s rae pestriţe ţesute,
pestriţe, ţesute pre amêndoue pârţile *şi aşezate* pre grumaziĭ vitelor pradate.
31 Aşia se piarâ toţĭ inimiciĭ têĭ o Iehova.
Iarâ ceĭ ce'l iubesc *se fiâ* ca sórele când ese în puterea sa!

Şi ţérra avu repaus patru-ḑecĭ de anĭ.

CAPUL VI.

Israeliţiĭ împilaţĭ de Madianiţĭ. Gedeon.

1 Şi fiiĭ luĭ Israel fâcurâ ceea ce este reŭ în ochiĭ luĭ Ieho a, şi Iehova 'ĭ-aŭ dat pre iĭ în mâna Madianiţilor şepte
2 anĭ. Şi mânâ Madianiţilor era puternicâ contra luĭ Israel. Din
causa Madianiţilor fiiĭ luĭ Israel îşĭ fâcurâ vâgâune în munţi, pe-
3 şterĭ şi întâriturĭ. Şi se întâmplâ: când Israel sêmêna, veneaŭ Ma-
4 dianiţiĭ, Amalec şi fiiĭ reseritului, şi se sueaŭ contra luĭ. Şi 'şĭ
aşeḑiaŭ castrele contra lor şi stricaŭ productele ţérreĭ, pânâ la
Gaza, ne lâsind meḑilóce de traiŭ în Israel, nicĭ oĭ, nicĭ boĭ, nicĭ
5 asinĭ; Câcĭ iĭ şi turmele lor se suiaŭ împreunâ cu castr le lor,
şi veniaŭ ca locustele cu mulţimea, iĭ şi câmilele lor eraŭ fârâ nu-
6 mer, şi veneaŭ în ţérrâ spre a o strica. Şi aşia Israel fu fórte
sârâcit din causa Madianiţilor, şi fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova.
7 Şi se întâmplâ când fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova, din
8 causa Madianiţilor: Iehova trâmise pre un profet câtrâ fiiĭ luĭ Is-
rael, şi ḑise câtrâ dînşiĭ: aşia ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
9 Eŭ v'am scos pre voĭ din Egipt, şi v'am scos din casa şerbieĭ, Şi
v'am mêntuit din mâna Egiptenilor, şi din mâna tuturor împilâtorilor
10 voştriĭ, 'ĭ-am isgonit de dinaintea vóstrâ, şi v'am dat ţérra lor. De

aseminea am ḑis voue: Eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul vostru, se
nu vĕ temiţi de ḑeiĭ Amoreilor, între cârora ţérrâ voĭ locuiţi; înse
voĭ nu aţĭ ascultat de vócea me.
Şi aŭ venit un ânger a luĭ Iehova, şi se aşeḑiâ sub terebin- 11
tul carele *este* în Ofra, ce *apârtinea* luĭ Ioaş Abi-ezritul, şi Ge-
deon, fiul seŭ, bâtea grîŭ în teasc, spre a'l ascunde de Madianiţĭ.
Şi i se arâtâ luĭ ângerul luĭ Iehova, şi ḑise câtrâ dînsul: Iehova 12
este cu tine, curagiosule erou! Iarâ Gedeon îĭ respunsâ: Rogu-te, 13
Domnul meŭ! De este Iehova cu noĭ, pentru ce tóte aceste aŭ
venit asupra nóstrâ? Şi unde *sûnt* tóte minunile sale, pre care
ni le-aŭ recitat pârinţiĭ noştriĭ ḑicênd: Aŭ nu din Egipt ne-aŭ scos
pre noi Iehova? Şi acum Iehova ne-aŭ pârâsit şi ne-aŭ dat în mâna
Madianiţilor. Şi Iehova câutând spre el îĭ ḑise: Mergĭ cu acea- 14
stâ putere a ta, şi mêntue pre Israel din mâna Madianiţilor. Aŭ
nu eŭ te trâmit? Şi el ḑisê câtrâ dînsul: Rogu-te Domnul meŭ! 15
Prin ce meḑloc voiŭ mêntui pre Israel? eaca, familia mea *este* cea
maĭ saracâ în Manasi, şi eŭ sunt cel maĭ têner în casa pârintelui
meŭ. Şi Iehova ḑise catrâ dînsul: Eŭ voiŭ fi cu tine, şi tu veĭ bate 16
pre Madianiţi ca pre un singur om. Iarâ el ḑise câtrâ dînsul: 17
Rogu-te, de am aflat har în ochiĭ têĭ, dâ'mi un semn, câ tu cu
mine aĭ vorbit. Rogu-te nu te depârta de aice, pânâ voiŭ veni câ- 18
trâ tine, şi voiŭ aduce darul meŭ, şi l voiŭ pune înaintea ta. Şi el
ḑise: voiŭ râmâne pânâ tu te veĭ întórce.
Gedeon întrâ, pregâti un ied şi pâne nedospitâ dintr'o efâ 19
de fâinâ, carnea o puse în paneriŭ şi zama o turnâ în ólâ, şi 'ile
aduse afarâ sub terebint, şi i le înfâţioşâ. Şi ângerul luĭ Dumneḑeŭ 20
ḑise câtrâ dînsul: Iea carnea şi pânea nedospitâ, şi o pune pe
acea stincâ, iarâ zama o varse. El fâcu aşia. Şi ângerul luĭ Ie- 21
hova întinsâ vârful toiagului pre care 'l avea în mâna sa, şi atinsâ
carnea şi pânele nedospite Atuncĭ focul se râdicâ d'in stâncâ,
şi mistui carnea cu pânile nedospite, şi ângerul lui Iehova dis-
pâru din ochiĭ sêĭ.
Şi Gedeon vêḑu câ acesta *aŭ fost* un ânger a luĭ Iehova, 22
şi ḑise Gedeon: Vaĭ mie, Dómne Iehova! câcĭ am vêḑut un ân-
ger a luĭ Iehova façiâ câtrâ façiâ. Şi Iehova ḑise luĭ: pace ţie! 23
nu te teme, nu veĭ muri.
Decĭ Gedeon zidi acolo un altariŭ luĭ Iehova şi'l numi: Ie- 24
hova-Şalom Pânâ în ḑiua aceasta el *este* âncâ în Ofra Abi-ezri-
ţilor. Şi în nóptea aceea ḑise Iehova luĭ: Ia taurul cel têner ca- 25
rele *este* al tatuluĭ têŭ, şi pre al doilea taur *care este* de şepte
anĭ şi daramâ altariul luĭ Baal, pre carile *îl are* tatul têŭ şi tae
pâdurícea care *este* lângâ dînsul. Şi zideşte un altariŭ luĭ Iehova, 26
Dumneḑeuluĭ teŭ, pe vârful acesteĭ stâncĭ, într'o formâ coordonatâ,
şi iea pre al doilea taur, şi'l sacrificâ ca olocaust, cu lemnele pâ-
duriceĭ, pre care tu le veĭ tâea. Şi Gedeon luâ ḑece barbaţĭ din- 27

tre servii seĭ, şi fâcu dupre cum aŭ grâit câtrâ dînsul Iehova;
dar apoĭ, fiind câ el se temea de casa tatuluĭ seŭ şi de locuitoriĭ
cetâţeĭ ca se facâ *aceasta* ḑiua, el o fâcu nóptea.
28 Şi când locuitoriĭ cetâţeĭ se sculará demânéţa, eaca altariul
luĭ Baal era daramat, şi pâduricea ce era lângâ dînsul tâetâ, şi
29 taurul al doilea sacrificat pre altariul zidit. Şi iĭ ḑiceaŭ unul câ-
trâ altul: Cine aŭ fâcut acest lucru? iĭ cercetarâ şi cautarâ, şi
30 ḑiserâ: Gedeon fiul luĭ Ioaş aŭ fâcut acest lucru. Apoĭ ḑiserâ
locuitoriĭ cetâţeĭ câtrâ Ioaş: Scóte afarâ pre fiul têŭ, ca se mórâ;
câcĭ aŭ daramat altariul luĭ Baal, şi pâduricea de lângâ dînsul
31 o aŭ tâet. Şi Ioaş ḑise câtrâ toţĭ ceĭ ce stâteaŭ în jiurul luĭ:
Voiţĭ voĭ a apara causa luĭ Baal? voiţĭ voĭ a'l ajuta? carele va
apara causa luĭ, se mórâ pânâ demânéţâ; dacâ el *este* un Dum-
neḑeŭ apere el însuşĭ causa sa, pentru câ s'aŭ darâmat altariul
32 luĭ. Şi luĭ i s'aŭ dat numele în ḑiua aceea Ierubaal, ḑicêndu-se:
Baal apârâ causa sa contra luĭ, pentru câ el aŭ dârâmat altariul luĭ.
33 Şi toţĭ Madianiţiĭ, Amalec şi fiiĭ reserituluĭ se adunarâ îm-
34 preunâ, trecurâ şi'şĭ aşeḑarâ castrele în valea Izreel. Şi spiritul
luĭ Iehova revesti pre Gedeon, şi el sunâ din trâmbeţâ şi con-
35 chiemâ pre Abi-ezriţĭ spre aĭ urma. Şi trâmişĭ espedui prin tot
Manasi, şi ăncâ şi acesta fu chiemat spre a'ĭ urma, şi trâmişĭ es-
pedui prin Aser, Zabulon şi Neftali, cariĭ se suirâ spre întimpi-
narea lor.
36 Şi Gedeon ḑise câtrâ Dumneḑeŭ: Dacâ tu vroeştĭ se fiĭ prin
37 mâna mea un mêntuitoriŭ a luĭ Israel, dupâ cum aĭ ḑis: Eacâ, eŭ
voiŭ pune un val de lânâ în arie; dacâ va fi rouâ numaĭ pe val,
earâ pe tot pâmentul *va fi* uscat, voiŭ cunóşte câ tu veĭ mêntui pre
38 Israel prin mâna mea, dupre cum aĭ ḑis. Aşia aŭ şi fost. Când
el se scula adoua-ḑi demânéţâ, strinse valul, şi stórsâ roua din
39 val, o cupâ plinâ de apâ. Şi Gedeon ḑise câtrâ Dumneḑeŭ: Se
nu se aprindâ mânia ta contra mea, ca se maĭ vorbesc ăncâ o
singurâ datâ: Rogu-te, ca se maĭ cerc numaĭ o singurâ datâ ăncâ
cu valul. Rogu-te se fiâ uscâciune numaĭ pe val, earâ pe tot pâ-
40 mêntul se fiâ rouâ. Şi Dumneḑeŭ fâcu aşia în nóptea aceea, şi
uscâciune aŭ fost numaĭ pe val, earâ pre tot pâmêntul aŭ fost rouâ.

CAPUL VII.

Invingerea luĭ Gedeon asupra Madianiţilor.

1 Deci Ierubaal, carele *este* Gedeon şi tot poporul ce *era*
cu dînsul, sculânduse des dedemâneaţâ, îşĭ aşeḑarâ cas-
trele lâ fântâna Charod, aşia ca castrul Madianiţilor era luĭ spre

nord, câtrâ culmea More, in vale. Şi Iehova ḑise câtrâ Gedeon: 2
Pré mult *este* poporul, carele *este* cu tine, ca se daŭ eŭ Madianiţiĭ
în mânile lor, pentru ca Israel se nu se laude contra mea, ḑicênd:
Mâna mea m'aŭ mêntuit. Şi acum proclamâ în auḑul poporuluĭ ḑi- 3
cênd: Cine *este* fricos şi se teme, acela se se întórcâ şi se plece
dela muntele Galaad. Şi aşia se întórserâ din popul doue-ḑecĭ şi
doue de miĭ, iarâ ḑece miĭ aŭ remas. Şi Iehova ḑise câtrâ Gedeon: 4
Încâ tot *este* populul prea mult, coborâ'ĭ pre iĭ la apâ, şi eŭ ţi'ĭ
voiŭ alege acolo; Şi va fi despre care eŭ voiŭ ḑice ţie: Acesta
se meargâ cu tine: şi tot acela despre care voiŭ ḑice câtrâ tine:
acesta se nu meargâ cu tine, acela nu va merge cu tine. Decĭ 5
el pogorî poporul la apâ şi Iehova ḑise câtrâ Gedeon: Tot acel
ce va linchi cu limba sa din apâ dupâ cum lincheşte cânele, pre
acela dâ'l de o parte, precum şi pre acela, carele îngenunchiâ ca
se beie. Şi aŭ fost numerul acelora cariĭ lincheaŭ în mânele lor, 6
punândule la gurâ, treĭ sute de barbaţĭ; iarâ tótâ râmâşiţa po-
puluĭuĭ aŭ îngenunchet ca se beie apâ. Şi Iehova ḑise câtrâ Ge- 7
deon: cu ceĭ treĭ sute de barbaţĭ cariĭ aŭ linchit, voiŭ mêntui pre
voĭ, şi voiŭ da pre Madianiţiĭ în mâna ta; Şi tot *cela-l-alt* po-
pul se meargâ fie-care la locul seŭ. Şi aşia iĭ luarâ merindele po- 8
poruluĭ în mânile lor, şi trâmbiţile lor; iarâ pre toţĭ *cia-l-alţĭ* bar-
baţĭ a luĭ Israel el iĭ demise, pre fie-care la cortul seŭ, şi reţinu
pre ceĭ treĭ sute de barbaţĭ. Castrul Madianiţilor era luĭ gios în vale.

Şi în aceeaşĭ nópte Iehova ḑise câtrâ dînsul: Scólâ-te! co- 9
bórâ-te în castru, câcĭ eŭ îl daŭ în mâna ta. Iar dacâ tu te temĭ 10
a te coborî, *atuncia* cobórâ-te tu şi servul têŭ în castru. Şi tu 11
veĭ auḑi ce grâesc iĭ, şi apoĭ mânele tale se vor întâri ca se te
cobóre în castru. Aşia dar el şi servul seŭ Pura se coborîrâ pânâ
la staţia estremâ a înarmaţilor cariĭ *eraŭ* în castru. Şi Madianiţiĭ, 12
şi Amalec şi toţĭ fiiĭ reseritului jâceu în vale, mulţĭ ca locustele,
şi câmilele lor *eraŭ* nenumerate, ca nâsipul pe ţermul mâreĭ *aşia*
eraŭ de multe. Şi Gedeon veni, şi eaca, unul istorise altuea un 13
vis, ḑicênd: Eaca vis am visat, şi eaca o turtâ de orḑ se resto-
golea prin castrul Madianiţilor, şi ea veni pânâ la cort, îl lovi în-
cât câḑu, şi 'l resturnâ cu susul în *gios*, şi castrul câḑu. Atuncĭ 14
cela-l-alt respunse, ḑicênd: Aceasta nu este alta, decât sabia luĭ
Gedeon, fiul luĭ Ioaş, barbat a luĭ Israel, Dumneḑeŭ aŭ dat în mâna
luĭ pre Madianiţĭ şi tot castrul.

Şi aŭ fost când Gedeon auḑi istorisirea visuluĭ şi însemna- 15
rea luĭ, el se închinâ, şi se întórse la castrul luĭ Israel, ḑicênd:
sculaţi-vê! câcĭ Iehova aŭ dat în mânele vóstre castrul Madianiţi-
lor. El împârţi pre ceĭ treĭ sute de barbaţĭ în treĭ cete, dâdu fie- 16
câruia în mânâ trâmbeţĭ şi ulcióre deşerte, şi fâcliĭ *eraŭ* în ul-
cióre. Şi el ḑise câtrâ dînşiĭ: Ceea ce veţĭ vedea de la mine, 17
aceea se faceţĭ. Iatâ eŭ me duc la staţia estremâ a castruluĭ, şi

18 va fi câ dupâ cum voiŭ face eŭ, aşia se faceţĭ. De voiŭ suna în
trâmbeţe, eŭ şi toţĭ cariĭ *sûnt* cu mine, se sunaţĭ deasemine a şi
voĭ din trâmbeţe împrejiurul întreguluĭ castru, şi se ḑiceţĭ: A luĭ
Iehova şi a luĭ Gedeon.
19 Şi aşia Gedeon veni şi cu o sutâ de barbaţĭ ce *eraŭ* cu dîn-
sul la staţia estremâ a castruluĭ, la începutul strâjeĭ de meḑilocul
nopţeĭ—de abea aşeḑarâ strâjâriĭ—atuncea sunarâ din trâmbeţĭ şi
20 sfârâmarâ ulciórele, care *eraŭ* în mânile lor. Tustrelele cete su-
narâ în trâmbeţĭ, sfarmarâ ulciórele, apucarâ în mâna stingâ fâ-
cliile şi în mâna dreaptâ trâmbiţele spre a suna, strigând: Sabia
21 luĭ Iehova şi a luĭ Gedeon! Şi iĭ stâteaŭ fie-care la locul seŭ,
22 înprejiurul castruluĭ, şi tot castrul alerga, strigând şi fugind. Pe
când iĭ sunaŭ în cele treĭ sute de trâmbiţĭ Iehova întórse sabia
unuia contra altuia, în tot castrul. Şi tot castrul fugi pânâ la Bet-
şitta câtrâ Ţerera, pânâ la fruntaria de la Abel-mechola, câtrâ
Tabbat.
23 Şi barbaţiĭ Israeluluĭ furâ conchiemaţĭ din Neftali, din Aser,
24 şi din tot Manasi, cariĭ luarâ din urmâ pre Madianiţĭ. Şi Gedeon
espedui trâmişĭ în tot muntele Efraim, ḑicênd: Pogorâţi-ve spre
întimpinarea Madianiţilor, şi luaţi-le lor apa pânâ la Bet-bara, anu-
me Iordanul. Şi aşia se adunarâ toţĭ barbaţiĭ luĭ Efraim, şi le luarâ
25 apa pânâ la Bet-bara, anume Iordanul. Şi iĭ prinserâ doĭ prin-
cipĭ a Madianiţilor, pre Oreb şi pre Zeeb, şi uciserâ pre Oreb la
stinca Oreb, iarâ pre Zeeb îl uciserâ la teascul Zeeb, şi urmâ-
rirâ pre Madianiţĭ. Iĭ aduserâ capul luĭ Oreb şi a luĭ Zeeb la
Gedeon, dincolo de Iordan.

CAPUL VIII.

Continuarea istorieĭ luĭ Gedeon; mórtea sa.

1 Şi barbaţiĭ Efraimuluĭ ḑiserâ câtrâ dînsul: Dece ne-aĭ fâ-
cut nouâ aceasta, câ nu ne-aĭ chiemat pre noĭ, când
te-aĭ dus spre a te resboi contra Madianiţilor? Şi iĭ se certarâ
2 cu dînsul cu târie. Iarâ el le respunse lor: Ce am fâcut eŭ
acum cu voi? aŭ nu *este* maĭ bunâ racemaţiunea luĭ Efraim, de
3 cât culesul luĭ Abi-ezer? Dumneḑeŭ aŭ dat în mânile vóstre pre
principiĭ Madianuluĭ, pre Oreb şi pre Zeeb, şi ce am putut eŭ
face ca voĭ? Atuncĭ mânia lor se potoli deasupra luĭ, când el
aŭ ḑis cuvêntul acesta.
4 Şi Gedeon veni la Iordan, *şi* trecu el şi ceĭ treĭ sute de
barbaţĭ *eraŭ* cu dînsul, obosiţĭ darâ totuşĭ urmâreaŭ pre *neamic.*
5 Şi el ḑise câtrâ barbaţiĭ de la Sucot: Daţĭ rogu-vê, pânĭ lungâ-

reţe poporuluĭ care 'mĭ urmézâ, câcĭ iĭ *sûnt* obosiţĭ, şi eŭ voiŭ lua
din urmâ pre Zebach şi pre Ţalmunna, principĭ a Madianuluĭ.
Atuncĭ principiĭ Sucotuluĭ ḑiserâ: Ţinĭ tu pre Zebach şi pre Ţal- 6
munna acum în mâna ta, ca se dâm armieĭ tale pâne? Iarâ Ge- 7
deon respunse: Înadevêr! când Iehova va da pre Zebach şi pre
Ţalmunna în mâna mea, atuncĭ voiŭ scarpina corpurile vóstre cu
spiniĭ deşertuluĭ, şi cu ciuline. Apoĭ de acolo el se sui la Penuel, 8
şi grâi câtrâ dînşiĭ tot aşia: şi barbaţiĭ din Penuel ĭĭ respunserâ du-
pâ cum aŭ respuns barbaţiĭ din Sucot. El decĭ vorbi deaseminea 9
barbaţilor din Penuel ḑicênd: De mê voĭ întórce în pace, voiŭ dâ-
râma turnul acesta.

Zebach înse şi Ţalmunna *eraŭ* în Carcar, şi castrele lor cu 10
dînşiĭ, ca la cincĭ-spre-ḑece miĭ, toţĭ aceĭ ce aŭ remas din în-
tregul castru a fiilor reserituluĭ; iarâ ceĭ câḑuţĭ eraŭ o sutâ doue-
ḑecĭ de miĭ barbaţĭ, ce scoteaŭ sabia. Şi Gedeon se sui prin ca- 11
lea celor ce locueaŭ în corturĭ, spre reserit de la Nobach şi Iog-
bea şi bâtu castrul, castrul înse *se credea* a fi secur. Şi Zebach 12
şi Ţalmanna fugeaŭ, iarâ el ĭĭ luâ din urmâ şi prinse pre ceĭ doĭ
regĭ a Madianuluĭ, pre Zebach şi pre Ţalmunna, şi tot castrul îl
spâĭmântâ.

Apoĭ Gedeon, fiul luĭ Ioaş, se întórse de la resbel maĭ îna- 13
inte de reserirea sóreluĭ. Şi prinḑind pre un bâet a barbaţilor 14
din Sucot îl întrebâ, şi el ĭĭ scrise pre principiĭ Sucotuluĭ şi pre
betrâniĭ seĭ, *anume:* şepte-ḑecĭ şi şepte de barbaţĭ. Şi venind 15
câtrâ barbaţiĭ Sucotuluĭ, ḑise: Eaca, Zebach şi Ţalmunna pentru
cariĭ m'aţĭ insultat ḑicênd: Ţinĭ tu pre Zebach şi pre Ţalmunna
acum în mâna ta ca se dâm obosiţilor têĭ barbaţĭ pâne? Şi el 16
luâ pre bêtrâniĭ cetâţeĭ, spiniĭ deşertuluĭ şi ciulinele, şi pedepsi
cu ele pre barbaţiĭ Sucotuluĭ. Iarâ turnul din Penuel îl darâmâ 17
şi ucise pre barbaţiĭ cetâţeĭ.

Atuncĭ el ḑise câtrâ Zebach şi câtrâ Ţalmunna: Cum *eraŭ* 18
barbaţiĭ pre cariĭ 'ĭ-aţĭ ucis la Tabor? Şi eĭ respunserâ: Ca tine
aşia *eraŭ* iĭ, fie-care semana cu fiiĭ unuĭ rege. Decĭ ḑise el: Fraţiĭ 19
meĭ *eraŭ*, fiiĭ mumeĭ mele; viŭ *este* Iehova, de 'ĭ-aţĭ fi lasat pre iĭ
în viaţâ, eŭ nu v'aşĭ ucide pre voĭ. Între aceste el ḑise primo- 20
genituluĭ seŭ Eter: Scólâ-te, ucide pre iĭ! Darâ bâetul nu scóse
sabia luĭ, fiind câ se temea, câcĭ *era* încâ bâet. Atuncĭ Zebach 21
şi cu Ţalmunna ḑiserâ: Scólâ-te tu şi te aruncâ asupra nóstrâ,
câcĭ cum ĭĭ barbatul aşia *este* puterea luĭ. Şi aşia Gedeon se sculâ
şi ucise pre Zebach şi pre Ţalmunna, luând lunişórele ce *eraŭ* la
grumaḑiĭ câmilelor.

Atuncĭ barbaţiĭ luĭ Israel ḑiserâ luĭ Gedeon: Domneşte asu- 22
pra nóstrâ, atât tu precât şi fiul têŭ, precum şi fiul fiuluĭ têŭ, pen-
tru câ tu na-ĭ mêntuit d'in mâna Madianiţilor. Iarâ Gedeon le 23
respunse lor: Nu voiŭ domni eŭ asupra vóstrâ şi nicĭ fiul meŭ va

25*

24 domni asupra vóstrâ; Iehova va domni asupra vóstrâ. Şi Gedeon
ḑise câtrâ dînşiĭ: Vê voiŭ face o cerire, daţĭ mie fie-care cerceiĭ
de nasŭ a prâḑeĭ sale (pentru câ cerceĭ de aur aveaŭ iĭ, câcĭ
25 Ismaeliţĭ *eraŭ* iĭ). Decĭ respunserâ bucuros voim a da! Şi iĭ în-
tinserâ vestimêntul, aruncând acolo fie-care cerceiĭ de nas a prâḑiĭ
26 sale. Şi cerceiĭ de nas pre cariĭ el iĭ ceru, trâgeaŭ o mie şepte
sute de *sicle* de aur, afarâ de lunişórele şi cerceiĭ de mârgâritar
şi vestimentele de purpurâ pre care regiĭ Madianuluĭ le aveaŭ, şi
27 afarâ de lanţurile de gît ce eraŭ pre grumaziĭ câmilelor lor. Şi
Gedeon fâcu din acestea un efod, şi'l puse în cetatea sa, în Ofra,
şi tot Israelul fornicâ dupâ dînsul acolo, şi fu luĭ Gedeon şi ca-
seĭ sale spre cursâ.
28 Ast-feliŭ Madianiţiĭ furâ umiliţĭ înaintea fiilor luĭ Israel, şi
numaĭ adâugirâ a râdica capul lor, avênd ţérra repaus patru-ḑecĭ
29 de anĭ în ḑilele luĭ Gedeon. Şi Ierubaal, fiul luĭ Ioaş se duse şi
30 locui în casa luĭ. Şi Gedeon avu şepte-ḑecĭ de fiĭ, eşiţĭ din cóp-
31 sele luĭ, câcĭ avea multe femeĭ. Şi concubina luĭ ce *era* în Se-
chem ăncâ şi ea'ĭ nâscu luĭ fiŭ, şi el îĭ dâdu numele Abimelech.
32 Şi Gedeon fiul luĭ Ioaş muri în o bêtrâneţâ fericitâ, şi fu înmor-
33 mântat în mormântul luĭ Ioaş tatul seŭ, în Ofra Abi-ezriţilor. Şi
se întâmplâ, câ dupâ ce Gedeon muri, fiiĭ luĭ Israel se întórserâ
iarâşi şi fornicarâ dupâ Baalimĭ, şi'şi fâcurâ lor Dumneḑeŭ pre
34 Baal-berit. Şi fiiĭ luĭ Israel nu'şĭ amintirâ de Iehova Dumneḑeul
lor, carele 'ĭ-aŭ mêntuit din mâna tuturor inimicilor lor din tóte
35 pârţile. Şi nu arâtarâ dragoste caseĭ luĭ Ierubaal-gedeon, dupâ
tótâ bunâtatea pre care el aŭ arâtato câtrâ Israel.

CAPUL IX.

Abimelech perde pre fraţiĭ seĭ. El domnesce preste Israel. Mórtea sa.

1 Şi Abimelech, fiul luĭ Ierubaal, se duse la Sechem câtrâ
fraţiĭ mumeĭ sale, şi grâi câtrâ dînşiĭ, şi câtrâ tótâ casa
2 pârinteluĭ mumeĭ sale, ḑicênd: Grâiţĭ rogu-vê, la urechile tuturor
locuitorilor Sechemuluĭ: Ce *este* maĭ bine pentru voĭ, se dom-
niascâ preste voĭ şepte-ḑecĭ de barbaţĭ, toţĭ fiiĭ luĭ Ierubaal, orĭ
se domniascâ preste voĭ un singur om? tot odatâ amintiţi-vê, câ
3 osul vostru şi carnea vóstrâ *sûnt* eŭ. Decĭ fraţiĭ mumeĭ sale grâirâ
despre dînsul în urechile tuturor locuitorilor din Sechem tóte cu-
vintele acestea, şi inima lor se plecâ spre Abimelech, câcĭ ḑiserâ:
4 Acesta'ĭ fratele nostru. Şi'ĭ dâdurâ şepte-ḑecĭ de *sicle* de ar-
gint din templul luĭ Baal-berit, şi cu iĭ tocmi Abimelech ómenĭ ce
5 nu aveaŭ nimicâ şi nestabilĭ, cariĭ urmarâ dupâ dînsul. Şi el veni

în casa pârintelui seŭ la Ofra, şi ucise pre fraţiĭ seĭ, pre fiiĭ luĭ
Ierubaal, şepte-ḑecĭ de barbaţĭ, pre o singurâ peatrâ; remâind
numaĭ Iotam, maĭ micul fiŭ a luĭ Ierubaal, câcĭ s'aŭ ascuns.
Şi toţĭ locuitoriĭ Sichemuluĭ se adunarâ şi întregul Bet-millo, 6
şi iĭ se duserâ şi fâcurâ pre Abimelech rege la stejarul monu-
mental, carele *este* în Sichem. Şi aceasta se spuse luĭ Iotam, 7
carele ducându-se stâtu în vêrful munteluĭ Garizim, şi redicându'şĭ
vócea luĭ strigâ ḑicênd câtrâ dînşiĭ: Ascultaţi-mê, locuitorĭ aĭ Se-
chemuluĭ şi Dumneḑeŭ vê va asculta pre voĭ.
Arboriĭ se duserâ ca se ungâ un rege preste dînşiĭ şi ḑi- 8
serâ câtrâ oliv: Domnesce preste noĭ! Atuncĭ olivul respunse 9
lor: Pârâsi-voiŭ eŭ grâsimea mea, cu carea Dumneḑeŭ şi ómeniĭ
se onoreaze, şi mê voiŭ duce spre a mê clâti asupra arborilor?
Şi arboriĭ ḑiserâ câtrâ Smochin: Mergĭ tu, domnesce asupra nó- 10
strâ! Şi smochinul respunse lor, pârâsi-voiŭ dulceaţa mea şi bunul 11
meŭ product, şi se mê duc spre a mê clâti asupra arborilor? Şi 12
arboriĭ ḑiserâ câtrâ vie: Mergĭ tu, domnesce asupra nóstrâ! Şi 13
viea respunse lor: Pârâsi-voiŭ mustul meŭ, carele veseleşte pre
Dumneḑeŭ şi pre ómenĭ şi se mê duc spre a mê clâti asupra ar-
borilor? Atuncĭ toţĭ arboriĭ ḑiserâ câtrâ spin: Mergĭ tu, domne- 14
sce preste noĭ! Şi spinul respunse arborilor: Dacâ întru ade- 15
vêr voĭ mê ungeţĭ pre mine rege asupra vóstrâ veniţĭ, adâposti-
ţi-ve, sub umbra mea: Iarâ de nu, foc se ease din spinĭ, şi se
consume cedriĭ Libanuluĭ.
Şi acum, dacâ voĭ înadevêr şi în întregime aţĭ fâcut aceasta 16
şi aţĭ pus pre Abimelech rege, şi dacâ voĭ aţi lucrat bine în res-
pectul luĭ Ierubaal şi a caseĭ sale, şi dacâ aţĭ fâcut luĭ dupâ be-
neficiul mânilor sale; (câcĭ pârintele meŭ saŭ luptat pentru voĭ, 17
n'aŭ cruţat vieaţa sa, şi vaŭ mêntuit din mânâ Madianiţilor, Voĭ 18
înse v'aţĭ sculat astâḑi contra caseĭ pârinteluĭ meŭ, şi aţĭ ucis pre
fiiĭ seĭ, şepte-ḑecĭ de inşĭ pre o singurâ piatrâ şi aţĭ fâcut pre
Abimelech rege fiŭ al serviĭ sale preste locuitoriĭ Sechemuluĭ,
pentru câ *este* fratele vostru). Dacâ întru adevêr şi în întregi- 19
me aţĭ lucrat în respectul luĭ Ierubaal şi a caseĭ sale în aceastâ
ḑi, bucuraţi-vê de Abimelech, deaseminea şi el se se bucure de
voĭ! Iarâ de nu, foc se ease din Abimelech şi se consume pre 20
locuitoriĭ Sechemuluĭ şi pre Bet-millo, şi foc se iase din locui-
toriĭ Sechemuluĭ şi din Bet-millo şi se consume pre Abimelech.
Apoĭ, Iotam se dâdu în laturĭ şi fugi şi se duse la Beer şi şeḑu 21
acolo din cauza luĭ Abimelech frateluĭ seŭ.
Şi Abimelech domni preste Istrael treĭ anĭ. Înse Dumneḑeŭ 22 23
trâmise un spirit reŭ între Abimelech şi între locuitoriĭ Sechemu-
luĭ, şi locuitoriĭ Sechemuluĭ furâ necredincioşĭ luĭ Abimelech, Pen- 24
tru ca violenţa *fâcutâ* celor şepte-ḑecĭ de fiĭ a luĭ Ierubaal, şi
sângele lor se cadâ asupra luĭ Abimelech fratele lor carele 'ĭ-aŭ

ucis pre eĭ şi asupra locuitorilor Sechemuluĭ, cariĭ întârirâ mânile
25 sale spre a ucide pre fraţiĭ seĭ. Şi locuitoriĭ Sechemuluĭ îĭ puserâ luĭ curse pre vîrfurile munţilor, prâdând pre toţĭ ceĭ ce treceaŭ prin cale pre lângâ eĭ. Aceasta se reportâ luĭ Abimelech.
26 Atuncĭ veni Gaal, fiul luĭ Ebed cu fraţiĭ seĭ şi trecurâ la Sechem,
27 şi locuitoriĭ Sechemuluĭ puserâ încrederea lor în el. Şi iĭ eşirâ la câmp şi culeserâ viele lor şi calcarâ, fâcurâ veseliĭ întrarâ în casa Dumneḑeuluĭ lor şi iĭ mancarâ şi bêurâ şi blestemarâ pre
28 Abimelech. Atuncĭ Gaal, fiul luĭ Ebed, ḑise: Cine *este* Abimelech şi cine Sechem, care servim luĭ? Au nu *este el* fiul luĭ Ierubaal, şi Zebul prefectul seŭ? Serviţĭ barbaţilor luĭ Chamor tatul luĭ Se-
29 chem, şi pentru ce se'ĭ servim noĭ luĭ? O de s'ar da acest popor în mâna me, cŭ aşĭ alunga pre Abimelech! Şi el ḑise câtrâ Abimelech: Înmulţeşte armia ta şi eşĭ!
30 Şi Zebul prefectul cetâţeĭ auḑi cuvintele luĭ Gaal, fiul luĭ
31 Ebed, şi mânica luĭ se aprinse. Apoĭ el espedui în secret trâmişĭ câtrâ Abimelech, ḑicênd: Eaca! Gaal fiul luĭ Ebed, şi fraţiĭ seĭ, aŭ venit la Sechem, şi ïatâ'ĭ înduşmânesc cetatea contra ta.
32 Acum darâ, scólâ-te de nópte tu şi poporul carele *este* cu tine şi
33 pândeşte la câmp. Şi demâneaţa la reseritul sóreluĭ, scólâ-te şi înainteaḑâ contra cetâţeĭ, şi eaca, el şi poporul carele este cu dînsul vor eşi contra ta, şi tu veĭ face cu dînsul dupâ cum veĭ afla ocazie.
34 Atuncĭ se sculâ Abimelech şi tot poporul ce *era* cu dînsul,
35 şi se puserâ de pîndâ contra Sechemuluĭ patru cete. Atuncĭ Gaal, fiul luĭ Ebed, eşi, şi se puse la întrarea în pórta cetâţeĭ; şi Abimelech cu tot poporul ce *era* cu dînsul se sculâ de la pândâ.
36 Când Gaal vêḑu poporul, ḑise câtrâ Zebul: Eaca popul se cobórâ din vîrfurile munţilor; iarâ Zebul îĭ respunse: Tu veḑĭ umbra
37 munţelor, şi ţi se pare câ *sûnt* ómenĭ. Şi Gaal vorbi maĭ departe, ḑicênd: Eaca, popul se cobórâ de pre inâlţimea ţerreĭ; (o
38 grupâ venea de la calea stejaruluĭ gâcitorilor). Atuncĭ Zebul ḑise câtrâ dînsul: Unde'ĭ acum gura ta, cu care ḑiceaĭ: Cine'*ĭ* Abimelech, ca se servim luĭ? Nu *este* acesta poporul pre care
39 tu 'l-aĭ defaĭmat; eşĭ acum rogu-te, şi te luptâ contra luĭ. Şi Gaal eşi, conducând pre locuitoriĭ Sechemuluĭ, şi se luptâ cu Abime-
40 lech. Şi Abimelech îl goni, şi el fugi dinaintea luĭ, şi mulţi câ-
41 ḑurâ ucişĭ pânâ la întrarea în pórtâ. Şi Abimelech remase în Aruma, şi Zebul respinse pre Gaal şi pre fraţiĭ seĭ, ca se nu râ-
42 mâe în Sechem. Şi a doua ḑi popului eşi la câmp, şi aceasta se
43 raportâ luĭ Abimelech. Atuncĭ luâ el poporul, şi'l împârţi în treĭ cete, şi şeḑu de pândâ lâ câmp. Decĭ când el se uĭtâ, eaca po-
44 porul eşea din cetate, şi el se sculâ contra lor şi'ĭ bâtu. Câcĭ Abimelech şi cetele ce *eraŭ* cu dînsul se lâţirâ şi se puserâ la întrarea în pórta cetâţeĭ; şi doue cete se aruncarâ asupra tutu-

ror celor ce *erau* în câmpie, şi'ĭ bâturâ. Şi aşia Abimelech com- 45
bâtu contra cetâţeĭ, tótâ ḑioa aceea, luâ cetatea, ucise pre poporul
ce *era* întrânsa, ruinâ cetatea, şi o preserâ cu sare.
Când locuitoriĭ turnuluĭ Sechem auḑirâ de *aceasta*, merserâ 46
în fortereţa ḑeuluĭ Berit. Aceasta se raportâ luĭ Abimelech, câ 47
toţĭ locuitoriĭ turnuluĭ Sechem s'aŭ adunat. Atuncĭ Abimelech se 48
suì pre muntele Ţalmon, el şi tot poporul ce *era* cu dînsul şi
Abimelech luâ în mâna sa o secure şi tâe un ram din arborĭ, îl
luâ şi îl puse pre umerul seŭ, şi ḑise câtrâ poporul ce *era* cu
dînsul: Ceea ce vedeţĭ câ eŭ fac, grabnic faceţĭ ca mine. Şi aşia 49
tot poporul tâea deasemenea fie-care ramul seŭ, şi merserâ dupâ
Abimelech, şi le puserâ pre fortereţe, aprinḑind deasupra lor for-
tereţa cu foc. Şi murirâ toţĭ locuitoriĭ turnuluĭ Sechem, ca la o
mie de barbaţĭ şi femeĭ.
De acolo Abimelech se duse la Tebeţu, asedie Tebeţu şi'l luâ. Şi 50 51
un turn tare era în meḑîlocul cetâţeĭ, şi fugirâ acolo toţĭ barbaţiĭ,
femeile şi toţĭ locuitoriĭ cetâţeĭ, încuerâ *porţile* dupâ iĭ, se şi suirâ
pre acoperemêntul turnuluĭ. Şi Abimelech veni pânâ la turn, îl lovi, 52
şi se apropie pânâ la întrarea în turn spre a'l arde cu foc. Atuncĭ 53
o femee aruncâ o peatrâ de rîşniţâ pe capul luĭ Abimelech, şi iĭ
sfâramâ crescetul. Şi el îndatâ chiemâ la sine bâetul, pre ducâ- 54
toriul armelor sale, ḑicêndu'ĭ: Scóte sabia ta şi omórâ-mê, ca iĭ se
nu ḑicâ despre mine: O femee 'l-aŭ ucis. Aşia dar bâetul luĭ îl strâ-
punse şi el muri. Când barbaţiĭ luĭ Israel vêḑurâ câ Abimelech 55
era mort, se duserâ fie-care la locul seŭ.
Ast-feliŭ Dumneḑeŭ resplâti reutatea luĭ Abimelech, pre care 56
el o aŭ fâcut tatuluĭ seŭ, ucigând pre ceĭ şepte-ḑecĭ de fraţĭ aĭ
seĭ, Şi tótâ reutatea locuitorilor Sechemuluĭ Dumneḑeŭ o fâcu se 57
se întórcâ asupra capetelor lor; ast-fel blasfemul luĭ Iotam, fiul luĭ
Ierubaal, veni asupra lor.

CAPUL X.

Tola şi Iair, judecâtorĭ. Israel cade din noŭ în Idololatrie.

Şi se sculâ dupâ Abimelech ca se mêntue pre Israel Tola, 1
fiul luĭ Pua, fiul luĭ Dodo, barbat d'in Isahar, şi el lo-
cuea în Şamir, în muntele Efraim. Şi judecâ pre Israel doue- 2
ḑecĭ şi treĭ de anĭ, apoĭ muri şi se înmormântâ în Şamir.
Dupe dînsul se sculâ Iair Galaadeanul, şi judecâ pre Israel 3
doue-ḑecĭ şi doĭ de anĭ. Şi el avu treĭ-ḑecĭ de fiĭ, cariĭ încâli- 4
caŭ pe treĭ-ḑecĭ de mânzĭ, şi *aveaŭ* treĭ-ḑecĭ de cetâţĭ; Acestea
se numesc pânâ în ḑiua de astâḑĭ, satele luĭ Iair, care sûnt în pâ-
mêntul Galaad. Şi Iair muri şi se înmormântâ în Camon. 5

6 Şi fiiĭ luĭ Israel maĭ adâugirâ a face ceea ce este reŭ în
ochiĭ luĭ Iehova, servind Baalimilor luĭ Aştarot, ḑeilor Sirieĭ, ḑei-
lor Sidonuluĭ, ḑeilor Moabuluĭ, ḑeilor fiilor luĭ Amon şi ḑeilor Fi-
7 listenilor, şi pârâsirâ pre Iehova şi nu serveaŭ luĭ. Atuncĭ se
aprinse mânia luĭ Iehova contra luĭ Israel, şi el îĭ dâdu în mâna
8 Filistenilor şi în mâna fiilor luĭ Amon. Şi iĭ împilaŭ şi munceaŭ
pre fiiĭ luĭ Israel în anul acela; opt-spre-ḑece anĭ pre toţĭ fiiĭ luĭ
Israel ce *eraŭ* dincolo de Iordan, în ţérra Amoreuluĭ care *este* în
9 Galaad. Şi fiiĭ luĭ Amon trecurâ Iordanul, spre a se resboi de
aseminea contra luĭ Beniamin, şi contra caseĭ luĭ Efraim; şi Is-
rael *era* fórte strâmtorit.
10 Atuncĭ fiiĭ luĭ Israel strigarâ câtrâ Iehova, ḑicênd: Pâcâtuit-
am ţie, câ am pârâsit pre Dumneḑeul nostru şi am servit Baa-
11 limilor. Şi Iehova ḑise câtrâ fiiĭ luĭ Israel: Au nu *v'am mêntuit*
12 de Egiptenĭ, de Amoreĭ, de fiiĭ luĭ Amon, şi de Filistenĭ? Dea-
seminea Sidonieniĭ, Amaliciţiĭ, şi Maaniţiĭ v'aŭ înpilat pre voĭ,
13 şi aţĭ strigat câtrâ mine şi v'am mêntuit din mâna lor. Voĭ înse
m'aţĭ pârâsit pre mine, şi aţĭ servit altor Dumneḑeĭ, deaceea nu
14 voiŭ maĭ mult a vê mêntui pre voĭ. Mergeţĭ şi strigaţĭ câtrâ ḑeiĭ
pre cariĭ 'ĭ-aţĭ ales voue, iĭ se vê mentuească pre voĭ în timpul
15 strâmtorireĭ vóstre! Atuncĭ fiiĭ luĭ Israel ḑiserâ câtrâ Iehova.
Pâcâtuit-am, fâ-ne tu noue dupâ tot ce este bine în ochiĭ têĭ, nu-
16 maĭ mêntuesce-ne, rugâmu-te, în ḑiua aceasta! Şi iĭ depârtarâ pre
ḑeiĭ ceĭ streinĭ din meḑilocul lor, şi servirâ luĭ Iehova, atuncĭ suf-
letul luĭ nu râbdâ maĭ mult miseria luĭ Israel.
17 Când fiiĭ luĭ Amon furâ conchiemaţĭ şi 'şĭ aşeḑarâ castrele
lor în Galaad, fiiĭ luĭ Israel se adunârâ, şi 'şĭ aşeḑarâ castrele în
18 Miţpa. Atuncĭ poporul *şi* principiĭ Galaaduluĭ ḑiserâ unul câtrâ
altul: Care *va fi* barbatul carele va începe a se resboi contra
fiilor luĭ Amon? El va fi capul tuturor locuitorilor Galaaduluĭ.

CAPUL XI.

Ieftae. Votul seŭ. Biruinţia sa.

1 Şi Ieftae, Galaadianul, era un eroŭ curagios; el înse *era*
fiul uneĭ femeĭ curve, şi Galaad aŭ nâscut pre Ieftae.
2 Şi femeea luĭ Galaad 'ĭ-aŭ nâscut luĭ fiiĭ, şi când fiiĭ femeeĭ cres-
curâ, iĭ isgonirâ pre Ieftae, ḑicênd luĭ: Nu veĭ avea moscenire
în casa pârinteluĭ nostru, fiind câ tu *escĭ* fiul uneĭ alte femeĭ.
3 Şi Ieftae fugi dinaintea fraţilor seĭ şi locuea în ţérra Tob. Şi se
adunarâ la Ieftaea ómenĭ ce nu aveaŭ nimicâ, şi eşeaŭ cu dîn-
4 sul. Şi dupâ câtâ-va vreme, se resboirâ fiiĭ luĭ Amon cu Israel.

Când fiiĭ luĭ Amon se resboiaŭ cu Israel, bêtrâniĭ Galaadului 5
se duserâ spre a lua pre Ieftae din ţérra Tob. Şi iĭ ḑiserâ luĭ 6
Ieftae: Vino şi fiĭ câpitenia nóstrâ, ca se ne resboim cu fiiĭ luĭ
Amon. Atuncĭ Ieftae ḑise bêtrânilor Galaaduluĭ: Nu m'aţĭ urît 7
pre mine şi m'aţĭ isgonit din casa pârinteluĭ meŭ, pentru ce decĭ
acum veniţĭ câtrâ mine când *aveţĭ* nevoĭe. Şi bêtrâniĭ Galaaduluĭ 8
ḑiserâ câtrâ Ieftae: Tocmaĭ de aceea acum neam întors câtrâ ti-
ne, ca se mergĭ cu noĭ şi sete resboeştĭ cu fiiĭ luĭ Amon, şi se
fiĭ noue câpitenie, tuturor locuitorilor Galaaduluĭ. Şi Ieftae res- 9
punse bêtrânilor Galaaduluĭ: Dacâ voĭ mê duceţĭ înapoi pre mine,
spre a mê bate cu fiiĭ luĭ Amon, şi Iehova 'ĭ va da în mânile mele,
fi-voiŭ eŭ câpitenia vóstrâ? Şi bêtrâniĭ Galaaduluĭ ḑiserâ câtrâ Ief- 10
tae: Iehova se fiâ auḑitoriŭ între noĭ, dacâ nu vom face dupâ cu-
vêntul têŭ. Şi Ieftae se duse cu bêtrâniĭ Galaaduluĭ şi poporul 11
îl puse câpitenie preste dînsul, şi Ieftae grâi tóte cuvintele sale
înaintea luĭ Iehova în Miţpa.

Şi Ieftae espedui trâmişĭ câtrâ regele fiilor luĭ Amon, ḑi- 12
cênd: Ce *este* între mine şi între tine câ tu aĭ venit la mine spre
a te resboi contra ţerreĭ mele? Atuncĭ regile fiilor luĭ Amon, 13
ḑise câtrâ trâmişiĭ luĭ Ieftae: Pentru câ Israel aŭ luat ţérra mea, când
aŭ eşit din Egipt, de la Arnon pânâ la Iaboc, şi pânâ la Iordan;
Acum decĭ daţ'o înapoĭ în pace!

Şi Ieftae maĭ espedui ăncâ odatâ trâmişiĭ câtrâ regele fiilor 14
luĭ Amon, Şi ḑise câtrâ dînsul: Aşia ḑice Ieftae: Israel n'aŭ 15
luat ţérra Moabuluĭ şi ţérra fiilor luĭ Amon. Câcĭ când aŭ 16
eşit iĭ din Egipt, merse Israel în deşert pânâ la marea roşie
şi veni pânâ la Cadeş. Atuncĭ espedui Israel trâmişiĭ câtrâ re- 17
gele Edomuluĭ ḑicênd: Rogu-te se trec prin ţérra ta! Şi regele
Edomuluĭ n'aŭ voit se audâ, deaseminea aŭ trâmis câtrâ regele
Moabuluĭ, darâ n'aŭ voit. Şi Israel remase în Cadeş, Şi umblâ 18
prin deşert, încunjiurâ ţérra Edomuluĭ şi ţérra Moabuluĭ şi veni
despre reseritul sóreluĭ la ţérra *Moab*, şi 'şĭ aşeḑerâ castrele din-
colo de Arnon şi nu venirâ în fruntaria Moabuluĭ; câcĭ Arnonul
era fruntaria Moabuluĭ. Deaseminea Israel espedui trâmişĭ câtrâ 19
Sion regele Amoreilor, regele Chesbonuluĭ, şi Israel ḑise câtrâ
dînsul: Rugâmu-te se trecem prin ţérra ta pânâ la locul nostru.
Darâ Sion ne încreḑindu-se în Israel, ca se treacâ prin teritoriul 20
luĭ, adunâ Sion tot poporul luĭ, îşĭ aşeḑarâ castrele lor în Iaţa,
si se resboi cu Israel. Şi Iehova Dumneḑeul luĭ Israel, aŭ dat 21
pre Sion şi pre tot poporul luĭ în mâna luĭ Israel, Şi iĭ îĭ bâ-
turâ, şi Israel luâ în posesiune tótâ ţérra Amoreilor, cariĭ locu-
eaŭ în ţérra aceasta. Şi iĭ luarâ în posesiune tot teritorul Amo- 22
reilor, dela Arnon şi pânâ la Iaboc, şi dela deşert pânâ la Iordan.
Acum decĭ, dupâ ce Iehova Dumneḑeul luĭ Israel aŭ isgonit pre 23
Amoreŭ de dinaintea poporuluĭ seŭ Israel, şi tu voescĭ al poseda?

24 Într'adevêr! ceea ce Chemos Dumneḑeul têŭ îţî dâ ţie spre pose-
siune, aceea tu se posedeḑĭ, darâ tot aceea ce Iehova Dumneḑeul
25 nostru isgonesce de dinaintea nóstrâ aceea se posedâm. Şi acum
voescĭ tu se fiĭ maĭ bun de cât Balac, fiul luĭ Ţippor, regele Mo-
26 abuluĭ? Certatu-s'aŭ el cu Israel, orĭ resboitu-s'aŭ contra lor? Pe
când Israel locuea în Chesbon şi în satele luĭ, în Aror şi în sa-
tele luĭ, şi în tóte cetâţile care *sûnt* la ţermurile Arnonuluĭ treĭ
27 sute de anĭ: Pentru ce nu aţĭ mêntuit *nimic* în acel timp? Da,
eŭ nu am greşit contra ta, şi tu te porţĭ rêŭ cu mine, resboin-
du-te contra mea. Iehova judecâtoriul, se judece astâḑĭ între fiiĭ
luĭ Israel şi între fiiĭ luĭ Amon:
28 Darâ regele fiilor luĭ Amon nu ascultâ cuvintele luĭ Ieftae,
29 pre care el le adresâ câtrâ dînsul. Decĭ spiritul luĭ Iehova veni
asupra luĭ Ieftae, şi el trecu prin Galaad şi Manase, deaseminea
trecu prin Miţpe din Galaad, şi dela Miţpe din Galaad trecu con-
30 tra fiilor luĭ Amon. Şi Ieftae fâcu un vot luĭ Iehova, ḑicênd:
31 Dacâ tu veĭ da în mâna mea pre fiiĭ luĭ Amon, Apoĭ ceea ce
va eşi prin uşele caseĭ mele spre întimpinarea mea, dacâ în pace
mê voiŭ întórce dela fiiĭ luĭ Amon, va fi a luĭ Iehova, şi o voiŭ
aduce luĭ ca olocaust.
32 Şi Ieftae trecu câtrâ fiiĭ luĭ Amon spre a se resboi contra
33 lor, şi Iehova 'ĭaŭ dat în mâna luĭ. Şi el îĭ bâtu dela Aroer pânâ
la Minnit, *anume:* doue-ḑecĭ de cetâţĭ, şi pânâ la Abel-cheramim;
fostaŭ o fórte mare cotropire, şi fiiĭ luĭ Amon furâ umiliţĭ înain-
tea fiilor luĭ Israel.
34 Când Ieftae veni la Miţpa în casa luĭ, eaca, fiica luĭ eşia întru în-
timpinarea luĭ, cu tobe şi cu danţiurĭ, ea *era* înse unicâ, el nu ave afarâ
35 de dînsa fiŭ orĭ fiicâ. Şi când el o vêḑu, îşĭ rupse veşmintele
sale, şi ḑise: Ah! fiica mea, tu cu totul mê umilescĭ! tu mê
aducĭ în nefericire, câcĭ eŭ am deschis gura mea câtrâ Iehova, şi
36 nu pot a întórce! Ea înse ḑise câtrâ dînsul: Pârintele meŭ! de
aĭ deschis gura ta câtrâ Iehova, fâ cu mine dupre cum aŭ rostit
gura ta, pentru câ Ieheva 'ţĭ-aŭ fâcut ţie resbunare contra inimici-
37 lor têĭ, fiiĭ luĭ Ammon. Şi ea ḑise câtrâ pârintele eĭ: Fie'mĭ în-
voit aceasta: Lase-mê doue lunĭ, ca se mê duc şi se mê cobor în
38 munţĭ, şi se plâng virginitatea mea, eŭ şi tovarâşiţele mele. Atuncĭ
el ḑise: Dute! şi el o lâse pre ea doue lunĭ. Ea decĭ se duse
39 cu tovârâşiţele eĭ, şi plânse virginitatea eĭ în munţĭ. Şi aŭ fost
dupâ trecere de doue lunĭ, ea se întórse câtrâ pârintele eĭ, şi
el fâcu cu dînsa votul seŭ, pre care 'l-aŭ votat. Ea âncâ nu cu-
40 noscuse barbat. Şi fu deprindere în Israel: Din an în an fiicele
luĭ Israel mergeaŭ spre a boci pre fiica luĭ Ieftae Galaaditeanul,
patru ḑile în fie-care an.

CAPUL XII.

Resbelul luĭ Ieftae contra Efraimiţilor. Ibţan, Elon şi Abdon, judecâtorĭ.

Şi barbaţiĭ Efraimuluĭ furâ conchiemaţĭ, şi trecurâ câtrâ 1
médiâ-nópte, şi ḑiserâ câtrâ Ieftae: Pentru ce aĭ trecut
spre a te resboi contra fiilor luĭ Ammon, şi pre noĭ nu neaĭ chie-
mat ca se mergem cu tine? Casa ta voim se o aprindem cu foc
asupra ta. Atuncĭ Ieftae ḑise lor: Avu-tam mari certe cu fiiĭ luĭ 2
Ammon, eŭ şi poporul meŭ; atuncĭ eŭ v'am chiemat pre voĭ, şi
nu m'aţĭ mêntuit din mânele lor. Când am veḑut, câ tu nu voescĭ 3
a mê ajuta, am luat viaţia mea în mâna mea, şi am trecut contra
fiilor luĭ Ammon, şi Iehova 'ĭ-aŭ dat pre iĭ în mâna mea! Şi pen-
tru ce veniţĭ în ḑiua aceasta contra mea, spre a vê resboi cu mine.
Apoĭ Ieftae adunâ pre toţĭ barbaţiĭ Galaaduluĭ, şi se resboi 4
cu Efraim, şi barbaţiĭ Galaaduluĭ bâturâ pre Efraim, câcĭ iĭ aŭ
ḑis: fugarĭ a luĭ Efraim *sûnteţĭ* voĭ, Galaad *este* între Efraim şi
între Manasi! Şi Galaadiţiĭ cuprinserâ vadurile Iordanuluĭ con- 5
tra luĭ Efraim, şi aŭ fost când fugariĭ luĭ Efraim aŭ ḑis: Voĭ se
trecĭ! Atuncĭ barbaţiĭ Galaaduluĭ aŭ ḑis luĭ: *Escĭ* tu Efraitean?
Iarâ el aŭ respuns: Nu. Apoĭ aŭ ḑis iĭ câtrâ dînsul: Rugâmu-te 6
ḑi Şibbolet, iarâ el aŭ ḑis Sibbolet, câcĭ el nu putea se pronunţie
cum trebue, atuncĭ iĭ îl prinserâ şi îl tâerâ la vadurile Iordanuluĭ.
Şi câḑurâ în acel timp patru-ḑecĭ şi doue de miĭ din Efraim.
Şi Ieftae judecâ în Efraim şese anĭ, apoĭ Ieftae Galaadeanul 7
muri, şi se înmormântâ într'o cetate a Galaaduluĭ.
După dînsul judecâ pre Israel Ibţan din Betleem. Şi el 8 9
avu treĭ-ḑecĭ de fiiĭ şi teĭ-ḑecĭ de fete le mâritâ afarâ de casa
sa, şi treĭ-ḑecĭ de fete aduse el de afarâ pentru fiiĭ sêĭ. El aŭ
judecat pre Israel şepte anĭ. Şi Ibţan muri şi se înmormêntâ în 10
Betleem.
Şi dupâ dînsul aŭ judecat pre Israel Elon Zabulonitul, şi el 11
judecâ pre Israel ḑece anĭ. Şi Elon Zabulonitul muri, şi se în- 12
mormântâ în Ajalon în pâmêntul Zabulon.
Dupâ dînsul judecâ pre Israel Abdon fiul luĭ Hillel Pirao- 13
teanul. Şi el avu patru-ḑecĭ de fiĭ şi treĭ-ḑecĭ de nepoţĭ, cariĭ 14
umblaŭ câlârĭ pre şepte-ḑecĭ de mânḑi de asinâ. El aŭ judecat
pre Israel opt anĭ. Şi Abdon fiul luĭ Hillel Piraoteanul muri, şi 15
se înmormântâ în Piraton, pâmêntul luĭ Efraim, pe muntele Ama-
liciţilor.

CAPUL XIII.

Nascerea luĭ Samson.

1 Și fiiĭ luĭ Israel maĭ adâugirâ a face ceea ce este reŭ în
ochiĭ luĭ Iehova, și Iehova 'ĭ-aŭ dat pre iĭ în mâna Fi-
listenilor patru-decĭ de anĭ.
2 Și aŭ fost un barbat din Țarra din familia luĭ Dan, și nu-
mele luĭ *era* Manoach, înse femeea luĭ *era* stearpâ și n'aŭ nâs-
3 cut. Atuncĭ un ânger a luĭ Iehova se arâtâ câtrâ femee și dise
eĭ: Eaca tu *escĭ* stearpâ și n'aĭ nâscut, tu înse veĭ deveni grea
4 și veĭ nasce fiŭ. Acum decĭ, rogu-te pâdesce-te și nu bea vin nicĭ
5 bêuturâ înbâtâtóre, și nu mânca nimicâ necurat. Câcĭ eatâ tu veĭ
deveni grea, și veĭ nasce fiŭ, și bricĭ nu se va pune pre capul
luĭ, câcĭ pruncul va fi Nazoreŭ din pântece, și el va începe ca
se mêntue pre Israel din mâna Filistenilor.
6 Decĭ femeea veni și spuse barbatuluĭ eĭ, dicênd: Un om a
luĭ Dumnedeŭ aŭ venit câtrâ mine, și fația luĭ *era* ca fația unuĭ
ânger a luĭ Dumnedeŭ, fórte înfricoșat și eŭ nu'l-am întrebat de
7 unde *era* el, și numele seŭ nu mi l'a spus. Înse el dise câtrâ
mine: Eaca tu veĭ deveni grea și veĭ nasce un fiŭ; acum darâ
nu bea vin nicĭ secera, și nu mânca nimica necurat; câcĭ un Na-
zareŭ a luĭ Dumnedeŭ va fi pruncul *chiar* din sinul *maĭceĭ sale,*
pânâ în diua morțeĭ luĭ.
8 Atuncea Manoach se rugâ luĭ Iehova și dise: Rogu-te, Dómne,
omul luĭ Dumnedeŭ pe carele tu îl-aĭ trâmis, maĭ viâ âncâ odatâ
câtrâ noĭ, și se ne învețe, ce se facem cu pruncul ce se va na-
9 sce. Și Dumnedeŭ audi vócea luĭ Manoach, și ângerul luĭ Dum-
nedeŭ maĭ veni încâ odatâ câtrâ femeâ, pe când ea ședea în câm-
10 piâ, iarâ Manoach, barbatul eĭ, nu era cu dînsa. Și femea se
grâbi și alergâ, spunând *aceasta* barbatuluĭ eĭ, dicênd câtrâ dîn-
sul: Eaca, omul ce aŭ venit în diua *aceea* la mine, mi s'aŭ arâtat.
11 Atuncea Manoach se sculâ, urmâ femeeĭ luĭ și venind câtrâ omul
acela îĭ dise luĭ: Tu *escĭ* omul ce aŭ grâit câtrâ femeâ? iarâ el
12 respunse: Eŭ. Și Manoach dise: Acum de se va înplini cuvêntul
13 teŭ, care se fiâ modul lucrâreĭ și ocupația bâĭatuluĭ; Și ângerul
luĭ Iehova dise câtrâ Manoach: Femeea se se pâdeascâ de tóte
14 câte am dis eĭ. D'in tóte câte produce via ea se nu mânânce,
vin și secera se nu bea, nicĭ *ce-va* necurat se nu mânânce. Tóte
15 câte 'ĭ-am ordonat, se le pâdeascâ. Atuncea Manoach dise câtrâ
ângerul luĭ Iehova: Am dori se te maĭ reținem, ca se pregâtim
16 înaintea ta un ied. Și ângerul luĭ Iehova respunse luĭ Manoach:
De mê veĭ reține, nu voiŭ mânca din pânea ta, iarâ dacâ voescĭ
se facĭ un olocaust, presenteadâ'l luĭ Iehova; câcĭ Manoach nu

scia câ acesta *fu* un ânger a luĭ Iehova. Manoach decĭ maĭ 17
ḑise câtrâ ângerul luĭ Iehova: Cum te chiamâ, câcĭ dacâ cu-
vêntul teŭ se va înplini, se te cinstim. Înse ângerul luĭ Ie- 18
hova ḑise câtrâ dînsul: De ce întrebĭ aşia numele meŭ? câcĭ
el *este* minunat. Atuncea Manoach luâ iedul şi oblaţiunea, pre- 19
sentându'l luĭ Iehova pe stâncâ; el înse fâcu minune, şi Manoach
cu femeea luĭ vêḑiurâ aceasta. Şi se întemplâ când flacârâ se 20
înalţia de pe altariŭ câtrâ ceriŭ, ângerul luĭ Iehova se înalţia în
flacâra altariuluĭ, şi Manoach cu femeea luĭ vêḑiurâ *aceasta*, şi câ-
ḑiurâ cu façia lor la pâmênt. Şi ângerul luĭ Iehova nu maĭ ada- 21
ose a se arata luĭ Manoach şi femeeĭ luĭ. Atuncea Manoach cu-
noscu câ acesta *fu* un ânger a luĭ Iehova. Şi Manoach ḑise fe- 22
meeĭ sale: De secur vom muri, câcĭ noĭ am veḑut pre Dum-
neḑeŭ. Darâ femeea luĭ îĭ respunse: Dacâ Iehova ar fi voit a 23
ne omori, nu ar fi luat d'in mâna nóstrâ olocaustul cu oblaţiunea,
nicĭ ne-ar fi fâcut se vedem tóte aceste, şi nicĭ la timp ne-ar fi
vestit *un lucru* ca acesta.

Femeea decĭ nâscu un fiŭ, şi'ĭ puse numele Samson, şi prun- 24
cul crescu şi Iehova îl bine-cuventâ. Şi spiritul luĭ Iehova în- 25
cepu a'l însufleţi în Machane-dan, între Ţzorah şi între Eştaol.

CAPUL XIV.

Samson ucide un leŭ. Enigma luĭ Samson. El ucide treĭ-ḑecĭ de Filistenĭ.

Samson se pogorî la Timnata, şi vêḑu pre o femee în 1
Timnata, din fetele Filistenilor. Şi el se sui, şi spuse 2
tatuluĭ seŭ şi mumeĭ sale, ḑicênd: Am vêḑut o femee în Timnata
din fetele Filistenilor, acum darâ luaţo pre ea mie de soţie. Atuncĭ 3
tatul seŭ şi muma sa grâirâ câtrâ dînsul: Aŭ nu este între fe-
tele fraţilor têĭ şi în tot poporul meŭ *nicĭ* o femee, ca tu se te
ducĭ se'ţĭ eĭ o soţie dintre Filisteniĭ ceĭ netâeţĭ înprejiur? Iarâ
Samson respunse tatuluĭ seŭ: Pre ea iea-o mie, câcĭ ea place ochi-
lor miĭ. Tatul seŭ şi muma sa înse nu scieaŭ câ aceasta *era* de 4
la Iehova, câcĭ el câuta ocasie contra Filistenilor; în acest timp
Filisteniĭ domneaŭ preste Israel. Şi aşia Samson cu tatul seŭ şi cu 5
muma sa se pogorîrâ la Timnata. Când iĭ adjunserâ la viile
din Timnata, eaca, un leŭ tênêr mugea *venind* spre întimpinarea
luĭ. Atuncĭ spiritul luĭ Iehova veni asupra luĭ, şi el îl sfâşie, 6
dupâ cum se sfâşie un ied, şi el nu avea nimicâ în mâna luĭ. El
înse nu spuse tatuluĭ şi mumeĭ sale ceea ce aŭ fâcut. Şi el se 7
pogorî şi vorbi cu femeea, şi ea plâcu ochilor luĭ Samson.
Când înse el se întórce dupe un timp spre a o lua, el se 8

abâtu, spre a vedea cadavrul leuluĭ, şi ecâ, un roiŭ de albine
9 *era* în cadavrul leuluĭ şi miere. Şi el o luâ în mâna sa, şi du-
cânduse mergea mâncând, de aseminea se duse la tatul seŭ şi la
muma sa şi liaŭ dat d'în ea, şi eĭ mâncarâ; fârâ înse a le spune
câ din cadavrul leuluĭ aŭ scos mierea.
10 Şi tatul seŭ se pogorî la femee, şi Samson fâcu acolo un
11 prânḑ, câcĭ aşia aveaŭ deprindere tineriĭ a face. Când iĭ îl vê-
12 ḑurâ pre el, luarâ treĭ-ḑecĭ de tovarâşĭ, cariĭ furâ cu dînsul. Şi
Samson ḑise lor: Voiŭ se vê propun o enigmâ; dacâ'mĭ veţĭ spu-
neo în cele şepte ḑile a prânḑuluĭ şi o veţĭ gîci, vê voiŭ da voue
13 treĭ-ḑecĭ de câmeşĭ şi treĭ-ḑecĭ de vestminte de schimbat. Iarâ
dacâ nu veţĭ pute a mi-o spune se'mĭ daţĭ voĭ mie treĭ-ḑecĭ de
câmeşĭ şi treĭ-ḑecĭ de vestminte de schimbat. Şi iĭ ḑiserâ luĭ: Pro-
14 pune enigma ta ca se o auḑim. Şi el ḑise lor:
Dın cel ce mânca aŭ eşit mâncare,
Şi din cel tare aŭ eşit dulceaţa.
15 Şi iĭ nu puturâ se spue enigma în treĭ ḑile. Şi în a şeptea
ḑi ḑiserâ iĭ câtrâ femeea luĭ Samson: Induplicâ pre barbatul têŭ
ca se ne spue enigma, ca nu se te ardem pre tine şi casa tatu-
luĭ têu cu foc. Au nu pentru a ne serâci ne-aţĭ chiemat pre noĭ?
16 Nu'ĭ aşia? Decĭ femeea luĭ Samson plânse înaintea luĭ, ḑicênd:
Numaĭ mê urâscĭ şi nu mê iubescĭ. Enigma o aĭ propus fiilor po-
poruluĭ meŭ, earâ mie nu me-aĭ spus-o. Şi el ḑise câtrâ dînsa.
Eaca, eŭ nu o am spus tatuluĭ meŭ şi mumeĭ mele, şi ţie seţio
17 spun? Şi ea plânse înaintea luĭ şepte ḑile, în care iĭ avurâ prân-
ḑul. Şi se întâmplâ câ în a şeptea ḑi, el 'ĭ-o spuse eĭ, câcĭ ea îl
18 necâja, şi ea spuse enigma fiilor poporuluĭ eĭ. Atuncĭ locuitoriĭ
cetâţeĭ ḑiserâ câtrâ el în ḑioa a şeptea maĭ înainte de apusul
sóreluĭ:
Ce *este* maĭ dulce de cât mierea?
Şi ce *este* maĭ tare de cât leul?
Şi el ḑise câtrâ dînşiĭ: De nu aţĭ fi arat cu junca mea, nu
19 aţĭ fi deslegat enigma mea. Atuncĭ veni asupra luĭ spiritul luĭ Ie-
hova, şi el se pogorâ la Ascalon, şi bâtu din trânşiĭ treĭ-ḑecĭ de
barbaţĭ, şi luâ vestmintele lor, şi dâdu vestmintele de schimb celor
ce aŭ deslegat enigma.
Darâ mânia luĭ se aprinse, şi el se sui la casa pârinteluĭ
20 seŭ. Şi femeea luĭ Samson s'aŭ dat tovaruşuluĭ seŭ, care *era* ami-
cul luĭ.

CAPUL XV.

Samson dâ foc grâuluĭ Filistenilor. El ucide o mie de Filisteni.

Şi se întemplâ dupâ cât-va timp, în ḑilele secerişuluĭ de 1
grâŭ, Samson viḑitâ pre femeea sa cu un ied şi el ḑise:
Voiŭ se me duc la femeea me în odae; înse pârintele eĭ nu'ĭ în-
voi ca se între. Şi pârintele eĭ ḑise: Eŭ am gândit câ tu o urescĭ, 2
şi aşia o am dat amiculuĭ têŭ. Aŭ nu este sora eĭ ce maĭ micâ
maĭ frumóse de cât dînsa? Rogu-te, fie ea a ta în loculeĭ.
Şi Samson ḑise lor: Astâ datâ *sûnt* maĭ fârâ de vinâ decât 3
Filisteniĭ, de le voiŭ face lor reŭ. Şi Simson se duse şi prinse 4
treĭ sute de vulpĭ, luâ fâclií, şi le întórse códâ la códâ, şi puse
o fâclie la meḑiloc între doue coḑĭ. Şi el aprinse cu foc fâcliele, 5
şi le dâdu drumu în ţérrinile Filistenilor, şi aprinse atât grâul ce
era în snopĭ, cât şi cel ce sta încâ în picióre deaseminea şi grâ-
dinile de olivĭ. Atuncĭ Filisteniĭ ḑiserâ: Cine aŭ fâcut aceasta? 6
Şi eĭ respunserâ: Samson, ginerele Timniteanuluĭ, pentru câ el
'ĭaŭ luat pre femeea luĭ şi o aŭ dat amiculuĭ seŭ. Atuncĭ Filis-
teniĭ se suirâ şi arserâ cu foc pre ea şi pre tatul eĭ.
Şi Samson ḑise câtrâ dînşiĭ: Dacâ voĭ faceţĭ una ca acea- 7
sta, voiŭ deaseminea se'mĭ resbun contra vóstrâ, şi apoĭ voiŭ în-
ceta. Şi el îĭ bâtu la şold şi la cópse, *şi fu* o mare batae, apoĭ 8
se pogorî şi locui în crâpâtura stânciĭ Etam.
Şi Filisteniĭ se suirâ, şi'şĭ aşeḑârâ castrele lor în Iuda, şi 9
s'aŭ respândit în Lechi. Şi barbaţiĭ din Iuda ḑiserâ: Pentru ce 10
v'aţĭ suit contra nóstrâ? şi iĭ respunserâ: Spre a lega pe Sam-
son noĭ ne am suit, pentru a'ĭ face luĭ precum ne aŭ fâcut nouâ.
Atuncĭ se pogorîrâ treĭ sute de miĭ de barbaţĭ din Iuda câtrâ crâ- 11
pâtura stânciĭ Etam, ḑicênd luĭ Samson: Aŭ nu sciĭ tu câ Filiste-
niĭ domnesc asupra nóstrâ? Şi pentru ce ne aĭ fâcut nouâ acea-
sta? Iarâ el respunse lor dupâ cum iĭ me aŭ fâcut, aşia le-am fâ-
cut. Şi iĭ ḑiserâ câtrâ dînsul: Pentru a te lega pre tine noĭ ne-am 12
pogorît, pentru a te da în mânile Filistenilor. Şi Samson ḑise lor:
juraţi'mĭ, câ voĭ nu voiţĭ a mê ataca! Şi iĭ respunserâ luĭ: Nu, 13
ci voim a te ruga şi a te da în mâna lor, înse a te omorî nu
voim. Iĭ decĭ îl legarâ cu doue funiĭ noue şi'l scóserâ din stâncâ.
Când el sosi la Lechi, Filisteniĭ strigarâ de bucurie înaintea 14
luĭ; înse spiritul luĭ Iehova veni asupra luĭ, şi funiile ce *eraŭ* pe
bracile luĭ se fâcurâ ca fire de in, care se aprind la foc, şi le-
gâturile se topirâ de pe mânile luĭ. Şi gâsind o falcâ de asin ne- 15
uscatâ încâ, şi întinḑindu'şĭ mâna sa, o luâ, bâtând cu ea o mie
de barbaţĭ. Şi Samson ḑise: 16

Cu o falcâ de asin o gramadâ, doue grâmâḑĭ,
Cu o falcâ de asin am batut o mie de barbaţĭ.
17 Şi când el isprâvi de vorbit, aruncâ falca din mâna luĭ, şi
aŭ dat aceluĭ loc numele de Ramat-lechi.
18 Şi el însetâ fórte tare şi strigâ câtrâ Iehova, ḑicênd: Tu,
tu aĭ dat prin mâna servuluĭ têŭ aceastâ mare mêntuire; şi acum
19 se mor eŭ de sete, şi se cad în mâna netâeţilor înprejiur? Şi
Dumneḑeŭ despicâ *stânca* dela Macteş, care *este* în Lechi, şi eşi
din trînsa apâ, şi el bêu, spiritul seŭ se întórse, şi reînvie. De
aceea ea s'aŭ numit isvorul celuĭ ce strigâ, care *este* în Lechi,
pânâ în ḑiua de astâḑĭ.
20 Şi aşia el jiudecâ pre Israel în ḑilele Filistenilor doue-ḑecĭ
de anĭ.

CAPUL XVI.

Samson trâdat prin Delila. El se prinde de Filistenĭ, şi móre resbunânduşĭ.

1 Atuncĭ Samson se duse la Gaza, şi veḑu acolo pre o fe-
2 mee meretrice, şi întrâ la dînsa. Când s'aŭ spus Ga-
zitenilor: Samson aŭ venit aice, atuncĭ iĭ îl încunjiurarâ, şi îl pân-
dirâ tótâ nóptea la pórta cetâţeĭ, şi furâ în tâcere tótâ nóptea,
ḑicênd: *Fiţĭ în linesce* pânâ se va lumina de ḑiuâ, apoĭ îl vom
3 ucide! Şi Samson dormi pânâ la meḑiul nopţeĭ, şi sculându-se în
meḑiul nopţieĭ, apucâ porţile cetâţieĭ şi amêndoĭ uşoriĭ, şi scoţin-
du-le dinpreunâ cu zevorul, le luâ pe umerile sale, le duse pe
vêrful munteluĭ, ce *jace* faciâ cu Chebronul.
4 Şi se întâmplâ în urmarea acestora, câ el iubia o femee în
5 valea Sorec, cu numele Delila. Şi principiĭ Filistenilor se suirâ
câtrâ dînsa, ḑicênd eĭ: Înduplicâ'l şi veḑi în ce *stâ* puterea luĭ ce
mare, şi cu ce vom putea a'l învinge, ca se'l legâm, spre a'l în-
blânḑi, şi noĭ îţĭ vom da ţie, fie-care o mie şi o sutâ de *sicli*
de argint.
6 Şi Delila ḑise câtrâ Samson: Rogu-te, spune'mĭ, în ce *stâ*
marea ta putere, şi cu ce trebue tu se fiĭ legat, spre a te în-
7 blânḑi? Şi Samson ḑise eĭ: Dacâ nescine mê va lega cu şepte
funiĭ umede, care nu's uscate âncâ, eŭ voiŭ slâbi, şi voiŭ fi cu
8 un alt om. Atuncĭ principiĭ Filistenilor îĭ aduse eĭ şepte funiĭ
9 umede, ce nu eraŭ âncâ, uscate şi ea îl legâ cu ele. Şi un pân-
daşĭ şedea la ea în odae. Atuncĭ ea ḑise luĭ: Filistenĭ asupra ta
Samsóne! şi el rupse funiile, dupre cum se rumpe o aţâ de cîlţĭ,
când-amirose foc, şi puterea sa nu fù cunoscutâ.
10 Şi Delila ḑise câtrâ Samson: Eaca, tu m'aĭ înşelat, şi m'aĭ

spus minciunĭ. Acum, rogu-te spune'mĭ cu ce te poţĭ lega? Şi 11
el ḑise câtrâ dînsa: Dacâ cine-va mê va lega cu funii noue, cu
care nu s'aŭ fâcut âncâ nicĭ un lucru, voiŭ slâbi, şi voiŭ deveni
ca un alt om. Atuncĭ Delila luâ funiĭ noue, îl legâ cu ele, ḑi- 12
cêndu'ĭ: Filisteni asupra ta Samsóne! şi pândaşul şedea în odae.
Şi el le rupse de pre bracile sale, ca o aţâ.
Şi Delila ḑise câtrâ Samson: Pânâ acum m'aĭ înşelat şi m'aĭ 13
spus minciunĭ. Spune'mĭ decĭ, cu ce te poţĭ lega? şi el ḑise câ-
trâ ea: Dacâ tu veĭ înţese pre cele şepte şuvite a capuluĭ meŭ
în urḑala ţesetureĭ. Ea decĭ o întêri cu ţeruşul şi ḑise câtrâ dîn- 14
sul: Filisteni asupra ta Samsóne! Atuncĭ el se desceptâ din som-
nul seŭ, şi scóse ţeruşul ţesetureĭ împreunâ cu urḑala.
Şi ea ḑise câtrâ dînsul: Cum poţĭ tu ḑice: Eŭ te iubesc, 15
când inima ta nu este la mine? Pânâ acum de treĭ orĭ m'aĭ în-
şelat, şi nu m'aĭ spus mie, în ce *stâ* marea ta putere. Şi fiind-câ 16
ea 'l necâjia cu vorbile sale în tóte ḑilele, şi îl silea pre el în
cât sufletul seŭ fu întristat pânâ la mórte: Atuncĭ el îĭ desco- 17
peri tótâ inima luĭ, şi ḑise câtrâ dînsa: Bricĭ nu saŭ suit pre
capul meŭ, pentru câ nazoreŭ a luĭ Dumneḑeŭ *sûnt* eŭ din sinul
maĭceĭ mele; dacâ eŭ mê voiŭ tunde, puterea mea se va depârta
dela mine, voiŭ slâbi şi voiŭ deveni ca tot omul.
Când Delila vêḑu, câ el îĭ descoperi tótâ inima sa, trâmise 18
ea ca se chieme pre principiĭ Filistenilor ḑicênd: Suiţi-vê aceastâ
datâ câ el 'mĭ-aŭ descoperit tótâ inima sa. Şi principiĭ Filisteni-
lor venirâ câtrâ dinsa aducând argentul în mânile lor. Şi ea'l 19
adormi pe genunchiĭ eĭ, chiemâ barbatul, şi puse se'ĭ radâ cele
şepte şuviţe ale capuluĭ luĭ, şi aşia ea începu a'l umili, şi puterea
luĭ îl pârâsi. Şi ea ḑise: Filisteni asupra ta, Samsóne! Şi el se 20
desceptâ din somnul seŭ şi gândea: Voiŭ eşi astâ datâ ca altâ datâ,
şi mê voiŭ scutura. El înse nu sciea câ Iehova s'aŭ depârtat de
la el. Şi Filisteniĭ îl prinserâ şi'ĭ scobirâ ochiĭ, îl coborîrâ la 21
Gaza, şi îl legarâ cu lanţurĭ de aramâ, şi el învêrtea rîşniţa în
închisóre.
Înse pârul capuluĭ seŭ începu se creascâ, dupâ ce s'aŭ ras. 22
Şi principiĭ Filistenilor se adunarâ pentru a aduce un mare sacri- 23
crificiŭ luĭ Dagon, ḑeuluĭ lor, precum şi pentru a se veseli, câcĭ
ḑiceaŭ: Ḑeul nostru aŭ dat în mâna nóstrâ pre Samson, inimicul
nostru. Când popolul îl vêḑu pre el lâudarâ pre ḑeul lor, câcĭ 24
ḑiceaŭ: Ḑeul nostru a dat în mâna nóstrâ pre inimicul nostru, şi
pre pustiitoriul ţerreĭ nóstre, şi carele a înmulţit pre ucişiĭ nos-
triĭ. Şi se întêmplâ, când inima lor era voioase, ḑiserâ iĭ: Chie- 25
maţĭ pre Samson, ca se ne desfâteze! Si iĭ chiemarâ pre Samson
din închisoare, şi el era de batjocurâ înaintea lor, şi'l puserâ pre
el între columne. Atuncĭ ḑise Samson câtrâ bâetul ce'l ţinea de 26
mânâ: Lasâ-me, ca se pipâĭ columnile, pe care casa este reze-

27 matâ; ca se me raḑim de ele. Şi casa era pliuâ de barbaţĭ şi
de femeĭ, tot acolo *eraŭ* toţĭ principiĭ Filistenilor, şi pre acope-
remênt ca la treĭ miĭ de barbaţĭ şi de femeĭ, cariĭ priveaŭ bat-
28 jocura luĭ Samson. Şi Samson strigâ câtrâ Iehova şi ḑise: Dómne,
Iehova, rogu-te aduţĭ aminte de mine, şi iarâşĭ rogu-te întâresce-mê
âncâ numaĭ aceastâ datâ, o Dumneḑeule! ca se'mĭ resbun o sin-
29 gurâ datâ asupra Filistenilor pentru ceĭ doĭ ochĭ aĭ meĭ. Samson
deci cuprinse amêndoue columnile din meḑĭloc, asupra cârora casa
era întâritâ, si se reḑâmâ de ele; pe una cu direapta luĭ şi pre
30 alta cu stinga luĭ. Şi Samson ḑise: stingâse vieaţa mea împreunâ
cu Filistenii! Şi le plecâ cu târie, şi casa câḑu preste principiĭ
şi preste tot populul ce *era* în trînsa, Şi aşia morţiĭ pre cariĭ el
'ĭ-aŭ ucis la mórtea sa, eraŭ maĭ mult decât aceĭ pre cariĭ el 'i-aŭ
ucis în vieaţiâ.
31 Dupâ aceasta, fraţiĭ seĭ şi tótâ casa pârinteluĭ seŭ se pogo-
rîrâ, 'l râdicarâ şi suinduse *înapoĭ*, îl înmormêntarâ între Ţorea
şi între Eştaol în mormentul luĭ Manoach tatul seŭ. El a judecat
pre Israel doue-ḑecĭ de anĭ.

CAPUL XVII.

Mica aşaḑe un cult în casa sa, chiamâ acolo pre un Levit.

1 Şi aŭ fost un om d'in muntele luĭ Efraim, acâruia nume
2 *era* Mica-iehu, şi el ḑise câtrâ muma-sa: Ceĭ o miâ şi
o sutâ de argenţĭ ce ţi s'aŭ luat, *pentru cariĭ* tu aĭ blasfemat,
şi âncâ me-aĭ vorbit *despre iĭ*, eaca! argentul *este* la mine, eŭ
'l-am luat. Atuncea muma-sa ḑise: Bine-cuvêntat *fiâ* fiul meŭ de
3 Iehova. Şi el înapoi ceĭ o miâ şi o sutâ de argenţĭ mumeĭ sale,
şi muma sa ḑise: Consecrat-am argentul luĭ Iehova d'in mâna
me, pentru fiul meŭ, spre a face un chip cĭoplit şi turnat, şi acum
4 ţi'l înapoesc. El înse înapoi argentul mumeĭ sale, şi muma sa
luâ doue-sute de argenţĭ şi le-a dat aurariuluĭ, şi el fâcu un chip
5 cioplit şi turnat, cariĭ furâ în casa luĭ Mica-iehu. Şi aşia barbatul
Mica avea o casâ a luĭ Dumneḑeŭ, şi fâcu Efod şi terafimĭ, şi
6 consecrâ pre unul d'in fiiĭ seĭ, ca se'ĭ fiâ luĭ preut. În acest temp
nu era judecâtoriĭ în Israel; fiâ-care fâcea *ceea ce era* drept
în ochiĭ seĭ.
7 Şi a fost un tener d'in Bet-lehemul Iudeĭ, d'in familia luĭ
8 Iuda, şi acesta *era* Levit, şi petrecea acolo. Şi barbatul se duse
d'in cetatea Bet-lehemul Iudeĭ, spre a petrece unde va afla *un
loc*, şi el veni în muntele Efraim, la casa luĭ Mica, *cu scop* de
9 a urma calea sa. Atuncea Mica ḑise câtrâ dînsul: De unde viĭ

tu? iarâ el îĭ respunse: Un Levit *sûm* eŭ d'in Bet-lehemul Iudeĭ,
şi me duc spre a locui unde voiŭ afla *un loc*. Şi Mica ḑise luĭ: 10
Remâĭ la mine, şi fiĭ mie pârinte şi preut, şi eŭ îţĭ voiŭ da ţie
ḑece argenţĭ pe an, un rând de strae şi meḑĭ-lóce de traiŭ. Le-
vitul deci întrâ. Şi Levituluĭ plâcu a remâne la barbatul, şi tê- 11
nêrul era luĭ ca unul d'in fiiĭ seĭ. Şi Mica consecrâ pe Levit, 12
şi tênerul deveni luĭ preut, şi remase în casa luĭ Mica. Şi Mica 13
ḑise: Acuma sciŭ câ Iehova îmĭ va face mie bine, pentru câ pe
un Levit am de preut.

CAPUL XVIII.

Coboritoriĭ luĭ Dan iaŭ pre Levit şi idolul d'in casa luĭ Mica, cuprind cetatea Lais şi se dedaŭ la idolo-latriâ.

Ân acele ḑile nu era rege în Israel, şi în acele ḑile tribul 1
Daniţilor îşĭ câuta o posesiune spre locuire, câcĭ pânâ
atuncea nu 'ĭ-aŭ câḑiut luĭ o posesiune între semenţiile luĭ Israel.
Decĭ fiiĭ luĭ Dan trâmiserâ d'in familia lor, cincĭ barbaţĭ d'in nu- 2
merul lor total, barbaţĭ bravĭ, d'in Ţorea şi Eştaol, spre a spiona
ţérra şi a o scruta; şi iĭ ḑiserâ lor: Mergeţĭ, scrutaţĭ ţérra, şi iĭ
venirâ în muntele Efraim, pânâ la casa luĭ Mica, şi pernoptarâ
acolo. De abea sosirâ la casa luĭ Mica, şi iĭ cunoscurâ vócea tê- 3
nêruluĭ, a Levituluĭ. Atuncea se abâturâ acolo, ḑicênd luĭ: Cine
te-a adus aicea, ce facĭ tu aicea şi ce aĭ tu aicea? Şi el ḑise 4
lor: Aşia şi aşia me-a fâcut mie Mica, şi el m'a tocmit, şi *sûm*
preutul luĭ. Apoĭ ḑiserâ luĭ: Rugâmu-te întreabâ pre Dumneḑeŭ, 5
ca se scim, dacâ calea pe care mergem va prospera. Şi preutul 6
ḑise lor: Mergeţĭ cu pace! Inaintea luĭ Iehova *este* calea vóstrâ
pre care mergeţĭ.

Şi aşia ceĭ cincĭ barbaţĭ merserâ, şi venirâ la Lais, şi vê- 7
ḑiurâ pre popuiul d'in ea, locuind în securanţiâ, dupâ modul Si-
donienilor, liniscit şi secur, şi nu *era* in ţérrâ niminea carele se
aîbâ puterea a le face vr'un neajiuns, deaseminea *eraŭ* dapartaţĭ
de Sidonienĭ, şi n'aveaŭ a face cu *alţĭ* ómenĭ. Când iĭ venirâ 8
câtrâ fraţiĭ lor la Ţorea şi Eştaol, ḑiserâ fraţiĭ lor câtrâ dînşiĭ:
Ce *aduceţĭ* voĭ? Atuncea respunserâ: Aidem se ne suim contra 9
lor, câcĭ noĭ am vêḑiut ţérra, şi eaca, ea *este* fórte bunâ, şi voĭ
sûnteţĭ în tâcere? nu vê îngreuiaţĭ a pleca spre a merge se luaţĭ
în posesiune ţérra. Când veţĭ întra, veţĭ veni câtrâ un popul se- 10
cur, şi ţérra *este* întinsâ în tóte laturile, câcĭ Dumneḑeŭ o a dat
în mânile vóstre, un loc, în care nu lipsesce nemica d'in cele ce
sûnt pre pâmênt.

11 Decĭ plecarâ de acolo d'in familia luĭ Dan, d'in Ţorea şi
12 Eştaol, şese sute de inşĭ, munițĭ cu arme de resbel. Iĭ se suirâ,
şi'şĭ aşeḑiarâ castrele la Chirjat-iearim în Iuda. Pentru acesta
locul acesta s'a numit Machane-dan (castrul luĭ Dan), pânâ în
13 ḑiua de astâḑĭ; eaca *el este* în dosul Chirjat-iearimuluĭ. De
acolo trecurâ la muntele Efraim, şi venirâ pânâ la casa luĭ Mica.
14 Atuncea ceĭ cincĭ barbaţĭ, cariĭ s'aŭ dus ca se spioneḑe ţérra
Lais, vestirâ şi ḑiserâ fraţilor lor: Sciţĭ voĭ câ în casele acestea
este un Efod, terafimĭ, şi un chip cioplit şi turnat? gândiţĭ acu-
15 ma ce aveţĭ de fâcut. Atuncea se abâturâ într'acolo, şi venirâ
în casa tênêruluĭ, a Levituluĭ, în casa luĭ Mica, şi'l întrebarâ de
16 sânâtate. Înse ceĭ şese sute de barbaţĭ, d'intre fiiĭ luĭ Dan, mu-
17 niţi cu arme de resbel, stâturâ la întrarea pe pórta cetâţeĭ. Şi
ceĭ cincĭ barbaţĭ, cariĭ s'aŭ dus se spioneze ţérra, se suirâ, în-
trarâ acolo, *şi* luarâ chipul cel cioplit, şi Efodul, terafimiĭ şi chi-
pul cel turnat; şi preutul sta la întrarea pe pórta cetâţeĭ impre-
18 unâ cu ceĭ şese sute de barbaţĭ, muniţĭ cu arme de resbel. Şi
acia venirâ la casa luĭ Mica, şi luarâ chipul cel cioplit, Efodul,
terafimiĭ şi chipul cel turnat. Preutul decĭ ḑise câtrâ dînşiĭ: Ce
19 faceţĭ voĭ? Iarâ iĭ respunserâ luĭ: Taci, pune mâna ta pe gura
ta, mergĭ cu noĭ, şi fiĭ noue pârinte şi preut. Este maĭ bine ca
tu se fiĭ preut al caseĭ unuĭ singur individ, orĭ se fiĭ preut al uneĭ
20 semenţiĭ şi al uneĭ familiĭ în Israel? Ast-feliŭ ânima preutuluĭ se
bucurâ, şi el luâ Efodul, terafimiĭ şi chipul cel cioplit, şi se duse
21 în meḑĭ-locul poporuluĭ. Şi iĭ se întórserâ şi plecarâ, punênd
înaintea lor copiĭ, turmele şi impedimentele.
22 Când iĭ se depârtarâ de la casa luĭ Mica, atuncĭ se adunarâ
barbaţiĭ, ce *eraŭ* în casele de lângâ casa luĭ Mica, şi adjiunserâ
23 pre fiiĭ luĭ Dan. Şi strigarâ dupâ fiiĭ luĭ Dan, cariĭ înturnîndu'şĭ fe-
24 cele lor, ḑiserâ luĭ Mica: Ce aĭ tu câ te-aĭ adunat? Şi el ḑise:
Voĭ aţĭ luat pre Ḑeul meŭ, pre carele 'l-am fâcut, şi pre preutul,
şi v'aţĭ dus, şi ce'mĭ maĭ remâne? Cum decĭ de ḑiceţĭ mie; Ce
25 aĭ tu? Atuncea fiiĭ luĭ Dan ḑiserâ luĭ: Nu fâ se se audâ vócea
ta în urma nóstrâ, ca se nu se arunce asupra vóstrâ ómenĭ cu
ânima amârîtâ, şi se nimicescĭ viaţia ta şi viaţia casnicilor teĭ.
26 Şi aşia fiiĭ luĭ Dan merserâ în calea lor. Când Mica veḑiŭ câ iĭ
eraŭ maĭ tarĭ decât dînsul, îşĭ înturnâ façia şi reveni în casa sa.
27 Acia înse luarâ ceea ce Mica a fâcut, şi pre preutul ce era la
dînsul, şi venirâ asupra Laiseĭ, asupra unuĭ popul liniscit şi secur
28 şi iĭ bâturâ cu ascuţitul sabieĭ, arḑind cetatea cu foc. Şi nu *era*
un mêntuitoriŭ, fiind câ ea era departe de Sidon, şi nu aveaŭ a
face cu *alţĭ* ómenĭ; ea *jacea* în valea carea *este* a Bet-recho-
buluĭ. Apoĭ zidirâ cetatea şi locuirâ în ea.
29 Iĭ numirâ cetatea Dan, dupâ numele luĭ Dan, tatul lor, ce
s'a nâscut luĭ Israel; înse maĭ înainte numele cetâţeĭ *era* Lais.

Şi fiiĭ luĭ Dan ĭşĭ aşeḑiarâ chipul cel cioplit, şi Ionatan, fiul luĭ 30
Ghersom, fiul luĭ Manase, el şi fiiĭ seĭ eraŭ preuţĭ a semenţieĭ luĭ
Dan, pânâ în ḑiua captivâreĭ ţerreĭ. Şi iĭ îşĭ aşeḑiarâ chipul cel 31
cioplit a luĭ Mica, pre carele el 'l-a fost fâcut, în tot timpul cât
casa luĭ Dumneḑeŭ era în Şilo.

CAPUL XIX.

Ultragiul fâcut femeeĭ unuĭ Levit în Ghiba.

Şi se întêmplâ în acele ḑile, când în Israel nu era rege, 1
câ era un barbat Levit ce petrecea în laturele munteluĭ
Efraim, şi carele îşĭ luâ o femee concubinâ d'in Bet-lehemul Iu-
deĭ. Şi femea sa curvi contra luĭ, şi se duse de la dînsul în ca- 2
sa pârinteluĭ eĭ în Bet-lehemul Iudeĭ, şi fu acolo patru lunĭ de
ḑile.

Apoĭ barbatul eĭ sculându-se, se duse dupâ ea, spre aĭ vorbi 3
dupâ ânima sa, ca iarâşĭ se se întórcâ. Deaseminea maĭ *era* cu
dînsul servul seŭ şi o pâreche de asinĭ. Şi ea îl aduse în casa
pârinteluĭ eĭ, pe carele vêḑendul tatâl tênêreĭ femeĭ, el se bu-
curâ de întêmpinarea luĭ. Decĭ îl reţinu socrul seŭ, tatâl tênêreĭ 4
femeĭ, şi el remase la dînsul treĭ ḑile, şi iĭ mâncarâ, beurâ şi per-
noptarâ acolo. Şi se întemplâ în ḑiua a patra, iĭ se sculará des- 5
demânéţiâ, şi el se sculâ spre a se duce. Atuncea tatul tênêreĭ
femeĭ ḑise câtrâ ginerile seŭ: Întâresce ânima ta cu o bucatâ de
pâne, şi apoĭ ve veţĭ duce. Şi iĭ se aşeḑiarâ şi mâncarâ şi be- 6
urâ amendoĭ împreunâ, şi tatâl tênêreĭ femeĭ ḑise câtrâ barbatul:
Rogu-te, consimte şi pernopteazâ *aicea âncâ*, şi ânima ta se se ve-
seleascâ. Cu tóte acestea barbatul se sculâ spre a se duce, înse 7
socrul seŭ sta de el, şi aşia se întórse şi pernoptâ acolo. Şi el 8
se sculâ desdemânéţia în ḑiua a cincea, spre a se porni, şi ta-
tâl tênêreĭ femeĭ ḑice: Rogu-te, întâresce ânima ta, şi întârḑi-
arâ pânâ ce ḑiua se pleca spre searâ; iĭ mâncarâ şi beurâ
amendoĭ. Apoĭ barbatul se sculâ spre a se duce, el şi concu- 9
bina sa şi servul seŭ. Atuncea ḑise câtrâ dînsul socrul seŭ, ta-
tâl tênêreĭ femeĭ: Rogu-te, privesce, ḑiua maĭ a trecut, se face
nópte, rogu-ve, pernoptaţĭ! Eaca ḑiua se pleacâ spre nópte,
pernoptaţĭ aicea, şi ânima ta se se veseleascâ. Mâne veţĭ mâneca
la calea vóstrâ, şi te veĭ duce la cortul teŭ. Darâ barbatul nu 10
voi a pernopta, ci sculându-se plecâ, şi veni pânâ în prejma luĭ
Iebus, acesta'ĭ Ierusalemul, şi cu dînsul *era* o pâreche de asinĭ
înşeoaţĭ şi concubina luĭ.

Când iĭ *eraŭ* aprópe Iebus, ḑiua era fórte plecatâ, şi servul 11

dise câtrâ Domnul seŭ: Rogu-te, vino, şi se ne abatem câtrâ
12 acesta cetate a Iebuseilor, ca se pernoptâm în ea. Înse Dom-
nul seŭ dise câtrâ el: Noĭ nu ne vom abate câtrâ o cetate strâi-
nâ, în care nu'*s* fiĭ de aĭ luĭ Israel, ci vom trece pânâ la Ghi-
13 bea. Şi el dise servuluĭ seŭ: Vino, ca se ne apropiem de unul
14 d'in acele locurĭ, şi se pernoptâm în Ghibea orĭ în Rama. Iĭ decĭ
trecurâ şi merserâ, şi sórele le apuse lor sub Ghiba, ce'*ĭ* a luĭ
15 Beniamin. Atuncea se abâturâ într'acolo, spre a întra *şi* a per-
nopta în Ghibea. Când el sosi, remase în uliţia cetâţeĭ, pentru
aicea nu *era* nimenea, care se'ĭ primească în casâ, spre a per-
nopta.
16 Şi eaca un om bêtrân venea de la lucrul seŭ d'in câmp câ-
trâ searâ; omul *era* d'in muntele Efraim, şi el petrecea în Ghi-
17 bea; locuitoriĭ loculuĭ înse *eraŭ* Beniameniţĭ. El râdicându-şĭ
ochiĭ seĭ, vediŭ pre barbatul câlâtoriŭ pe uliţia cetâţeĭ, şi dise bê-
18 trânul om: Unde te ducĭ şi de unde viĭ? Iarâ el respunse: Noĭ
câlâtorim d'in Bet-lehemul Iudeĭ pânâ la laturile munteluĭ Efraim,
de acolo *sûm* eŭ, şi am mers pânâ la Bet-lehemul Iudeĭ; acum
înse me duc la casa luĭ Iehova, şi nimenea nu me primesce în
19 casâ, De şi avem pae şi nutreţiŭ pentru asiniĭ nostriĭ, ba âncâ am
pâne şi vin pentru mine, pentru serva ta şi pentru bâiatul *ce este*
20 cu servul teŭ: nu *e* lipsâ întru nemic. Atuncea dise bêtrânul:
Pace ţie! cel pucin tótâ lipsa ta *o iaŭ* asupra me, numaĭ în uliţiâ
21 se nu pernoptedĭ. Şi el îl aduse în casa sa, nutri asiniĭ, îşi spa-
larâ picórele, mâncarâ şi beurâ.
22 *Când* iĭ îşĭ veseleaŭ ânima, eaca, locuitoriĭ cetâţeĭ, ómenĭ
aĭ fârâ-de-legeĭ încunjiurarâ casa, bâturâ la uşiâ, şi diserâ câ-
trâ bêtrânul, domnul caseĭ: Adâ afarâ pe omul ce a venit în casa
23 ta, ca se'l cunóscem. Înse domnul caseĭ eşind la dînşiĭ le dise:
Nu fraţilor meĭ, rogu-vê, nu lucraţĭ aşia de rêŭ, dupâ ce bar-
24 batul acesta a venit în casa me, nu faceţĭ aceastâ infamiâ! Ea-
ca, fata me cea fecîórâ şi concubina luĭ, scóte-voiŭ pre ele afarâ,
smeriţele şi faceţĭ cu ele ceea ce *este* bun în ochiĭ vostriĭ; iarâ
25 acestuĭ barbat nu'ĭ faceţĭ aceastâ infamiâ. Barbaţiĭ înse nu voirâ
a'l asculta. Atuncea barbatul apucâ pre concubina sa, şi o scósâ
afarâ la dînşiĭ, şi iĭ o cunoscurâ, şi'şĭ bâturâ joc de dînsa tótâ
26 nóptea pânâ demânéţia, apoĭ o demiserâ când se suia zorile. Şi
femeea reveni de câtrâ diuâ, şi câdiu la uşa caseĭ omuluĭ, unde
27 *era* Domnul eĭ, pânâ *începu* a se lumina. Când Domnul eĭ se
sculâ demânéţia, şi deschise uşile caseĭ, şi voi se iasâ afarâ spre
a se duce în calea sa, eaca, concubina sa jâce la uşia caseĭ,
28 acâriea mânĭ *eraŭ* pe prag. Şi el dise eĭ: Scólâ şi se mergem!
Darâ niminea nu respunse. Atuncea el o puse pe asin, şi bar-
batul sculându-se, plecâ spre locul seŭ.
29 Şi când el adjiunse la casa sa, luâ cuţitul, apucâ pre con-

cubina sa, și o înbucâți *împreunâ* cu ósele sale în doue-spre-
ḑece bucâțĭ, și o trâmisâ în tot cuprinsul luĭ Israel. Și a fost, 30
câ orĭ carele vedea *aceasta*, ḑicea: Nu s'a întêmplat și nu s'a
vêḑiut *una* ca aceasta, decând fiiĭ luĭ Israel aŭ eșit d'in Egipt,
pânâ în ḑiua de astâ-ḑĭ. Luațĭ aminte la aceasta, consultați și
grâițĭ!

CAPUL XX.

Resbel contra semenției luĭ Beniamin.

Atuncea toțĭ fiiĭ luĭ Israel eșirâ, și comunitatea se adunâ 1
ca un singur om, de la Dan pânâ la Beer-seba, și țérra
Galaad, înaintea luĭ Iehova în Mitzpa. Stâtut-aŭ de fațiâ capiĭ 2
întreguluĭ popul, *și* tóte semențiile luĭ Israel în adunarea poporuluĭ
luĭ Dumneḑeŭ, patru sute de miĭ de ómenĭ pedestriĭ, cariĭ sco-
teaŭ sabia. Și fiiĭ luĭ Beniamin auḑirâ, cum-câ fiiĭ luĭ Israel s'aŭ 3
suit la Mitzpa. Și fiiĭ luĭ Israel ḑiserâ: Grâițĭ cum s'a întêmplat
aceasta faptâ râ?

Atuncea respunse Levitul, barbatul uciseĭ femeĭ, ḑicênd: La 4
Ghibea, ce *este* a luĭ Beniamin veniŭ eŭ și concubina me, spre
a pernopta. Și locuitoriĭ d'in Ghibea s'aŭ sculat contra me, aŭ 5
încunjiurat contra me de cu nópte casa, cugetând a me ucide
pre mine, și pe concubina me o smerirâ, încât muri. Drept-care, 6
apucaiŭ pre concubina me, o fâcuiŭ în bucâțĭ, și o am trâmis în
tóte câmpiele posesiuneĭ luĭ Israel, câcĭ desfrânare și infamiâ fâ-
curâ iĭ în Israel. Eaca, voĭ toțĭ *sûntețĭ* fiĭ a luĭ Israel, debatațĭ 7
și dați-ve socotința!

Apoĭ tot popolul se sculâ, ca un singur om, și ḑise: Nicĭ 8
unul se meargâ la cortul seŭ, nicĭ unul se se retragâ în casa
luĭ. Și acum aceasta *e* acea ce vom face cu Ghibea: *vom arunca* 9
asupra eĭ sorțĭ. Noĭ vom lua ḑece barbațĭ d'in o sutâ, d'in tóte 10
semențiile luĭ Israel, și o sutâ d'in o mie, și o mie d'in ḑece miĭ,
cariĭ vor lua merinde pentru popul, și odatâ întrațĭ în Ghibea luĭ
Beniamim, seĭ facâ eĭ conform infamieĭ ce ea a fâcut în Israel.

Și așia toțĭ ceĭ aĭ luĭ Israel se adunarâ contra acesteĭ cetâțĭ, 11
unițĭ ca un singur om. Și semențiile luĭ Israel trâmiserâ ómenĭ 12
câtrâ tótâ semenția luĭ Beniamin, ḑicênd: Ce faptâ râ *e* acésta,
care s'a întemplat între voĭ! Acum decĭ scóteți afarâ pre bar- 13
bațiĭ fârâ-de-legeĭ ce *sûnt* în Ghibea, ca se'ĭ omorim și se cu-
râțim reul d'in Israel. Darâ fiiĭ luĭ Beniamin nu voirâ a asculta
vócea fraților lor, fiĭ aĭ luĭ Israel. Și fiiĭ luĭ Beniamin se adu- 14
narâ d'in cetâțile lor la Ghibea, spre a eși la resbel cu fiiĭ luĭ

15 Israel. În aceeaşĭ ḑi se numerarâ fiiĭ luĭ Beniamin d'in cetâţĭ *şi*
se suirâ la doue-ḑecĭ şi şese de miĭ de barbaţĭ, ce scoteaŭ sabia;
afarâ de acea, d'in locuitoriĭ Ghileĭ, se numerarâ şepte sute de
16 barbaţĭ aleşĭ. D'in tot populul acesta *eraŭ* şepte sute de bar-
baţĭ aleşĭ ce nu întrebuinţiaŭ mâna dreaptâ: Toţĭ acestia loveaŭ
17 cu peatra praştieĭ pêrul, şi nu da greşiŭ. De aseminea se nume-
rarâ barbaţiĭ luĭ Israel, afarâ de Beniamin, *şi furâ* patru sute de
miĭ barbaţĭ, ce scoteaŭ sabia. Toţĭ acestia ómenĭ de resbel.
18 Decĭ iĭ se sculară şi se suirâ la Bet-el, şi întrebarâ pre
Dumneḑeŭ. Şi fiiĭ luĭ Israel ḑiserâ: Cine d'in noĭ se se sue maĭ
ânteiŭ spre a se resboi cu Beniamiţiĭ? şi Iehova respunse: Maĭ
ânteiŭ Iuda.
19 Apoĭ fiiĭ luĭ Israel se sculară demânéţia, şi'şĭ aşeḑiarâ ca-
20 strele contra Ghibeĭ. Şi barbaţiĭ luĭ Israel eşirâ la resbel contra
luĭ Beniamin, şi barbaţiĭ luĭ Israel se aşeḑiarâ în ordine de res-
21 bel contra lor lângâ Ghibea. Atuncea fiiĭ luĭ Beniamen eşirâ d'in
Ghibea, şi în aceeaşĭ ḑi trântirâ la pâmênt d'in *ostirea* luĭ Israel,
doue-ḑecĭ şi doue de miĭ barbaţĭ.
22 Darâ populul barbaţilor luĭ Israel înbarbatîndu-se, iarâşĭ se
orînduirâ de resbel, în locul în care se orînduirâ în ḑiua ânteia.
23 Şi fiiĭ luĭ Israel se suirâ, şi plânserâ înaintea luĭ Iehova pânâ în
searâ, şi întrebarâ de Iehova, ḑicênd: Se me suiŭ d'in noĭ spre
a me resboi contra fiilor luĭ Beniamin, fraţiĭ meĭ? Şi Iehova ḑise;
24 Suiţi-vê contra luĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel se apropiarâ a doua ḑi de
25 fiiĭ luĭ Beniamin. Iarâ Beniamin eşind d'in Ghibea spre întêmpi-
narea lor în ḑiua a doua, iĭ maĭ trântirâ âncâ la pâmênt d'in fiiĭ
luĭ Israel, opt-spre-ḑece miĭ barbaţĭ, toţĭ aciea scoteaŭ sabia.
26 Atuncea toţĭ fiiĭ luĭ Israel şi tot populul se suirâ, venirâ la
Bet-el şi plânserâ, şeḑiurâ acolo înaintea luĭ Iehova, postirâ în
ḑiua aceea pânâ în searâ, aduserâ olocauste şi sacrificiĭ votive
27 înaintea luĭ Iehova. Apoĭ fiiĭ luĭ Israel întrebarâ pre Iehova,
(acolo *se afla* arca aşeḑementuluĭ luĭ Dumneḑeŭ în ḑilele acelea,
28 şi Pinchas, fiul luĭ Eleaḑer, fiul luĭ Aaron, sta înaintea eĭ în ḑilele
acelea), ḑicênd: Se maĭ ies âncâ spre a me resboi contra fiilor
luĭ Beniamin, fraţiĭ meĭ, orĭ se contenesc? Şi Iehova respunse:
Suiţi-ve, câcĭ mâne îl daŭ în mâna ta.
29 30 Şi Israel puse pândaşĭ înprejiurul Ghibeĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel se
suirâ în ḑiua a treia contra fiilor luĭ Beniamin, şi se orînduirâ
31 contra Ghibeĭ ca şi în cele-l-alte dâţĭ. Atuncea fiiĭ luĭ Beniamin,
eşirâ spre întêmpinarea populuĭ, se traserâ afarâ d'in cetate, şi
începurâ a da în popul, ucigând ca şi în dâţile de maĭ înainte,
în drumurile marĭ, (din care unul duce la Bet-el, earâ altul la
32 Ghibea în câmpie), ca la treĭ-ḑecĭ de barbaţĭ d'in Israel. Apoĭ
fiiĭ luĭ Beniamin ḑiserâ: Iĭ sûnt bâtuţĭ înaintea nóstrâ ca şi ân-
teia-şĭ-datâ, iarâ fiiĭ luĭ Israel ḑiceaŭ: Se fugim, ca se'Ĭ tragem

afară d'in cetate, în drumul mare. Toţi barbaţiĭ luĭ Israel deci 33
se sculară d'in locul lor, se orînduiră în Baal-tamar, şi pânda luĭ
Israel deaseminea eşi din locul seŭ, d'in hatul Ghibeĭ. Şi dece 34
miĭ de barbaţĭ aleşĭ, d'in tot Israelul, veniră contra Ghibeĭ, şi bâ-
taea *fu* amarnică; înse *Beniamiţiĭ* nu sciaŭ că reul se apropiă
de eĭ. Şi Iehova bătu pre Beniamin înaintea luĭ Israel, şi fiiĭ luĭ 35
Israel trântiră la pâment în ḑiua aceea d'in Beniamin, doue-ḑecĭ
şi cincĭ de miĭ şi o sută barbaţĭ, cariĭ toţĭ scoteaŭ sabia.
Şi fiiĭ luĭ Beniamin credeaŭ că aicea sunt bătuţĭ, înse bar- 36
baţiĭ luĭ Israel lasară locul luĭ Beniamin, pentru că iĭ se râze-
maŭ pe pânda pre carea o puseră contra Ghibeĭ. Pânda înse se- 37
grăbi şi se lăţi contra Ghibeĭ, şi pânda cuprinse şi bătu cetatea
cu ascuţitul sabieĭ. Căcĭ o înţelegere era între barbaţiĭ luĭ Is- 38
rael cu pânda: Lasă se se înalţiă d'in cetate o mulţime de fum!
Când decĭ barbaţiĭ luĭ Israel întórseră dosul în resbel, şi Benia- 39
min începu a ucide d'in barbaţiĭ luĭ Israel ca la treĭ-ḑecĭ de inşĭ,
şi ḑiseră: Da, iĭ sunt bătuţĭ, înaintea nóstră, ca în resbelul ânteiŭ!
Atuncea fumul cel gros începu a se râdica d'in cetate în sus, o 40
columnă de fum, şi Beniamin întorcându-se, eaca! Tótă cetatea
se mistuia de fumul ce se suia cătră ceriŭ. Apoi barbaţiĭ luĭ 41
Israel se întórseră, şi barbaţiĭ luĭ Beniamin fură uĭmiţĭ, căcĭ ve-
ḑiură că pericolul s'a apropiat de iĭ. Şi iĭ se întórseră de la fa- 42
çia barbaţilor luĭ Israel, cătră calea deşertuluĭ, înse resbelul îĭ
urmărea groznic, şi pe ceĭ d'in cetăţĭ îĭ trântiră la pământ chiar
în locurile lor. Iĭ încunjiurară pre Beniamin, îl goniră, îl zdro- 43
biră cu uşiurinţiă, până spre Ghibea, cătră rĕsăritul sórelui. Şi 44
căḑiură din Beniamin opt-spre-ḑece miĭ barbaţĭ, toţĭ acestia bar-
baţĭ bravĭ. Şi iĭ întórseră dosul şi fugiră în deşert cătră Sela- 45
rimmon, şi culeseră d'in iĭ pe drumul cel mare cincĭ miĭ de inşĭ,
şi îĭ urmăriră până la Ghideam, bătênd d'in iĭ doue miĭ de bar-
baţĭ. Şi aşia toţĭ ceĭ căḑiuţĭ d'in Beniamin, în ḑiua aceea, fură 46
doue-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ de barbaţĭ, toţĭ acestia ómenĭ bravĭ.
Şi întórseră dosul şi fugiră cătră Sela-rimmon, şese sute barbaţĭ 47
şi remaseră în Sela-rimmon, patru lunĭ. Şi barbaţiĭ luĭ Israel 48
se înturnară cătră fiiĭ luĭ Beniamin, şi iĭ bătură cu ascuţitul sabieĭ,
atât pre ómeniĭ *fià-càreĭ* cetăţĭ, precât şi animalele, şi tot ce af-
laŭ; deaseminea dădură foc tuturor cetăţilor ce găsiră.

CAPUL XXI.

Israeliții se căesc că aŭ prăpădit maĭ de tot pre semenția luĭ Beniamin, și iaŭ mêsurĭ pentru restabilirea eĭ.

1 Și barbațiĭ luĭ Israel s'aŭ jurat în Mițpa, ḑicênd: Niminea
din noĭ se nu dee pre fata sa de soție luĭ Beniamin.
2 Poporul veni la Bet-el, și remaseră acolo până în sară, înaintea
3 luĭ Dumneḑeŭ, și iĭ își înălțară vócele lor și plânseră tare, ḑi-
cênd: Pentru ce o Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, s'aŭ întêmplat
aceasta în Israel, ca astăḑĭ se se nimicească o semenție din Is-
4 rael? Și adoua-ḑi desdedemănéță poporul se sculă, zidiră acolo
un altariŭ, și aduseră olocauste și sacrificiĭ votive.
5 Și fiiĭ luĭ Israel ḑiseră: Cine'ĭ *acela* dintre tóte semențiele
luĭ Israel care nu s'aŭ suit la adunare către Iehova? Căcĭ fu un
jurămênt mare, contra aceluea care nu se va sui către Iehova
6 la Mițpa, ḑicêndu-se: El desigur se se omóre. Și fiiĭ luĭ Israel
se căeaŭ pentru Beniamin fratele lor, și ḑiceaŭ: Astăḑĭ o se-
7 menție întreagă s'aŭ perdut d'in Israel. Ce se facem pentru ceĭ
remașĭ pentru *a le da* femeĭ? căcĭ noĭ ne-am jurat pe Iehova a
8 nu le da lor din fetele nóstre de soçiĭ. Și iĭ ḑiseră: Unde *este*
unul din semențiile luĭ Israel, carele se nu se fi suit către Ie-
hova la Mițpa?
Și eaca! nicĭ unul din Iabes-Galaad n'aŭ venit la castru, la
9 adunare. Și populul fu numerat, și eaca, nu *era* acolo niminea
10 din locuitoriĭ Iabes-Galaaduluĭ. Atuncea comunitatea trămise acolo
doue-spre-ḑece miĭ de ómenĭ din ceĭ maĭ curagioșĭ, și iĭ ordo-
nară lor, ḑicênd: Mergețĭ și batețĭ pre locuitoriĭ din Iabes-Galaad
11 cu ascuțitul sabieĭ, atât pre femeĭ cât și pre copiĭ. Iată decĭ ce
vețĭ face: Pre tot barbatul și pre tótă femeia, care cunósce pa-
12 tul unuĭ barbat, voĭ se'ĭ esterminațĭ prin anatemă. Și iĭ găsiră
între locuitoriĭ d'in Iabes-Galaad patru sute de fete feciόre care
nu cunoscură încă patul unuĭ barbat și iĭ le aduseră în castru la
Șilo, ce *este* în țérra Canaan.
13 Atuncea tótă comunitatea trămise și grăi către fiiĭ luĭ Be-
14 niamin, cariĭ *eraŭ* în Sela-rimmon, și le vestiră lor pace. Și Be-
niamin se întórse în acelașĭ timp, și iĭ dădură lor femeile, pre
care le aŭ lasat în vieață între femeile Iabes-Galaaduluĭ: înse ele
15 nu adjiungeaŭ pentru iĭ. Și populul se căi pentru Beniamin, căcĭ
Iehova a făcut o știrbătură în semențiile luĭ Israel.
16 Și bătrâniĭ comunitățeĭ ḑiseră: Ce se facem pentru ceĭ remașĭ,
spre *a le da* femeĭ? căcĭ femeile s'aŭ esterminat din Beniamin.
17 Și iĭ ḑiseră: Ceĭ scapațĭ vor poseda *ceea ce era* a luĭ Beniamin
18 pentru ca se nu se stingă o semenție din Israel. Noĭ înse nu

putem se le dâm femeĭ din fetele nóstre, pentru câ fiiĭ luĭ Israel
s'aŭ jurat, ḑicênd: Blasfemat *se fiă* acela ce va da femee luĭ Be-
niamin!
Şi iĭ ḑiserâ: Eaca serbâtórea luĭ Iehova *este* din an în an 19
în Şilo, care *este* spre nord de la Bet-el spre resâritul drumuluĭ
celuĭ mare carele duce de la Bet-el la Sichem, şi spre nord
de la Lebona. Şi iĭ ordonarâ fiilor luĭ Beniamin, ḑicênd: Mer- 20
geţĭ, şi pânditĭ în viĭ. Şi când veţĭ vedea câ fetele din Şilo es 21
spre a juca chora, eşiţĭ din viĭ, şi râpiţi-vê voue fie-care pre fe-
meea sa din fetele dela Şilo, apoĭ duceţi-vê în ţérra Beniamin.
Şi va fii câ dacâ pârinţiĭ lor orĭ fraţiĭ lor vor veni spre a se certa 22
cu noĭ, noĭ le vom ḑice: Dâruiţi-ni-le, câcĭ noĭ nu am luat pentru
fie-care barbat o socie în resbel, şi voĭ nu le aţĭ dat pre ele lor,
ca la timp se fiţĭ culpabilĭ. Şi fiiĭ luĭ Beniamin fâcurâ aşia, şi'şĭ 23
luarâ femeĭ dupâ numerul lor, dintre dânţuitórele pre care le-aŭ
râpit, şi merserâ şi se întórsere la posesiunele lor, zidirâ cetâ-
ţile şi locuirâ în ele. Ast-fel în acel timp fie-care din fiiĭ luĭ 24
Israel se duse la semenţia sa şi la familia sa, şi eşirâ de acolo
fie-care la moscenirea sa. În ḑilele acele nu *era* rege în Israel, 25
fie-care fâcea ceia ce *era* drept în ochiĭ seĭ.

CARTEA RUT.

CAPUL I.

Mórtea lui Elimelec în ţérra Moabuluĭ; Noomi, vĕduva sa, revine în Bet-lehem cu Rut.

1 Fost-aŭ în ḑilele când judecaŭ judecătoriĭ, fómete în ţérră,
şi s'a dus un barbat din Bet-lehemul Iudeĭ, ca se lo-
2 cuească în agriĭ Moabuluĭ, el şi femea sa şi ambiĭ seĭ fiĭ. Nu-
mele barbatuluĭ *era* Elimelec şi numele femeeĭ sale Noomi şi nu-
mele ambilor seĭ fiĭ Machlon şi Chiljon, Efraitenĭ din Bet-lehemul
Iudeĭ şi veniră în agriĭ Moabuluĭ şi locuiră acolo.
3 Deci muri Elimelec barbatul Noomieĭ şi aŭ remas ea cu ambiĭ
4 seĭ fiĭ. Şi'şĭ luară lor sociĭ moabitene, numele unia *era* Orfah şi
numele celeĭ de-al doilea Rut, şi locuiră acolo ca la ḑece anĭ.
5 După acea muriră âncă ambiĭ, *anume*, Machlan şi Chiljon, şi re-
mase *numaĭ* femea d'in ambiĭ fiĭ şi barbatul eĭ.
6 Apoĭ se sculă ea cu nurorile eĭ, spre a se întórce d'in agriĭ
Moabuluĭ, câcĭ auḑi în agriĭ Moabuluĭ, că Iehova a viḑitat pe
7 poporul seŭ, dânduĭ pâne. Eşi dară d'in locul în care locuise,
şi ambe nurorile cu dînsa, şi mergeaŭ pe cale ca se se întórne
8 în pâmentul Iudeĭ. Şi ḑise Noomi câtră ambele eĭ nuorĭ: Du-
ceţi-vê întórceţi-vê fie-care în casa mameĭ sale. Facă'şĭ Ieho-
va milă cu voĭ, precum aţĭ făcut voĭ cu ceĭ reposaţĭ şi cu mine.
9 Dee-ve Iehova ca se aflaţĭ repaos, fie-carea în casa barbatuluĭ
seŭ! Decĭ le serută, eară ele înalţiară vócele lor şi plânseră.
10 Ḑicênd eĭ: Că cu tine voim se ne întórcem la poporul têŭ.
11 Înse Noomi respunsă: Întórceţi-vê fiĭcele mele, pentru ce
se mergeţĭ cu mine? Aŭ dóră maĭ am fiĭ în corpul meŭ, ca se
12 fie voue barbaţĭ. Întórceţi-vê fiĭcele mele, duceţi-vê, câcĭ sûnt
bêtrână, de a maĭ avea barbat, de aşĭ şi ḑice: am óre-care spe-

ranţă, fie chiar în această nópte se fiŭ a unuĭ barbat, şi se nasc
fiĭ, Ascepta-ve-ţĭ *voĭ* pre eĭ, până se vor face marĭ? deţine- 13
vê-veţĭ pentru iĭ, ca se nu fiţi a unuĭ alt barbat? Nu fiicele
mele, căcĭ mult maĭ amare îmĭ este mie decât voue, că s'aŭ lă-
sat asupra mea mâna luĭ Iehova. Atuncea ele înălţiară vócele lor, 14
şi plânseră iarăşi. Decĭ Orfah serută pe sócra sa, iară Rut se
ţinea de ea.

Ḑise dar, *Noomi*, eată, cumnata ta s'aŭ întors la poporul eĭ 15
şi la ḑeiĭ eĭ: întórce-te după cumnata ta. Rut înse respunse: Nu 16
sta de mine ca se te părăsesc, se mê depărteḑĭ din urma ta,
căcĭ încotro veĭ merge, voiŭ merge, unde veĭ remâne voiŭ re-
mâne, poporul teŭ va fi poporul meŭ, şi Dumeḑeul teŭ, va fi Dum-
neḑeul meŭ. Unde veĭ muri, vreŭ se mor, şi acolo se mê în- 17
grop; aşia se'mĭ facă Iehova şi aşia se continue a face: numaĭ
mórtea se facă despărţire între mine şi între tine! Vêḑind'o 18
decĭ *Noomi* că ea insistă tare se meargă cu dînsa, încetă de a
vorbi către ea.

Şi se duseră amendoue până ce adjiunseră la Bet-lehem, şi 19
a fost după ce sosiră la Bet-lehem, eată oraşul era în mişcare
din cauza lor, şi femeele ḑise: Aceasta'ĭ Noomi? Eară ea le 20
respunde: Nu mê chiemaţĭ Noomi, chiemaţi-mê Mara: căcĭ a tot
Puternicul, m'a amărât fórte. Plină m'am dus, şi deşartă m'a în- 21
tors Iehova, pentru ce m'aţĭ maĭ chiemat Noomi, când Iehova a
mărturisit în contra me, şi a tot Puternicul m'a întristat?

Ast-feliŭ se întórse Noomi cu Rut moabiteana nuor'a eĭ, 22
care se întorcea din agriĭ Moabuluĭ, şi veniră în Bet-lehem, la
începutul secerişuluĭ orḑiuluĭ.

CAPUL II.

Rut merge se spicuească în ţérrina luĭ Booz.

Noomi avea un afin a barbatuluĭ eĭ, om prea avut din fă- 1
milia luĭ Elimelec, acăruea nume *era* Booz. Şi a ḑis 2
Rut Moabiteana către Noomi: Rogu-te se mê duc în agru şi se
culeg spice în urma celuea, în ochiĭ căruea voiŭ afla char. Ḑise
eĭ: Dute fiica me. Ducêndu-se decĭ a adjiuns şi culegea în agru 3
pe urma secerătorilor, şi cum îi se întêmplă, pe o parte a agru-
luĭ ce *apàrtine* luĭ Booz, carele era d'in familia luĭ Elimelec.

Şi iată Booz venea din Bet-lehem şi ḑise secerêtorilor: 4
Domnul *fie* cu voi! După aceea ḑise Booz către servul seŭ, ce 5
era pus peste secerêtori: Acuĭ este tênêra aceasta? Iară servul 6
ce era peste secerêtori respunse şi ḑise: Ea este o tênêră Mo-

7 abiteanâ, carea cu Noomi s'a întors din agriĭ Moabuluĭ; Şi a
ḑis: Lasâ-mê se culeg şi se adun între snopĭ, pe urma secerê-
torilor; venind dar a remas de demânéţâ, şi pânâ acuma *aicea*;
8 pucin s'aŭ repausat în casâ: Ḑise Booz câtrâ Rut: Ascultâ fia
me, nu te du spre a culege în alt agru, şi nu te depârta de ai-
9 cea, şi ţine-te de servele mele, Aţinteşte-ţĭ ochiĭ teĭ la agrul
în care vor secera şi mergĭ pe urma lor. Aŭ nu am ordonat
servilor se nu te atingâ? Şi de'ţĭ e sete, dute la vase şi be
10 d'in cea ce serviĭ scot. Atuncĭ ea câḑu pe faciâ se prosternu
la pâmêntŭ şi iĭ ḑise: De ce am aflat char în ochiĭ teĭ, se în-
11 îngrijescĭ de mine, fiind câ eŭ sûnt strâinâ? Respunse Booz şi
a ḑis eĭ: Tot ce aĭ fâcut sócreĭ tale, dupâ mórtea barbatuluĭ
eĭ, mi s'aŭ reportat cu esactitate: Cum tu aĭ pârâsit pe tatâl
têŭ, pe mama ta şi pâmêntul nascereĭ tale, şi aĭ venit la
12 un popor pe care nu 'l-aĭ cunoscut erĭ nicĭ a-l-alta-erĭ. Re-
munereze Iehova fapta ta, şi fie perfectâ plata ta dela Ieho-
va Dumneḑeul luĭ Israel, sub acâruea aripĭ aĭ venit se te adâ-
13 posteştĭ. Iarâ ea ḑise: Aflu char în ochiĭ teĭ, Domnul meŭ câcĭ
tu m'aĭ mângâet şi aĭ vorbit ânimeĭ serveĭ tale, de şi eŭ nu sûnt
14 ca una din servile tale. Ḑise eĭ Booz, câtrâ timpul mâncâreĭ:
Apropie-te aice şi manâncâ din pâne, şi întinge bucâtur'a ta în
ocet. Ea se puse lângâ secerêtorĭ, şi iĭ se dedu grâunţe prâjite,
15 şi ea mânca, se seturâ şi a maĭ strâns âncâ. Dupâ aceea se sculâ
se culeagâ, şi a ordonat Booz servilor seĭ ḑicând: Culeagâ chiar
16 între snopĭ şi se nu o ruşinaţĭ; Şi âncâ estrageţĭ *ceva* pentru ea
17 d'in mânunchĭ şi lâsaţĭ *acolo*, ca se culeagâ şi nu o certaţĭ, Şi
ea culeasâ în agru pânâ în searâ, şi bâtu cea ce a cules, şi a
fost ca la o ephâ de orḑĭ.
18 Şi luând'o a venit în cetate, şi a vâḑut sócra eĭ cea ce a
cules. De aseminea scóse şi 'ĭ-a dat cea ce 'ĭ-a remas d'in se-
19 turarea eĭ. Atuncĭ 'ĭ-a ḑis sócra sa: Unde aĭ cules astâḑĭ şi
unde aĭ lucrat? fie bine-cuvêntat cel ce a îngrijit de tine! Decĭ
spuse sócreĭ sale la cine a lucrat şi a ḑis: Numele barbatuluĭ la
20 care am lucrat astâḑĭ *e* Booz. Ḑis-a Noomi nuroreĭ sale: Bine
cuvêntat *fie* el de Iehova, pentru câ îndurarea luĭ nu a pârâsit
pre ceĭ viĭ şi pre ceĭ morţĭ. Şi a mai *adaos* Noomi: Acest bar-
21 bat ne este afin, el este din afiniĭ ceĭ maĭ de aprópe. Şi Rut
Moabiteana ḑise: câ încâ *el* ḑise câtrâ mine: Ţine-te de serviĭ
22 meĭ, pânâ ce vor fini întregul meŭ seceriş. Şi Noomi ḑise câtrâ
Rut nurora eĭ: Bine *este* fiica me, ca se eşĭ cu servele sale, ca
23 se nu ţie se întêmple ce-va pe un alt agru. Decĭ se ţinu de ser-
vele luĭ Booz ca se culeagâ pânâ ce se fini secerişul orḑiuluĭ şi
secerişul grâuluĭ; dupâ care locuea cu sócra sa.

CAPUL III.

Sfâtuirea Noomeĭ câtrâ Rut.

Și Noomi sócra eĭ 'ĭ-a ḑis: Fiĭca me, aŭ nu'ţĭ voiŭ câuta 1
ţie repaus ca se'ţĭ fie bine? Și acum nu este Booz la 2
acârue serve tu *aĭ* fost, nu este afinul nostru? Iatâ el va vên-
tura în nóptea *aceasta* orḑiul în ariâ. Decĭ spalâ-te, unge-te și 3
pune pe tine vestimentele tale, și descinde la ariâ: Nu te fâ cu-
noscutâ barbatuluĭ, pânâ ce va fini de mâncat și de bêut. Dupâ 4
aceea când se va culca, însamnâ locul unde se va culca, și du-
cându-te *acolo*, descopere la picióre le luĭ, și culcâ-te, atuncea el
îţĭ va spune ce se facĭ. Iarâ ea 'i-a respuns: Tot ce'mĭ ḑicĭ 5
voiŭ face.

Decĭ descinse la ariâ, și a fâcut totul precum ea ordonat 6
sócra sa. Și Booz a mâncat și bêut și s'a veselit ânima luĭ, și s'a 7
dus se se culce într'o parte a uneĭ clâĭ. Atuncĭ ea, veni încet
descoperi la piciórele luĭ și se culcâ. Fost-aŭ darâ câ la meḑĭ- 8
locul nopţeĭ se speriâ bârbatul și se pleca în *acea parte*, și eatâ
o femeâ dormea la piciórele luĭ. Câria ḑise: Cine escĭ tu? Și 9
ea respunse: Eŭ sûnt Rut serva ta, întinde acoperementul têŭ
preste serva ta; câcĭ tu *escĭ* afin maĭ de aprópe. Ḑise el, Ieho- 10
va se te bine-cuvinteze fiĭea mea! Maĭ bine aĭ aratat buna vo-
inţia ta cea d'in urmâ, decât cea d'ânteiŭ, câ nu te-aĭ dus dupâ
tênerĭ avuţĭ orĭ saracĭ. Și acum, fiia me, nu te teme, tot ce'mĭ 11
veĭ ḑice, îţĭ voiŭ face ţie, câcĭ tótâ pórta poporuluĭ meŭ scie, câ
tu escĭ o femeâ virtuósâ. Decĭ acum *este* adevêr câ eŭ sûnt afinâ 12
de aprópe; însâ *este* încâ un afin maĭ aprópe decât mine. Re- 13
mâĭ nóptea aceasta *aicea*, și demânéţa de va voi se te iea de
sociâ, bine, iae-te, earâ de nu va voi se te iea, te voiŭ lua eŭ;
Viŭ *este* Domnul! culcâ-te aicea pânâ demânéţia.

Culcatu s'aŭ decĭ ea la piciórele luĭ pânâ demânéţia, și s'a 14
sculat înainte de a se cunósce un om cu altul, câcĭ el a ḑis: Câ
nu trebue a se scĭ câ a venit femea aceasta la ariâ. Ḑise eĭ 15
earâșĭ: Adâ paliu ce este pe tine, și ţine'l. Ea îl ţinu, și'ĭ mesura
șese *mesurĭ* de orḑiŭ, le-aŭ pus pre ea, dupâ aceea a întrat în
cetate.

Înse ea a venit câtrâ sócrâ-sa, care a ḑis: Cum *maĭ este* 16
cu tine fiĭca mea? atuncĭ 'i-a istorisit eĭ tot ce a'fâcut eĭ barba-
tul. Și ḑise: Șese *mesurĭ* de orḑiŭ 'mi-a dat, câcĭ ḑise: Tu se 17
nu te întorcĭ deșartâ câtrâ sócra ta. Decĭ a ḑis *eĭ sócra:* Re- 18
mâĭ fiĭca me, pânâ ce veĭ scĭ cum va eși lucrul *acesta;* câcĭ acest
barbat nu se va repausa, pânâ nu va termina lucrul astâḑĭ.

CAPUL IV.

Booz iea pre Rut. Genealogia luĭ David de la Peretz.

1 Booz decĭ suindu-se la pórtâ şi şeḑiu acolo, şi eatâ afinul
de carele a vorbit Booz trecea, şi a ḑis *Booz*: Heĭ
2 cutare! abate-te şeḑĭ aicea. El se abâtu şi şeḑiu. Atuncĭ luâ
ḑece barbaţĭ din bêtrâniĭ cetâţeĭ şi a ḑis: Şedeţĭ aicea, şi iĭ şe-
3 ḑiurâ. Apoĭ ḑise afinul: Noomi care sa întors d'in agriĭ Moabu-
luĭ, vinde partea de agru *ce apârtinea* fratelui nostru Elimelec.
4 Şi eŭ am gândit se'ţĭ fac cunoscut, ḑicênd: Cumpâr'o în presenţa
celor ce şed *aicea*, şi în presenţa bêtrânilor poporuluĭ meŭ, de
voescĭ se o rescumperĭ, rescumpâr'o, şi de nu voescĭ s'o res-
cumperĭ, spune'mĭ ca se sciŭ, câcĭ afarâ de tine nu este altul care
s'o rescumpere ca afin, şi dupre tine *sûnt* eŭ. Iarâ el a ḑis: o
5 voiŭ rescumpara. Şi a ḑis Booz: În ḑiua ce veĭ capâta agrul din
mâna Noomeĭ, îl capeţĭ şi dela Rut Moabiteana, femeea repo-
satuluĭ, pentru a suscita numele reposatuluĭ în ereditatea sa.
6 Ḑise afinul: Nu pot s'o rescumpâr ca se nu stric ereditatea mea,
iea tu ţie, dreptul meŭ de rescumpârare, câcĭ nu pot se rescum-
7 pâr. Decĭ aceastâ *deprindere* era în vechime în Israel, în caz
de rescumpârare şi de permutaţie, ca se se confirme orĭ-ce lu-
cru: nescine scotea sandalul seŭ şi'l da aprópeluĭ seŭ, şi aceasta
8 *era* mârturiâ în Israel. Şi când ḑise rescumpârâtoriul luĭ Booz,
cumpâr'o ţie, a scos sandalul luĭ.
9 Ḑis-a Booz bêtrânilor şi la tot poporul: Voĭ astâḑĭ *sûnteţĭ*
marturĭ, câ am cumparat d'in mâna Noomieĭ tot ce apârtinea luĭ
10 Elimelec, luĭ Chiljon, şi luĭ Machlon. Încâ şi pre Rut Moabitea-
na, femeea luĭ Machlon, o am dobândit mie de sociâ, ca se sus-
cit numele reposatuluĭ în ereditatea sa, şi se nu se peardâ nu-
mele reposatulul dintre fraţiĭ seĭ, şi din pórta loculuĭ seŭ:
11 Voĭ astâḑĭ marturĭ *sûnteţĭ*. Atuncĭ aŭ ḑis tot poporul ce *era* la
pórtâ şi bêtrâniĭ: Marturĭ *sûntem*. Facâ Iehova femeea ce vine
în casa ta, ca Rachel şi ca Leah, care amendoue a edificat casa
luĭ Israel, dobândesce'ţĭ avuţiĭ în Efrata, şi'ţĭ fâ un nume în Bet-
12 lehem. Şi casa ta se fie precum casa luĭ Peretz pe care Tha-
mar 'l-a nâscut luĭ Iehuda, prin urmaşiĭ ce Iehova îţĭ va da din
aceastâ femee tenêrâ.
13 Aşia dar Booz luâ pe Rut, şi 'ĭ-a fost luĭ femeâ, a venit câ-
14 trâ dînsa, şi Iehova dându'ĭ eĭ concepţiâ a nâscut un fiŭ. Şi
a ḑis femeile câtrâ Noomi: Bine-cuvêntat fie Iehova, carele n'a
lâsat se'ţĭ lipsascâ astâ-datâ ţie *un* rescumpârâtoriŭ, şi ca numele
15 seŭ se fie lâudat în Israel. Acesta va fi ţie restauratoriŭ vieţeĭ,
şi îngrijitoriŭ bêtrâneţilor tale, câcĭ nurora ta, care te iubesce, ca-

rea îţĭ este maĭ bună decât şepte fiĭ, 'ĭ-a născut luĭ. Atuncĭ luă 16
Noomi copilul şi'l pusă la sin, şi era luĭ nutrice. Şi vecinele 17
'i-a dat nume, ḑicênd: *un* fiŭ s'a născut Noomieĭ şi 'l-a numit
Obed: acesta *e* tatăl luĭ Işai, tatăl luĭ David.

Decĭ aceasta e genealogia luĭ Peretz: Peretz a născut pe 18
Chetzron; Chetzron a născut pre Ram, şi Ram a născut pre 19
Amminadab. Amminadab a născut pre Nachişon, şi Nachişon a 20
născut pre Salmon; Salmon a născut pre Booz, şi Booz a născut 21
pre Obed. Obed a născut pre Isai, şi Isai a născut pre David. 22

BIBLIA

1